KALENDARZ LEKARSKI

KRAKOWSKI

NA ROK

1906

Na wezwanie Towarzystwa Lekarskiego Krakowskiego

ułożył

Dr TEODOR CYBULSKI

ROK SZESNASTY

W KRAKOWIE

NAKŁADEM KSIĘGARNI S. A. KRZYŻANOWSKIEGO

Druk W. L. Anczyca i Spółki.

1906

SPIS RZECZY.

STYCZEŃ JANWAR

DNI	ŚWIĘTA RZYMSKIE		ŚWIĘTA RUSKIE
1 P.	Nowy Rok. Mieczysł.	19	Dekabr. Wonyfat.
2 W.	Makarego op. i Mart. ☽	20	Ihnatyja mucz.
3 Ś.	Daniela m. i Genowefy	21	Julijanyi
4 C.	Eugeniusza bisk.	22	Anastastazyia m.
5 P.	Telesfora i Emiliany	23	Mucz. 10 K.
6 S.	**Trzech Króli**	24	**N. Otec.** *Wigil. do Rożd.*
7 N.	**1 po 3 Kr.** Juliana i Luc.	25	**Rożdest. Chryst.**
8 P.	Seweryna *M.*	26	**Sob. Pr. Bohor.**
9 W.	Marcyanny p., Wit.	27	**Stefana mucz.**
10 S.	Agatona i Wilhelma ○	28	20 tys. Mucz.
11 C.	Higina pap. i Honor.	29	14 tys. ubit. Mład,
12 P.	Arkadyusza b.	30	Anysyi mucz.
13 S.	Gotfryda i Leonc.	31	Mełanyi prep.
14 N.	**2 po 3 Król.** *Im. Jez.*	1	**SICZEN 1906.**
15 P.	Pawła I. p.	2	Sylwestra p.
16 W.	Marcelego op. i Włodz.	3	Małachia pror.
17 S.	Antoniego op. wyzn. ☾	4	70 Apost.
18 C.	Kat. św. Piotra w Rz.	5	*Wigil. do Bohaj.*
19 P.	Ferdynanda i Henryka	6	**Bohojawł. Hosp.**
20 S.	Fabiana i Sebastyana	7	Sobor S. Joan.
21 N.	**3 po 3 Kr.** *Św. Rodz.*	8	**N. po Prośw.** Heor.
22 P.	Wincentego	9	Połyjewkta
23 W.	*Zaśl. NMP.* Rajmunda	10	Hryhoria jep.
24 S.	Tymoteusza b. m. ●	11	Fteodosya prepod.
25 C.	*Nawróc. ś. Pawła.*	12	Tatyany mucz.
26 P.	Polikarpa i Pauli	13	Jermyła m.
27 S.	Jana Chryzostoma b.w.	14	SS. Otec. w Syn.
28 N.	**4 po 3 Kr.** Walerego	15	**N. o Zakcheju** Pawła
29 P.	Franciszk. S.	16	Petra Weryho
30 W.	Martyny i Hyacynty	17	Antonyia Wył.
31 Ś.	Piotra Nolasko i Marc.	18	Athanasia.

KALENDARZ ŻYDOWSKI

7 — **10 Tebet Post.** 27 — **1 Schebat.**

ODMIANY KSIĘŻYCA

☽ dnia 2 o g. 3 m. 50 w. ☾ dnia 17 o g. 9 m. 47 wiecz.

○ dnia 19 o g. 5 m. 35 w. ● dnia 24 o g. 6 m. 7 wiecz

LUTY — FEWRAŁ

DNI	ŚWIĘTA RZYMSKIE		ŚWIĘTA RUSKIE
1 C.	*Wig.* Brygidy p. i Ign. ☽	19	Makarya prep.
2 P.	**Oczyszcz. NMP.** Wawrz.	20	Jeuftymya
3 S.	Błażeja b. m. i Hipol.	21	Maksyma prep.
4 N.	**5 po 3 Kr.** Ansgarego	22	**N. O. Mytar. i Far.**
5 P.	Agaty p. m.	23	Kłymenta j.
6 W.	Doroty p. i Tytusa b.	24	Xenyi prep.
7 S.	Romualda op. wyz.	25	Hryhoria bohos.
8 C.	Jana z Malty i Cyr.	26	Xenofonta prepod.
9 P.	Apolonii i Cyryla ○	27	Joanna Złat.
10 S.	Scholastyki p. i Wilh.	28	Jewrema prepod.
11 N.	**N. Starozap.** *Obj NMP.*	29	**N. O błud. syni.**
12 P.	Modesta m. i Eul.	30	Trech światyteli
13 W.	*Modl. P. J. w Ogrojcu*	31	Kyra i Joana mucz.
14 S.	Walentego kapł. m.	1	**LUTYJ.**
15 C.	Faustyna i Georgii p.	2	**Strytenie Hosp.**
16 P.	Julianny p. męcz. ☾	3	Symeona b.
17 S.	Alexego Falkoneri	4	Izydora prep.
18 N.	**N. Mięsop.** Symeona b.	5	**N. Miasopustn.**
19 P.	Konrada w.	6	Wukoła pr.
20 W.	*Wspom. M. P.* Leona b.	7	Partaftenya prep.
21 S.	Eleonory i Fort.	8	Fteodora.
22 C.	*Kat. św. Piotra w Ant.*	9	Nykyfora m.
23 P.	Piotra Dam. i Flor. ●	10	Charałampia
24 S.	Macieja apost. i Serg.	11	Własya jep. m.
25 N.	**N. Zapustna** Zygfryda	12	**N. Syropustn.**
26 P.	Aleksandra b.	13	Martyniana p.
27 W.	*Słupa bicz.* Juliana m.	14	Auxrntia prep.
28 Ś.	*Popielec.* Romana	15	Onysyma.

KALENDARZ ŻYDOWSKI

10 — 13 Post Estery. 12 — 15 Schuschau Purim.
11 — 14 Purim. 26 — 1 **Adar.**

ODMIANY KSIĘŻYCA

☽ dnia 1 o g. 1 m. 29 wiecz. ☾ dnia 16 o g. 5 m. 20 r.
○ dnia 9 o g. 8 m. 43 wiecz. ● dnia 23 o g. 8 m. 55 rano.

MARZEC MART

DNI	ŚWIĘTA RZYMSKIE		ŚWIĘTA RUSKIE
1 C.	Albina b. i Antoniny	16	Panfyla mucz.
2 P.	*Cier. Kor. P. J.* Heleny	17	Fteodora m.
3 S.	Kunegundy ces. ☽	18	Lwa Papy Rzymskoho
4 N.	**1 Postu.** Kazimierza kr.	19	**N. 1 Weł. Posta.** Archyp.
5 P.	Hadryana i Ger.	20	Lwa episk.
6 W.	Marcyana i Kolety	21	Tymoftea prepod.
7 S.	*Snch.* Tomasza z Akw.	22	SS. Mucz. w Ef.
8 C.	Jana Bożego w.	23	Połykarpa jep.
9 P.	*Such.* Franciszki	24	Obr. Hł. Joan.
10 S.	*Such.* 40 Męczenn. ☺	25	Tarasia archiep.
11 N.	**2 Postu.** Konstant.	26	**N. 2 Weł. P.** Porfyrya
12 P.	Grzegorza W.	27	Prokopia
13 W.	Katarz. bon. i Krystyny	28	Wasyłyia prepod.
14 S.	Leona b. i Matyldy	1	MART. Jowdoki mucz.
15 C.	Klemensa i Lon.	2	Freodora mucz.
16 P.	*Syn P. J.* Hilarego b.	3	Jewtropia mucz.
17 S.	Gertrudy p. ☾	4	Harasyma prepod.
18 N.	**3 Postu.** Gabr.	5	**N. 3 Posta Krestopokłon.**
19 P.	*Józefa Obl. NMP.*	6	SS. 42 Mucz.
20 W.	Klaudyi, Eufem. i Teo.	7	Wasylija.
21 S.	Benedykta op. i Fil.	8	Ftefyłaka m.
22 C.	Katarzyny p.	9	SS. 40 Muczen.
23 P.	*5 Ran P. J.* Wiktoryana	10	Kondrata
24 S.	Tymona i Szymona	11	Sofronia prepod.
25 N.	**4 Postu Zwiast. NMP.** ●	12	**N. 4 Weł. P.**
26 P.	Dyzmy i Eman.	13	Nykofora patr.
27 W.	Jana Dam. i Lidyi	14	Wenedikta prep.
28 S.	Jana Kapis. i Sykstusa	15	Ahapia muczen.
29 C.	Wiktoryna i Eustach.	16	Sawyna
30 P.	*Krwi P. J.* Zozyma	17	Aleksia prepod.
31 S.	Kornelii i Balbiny p.	18	Kyryla archiep.

KALENDARZ ŻYDOWSKI

27 — 1 Nisan.

ODMIANY KSIĘŻYCA

☽ dnia 3 o g. 10 m. 26 rano. ☾ dnia 17 o g. 12 m. 55 w.

☺ dnia 10 o g. 9 m. 15 w. ● dnia 25 o g. 12 m. 51 rano.

KWIECIEŃ APRIEŁ

DNI	ŚWIĘTA RZYMSKIE		ŚWIĘTA RUSKIE
1 N.	**Męki Pańsk.** Hug.	19	**N. 5. Weł P.** Chrysanfta
2 P.	Franciszka z P. ☽	20	Prep. O. w Ob. S.
3 W.	Ryszarda i Maryi Eg.	21	Jakowa prep.
4 S.	Izydora b. w d. k.	22	Wasyłyia jep.
5 C.	Wincentego Ferd.	23	Nykona prebod.
6 P.	7 *Bol. NMP.* Celestyna	24	Artemia.
7 S.	Epifaniusza b.	25	**Błah. P. Bohor.**
8 N.	**Palmowa** Dyonizego	26	**N. Cwitonosna** Sobor. H.
9 P.	Marcela 🌕	27	Matrony mucz.
10 W.	Ezechiela i Makarego	28	Izariona
11 S.	*W. S.* Leona W. pwdk.	29	Marka prepod.
12 C.	*Wiecz. P.* Zenona bm.	30	Maryi I. *W. Czet.*
13 P.	*W. P.* Hermenegilda m.	31	**Piatok Weł.** Ipatya
14 S.	*Wcelka* Justyna	1	**APRIEŁ. Sob. Weł.**
15 N.	**Wielk. Zmartw. P. J.** ☾	2	**N. Woskresenie.**
16 P.	**Wielkanocny.** Lamberta	3	**Pon. świtłyj.**
17 W.	Aniceta p. i Stefana	4	**Wtor. świtłyj**
18 S.	Apoloniusza m.	5	Fteoduła mucz.
19 C.	Tymona dk. i Jerz,	6	Jawtychia jepisk.
20 P.	Wiktora m. Antoniego	7	Hrehoria prep.
21 S.	Anzelma i Sym.	8	Iridiona ap.
22 N.	**Biała 1. po Wielk.** Sotera	9	**N. Antipaschy.** Antypy.
23 P.	*Wojciecha ar.* 🌑	10	Terentia mucz.
24 W.	Fidelisa i Egb.	11	Antypy jepisk.
25 S.	† Marka ew. i Erm.	12	Wasyłyia prep.
26 C.	*NMP. Dobr. Rady*	13	Artemona j.
27 P.	Anastazego i Teofila	14	Martyna papy.
28 S.	Pawła od Krzyża	15	Arystarcha
29 N.	2 po W. *Grobu P. J.*	16	**N.** Myronosyc.
30 P.	Katarzyny panny	17	Symeona pr.

KALENDARZ ŻYDOWSKI

6 — 1 **Nisan.**

10 — 15 Początek Paschy. 16 — 21 Siódme święto.

11 — 16 Drugie święto. 17 — 22 Ósme święto.

26 — 1 **Ijar.**

ODMIANY KSIĘŻYCA

☽ dnia 2 o g. 5 m. 00 rano. ☾ dnia 15 o g. 9 m. 34 wiecz.

🌕 dnia 9 o g. 7 m. 10 rano. 🌑 dnia 23 o g. 5 m. 4 wiecz.

MAJ MAJ

DNI	ŚWIĘTA RZYMSKIE		ŚWIĘTA RUSKIE
1 W.	Filipa i Jakóba ☽	18	Joana prep.
2 S.	Zygmunta kr. i Anat.	19	Joana weł.
3 C.	Znal. Krzyża św., Aleks.	20	Fteodora prepod.
4 P.	*Floryana m.* i Mon.	21	Januaria m.
5 S.	Piusa pap.	22	Fteodora Syk.
6 N.	**3 po Wiel.** Op. ś. Józ.	23	**N. O rosłablenom.**
7 P.	Domiceli i Ben.	24	Sawwy mucz.
8 W.	**Stanisława bisk. krak.** ◎	25	Marka
9 S.	Grzegorza z Naz.	26	Wasyłya
10 C.	Izydora roln. Anton.	27	Symeona jm.
11 P.	Mamerta b. i Franc.	28	Jasona apost.
12 S.	Pankracego, Nere.	29	Dewiat mucz.
13 N.	**4 po W.** Serwacego b.	30	**N. O Samarianym.** Jak.
14 P.	Bonifacego męcz.	1	**MAJ.** Jeremy pr.
15 W.	Zofii, Jana Chrz. ☾	2	Aftanasya, Bori ul ł.
16 S.	Jana Nep. i Ubalda	3	Tymoftea mucz.
17 C.	Paschalisa w. i Brun.	4	Pełahyi mucz.
18 P.	Feliksa, Eryka	5	Iryny mucz.
19 S.	Piotra, Celestyna	6	Jowa.
20 N.	**5 po Wielk.** Bernardyna	7	**N. O śliporożdenom.**
21 P.	† Tymot. i Wikt.	8	Joana Bohosław
22 W.	† Faust. Emila, Heleny	9	Nikołaja.
23 S.	† Andrzeja Bob. ●	10	Symona Apost.
24 C.	**Wniebowstąp. P. J.** Dez.	11	**Wosn. Hosp.** Mokia m.
25 P.	Grzegorza VII i Urb.	12	Jepyfania j.
26 S.	Filipa Nereusza w.	13	Hłykeryi mucz.
27 N.	**Po Wnieb.** Bedy w. d.	14	**N.** Swiat. **Otec.** Isydora
28 P.	Augustyna	15	Pachomya Weł.
29 W.	Maryi M. Pazzi i T.	16	Fteodora, Modesta
30 S.	Feliksa i Ferdynanda	17	Andronika.
31 C.	Anieli i Petroneli ☾	18	Fteodora prepod.

KALENDARZ ŻYDOWSKI

13 — 18 **Ijar.** Lag-B'omer. 31 — 7 Drugie święto.
30 — 6 **Siwan.** Zielone święto. 21 — 1 **Siwan.**

ODMIANY KSIĘŻYCA

☽ d. 1 o g. 8 m. 5 wieczór ☾ d. 15 o g. 8 m. 00 rano.
◎ d. 8 o g. 3 m. 7 wieczór ● dnia 23 o g. 8 m. 58 w.
☽ dnia 31 o godz. 7 m. 21 rano.

CZERWIEC IJUN

DNI	ŚWIĘTA RZYMSKIE		ŚWIĘTA RUSKIE
1 P.	Jakóba i Fort.	19	Patrykia jepisk.
2 S.	*Wig.* Marcelina i Eugen.	20	Ftałatea muczen.
3 N.	**Zesł. Ducha św.** Erazma	21	**N. Sosz. S. Ducha.**
4 P.	Swiąt. Franciszka	22	**Preśw. Trójcy**
5 W.	Bonifacego i Faustyna	23	Michaiła pr.
6 S.	*Such.* Norberta i P. 🌕	24	Symeona prepod.
7 C.	Roberta op. i Sabiny	25	Tretye Obritenyie
8 P.	*Such.* Medarda i Wilh.	26	Ob. Hławy, ś. Joan.
9 S.	*Such.* Felicyana m.	27	Fteraponta
10 N.	**1 po Sw.** *Trójcy Prz.*	28	**N. 1 po S. D. W. Swiat.**
11 P.	Barnaby Apostoła	29	Fteodosyi mucz.
12 W.	Eschil', Jana i Onufr.	30	Isaakia prep.
13 S.	Antoniego z Padwy ☾	31	Jermia apost.
14 C.	**Boże Ciało.** Bazylego	1	**IJUN.** Justyna mucz.
15 P.	Wita i Modesta	2	Nykyfora patr.
16 S.	Benona, Justyny	3	Łukiłya
17 N.	**2 po S.** Adolfa, Jolan.	4	**N. 2 po S.** Mytrofana
18 P.	Marka i Marcelego	5	Dorotfteja
19 W.	Julianny Falkoner.	6	Wysaryona prep.
20 S.	Sylwerego i Florent.	7	Fteodora jep.
21 C.	Alojzego Gonzagi w. 🌑	8	Fteodora mucz.
22 P.	*Serca Jez.* Paulina b.	9	Kyryłła arch.
23 S.	*NP. Nieust. Pom.*	10	Tymoftea jep.
24 N.	**3 po S.** Nar. św. Jana	11	**N. 3 po S.** Warftołomea
25 P.	Wilhelma op. i Febr.	12	Onyfrya prep.
26 W.	Jana i Pawła br. mm.	13	Akityły m.
27 S.	Władysława kr.	14	Jełłyssea pror.
28 C.	*Wigil.* Leona i Iren.	15	Amosa pror.
29 P.	**Piotra i Pawła ap.** ☽	16	Tychona prep.
30 S.	*Wsp. św. Pawła* Lucyn.	17	Manniła mucz.

KALENDARZ ŻYDOWSKI

24 — 1 Thamuz.

ODMIANY KSIĘŻYCA

🌕 dnia 6 o g. 10 m. 9 wiecz. 🌑 dnia 22 o g. 12 m. 3 rano.

☾ dnia 13 o g. 8 m. 34 w. ☽ dnia 29 o g. 3 m. 17 wiecz.

LIPIEC IJUŁ

DNI	ŚWIĘTA RZYMSKIE		ŚWIĘTA RUSKIE
1 N.	4 po Sw. *Krwi P. J.*	18	N. 4 po S. Leontia mucz.
2 P.	*Nawiedz. N. M. P.*	19	Judy Ftad. apost.
3 W.	Anatola b. i Heleny	20	Meftodia.
4 S.	Józefa Kalasantego	21	Julgana mucz.
5 C.	Antoniego Zac.	22	Jewsewya jep.
6 P.	Izajasza pr. i Dom. 🌕	23	Ahrypiny m.
7 S.	Cyryla i Metodego	24	**Rożdest. S. Joanna Kr.**
8 N.	5 po Sw. *Jana z Dukli*	25	N. 5 po S. Fewronyi
9 P.	Weroniki i Mik.	26	Dawyda prepod.
10 W.	7 Braci MM. Aleksan.	27	Simeona.
11 S.	Piusa p. i Pelagii	28	Kyra i Joanna
12 C.	Jana Gwalberta i Marc.	29	**Petra i Pawła Apost.**
13 P.	Małgorzaty p. 🌗	30	SS. 12 Apost.
14 S.	Bonaw. b. w. i Marc.	1	**IJUŁ.** Kozmy i Dam.
15 N.	6 op Sw. *Rozesł. Apost.*	2	N. 6 po S. Poł. Ryzy
16 P.	*N. M. P. Szkapl.*	3	Jakynfta mucz.
17 W.	Aleksego. i Marceliny	4	Andreia arch.
18 S.	Szymona z Lipnicy	5	Aftanasia Afron.
19 C.	Wincent. à Paulo	6	Sysoa prepod.
20 P.	Czesława i Hieronima	7	Ftomy prepod.
21 S.	Daniela i Praksedy 🌑	8	Prokopya mucz.
22 N.	7 po Sw. Maryi Magd.	9	N. 7 po S. Pankratya
23 P.	Apolinarego i Lib.	10	SS. 45 Muczenikow
24 W.	Krystyny i Franc.	11	Enfimia.
25 S.	Jakóba apost. i Krzysz.	12	Prokta mucz.
26 C.	Anny Matki NMP.	13	Hawryła arch.
27 P.	Pantaleona i Aurelii	14	Akyły apost.
28 S.	Botwida i Wiktora 🌓	15	Kyryka mucz.
29 N.	8 po Sw. *Kunegundy*	16	N. 8 po S. Aftynohema
30 P.	Abdona i Julity	17	Maryny mucz.
31 W.	Ignacego Loy. Heleny	18	Jemyłyana mucz.

KALENDARZ ŻYDOWSKI

10 — 17	Thamuz.	Zdob. świąt. Post.
23 — 1	Ab.	
31 — 9	Post.	Spalenie świątyei

ODMIANY KSIĘŻYCA

🌕 dnia 6 o g. 5 m. 25 rano. 🌑 dnia 21 o g. 1 m. 57 wiecz.

🌗 dnia 13 o g. 11 m. 10 rano. 🌓 dnia 28 o g. 8 m. 54 wiecz.

SIERPIEŃ AWHUST

DNI	ŚWIĘTA RZYMSKIE		ŚWIĘTA RUSKIE
1 S.	Piotra w Ok., Faust.	19	Makryny prepod.
2 C.	NMP. An. i Alfonsa	20	Iłyi proroka
3 P.	Znal. św. Szczepana	21	Symeona prepod.
4 S.	Dominika wyzn. ○	22	Maryi Mahdał.
5 N.	**9 po Sw.** *NMP. Śnież.*	23	**N. 9 po** S. Tryfoma m.
6 P.	*Przem. Pańskie*	24	Chrystyny mucz.
7 W.	Kajetana w. Donata	25	Uspen. ś. Anny.
8 S.	Cyryaka i Emiliana	26	Jermołaja m.
9 C.	Romana i Juliana	27	Pantaleimona mucz.
10 P.	Wawrzyńca ar. i Pauli	28	Prochora apost.
11 S.	Tyburcego., Zuzan.	29	Kałłynyka mucz.
12 N.	**10 po Sw.** Klary ☾	30	N. 10 po S. Syły apost.
13 P.	Hipolita, Kas. i Rad.	31	Zapust. do Uspen.
14 W.	*Wig.* Euzeb. i Atanaz.	1	AWHUST. Prois. K.
15 S.	**Wniebowzięcie NMP.**	2	Stefana mucz.
16 C.	Rocha w. i Tarsyc.	3	Isakya prepod.
17 P.	Liberata op. m.	4	Sedmy Otrokow.
18 S.	Agapita m. i Fir.	5	Jewsychnyia m.
19 N.	**11 po Sw.** *Jacka w.*	6	**N. 11 po S. Preobr. Hosp.**
20 P.	Bernarda op. ●	7	Dometya
21 W.	Joanny Franciszki de Ch.	8	Emiliana.
22 S.	Tymot., Hip. i Ant.	9	Maftya apost.
23 C.	Filipa Ben. i Wal.	10	Ławrentya m.
24 P.	Bartłomieja apost.	11	Jewpła mucz.
25 S.	Ludwika kr. i Patr.	12	Fotya mucz.
26 N.	**12 po Sw.** Zefiryna	13	N. 12 po S. Maksyma
27 P.	Przen. ś. Kaz. ☽	14	Michea pror.
28 W.	Augustyna b. w. d. k.	15	**Uspenye Bohor.**
29 S.	Scięcie św. Jana' i Sab.	16	Nerukotw. Obraz.
30 C.	Róży i Feliksa	17	Myrona mucz.
31 P.	Rajmunda w. i Paul.	18	Flora i Ławra mucz.

KALENDARZ ŻYDOWSKI

22 — 1 **Elul.**

ODMIANY KSIĘŻYCA

○ dnia 4 o g. 1 m. 57 wiecz. ● dnia 20 o g. 2 m. 25 rano.
☾ dnia 12 o g. 3 m. 45 rano ☽ dnia 27 o g. 1 m. 42 rano.

WRZESIEŃ — SENTIABR

DNI	ŚWIĘTA RZYMSKIE		ŚWIĘTA RUSKIE
1 S.	Bronisł. p. i Idziego	19	Andrea mucz.
2 N.	**13 po Sw.** *Joachima*	20	**N. 13 po S.** Samuila pr.
3 P.	Józefa Kal. (pełnia)	21	Ftaddea apost.
4 W.	Rozalii Palermo i Róży	22	Agatonika
5 S.	Wawrzyńca i Just.	23	Łuppa mucz.
6 C.	Zacharyasza pr.	24	Jewtychia mucz.
7 P.	*Wig.* Anast. i Reg.	25	Warftołom
8 S.	**Narodzenie N. M. P.**	26	Adryana mucz.
9 N.	**14 po Sw.** Im. Maryi	27	**N. 14 po S.** Primena pr.
10 P.	Mikołaja z T. (ostatnia kwadra)	28	Moysea muryna
11 W.	Prota i Jacka mm. T.,	29	Usikn. Hł. Joanna.
12 S.	Waleryana m. i Gw.	30	Aleksandra p.
13 C.	Filipa Al. i Amata	31	Położ. Pol. P. C.
14 P.	*Podwyższ. † św.*	1	**SENTIABR.** Symeona St.
15 S.	Nikomedesa m.	2	Mamanta m.
16 N.	**15 po Sw.** *7 Bol. MP.*	3	**N. 15 po S.** Anftyna m.
17 P.	Piętna ś. Franciszka	4	Wawyły Swiasz.
18 W.	Józefa z Kop. Zofii (nów)	5	Zachariji
19 S.	*Such.* Januarego z t.	6	Wosp. cz. Mychaiła
20 C.	Eustachego z t., F.	7	Sozonta mucz.
21 P.	*Such.* Mateusza ap.	8	**Rożdestwo Bohorod.**
22 S.	*Such.* Tomasza z Wil.	9	Joakima i Anny
23 N.	**16 po Sw.** Lina p. m.	10	**N. 16 po S.** Mynodory p.
24 P.	*NMP. Wyk.* i Ger.	11	Fteodory prepod.
25 W.	Władysława i Kleof. (pierwsza kwadra)	12	Awtenoma.
26 S.	Cypryana p. i Justyny	13	Kornyła mucz.
27 C.	Kosmy i Damiana	14	**Wodzwyżenije Cz. Kr.**
28 P.	Wacława męcz.	15	Nykity m.
29 S.	**Michała arch.**	16	Jowfimyi
30 N.	**17 po Sw.** Hieron. w.	17	**N. 17 po S.** Sofii mucz.

KALENDARZ ŻYDOWSKI

20 — 1 **Tischri.** **Nowy Rok 5666.**
21 — 2 **Drugie Święto.** 22 — 3 **Post Gedalja**
29 — 10 **Święto Pojednania.**

ODMIANY KSIĘŻYCA

(pełnia) dnia 3 o g. 12 m. 34 rano. (nów) dnia 18 o g. 1 m. 31 wiecz.
(ostatnia kwadra) dnia 10 o g. 9 m. 51 wiecz. (pierwsza kwadra) dnia 25 o g. 7 m. 9 rano.

PAŹDZIERNIK OKTIABR

DNI	ŚWIĘTA RZYMSKIE		ŚWIĘTA RUSKIE
1 P.	Remigiusza i J.	18	Jewmonia
2 W.	Aniołów Stróżów. ⓢ	19	Trofyma.
3 S.	Kandyda m. i Gerarda	20	Jewstafya mucz.
4 C.	Franciszka Ser.	21	Kondrata ap.
5 P.	Placyda i Flawii p.	22	Toky mucz.
6 S.	Brun., Rom. i Marc.	23	Zacz. S. Joana
7 N.	**18 po Sw.** *NMP. Róż.*	24	**N. 18 po S.** Ftekły m.
8 P.	Laurencyi i Pel.	25	Jewfrosini prep.
9 W.	Dionizego i Ludwika.	26	Joanna Bohos.
10 S.	Franciszka Borg. ☾	27	Kołystrata mucz.
11 C.	Germana, Firm. bw.	28	Charytona pr.
12 P.	Maksymiliana b.	29	Kyryaka prpod.
13 S.	Edwarda kr. i Chel.	30	Hryhora mucz.
14 N.	**19 po Sw.** Winc. K.	1	**OKTIABR. N. 19 po S.**
15 P.	Jadwigi i Teresy	2	Kypryana jepisk.
16 W.	Saturnina i Florentyna	3	Dionisia
17 S.	Wiktora b. i Małg. ●	4	Jeroftea jep. m.
18 C.	Łukasza ew. i Tryf.	5	Charytyny mucz.
19 P.	Piotra z Alk. i Pel.	6	Flomy apost.
20 S.	Felicyana bm. i Ireny	7	Sergya i Wakha.
21 N.	**20 po Sw.** Jana Kant.	8	**N. 20 po S.** Pełahyi prep.
22 P.	Filipa i Korduli	9	Jakowa apost.
23 W.	Ignacego bw. Teodora	10	Jewłampya apost.
24 S.	Rafała arch. i Fel. ☽	11	Fyłypa apost.
25 C.	Chryzanta i Daryi	12	Prowa mucz.
26 P.	Ewarysta i Lucyana	13	Karpa i Papyła
27 S.	Sabiny i Florentego	14	Nazarya mucz.
28 N.	**21 po Sw.** Szymona	15	**N. 21 po S.** Jewtymya
29 P.	Zenobiusza i N.	16	Łonhyna mucz.
30 W.	Marcela Zenobii i Ger.	17	Andrea.
31 S.	*Wig.* Lucylli m. i Ant.	18	Łuki jew. ap.

KALENDARZ ŻYDOWSKI

4 — 15 **Święto Kuczek.**
5 — 16 **Drugie święto.**
10 — 21 **Swięto Palmowe.**
11 — 22 **Koniec Kuczek.**
12 — 23 **Radość z praw.**
20 — 1 **MARCHESCHWAN.**

ODMIANY KSIĘŻYCA

ⓢ dnia 2 o g. 1 m. 46 wiecz.
☾ dnia 10 o g. 4 m. 37 wiecz.
● dnia 17 o g. 11 m. 40 w.
☽ dnia 24 o g. 2 m. 48 rano.

LISTOPAD NOJABR

DNI	ŚWIĘTA RZYMSKIE		ŚWIĘTA RUSKIE
1 C.	WW. Świętych. 🌕	19	Joiła proroka
2 P.	*Dzień zaduszny*	20	Artemia mucz.
3 S.	Huberta b. i Sylwii	21	Ilariona prep.
4 N.	22 po Sw. Karola Borom.	22	N. 22 po S. Awerkia jep.
5 P.	Zacharyasza	23	Jakowa apost.
6 W.	Feliksa i Leonarda.	24	Arefty mucz.
7 S.	Amaranta m.	25	Markiana mucz.
8 C.	Seweryna i Wiktoryna	26	**Dymytria.**
9 P.	Teodora żoł. i Urs. 🌗	27	Nestora m.
10 S.	Andrzeja z Aw.	28	Terentia mucz.
11 N.	23 po Sw. *Opieki MNP.*	29	N. 23 po S. Anastasya
12 P.	5 Braci MM.	30	Zynowya mucz.
13 W.	Dydaka w. Eugen. b.	31	Stachia apost.
14 S.	Józefata b. m.	1	**NOJABR.** Kosmy i Dam.
15 C.	Leopolda w. i Ger.	2	Josafata archiep. m.
16 P.	Edmunda b. w. 🌑	3	Akepsymy mucz.
17 S.	Salomei p. i Grzegorza	4	Joannyka prep.
18 N.	24 po Sw. *Stanisł. K.*	5	N. 24 po S. Hałaktyona
19 P.	Elżbiety i Ponc.	6	Pawła archiep.
20 W.	Feliksa Walerego	7	MM. 33 w Mełyty
21 S.	*Ofiar. NMP.* i Alb.	8	**Michaiła Archan.**
22 C.	Cecylii p. m. i Filem.	9	Anisifora mucz.
23 P.	Klemensa p. m. 🌓	10	Szesty apost.
24 S.	Jana od Krzyża	11	Myny mucz.
25 N.	25 ost. po Sw. Katarzyny	12	N. 25 po S. Joanna Mył.
26 P.	Sylwestra i P. al.	13	Joana Złatoust.
27 W.	Waleryana i Maxyma	14	Fyłypa apost.
28 S.	Mansweta i Grzegorza	15	Hurya i Samon mucz.
29 C.	Saturnina m. i Illum.	16	Matftea jewanh.
30 P.	Andrzeja ap. i Justyny	17	Hryhorya jep.

KALENDARZ ŻYDOWSKI

18 — 1 **Kislew.**

ODMIANY KSIĘŻYCA

🌕 dnia 1 o g. 5 m. 44 rano. 🌑 dnia 16 o g. 9 m. 34 rano.

🌗 dnia 9 o g. 10 m. 43 rano. 🌓 dnia 23 o g. 1 m. 37 rano.

GRUDZIEŃ DEKABR

DNI	ŚWIĘTA RZYMSKIE		ŚWIĘTA RUSKIE
1 S.	Eligiusza b. i Nat. 🌑	18	Płatona mucz.
2 N.	**1 Adw.** Bibiany, Aurelii	19	**N. 26 po S.** Awdya pror.
3 P.	Franciszka Ks.	20	Prokła i Hryhory
4 W.	Barbary i Piotra Chryz.	21	**Wowed. Pr. Diwy.**
5 S.	*Post.* Anastazego	22	Fyłymona apost.
6 C.	Mikołaja b. w.	23	Amfyłochya jepisk.
7 P.	*Wig.* Ambrożego	24	Jekateryny mucz.
8 S.	**Niep. Pocz. NMP.**	25	Kłymenta papy
9 N.	**2 Adw.** Leokadyi ☽	26	**N. 27 po S.** Ałypya prep.
10 P.	*NMP. Loretań.*	27	Jakowa mucz.
11 W.	Damazego i Sabina	28	Stefana mucz.
12 S.	*Post.* Aleksandra	29	Paramona mucz.
13 C.	Łucyi i Eugen.	30	Andrea apost.
14 P.	*Post.* Izydora i Spiryd.	1	**DEKABR.** Nauma pr.
15 S.	Wiktora i Waler. 🌕	2	Awwakuma pror.
16 N.	**3 Adw.** Euzebii	3	**N. 28 po S.** Sofonia pror.
17 P.	Floryana, Łazarza	4	Warwazy mucz.
18 W.	*Oczek. MNP.* Teotyma	5	Sawwy Osw.
19 S.	*Such.* Tymot. Urbana	6	**Nikołaja Cz.**
20 C.	Teofila, Juliusza	7	Amwrozyja jepisk.
21 P.	*Such.* Tomasza ap.	8	Patapia prepod.
22 S.	*Such.* Zenona żołn. ☾	9	**Zaczatyje Pr. Divy Maryi**
23 N.	**4 Adw.** Wiktoryi	10	**N. 29 po S.** Myny
24 P.	*Wig.* Adama i Ewy	11	Danyiła Stołpnyk.
25 W.	**Boże Narodzenie**	12	Spiryduna
26 S.	**Szczepana pierw. m.**	13	Ewstratia jepisk.
27 C.	Jana ap. i ewang.	14	Ftyrsa mucz.
28 P.	Młodzianków i Wikt.	15	Jełewterya jepisk.
29 S.	Tomasza Kant.	16	Ahhea proroka
30 N.	**1 po B. N.** Sabina	17	**N. Sw. Praetec.**
31 P.	Sylwestra 🌑	18	Sewastyana mucz.

KALENDARZ ŻYDOWSKI

12 — 25 **Kislew.** Poświęcenie świątyni. 29 — 1 **Tebet.**

ODMIANY KSIĘŻYCA

🌑 dnia 1 o g. 12 m. 5 rano. 🌕 dnia 15 o g. 7 m. 52 w.
☽ dnia 9 o g. 2 m. 43 rano. ☾ dnia 22 o g. 4 m. 1 wiecz.
🌑 dnia 30 o g. 7 m. 41 wieczór.

SKALA STEMPLOWA.

SKALA I

na weksle

		kor. h.
Do	150 kor.	—·10
nad 150 kor. »	300 »	—·20
» 300 » »	600 »	—·40
» 600 » »	900 »	—·60
» 900 » »	1200 »	—·80
» 1200 » »	1500 »	1·—
» 1500 » »	1800 »	1·—
» 1800 » »	2100 »	1·40
» 2100 » »	2400 »	1·60
» 2400 » »	2700 »	1·80
» 2700 » »	3000 »	2·—
» 3000 » »	6000 »	4·—
» 6000 » »	9000 »	6·—
» 9000 » »	12000 »	8·—
» 12000 » »	15000 »	10·—
» 15000 » »	18000 »	12·—
» 18000 » »	21000 »	14·—
» 21000 » »	24000 »	16·—
» 24000 » »	27000 »	18·—

Od każdych zaś następnych 3000 kor. o 2 kor. więcej, przyczem jednak kwoty poniżej 3000 koron uważane będą za pełne.

SKALA II

kwity i dokumenta w sprawach prawnych.

		kor. h.
Do	40 kor.	—·14
nad 40 kor. »	80 »	—·26
» 80 » »	120 »	—·38
» 120 » »	200 »	—·64
» 200 » »	400 »	1·26
» 400 » »	600 »	1·88
» 600 » »	800 »	2·50
» 800 » »	1600 »	5·—
» 1600 » »	2400 »	7·50
» 2400 » »	3200 »	10·—
» 3200 » »	4000 »	12·50
» 4000 » »	4800 »	15·—
» 4800 » »	6400 »	20·—
» 6400 » »	8000 »	25·—
» 8000 » »	9600 »	30·—
» 9600 » »	11200 »	35·—
» 11200 » »	12800 »	40·—
» 12800 » »	14400 »	45·—
» 14400 » »	16000 »	50·—

Nad 16000 kor. od każdych 800 kor. opłaconą być ma należytość wraz z nadzwyczajnym dodatkiem po 2 kor. 50 h. przyczem sumy niżej 800 kor. uważają się jako pełne.

SKALA III

ugody pożyczkowe, kontrakty służbowe, kwity na wygrane loteryjne.

		kor. h.
Do	20 kor.	—·14
nad 20 kor. »	40 »	—·26
» 40 » »	60 »	—·38
» 60 » »	100 »	—·64
» 100 » »	200 »	1·26
» 200 » »	300 »	1·88
» 300 » »	400 »	2·50
» 400 » »	800 »	5·—
» 800 » »	1200 »	7·50
» 1200 » »	1600 »	10·—
Nad 1600 k. do	2000 kor.	12·50
» 2000 » »	2400 »	15·—
» 2400 » »	3200 »	20·—
» 3200 » »	4000 »	25 —
» 4000 » »	4800 »	30·—
» 4800 » »	5600 »	35·—
» 5600 » »	6400 »	40·—
» 6400 » »	7200 »	45·—
» 7200 » »	8000 »	50·—

Nad 8000 kor. od każdych 400 kor. opłacaną być ma należytość wraz z nadzwyczajnym dodatkiem po 2 kor. 50 h. przyczem sumy niżej 400 kor. uważają się jako pełne.

OPŁATA LISTÓW.

Za listy w miejscu doręczane	do 20 gr.	6 hal.
W Austryi i do Niemiec	» 20 »	10 »
Do Serbii	» 15 »	15 »
Do wszystkich innych państw europejskich	» 15 »	25 »
Karty korespondencyjne w Austryi i do Niemiec . .		5 »
Do Serbii		10 »
Do wszystkich innych państw europejskich		10 »
Należytość za rekomendowanie oprócz zwykłej opłaty do wszystkich państw		25 »

Druki. Druki muszą być opłacane przy nadaniu:

Opłaty wynoszą bez względu na odległość:

do 50 gr.	3 hal.
ponad 50 gr. do 100 gr. . . .	5 »
» 100 » » 250 » . . .	10 »
» 250 » » 500 » . . .	20 »
» 500 » » 1000 » . . .	30 »

OPŁATA TELEGRAMÓW.

Do Austryi, Węgier, Bośni, Hercegowiny i do Niemiec (najmniej 60 hal.) za każde słowo . . . . 6 hal.

Do Rosyi europejskiej	taksa 60 hal. i za każde słowo	24 »
Do Rumunii	» 60 » » » »	8 »
Do Serbii i Szwajcaryi	» 60 » » » »	16 »
Do Włoch	» 60 » » » »	16 »
Do Francyi	» 60 » » » »	26 »
Do Anglii	» 60 » » » »	22 »
Do Belgii	» 60 » » » »	16 »

SPIS ŚRODKÓW LEKARSKICH

officyalnych i ważniejszych nieofficyalnych

wraz z podaniem ich cen, sposobu stosowania i dawkowania.

Środki officyalne oznaczone są *. — Czcionkami rozstrzelonemi drukowane są te leki, których najwyższe dawki nie mogą być przekroczone bez oznaczenia ich wykrzyknikiem.

Skrócenia: *p. d.* = pro dosi; k. r. d. = kilka razy dnia; krst. = kryształy.

Abri precatorii Sem. (Jequiryty), Inf. 0·5—1·0: 100; stos. w chorobach ócz. 1·0 = 6 h.

Absinthi herba. Inf. 5·0—15·0:100 Col., Pulv. 0·5—2·0 kilka razy dnia. 100·0 = 25 h. — **Extr.** 0·5 *p. d.* 1·0=8 h.— **Ol. aether.** 1—2 kropli *pro dosi* 1·0=20 h. **Tinctura abs.** i ***Tinct. Abs. compos.** 20—60 kropli k. r. d. 10·0 = 8 h.

Absinthinum 0·1—0·25 *p. d.* k. r. d. 0·01 = 6 h.

Acetalum (Diaethylacetal) Hypnotic. i Anaesthetic. 8·0—12·0 *p. d.* w emulsyi i mixturze, także w lewatywach.

Acetonum (Nervinum i Anthelminticum) 5—20 kropli k. r. d. aż do 5·0! *p. d.* do wziewań 0·10—1:100 aqu., także w maściach 10·0 = 8 h.

***Acetum (purum)** jako napój 100—150 na litr wody ocukrzonej; jako woda do ust lub płókania 20·0—50·0:150·0; do zmywań, okładów, przestrzyk. czysty lub *āā* z wodą. 100 = 6 h.

***Acetum aromaticum** (zawiera: ol. Rosm., Junip. Lavand. Menthae) do mixtur 15·0—50·0:150·0; jako środek orzeźwiający, do kadzeń. 100 = 20 h.

— **pyrolignosum crudum** tylko zewnętrznie, czysty lub z wodą, do pędzlowań, zmywań i t. d. 100 — 10 h.

***Acetum Scillae,** jako diuret. i exp. w mixt. po 0·6—2·0 *p. d.*, k. r. d. 10·0 = 5 h.

***Acidum acet. concentrat.** (96% kwas oct.) tylko zewn. jako środek żrący lub rubef. 10·0 = 6 h.

— **acet. dil.** 20—30% (kw. octowy) 0·5—2·0 k. r. d., w mixturze 5·0:20·0—150·0 zewn. jako Acetum. 100=24 h.

— **trichloro-aceticum.** zewnętrz. jako środek żrący w stężonym rozczynie. 1·0 = 8 h.

— **arsenicosum** (Arsenicum album) 0·001 aż do 0·005! *p. d.*, 0·02! *pro die* w pigułkach lub rozpuszczeniu; zewnętrznie jako środek żrący w maściach, pastach po 0·10—0·30:20·0; ***Solutio (Liquor) arsenicalis Fowleri** zawiera w 100 częściach 1 część kw. arsenawego; 2—10 kropli (0·5!) *p. d.* i 2! *p. die;* zewnętrznie do zastrzykiwań podskórnych 1:1—3. 1·0 = 3 h. — **Sol. arsen. Bietti** (Ammon. arsenic. 1:500 Aqu.) w 5—10 razy większej dawce od poprzedniego, tak samo i **Sol. arsen. Pearsonii** (Natr. arsen. 1:600 aqu.). 1·0 = 2 h.— **Pilulae asiaticae** składają się z acid. arsenic., piper. nigr. i gumi arab., 1 pigułka zawiera 0·005 ars. Cena według taksy. — **Pulv. arsenic. Cosmi** (skł. się z acid. ars., Sang. dracon., Carb. anim., Cinnabaris) używ. do maści, past i w proszku etc. tylko zewn. jako caustic.

***Acid. benzoicum** (subl.) (Flores Benzoës) 0·1—0·5 *p. d.* k. r. d. jako expect.; w polyarthritis 0·5—1·0 co 1—3 godziny, aż do 10·0—12·0 *pro die* w proszku lub mixturze; zewn. do wziewań, opatrunków (5—10%). 1·0=8 h.

— ***boricum** (boracicum) 0·2—1·0 *p. d.* k. r. d. aż do 5·0 *p. die* w proszkach, pigułkach i rozpuszcz.; zewn. jako zasypka, w roztworze 1—5% do zmywań, przestrzykiwań, płókań, wziewań, także do opatr. ran jako Boroglycerin (3 cz. gliceryny i 2 cz. a. bor.), borlint, wata borowa (10—20%), borphenolint; do maści i czopków (20—25%). 10·0 = 5 h.

— **camphoricum** s. camphoratum 0·5—2·0 *p. d.* k. r. d. aż do 4·0 *p. die* w rozczynie alkoholowo wodnym lub w opłatku przeciwko potom suchotników. 1·0=18 h.

— **carbolicum crystalisatum** (Ac. phenylicum, Phenolum) 0·01—0·10! *p. d.* k. r. d. aż do 0·50! *p. die* w pigułkach, roztworach alkoh. i emulsyi; zewn. jako środek żrący (5—30%); jako antysep; do lecz. ran w roztworach wodnych, alkoh., oliwie z collod. (1·0:10·0 Coll.); do zmywań, pędzlowań, wcierań, zastrzy-

kiwań w 0·10—15%; do linim. i maści w stos. 1:5 aż do 50 oliwy, glyc., linim. calcis; jako carbolspray (2—15%), do wstrzykiwań podskórnych (0·10—0·20:10·0 Aqu.), do miąższowych (1:5 Aqu.). 10·0 = 6 h.

— **carb. crudum** tylko do desinfekcyi w roztworze (1:20) albo jako proszek z innemi ciałami. 100 = 6 h.

— ***carb. liquefactum** (10:1 Aqu.) jako środek żrący, jak powyżej. 10·0 = 6 h.

— ***chromicum** jako środek żrący, czysty albo rozcieńczony (1:20—50 Aq.), zewn. do pędzlowania *āā* z wodą w błonicy; przeciw poceniu się nóg 5:100 — zakraplanie w otitis media chronica. 1·0 = 6 h.

— **p. cresotinic**, jako sól sodowa, gorzki krystaliczny proszek, Antipyreticum, (reumatyzm stawów, tyfus, (pneumonia). Dla dzieci 0·015—0·06 *p. d.*, dla dorosłych 1·00 *p. d.* 4·0 *p. die*.

— **cinnamylicum** (kwas cynamonowy) białożółte kryształki słabo w wodzie, lepiej w alkoholu rozpuszcz.; używany w rozczynach 1·0:10—20 do podsk. wstrzyk. w leczeniu miejscowej gruźlicy (Landerer). 1·0 = 16 h.

— ***citricum** 0·5—20 *p. d.* k. r. d. w proszku saturat. mieszaninie burzącej (2·0—2·5 kw. odpowiada jednej cytrynie), zewn. do pędzl. (1:10 Aqu.); do zmywań, płókanek (1—2%). 10·0 = 18 h. Potio Riveri.

— **dijodosalicylicum** białe, drobno-krystaliczne w alkoholu i eterze rozp. igiełki. Analgeticum, antithermicum, antisepticum, dalej arthritis. 0·5—1·20 *p. d.* 3 r. dziennie.

Acid. formicicum jako rubefac. i żrący; w 1—10% rozczynie wodn. lub alkoh. do kąpieli parowych. 10=8 h.

— **gallicum** 0·3—1·0 *p. d.* k. r. d. w proszk., pigułkach, solut.; zewn. jako płókanie do ust (1·5%), woda do ócz (0·5—2·0%) injekc. (1%), pędzlow. (1:6 glicer.). 10·0 = 22 h.

— **gymnemicum** posiada własność znoszenia poczucia smaku gorzkiego i słodkiego używa się w 2% rozczynie do płókania ust przed użyciem gorzkiego lekarstwa.

— **hydrobromicum** wew. 20—40 kropli : 100 Aquae używ. zamiast bromkalium, zewnętrznie do przyżegań. 10·00 = 15 h.

— ***hydrochloric.** (Acid. muriat.) **concentr.** pur. (24%) zewn. jako żrący; 1%—3% jako płókanka; do pędzl. (1—3:25—30 syropu lub miodu); do zmywań i okładów (1—2%); do kąpieli 60·0—120·0 na kąpiel. 10·0 = 4 h.

— ***hydrochloric. dilutum** (12%) 10—30 kropli *p. d.* k. r. d. aż do 5·0—10·0 *p. die* w rozcieńczeniu 1—2% jako napój lub w mixturach 10·0 = 4 h.

— **hydrochloric crudum** (33%) 100 = 10 h.

1*

— **hydrocyanicum** (kwas pruski wodnisty, zaw. 2% woln. kw. sinowodor.) 2—5 kropli *p. d.* k. r. d., zewn. do pędzl. (0·25—0·50 : 5·0 Aqu.), jako woda do ócz (0·05—0·25 : 5·0 Aquae), do maści (0.5 : 5·0). 0·1 = 2 h.

— **hydrofluoricum** (½%) 3 razy dnia 10—30 kropli w bardzo znacznem rozcieńczeniu; do wziewań i opatr. (0·5—1·0 : 500).

— **hydrojodicum** 0·50—2·0 *p. d.* k. r. d. rozcieńcz. wodą.

— **hyperosmicum** (Acid perosmicum, osmicum) 0·001 *p. d.* k. r. d. w rozcieńczeniu wodnem lub w pig. (0·015! *p. d.* a 0·05! *p. die* w padaczce); podsk. zastrzyk. raz dnia ⅓—1 strzyk. Prav. 1% roczczynu w nowotworach, wolu, nerwobólach. 0·1 = 140 h.

— **jodicum** 0·10—0·30 *p. d.* k. r. d. aż do 1·20! *p. d.* w rozcieńczeniu lub. pigułk., do tamowania krwotoków 5% zewn. w maściach 5%—10% albo podskórnie (1 : 5—10 Aqu.). 1·0 = 28 h.

— **kreosotinicum** (Antipyretic) jak acid. salicyl. 1·0 = 16 h.

— ***lacticum** 5—20 kropli = 0·3—1·50 *p. d.* k. r. d. w roztworze wodnym (1 : 200 Aqu.) w pastylkach aż do 10·0 *p. die;* zewn. do wziew. (15—20 kropli : 15—30 Aqu.), jako płókanka do ust (1 : 100—150 Aqu.); do pędzlowań (1 : 5—10 Aqu.); do zmywań ran (1—2%); czysty albo 60—80% do przyżegania wrzodów gruźlicznych. 1 = 6 h.

— *α*-**oxynaphtoicum** albo Acidum naphtocarbonicum, kawałeczki czerwonawe, pobudzające do kichania rozp. w H_2O z dodatkiem CO_2, dalej w olejach tłustych, alkoholu i benzynie. Antizymoticum, Antisepticum. Scabies i Prurigo w 10% maściach, wewn. 0·1—0·2 *p. d.*

— ***nitricum. conc. pur.** (około 48% czyst. kw.), wewn. 0·20—1·0 w pigul. (w chor. wątroby, nephritis); zew. jako środek żrący. (10·0 = 5 h. — ***A. nitr. dilitum purum.** około 21% kw. 10·0 = 4 h. — ***nitriconitrosum** (fumans) czysty lub t. zw. Acid. nitric. solidefactum. 10·0 = 10 h.

— **oleinicum** wewn. w kolce żółciowej 1·0 *p. d.* 2 r. dz. 10·0 = 6 h.

— **oxalicum puriss.** 0·03—0·05 *p. d.* k. r. d. w proszku lub w 1% roztworze; jako płókanie do ust (1%). 10·0 = 15 hal.

— ***phosphoricum** (16% czysty kwas fosf.), 10—30 kropli 0·5—1·5 *p. d.* k. r. d. aż do 10·0! *p. die;* jako napój (½—1%), w mixturze (2·0—10·0 : 100·0), w pigułkach; zewn. w roztw. 1—4% jako płókanie do zmywania ran. 10·0 = 6 h.

— **phos. siccum (glaciale)** 0·1—0·3 *p. d.* k. r. d. w pigułkach; łagodny środek żrący. 10·0 = 20 h.

— **picronitricum** (picricum, carbagoticum); 0·10—0·25—0·50 *p. d.* k. r. d. 0·5! *p. d.* 1·0! *p. die* w pigulk. lub

w rozpuszcz. w trichinosis); zewn. jak kw. karbolowy 10·0 = 25 h.

— ***pyrogallicum**, **Pyrogallolum** (kwas pyrogallusowy) zewn. w alkoh. (5—30:100) lub w maściach 1—10:20 wazeliny lub lanoliny. 1·0 = 8 h.

— ***salicylicum** (antisept. i antipyret.) 0·15—1·0 *p. d.* co 1—3 godzin aż do 2·0—8·0! *p. die* w proszk., pigułk., mixt. lub emulsyi; zewn. jako zasypka czysty lub z amyl. talcum, carbo; jako proszek do zębów lub tabaka (0·10—1·0:10—100 carbo., sacch., acid. tannic. etc.); do insulf. do pharynx. (1:5—50), w roztw. 1—3% do opatrunków, także jako wata i gaza salicylowa, jako woda salicyl. 2—3% z dodatkiem spir. vini, wody arom., gliceryny; do wziewań (1:500—1.000), do lewatyw (jako antipyr. 3·0—8·0). jako miejscowy antisept. 1·0—3·0 do przepłókiwań kiszek; mniej używany do zastrz. podsk. (1:600—1.000 Aqu.); do plastrów (1:2 empl. diachyl.), do maści i linim. do nacierań (w gośćcu: acid salicyl. 20·0, Spirit. vini 100·0, Ol. ricini 200·0, chloroformi 10·0), 1·0 = 3 h. — **A. borosalicylicum** (składa się Ac. bor. 1, Ac. salic. 2, Aqu. 5, sprt. 10 odparow. do suchości). — Pulv. salic. c. Talco (P. c. pudores pedum Ac. salic. 3, Amyl. 10, Talci 87).

— **sclerotinicum** 0·15—0·25—0·30 *p. d.* kilka r. dz.; podsk. (1:10 Aqu.) 0·01—0·06! *p. d.* aż do 0·25! *p. die* 0·10 = 12 h.

— **siccinicum alb.** (bursztynowy) 0·3—1·0 *p. d.* k. r. d. w pig., proszkach, roztworze wodn. lub alkoh.; zewn. jako płókanie (1:10—50) do pędzl. (1:5—10 miodu lub glyc.). 1·0 = 3 h.

— **sulfoichtyolicum** zob. Ichtyol.

— **sulfanilicum** używane w ostrym jodismus 4·5—6·00 *pro die*. Przy ostrym katarze nosa i krtani 2·00—4·00 *p. die*. — **Natrium sulfanilicum.** Przy jodismus. Usuwa symptom. ostrych katarów. 10·0:200 Aquae S. 2—3×d. łyżkę. 1·00 = 4 h.

— **sulfuricum anglicanum** (crudum; zawiera 75% kw.) 100·0 = 8 h. — ***Acid. sulfuric. conc. purum** (96%) 10·0 = 5 h. i **Acid. sulfuric. crud.** wszystkie 3 tylko zewn. jako środki żrące lub z proszkiem roślinnym (1:7—8) jako pasty.

— ***sulfuric. dilitum** (zaw. 100 cz. Ac. sulf. conc.: 476 Aqu.) 0·25—1·5 *p. d.* k. r. d. w pig. lub kroplami (5—30 kr. *p. d.*) z syropem, wodą osłodzoną, jako napój (2·0—4·0:500 Aqu.), zewnętrzn. jako płókanka do ust i gardła (1—4%), do pędzlow. (1·0—3·0:25.0) i zmywań. 10·0 = 2 hal.

— ***tannicum** czyli **Tanninum**, kwas garbnikowy 0·03—0·05 *p. d.* k. r. d. aż do 2·0 *p. die* w proszkach, pigułkach lub rozpuszcz. (w wodzie z dodatk. alkoh., gliceryny, jako mixt. w wod. arom.); zewn. czysty albo w stos. 1:1—10 z amyl., zinc. oxyd., borax., cukrem;

do wdmuchiwań do nosa, krtani; do wziewań, zastrzykiwań (1—20:100), do kąpieli (10·0—50), do lewatyw (0·5—2·0:100), do maści (1:4—15), do czopków (0·20 tanniny, 2·0 Cacao, 0·20 cerae fl.). 1·0 = 2 h. **Acid. tannic. boratum** (ac. tann. 1:3 Ac. boric.) jako zasypka. — **Baccila tannica** z taniny, tragacanthy, glyceryny, żelatyny. **Collodium tannic.** (1:10 coll.). — **Glycerinum tannic.** (1:4—10 Glyc.). — **Sapo tannini** (sap. 15, tannini 1).

— ***tartaricum** (kwas winny) 0·2—1·0 *p. d.* k. r. d. aż do 10·0 *p. die* w proszkach, w pastylk.; w mixt. 4·0: 30·0—50·0 syr., 200·0 Aqu. (co godzinę 1—2 łyżek; jako napój 5·0—10·0:50·0—100·0 syropu na litr wody). 10·0 = 20 hal.

— **valerianicum** (iso) Ph. ger. III. 5—20! kropli *p. d.* k. r. d. aż do 40! kropli *p. die* z alkoholem albo z klejkimi płynami. 1 = 35 h.

Aconitinum crystal. Duquesnel 0·0003! *p. d.* 2—3 r. dziennie aż do 0·0015! *p. die* w pigułk., zewn. w maściach (1:500) ostrożnie! 0·01 = 4 h.

Aconiti tuber pulv. 0·03—0·10 *p. d.* 2—3 r. d. aż do 0·5! *p. die* w proszkach, pigułkach. 1 = 2 h.

***Aconit Extract.** 0·005—0·01 *p. d.* 2—3 r. d. aż do 0·03! *p. d.* i 0·12! *p. die* w pig. i roztw. alkoh.; zewn. w rozpusz. (1:20—50), w maściach (1:5—10), 1·0 = 15 h.— ***Aconit. Tinct.** 2—10 kropli (0·1—0·5!) *p. d.* k. r. d. aż do 1·5! *p. die*; zewn. do nacierań. 10·0 = 10 h.

Adonis vernalis Hb. Inf. 4·0—8·0:150·0—200·0 colat., co 2—3 godz. łyżkę. 10·0 = 5 h.

Adonidin (glykozyd) wewn. 0·002—0·005—0·03! *p. d.* 0·1! *p. die.*

Aescorcin w 10%—20% wodnym rozczynie zakroplony do oka, w celu rozpoznawania zmian na rogówce.

***Aether (sulfuricus)** 5—10 kropli (0·1—0·5) *p. d.* k. r. d. aż do 8·0 *p. die* czysty lub z innymi środkami; w kaps. (Perles d'Ether zaw. 5 kropli); zewn. do anostezyi ogóln. Aeth. 9+1 Chlorf.) i do miejsc. (czysty), do wcierań (czysty lub w maściach), do lewatyw (1·0—1·5:100 Aqu.) do pędzl., do wstrzyk. podsk. w zapadzie (1/2—1 strzyk.). 10·0 = 5 hal. Prav. **Ae. crudus** tylko zewn.

***Aether aceticus** jak sulf. 10·0 = 14 h.

— **bromatus** zob. Aethylum bromat.

— **camphoratus** (Camph. 1·0 Spir. Aeth. 9) do zastrzykiwań podsk.

— **chloratus** (chlorek etylowy) środek znieczulający przez zamrożenie, w szklanych rurkach; lepszą jest mieszanina chlorku metylowego i etylowego (Anaestile).

— **petrolei** zob. **petrol.**

— **valerianicus** 1—2 kropli *p. d.* k. r. d. w kropl. albo kapsułk.

Aethoxycoffeinum wewn. 0·25 (z cocainum) w nerwobólach, migrenie.

Aethylenum bromatum 1—2 kropli 2—3 r. d. (w padaczce według Donatha). 1·0 = 8 h., **chloratum**, Chlorethyl, liqu. hollandic.) 5—20 kropli *p. d.* 3—4 r. d. z eterem, alkoh., olejotłuszczami; zewn. jako miejsc. anest. (czysty albo z eterem). 10 = 50 h.

Aethylidenum bichloratum jak chloroform do narkozy przy oper. zębów.

Aethylum bromatum jako sedat. 5—10 kropli (0·2) *p. d.* 2—4 r. d. na cukrze albo w kapsułkach, również jako anaesteticum w małych operacyach zamiast chloroformu.

— **jodatum** wewn. 5—10 kropli *p. d.* w gośćcu, kile.

Agaricus albus (Boletus Laricis, fungus Laricis) jako słabe drastic. po 1·0—2·0 *p. d.* k. r. d., jako przeciwpotny po 0·2—0·5 *p. d.* 2—3 r. d. w proszk., pigułk. 10·0 = 16 h. — **Agaricinum** (kwas) jako przeciwpotny 0·01—0·06—0·1! *p. d.* w pig. 0·1 = 10 h.

— **chirurgorum** do tamowania krwi.

Agathinum (Salicyl-Methylphenyl-hydrazon) antirheum. i antineuralg. 0·25—0·50, 3 r. d. białe kryształki nie rozpuszcz. we wodzie. 1·00 = 90 h.

Airol połączenie bismutu z garbnikiem i jodem. Używany jako antisepticum w emulsyi 10%, (rzerząCzka) w maści 10%—20%. 1·0 = 18 h.

Aletris farinosae Rad. (tonic. amar.) decoct. 15·0—30·0:100—150·0 Coll., także w proszkach 0·6 *p. d.* k. r. d.— **Tinct. a. f.** 4·0—8·0 *p. d.* k. r. d. — **Extr. fluid. a. f.** 0·5—2·0 *p. d.* k. r. d.

***Aloë** 0·02—0·03 *p. d.* k. r. d. jako amar. lub stomachic.; 0·05—0·3 jako rozwalniający; a 0·3—0·6 aż do 1·0! *p. d.* jako drasticum tylko w pigułkach; zewn. w clysm. (0·05—0·25). 10·0 = 3 h. Pulverat. 10·00 = 6 h.

— **hepatica** w trochę większych dawkach. ***Extr. aloës** jak poprz. po 0·02—0·03 *p. d.* k. r. d. jako stom., 0·05—0·2 jako rozwaln., a po 0·5 jako drastic. — **Massa pilular Rufi** (zł. Aloë 60, Myrrha 30, Crocus 10) w podwójnych dawkach jak Aloë. — ***Pilul laxantes** (Aloë 40, Jalap. 60, Saponis med. 20, Anis. vulg. fruct. 10) jedna pigułka waży 0·20. 10·0 = 40 h. — **Tinct. Aloë** jako tonic. i dig. 5—30 kropli *p. d.* k. r. d. 10·0 = 10 h.

Allylium sulfuratum (olejek czosnkowy) płyn wydający woń czosnkową, w H_2O mało rozpuszczalny. Używa się w cholerze. Rp.: Allylium sulfurat. 0·30, Muc. gummi arab. 35·00, Aq. dest. 120·00, Ol. ment. pip. gutt. II. Syr. spl. 24 Ds. Co ½ g. łyżkę. Równocześnie przemywanie irigatorem kiszek ciepłym 1% rozczynem z Allyl. sulf. 3×d. Używane także w Phthisis, Lupus, Dyspnoe u astmatyków podskórnie 1—2cc. 0·5% rozczynu w steril. Ol. olivar.

Aloënum v. Aloïnum 0·1—0·2 *p. d.* jako pnrg., 0·3 *p. d.* 0·6 *p. die*, jako drastic. w pig. także podskórnie (1:5—8). 1·00 = 6 h.

***Altheae sciss. Fol.** 100·0=20 h. i ***Rad.** 100·0=34 h. jako macer., inf., decoct., 5·0—10:100—300 Coll. albo jako species; Pulv. rad. al. jak consp. i jako masa do pig.; zewn. do katapl. i okład., inf. do płókań i lewatyw; do przestrzykiw. (3·0—5·0:100 Col.). — ***Species alth.** (Fol. alth. 10, Rad. alth. 5, Liquir 2·5, Flor. malv. i herb. Melitot *āā* 1, Sem. lini 2). 100·0 = 18 kr. — ***Species pro cataplasm.** składu jak poprzedz. grubo proszkowany). 100·0 = 36 h. — ***Species pectoral.** (Fol. alth. 4, Rad. liquir, rad. alth., Hord. perl., fruct. Cerat — caric. *āā* 10, Folior. Verb., F. Malv., Rhoead., Fruct. anis. stel. *āā* 1) jako decoct. z wodą lub mlekiem. 100·0 = 32 h. — ***Syrupus altheae** łyżeczkami, także jako corrigens. 10·0 = 5 h.

***Alumen** 0·05—1·0 *p. d.* k. r. d. do 5·0 *p. die* w proszk., pig. rozpuszcz. w żentycy lub mleku (1:200 mleka) jako Serum lactis aluminatum 1/4—1/2 litra dziennie; zewn. jako proszek do wdmuch. do nosa, gardła, oczu (czysty albo 1:20—25 cukru), jako woda do ust, gardła, oczu, (0·5—10:100—200) do wziewań, lewatyw (2%), zmywań (5%), do kąpieli (200·0) w maściach (0·1—2·0:10—25). 100=20 h. Alumen pulver. 100·0 = 3 h. — **Al. plumosum s. Talcum praep.** 100·0 = 10 h. — ***A. ustum** (Al. calcinatum) działa silniej od poprz. ma to samo zastosow. zewn. 10·0 = 8 h.

Alumina hydrica. (Argilla pura s. hydrata) wewn. jako antacidum, w biegunkach po 0·20—1·0. 100·0 = 16 h.

***Aluminii acetici liquor** (Aluminium aceticum, argilla acetica) 5—20 kropli 0·5—2·0) *p. d.* k. r. d. w rozp. z syrupem; zewn. czysty albo rozcieńcz. do okładów (1:5—200) opatr., zmywań (1:5—10), przestrzykiwań (0·5—1:100). 100·0 = 35 h.

Aluminium acetico-tartaric. (alsol). Tylko zewn. jako adstring. i antysp. czysty albo rozpuszcz. także do płókania (1—2%), pędzlow. (5—50%). 1·00 — 3 h.

— **boroformicicum** dawki i sposób zastosowania jak poprzedni.

— **kalium sulfophenylicum** bezbarwne krst. w H_2O rozp. Antisepticum, Adstringens. Stypticum. Externe w 5% rozczynie.

— **sulfuricum** w zastos. jak Alumen. 10·0 = 4 h.

Alumnol. (naftosulfonian glinowy) adstring. i antisept. tylko zewn. 0·5—2% do zmywania ran, przestrzykiwania, w maści 3—6% lub jako zasypka (na ulcus molle) w rzerzączce (1%—2%). 1·0 = 10 h.

Ambra grisea 0·06 - 1·0 w proszk., pigułk., pastylk. 0·01 = 20 h.

***Ammonia** (pura liquida), Liquor ammonii caustici,

Amoniak; około 10%, wewn. 3—20 kropli (0·1—0·5) *p. d.* k. r. d. znacznie rozcieńczony płynami, kleikami; zewn. do wąchania, do injek. (5—15:60—100) do zmywań i nacierań (2—6%); do wcierań, lewat. (5—10 kropli) *p. d.*, do maści i linim. (1:5—10), podskórnie (1:5—10), a 10·0= 3 h. — ***Liquor ammoniae anisatus** (ol. anis. 1, alkoh. (90%) 20, amm. 5) 2—20 kropli *p. d.* k. r. d. do 5·0 *p. die;* zewnętrznie do wąchania, do wziewań. 10·0 = 10 h. Do wcierań używa się ***Linimentum ammoniatum** s. **lin. volatile** (ol. oliv. 4, am. 1). 10·0 = 6 h. **Linim. ammoniato-camphoratum** — ***Linim. saponato-camphoratum** (Balsam Opodeldoc.). 10·0 = 10 h. — **Linim. saponato-camphorat. liquid.**

— ***Ammoniacum** (Gummi resina A., A. depuratum) 0·3—1·0 *p. d.* k. r. d. do 5·0 *p. die* w pigułkach albo zawies., zewnętrz. do plastrów 100 = 50 h., pulv. 10·00 = 12 hal.

Ammonium acetic. solut., Liquor ammon. acetic. (jest 15% Amm. acetic.) 2·0 - 10·0 *p. d.* k. r. d. czysty albo w mixt. (10·0—50·0:100) z środk. diaphor.; zewn. do płókań i nacierań. 10·0 = 10 h.

— **benzoicum** 1·00 = 6 h.

— ***bromatum** 10·0 = 36 h.

— ***carbonicum** (sal. alkali volatile, Ammoniumcarbonat) 0·2—0·6 *p. d.* k. r. d. aż do 2·0 *p. die* w proszk. rozpuszcz., mixt., satur.; zewn. do wąchania, do zmywań, maści i liniment. 1:5—10. 10 = 5 h. — **Aqua am. bicarb.** (0·2:200). **Ammonium carbonic. pyrooleosum** (Sal. volatile cornu cervi). 10 0 = 3 h.

***Ammonium chlorat.** (sal. amm. depur., salmiak) 0·5—1·0 *p. d.* k. r. d. do 10·0 *p. die* w proszk., pig., powid., rozczyn., mixt.; zewn. jako zasypka; do płókanek (1—3%), do zmywań, kąpieli (50·0—100·0), pędzlow. (3—5:50) i wziewań; także do maści i linim. (1:5—10). 10·0= 4 hal. Są także pastylki salmiak. (Tablettes pectorales).

— **Am. chlorat. ferrat.** (Ferrum ammoniatum) 0·2—1·0 *p. d.* k. r. d. w rozp. lub mixt. (2—5%). 10·0 = 10 h.

Amm. jodatum (zaw. 63% jodu) 0·10—0·6 *p. d.* k. r. d.; do maści (1:20—50). 1·0 = 14 h.

— **embelicum** wewn. 0·30—0·50 z syrupem l. miodem (dzieciom 0·2) przeciwko tasiemcowi.

— **phosphoricum** 0·5—4·0 *p. d.* k. r. d. aż do 6·0 *p. die* w rozpuszcz. 10·00 = 20 h.

— **picrinicum** (picronitricum) 0·05—0·10 *p. d.* k. r. d. aż do 0·4 *p. die* polecony w zimnicy. Łatwo wybuchający!

— **sulfoichtyolicum** zob. **ichtyol.**

— **valerianicum** 0·1—0·3 *p. d.* k. r. d. aż do 1·0—4·0 *p. die* w pig., mixt., 1·0 = 15 h.

***Amygdalae amarae** (Semen. amygd. amar.) wewn. w emulsyi ze słodk. migd., zewn. w proszku i w pastach.

10·0 = 6 h. — ***dulces** 1:25 do emulsyi. 10·0 = 5 hal. — ***Emulsio amygdalin.** (Amygd. dulc. decortic. 25, Sach. 15, Aqu. 250). — ***Ol. amygd.** łyżeczkami czysty, albo z wodą jako emulsya fałsz., wreszcie jako mixt. oleosa 10—20:200 Aqu.; zewn. jak ol. oliv. 10·0 = 12 h. — **Ol. amygd. amar. aether.** $^1/_4$—1 kropli (0·01—0·05) rozp. w alkoh. albo w eterze, także na cukrze, albo w emuls., ext. czysty albo w miesz. do wcierań, maści (0·1:10·0). 0·1 = 20 h. — ***Syrup. amygdalinus.** 10·0 = 8 h.

Amygdophenin wewn. 1·0 *p. d.* k. r. d. aż do 6·0 *p. die* jako antineuralg., antirheum. 1·00 = 35 h.

Amylenum hydratum (Amylenhydrat) bezbarwna ciecz (Hypnotic. i sedativ.) 3·0—4·0 *p. d.* 8·00 *p. die* rozp. w wodzie, także w lewatywie 4·0 *p. d.* z mucilago gumm. arab. 1·0 = 10 h.

***Amylium nitrosum** (Amylnitrit.) 1—5! kropli *p. d.* do wziewań; antidot. w asfiksyi chloroform. i zatruciu kokainą podsk. (1:10 Spirit.) 1·0 = 5 h.

Amyloform związek formaldehydu ze skrobią. Biały nierozpuszczalny proszek. Nie trujący, działa odwaniająco, antiseptycznie. Używane przy głębokich albo powierzchownych ranach itd. jako zasypka. 1·00 = 30 h.

***Amylum** (Tritici) jako constit. do proszk., do mucil., consp.; zewn. jako zasypka; także do lew. 1—2 łyżeczki zagotowane z 200·0 aquae). 100 = 30 h.

Amylum jodatum. Ciemno-niebieski, woń jodu wydzielający nierozpuszczalny słodkawy proszek. Używa się jako antisepticum do ran zamiast jodoformu. 1·00 = 5 hal.

Amylum Marantae pulv. (Arrow.-root) (1—2 łyżeczki zagot. z filiżanką rosołu, wody, mleka). 100·0 = 60 hal.

Analgen (antipiret, antineuralg.) 0·50—1·0 *p. d.*, 3·00 *p. die* skuteczny jako antineuralg. 1·0 = 44 hal.

***Angelicae** rad. pulv. 0·5—2·0 *p. d.* k. r. d.; 10·0 = 4 h. — **Extr. angelic.** 0·20—1·0 *p. d.* k. r. d. 1·0 = 10 h.— **Spirit. angel. composit.** 10—20 kropli *p. d.* k. r. d. 10·0 = 8 h.

Angusturae cortex. 0·5—1·0 *p. d.* k. r. d. w proszku, lub dect. (5·0—15·0:100—200). 10.0 = 5 h.

Anilinum sulfuric. 0·05—0·12 *p. d.* 1—3 r. d. w proszku, pig. w rozp. (0·05—0·20:150); ext. w maściach (1:20—30). 1·0 = 2 h.

***Anisi fructus** (Semen anisi vulg.) 0·3—1·0 w proszku, inf. (3—5%). 100 = 30 h. — **Ol. anisi. vulg.** 1—3 kropli k. r. d. w elaeosach. 1·00 = 10 h. — ***Spiri anis. vulg.** $^1/_2$—2 łyżeczek k. r. d. 10·0 = 5 h.

***Anisi stellati fructus** 10·0=12 h. Pulv. 10·00 = 18 h.

Anthrarobinum produkt redukcyi alizaryny, używane jak chryzarobina.

Antidotum arsenici = Liquor ferri sulfuric. oxyd. 100, Aquae 200, do tego przy ustaw. mieszaniu 15 Magn. ust. z 250·0 Aqu. winien być zawsze świeżo przygotowywany, podaje się łyżeczkami co 1/4—1/2 godz. dosis = 2 K. 30 h.

***Antifebrinum** (Acetanilidum) 0·25—1·0! *p. d.* k. r. d. do 2·0! *p. die* jako antipyr., rheumat., neuralg. w proszk., pigułk., rozp.; zewn. jako antisept. 1·0 = 3 h.

Antipyrinum. (Dimethylphenylpyrazolon) 0·5—1·0—3·0 *p. d.* 3—4 r. d. aż do 8·0 *p. die* (dzieciom najw. 0·75 *p. d.* 3—4 r. d.) jako proszek lub mixt.; zewn. jako zasypka, także do lewatyw; do wstrzykiwań do cewki 1/2—1 1/2%. 1·00 = 5 h.

Antipyrinsalol powstaje przez stopnienie salolu z antipyr. *āā.* Przejrzysty, brunatnawy płyn. Antisepticum, Haemostat. do tamp. przy krwawieniu macicy.

Antiseptol (Cinchoninum jodosulphric.) zaw. 5% jodu, ma zastęp. jodoform, tylko zewn. w 10% rozczyn.

Antispasmin (Narceinnatrium — Natrium salicylicum) wewn. 0·50 *p. d.* 1·00 *p. die* w rozczyn., w krztuścu. 0·10 = 14 h.

Apiolum cryst. album. 0·25—1·0! *p. d.* k. r. d. aż do 4·0! *p. die* w proszku lub syrupie, polec. w zimnicy i dysmenorrhoe. 0·1 = 4 h.

Apocodeinum hydrochloricum 0·01 *p. d.* k. r. d. 0·08 *p. die* w pig. lub w rozpuszcz.

Apolysinum 0·50—1·0 *p. d.* k. r. d. w proszku, jako antipyr. antineuralg.

***Apomorphinum** hydrochl., jako expec. 0·001—0·005 *p. d.* w proszk., pigułk. mixt.; jako emetic. 0·01! *p. d.* aż do 0·05! *p. die;* także podskórnie jako emetic. w dawce 0·001—0·01; dzieciom 4-tą część dawki lub 0·01—0·03 w lewatywie. 0·01 = 4 h.

***Aqua amygdalar. amar. concentr.** zawiera na 1000 części 1 część bezwodn. kw. pruskiego) 0·5—1·5 (10—40 kropli) *p. d.* aż do 5·0! *p. die* czysta kroplami albo w mixt. 10·0 = 12 h. dosis *p. d.* 1·50! *p. die* 5·00!

— ***amygd. am. diluta.** (Aq. Cerasorum) (na 1000 części: 0.05 bezw. kw. prusk. (łyżeczkami czysta albo w mixt. 10·0 = 2 h.

— **aromat. spirit.** do nacierań. 100·0 = 30 h.

— ***Goulardi** zob. plumbi acet.

— ***calcis** (Aqua calcariae) z calcium oxydat. 100·0 = 6 hal.

— ***carbolisata.** 100·0 = 6 i 5%. 100 = 8 h.

— ***carminativa** (Flor. chamom. roman. 100, cort. citr., fol. menth. crisp., fruct. carvi., coriandr., foeniculi *āā* 30·0:4000 Aqu.) łyżeczkami. 100·0 = 24 h.

— ***chlori** (Aqua chlorata). 10·0 = 5 h.
— ***cinnamomi** spl. 100 = 22 h.
— **cresolica** 1% do desinfekcyi. 100·000 6 h.
— ***foeniculi** zob. foen. fruct. 100·0 = 15 h.
— **hydrosulfurata** przy zatruciu metalami. 100·0—500·0 czysta albo rozc. wodą, łyżkami. 10·0 = 5 h.
— **kreosoti** (Aq. Binelli) wewn. łyżeczkami, zewn. do przepłókiwań, inhalacyi. 10·00 = 3 h.
— ***laurocerasi** (zaw. 1‰ bezwodn. kw. sinowdorow.) używ. jak Aqu. amygd. amar. concentr. 10·0 = 8 h.
— ***melissae** jako corrig. do mixt. 100·0 = 24 h.
— **menthae crisp.** tak samo. 100·0 = 30 h.
— ***menthae piperitae** tak samo. 100·0 = 30 h.
— ***rosae.** 100·0 = 20 h.
— ***rubi idaei.** 100·0 = 18 h.
***Araroba** zob. Chryzarobin. 1·0 = 8 h.
Arbutinum (glykozyd z fol. uvae ursi) 0·5—1·0! *p. d.* aż do 4·0! *p. die* w proszku lub w mixt., stos. w zap. nież. pęcherza i w chorobach nerkowych. 0·10 = 4 h.
Arecae nuces. pulv. pod. przeciw tasiemcowi w dawce 4·0—6·0 w proszku.
Argentamin 10% płyn bezbarwny, oddział alkal., w rzerzączce do przestrzyk. 1:5000. 1·0 = 14 h.
Argentum chloratum (muriaticum) 0·01—0·10 *p. d.* w proszku, pig. 0·1 = 5 h.
Argentol proszek trudno rozp. antisept. Używany do ran, starych wrzodów, chorób skórnych, ulcus molle itd. we formie maści (1·50—100·00) w emulsyach (1:1000—3000·0) jako wstrzykiwanie przy gonorrhoea.
Argentum jodatum 0·005 *p. d.* jak Arg. chlorat. 1·0 = 1 K.
— ***nitricum crystallis.** 1·0 = 18 h. i ***nitricum fusum** 1·0 = 22 h. wewn. po 0·005—0·03! *p. d.* 2—4 r. d. aż do 0.20! *p. die* w pig., past., rozcz.; w subst. w zgęszcz. lub rozpuszcz. (1:1—2) jako środek żrący; także jako crayon; w rozcieńcz. do przestrzykiwań (0·10—1·0:100 Aqu.), do wziewań (0·01—0·3:100), do pędzlow. (1·0—10·0:100), do ócz (0·01—1·0:100), w maści (0·20—0·80:10·0) także w proszku (0·1—0·5:5·0 cukru lub ałunu) do wdychiwań do gardła lub krtani. Dawki maksym. 0·03 *p. d.* 0·20 *p. die* dla obu preparatów.
Arg. nitric. c. kalio nitrico (Lapis infernalis mitigatus, zaw. 1 arg. n. i 2 k. nit.) jako środek żrący łagodn. 1·0 = 10 h.
Argonin w zim. H_2O rozp. proszek. Używany jako adstringens-antisepticum-antigonorrhoicum w 1—2% rozczynach (ap. vitr. nigr.). 1·0 = 18 h.

Argilla alba s. Bolus. a. jako constit. do proszk., pig., także zewn. jako zasypka. 100·0 = 12 h.

Aristol (dwujododwutymol) różowobrunatny proszek rozp. w oliwie i paraf., stos. w chorobach skóry i nosa (lupus) w 10% maści lanolin. 1·0 = 18 h.

***Arnicae flores sciss.** 10·0=4 h. i ***Radix.** 10·0=5 h. wewn. 0·3—1·0 *p. d.* k. r. d. w proszk., pig., inf. (2·0—10·0 : 100·0); zewn. jako tabaka, także do okł. i lewat. (inf. 5·0—27·0 : 100). **Extr. flor. arn.** 0·2—0·5 *p. d.* 1·0=5 kr. **Extr. rad. Arn.** 0·2—1·5 *p. d.* 1·0 = 10 h. — ***Tinct. Arnicae** 1·0—2·0 *p. d.*; zewn. do wcierań, okład. i t. d. 10·0 = 8 h.

Artemisiae Hb. 10·0 = 3 h. pod. jak Hb. absinthi. **Rad.** Art. pulv. w proszku 0·1—2·0 *p. d.* albo w inf. 2—5%; 10 = 10 h. Rad. Art. in toto 100·00 = 35 h. — **Extr. Art.** 0·10—0·5 *p. d.* 1·0 = 16 h.

***Asa foetida** (Gummi resina dep.) wewn. 0·3—0·5—1·0 k. r. d. w pig. lub zawiesinie 2·0—6·0 : 100, także w lewat. 3·0—10·0 (w emuls. z żółtkiem). 10·0 = 10 h. **As. foet.** pulv. 10·0 = 18 h. **Tinct. as. foet.** 20—60 kropli *p. d.* czyst. albo w mixt. 10·0 = 8 h.

Asaprol *b* naftalo *a* sulfonian wapniowy, (antisept. antipyr. i antirheum) 0·5—1·0 *p. d.* k. r. d.; 4·0 *p. die.* 0·10 = 3 h.

Aseptolum 33½% (Acid. sozojodolicum, kw. ortofenolosulfonowy) gęsta ciecz, działa antysp. 3—5% rozcz. wodnym; rozp. w oliwie, glyc. lub alkoh. nie działa. Stosowany zewnętrznie zamiast kw. karbolowego, nietrujący. 10·0 = 24 h.

Aspirinum kwas acetylosalicylowy używa się zamiast salicylu w gośćcu stawowym 3 r. d. po 0·50.

***Atropinum sulfuricum** 0·001 *p. d.* aż do 0·003! *p. die* w pig., proszk. lub w rozp.; zewn. do oczów (0·10—0·5 : 100·0 Aq.), podsk. 0·0002—0·001 (2—10 przedziałek strzykawki Pravaza z rozczyn. 0·01—0·05 : 10 Aqu.) również razem z morf. (Atrop. sulf. 0·05, morph. mur. 0·4; Aqu. dest. 20·0), w maści i linim. 0·2—0·5 : 100. 0·01 = 4 h.

— **valerianicum,** wewn. jak sulf. 0·01 = 5 h.

Aurantii fructus cort. (flavedo cort. aurant.) 0·3—2·0 *p. d.* 2—4 r. d. w proszku. Inf. 5—12%, 10·0 = 12 h. **Aurant. folia sciss.** 1·0—4·0 *p. d.* inf. jak cort. 1·0=4 h.; tak samo **flor. aurant.** 10·00 = 20 h. — ***Aqua flor. aurant.** (Aqua naphae) 10·0 = 6 h. — ***Ol. flor. aurant.** 0·1=8 h. — ***Ol. cort. aur.** 1·0=10 h. — ***Ol. Bergamott.** 1·0=6 h.; tak samo **Syrup. cort. aur.** corrig. do mixt. 10·0 = 5 hal.; tak samo **Syrup. aur. flor.** 10·00 = 10 h.— ***Tinct. aur. cortic.** 20—60 kropli. 10·0 = 8 h.

***Aurumnatrium chloratum** 26% wewn. 0·003 *p. d.* 1—2 r. d. aż do 0·05! *p. d.* 0·20! *p. die* w pigułk., pastylkach, proszkach lub w rozp. (in vitro nigro), dzieciom

w kokluszu z 2% roztworu 5—8 kropli; jako woda do ócz (0·1—0·2:100), w maściach 0·2:5. 0·10 = 46 h.

Aurum chloratum wewn. 0·002—0·02! w sol. zewn. jako środek żrący. 0·10 = 75 h.

— **foliatum** do powlek. pig.

— **jodatum** stos. w kile.

— **monobromatum** wewn. 0·008—0·012 *p. d.;* dzieciom 0·003—0·006 *p. d.* stos. w padaczce. 0·01 = 12 h.

***Axungia porcina** (Adeps suillus) tłuszcz do maści. 100 = 40 h.

***Axungia porci benzoata.** 10·0 = 8 h.

Balsamum canadense. 10·0 = 24 h.

— ***Copaivae** wewn. 0·5—2·0—3.0 t. j. od 10—40 i 60 kropli *p. d.* aż do 20·0! *p. die* w pig. a najczęściej w kapsułkach (capsulae gelatin.) razem z ext. cubeb., także w emulsyi (15·0 z 7·5 Gummi mimos. i 100·0—150·0 Aqu.) zewn. do lewatyw. (7·0—15·0), do nacierań. 10·0 = 14 h.

Balsamum Nucistae zewn. do nacierań.

— ***peruvianum** wewn. 0·1—1·0 *p. d.* aż do 5·0 *p. die* w pigułkach, past., elect. lub emulsyi; zewn. czysty lub w maściach używ. do opatr. ran, do zastrzykiwań w gruźlicy (Landerer); rozp. w alkoh. jako płókanie, tinct. do zębów i t. d. jako antiscabiot. 10·0—15·0 na jedno wtarcie, wreszcie do celów kosm. 10·0 = 50 hal. — **Syrup. bals. peruv.** czyli Syr. balsamicus — expect. i corrigens.

— ***tolutanum** stos. jak. bals. peruv. 10·0 = 25 h.

— **vitae Hoffmani** (mixt. oleoso-balsamica) 5—20 kropli *p. d.;* do wąchania, nacierań, także do kosmet. 10·0 = 15 h.

***Bardanae rad.** Dct. (10·0—50·0:100—500 Col.). 10·0 = 4 hal.

Baryum chloratum puris. wewn. 0·02—0·1 *p. d.* do 0·60! *p. die* w pig.; zewn. 0·5—2·0:100. 10·0 = 5 h.

***Belladonae rad. sciss.** wewn. 0·01—0·07 *p. d.* do 0·3! *p. die* w proszk., piguł., inf. (0·3:100), wziewań (0·5—1·0:100), przestrzykiwań (1—4%), okładów (2—5%) i maści (1—5:10). 1·0 = 5 hal. — **Bellad. rad. pulv.** 1·00 = 2 h. — **Extr. rad. Bellad.** fol. albo rad. 0·01—0·05! *p. d.* aż do 0·2! *p. d.* w proszk., pig. 1·0 = 15 h.

— ***Fol. Belladon. sciss.** 0·05—0·2! *p. d.* aż do 0·6! *p. die* w proszk., piguł. (0·5:100); jako cygareta do palenia, do miejsc. kąpieli; do okład., przestrzyk., do wziewań (0·5—1·0:100) lewatyw, jako woda do ócz (1·0—3·0:25). 1·0 = 5 h. — **Fol. Bell. rud.** tus. 10·0=8, pulv. 1·00=2 h. — ***Extr. fol. Bellad.** 0·01—0·05, aż do 0·2! *p. die.* 1·0 = 15 h. — **Tinct. fol. Bellad.** wewn. 1—10 kropli, 1·0! *p. d.* aż do 4·0! *p. die.* 10·0 = 10 k.

Benzinum Petrolei wewn. 0·2—1·0 (5—25 kropli)

mixt. i kaps. 2—3 r. dnia, do nacierań (1:2 tłuszczu); do lewatyw i wziewań. 100·0 = 22 h.

***Benzoë, Resina Benzoë** wewn. 0·2—1·0 *p. d.* w pig., emulzyi, do proszku do zębów, do płókanek (2—4%), do wody do oczu (1—2%) do środk. kosm. 10·0 = 15 h. pulv. 10·0 = 20 h. — **Tinct. Benz.** do wody do zmywań, do okład. 10·0 = 10 h.

Benzol stos. jak Benzinum 1·0! *p. d.* aż do 6·0! *p. die* w emulsyi przeciw czerwiom; zewn. w maści 2—3:200 w scabies. 10·0 = 8 h.

Benzonaphtol (Acid. benz. i naphtol.) proszek podaw. wewn. 0·5 *p. d.* aż do 5·0 *p. die* (dzieciom o 2 *p. d.* aż do 2·0 *p. die*), jako antisept. kiszkowy. 1·0 = 5 h.

Benzolguajacol czyli **Benzosol** (Acid. benz. i guajacol.) proszek używany w gruźlicy w miejsce guajacolu 0·25! *p. d.* 2—3 r. d. 2·50! *p. die* 1·0 = 34 h.

Berberinum muriaticum i **sulfur.** 0·03—0·05 *p. d.* 0·1 = 5 h.

Betolum (**Naphtosalolum**-Naphthalolum) proszek bez smaku i zapachu, polecany przeciw gośćcowi, nieżytowi pęcherza, w chorobach kiszek z rozkładem treści jelit; 0·3—0·5 *p. d.* 2—4 razy dnia, aż do 2·0 *p. die* w proszku. 1·0 = 10 h.

Betulae albae **Folia** zbierane na wiosnę i suszone w ciemnym miejscu. Używane jako Diureticum. Na filiżankę używa się 25·00—35·00 folia rozparzonych 200 wrzącej wody, stoi przez 2 godz. i podaje się 2—3 filiżanki dziennie zimne albo ciepłe. 10·00 = 3 h.

Bismuthol proszek biały krystaliczny w H_2O rozp.; używane jako antisep. do ran w 1—4% roczczynie, albo 10—20% maści lub jako zasypka.

Bismuthum benzoicum v. **subbenzoicum** proszek używany jako zasypka na wrzód miękki. 1·0 = 8 h.

— **carbonicum** 1·0 = 6 h. i **citricum** 1·0 = 16 hal. używa się jak B. subnitr.

— **gallicum basicum** = Dermatol.

— **jodo-gallicum** proszek szaro zielony, hygroskop. w kwasach i zasad rozp. Używane jako antisep. zamiast jodoformu.

— **lacticum crystalisatum** 0·05—0·2 *p. d.* 2—4 razy dziennie. 1·0 = 8 h.

— **loretinicum** proszek żółty nierozp. Działa wysuszająco na rany. Zastosowuje go się również w chorobach ocznych jako zasypkę, albo maść w katarze ócz, w dyfteryi albo gruźlicz. chorobach ocznych.

— *B* **naphtalicum** czyli **Orphol,** brunatny proszek, nierozp. w wodzie 0·50 *p. d.* 1·0—3·0 *p. die* w biegunkach, w durze. 1·0 = 20 h.

— **oxyjodatum** v. **subjodatum** 1·0—2·0 *p. die;* zewn. jako zasypka i do maści. 1·0 = 20 h.

— **salicylicum** 0·3—1·0 *p. d.* 2—4 razy dz. w pig. i w proszk. 1·0 = 8 h. tak samo używa się **B. subsal.**
***subnitricum** czyli **Magist. bismuthi** 0·20—1·0 *p. d.* 2—4 r. dz. (dzieciom w rozwolnieniu 0·1—0·4 co 2—3 g.) w proszk. i pig.; zewn. jako proszek do wdmuchiwań do gardła, nosa, krtani; do wstrzykiwań (rzerzączka) (4—12%); także do maści (3—10%). 1·0 = 6 h.
— **tannicum** 1·0 = 8 h. jak subnitr.
— **tribromphenilicum** czyli **Xeroform,** żółty nierozp. proszek, 5·0 *p. die* w dawkach po 0.50, wewn. w cholerze; zewn. jako zasypka do nosa, ucha, w chorobach skórnych; w rzerzączce (10%—20% emulsya). 10 = 115 h.
— **valerianicum** 0·03—0·15 *p. d.* w proszk. lub pig. 1·0 = 10 h.
Blattae orientales 0·6—1·0 *p. d.* w proszk. (jako diaphoretic.) także w inf. lub decoct. 5—10%. 1·0 = 25 h.
***Bolus alba** zob. **Argilla alb.**
***Borax** (veneta) czyli Natrium biboracicum, wewn. 0·5—2·0 *p. d.* k. r. dz. w proszku, rozp. w mixt., lub w linctus; zewn. do płókanek do ust i gardła (2—5%), do pędzlowań (1·0—5·0:25·0), do zmywań (10·0—20:100) przestrzykiwań (1·0—5·0:100·0), wziewań i maści 1:3—10), 10·0 = 6 h.
Bromoformium podaw. dzieciom w kokluszu po 2—7 kropli na łyżce z wodą, dorosłym 0·50 w kapsułkach w napadach astmy. 1·0 = 6 h.
Bromol = Tribromphenol, proszek rozpuszcz. w alkoholu, eterze, olejach; zewn. w maściach (4·0:30·0); do pędzlowań błonicy (1·0:25·0 Glycerini).
Bromum używane jako środek żrący 0·1 = 2 h.
Bromalin blaszki, białe w H_2 O rozp., u kobiet i dzieci jako Sedativum nervos. 2—4·00; używa się w zastępstwie kali brom. bez ubocznych działań, dla epileptyków i neurasteników 1·00 = 20 h.
Bromidia składa się z Chloralhydr., kali brom. Ext. hyosc., Ext. cannab i cukru, daje to płyn brunatny, używane jako hypnoticum ½—1 łyżeczki od herbaty *p. d.* w wodzie najwyżej 3 razy w 24 godzinach 5·00! *p. d.* 15·00! *p. die* 10·100 = 60 h.
Bromopyrin antypyreticum dawki jak antipyryna.
Brucinum wewn. 0·005—0·01! *p. d.* 2—3 r. dz. w pig. lub z rozcz. alkohol. (1·0:25·0) kroplami (2—25). 0·10 = 5. h.
Bryoniae rad. sciss. 0·5—2.0 *p. d.* w proszk. lub inf. 5—15·0:100—200 col.). purgans. 10·0 = 20 h.
***Bulbus scillae** zob. Scill. Bulb.
Butyrum cacao zob. Cac. Sem.
Butyl-Chloralum hydratum, Crotonchloral hydrat wew. 0·1—0·2—2·0! *p. die.* Analgeticum, hypnoticum. 1·0 = 20 h.

Cacao Sem. express. (Cac. odtłuszcz.) 10·0 = 16 h. **Oleum (Butyrum) Cac.** 0·5—2·0 *p. d.* w proszk., past., zawies.; jako constit, do maści, suppos., bacill. 10·0 = 12 h.

Cacti glandiflori tinct. składu niepewn. lub pewniejszy **Extr. Cact. gd. fluidum** jako analeptic. kroplami 5—15 *p. d.* 2—3 razy dziennie. 1·0 = 10 h.

Cadmium salicylicum igiełki bezbarwne rozp. w gor. H_2O, alcoh., aeth. i glyc. Adstringens; używane w zapaleniu ócz i Gonorrhoea w 1% rozczynie.

— **C. bromatum,** 1·00 = 5 h. **C. jodatum** 1·00 = 12 h.

— **sulfuricum** tafelki bezbarwne, rozp. w gor. H_2O. Adstringens, Antisepticum. W okulistyce używane tak jak Zinc. sulf. w 1% rozczynie. 1·00 = 6 h.

Caesium bitartaricum w nerwowem biciu serca z 3 × a 0·18—0·30 tak samo używa się i **C. bromatum.**

***Calami Rad., Rhizoma** (Rad. acori cal.) 0·5—2·0 *p. d.* w proszk., pig., inf. (5·0—15·0 : 100 Col.); do proszku do zębów, dzieciom do gryzienia. 10·0 = 4 h. — pulv. 10·00 = 8 h. **Extr. Cal.** 0·1—0·5 *p. d.* 1·00 = 15 h. **Oleum cal.** ½—2 kropli *p. d.* w emuls. 1·00 = 10 h. — **Tinct. cal.** 10—60 kropli *p. d.* używ. do płók. do ust, tinct. na zęby. 10·0 = 6 h.

***Calcaria chlorata** zob. Calcium hypochlorosum.

— **usta** zob. Calc. oxydat.

— **saccharata** 0·5—1·0 *p. d.*; w dużych dawkach podaje się w zatruciu zgęszcz. kw. karbol.

***Calcium carbonicum nativum** (Creta alba, kreda) jako proszek do zębów i t. d. 100·0 = 18 h. ***Calcium carb. purum** (praecipit., Calcaria carbonic.) 0·20 —0·40 *p. d.* k. r. d. w proszk., pig., mixt.; także zewn. w proszk. 10·0 = 28 h.

— **chloratum** (fusum) 0·1—0·6 *p. d.* w rozp.; do opatr. 1 : 24, do oczów (0·1—1.0 : 100) do kąpieli (30·0—100·0 na kąpiel) 10·0 = 8 h.

***C. hypochlorosum** v. Calcaria hypochlorosa, calcaria chlorata (Chlorkalk) wewn. 0·05—0·30 *p. d.*, 4—6 r. d. pastyl. lub wodnej mixt.; zewn. do płókań (1·0—4·0 : 100) do pędzlow. (0·5—1·5 : 25), do przestrzykiwań (0·05—0·1 : 100), do kąpieli (150·0—400·0), maści (1.0—10·0.). Do nakadzań i desinfekcyi (rozwiesza się płótna namoczone w rozp. C. hyp.). Podskórne wstrzykiwanie 2% rozcz. polecone w ukąszeniu jadowitych wężów. 100·0 = 12 h.

***C. Oxydatum** (Calcaria usta s. caustica) tylko zewn. jako środek żrący, jako Pasta caustica viennensis (zaw. kal. caust. 5 cz. na 6 cz. Cal. oxyd.). 100·0 = 12 h. — **extincta** używ. do wytw. ***Aqua calcis** (Aq. calcariae) wewn. jako antacidum 50·0—200·0 *p. d.* aż do 300—600 *p. die* z mlekiem; zewn. do płókań, wziewań, okładów 100·00 = 6 h.

C. permanganicum używane jak Kal. permang. o silniejszych własnościach antisep.

Calcis linimentum (Stahli) używane w oparzeniach jest miesz. Aqu. calc. z ol. oliv. *āā*.

***Calcium phosphoricum** (Calcaria phosph.) 0·5—2·0 *p. d.* k. r. d. w pr., w rozpuszcz. z dodatkiem acid. phosph. polecone przez Kolischera i Freunda do zastrzykiwań w gruźlicy stawów. 10·0 = 66 h. **hypophosphorosum** 1·0 = 5 h.

— **sulfuratum** najcz. zewn. w maściach (1·0—3·0 : 25) do kąpieli (50·0—120·0) wewn. po 0·06 w pigułkach jako profilaktyk w grypie. 10·0 = 5 h.

— **sulfophenilicum** proszek biały, o ściągająco gorzkim smaku, Antisepticum, Desinficiens i Adstringens, rozpuszczalny w H_2O i alkoholu. Rozczyn 1% osłodzony podaje się wewnętrznie co 2—3 godz. łyżkę.

***Calcium oxysulfuratum sol.** (Solutio Vlemingkx), na świerzb 100·0 = 40 g.

— **sulfuricum ustum** czyli gips do opatrunków. 100·0 = 5 h.

***Camphora** wewn. 0·03—0·2 *p. d.* k. r. d. jak excit., 0·3—0·5 *p. d.* 1—2 r. d. jako sedativ. w proszk. (in charta cerata) pig. mixt., emuls. Także do wziewań, nakadzań, jako proszek do nosa, do płókań (0·2—1·0 : 100), lewatyw (0·3—1·0), maści (3·0 : 25) mydeł, do podsk. wstrzyk. (1 : 12 Spir., albo 1 : 5 Aeth., lub oliwy); jako excit. całą strzykawkę Pravatza na raz) 10·0 = 12 h. — ***Ol. camphorat.** zaw. 1 C. na 3 ol. oliv. 10·0 = 10 h. — ***Spirit camphorat.** zaw. 1 C. na 9 Spirit.; do wcierań, zmywań. 100 = 50 h.

Camphora monobromata 0·1—0·4 *p. d.* k. r. d. aż do 3·0 *p. die* w proszkach, kapsułkach, pig. kołacz. (trochisci). 1·0 = 5 h.

Cancrorum lapid. pulv. po 0·1—0·3 *p. d.* do proszków. 10· = 24 h.

***Cannabis indicae. herb.** 0·2—0·4 *p. d.* w proszk., inf. (2·0—5·0 : 100—200) do wziewań, do cygaret. 10·0 = 6 h. — **Haschisch pur.** (Churrus) 0·01—0·05 *p. d.* ***Extr. cannabis indicae** 0·03—0·1! *p. d.* jako sedat., 0·1—0·2—0·3! *p. die* jako hypn., w pig., past., mixt., rzadko w maściach (0·2—0·5 : 10). 1·0 = 24 h. — **Tinct. cannab. ind.** 5—20 kropli aż do 1·0! *p. d.* a 4·0! *p. die* 10·0 = 14 h.

Cannabinum tannicum (hypnotic.) po 0·1—0·25 w pr. 0·1 = 4 h.

***Cantharides** wewn. 0·015—0·05! *p. d.* k. r. d. aż do 0·2! *p. die* w proszk., pig. zewn. w proszku lub maści (1·0 : 8—10) w plastrze 10·0 = 24 h. — ***Tinct canthari d.** 0·1—0·5! *p. d.* aż do 1·0! *p. die;* zewn. jak canth. 10·0 = 12 h. Ung. Canthar. — **Collodium Canth.** (1 : 5 Coll. 10·0 = 30 h.).

***Emplastr. canth. ordin.** (vesicat). 10·0 = 20 h. ***Empl. canth. perpetuum.** 10·0 = 30 h.

Cantharidinum do zewn. użytku w maści, coll. (0·10: 50) polec. do wstrzyk. podsk., w gruźlicy krtani. (0·0001) także psoriasis, lepra, błonicy. 0·01 = 10 h.

***Capilli Veneris Hb.** 10·0 = 4 h. i **Syrup Capill. Vener.** 10·0 = 8 h.

Capsici fructus 0·05—0·2 *p. d.* 3—4 r. d. w proszk., pig.; zewn. do katapl. 10·0 = 8 h. — **Tinct capsici** 10—30 kropli (0·3—1·0) *p. d.* z wodą lub kleikami zewn. do wcierań, kropli do zębów. 10·0 = 6 h.

***Carbo ligni depuratus** (Carb. vegetabilis) 0·5—2·5 *p. d.* w proszk., zewnętrznie, do proszku do zębów, do płókanek (3·0—5·0: 100), do maści (10·0: 25·00). 100·0 = 22 h. — **Carb. animalis.** — **Carb. panis.** 10·0 = 10 h. — **Carb. spongiae.**

***Cardamomi fructus** (semen) 0·3—1·0 *p. d.* jako składnik Species arom., niekt. tinct. i innych śr. 1·0 = 10 h.

Cardui Benedicti Hb. 1·0—2·0 *p. d.* w proszk., inf. lub decoct. (5·0—15·0:100). 10·0 = 4 h. — **Extr. card. ben.** 0·5—2·0 *p. d.* 2—3 r. d. w pig., mixt. 1·0 = 4 h.

Carica papaia zob. Papainum.

Carniferrinum przetwór żelazisty otrzymany z mięsa 0·50 *p. die.* 1·0 = 28 h.

Carpainum hydrochloricum alkaloid z Carica papaia stos. w angina pectoris i w wadach serca 0·006. *p. d.* aż do 0·03 *p. die* w pig., kroplach, podskórnie 0·006—0·01 środek nasercowy, działający podobnie jak Sparteina.

***Carageen** Dct. 3·0—5·0: 100—500 Col. 10·0 = 4 h.

***Carvi fructus** (Sem). 100 = 25 h. — **Ol. Carvi.** 1·0 = 8 h. **Spirit. carvi,** mają podobne zastosowanie jak Anis. fructus 10·0 = 5 h.

***Caryophylli** (flores) wewn. po 0·3—0·6 w proszku, inf. (2·00—6·0: 100—200 Coll.). do proszku do zębów, do płókania i tinct. **Oleum caryoph.** 1/2—2 kropli, wewn. do nacierań. 1·0 = 3 h.

Cascarae sagradae cortex czyli **cortex Purshianae** 0·5—2·0 *p. d* .w inf. 10·0 = 5 h. — **Extr. fluid Casc. Sagr.** 1/2—1 łyżeczki k. r. d. do 4·0 *p. d.* a 10·0! *p. die* czyste albo w syrupie. 10 = 20 h.

***Cascarillae cortex** r. b. 1·0—2·0 *p. d.* k. r. d. w pr. lub lepiej w inf., decoct. (10·0—20·0: 100—200 Coll.). 10·0 = 8 h., pulv. 10·0 = 10 h., sciss. 10·0 = 5 h. — **Extr. Cascarillae** 0·3—1·5 *p. d.* w pig. 1·0 = 15 h. — ***Tinct. Cascar.** 20—40 kropli aż do 10·0 *p. die.* 10·0 = 12 h.

***Castoreum (canadense)** 0·1—1·0 *p. d.* 2—4 r. d. w pig., proszk. 10·00 = 60 h. — ***Tinct. castorei** 10—60 kropli *p. d.* 1·0 = 20 h.

Cast. sibiricum tak samo jak canadense.

***Catechu** (Terra japonica 0·5—1·5 *p. d.* w pig., proszk. rozp. w wodzie lub alk. 3—5%): do proszku do zębów,

do past i tinctur. 10·0 = 14 h. — ***Tinct. catechu** 10—60 kropli *p. d.;* 10·0 = 10 h.

***Centauri minoris Hb.** 1·0—2·0 *p. d.* w proszku; w inf. (5—10%). 100·0 = 48 h. — ***Extr. cent. min.** 0·5—2·0 *p. d.* 2—3 r. d. pig. mixt. 10·0 = 60 h.

***Cera alba** 10·0 = 10 h. i ***flava** 10·0 = 8 h. wewn. w emuls. (15·0: 200 z żółtkiem lub 15·0 gumi arab.); jako constit. do maści, plastrów, świeczek itd.

— **japonica** tak samo. 10·0 = 5 h.

Cerasorum syrupus corrig i const. 10·0 = 6 h.

Cerium oxalicum oxydul. 0·05—0·1—0·3! *p. d.* aż do 1·0! *p. die* w proszk. lub pig.; polec. w vomitus gravid., dyspep., cardialgii, epilepsyi. 1·0 = 3 h.

***Cetaceum** (sperma Ceti) przeważn. zewn. do plastrów, maści (1:2 ol. oliv.) 10·0 = 10 h. Gold Cream.

Ceratum cetac. 1·0 = 14 h.

Cetrarinum (otrzym. z lichen. islandic.) goryczka w pig. po 0·05—0·5 *p. d.* pół godz. przed jedz., popr. apetyt.

***Chamomillae vulg. flores** 1·0—5·0 *p. d.* w proszk., inf. (5·0—15·0: 100—200 Col.) do species; zewn. do suchych lub wilg. okładów, do przestrzykiwań (25%) do kąpieli (300·0—750·0 na kąpiel). 10·0 = 8 h. **Aqu. chamomill.** do mixt. 100·0 = 20 h. — **Extr. Chamomill.** 0·5—1·5 *p. d.* 1·0 = 10 h. — **Ol. Chamomill. aeth.** ½—2 kropli *p. d.* 0·1 = 14 h. — **Syr. Chamom.** Corrig. 10·0 = 8 h. — **Tinct. Chamom.** 10—30 kropli *p. d.* 2—4 r. dz. 20·0 = 8 h.

Charta nitrata używany do wdychiwań w astmie.

Charta sinapisata rubefaciens (Rigollot).

Chelidonii Hb. — **Extr. Chelidonii** 0·1—0·5 *p. d.* w pig., mixt. 1·0 = 20 h.

***Chenopodii ambrosioïdes Hb.** 0·5—4·0 w proszk. spec. Inf. (10·0—30·0: 100—200 Coll.); do okładów. 10.0 = 6 hal.

***Chinae cortex fuscus** 10·0 = 24 h., **Cort. chin. calisayae** 10·0 = 32 h. i **Cort. Chinae ruber** nid. tus. pulv. 10·00 = 74 h. 10·0 = 62 h. (Farmakopea nie rozróżnia poszczególnych rodzajów kory tylko oznacza, że ma zawierać przynajmniej (5% alkaloidu) 0·5—1·5 *p. d.* w proszk., electuarium, pig., mixt., inf. lub decoct., (5·0—25·0: 100—200 Col.); kawa chinowa, czekol. chin., wino chinowe.; zewn., do zasypek, proszku do zębów, okładów; inf. lub dect. do płókania ust, przestrzykiwań, lewatyw. — **Extr. Chinae aquosum** w 5% rozp. łyżkami 1·0 = 20 h. i **Extr. Chinae spirituos.** 0·3—2·0 *p. d.* w pig., mixt i zewn. do tinct. pomad.; **Tinct chinae** 1·0—5·0 *p. d.* 10·0 = 12 h. i ***Tinct. chinae comp.** ½—1 łyżeczki *p. d.* 2—4 r. dz. kroplami albo w mixt. 10·0 = 20 h.

***Chinae vinum** 100 = 100 h.

Chinidinum sulfuricum (Conchinin) 1·0 = 20 h.

— **tannicum** 0·10 = 12 h. stos. jak sole chininy.

Chininum czysty alk. 0·03—1·0 w pr., pig., w rozp. w alkoh. lub aeth. mało używ. tylko sole. 1·00 = 32 h.

Chininum aethylosulfuricum w dawce 0·02—0·4 do podsk. zastrzyk. 10·0 = 10 h.

— **arsenicicum** 0·003—0·01 w pig. 1·0 = 32 h.

— **bihydrochloricum** (bimuriaticum) 0·25—0·50 *p. d.* podskórnie, sól łatwo rozpuszczalna. 0·1 = 8 h.

— **bihydrobromicum** 0·50—1·0 w proszku lub podsk. (1·0—3·0: 10 Aqu.) 0·1 = 8 h.

— **bimuriaticum carbamidatum** do podsk. zastrzyk. 0·1—0·5 *p. d.*

bisulfuricum (rozp. w 11 częściach wody) stos. jak sulf. 1·0 = 25 h.

— **citricum** jak Ch. sulf. 1·0 = 28 h.

— ***ferro citricum** 0·05—1·0 *p. d.* do 2·0 *p. die* w pr. pig. rozp. 1·0 = 10 h.

— **hydro-bromicum** (bromatum) 0·05—0·5 *p. d.* do 2·0 *p. die* w proszk., pig., rozp., podsk. (10%) rozcz. alkoh. 1·0 = 26 h.

— **hydro-chloricum** (muriat.) rozp. w wodzie zastos. wewn. jak sulf., do zastrzykiwań podsk. (0·15—0·25: Glycer., aqua *āā* 0·5). 1·0 = 15 h.

— **hydrojodicum** 1·0 = 32 h.

— **jodicum** proszek krystaliczny, biały. Neurotonicum. Podskórnie 10% rozczyn.

— **jodo hydrojodicum** proszek karmazynowy, podawany wewn. w II i III postaci kiły. 2·5 *p. die.*

— **glycerino-phosphoricum** krst. w gorącej H_2O i alkoholu rozpuszczalne. Używane w malarii, newralgii. 3×d. 0·10—0·3.

— **lacticum** łatwo rozpuszcz. w wodzie. 1·0 = 32 h.

— **phosphoricum** 1·0 = 30 h.

— ***salicylicum** 0·1—0·5 *p. d.* do 2·0 *p. die* 1·0 = 24 h.

— ***sulfuricum** jako tonicum 0·03—0·15 *p. d.* k. r. d.; 0·3—2·0 w ciągu 24 godzin w intermittens, neuralgiach, durze i t. d.; po 1·0 na raz w bardzo wysokich gorączk. w proszk., placuszk., pig., w rozp. w wodzie, winie lub mleku; zewn. do wdmuchiwań do nosa, gardła, krtani; do przestrzykiwań nosa, cewki moczow., pęcherza (w 1%), do zastrzyk. podskórn. (1·0: 10 Aqu. i kilka kropli acid. sulf., lub 1:6 Glyceryny) do maści (1:40—80) do czopków, pomad. (0·5—1·0: 25) 1·0 = 14 h.

— ***tannicum** (2—4 razy większe dawki jak sulf.) w proszkach lub zawiesinie. 1·0 = 15 h.

— **valerianicum** 0·05—0·5 *p. d.* w pr. i pig. 1·0 = 26 h.

Chinoidinum puriss. (2—3 razy większe dawki jak chin. sulf.) 0·1—1·0—3·0 *p. d.* k. r. d. w proszk., pigułk., w rozp.; w wodzie z dodatk. kwasu lub alkoh. 1·00 = 3 h.

Chinoidinum sulfuricum 1·00 = 3 h.

Chinolinum pur. 1·0 = 8 h. wewn. nie używany, tylko

do płókań 1·0:500,0 z dodatkiem alkoholu i do pędzlowań 5% w błonicy. 1·0 = 8 h.

— **tartaricum** 1·0 = 4 kr., jako antysept i antypyr. po 0·5—1·0—2·0 *p. d.* 0·5—6·0 *p. die* w proszku, mixt., do płókań, wziewań, pędzlowań (3—10%). 1·00 = 32 h.

Chinopyrin. 3 cz. chininy + 2 cz. antipirin. do wstrzykiwań podskórnych.

Chinosol siarkan oxychinolino-potasowy zewn. do zmywań 1:100, gaza, wata; zasypka w poceniu nóg 2:100 amylum. 1·00 = 22 h., w tabletkach á 1·00, 10 sztuk = 1 k. 20 h.

Chloralose środek nasenny 0·25—0·75 wywołuje sen, czasami działa ubocznie (zawroty, deliria). 1·00 = 44 h.

Chloralum - butyl hydrat. zob. Butyl - choralum hydr.

Chloralum cyanhydratum 0·646 rozp. w 100,0 wody daje lek tak samo dział. jak Aqua amygd. amar. i zamiast tejże polecany; przetwór trwały (nieużywany).

— **formamidatum** Chloramid, Chloralformamid, używ. jako hypnot. *p. d.* 1·00! *p. die.* 4·00! w rozp. w wodzie, łatwo się rozkłada, przechowywać w chłodzie. 1·0 = 10 h.

— ***hydratum** 0·1—2·0 *p. d.* co godz. jako sedat.; 1·0—3·0 *p. d.* do 6·0! *p. die* jako hypnot. (dawkę tę można w delir. potator. przekroczyć do 4·0! *p. dosi*, a 8·0! *p. die* a nieraz jeszcze wyżej) w rozp. albo pig.; zewn. do lewatyw, czopków (1:1), do zastrz. podskórn. (0·5—1·0:100) także do opatryw. ran, atoniczn. wrzodów, róży (1:20—50 Aqua albo glyc.) do pędzlowań. (1:30). 1·0 = 3 h.

Chlorsalol o / p (Chlorphenolum salicylicum). Krst. berbarwne w alkoholu i eterze rozp. Silny desinficiens. Przy Cystitis 4·0—6·0 *p. die*.

Chloraluretban (uralium) 2·0—3·0 *p. d.* polecany jako hypnoticum. 1·0 = 20 h.

***Chloroformium** wewn. 2—10—20 kropli (0·2—1·0) *p. d.* k. r. d. w syrupie albo z klejami, z alkoholem albo eterem, w zawiesinie, w kaps., do wziewań 2·0—10·0 czysty albo z eterem (1:9); do narkozy czysty lub z eterem i alkoholem, do maści, liniment., lewatyw (6—20 kropli), do podskórnych zastrzykiwań (0·50—1·0). 10 = 10 h. — **Aqua chloroformii** (1·0 chlorof.: 200 Aqu.) wewn. łyżeczkami aż do 150·0 *p. d.* czystej lub w miksturze; do przepłókiwania żołądka (3·0—10·0 chlorof. na 100 Aqu.) 100 = 40 h.; **Linimentum chloroformii** (1:2—10 Ol. Oliv.); **Liquor morphini chloroformiatus** 5—25 kropli *p. d.*

***Chlorum solutum** (Aqua chlorata, Aqua chlori) wewn. 2·0—5·0 *p. d.* aż do 50·0! *p. die* w 5-krotnem roz-

cieńczeniu (in vitro nigro); zewn. jako płók. do ust, gardła, do zmywań, przestrzykiwań (5·0—50·0 Aqu.) do pędzlowań (1:1—5 syrupu lub miodu). 10·0 = 6 h.

Chrysarobinum (niewłaśc. nazw. Acidum chrysophanicum), araroba, proszek żółty; zewn. w maściach (1—5:20) w collodium, w żelatynie (5—15%). 1·0 = 20 h.

Cichorei Hb. i **Rad.** używane jak Taraxacum. 100 = 6 hal.

***Cinae flores** (Semen Cinae) wewn. 0·50—2·0 *p. d.* k. r. d. w proszku, mixt., powidł., czekolad., w infus. 10·0 do 15:100 do lewatyw) 5·0—20·0:50·0—100·0 Aqu.) 10 = 3 h. **Extract. Cinae aether.** 0·30—2·0. 1·0 = 5 h.

Cinchoninum purum 1·0 = 10 h.; **C. hydrochloricum** i **C. sulphuricum** 1·0 = 6 h., w dawkach 2 razy większych niż chininum.

Cinchonidinum purum 2·0 = 6 h.; **C. hydrochloricum** 1·0 = 6 h. i **C. sulphuricum** 1·0 = 4 h., stos· jak poprzedni. **C. tannicum** stos. jak Chinin. tannic.

Cinamomi cortex (chinensis) 0·20—1·50 *p. d.* w proszku, w powidełk., w maceracyi wodnej. l. winnej, w infus. 3·0—15·0:100; conspeg. 10 = 12 h. — tak samo **Cort. Cinnam. Zeylanici** 10 = 10 h. — ***Aqua Cinnam. simplex** 100 = 22 h. — ***Aqua Cinnam. spirituosa** łyżeczkami l. w mixt. 100 = 50 h. — ***Ol. aether. Cinnam.** ½ do 2 kropli *p. d.*, corrigens. 1·0 = 20 h. — ***Syrup Cinnam.** (10·0—20·0:100). 10 = 12 h. — **Tinct. Cinnam.** 10—60 kropli *p. d.;* dodatek do płók. zębów i ust. 10 = 8 h.

Cinnamyleugenol igiełki świecące rozpuszczalne w gorącym alkoholu, chlorof. aetherze. Używa się w tuberculosis. Podskórnie jako 10% rozczyn.

Citri fructus jako **succus citri** do mixt., saturacyi, limonad, do płók., pędz. — ***Ol. citri** 1—3 kropli *p. d.*, corrig. 1·0 = 8 h. — **Syrup citri** 10 = 22 h. — **cortex fr. citri** stosow. jak **cort. aurant.** 10 = 10 h.

Citrophenum poł. kw. cytryn. z phenetidiną; proszek kryst. tr. rozp. w wodzie; wewn. po 0·5—1·0 *p. d.* aż do 6·0 *p. die* 1·0 = 25 h.

***Coca** folia, wewn. 0·30 1·0 *p. d.*, 2—4 r. dz., w proszku lub decoct. (2·0—10·0:100—150) 20 = 14 h.

Cocainum hydrobromicum 0·10 = 20 h. dawka jak

***Cocainum hydrochloricum** (częściej używ. niż cocain. purum, citricum, hydrobrom., salicyl.) wewn. 0·02—0·10! *p. d.* aż do 0·30! *p. die* w proszku, rozpuszcz. w wodzie, alkoh.; najczęściej zewn. do znieczulenia błony śluz. w 2—20% rozczynie, czasem z morfiną; w maściach 0·20—0·30:10—20 w czopkach 0·01—0·02, 0·10 = 20 h.

Coccionela 10 = 12 h. i **Carminum** 10 = 15 h. barwiki.

Cocculi indici fruct. wewn. 0·05—0·20; zewn. w maściach i decoct. (1—2%) 10 = 4 h.

Cochleariae herba; Spiritus cochlear. 1·0—4·0 *p. d.* do płók. do ust, do tynktur zęb. 10 = 6 h.

Codeinum hydrochloricum 0·10 = 14 h. — **C. sulphuricum** i najw. używ.: **C. phosphoricum** 0·10 = 14 h., wewn. 0.015—0·10! *p. d.* aż do 0·40! *p. die* w proszk., pig.; mixt.; do podskórn. wstrzyk. 0·50:10 Aqu.)

Coffeae semen 10 = 10 h.

*__Coffeïnnum__ Theinum — wewn. 0·02—0·20! *p. d.* do 0·60! *p. die* w pig., proszk., pastylk.; podskórnie 0·01—0·02 *p. d.* 1·0 = 25 h.

— **citricum** 1·00 = 25 h.

— **hydrobromicum** 1·00 — 25 h.

— **natriobenzoicum** 1·0 = 20 h., i

— **salicylicum** 0·10 = 20 h.

Colchici semen 0·05 = 0·25 *p. d.* w proszk., pig., 10 = 6 h. **Acetum colchici** 1·0—2·0 *p. d.* 10 = 4 hal.

*__Tinct. colchici semin.__ 0·50—1·50! *p. d.* — 5·0! *p. die* czysta lub w mixt. 10 = 12 h. — **Vinum colchici semin.** tak samo 10 = 20 h.

Colchicinum 0·0005—0·003! *p. d.* w proszk., pig., rozpuszcz do podsk. zastrzyk. (b. drażni). 0·01 = 6 h.

*__Colla pisc.__ zob. Ichtyocolla.

*__Collodium__ środek osłaniający 10 = 40 h.

— **cantharidatum** zewn. zamiast empl. cantharid. 10·0 = 30 h.

— **elasticum** (Ol. ricini 1·0, ol. Terebinth. 5, Collodi. 94) 10 = 10 hal. **Aceton Collodium** patrz **Filmogen** 10·00 = 58 h.

Colocynthidis fruct. pulv. (pulpa) wewn. 0·01 — 0·30! *p. d.* — 1·0! *p. die* w proszk., macer., infus. (10·0:100 Aqu. lub vinum) 1·0 = 8 h. — **Fruct. Colocynthid. praeparat.** stos. podob. jak poprz. *__Extract. Colocynthid.__ wew. 0·005—0·01 *p. d.* jako purg.; 0·01—0·05! *p. d.* — 0·20! *p. die* jako drastic. 1·0 = 38 h. — **Tinct. colocynthid.** 1·0! *p. d.* 3·0! *p. die.* 10·0 = 20 h.

*__Colombo rad.__ sciss. (Calumba) 0·50—2·0 *p. d.* k. r. d. w proszk., pig., infus. decoct., 5·0 -15·0:100—200. 10= 6 hal. **Extract. Colombo** 0·30—1·0 *p. d.* — 3·0 *p. die* w proszk., pig., mixt. 1·0 = 30 h.

*__Colophonium__ tylko zewnętrznie. *__Empl. oxycroceum__ (Coloph. 1, Cer. flav. 3). 10·00 = 32 h.

*__Collyrium adstring. luteum__ 10·0 = 6 h. zob. Zincum sulphur.

Conchae marinae praeparatae wewn. 0·50—2·0 *p. d.* w proszk.; zewn. do proszk. zęb. 10·0 = 5 h.

*__Condurango cortex.__ w infus. macer., l. decoct., (15·0—30·0:400 aquae ad coll. 200) 1—2 łyżk. *p. d.* 2—4 r. d. 10·0 = 6 h. — **Extract. Condur.** 0·2—0·50 *p. d.* 10·0=

20 h. — **Ext. Condur. Fluid** P. D. 10·00 = 110 h. — **Vinum Condur.** łyżkami. 100·00 = 100 h.

***Conii maculat herb.** 0·05—0·30! *p. d.* — 2·0! *p. die* w proszk., pig., infus. (1%—2%), zewn. do okładów w infus. (1—4%), do przestrzykiwań, wziewań (czasem z fol. hyoscyami). 10·0 = 4 h.

Emplastr. Conii 10·0 = 10 h. ***Extract. Conii** 0·02—0·20! *p. d.* — 0·60! *p. die* w proszk., pig., rozpuszcz. mixt., jako woda do ócz (2—4%); do wziewań (0·10—0·20:100), do lewatyw (0·10—0·30:150), do maści (0·50—1·0:10·0). 1·0 = 14 h.

Coniinum purum 0·0001—0·001! *p. d.* — 0·003! *p. die* w pig., kropl., mixt.; zewn. rozpuszcz. w alkoh., w maści (0·01—0·10: — 15). 0·10 = 34 h.

Convallariae majalis herb. 0·3—0·5—1·0 k. r. d. inf. 5·0—10·0:100—150 Col. 10·0 = 4 h. — **Conv. maj. flor.** 10·0 = 12 h. — **Extr. conv.** 0·1—0·5 *p. d.* aż do 0·2 *p. die.* 1.0 = 5 h. — **Tra conv.** kroplami. 10·0 = 15 h.

Convallamarinum 0·005 = 0·06! *p. d.* aż do 0·3! *p. die* 0·10 = 3 h.

Cordol Tribromsalol. Antineuralgicum, antirheumaticum, sedativum, hypnoticum, 0·5—2·00 *p. d.* 1·5—5·00 *p. die.*

Cordyl Acetyl-Tribromsalol. Igiełki białe w alkohol. rozp. Działa jak cordol. Dawka 0·50—2·00! *p. d.* 1.50—5·00 *p. die.*

***Coriandri fructus** (semen) 0·5—2·0 *p. d.* w proszk., inf., macer. (5·0—10·0—Col.). 100·0 = 16 h.

Cornutinum citricum (alkaloid z Sec. corn.) brunatny proszek 0·003, dwa r. d. w pig. rozp., w spermatorrhoe; w położnictwie zam. secale w dawce 0·005—0·01.

Coto cort. (antidiarrhoic) 0·02—0·05 w proszku. 10·0 = 20 h. — **Tinct. coto** 10—15 kropli *p. d.* k. r. d. 10·0 = 16 hal.

Cotoinum glykozyd 0·1—0·2—0·3! *p. d.* 1·0! *p. die* w kaps., emulz. i mixt. 0·01 = 8 h.

Creolinum zewn. w ½—2% rozczynie do zmywań, do pędzlow. 10·0 = 6 h.

Cresolum crudum = surowy kw. karbolowy.

Crocus (szafran) 0·2—1·5 *p. d.* w proszk., powid., inf. (2—5%); do okładów, plastrów, maści. 1·0 = 34 h. — **Tinct. croci** 10—50 kropli. 10·0 = 55 h.

Cubebae fructus 1·0—10·0 *p. d.* aż do 30·0! *p. die* w proszk., pig., tabl.; do przestrzyk. w inf. (10·0—15·0: 100 Col.). do lewatyw (5·0—15·0 z żółtkiem). 10·0 = 6 h. — **Ext. Cubebarum** 0·5—2·0 *p. d.* k. r. d. w pig., zawiesinie. 1·0 = 20 h. — **Ol. Cubeb.** 5—15 kropli. 1·0 = 10 h.

Cuprum aceticum (Aerugo crystallisata) rzadko wewn. po 0·006—0·06 *p. d.* w pig., proszk., rozp.; zewn.

do płók. (0·1:100), przestrzyk. 0·4—1·0:100), jako woda do ócz (0·1—0·5:100 do maści (1—10%). 10·0 = 10 h.

— **aluminatum** (lapis divinus) tylko zewn. jako żrący, jak woda do ócz (0·1—0·5:100), płókanka (1·0—2·0:100. 10·0 = 10 h.

— **oxydatum** (nigrum) 0·01—0·1 *p. d.* w proszk., w pig.; w maści (1:8—20). 1·0 = 3 h.

— ***sulphuricum purum*** wewn. po 0·01—0·03 *p. d.;* jako wymiotny po 0·05—0·4! (dzieciom 0·05—0·1 *p. d.* aż do skutku) w proszk., pig., rozp.; zewn. in subst. albo w proszku (1:1—20 sacch.), także w rozp. (0·2—1·0:3·0—100 Aq.), jako żrący i adstring., do pędzlow. (0·1—0·2: 20 Glyc.), płók. (0·1—1·0:100), do ócz (0·05—0·5:100), do przesstrzyk. (0·2—2·0:100), do maści (1·0—3·0: 10—25) i maść do ócz (0·1—0·6:10). 10·0 = 6 h. — **C. sulf. crudum** tylko zewn. — **Cup. sulf. ammoniatum** 0·01—0·10! aż do 0·4! *p. die* w proszk., pig., rozp.; zewn. do płókań, przestrzyk. (0·1—0·4:50 Aq.). 10·0 = 10 h.

Curare 0·001—0·002 *p. d.* rozp. w wodz. lub alk.; do podsk. wstrzyk. (0·1:10 Aq.), rozpocz. od 0·002 ostrożnie w górę aż do 0·02, *p. die;* przed użyciem wypróbować przetwór na żabie 0·1 = 20 h.

Curcumae rad. do barw. maści. 10·0 = 4 h.

Cutolum (Aluminium boricotannicum) zewn. jako zasypka, lub w maśc. w eczem., interrigo oparzeniach, odmrożeniach.

Cydoniae semen 10·0 = 10 h. używ. do **Mucilago Cyd.** (1:50 Aq.). 10·0 = 6 h.

Dammar resin. wchodzi w skład empl. adhaesiv.

Dermatol (pol. bism. z kw. gallus.). proszek bezwonny delikatny, używ. zewn. jak jodoform w proszku, maściach, gaza 10—20% itd., także wewn. w chorob. przew. pokarm. jak bism. subnitr. aż do 2·0 *p. die* 10·0 = 100 h.

Diaphterinum (Oxychinaseptol) proszek w wodzie rozp., nietrujący, antysept. do przepłók. jam. ½—2%. 1·0 = 10 h.

Digitalinum verum, proszek mało rozp. w wodzie, ma dział. podobnie jak inf. fol. digit.; przetwór dig. germanicum wewn. po 0·001—0·002! *p. d.* aż do 0·01! *p. die;* przetwory francusk. i angielsk. znacznie mniej 0·00025—0·0005 *p. d.;* także w maściach. 0·01 = 4 h.

Digitalis folia 0·03—0·20! *p. d.* 4—6 r. dz. — 0·60! *p. die* w proszk., pig., infus. (0·50—1·0:100 Coll. wyżyć w ciągu dnia) 10·00 = 5 h. — **Acetum digitalis** 0·50—1·0 w kropl., mixt. — **Extractum Digitalis** 0·03—0·20! *p. d.,* 1·0 *p. die.* — ***Tinctura Digitalis*** 0·50—1·50! *p. d.* — 5·0! *p. die.* 10·0 = 12 hal.

Digitoxinum proszek nierozpuszczalny w wodzie,

0·00025! *p. d.* 2—4 r. d. lepiej w klyzma 0·00075 nie drażni żołądka i dobrze się resorbuje. 0·2 = 100 h.

Dijodoform czworojodoetylen, zast. jak jodoform, bezwonny.

Diuretinum (Theobromin. nastrosalicyl) proszek biały w wodzie rozp., działa moczopędnie, nie wpływa na serce. 1·0 *p. d.*, 5·0—6·0 *p. die* 10·0 = 300 h.

Djamboë folia (z Psydium-pyriferum), Stypticum, Stomachicum. Co 2 godz. 0.5—1·00.

Duboisinu sulphur. 0·01 = 8 h. — **D. hydrobromicum** proszek bez smaku i zapachu, działa nasennie, wewn. lub podskórnie 0·0002—0·001 *p. d.* — 0·003 *p. die;* stosowany u umysł. chorych.

***Dulcamarae stipites** 0·50—2·0 *p. d.* k. r. d. w proszku infus., decoct. (5·0—20·0: 120 coll.), także w species.

Extract Dulcamarae. 0·50—1·50 *p. d.* 1·0 = 4 h.

Elaeosacchara składają się 50 cukru i 1 olej eter.

***Electuarium aromaticum** c. opio ½—1 łyżeczki 3—4 r. dz. 10·0 = 8 h.

***Electuarium lenitivum sennae** 1—10 łyżeczk. l. w mixt. 10·0 = 10 h.

***Elemi resina** do maści, plastrów. 10·0 = 5 h.

Elixir amarum łyżeczkę do ½ łyżki *p. d.* 2—4 r. dz.

— **aurantiorum compositum** 1—3 łyżeczek *p. d.* k. r. d. 10·0 = 20 h.

Emetinum purum 0·0005—0·002 jako expector.; 0·005—0·01 jako emetyk, w proszk., rozpuszcz. 0·10 = 10 h.

***Emplastrum adhaesivum** 500 ☐ cm. = 30 h.

— **anglicanum** 100 ☐ cm. = 40 h.

— ***cantharidum ordinarium** (vesicans) Canth. 2, ol. oliv. 1, potem cera flava 4. Tereb. 1, 10·0 = 20 h.

— **perpetuum** (rubefaciens)

— **hydrargyri.** 10·0 = 15 h.

— **meliloti.** 10·0 = 8 h.

— ***oxycroceum** (Colophon. 1, Cerae flavae 3). 10·0 = 32 h.

— ***saponatum** (Empl. diachyl. simpl. 600, Cerae alb. 100, sapo venet. 50, Camphor. 10, Ol. oliv. 40). 10·0 = 10 h.

Eosot (Creosot. valerian.). Używany w gruźlicy 3×d. 1—3 kapsułek á 0·20.

Ephedrinum hydrochlor. alk. z ephedra vulg. w 10% rozczynie działa jak Homatropin.

Equiseti herba decoct. (5·0—30·0: 150—200 coll.). 100·0 = 20 h.

Ergotininum Alkaloid z sec. cornut., przetwór nietrwały, podskórnie 10—20 kropli z rozczynu 0·001 : 1·0 w nerwicach naczynioruchowych. 1·0 = 30 h.

Ergotinum (Extr. sec. cornuti aquos; Bonjean) 0·10—0·50! *p. d.* — 1·5 *p. die* w pig., pastyl., rozpuszcz., mixt.; podskórnie 0.02—0·20 *p. d.* (nawet 0·50 *p. d.*) — 1·0 *p. die*

rozpuszcz. w wodzie, glycerynie. i alkoholu; do czopków (0·20—0·50:2), do lewatyw (1·0—3·0:100—200 aquae).

— **dialysatum** (Bombellon), 1·0 = 30 h., stos. jak poprzedni.

— **citricum** solubile do zastrzyk. podskórnych 0·0002 *p. d.;* **cornutinum** (Kobert) 0·0025, w krwotok., poronien.

Erodium cicutarium (Geraniaceae). Używ. w krwotokach macicznych. Rp. Inf. Erod. cic. 15:180 Aq. Ol. menth. pip. gutt. II. S. Co 2 godz. łyżkę stołową.

Eryodictionis Californici fol. (Yerbasanta), **Syrup Er. Calif.** 10·0 = 30 h.

Erythrolum tetranitricum. Igiełki bezbarwne, w alkoholu rozp., przy silniejszem uderzeniu lub w cieple eksplodujące. Używa się w Angina pectoris, Asthma, zapaleniu nerek i t. d. w odstępach 4—6 godz. roztworu alkohol. 4cc z wodą zmięszanego (1:60) *p. d.* 0·07 ! 0·10 = 80 h.

Eserinum zob. Physostigmin.

Eucaïn. Używane zamiast cocainy w roztworze 5—10% w chorobach nosa i gardła. D o ó c z n i e w o l n o z a s t o s o w y w a ć. 0·10 = 10 h.

Eucalypti globuli, cortex — **folia** 0·50—1·0 *p. d.* — 10 *p. die* w proszk., infus., decoct. (10·0—30·0:100—150 coll.). co 1—3 godz. w zimnicy; do płókanek, lewatyw. 10·0 = 3 h.

Eucalypteol (Eucalypteinum hydrochloricum) otrzymuje się z Ol. Eucalypti. tworzy włókna białe, rozpuszczalne w alkoh., eterze, chlorof., w ol. eter. i tłustych olejach. Używane jako antisepicum wewnętrznie w chronicznej Bronchitis, Pneumonii, gruźlicy płuc itd. po 0·25 dziennie 4—6 razy. **Vinum Eucalypti** 1—3 łyżeczki *p. d.*— **Oleum Eucal.** (Eucalyptolum depuratum) wew. 0·20—2·0 *p. d.*, do nacierań (1—5:10 Ol. Oliv.), wziewań, podskór. (0·20—0·50 *p. d.).* 10 = 35 h. — **Tinctura Eucal.** łyżeczkami—40·0 *p. die*, do płókan. itd. 10·0 = 10 h. — **Eucalyptolum** wewn. 0·3—2·0 desinf., antipyr. 1·0 = 6 h.

Euchinin Etylowęglan chininy. 0·10 = 6 h. — **E. hydrochloricum**, łatwo rozp. w H_2O. — **E. sulphuricum**, trudno rozp. w H_2O. — **E. tannicum**, trudno rozpuszcz. w H_2O. — Używane jak chinina w dawkach 0·20—1·00 *pro dosi.*

Eudoxin. Proszek czerwono-brunatny. Używa się w katarach żołądka i kiszek 3 × d. 0·20—0·50, dla dzieci 0·01—0·2 *pro dosi.* 0·10 = 8 h.

Euphorbium resina do drażniących maści (1:20), zasypek.

***Euphorinum** = **Phenyluretlianum** proszek rozp. w wodzie z wyskok., wewn. 0·10 *p. d.* — 1·50 *p. die* jako antipyretic.; także jako antirheum zew. w maśc., rozp. działa antysept. 1·0 = 18 h.

Europhen (Kresoljodid). Proszek rozp. w wyskok., chlorof., eterze, ma podobne własności jak jodoform, stosow. w maść. (2—10%) podskórne (0·05—0·10) jako antiluetic. 1·0 = 54 h.

Exalgin antineuralg. antip. 0·10 *p. d.* — 0·25 *p. die* w proszk. l. rozp. w wodzie z dodatkiem alkohol. 1·0 = 40 h.

Faba calabarica zob. Physostigmin.

— **St. Ignati** podobne stos. jak nux. vomic., dawka o ½ mniejsza.

Fango, muł z gorących źródeł z Battaglia. Masa brudno-zielona, używana w dolegliwościach rheumat., jakoteż w kobiecych chorobach w formie okładów.

Farfarae folia et flores jak folia altheae. 100·0 = 32 h.

Fel Tauri (recens) 5·0—15·0 *p. d.* k. r. d. w rozp. mixt., z wod. aromat., do maści, liniment. — **Fell. Tauri inspisatum** 0·50—1·50 *p.* d. k. r. d. w pig. l. jak poprzednie, do maści, liniment. lewat. 1·0 = 3 h. — **Fell. Tauri depuratum siccum** i **Natrium Taurochloricum** w dawk. o ½ mniejsz.

Ferratinum połączenie białka z żelazem; w wodzie nierozp., l. w połączeniu z sodem rozpuszcz., stosow. w niedokrewn., w blednicy 0·5—1·0 *p. d.*, 1—3 z dz. dzieciom 1·0—0·5. 1·0 = 24 h.

Ferratinnatrium stos. jak poprzedni szczególnie u dzieci.

Ferropyrin (ferripyrin). Ciemno-czerwony w H_2O rozp. proszek. Używa się w 20% rozczynie do tamponowania ran krwawiących. Przy gonorrhoe w 1—5% rozczynie. W anemii i blednicy 3—4 X dnia po 0·05 w rozczynie 1·00 = 32 h.

Ferrum aceticum liquidum (Liquor ferri acetici). (5—20 kropli *p. d.* k. r. d. w aromat. mixt. 10·0 = 8 h. — **Tinct. ferri acet. aether.** 10—50 kropli *p.* d. 2—4 r. dz. z cukrem, surup., winem. 10·0 = 14 h.

Ferrum aceticum siccum 0·05—0·20 *p. d.* k. r. d. w pig. 1·0 = 3 h.

— **albuminatum liquidum** (Liquor ferri albuminati) ½—2 łyżeczek *p. d.* 2—4 razy dziennie, podskórn. 0·50—1·50 *p. d.* 100·0 = 100 h.

Ferrum bromatum 0.05—0·25 *p. d.* k. r. d. w pig., rozpuszcz. 1·0 = 5 h.

— ***carbonicum saccharatum** 0·20—0·50 *p. d.* k. r. d. w proszk., pig. 10·0 = 24 h.

— **chloratum** (muriaticum oxydulat.) 0·10—0·25 *p. d.* k. r. d. w rozp. **Liquor ferri chlorati** 0·20—1·0 *p. d.* 2—4 r. d. w syrup., winie. — **Spiritus ferri chlorat. aether.** zob. Ferrum sesquichlor. 10·100 = 12 h.

— **citricum ammoniatum** 0·20—1·0 *p.* d. w pig., proszk., rozpuszcz. 1·0 = 8 h.

— **citric. c. chinino citrico** zob. Chininum ferrocitricum.

— **citricum oxydatum** 0·10—0·60 *p. d.* 2—4 r. d. w pig., proszk., l. syrup.; podsk. z 10% rozczynu 0·10 *p. d.*

— **glycerino-phosphoricum.** Żółte, w H_2O i rozcieńcz. alkohol. rozpuszcz. kryształki Rp. Ferri glyc.-phosph. 2·00, Aq. Cinamon, 40·00, Syr. aurant. 160·00 Ds, Łyżkę do szklanki wody. 1·00 = 22 h.

— **hydroxydatum dialysatum** wewn. 5—10—20 kropli *p. d.* zewn. jako haemostat i styptic. 1·00 = 5 h.

hypophosphorosum, syrupus ferri hypophosphorici, łyżeczkami.

— **jodatum** 0·05—0·30 *p. d.* — 0·50 *p. die*, w proszk., pig., rozpuszcz. (w glicerynie); do maści (1—2 : 5—20), do kąpieli (25·0—60·0 na kąpiel). — **Liquor ferri jodati** tak samo jak ferrum acet liquid. — **Ferrum jodatum saccharatum** 0·25—1·0 *p. d.* — 2·0 *p. die*, w proszk., pig., pastyl., rozpuszcz. 1·0 = 6 h. — **Syrupus ferri jodati** 10·0—15·0 *p. d.* 2—3 r. d. w mixt. l. *āā* ze syrup. simpl. 10·0 = 8 h.

Ferrum lacticum 0·10—1·0 *p. d.* w proszk., pig. 1·0 = 4 h.

— **malatis f. extractum** (Extract. ferri pomat., 0·20—0·60 *p. d.* k. r. d. w pig., l. rozpuszcz. 10·0 = 20 h.— ***Tinctura malatis ferri** (Tinct. ferri pomat.) 10—60 kropli (0·50—2·0 *p. d.*) k. r. d. w syrup., winie, mixt. 10·0 = 18 h.

— **oxychloratum solutum** (Liquor ferri oxychlorati) — zobacz. Ferrum sesquichlor. solutum.

— **oxydatum fuscum** 0·20—1·0 *p. d.* w pig., proszk.

— **oxydatum saccharatum solubile** 0·50—3·0 *p. d.* (stos. w zatr. arszenikiem 1/4—1/2 łyżeczki co godzinę).—

— **oxydatum oxydulatum** (Aetiops Martialis) 0·15—0·50 *p. d.* w proszk., pig. 1·0 = 3 h.

— **peptonatum sicum** 1·0 = 8 h. stos. jak F. alb. solub.

— **phosphoricum oxydulatum.** — **Ferrum phosph. oxydatum** stos. jak F. oxydat. oxydul.

— **pulveratum** (Limatura ferri) 0·05—0·2 *p. d.* k. r. d. 10 = 8 h.

— **pyrosphosphoric. oxydatum** 1·0 = 6 h. stos. jak F. phosphor.

— **pyrophosphor. c. ammonio citrico** 0·10—0·50 *p. d.* w proszk., pig., rozpuszcz. 10·0 = 30 h. = **Ferrum et Natrium pyrophosphor.** wewn. jak poprzedni podskórnie (1 : 6 Aqu.).

— **hydrogenio reductum** 0·05—0·20—0·50 *p. d.* 1—4 r. d. w proszk., pig.

— **sesquichloratum crystalisatum** 10·0=10 h. a z niego ***Ferrum sesquichloratum solutum** (Liquor ferri

sesquichlorati) 0·10—0·50—1·0 (2—15 kropli k. r. d. w rozpuszcz. mixt.; zewn. jako żrący, czysty albo jako styptic. (1 : 3—5 Aqu.) na wacie (Gossypium haemostatc.); do przestrzyk. (0·10—5·0 : 100—500 Aqu.), jako woda do ust, oczów, uszu (0·20—4·0 : 100), jako płókanie (2—5%), do wziewań (1·0—20·0 : 500) do maści, czopków (1·0 : 2·0—10). 10 = 8 h. str. 10, ***Spiritus ferri sesquichlor. aether. (Tinct. ferri chlor. aether.** Tinct. nervitonica Bestuscheffii 0·30—1·50 *p. d.* (10—20 kropli) k. r. d. czysty lub z środkami aromat., w syrupie, mixt.

***Ferrum sulphuricum** (oxydulat) czyste 0·05—0·50 *p. d.* 2—4 r. d. w proszk., pig., pastylk., rozpuszcz.; jako zasypka z ałunem lub węglem; do pędzlow., przestrzyk., do (1—2%), do okładów (2—5%), do kąpieli (25·0—100·0 na kąpiel), jako woda do ócz (0·05—0·40 : 25 Aqu.); do maści, liniment. (1·0—10·0 : 30). 10·0 = 4 h. — **Ferrum sulphur crudum** (vitriol) do odwietrz. także do kąpieli 100 = 4 h.

— **sulphur. siccum** 0·03—0·20 *p. d.* w pigułk. **Liquor ferri sulphur. oxydati** 0·50—2·0 czyli 8—30 kropli, zob. Antidotum arsenici.

— **tartaricum** jako kalium ferro tartaricum. (Tartarus ferratus 0·20—0·50 *p. d.* k. r. d. w pig., mixt., rozpuszcz. 1.0 = 4 h. ***Kalium ferro-tartar. crudum** (Globuli Martiales) tylko do kąpieli (30·0 : 120 czyli 1—4 kul na kąpiel). 1 kula = 40 h.

***Filicis maris rhizoma** (Radix) 12·0—20·2 *p. d.* 2—4 r. dz. w proszk., powidełk., w zawiesinie, rzadko w dedoct (30·0—60·0 : 100 coll.) 10·0 = 12 h. — ***Extract. filicis maris** 2·0—10 *p. d.* w pig., kaps., powidełk. 1·0 = 25 h.

Filmogen (Acetoncollodium), 15% roczczyn Nitrocellulosy w Acetonie. Na skórze tworzy powłokę. Używane n. p. przy Psoriasis *āā* part. cum Ol. Cadini. 10·00 = 58 h.

Foeniculi fructus (semen) 0·50—2·0 *p. d.* w proszk., inf. (5·0—15·0 : 100) species. 100·00 = 24 h. ***Aqua foeniculi** łyżeczk. 100 = 15 h. — ***Oleum foeniculi** 1—3 kropli *p. d.* 1·0 = 8 h. **Syrupus foeniculi** 5·0—15·0 *p. d.* corrig. 10·0 = 6 h.

Formaldehydum solutum. Formalina około 35% roczczyn. wodny czyst. form. przeważnie do dezinfekcyi; w dentystyce.

Formanilidum kryszt. rozp. w wodzie wewn, 0·15—0·25 k. r. d. jako antipir.; zewn. wdmuchiw. *āā* z amylum lub 2% roczczyn. do pędzl. znieczula.

Formicae rufae do kąpieli (½—1 kilo) — **Spiritus formicarum** 20—60 kropi k. r. d.; zewn. do nacierań, zmywań, kąpieli. 10·0 = h.

Frangulae cortex decoct. (10·0—25·0 : 100—200 coll.) łyżkami, także do lewatywy. 10·0 = 4 h.

Franciscae uniflorae, radix. Otrzymywane z Fran-

ciscea uniflora albo Brunfelsia hopeana. Używane jako antisyphiliticum, antiscrophulosum, antirheumaticum. Podaje się 3—4 X d. 0·60 sproszkowanego korzenia.

Fuchsinum (Rosanilinum hydrochloric.) 0·025—0·25! *p. d.* do 0·50! *p. die* w proszk., pigułk., wodach arom., mixt.

Fungus chirurgorum zewn. jako haemostat.

Fungus Laricis 0·1—0·2 k. r. d. w pig. przeciw potom suchotników. Zob. Agaricus alb.

Gallacetophenon. Proszek alizarynowo-żółty, rozp. w gorącej H_2O, glycerynie, alkoholu i eterze. Używane jako antisepticum w psoriasis, eczema, jako 4% rozczyn lub 10% maść. 1·00 = 14 h.

Galbanum gumi resina (Peucedanum galbanifluum) 0·30—1·0 *p. d.* w pig., do plastr., do lewat. (2·0—6·0).

Galeopsis grandiflora Hb. w infus, lub decoct. (15·0 —30·0: 100). 10·0 = 5 h.

Gallae (halepenses, turcic). 0·30=1·0 *p. d.* k. r. d. w proszk., pig., infus. (5·0—15·0: 100) zewn. do zasypek, maści (1: 10), kąpiel, (100·0—200·0) na kąpiel, lewat. 10·0 = 8 h. ***Tinct. gallarum** (0·50—2·0) 10—40 kropli *p. d.* zewn. do pędzl. płókanek, przestrzyk. (5—10%). 10·0 = 8 h.

Gallanolum (Anilid kw. gall.) zewn. w maściach (1—5: 30,0) w chor. skórnych (psoriasis), 1·0 = 20 h.

Gallicynum (Methylaether. k. gall.) w nież. spojówek 1·0 = 24 h.

Gallobromolum wewn. w rozcz. 10: 150 3 łyżki dziennie zamiast bromu w epilepsyi; zewn. 1—2% w rzerzączce. 1·0 = 20 h.

***Gelatina animal. alba** decoct. (1·0—8·0: 100 coll.), zewn. do kąpieli (½—2 kilo na kąpiel, w odmrożeniach, do lewat., jako constit. do przyrządzania leków. 10·0 = 12 h.

Gelsemii seperviren t. radices 0·05—0·40 *p. d.* 10·0 = 5 h. — **Extr. fluid. gels. semp.** 0·03—0·40 *p. d.* —0·50 *p. die.* 10·0 = 20 h. — **Tinct. gelsem. semp.** 5—30 kropli *p. d.* 10·0 = 12 h.

***Gentianae radix** wewn. 0·30—1·50 *p. d.* k. r. d. w proszk., macerac. (alkoh. lub wodzie), w infus. l. decoct. (3·0—15·0: 150) 10·0 = 3 h. — ***Extr. Gentianae** 0·50 —2·0 *p. d.* kr. r. d. w pig., mixt. 10·0 = 35 h. — **Tinct. Gentianae** 1·0—2·0 *p. d.* 10·0 = 8 h.

Geosot = **Guajacolum valerianicum** płyn oleisty w alkoholu i eterze rozpuszczalny. Używany w gruźlicy 2—3 X a 0·20 w kapsułkach gelatynowych 1·00 = 28.

Glutol = **Formaldehyd-Gelatine** proszek żółtawobiały rozpuszczalny w H_2O zapomocą ogrzania. Używa się jako antiseptikum w ranach, sparzeniach itd. 10·00 —170 h.

***Glycerinum** wewn. łyżeczk. lub łyżk. aż do 40·0—

100 *p. d.*, zewn. czysta z wodą do nacierań, pędzlow., przestrzyk., lewat. (2·0—3·0), wziew. (czysta lub 1 : 5—10 aqu.), do tampon., jako const. i excip. rozmaitych środków. 10·0 = 6 h. — ***Unguent. glycerini** do opatr. 10·0 = 12 h.

Gossypium depuratum (wata) — **Gossypii herbacei rad. cort.** 0·30—0·60 *p. d.* w proszk., decoct., (10·0—15·0: 100—200 coll.). — **Extr. fluid goss.** 1·0—5·0 *p. d.* — 15·0 *p. die.* 10·0 = 20 h. **Extr. gossyp. fluid. P. D.** 10·0 = 50 h.

***Graminis radix.** (rhizoma) decoct. (30·0—100·0) ***Extract. graminis** łyżeczk. 10·0 = 30 h.

***Granati cortex** w mac., decoct. (30·0—100·0 : 200—500 coll.). 10·0 = 8 h. — ***Extr. granati** 4·0—8·0 *p. d.* 2—3 r. dz. w mixt. 1·00 = 14 h.

Gratiolae hb. 0·10—2·0 *p. d.* — 3·0 *p. die*, w proszk. pig., decoct. l. infus (2·0—10·0: 100—150 coll.). — **Extr. grat.** 0·20—1·0 *p. d.*

Grindeliae robustae flor. jako extr. fluid. 0·20—0·40—1·0—2·0 *p. d.* w asthmie w mixt. l. mleku. — **Extr. grindel.** 0·10—0·15 *p. d.* 10·0 = 20 h. **Extr. Grindel fluid. P. D.** 10·0 = 50 h. **Tinct. grindel.** 10—15 kropli.

***Guajaci lignum** wew. 15·0—20·0 *p. die* w spec., proszk., najczęściej decoct. (15·0—20·0: 100—200 coll.). 10·0 = 2 h. — ***Resina Guajaci** 0·30—1·0 *p. d.* 2—4 r. dz. w proszk., pig., zawiesinie (2·0—8·0: 100), w mixt. 10·0 = 15 h. — **Species lignorum** (składa się Lign. guaj. raspat 5, Rad. ononid. 3, Rad. liquirit. i lign. sassafras *āā* 1) decoct. (25·0—60·0: 500—1000 aq.). 100·0 = 40 h. **Tinct. Guaj.** 15—50 kropli *p. d.* k. r. d. w mixt. 10·0 = 12 h.

Guajacetin proszek biały, w H_2O rozp. nietrujący, używa się w gruźlicy 3—6×a 0·50 *p. d.* 1·0 = 34 h.

Guajacolum 0·1—0·5 ! *p. d.* w rozczynie wodno alkohol., winie, tranie, także w kaps. w miejsce kreosotu u suchot. działa także rozpost. na skórze (1 : 3 Alkoh.) 10·0 = 80 h. — **Guajacol benzoic. i Guaj. carbonicum** stosow. u suchotn. 0·20—0·60 *p. d.* — 5·0 *p. die.* nie psuje trawienia 1·0 = 18 h.

***Guarana pasta** 0·50—4·0 *p. d.* w proszk., u dzieci 0·30—1·50 *p. d.* 2—3 r. dz. 1·0 = 4 h.

***Gummi arabicum** 1·0—10·0 *p. d.* w proszk., rozp. puszcz., zawiesin. z syrup., jako excip. dla kamfory itd. 10·0 = 14 h. — ***Mixt. gumm.** (składa się gum. arab. 10, sacchar. 5, aq. 150) łyżeczkami czysta l. do mixtu. — ***Mucilago gum., arab.** (1 : 2 aq.) czyst. l. mixt., jako constit. do rozmaitych lek. 10·0 = 10 h. ***Pasta gum. albuminata** (ciasto ślazow.). 10·0 = 18 h. — ***Pulvis gum.** składa się z amylum, rad. liquir. *āā* 1·0, gum. arab., sacchar, *āā* 2) jako consit. do proszk. pig. 10·0 = 12 h. — **Syrup. gum.** (składa się mucilag. gum. arab. syr. simpl. *āā*).

Guttapercha depur. do ustalających opatr., w dentystyce. 1·0=8 h. **Traumaticinum** (guttap. 1, Chloroform 10) stosow. jak collodium. 10·0 = 32 h.

Gutti gummi — resina gutti 0·01—0·30! *p. d.* — 1·0! *p. die* w pig., proszk., zawiesinie (0·30—0·50: 100). 1·0 = 4 h.

Hamamelides virgin. cortex. 0·10—0·50. *p. d.* k. r. d. w proszk., pig., decoct. (15·0—30·0: 100—200 coll.). — **Extr. fluid. hamamel. v.** 2·0—8·0 *p. d.* 2—3 r. d. 10·0 = 18 h. **Extr. fluid. ham.** P. D. 10·0 = 45 h. — **Extr. ham. v. siccum** (Hamamelin — Hamamelidin) 0·03—0·05 *p. d.* k. r. d. w pigułk. do maści, (2—4: 20—30), do czopków (0·05—0·10). — **Hazelin** wodny ekstrakt świeżej kory ham. virg. 1·0—2·0 *p. d.*; zewn. do nacierań, okładów etc.

Hellebori viridis (rad. rhizom.) 0·03—0·30 *p. d.* — 1·0—2·0 *p. die* w proszk., decoct., macer., infus. (0·20—2·0: 100. — **Extr. hel. vir.** 0·05—0·10 *p. d.* — 0·30 *p. die* — **Tinct. hel. vir.** 10—30 kropli *p. d.* — **Helleborinum** 0·01—0·3! *p. d.* — 0·12! *p. die* w proszk. mixt. w miejsce digitalis, łatwo wywołuje rozwolnienia.

Herniariae glabrae hb. do spec. i decoct. (5·0—15·0: 100 coll.). 10·0 = 4 h.

***Hirudo** (pijawki). 1 szt. = 20 h.

Homatropinum hydrobromicum jako mydriaticum 0·5—1·0: 100 mniej trujący jak atropin wewn. w pig. 0·001! *p. d.* — 0·003! *p. die* przeciw potom nocnym u suchotn., 0·01 = 35 h. — **H. muriaticum sulfuricum** 0·01 = 35 h. stos. tak samo.

Hydrargyrum aceticum oxydat. rzadko wewnętrzn. najczęściej jako kosmetyk przeciw piegom, rozpuszczalne (1·0—1·50: 100 aq.) — **H. acet. oxydulat.** do maści (1·0—2·0: 25).

Hydrargyrum aethylo chloratum podsk. (0·10: 10·0 aq.) ½—1 strzyk. na raz.

— **benzoicum** w wodzie nierozp. tylko w alkohol., wewn. 0·005—0·01 w pig. lub z roczczynu 0·25: 30 Aquae i 0·25 soli kuch. dziennie 1 strzykawka podskórnie, zew. do okładów na ulcera luet. (0·05—0·2: 30), 1·0 = 10 h.

— ***bichlor corrosivum** (sublimat) wew. 0·003—0·03! *p. d.* — 0·10! *p. die* w pig. (często z opium) rozpuszczalny w alkoholu, wodzie, zewnętrznie jako środek żrący w roczczyn. zgęszczonych (0·50—1·0: 10 aq., collod, alkoh.). znacznie rozcieńczony jako antysep. do płukań (0·05—0·10: 500—1000). do ócz (0·01: 25—100), do wziewań, rozpylań (0·01—0·05: 500—1000); do okładów, opatrunk., przepłókiw., (1·0: 1000—2000 z dodatkiem soli); do pochwy (0·30—0·60: 100) do nosa (0·01—0·03: 100) itd., do pędzlowań (0·50—1·0: 100 qlyc., wody l. alkoh.), do kąpieli

(1·0—3·00 na kąpiel) do maści (0·50—1·0 : 25), podskórnie (1·0 : 100 aq., albo lepiej Hydrarg. b. chl. corr. 1 : 100 aq. + 3 Natr. chlorat.), t. j. 0·005 —0·01 *p. d.*, 1—2 r. dz. w rozmaite miejsca ciała; także do dezinfekcyi, 1·0 = 4 h. — **Pastili sublim.** = à 1·0. — **Hydr. bichl. albuminat solut.** wewn. w dawkach jak bichl. corr. w mleku, kawie itd. często podsk.: 0·005—0·01 *p. d.* — ***Hydrarg. bichlor. amoniat.** (H. praecipitat. album) tylko zewn. jako zasypka (1·0: 25—50 sacch.), do maści (1·0 : 10—25), 1·0 = 5 h. — **Hydrarg. peptonat. liq.** 1% do injekcyj podskórnych 1·0 = 6 h.

— ***bijodatum rubrum** 0·005—0·01 w pig., rozp. (z kal. jod.). — 0·1, *p. die* w kile, zewn. jak sublimat. 1·0 = 8 h.

Hydrarg. carbolicum (diphenylicum) 0·02—0·03 *p. d.* 2—3 r. dz. (dzieciom 0·004—0·005 *p. d.*) jako antilueticum. 1·0 = 16 h.

***Hydr. chloratum mite subl. parat.** wewn. 0·01— —0·20 *p. d.* 3—4 r. dz. jako antiluetic.; 0·10—0·50—1·0 *p.* d. jako laxans, w proszk., pig.; zewn. jako zasypka do nosa, gardła, ócz, lewatyw (0·10—0·50 z środk. klejkimi), do maści, czopk., podskórn. (0·01—0·02 *p. d.*). 1·0 = 4 h.

***H. chloratum mite vapor. parat.** 1/3 dawki poprzedniej 1·00 = 5 h.

— ***metallicum depurat.** 10·00 = 15 h. ***Emplastr. hydrarg.** (H. 1 : 4). 10·0 = 15 h. ***Unguent. hydrarg. ciner.** (1 : 3) do wcierań miejsc. po 0·50—4·0 *p. die* na jeden raz l. kilka razy wetrzeć (z dodatkiem K. jod. Camphor., Opium, Bellad i t. d.), do wcier. przy lues. (1·50 —4·0 *p. die*) do czop. (0·20—0·50—2·50 : 5 Ol. Cacao, sapo l. cera). 10·0 = 18 h.

— ***jodatum flavum** 0·01—0·05! *p. d.* — 0·20! *p. die* w proszk., pig., past.; zewn. do maści (0·50—5·0 : 25—50), do maści ocz. (0·10—0·50 : 10—25). 1·0 = 8 h.

— **jodicum** proszek biały rozp. w rozcieńcz. rozczynie soli kuchen. albo kali jodat. Używa się w lues, podsk. 1—1½ Prav. co 2—4 dzień, a to z następującego rozczynu: *Rp.* Hydrarg. jodic. 0·12 kali jod. 0·08 Aq. des. 10·00, potrzebne 20—30 injekcyj.

— **kalium sulfurosum** nie tworzy strątu z białk. polec. do wstrz. podskórnych (0·25 : 10,0 z tego ½—1 strzykawki *p. d.*

— **nitricum oxydat.** 1·0 = 3 h. i **H. nitricum oxydulat.** 1·0 = 3 h. od 0·004—0·015 *p. d.* — 0·05 *p. die* w pig., rozpuszcz., do maści (Ung. Hydrarg. citrini) do wcierań.

— **oleinicum** 15% do wcierań 0·50—2·0 *p. d.* 1—2 r. dz. (czasem z morfiną). 1·0 = 3 h. tylko zewnętrznie!

— **oxycyanatum** b. silny antiseptyk w 2‰ rozcz. 1·0 = 18 h.

***oxydatum flavum** (via humid. parat.) 0·006—0·03! *p. d.* 1—2 r. dz. — 0·10! *p. die* w proszk., pig.; zew. jako zasypka, (czysty l. z innymi środk.) do nosa, krtani (1:8—50 sacch.), do maści (0·50—1·0:10—20), do maści do ócz (0·10—1·0:10—20). 1·0 = 6 h.

— **oxydat rubrum** (Merc. praecip. rubr.). 1·0 = 5 h. tak samo jak poprzedni, **Unguent ophtalmicum** (Hydr. oxyd. flav. 0·10:50 Axung.).

— **oxydulat. nigr.** (Merc. solub. Hahnemani) 0·03—0·20 *p. d.* 2—3 r. dz. w proszk., pig., do maści (1·0—5·0:25).

— **phosphoricum oxydat.** 0·01—0·06 *p. d.* stopniowo w górę postępuj. w pig., proszk.

— **praecipit. album** zob. H. bichloratum.

— **salicylicum** trudno rozpuszcz. w wodzie zwykłej, łatwo w wodzie z dodatkiem soli; jako antiluet. wew. w pig. 0·01! *p. d.* 2—3 r. dz., do zastrzyk. podskórnie, śródmięśniowych (H. sal., kali carbon. *āā* 0·10:10 aq.). do okładów na owrzodz. syfilit. (0·5—3·0 : 1.000). 1·0 = 8 hal.

— **sulfoichtyolicum** (składa się Natr. sulfoichtyol. 10, Hydr. bichl. corrosiv. 3) zob. Ichtyol.

— **sulfuratum nigr.** (Aetiops mineral) 0·10—1·0 *p. d.* 2—3 r. dz. w pig., proszk. 1·0 = 4 h. — **H. sulfurat. rubr.** (cynober) wewn. taksamo, zewn. do maści, nakadzań i t. d. 10·0 = 20 h.

***Hydrargyrum tannicum oxydulat.** 0·05—0·10 *p. d.* 2—3 r. dz. (łatwo resorbuje się w pigułk., proszk., czasem wspólnie z acid. tannic. l. opium. 1·0 = 15 h.

***Hydrastis canadensis** (radix-rhizoma) haemostat. 10·0 = 25 h., najczęściej używ. ***Extr. fluid. hydr. canad.** 0·30—2·50! (5—45 kropli) *p. d.* co 2 godz. aż do 10·0! *p. die* z winem, syrup. l. mixt. 10·0 = 34 h. — **Extr. hydr. canad.** P. et D. 2·50! *p. d.* — 10·0! *p. die* 10·0 = 55 h. **Extr. hydr. canaden. siccum** 0·05—0·25 *p. d.* k. r. d. 0·10 = 20 h. **Hydrastininum hydrochlor.** wewn. 0·10! *p. d.* polecany w krwot. macicy; w krwot. płucnych; w padaczce 0·01—0·02 *p. d.* 0·05—0·1 *p. die* zewn. do maści (0·50—2·0:5 Vaselini). 0·10 = 120 h.,

Hydrochinonum 0·50! *p. d.* 1·0 *p. die* w rozpuszcz. w proszk.; zewn. (1—2%) do przestrzyk. w gonorrh., podskórnie (10% rozczyn), do maści (1·0:30). 1·0 = 8 h.

Hydrogenium hyperoxydat. wew. jako **Aq. hydrog. hyperoxyd.** (woda utleniona) czysta l. z dodatkiem kropli acid. muriat. łyżeczk. polecana w błonicy do opatr., wziewań, płókań. 100·00 = 50 h.

***Hydromel infantum** (zaw. inf. lax. Vienn. 30, Syr. mannat 10) łyżeczkami 10·0 = 10 h.

***Hydroxylaminum mur.** w dermatoterapii. 1·0 = 22 hal.

***Hyoscyami folia** (herba) wew. 0·05—0·30!

p. d. — 1·0! *p. die* w pigułk., proszk., zewn. do okładów, lewat. (inf. 2·0:100), wziewań (0·50—2·0:500), papierosów; 10·0=5 h. ***Extract. hyoscyami** fol. 0·02—0·10! *p. d.* — 0·50! *p. die* w proszk., pigułk., mixt., zewn. do przestrzykiwań. (1.0—3·0:100), wziewań (0·05—0·30:100), do kąpieli (100—200 na kąpiel), do lewatyw (0·05—0·20 na lewat.), do liniment., maści (1·0—2·0 : 10), do czopków. 1·0=14 h. — **Extr. hyoscyami semin. siccum** 0·05! *p. d.* 0·25! *p. die* 1·00=20·00 ***Ol. hyoscyami fol. coct.** 1·0—2·0 *p. d.* k. r. d. do nacierań, lewat. (5·0—30·0 na lewat.), 10·0 =8 h. — **Semen hyoscyami** 0·05—0·20 *p. d.* k. r. d. w proszk., pig. 10·0=4 h. — **Hyoscyaminum crystallis.** (alkaloid) wewn. 0·0005—0·001! *p. d.*—0·004! *p. die* w proszk., pig., rozpuszcz., do zastrzykiw. podskórn. (0·001 jako hypnoticum), do maści (1·0—3·0 : 10). 0·01 =30 h. — **Hyoscinum muriaticum** 0·01=15 h. — **H. hydrobrom.** 0·01=15 h. — **H. hydrojodicum** 0·01=15 h. wewnętrznie 0·0002—0·0007 *p. d.* — 0·001! *p. die* w pig., polecany do uspokojenia umysł. chorych; równy w dział. Scopolaminie.

Hypnalum (Monochloralantypirin) kryształki bez smaku, zapachu, łatwo rozp. w wodzie, jako hypnoticum 1·0—2·0 *p. d.* także u dzieci 1·0=25 h.

Hypnoacetin krst. perłowolśniące rozp. w alkoholu. Używa się jako hypnoticum, antipyreticum 0·2—0·25 *p. d.*

Hypnonum (Acetophenon) 0·20—0·50 *p. d.* w kapsułk., perełk., (po 0.05 z dodatkiem glyceryny lub Ol. amygdal) w syrupie, mixturze. 1·0= 25 h.

***Ichtyocolla** zob. Gelatin animal. 10·0=56 h.

Ichthalbin (białkan icht.). Proszek szaro-brunatny, bez smaku. Używane u dzieci w anemii, rachitis, zołzach itd. u dorosłych 2—3 razy dziennie przed jedzeniem 1·00—2·00 (dzieciom do 1·00 *p. d.*) 1·00=26 h.

Ichtyolum (Ammonium sulfoichtyolicum) b. rzadko wewn. używ. 1·0 *p. d.* — 4·0 *p. die*, najczęściej zewn. do maści (40%, u dzieci 10%), do podsk. zastrzyk. (0·10 : 10 Aqu.). 1·0=9 h. **Lithium sulfoichtyol.** 1·0=14 h. — **Natrium sulfoichtyol.** 1·0=12 h. — **Zincum sulfoichtyol.** 1·0=12 h. — **Hydrarg sulfoichtyolic.** wewn. w rozczynie wodn. 15—20 kropli *p. d.* k. r. d. w chorob. przewodu pokarm., oddech., moczowego, zewn. do pędzlow. maści 1 : 50) itd.

Ingluvinum stosow. jak pepsinum. 1·0=40 h.

***Ipecacuanhae radix** 0·005—0·05 *p. d.* jako expect. styptic. diaphoret. cholag. itd.; 0·30—1·0 *p. d.* jako emetic. w proszk., pig., macer., infus (0·10—1·0:100—200 col. jako expector.; 1·50:100—200 col. jako emetyk) do lewat. w infus. (1·0—2·0:100). 1·0=14 h. — **Extr. ipecacuanh.** 0·05—0·20 w proszk., pig., rozpuszcz. — ***Pulvis ipec. opiatus (Pulv. Doveri)** zob. opium. — ***Syrupus ipecac.**

corrig. i adjuvans., czysty łyżeczk. jako expector. lub łyżkami jako emetyk. 10·0 = 12 h. — **Tinct. ipecac.** 5—15 kropli *p. d.* — 50 kropli, jako emetyk. — ***Trochisci ipecac.** (zaw. ipecacuanh. 0·005). 1—3 szt. jako expector. 10 szt. = 12 h. — **Vinum ipecac.** kroplami (do 30) jako expect.; 15·0 jako emetyk. 10·0 = 30 h.

***Iridis** florent. **rad.** 0·50—2·0 *p. d.* k. r. d. jako expector, często jako constit. do pig., corrig. itd. — **Iridis versicolor. rad.** — **Extract. fluid. irid. vers.** 5—15 kropli *p. d.* — **Iridinum** 0·05—0·20 w pig. 0·01 = 10 h.

Itrol = Argentum citricum. Proszek lekki, trudno rozp. w H_2O używane jako antisepticum do ran jako zasypka, albo w maści 1 : 50—1 : 100·00. W gonorrhoe w rozczynie 1 : 4000. — 1·0 = 40 h. (Tylko zewnętrznie).

Jacaranda acutifolia, fructus (Arabicheo, Jarabisco, Paravisco) Antisyphiliticum. — Externe jako infusum do okładów.

Jaborandi folia wewn. infus. (3·0—6·0—8·0! : 100—200 coll.) do lew. infus. (3·0—10·0 : 100—200 coll.). 10·0 = 14 h.

***Jalapae tubera** 0·05—0·30 *p. d.* k. r. d. jako rozwaln., 0·30—0·50 *p. d.* jako purg., 1·0—3.00 *p. d.* jako drastic. na raz lub in dosi refracta w proszk., pig., powidełk. 10·0 = 15 h. — ***Resina jalap.** 0·03—0·20 *p. d.* k. r. d., 0·30—0·60 *p. d.* 1—2 r. d. (jako drasticum) w proszk., pig. 1·0 = 28 h. — **Sapo jalapinus** (składa się z Resina jalap., Sapo medic. *āā* 4) 0·30 *p. d.* k. r. d. czyste lub z kalomel., z aloe. i t. d. **Pilulae jalap.** (Jalap 1 Sapo jalap. 3) 2—10 szt. na raz, jako purgans: **Pilulae laxantes** zobacz Aloë.

***Jodoformium** wewn. 0·02—0·20! *p. d.* — 1·0! *p. die* w proszk., pig., kapsułk., w rozpuszcz. w eterze, także perełki jodoformowe (0·25 rozp. w eterze); zew. czysty, jako zasypka na rany (5·0!), do wdmuchiwań czysty (lub z cukrem), rozpuszcz. w oliwie, alkoh., eterze, glyceryn., do nacierań, zakraplań, pędzlow., tampon. (1 : 20 Glycer.) jako spray (z eterem), do lewat. (1 : 50 białka), maści (1—5 : 30), do czopków (0·50—1·0). świeczek, gaza jodoform., wata jodoform. 1·0 = 14 h. — Do odwonienia jodof. używamy Bals. Peruv., faba tonca, acid. carbol. i. t. d.

Jodoformin proszek biały nierozpuszczalny. Używany zamiast jodoformu w wrzodach, lupus, i t. d. 1·0 = 20 h.

Jodolum (Tetrajodpyrrol) żółtawy proszek, trudno w wodzie rozpuszcz. zawiera 89% jodu, wewn. jako antiluet. 0·20! *p. d.* 0·6 *p. die* zewn. jak jodoform. 1·0 = 32 h.

Jodum wewn. 0·005—0·03! *p. d.* 2—4 r. dz. — 0·10! *p. die* w proszk., pig. lub rozpuszcz. w alkoh., eterze, glycer., w wodnym rozczy-

nie Kali jodat.: zew. do wziewań (0·02—0·05 : 500 Aqu., K. jod. 1·0) rozpylony lub jako para (z waty) — do papieros., płókanka do ust, gardła (1 : 100—500), woda do ócz (0·05 : 100), do okładów, zmywań (2·0—5·0 : 100), do kąpieli (5·0—15·0 na kąpiel + 10·0—20·0 K. jod.), do przestrzyk. (0·05—0·50 jodi, 2·0—2·50 K. jod., 30·0—100·0 Aqu.), do maści (0·50—1·0 : 10—20) do liniment., plastr. (0·50—2·0 : 50); w rozczynach zgęszcz., wodn., glycer., jako środek żrący. 1·0 = 10 h. — **Solutio jodi Lugoli causticum** składa sie jodi 1, K. jod. i Aqu. *āā* 2) i **Glycer. jodi caust.** (składa się z Glycer. 2·0, jodi, KJ. *āā* 1·0) oba jako środki żrące. ***Tinct jodi** (Jodi 1, Alcoholi 16) wewn. 0·10—0.30! *p. d.* — 1·0! *p. die;* zewn. do pędzlow. skóry, błon śluz., czysta (lub z coll., glycer.) do okładów (1·0—5·0 : 25 Aqu.) do zakrapl. (0·50—1·0 : 100—200 Aqu.), do lewat. (1·0 : 10—20 Aqu.), do płókań, wziewań 10·0 = 20 h. — **Tinct. jodi aether.** (Jodi 1, Aether 12). 1·0 = 4 h. — **Tinct. jodi fortior** (Jodi 1, Alcoh. 8).

Jodopyrin (Jodantipyrin). Igiełki bezbarwne, lśniące, w gorącej wodzie rozpuszczalne. Antifebrilicilicum i antisepticum. Przy febrze i polyarthritis 0·50—1·00 *p. d.* 1·0 = 32 h.

Jodothyrin Thyrojodin. Proszek biały używany w myxödema, psoriasis, syphilis i t. d. 3 razy dziennie 0·30—0·80; 1·00 = 115 h.

Jodum tribromatum w rozcz. 1 : 300 polec. do rozpylań w błonicy. 1·0 = 15 h.

Jodum trichloratum wewn. z rozczynu 0·10 : 120—150 łyżeczk., w dyspeps.; zewn. do przestrzyk. w blenorrh. (0·10 : 120) 1·0 = 36 h.

Juglandis regiae folia (antiscrophulos.) wewn. w decoct. 5·0—15·0 : 150) także jako species, zewn. jako zasypka, do przestrzyk. (w infus. — do kąpieli). 300·0—500·0 na kąpiel. 10·0 = 4 h. — **Extr. juglandis** 0·20—0·50 *p. d.* k. r. d. 1·0 = 8 h. — **Juglandinum** 0·10—0·25 *p. d.* k. r. d.

***Juniperus fructus** (baccae juniperi) wewn. 1·0—2·50 *p. d.* k. r. d. w proszk., pig., powidełk., w infus. (10·0—15·0 : 150 col.) zewn. do wziewań, nakadzań, kąpieli (w inf. 150·0—200·0 : 1500). 100 = 8 h. — ***Ol. Juniperi** 2—6 kropli *p. d.* k. r. d. zewn. do nacierań, maść. 10 = 22 h. — ***Roob Juniperi** łyżecz. czysty lub w mixt. 10·0 = 16 h. — ***Spirit Juniperi** stosown. jak poprzed. 10·0 = 6 h. — ***Unguent. Juniperi.** 10·0 = 12 h.

Kalium aceticum siccum 0·50—4·0 *p. d.* k. r. d. w rozpuszcz. pig. — ***K. aceticum solutum** (Liq. kali acet.) 2.0—12·0 *p. d.* k r. d. — 30·0 *p. die*, czysty lub w mixt. 10·0 = 10 h.

Kalium arsenicosum solut. (Liq. kali arsen.) zob. Acid. arsenicos.;

— **bicarbonicum** 0·20—1·50 *p. d.* w proszk., rozpuszcz., limoniad burzących; zewn. jako woda do ust (2·0—10·0 : 100), do przestrzyk., lewatyw. 10·0 = 6 h.

— **bichromicum**. (K. chromic. rubrum) b. trujący, wewn. rzadko używ. (0·01! *p. die*) zewn. jako środek żrący przy owrzodzeniach nowotworów, w 5% rozcz. przeciw poceniu się nóg. 10·0 = 4 h.

— ***bromatum** wewn 0·30—2·0 *p. d.* 2—4 r. d. 5·0—10·0! *p. die* (także 1·0—2·0 *p. d.* co godz. w epilepsyi) w proszk. lub rozpuszcz.; zew. do maści (1·0—5·0 : 10), czopk., pędzlow., (1 : 5), wziewań (1·0—10·0 : 500), przestrzyk. w blennorrh. (K. bromat. 1, glycer. 2, Aqu. 20), do lewat. (2·0—5·0 : 100) 10·0 = 15 h.

— ***carbonicum** (purum e tartaro) wewn. 0·10—1·0 *p. d.* 2—4 r. dz. — 5·0—10·0 *p. die* rozpuszcz. lub w saturacyi (1·0 : 15 octu lub succ. citri); zewn. jako woda do ócz 0·05—1·0 : 100) do wziewań (1·0—5·0 : 500). 10·0 = 10 h. — ***K. carbon. crudum** tylko zewn. do kąpieli (100·0—500·0 na kąp.). 100 = 20 h. — ***K. carbon. solutum** (Liq. k. carbonici) zewn. do okładów, miejscowych kąpieli (2·0—25·0 : 1000), do przestrzyk., lewatyw, maści (1·0—5·0—10). 10·0 = 4 h.

— **chloratum** 0·20—5·0 *p. d.* k. r. d. w proszk. lub rozpuszcz 10·0 = 5 h.

— ***chloricum** wewn. 0·10—1·0! *p. d.* k. r. d. — 8·0! *p. die* (u dzieci z większemi dawkami b. ostrożnie, najwyżej 1·0—2·0 *p. die*) w rozpuszcz.; zewn. jako płókanka do ust, gardła. (2·0—5·0 : 100), do wziewań (1·0—10·0 : 500), pędzlow. (1·0 : 5—10 glycer. lub syrupu), przestrzyk., okładów. 10·0 = 5 h.

— **chromicum neutrale** zewn. w roztworze zgęszcz. jako środek żrący. 10·0 = 12 h.

Kalium cyanatum 98% wew. 0·005! *p. d.* 0·02! *p. die* w rozpuszcz., także zew. do maści, opatr. 0·10 = 2 h.

— **ferrocyanatum** 10·0 = 6 h.

— ***hydrooxydatum fusum** (Kal. caustic. fusum — lapis causticus chirurgorum) wewn. 0·01—0·15 *p. d.* 2—3 r. dz., rozpuszcz. w alkohol. (Tinct. kalina); zewn. jako środek żrący in subst., woda do ócz (0·05—0·10 : 25), do zmywań, opatrunk. (2—4%), kąpieli miejscowych i ogólnych (30·0—100·0 na kąpiel). 10·0 = 20 h. — **Liquor Kali caustici** wewn. ½—4 kropli (0·02—0·40); zewn. jak poprzedzający, tylko w dawce dwa razy większej.

— ***hydrotartaricum** (Tartarus depuratus, Cremor tartari) wewn. 0·50—2·50 *p. d.* k. r. d., jako laxans 4·0—8·0 *p. d.* 1—2 r. dz., w proszk., powidł., kęsach, mixt.; zewn. jako proszek do ócz, zębów; do kąpieli (60.0—100·0 na kąpiel). 10·0 = 10 h. — **Serum lactis acidum** (K. hydrotart. 1·0 : 100 Serum lactis) łyżeczk.

***Kalium hypermanganicum** (permanganicum) **crystalisatum** rzadko wewn. po 0·05—0·15 *p. d.* 2—3 r. dz. rozpuszcz. w wodzie; zewn. w rozpuszcz. (0·50—1·0 : 200) jako desinficiens, jako płókanie do ust, gardła (łyżkę 1% rozczynu na szklankę wody), do wziewań, rozpylań (1/2—1%), do pędzlow. (5—10%), zastrzyk. podskórn. (1%), polecane też w ukąszeniu wężów jadowitych. 10·0 = 15 h.

— **hypochlorosum solutum.** (Aqua Javelli) tylko zewn. 100·0 = 24 h.

— ***jodatum** wewn. 0·10—0·50 *p. d.* k. r. d. — 5·0—15·0 *p. die*, rozpuszcz. l. w pig.; zewn. do wziewań i rozpylań, do płókania ust, gardła (0.50—5·0 : 100), do okładów (1·0—2·0 : 100), do kąpieli miejscowych i ogólnych, do nacierań (5·0—15·0 : 100 spirit.), do maści (1·0—5·0 : 20—25), do zastrzyk. podskórn., miąższ. (0·50—2·50 : 5·0 1—2 strzyk. 1—3 r. dz.). 10·0 = 56 h. — **Ung. kali jodati** (składa się Kali jod. 20, Natr. ichtyosulf. 0·25, Aq. 15, Adeps suil. 165).

— ***natrio tartaricum** (Tartarus natronatus, sal Seignetti) wewn. 0·50—2·0 *p. d.* k. r. d. w proszk. l. rozpuszcz.; jako lax. 15·0—50·0 w kilku dawkach, także w lewatyw. (15·0—30·0 *p. d.*). 10·0 = 6 h.

— ***nitricum** (purum — saletra oczyszczona) wewn. 0·20—1·0 *p d.* — 10·0 *p. die* w rozpuszcz., proszk.; zewn. jak K. chloricum. 10·0 = 5 h. — **Nitrum tabulatum** (Sal Prunellae) kołaczyki zaw. 0·20 K. nitr. *Charta nitrata.*

— **osmicum** 0·001 *p. d.* — 0·01 *p. die* w pig., podskórnie 1% rozczyn. 0·10 = 1 kor.

— **silicicum** (szkło wodne) wewn. 0·50—1·0 *p. d.* 2 r. dz. w rozpuszcz.; zewn. do opatrunk. itd.

— ***stibio tartaricum** (Tartarus stibiatus, T. emeticus) wewn. 0·005—0·02 *p. d.* k. r. d. (expect. diaphoret. i t. d.). 0·05—0·10—0·20! *p. d.* co 10—15 minut (emetic.) w proszk., rozpuszczeniach, pastylk., mixt.; zewn. do opatr., okład. (0·05—1·0 : 100) jako woda do óc z (0·10—1·0 : 100), do wcierań (10%), lewat. (0·10—0·30 : 50—150 Aqu.), do zastrzyk. w blennor. (0·10—0·20 : 100) do czopków (0·10—0·30 : 5—10 B. Cacao), maść (0·10—0·50 : 10) do maści drażniących (1·0—2·0 : 10). 1·0 = 3 h. — **Ung. Autenriethi** (Tartar. stib. 2, Ung. paraff. 8). — ***Vinum stibiatum** (1 : 250 Malag.) 10—40 kropli *p d.* k. r. d.; jako wymiotne 15·0 *p. d.* 10·0 = 20 hal.

***Kal. sulfuratum** (Hepar sulfur. kalinum) wewn. 0·05—0·40 *p. d.* 2—4 r. dz. w pig., rozpuszcz., mixt. zewn., do zmywań (5—15%), maści (1·0 : 5—10). 10·0 = 20 hal. — ***Kal. sulfur. pro balneo** zewn. jak poprzedni, do kąpieli (30·0—150·0 na kąpiel), 100 = 30 h.

— **sulfuricum** wewn. 0·50—2·50 *p. d.* k. r. d. — 8·0—15·0 *p. die* jak lax. w rozpuszcz. l. proszku. 10·0 = 5 h.

— **tartaricum** (Tartarus tartarisatus) wewn. 0·50—

2·0 *p. d.* k. r. d. (jako diuret.) — 20·0 *p. die* w proszk., rozpuszcz., mixt. 10·0 = 20 h.

— **tartar. boraxatum** stos. jak poprzedni, 10·0 = 25 hal.

— **telluricum** 0·02—0·04 *p. d.* w pigułk. na noc przeciw nocnym potom suchotników. 0·1 = 60 h.

***Kamala** łupka z owocu mallotus philip. wewn 8·0—12·0 *p. d.* roztarta z wodą lub w powidełk., mixt 1·0 = 6 h.

Kava-Kava. (Rad. piperis methystici) inf. i decoct. 4—6%

Kephir 300·0—1000·0 na raz przed l. po jedzeniu.

Keratinum używ. do obciągania piguł., które mają przejść żołądek niestrawione. 1·0 = 40 h.

Kola nuces (zawiera Coffeinum) inf. (50·0—100·0—300 coll.).

Kolanin (Glykozyd z orzechów Kola). Analepticum, diureticum. Używane w migrenie, newralgii, histeryi. W handlu otrzymuje się w pastylkach, zawierających 0·20 Kolanin.

***Kosso** (Kusso) wewn. 20·0 w 2 dawkach co 1/2 godz. w mixt. lub tabletk. — **Kossinum crystal.** wewn: 0·50—1·0 *p. d.* (2—3 r. dz. co 1/2—1 godz.) w proszk. pig. 0·10 = 40 h.

Kreosotal (Kreosot. carbonicum Heydeni) płyn gęsty do miodu podobny, zawiera 92% kreosotu, bez zapachu, nie szczypiący, nie drażni żołądka. 1·0 *p. d.* w tranie lub (dzieciom) w emulsyi 1·0 = 6 h.

***Kreosotum** wewn. 0·01—0·10! *p. d.* — 0·50! *p. die* w piguł., kapsułk., mixt., zewn. w substancyi podobnie stosow. jak acid. carbolic. do okładów. (Aqu. kreosoti) do maści (1·0 : 10). 1·0 = 3 h.

Kreosotum oleinicum płyn żółtawy, w eterze, chlorof. i benzynie rozpuszczalny. Używa się w nieżycie płuc, zołzach i gruźlicy.

Kryofin kryształki białe, rozpuszczalne w H_2O. Antipyreticum, antifebrillicum, antineuralgicum. Używane w grypie 0·50 *pro dosi.* 1·00 = 30 h.

Kumys napój przyrządzany z mleka klaczy kirgizkich, także z innego mleka.

Lactucae virosae hb. 10·0 = 6 h., jako **Extr.** 0·03—0·50! *p. d.* — 2·00 *p. die* w pig. 1·0 = 8 h.

Lactophenin chemicznie powinowaty z phenacetiną. — Antineuralg. (ischias), także hypnotic., proszek kryst. mało w wodzie rozpuszcz. 0·50—0·80—1·0 *p. d.* — 1·0 = 18 h.

***Lactucarium** 0·30! *p. d.* — 1·0! *p. die,* (jako hypnot. 0·50 *p. d.* — 2·0 *p. die*) w proszk., pig., emuls.; zewn. do collyr. (0·10—0·30 : 25). 1·0 = 12 h.

Laminaria (digitata) używ. do rozszerzania ujścia macicy itd. 1 pręcik = 40 h.

***Lanolinum** do maści, jako constit. 10·0 = 15 h. — **Lanolinum anhydricum** (bezwodn.) żółtawa masa, przeźroczysta, stosow. tak samo. 10·0 = 20 h.

Lapides cancrorum zob. calcium. carbon.

Lauri folia stos. jak folia aurantior. — ***Lauri fructus, baccae** 0·20—1·50 *p. d.* w proszk., w infus. (5·0—20·0 : 100 coll.) 100 = 30 h. — ***Ol. Lauri** do maści, liniment 10·0 = 6 h.

***Lavandulae flores** do rozmaitych species, kąpieli i t. d. 10·0=14 h. — ***Ol. Lavandulae** do maści, liniment. i t. d. 1·0 = 6 h. — ***Spirit. Lavandulae simplex** 10·0 = 5 h. — **Spir. Lavandulae compos.** do wąchania, nacierań, zmywań itd.

Lecithinum. Masa biała do żółtawej, woskowata, w alkoholu, eterze i chloroformie rozpuszczalna. — **Tonicum** 0·2—0·3—0·5 *pro die.*

Leptandrae virginicae radix i więcej używane **Extract.** 0·50—4·0 *p. d.* czyste l. w mixt. (laxans l. drastic.).

Leptandrinum 0·015—0·12 w pig. jako laxan.

Levistici radix wewn. 0·50—2·0 *p. d.* k. r. d. infus., (10·—15·0: 150) jako diuret. 10·0 = 6 h.

***Lichen islandicus** wewn. 15·0—30·0 *p. die*, jako species, decoct. (5·0—10·0: 100) l. galareta (1·0 : 3—6). 100 = 20 h. — **Lichen pulmonarius** i **L. island. ab amaritiae liberat.** stosow. jak poprzed. ***Gelatina lich. island.** 10·0 = 15 h. i ***pulverata** 10·0 = 20 h.

Lignosulfit płyn gęsty, ulatniający; do wdychiwań w przewł. chorob. płuc. 1 flaszka = 2 kor.

Lignum campechianum decoct. (5·0—15·0 : 100). **Extract. L. C.** 0·50—1.0 *p. d.* k. r. d.

***Lignum Quassiae** wewn. 1·0—2·0 w proszk., infus., l. maceracyi (3·0—15·0 : 100 wina). 10·0 = 3 h. — **Cort. Quass.** 10·0 = 4 h. stosow. tak samo. — ***Extr. Quass.** 0·2—0·6 *p. d.* k. r. d. w pig., mixt. — **Tinct. Quass.** 20—50 kropli *p. d.* i **Quassinum** 0·02—0·10 *p. d.* 2—3 r. d. — ***Santali rubri** zewn. do nakadzań, proszków. do zębów itd. 10·0 = 2 h. — ***Ol. Santali ostindicum** 0·3 *p. d.* — 2·0 *p. die* w kaps. (jak bals. copaivae). 1·0 = 8 h. — **Sassafras** 0·50—2·0 *p. d.* k. r. d. zwykle w decoct. (10·0—30·0 : 100—300 coll.) tak samo **Cort. L. S.** — **Ol. L. S.** 1—5 kropli k. r. d.

***Lini semen** wewn. w decoct. (5·0—30·0: 100—300 coll.), zewn. w decoct. do lewat., przepłók., przestrzyk.: do kataplasm. 100·0 = 14 h. — ***Placenta sem. lini.** 100.0 = 10 h. — **Farina sem. lini.** ***Ol. lini** do lewat., nacierań, maści. 100·0 = 5 h.

***Linimentum ammoniatum, L. ammoniato camphor.** zob. Ammonia.

— ***saponato camphor.** (Opodeldoc) zewn. do nacierań 10·0 = 6 h.

Lipaninum stos. jak Ol. jecor. aselli. 10·0 = 20 h.

***Liquiritiae radix** wewn. w proszk., do spec., infus., jako consp., corrig. itd. 100·0 = 18 h. — ***Extr. liquir.** jako corrig., constit., expect. 10·0 = 32 h. — ***Succus liquir. depuratus.** 10·0 = 14 h. — ***Gelatina liquir. pellucida.** 10·0 = 12 h. — ***Pasta liquir. flava.** 10·0 = 12 h. — ***Pulv. liquir. compositus** (Fr. foenicul., Sulf. depurat. *āā* 1, Rad. liquir., fol. sennae *āā* 2, Sacchari 6). 10·0 = 12 h. — **Syrup. liquir.** 10·0 = 8 h.

***Liquor acidus Halleri** 3—20 kropli (0·30=1·0 *p. d.* k. r. d. czysty l. w mixt. (1·0—5·0 : 100), jako napój (5·0—10·0 : litr), do pędzlowań (1·0 : 10·0). 10·0 = 10 h.

Lythargyrum zob. Plumb. oxyd. fusum.

Lithium benzoicum 0·05—0·20 *p. d.* k. r. d. w proszkach, pig., rozpuszcz., do wziewań 0·50—2·00 : 100). 1·0 = 10 h.

— **bromatum** 0·20—5·0 *p. d.* k. r. d. w rozpuszcz., 1·0 = 12 h.

— ***carbonicum** wewn. 0·05—0·30 *p. d.* k. r. d. — 2·0 *p. die* w proszk., pastyl., rozpuszcz. (Aqua lith. carbon. 0·15 : 100 Aq.), w sztuczn. wod. mineral. (z kal. l. natr. bicarb.); zewn. do płókań, wziewań (1—3%). 1·0 = 15 h.

— **citricum** tak samo.

— **glycerino-phosphoricum.** Proszek biały, krystaliczny, łatwo rozpuszczalny w H_2O. Kilka razy dnia 0·50—1·00.

— **salicylicum** biały krystaliczny proszek bez zapachu, smaku słodkawego, łatwo rozpuszcz. w wodzie, winie; wewn. 0.50—1·0 *p. d.* 3—4 r. d. w proszk. l rozpuszcz. 1·0 = 6 h.

— **sulfo-ichtyolicum** zob. Ichtyol.

***Lobeliae inflat. hb.** wewn. 0·20—0·50 *p. d.* (jako emet. 1·0—5·0 *p. d.*), częściej w decoct. (2·0—6·0 : 100). 10·0 = 8 h. — **Extract. fluid. lobel.** 5—20 kropli *p. d.*

***Tinct. lob. infl.** 0·50—1·0! *p. d.* — 5·0! *p. die* czysta l. w mixt. 10·0 = 12 h. — **Lobelinum** płyn żółty oleisty i częściej używ. **Lobelinum sulphur.** 0·02—0·06 *p. d.* — 0·20 *p. die* w asthmie zamiast tinct. lob. mało wybróbowany.

Loretin proszek żółty, krystal., nietrujący, bez zapachu, polecany zamiast jodoformu jako zasypka z talcum, amylum, 1·0 = 25 h. **Bismuthum loretinic.** środek antysp. osuszający, jako zasypka w conj. phlyct i t. d. wewn. po 0·5 w rozwolnieniach. 1·00 = 25 h.

Losophan (Trijotkresol) zawiera 80% jodu, białe, kryst. igiełki rozpuszcz. w chlorof., eterze, stosowany w chorobach skóry, herpes tons., pityriasis, eczema. w maści (3·0—5·0 : 100), w zasypce, 0·10 = 6 h.

***Lupulinum** 0·10—1·0 *p. d.* k. r. d. w proszk., pig., rozpuszcz., w maści (1·0: 2—5). 1·0 = 6 h.

B- **Lutidin** (*B* Aethylpyridin) otrzymuje się z cinchoniny. Płyn bezbarwny, w alkoholu i eterze rozpuszczalny. Antispasmodicum, narcoticum, antidotum strychniny.

Lycetol (dimethylpiperazinum) wewn. 0·50 *p. d.* 3 r. dnia, posiada podobne własności jak piperazina. 1·0 = 1 kor. 10 h.

***Lycopodium** wewn. 0·50 *pro dosi* w mixt. (5·0—10·0: 100), w powidł.; zewn. jako consperg. 10·0 = 14 h.

Lysol płyn przeźroczysty, oleisty, zapachu kreosotu, własności kw. karbolow., mniej trujący, do opatr. (½—1%). 10·0 = 7 h.

***Macis** 0·20—0·50 *p. d.* w proszkach, pigułkach; jako corrig. 10·0 = 20 h. — ***Ol. macid.** 1—2 kropli *p. d.* w rozpuszcz., w eterze 1·0 = 8 h. — **Tinct. m.** 10—20 kropli *p. d.* k. r. d. 10·0 = 15 h.

***Magnesia usta** zob. Magn. oxydata.

***Magnesium carbonicum** (Magn. carbonica alba) 0·20—2·0 *p. d.* k. r. d. w proszk., tablet., mixt., w wodzie (Aq. magn. carbon.); zewn. jako proszek do zębów, zasypka. 10·0 = 8 h. — **Pulvis Magnes. c. Rheo** stosow. tak samo.

— ***citricum** łyżeczkę we wodzie lub limoniadzie. 10·0 = 35 h. — ***Magn. citr. effervesc.** (składa się Magn. citr., Natr. bicarb., acid. citric. i sacchar.). 10·0 = 18 h.— ***Potio magn. citr. effervesc.** (20·0) 1 doza = 1 kor. 10 h.— **Magn. boro-citricum** 10·0—25·0 *p. d.* in dosi refracta w proszk. l. rozpuszcz. 1·0 = 3 h.

— **lacticum** 0·50—2·0 *p. d.* k. r. d. (jako laxans 10·0—12·0 *p. d.*) w proszk., rozpuszcz. 1·0 = 8 h.

— **oxydatum** (Magn. usta) 0·2—2·0 *p. d.* k. r. d.; (5·0—6·0 *p. d.* jako laxans) w past., tablet., mixt., proszk.; zewn. do proszku do zębów. 10·0 = 26 h. — **hydrooxydatum** (Magn. hydrica) wchodzi w skład Antidot. arsenici albi; wew. 0·30—1·50 *p. d.* jako antacidum (2·0—5·0—10·0 *p. d.* jako purg.) w proszk., pastylk., mixt. 10·0 = 26 h. — **Magn. saccharata** (Magn. oxydat. 10, Syr. simpl. Aqu. *āā* 80) łyżeczkami jako środek rozwalniający.

Magnesium salicylicum 3·0—6·0 *p. die* stosow. w durze; (6·0—8·0 *p. d.* laxans). 1·0 = 8 h.

***sulfuricum** (Sal. Seidlitzensis) 1·0—3·0 *p. d.* k. r. d. w proszk. lub rozpuszcz. jako digestiv., w większych dawkach 10·0—50·0 w proszk. rozpuszcz. w wodzie zawierającej CO_2 jako laxans; (do lewatyw 15·0—30·0 na lewatywę) 100 = 20 h. — ***Magn. sulfur. siccum**, w dawkach nieco mniejszych, 10·0 = 6 h.

— **tartaricum** 0·50—1·0 *p. d.* w proszk. 2—4 r. dz.

Maïdis stigma decoct. (5·0—15: 100 col.) jako diu-

ret. — **Extr. fluid. M.** st. 0·50—1·0 *p. d.* 2—4 r. dz. — **Extr. M. ustilaginis fluid.** stosow. zam. Secale cornut. 10—20 kropli *p. d.* — 4·0 *p. die.*

Malakin (Salicyl-p-Phenetidinum) jasno-żółte drobne igiełki w wodzie nierozpuszcz. stosowane jako antipyret., antireumat., ma działać dopiero w kilka godzin po zastosowaniu, polecane także jako anthelminticum 1·0 p. d. k. r. dz. 1·0 = 32 h.

***Maltum Hordei** w proszk. 0·50—1·0, w decoct. (10·0—20·0: 100) do płukań, lewat., kąpieli (1—2 klg. na kąpiel.) 100 = 24 h. — **Extract. Malti** łyżeczk. z mlekiem, winem; jako excip. dla różnych środków np. Extr. M. ferrat., jodat. itd. 10·0 = 4 h.

Malvae folia 100 = 28 h. i ***flores M.** 100 = 30 h. wchodzi w skład species, decoct. (5—15: 100).

Manganum chloratum 0·10—0·75 *p. d.* w rozpuszcz.; płókanki do ust, gardła (1—4%). 10·0 = 10 h.

— **hyperoxydatum nativum** 0·10—1·0 *p. d.* w proszk., pig., do maści (1·0—3·0: 10).

— **sulfuricum** 0·10—0·60 *p. d.* 2—4 r. dz. 2·0—4·0 *p. d.* zażyć w 2—4 dawkach w ciągu kilku godzin jako laxans; do maści (5—10%). 10·0 = 10 h.

Manna wewn. 4·0—10·0 *p. d.* k. r. d., w dawce 50·0—100·0 (u dzieci 30·0—50·0) jako laxans, w rozpuszcz., w powidełk. 10·0 = 6 h. — ***Syrup. mannatus** łyżeczk., jako corig. 10·0 = 5 h.

Mastix (Resina Mastich) w dentystyce, także do plastrów. 10·0 = 24 h.

Matico folia 0·50—2·0 *p. d.* w proszk., pig.; w infus. (10·0—30: 100). 1·00 = 10 h. — **Ol. M.** ½—1 kropli *p. d.* 0·10 = 12 h. **Titnc. M.** 20—40 kropli *p. d.* 2—4 r. dz. 10·0 = 14 h.

Mel crudum i ***M. depuratum** wewn. 50·0—100·0 *p. d.* czysty lub rozpuszcz. jako laxans, mniejsze dawki jako expector.; zewn. do płókanek ust, gardła, pędzlow., katapl., lewatyw itd. 100 = 44 h. — ***M. rosatum** zewn. do pędzl., płókanek. 10·0 = 8 h.

***Meliloti herb.** do species, plastr. 100·0 = 18 h. — ***Empl. meliloti.** 10·0 = h.

***Melissae folia** infus. (5·0—25·0 : 160·0); do species, kąpieli. 10·0=5 h. — ***Spirit. M. compos.** 20—40 kropli *p. d.* k. r. d.; do wąchania, nacierań. 10·0 = 10 h.

***Menthae crispae** 10·0 = 6 h. i ***M. piperitae folia** 10·0 = 8 h., stos jak folia Melissae; — ***Ol. M. pip.** wewn. ½—3 kropli k. r. d. 1·0 = 24 h. — ***Rotulae M. pip.** 10·0 = 10 h. — ***Spiritus M. pip.** 20—30 kropli *p. d.* k. r. d. w mixt. (5·0—10·0 : 100); zewn. do wąchania, nacierań. 10·0 = 8 h. — **Syrup. M. pip.** corrig, 10·0 = 6 h.

***Mentholum** wewn. 0·2—0·3 (nacierania 1·0 : 5·0—10·0 alkoh.), w formie laseczki (Migrainestift), także do wziewań, pędzl. 1·0 = 8 h.

Methacetin (p. Oxymethylacet. anilid) blaszki kryst. w gorącej H_2O, alcohol, acetonie, chlorof., glycer. i w olejach tłustych rozp. Antipyreticum. Dorosłym 0·3—0·6! dzieciom 0·15—0·3! *p. d.* w proszkach.

Methylalum (Methylen — dimethylaether) rozpuszcz. w wodzie, alkohol., działa w maśc. liniment. (1·0 : 6—10) kojąco, podskórnie (1·0 : 4 Aq.) jako nasenny; antidot. dla strychniny.

Methylenblau wewn. 0·1—0·50 w zimnicy — podskórnie 0·02—0·08 w 2% rozczynie

Methylum chloratum (Chlormethyl) zewn. do znieczuleń miejscowych stos. cienkim strumieniem na miejsce mające być znieczulonem. 1·0 = 10 h.

Migraenin mieszanina antipiryny, koffeiny, kw. cytryn. 1·00 *p. d.* co 2 godz. zwykle 1—2 proszk. przynoszą skutek 1·0 = 30 h.

Millefolii hrb. infus. (5·0—15·0 : 100) species, zewn. do kąpieli, lewatyw. 10·0 = 2 h. — **Extr. Mill.** 1·0 = 8 h.

***Mixtura oleoso balsamica** zob. Balsam vitae Hofmanni.

***Mixtura sulfurica acida** zob. Liquor acidus Halleri.

Mollinum (składa się z tłuszczu 100, ługu potas. 40, glyceryny 30%) constit. do maści mydeł. 10·0 = 15 h.

Monobromphenylacetamid (Antisepsin) wewn. 0·1 —0·25 w pig., proszku ma łączyć własności antifebryny i bromu stos. w gośćcu z bólami — sprowadza łatwo sinicę.

Morphinum aceticum 0·03! *p. d.* 0·1 *pro die* 0·10 = 8 hal.

— ***hydrobromicum** 0·03! *p. d.* 0·10 *p. d.* polec. w miejsce chloralhydrat.

— ***hydrochloricum** (muriaticum) 0·005—0·03! *p. d.* — 0·12! *p. die*, 2—4 r. dz. w proszk., pig., rozpuszcz.; zewn. do pędzlow. (0·50—1·0 : 20—100) do lewatyw, (0·01—0·03 *p. d.*) do wziewań, rozpylań (0·02—0·10 : 100) do czopków (0·005—0·02) do maści (1·0—5·0 : 50), do zastrz. podskórnych i miąszowych (0·005—0·02!). 0·10 = 8 h. — **oleïnicum** jest to morph. hydrchl. rozp. w Acid. oleïnicum 0·05—0·10 : 3·0 używ. do wcierań.

— **phtalicum** do podsk. zastrz. 0·10 = 28 h.

— **sulfuricum** stos. jak mor. hydrochloricum. 0·10 = 8 h.

— **valerianicum** 0·10 = 20 h.

Morrhuolum produkt tranu, zawierający w znacznej ilości jod, 0·20 *p. d.* w kapsułk. 4—6 kaps. dziennie dla dorosłych, 2—4 kaps. dla dzieci. 1·0 = 12 h.

Moschus tonquinensis 0·10—0·30—0·60 *p. d* co 2—3 godziny (dzieciom 0·01—0·15 *p. d.*) w proszk., pig., powidełk., emulsyi, do lewatyw (0·50—1·0 na lewat.) pod-

skórnie (0·30—0·60). 1·0 = 130 h. — **Tinct. Mosch.** 20—50 kropli k. r. d. 1·0 = 50 h.

Muscarinum 0·0005—0·002. *p. die* w pig. l. podskór.

***Myristicae semen.** zob. Nux moschata.

***Myrrha electa.** (Gumi resina) 0·20—0·50—1·0 *p. d.* k. r. d. w prosz., pig., mixt., zawiesinie; do proszków do zębów do płókania ust, gardła, do maści, liniment. 10·0 = 14 h. — **Extr. m.** tak samo stosowany. 1·0 = 6 h.— ***Tinct. myrrhae** 10—40 kropli *p. d.* k. r. d.; zewn. do płók. ust, gardła (5·0—15·0:100), do pędzlow. 1·0—3·0—10·0 mel.), do przestrzykiwań (1·0—10·0:100), do maści (1·0:3·0—10·0). 10·0 — 10 h.

Myrtholum ciecz jasna, dość przyjemnej woni, antysept. stosow. wew. w zgorzeli płuc, bronch. putrida (0·30 *p. d.*) w kapsułk. co 2 godziny. 1·0 = 25 h.

Naftalan produkt dest. ze surowej nafty. Masa brunatnawa konsystencyi maści 10·0 = 30 h.

***Naphtalinum** puris. (alcoh. depurat.) 0·02—1·0! *p. d.* — 4·0! *p. die* w proszk., kapsuł., stosow., jako antidiarrhoic, także w durze brzusznym, w nieżytach pęcherza; wewn. w maściach l. rozpuszcz. w oliwie (1·0:10—15), do lewatyw. (1·0—5·0:100). 10·0 = 15 h.

Naphtalolum zob. Betol. 1·0 = 10 h.

***Naptholum** (Beta naphtol), wewn. 0·2—0·5 *p. d.*, 1·2 *p. die*, zewnętrznie w rozpuszczeniu, w alkoholu, w oliwie (2·0—10·0:100), w maści (1·0—3.0:30·0) w mydłach (2·0—15·0:100). 10·0 = 20 h.

— **camphoratum** — stos. w gruźlicy do wstrzykiwań miąższowych w dawce 0·15 w oliwie — także zewn. z kocainą.

Narceinum 0·01—0·10 *p. d.* 2—3 gr. dz. w proszk., pig., rozpuszcz., do lewat., do czopk. (0·01—0·05), także podskórnie. 0·01 = 5 h.

Naregamiae radicis extr. fluid. 0·02—0·05 pr. d. k. jako expectorans dział. podobne do ipecac.

Natrium aceticum 0·50—4·0 *p. d.* w proszk., rozpuszcz., w mixtur. 10·0 = 10 h.

— **aethylatum** proszek biały krystaliczny w H_2O. alkoholu rozpuszczalny, używa się 33% rozczynie alkoholowym do wypalania brodawek, w rozczynie 25% w oliwie używa się w psoriasis i innych skórnych chorobach.

— **benzoicum** 0·20—1·0 *p. d.* — 15·0 *p. die* w proszk., rozpuszcz., pig., mixt.; zew. do wdmuchiwań, wziewań (5%) rozpylań, pędzlow.; jako płókanka, woda do ócz. 10·0 = 35 h.

— ***bicarbonicum** (Natr. carb. acidum, N. hydrocarbonic., Bicarbonas sodae) wew. 0·30—1·50 *p. d.* k. r. d. w proszk., placuszk., mixt., saturacyi, w rozpuszczeniu (Aq. sodae); zew. do płókań, wziewań (0·20—2·0:10·0), do kąpieli (150—400 na kąpiel). 10·0 = 4 h. — ***Pastillae**

e natr. hydrocarb. (Past. bilinenses s. de Vichy à 0·10. 10 pastyl. = 20 h. — ***Pulvis aërophorus** (anglicanus) (składa się Natri bicarb. 2·0 i osobno acid. tartarici 1·50). 10 doz = 60 h. — ***Pulvis aërophorus laxans seidlitzensis** (Natri bicarb. 3·0, Sal Seignetti 10·0 i do tego Acid. tartaric. 3·0). 10 doz. = 1 K. 60 h.

— **boracicum** zob. Borax veneta.

— ***bromatum** stos. jak Kali bromat. 10·0 = 16 h.

— ***carbonicum purum** s. crystallisatum stosow. jak Natr. bicarbon. 100·0 = 24 h. — **Natr. carbon. crudum** zewn. do kąpieli ($^1/_4$ kilo—1 kilo na kąpiel). 100·0 = 12 hal. — ***Natr. carbon. siccum** 0·20—1·0 *p. d.* k. r. d. w proszk., pig.; do proszku do zębów, do maści (1·0—2·0:20). 10·0 = 8 h. — **causticum solutum** (Liquor natr. caustici) stos. tak samo jak Liquor kali caustici.

— **chloratum** (sól kuchenna) wewn. 0·50—2·0 *p. d.* k. r. d. łyżeczk. rozpuszcz. przy krwioplućiu, w neurozach — także jako antidot.; zew. do lewatyw (1—2 łyżki na lewat.), do okładów suchych, oziębiających (1 soli, 2 śniegu lub lodu), do kąpieli (1—5 klg. na kąpiel), do wziewań (1·0—10·0:500). 100·0 = 20 h.

Natrium chloricum 0·50—1·0 *p. d.* 2—4 r. d. w prosz., rozpuszcz. (3·0—5·0:100), do płókań, wziewań jak Kali chloric. 10 = 8 h.

— **dithiosalicylicum** szary w wodzie łatwo rozpuszczalny proszek, wewn. 0·20 *p.* d. 2—4 razy dnia w gośćcu staw. 1·0 = 10 h.

— **fluoratum** (fluorol) proszek biały krystaliczny w H_2O. rozpuszcz. Antisepticum, antispasmodicum, antiperiodicum. W gruźlicy, malarii, epilepsyi 0·005—0·01 *p. d.* w roztczynach, do opatrunków ran jako 0·5—10% rozczyn., przy cystitis. vaginitis dalej do płókania ust w rozczynach 0·5—1%.

— **hypochlorosum solutum** (Liquor natrii chlorati Javell'a) 0·20—1·0 (5—15 kropli) *p. d.* k. r. d.; zew. do płókań ust, gardła (3—10%), do przestrzykiwań (1—5%), do lewatyw (30—40 kropli), do kąpieli ($^1/_2$—1 klg. na kąpiel).

— **hypermanganicum** jak Kali hypermanganic.

— **hypophosphorosum** (subphosphorosum) 0·50—2·0 *p. die* w rozpuszcz. 10·0 = 38 h.

— ***jodatum** jak Kali jodatnm. 10·0 = 80 h.

— **jodicum** sól rozp. w H_2O. 10·0 = 30 h.

— **lacticum.** 1·0 = 5 h.

— **nitricum** jak Kali nitricum. 10·0 = 5 h.

— **nitrosum** 0·05—0·15! *p. d.* rozp. w wodzie (w asthmie, epileps.). 1·0 = 4 h.

— **paracreosotinicum** działa podobne do acid. salicyl. 1·0—1·50 *p. d.* — 4·0 *p. die,* u dzieci 0·10 *p. d.*, 1·0 *p. die* najlepsze skutki osiągnięto w gastroenteritis acuta u dzieci.

— ***phosphoricum** 0·50—2·0 *p. d.* k. r. d.; 20·0—50·0 jako laxans w proszkach lub rozpuszczeniu, 10·0 = 8 h.

— ***salicylicum** wew 0·50—1·0 *p. d.* k. r. (w ostr. gośćcu stawow. 1·0—2·0 *p. d.* co godzina) u dzieci 3·0! *p. die*, w proszk., pig., rozpuszcz., mixt.; zewn. do przestrzykiwań, lewatyw. 1·0 = 2 h. — **Nat. borosalicylicum** 0·50—2·0 *p. d.* k. r. d. rozpuszcz. w wodzie l. alkoholu.

— **santonicum** wewn. dorosłym 0·1—0·20!; dzieciom 0·05—0·10! zamiast flor. cinae 1·0 = 30 h.

— ***silicicum** (Liquor natrii silicici) wewn. 0·10—0·25 *p. d.* k. r. d. w pig., rozpuszcz (w wodach alkalicz.); zewn. do przestrzykiwań (1—2%), do zmywań, opatrunk., lewat. 100·0 = 34 h.

— **subsulfurosum** 0·50—1·50 *p. d.* — 5·0 *p. die* w rozpuszcz. do kąpieli siarczan. (50·0—150·0 na kąpiel z dodatkiem 30·0—60·0 octu).

— **sulfoichthyolicum** zob. Ichthyol.

— **sulfo-phenylicum** kryszt. białe lśniące w alkoholu rozp. Antisepticum. W gruźlicy, cholerze, tyfusie, dysenteryi wewnętrznie 0·5—2·00 *p. d.* Externe przy gonorrhoe do injekcyi.

Natrium sulfo-salicylicum proszek biały, kwaskowaty w H_2O rozpuszczalny. Antipyreticum, antisepticum, antirhemat. Używa się jak Natr. salicyl.

— ***sulfuricum** crystall. (Sal mirabile Glauberi) 1·0 —2·50 *p. d.* k. r. d. (jako laxans 10·0—50·0 *p. d.*) w proszku, emuls., w wodach mineral. (sztucznych), do lewatyw (10·0—50·0). 100·0 = 22 h. — **Natr. sulfur. siccum** w dawce o ½ mniejszej. 10·0 = 8 h. **Sal thermar. Carolin. artific.** łyżeczkę aż do 15·0 *p. d.* w rozpuszcz.

— **tartaricum** jak kal. tar.

— **telluricum** w dawce 0·05 wewn. lub podskórnie celem zmniejsz. chorobowych potów. 0·10 = 64 h.

Nerium oleander i **Tinct. ner. oleandr.** działa podobnie jak Folia digitalis 10—15 kropli *p. d.*

Neurodinum antineuralg., antipyretic. 1·0 *p. d.* 1·0 = 35 h.

Neuralgin (Nevralgin). Używa się przeciw bólom głowy, rheumat. i tyfusie 0·50 *p. d.* 1·00 = 10 h.

Nicotianae folia (tytoń) wewn. 0·03—0·15 *p. d.* k. r. d. w proszk., pig., infus. (0·50—1·0:150), do lewatyw (0·50—2·0:100—150 coll.), do kąpieli (15·0—60·0 na kąpiel), do zmywań (5·0—10·0:100); jako woda do ócz (inf. 0·50—1·0:25). 10·0 = 16 h. — **Nicotinum** 0·001—0·003! *p. d.* w rozpuszczeniu, w alkoholu lub klejkich pokarmach. 0.01 = 4 h.

Nitroglycerinum 1% sol. (Glonoinum) z 1% rozczynu alkohol. od 1—10 kropli. (0·0001—0·0005) powoli dawkę powiększając, 3 r. dz. przeciw stanom astmatycznym, w połowicz. bólu głowy, także podskórnie (20—30 kro-

pli, 1% alkohol. rozczynu : 10 Aquae). 1·5 = 5 h. Nitr. intabula (*pr. d.* 0·0005) 1 szt. = 5 h.

Nosophen Jodophen, Tetrajodphenolphtalein. Proszek żółtawy w etherze, chlorof. rozp., Antisepticum, desinficiens. Używano w ozaena i rhinitis hypersecretoria, dalej jako 3% gaza. 1·00 = 50 h.

***Nux moschata** (semen Myristicae) stosow. jak Macis w dawkach 2 razy większych. — ***Ol. N. m. expressum** do maści, liniment, plastr. 1·0 = 4 h.

Oleum amygdalarum zob. Amygdalae.

— **animale aether.** (Dippelli) 5—20 kropl. postępując z dawką w górę, w pig., kapsułk. 1·0 = 5 h.

— ***Bergamottae** 1—4 kropl. *p. d.* k. r. d. 1·0 = 6 h.

— ***Cadinum** zob. Ol. Juniperi empyreumat. 10·0 = 4 h.

— ***Crotonis** w e w n. 0·006—0·025! (½—2 kropli) *p. d.* w p i g., p r o s z k., k a p s u ł., r o z p u s z c z., w e m u l s y i; zew. d o n a c i e r a ń (w r ó w n y c h c z ę ś c i a c h z o l e j a m i), d o l e w a t y w (1—2 kropl. : 100—150 e m u l s y i). 1·0 = 8 h. **sapo croton.**

Ol. filicis aethereum otrzymuje się z Aspidium filix mas. Olejek żółtawy z czasem ciemniejszy, charakterystycznie pachnący rozp. w Aeth. i Alcohol. Przeciw tasiemcowi 0·75—1·6 *p. d.*

— **hydrargyri** (cinereum) gęsty olej złożony z 3 części rtęci utartej z lanoliną i 4 części Ol. olivarum — używany do podskórnych wstrzykiwań w leczeniu kiły. 0·10—0·15 *p. d.*

— **hyoscyami** zewn. do nacierań 10 = 8 h.

— ***jecoris aselli** 1—8 łyżek (dzieci 1—4 łyżeczk.) *p. d.* 2—3 r. dz. czysty, w kapsułk., emulsyi, żelatynie, albo z żółtkiem z dodatkiem 10 kropl. Ol. menth. pip.; zewn. do nacierań lewat. jako excip. do rozmaitych środk. n. p. Ol. jecor. as. ferratum, jodoferratum itd. 100·0 = 24 h.

— ***Juniperi empyreumat.** (Ol. Cadinum 10.0 = 22 h.

— ***Olivarum.** ***provinciale** wew. łyżeczk.; do liniment. emulsyi, ***commune** do nacierań, maści, plastrów, lewatyw.

— **Petrae italicum** zob. Petrol. 100·0 = 80 h. (str. 69).

— ***Pini pumilion.** zew. do nacierań, wziewań, rozpylań 10·0 = 40 h.

— **Rapae** jak Ol. olivar. 100·0 = 22 h.

— ***Ricini** wew. ½—3 łyżeczk. (8·0—30·0) *p. d.* k. r. d. w mleku, herbacie, kawie, kapsuł., emulsyi, mixt., do lewatyw. 1—4 łyżki. 100·0 = 38 h.

— ***Santali** zob. Lignum Santali. 1·0 = 8 h.

— ***Terebinthinae** wew. 5—20 kropl. (0·25—1·0) *p. d.* czysty w kaps., pig., emulsyi, mixt. (z eterem) jako antidot. w zatruciu fosforem: zew. do wziewań, płukań, lewatyw (3·0—15·0 : 150—200 emuls.), do opatr., nacierań,

pędzl. skóry, maści (1 : 3—5), do plastr. (1 : 5—8 żywicy), do mydeł. 100·0 = 26 h. — ***Ol. Tereb. rectificatum** stos. jak poprz. 10·0 = 4 h. — **Ol. Tereb. ozonisatum** 5—20 kropl. *p. d.* co 2—4 godz. z miodem l. żółtkiem; zew. jak poprzedni, działa silniej.

***Olibanum** (gummi resina) 0·20—1·0 *p. d.* k. r. d. w pig.; zew. do nakadzań, plastr. maści. 10·0 = 5 h.

***Ononidis spin. rad.** wew. 1·0—3·0 *p. d.* k. r. d. w proszkach, decoct. (10·0—25·0 : 150), do species. 100·0 = 28 hal.

***Opium** wewn. 0·008—0·15! *p. d.* k. r. d. — 0·50! *p. die* w proszk., pig., mixt., emulsyi, zew. w bólach zębów, do kataplasm., papierosów, maści (1·0—5·0 : 10—25), do czopków (0·10—0·20), do gałek pochw. (0·10—0·20), do lewatyw (0·03—0·10 najlepiej w emulsyi). 1·0 = 10 h. — ***Electuarium Theriaca** (Elect. aromaticum c. opio) $^1/_2$—1 łyżeczki *p. d.* 3—4 r. dz. — **Emplastrum opiatum** (odontalgicum, składa się opii 1 : 20). — ***Extr. opii** 0·005—0·10! *p. d.* — 0·40! *p. die* w proszk., pig., pastyl., rozpuszcz.; do płókanek ust, gardła (0·20—1·0 : 150), do wziewań, rozpylań (0·05—0·20 : 100), do przestrzykiwań (0·10—0·50 : 50), do lewatyw (0·05 — 0·10), czopkow. (0·05 — 0·10), do maści (0·50—1·50 : 10), do podskórnych zastrzyk. (1·0 : 2—10). 1·0 = 20 h. — ***Tinct. opii simplex** (thebaica). 1·0 = 1 kr., ***Tinct. opii crocata** 1·0 = 2 h. (zawierają w 1 gramie 0·01 morfiny) wew. 0·10—1·50! *p. d.* (3—25 kropli) — 5·0! *p. die*; zew. do płókanek ust, gardła (0·50—2·0 : 100), do wziewań, rozpylań (0·20—2·0 : 100) jako krople do zębów, do pędzlow. (czysta l. 1·0 : 1—2 aquae), do óczz (czysta l. 1·0 : 1—2 aqua), do przestrzykiwań (1·0—12·0 : 100), do opatrunków (2·0—6·0 : 100), do lewatyw (3—20 kropli na lewat.), do maści (1·0—5·0 : 25), — **Tinct. opii benzoica** (składa się: Opium, Acid. benz., camphor., Ol. anisi, spirit. dilut.)20—60 kropli *p. d.* (1·0—3·0) 2—4 r. dz., dzieciom 5—20 kropli, w mixt., syrup. l. czysta 10·0 = 30 h. — ***Pulvis Doveri** (Pulvis Ipecacuanh. opiatus, składa się Opii, radix ipecacuanh. *āā* 1, Sacch. 8) 0·10—1·50! *p. d.* — 5·0! *p. die.* 1·0 = 3 h. — **Unguentum opii** (zaw. Extr. opii 0·10 : 20),

Orexinum hydrochloricum bezbarwne igiełki, rozpuszcz. we wodzie, smaku gorzkiego, stosow. jako stomachicum przy braku apetytu, 0·20—0·50 *p. d.* w opłatk., pig. 1·0 = 65 h. ostatnimi czasy pol. **Orex. basicum** w tej samej dawce i **Orexinum tannic.** jako stomachicum dla dzieci na 2 godziny przed obiadem i kolacyą po 0·50; 1·0 = 60 h.

Orphol Bismuthum β naphtolicum; w diarhoe 3 razy dziennie. 0·50—1·00. Dzieciom pół dawki. 1·0 = 20 h.
***Origani hb.** do spec., kataplasm. 100·0 = 28 h.
Orthoform proszek biały, lekki, bardzo powoli i w małej ilości w H_2O rozp. — Używane w formie maści jako lokalne anaestheticum. 10·0 = 3 k. 30 h.
Oryzae amylum i **farina** jako środek odżywczy i do celów kosmet. 100·0 = 40 h.
Ossa sepiae do proszk. do zębów. 10·0 = 8 h.
Ovum gallinaceum albumen et vitellum ovi jajo kurze.
***Oxymel simplex** dodatek do mixt. (15·0—30·0 : 100) jako napój (50·0—100·0 : 1000); zew. do płókanek, lewatyw (60·0—100·0 na lewatywę). 10·0 = 8 h.
— ***Scillae** zob. Bulbus Scillae.
Oxyspartelnum (hydrochl.) wewnętrz. i podskór. w dawce 0·05 aż do 0·10 pr. d. zwalnia tętno i pobudza serce niezmieniając napięcia ścian naczyń — polecane w wadach sercowych.
***Paleae haemostaticae** (Pengawar Djambi). 1·0 = 10 h.
Pancreatinum (różne preperaty), zwykle od 0·50—15·0 *p. d.* w pig., z pokarm. mięsnemi, w lewatywie. 1·0 = 10 h.
Papainum (papayotinum) biały proszek z owoców Carica papaya, 0·1—0·3, poprawia trawienie istot białkow. zewn. do pędzl. (10%) w błonicy. 1·0 = 80 h.
Papaveris fructus (capsul.) **immaturi** wewn. w decoct. (5·0—15·0 : 100—200); zew. do okładów, kataplasm. (w decoct. 10·0—20·0 : 100), do płókań, lewatyw. 10·0 = 10 h.— ***Flores papav. rhoeados** do species. 10·0 = 10 h.— **Ol. papaver** jak Ol. amygdal. 10·0 = 5 h. — **Semen papaver.** w emulsyi (5·0—15·0 : 100). 100·0 = 15 h. — ***Syrupus Diacodii** (Syrup. papav. albi, składa się: Tinct. papav. 50, rad. liquir. 25., Aq. font. 350 ad col. 250 + Sacchar. 400) łyżeczk., corrig. 10 0 = 8 h.
Papaverinum hydrochl. kryształki w wodzie rozp., wewn. dzieciom 0·005—0·03! w proszku z cukrem — zmniejsza ruchy peristalt. nie sprowadzając snu — wskazany, zamiast opium w biegunkach. 0·10 = 8 h.
Paraffinum liquidum płyn oleisty używ. jako constit. dla maści liniment. 10·0 = 5 h. — **Paraff. solidum** biała masa, topniejąca przy 78°, do maści, plastr. opatrunków itd. — **Charta paraff.** — **Unguent. paraff.** s. **Vaselinum** (składa się z Paraff. solidi 1, Paraff. liquid. 4) stosow. jak poprzedn. 10 0 = 6 h.
Paraform (Par. formalin, Triformol). Masa niewydatno krst. rozp. w H — Antisepticum, adstringens w nieżycie kiszek, tyfusie i cholera nostras 0·05—1·00 *p. d.* także w gruźlicy, tracheobronchitis itd. do inhalacyi.
Paraldehydum jako sedativ. 1·0—2·0 *p. d.*; jako

hypnotic. 3·0—5·0! *p. d.* w 3—4% rozpuszcz. wodnem z dodatkiem sacchar. na 2—3 razy wyżyć, także w kapsuł., emulsyi; antidot. w zatruciu strychniną; zewn. do czopków, lewatyw (4·0 na lewatywę). 10·0 = 44 h.

Pasta dentifricia dura (Pulv. sapon. venet. 20, Calc. carbon. 8, Carmin 0·20, Ol. menth. pip. 0·50, Spirit. vini 5).

Pasta dentifr. mollis.

Pelletierinum tannicum alkaloid z cortex punic. granat. 0·20—0·50! *p. d.* et *p. die* w rozpuszcz., najlepiej w infus. sennae. 0·10 = 25 h.

Pengawar Djambi środek hemostatyczny.

Pental (Trójmetyletylen) płyn bezbarwny, nierozpuszczalny w wodzie, tylko w chloroformie, eterze, wyskoku, używ. do narkozy podobnie jak chloroform.

*__Pepsinum__ (solubile) 0·15 — 0·50 *p.* d. 2—4 r. dz. w proszk., rozpuszcz., kaps., (z dodatkiem kw. cytrynow., winnego, mlecznego) należy zażywać wśród jedzenia. 1·0 = 6 h. — **Vinum pepsini** łyżeczk. — **Syrup. pepsini** łyżeczkę *p. d.*

Peptonum bardzo wiele przetworów (fabr. Merck., Sanders itd.) łyżeczk. do rosołu; do lewatyw. 1·0 = 8 h.

Pereirin alkaloid z kory Geissosperma Velozzi. Proszek stalowo-szary, gorzki, rozp. w zakwaszonej H_2 O, aeth., alcoh., benzol. i chlorof. antifebrilicum co 2—3 godz. pigułkę à 0·15 podając równocześnie chininę w czasie wolnym od febry.

Peronin (Benzylmorphinum hydrochloricum). Proszek biały rozp. w H_2 O, rozcieńczonym alkoholu. — Narkotyk używany w kaszlu, w gruźlicy i katarze płuc, w astmie i w bólach reumatycznych 0·02—0·06! *p. d.* 0·20! *p. die.*

Phelandri fructus 0·50—2·0 *p.d.* k. r. d. w proszk., spec., infus. (5·0—15·0 : 100—200). 10 = 5 h.

Phenacetinum (Paraacetphenetidin) antipyr. 0·30—0·70 *p. d.*; 1·0 i wyżej *p. die* dzieciom 0·15—0·3 pr. d. jako antineuralg. w proszk., pigułk., kaps., także rozpuszczony w alkohol. 1·0 = 5 h.

Phenocollum hydrochloricum (Paramidoacetphenitidin) wew. 0·50—1·0 *p. d.* rozpuszcz. w wodzie jako antipyr., antirheumat. także w zimnicy 1·0 = 38 h.

*__Phenolum__ zob. Acid. carbolicum.

Phosphorus 0·0005—0·001! *p. d.* — 0·005! *p. die* rozpuszcz. w eterze, alkohol., oliwie, rzadko w pig., zew. (także w rozpuszcz.) do maści (0.05—0·30 : 25), do liniment. 0·10 = 2 h.

— **Ol. phosphor.** (1 : 80—100 oleum) 2—5 kropli *p. d.* w mixt., emuls., kapsułk., także zewnętrz. do nacierań.— **Ol. jecoris. aselli phosphor.** (0·01 : 100 oliwy) łyżeczk. *p. d.* — **Aether phosphor.** (1·0 : 150) kropl.

*__Physostigminum salicylicum__ (Eserinum salicyl.) 0·0005 — 0·001! *p. d.* — 0·003! *p. die*

w pig. lub rozpuszczeniu; podskórnie w dawce 0·0005—0·001 *p. d.* (z rozczynu 1%), do ócz kropl. (0·02—0·05 : 10 Aq.). 0·01 = 10 h.

— **sulfuricum** w dawkach, jak poprzedni.

Picrotoxinum 0·0005—0·001! *p. d.* — 0·02! *p. die* w pig., pastylk., rozpuszcz., zewn. w maściach.

Pichy-Pichy Extr. fluid., ciecz ciemnobrunatna, przyjemnego zapachu, mocno gorzka, zastosow. i wskazanie jak dla Balsam. Copaiv., Ol. Santali itd.

***Pilocarpinum hydrochloricum** alkaloid z Folia Jaborandi 0·01—0·03! *p. d.* 0·06! *p. die* w pig. rozczynach (0·01—0·02 : 80) co godz. łyżeczkę polecany w błonicy u dzieci); podskórnie (2% rozczyn) w dawce 0·015—0·03! *p. d.* (dzieciom 0·001—0·01 *p. d.*); do ócz (0·10—0·20 : 10 Aq.) 0·01 = 4 h.

Pimpinellae radix stosow. jak Radix Imperat. — **Tinct. Pimp.** 10—30 kropli *p. d.* k. r. d. do płókań.

Piper album 10·0 = 10 h. — **Piper nigrum** 10·0 = 10 h. 0·20—1·0 *p. d.* k. r. d. w proszk., pig., w maceracyi (5·0—10·0 : 100 spirit. l. vini) także zewn. do maści

Piperazinum (Diaethylendiamin) purum l. hydrochloricum, krystaliczne białe igiełki łatwo w wodzie rozpuszcz., używa się w dnie, kamieniach pęcherza, w dawce 1·0—2·0 *p. die* w rozpuszcz. w wodzie (sodowej); także do przepłókiwań pęcherza (1—2%). Do okładów i zastrzykiwań podskórnych w miejsca obrzękłe. 1·0=100 h.

Piscidiae Erythrinae radicis cort. 0·50—1·0 *p. d.* 2—4 r. d. w proszku (sedatiw i hypnotic., dział podobne do opium). — **Extract. P. fluidum** 2.0—6·0 *p. d.* — 12·0 *p. die.*

***Pix liquida** (Resina empyrheumat. liquida) wewn. 0·30—1·50 *p. d.* 2—3 r. d. w pig., kapsułk.; zewn. do wziewań, wcierań, (czysty lub z alkohol., tłuszczami, mydłem w stosunku 1 :2—10), do maści (1 :4—6), do plastrów (1 :2 cera). 100=20 h. — **Aq. Picis** (picea) łyżeczk. — łyżk. 2—4 r. dz.: do wziewań, przestrzyk. opatrunków, 100=20 h. — **Sapo picis.** 10·0=8 h.

Plantaginis herb. zwykłe jako decoct. (15·0—50 :100 —200 col.). 10·0=4 h.

Platinum chloratum 0·02 *p. d.* 0·06 *p. die.*

***Plumbum aceticum** wew. 0·005, 0·008—0·10! *p. d.* — 0·50! *p. die.* w proszk., pig., rozp., mixt., emulsyi, w krwioplucia od razu większe dawki (0·06—0·10 co dwie godziny); zewn. jako zasypka do wdmuchiwań do gardła, krtani (1 : 5 — 10 Sacchari), jako płókanka do ust i gardła (0·10—0·50:100), do lewatyw. (0·10—0·50), do przestrzyk. (0·30—1·0:100), do pędzlow. (1·0—2·0:10), do wziewań (0·10—1·0:100), do ócz (0·20—2·0:100), do okładów, zmywań (0·50—1·0:100), do

maści (1·0:5—10). 10·0=4 h. — **Plumb. acet. solutum** (1·0:6 Aqu.). — ***Plumb. acet. basicum solutum** (Liquor plumb. subacetici) zewn. do płók. ust i gardła (0·50—1·50:100·0), do pędzlow., okładów zmywań, opatr. (w dawce 3—5 razy większej, jak plumb. acetic.); do ócz (0·50—1·0:100), do przestrzyk. (2·0—6·0:100), do lewatyw (0·50—6·0 na lewat.), do maści (1·0:5—10), 10.0=3 h. — ***Aqua plumbi** (Plb. acet. basic. solut. 1, Aqu. 49 i ***Aq. plumbi spirituosa** czyli ***Aqua Goulardi** (Plb. acet. basic. solut. 2, Spirit. vini 5, Aquae 100) do okładów, zmywań, przestrz., lewatyw (100·0—200·0 na lewatywę).— ***Ung. plumbi acetici.** 10·0=10 h.

— ***carbonicum** (Cerussa) zasypka, także do maści, plastr. 10·0=8 h. — ***Emplastr. Cerussae** (Empl. diachyl simpl., Cerussae *āā* 1, Ung. simplic. 70), 10·0=10 h. — ***Unguent Cerussae** (Emplastr. diachyl 1, Cerussae 1, Axungie 5). 10·0=10 h.

— **nitricum** stosow. jak Pl. aceticum.

— ***oxydatum fusum** (Lithargyrum). 10·0=8 h. do ***Emplastr. Diachyl. simpl.** 10·0=6 h. i ***Empl. Diachyl compos.** (Adhaesivum, Empl., Plumbi, Gum resina). — **Emplastr. Diachyl. linteo extens.** — **Ung. Diachyl. Hebrae.**

***Plumbum oxydatum** (hyperoxydatum) rubrum (Minium) 10·0=6 h. do ***Empt. Minii adust.** (Empl. fuscum camphor.) 10·0=10 h.

— **tannicum.** 1·0=3 h., do Unguent. plumb. tannici.

Podophylli peltati rad. 0·50—1·0 *p. d.* jako purg. 1·50—2·0 *p. d.* jako drastic. w proszk. — **Podophyllinum** (resina P.) 0·05 *p. d.* w pig. jako purg., w zaparciu stolca nawykowem do stałego użytku 0·005—0·02 *p. d.* (dzieciom po 0·005—0·02 jako purg.) w pig., mixt., proszk., rozpuszcz., w alkoholu. 1·0=14 h. — **Podophyllotoxinum** 0·015! *p. d.* rozpuszcz. w alkoholu lub w pig. 1.00=20 h.

Protargol połączenie srebra z ciałami proteinowymi. Proszek żółtawy, rozpuszczalny w H_2O używany jako antisepticum i antigonorrhoicum w $\frac{1}{4}$—$\frac{1}{2}$% roztworze. 1·00=40 h.

Protonuclein proszek żółtawo-biały, rozp. w H_2O, antitoxicum. Używane w neurastenii, marasmus, malari, anemii, chorobach kobiecych itd. co 3—4 godz. 0·20—0·50. — Externe do obmywania wrzodów, ran itd. w roztworze wodnym (1:8).

Pruni virginianae cort. z niego Extract. fluid. P. v. 2·0—4·0 *p. d.* jako tonicum.

Pulmonariae folia stosow. jak folia Altheae.

***Pulpa prunorum** zob. Senna.

Pulsatillae herb. 10·0=4 h. — **Extr. P.** 0.05—0·20 *p. d.* — 1·0 *p. die.* w mixt., pig. 1·0 = 10 h. — **Tinct. P.** 10—40 kropl. — 3·0 *p. d.* — 10·0 *p. die.*

***Pulvis aërophorus** zob. Natrium hydrocarbonic.

***Pulvis ipecac. opiat. Doveri** zob. Opium

Pyoctaninum (Coeruleum, aureum) barwniki anilinowe, używane jako antisept. zewn. czysty jako zasypka, w roztworze (1·0:1000), w maści (2%). 1·0=24 h.

Pyretri romani rad. do płukania do ust, gardła, w decoct. lub infus. (3·0—10·0:100—200 col.). 10·0=5 h.

Pyridinum purissimum (antiasthmatic) 2·0—5·0 wylane na talerz ulatniają się (ciepłocie pokoju 20—25°), chory pozostaje w pokoju 20—30 minut; zastosować można 2—3 razy w ciągu dnia. 1·0=4 h.

Pyramidon (Dimethylamidoantypyrin). Proszek żółtawo-biały w H_2O rozp. Antypyreticum 0·20—0·50 *p. d.* 1·00=50 h.

Pyrantin (Phenosuccin). Igełki bezbarw., pryzm. trudno rozp. Antypyreticum, antyneuralgic 1·00—3·00 *p. die.* 1·00=40 h.

Pyrodinum (Acethylphenylhydrazin) proszek kryst. trudno w wodzie rozp. wew. 0·05—0·10 *p. d.* k. r. d. jako antipyret. po większych dawkach występuje haemaglobinuria

***Pyrogallol** zob. acid. pyrogallicum.

***Quebracho cortex.** 10·5=5 h. i **lignum Q.** 10·0=4 h. 0·30—0·50 *p. d.* w proszk., maceracyi lub decoct. (5·0—15·0 : 100—300 col.). — ***Extract. fluid. Q.** 1—2 łyżeczek *p. d.* 8·0 *p. die.* 1·0 = 10 h. — **Tinct. Q.** łyżeczk. czysta lub z pokarmami klejkiemi. 10·0 = 10 h.

Quebrachinum 0·05 — 0·10 *p. d.* w pig. lub rozp., w dusznościach z powodu wady serca. 0·10=290 h.

Quercus cortex** wew. 0·50—1·50 w proszk., l. decoct. (15·0—25·0 : 120—200); zewn. do zasypek l. (w decoct.) do płókań gardła, ust, przestrzykiwań, kąpieli (1/2—1 klg. z 2 litrami wody zagotowane wlać do kąpieli). 10·0 = 2 h.—Semen** (glandulae) **quercus tostum** (1—3 łyżeczk. na filiżankę wody). 100·0 = 30 h.

Quillajae saponariae cort. decoct. (3·0—5·0 : 200 łyżezkami). 10·0=3 h.

***Ratanhiae rad.** wew. 0·50—1·0 *p. d.* k. r. d. w proszk., pig., decoct. (5·0—15·0:100), zew. do proszków do zębów, w decoct. do płukania ust i gardła, przestrzykiwań i lewatyw. 10·0=6 h. — ***Extr. R.** 0·20—1·0 *p. d.* k. r. d. w pig., placuszk., mixt.; płókanie do ust, gardła, (5—10%), do pędzlowań (1·0—5·0:25), do okładów, zmywań, maści. 1·0=14 h. — ***Tinct. R.** wew. 20—40 krop. *p. d.* do płókań, pędzlowań 10·0=8 h.

Resorbinum mieszanina ol. amygd., cera, lanolinum, sapo i gelatina jako constituens do maści. 10·0=18 h.

Resorcinum (Dioxybenzol) wew. jako antiferment., antisept., antipyret. po 0·20—0·50! *p. d.* k. r. d. — 3·0! *p. die.* w proszk., w opłatkach, mixt., kapsułk., w rozpuszcz.; zew. jako środek żrący w substancyi l. w rozpuszcz.; jako woda do ócz (2·0:100), do przestrzykiwań

pęcherza (2·0—5·0—10·0:100), do cewki moczow. (2·0:100), do lewatyw (1·0:200), do wziewań (0·50—1·0:100), do maści (5·0:30). 0·1 = 9 h. **Aceton-resorcin** związek acetonu z resorcyną, krst. białe pryzmat, rozpuszczalne w alkaliach. Zastosowanie i dawki jak resorcin.

Rhamni Frangulae cortex w inf. (10·0—30·0 : 100—200 col.).

— ***Purshiani cort.** zob. Cascara Sagrada. 10·0 = 5 h.

***Rhei chinensis rad.** (Rhabarbarum) jako stomachic. 0·10—0·50 *p. d.* k. r. d.; jako purg. 0·50—5·0 *p. d.* w proszk., pig., kapsułk., infus. (2·0 - 5·0 : 100), do lewatyw (10·0—20·0 : 100). 10·0 = 30 h. — ***Extr. rhei. ch.** 0·05—0·30 *p. d.* jako tonicum; 0·50—1·0 *p. d.* jako laxans w pig., rozpuszcz. 1·0 = 12 h. **Extr. rh. ch. compos.** (Extr. rh. ch. 3, Aloë, Sapo med., Jalapa *āā* 1) 0·10—0·30 *p. d.* jako stomachic., 0·30—0·50 *p. d.* jako laxans w pig. 1·0 = 10 h. — ***Syrup. rh. ch.** łyżeczk., łyżkami, do mixtur. 10·0 = 6 h. — ***Tinct. rh. ch. aquosa** ½ - 4 łyżeczk. *p. d* k. r. d. 10·0 = 8 h.— ***Tr. rh. ch. vinosa** (Vinum rh. Darhelli) dawka jak poprzedni. 10·0 = 24 h.

***Rosae flores** 10·0 = 10 h. — ***Aqua rosae** 100·0 = 20 h. — ***Ol. rosae** 0·10 = 20 h.

***Rosmarini folia** do spec., zew. w infus. do zmywań, okładów. 10·0 = 2 h. — ***Ol. rosmarini** do maści, liniment. 1·0 = 12 h,

Rubi idaei fruct. 100·0 = 40 h. — ***Syrup. rubi idaei** 10·0 = 6 h.

'**Rubidium bromatum** krst. przejrzyste, kwadratowe, rozp. w H_2O. Sedativum, hypnoticum. W chorob. serca 3 razy dziennie 0·18—0·30, w bezsenności, delirium tremens 0·3—0·6 *p. d.*

Rubidium jodatum kryszt. w wodzie rozpuszcz 5·0—10·0 : 200·0 Aquae 3 razy dnia łyżkę zamiast jodkalium — nie wpływa na serce. 1·0 = 40 h.

Rutae folia 0 50—1·50 *p.* d. k. r. d. w proszk., infus. (10·0—15·0 : 100—200 col.); do płókań ust i gardła, lewatyw. 10·0 = 6 h. — **Aquae rutae** 100·0 = 24 h. — **Ol. rutae** 1—3 kropl. *p. d.* 1·0 = 12 h.

***Sabadillae fruct.** (semen) jako zasypka; do zmywań, lewatyw, maści (1·0 : 4—10), 10·0 = 12 h. — ***Ung. sabad.** (1·0 : 4·0). 10·0 = 12 h. — **Tinct. sabad.** zewn. do nacierań.

Sabinae summitates (frond.) 0·20—1·0! *p. d.* — 2·0! *p. die* w proszk., pig., infus. (2·0—8·0 : 100 col.); zewn. do zasypek, maści, do płókań, przestrzykiwań (5·0 : 100). 10·0 = 6 h. — **Extr. Sab.** 0·03—0·20! *p. d.* — 1·0! *p die.* 1·0 = 20 h. — **Ol. Sab.** ½—3 kropl. *p. d.* 2—3 r. d. w oleosach., w pig. 1·0 = 3 h. — **Tinct. Sabinae** 20—60 kropl. *p. d.*

Saccharinum łatwo w wodzie rozpuszcz., 100—550 r. słodszy od cukru, stosow. tam, gdzie cukier przeciwska-

zany (diabetes), do osłodzenia bardzo gorzkich leków, jak strychniny, chininy. Sprzedawany w tabletkach. 1·0 = 15 h.

***Saccharum albissimum** 10·0 = 4 h. — ***Sacch. lactis** jako łagodny laxans 10·0–20·0 *p. d.* z mlekiem. 10·0 = 10 h. — **Syrup. simplex** 10·0 = 5 h.

Sal Carolinum fact. zob. natr. sulfuric.

— **Seidlitzensis** zob. Magn. sulfuric.

— **Seignetti** zob. Kal. natr. tartaric.

Salacetol połączenie kw. salicylowego z acetolem proszek białawy, krystal., w wodzie nierozp., antiseptic. stosowany wewn. w biegunkach, czerwonce 2·0 *p. d.* (dzieciom 0·50 *p. d.*), (w Ol. ricini) ma działać lepiej od salolu. 1·0 = 32 h.

***Salep tubera** 0·5—1·0 *p. d.* — 10·0 *p. die*, w proszk., decoct. (0·25—1·50 : 200—300 col.), w żelatynie (1·0 : 50); zewn. do lewatyw (w decoct. 2·0 : 100). — **Mucilago Salep** (1·0 : 100 Aq.) łyżeczk., łyżkami.

***Salicis cortex** infus., decoct. (10·0—25·0 : 100—200 col.) stosow. jak cortex Quercus. 100·0 = 22 h. — **Extr. fluid. salic. nigr.** (antiaphrodisiac.) 3·0—5·0 *p. die.*

Salicinum 0·50—2·0 *p. d.* — 10·0 *p. die* w proszk., pig., mixt. 1·0 = 12 h.

Salicilamidum krystal. żółte blaszki, rozpuszcz. w eterze, wyskoku, wodzie mało; stosow. jak kw. salicylowy 0·15 *p. d.* co godzinę — 1·0 *pro die;* 1·0 = 24 h.

Salifebrin (Salicylanilid) proszek biały w alkohol. rozp. Antipyreticum dosis jak salipyrina.

Saligenin krst. bezwonne, gorzkawe w alkoholu i eterze, rozp. Antirheumaticum co 1—2 godz. 0·50—1·0. 1·0 = 24 h.

Salipirinum, Antipyrinum salicylic. (fabric. Riedel), biały proszek, krystal., trudno w wodzie rozpuszcz. 1·0 *p. d.* — 6·0 *p. die* w proszk., mixt., działa podobnie jak natr. salicylic.; także w przypadłościach miesiączk. 1·0 = 7 h.

Salocoll (Phenocollum salicylicum) 1·0 *p. d.* w proszk. jak Phenocoll. mur. 1·0 = 32 h.

Salithymoll proszek biały krystaliczny w alkoholu i eterze rozp. — Antisepticum 0·5—2·00 *p. die.*

Salolum (Phenolsalicylat) biały proszek, krystal., w wodzie nierozpuszcz. tylko w wyskoku, eterze, 1·0—2·0 *p. d.* — 18·0 *p. die*, w proszk., tabletk., mixt.; zewn. jako zasypka (czysty, l. *āā* z amylum), rozpuszcz. w alkohol. l. eterze do płókań, okładów do maści. 10·0 = 35 h.

Salophenum (Acetylparamidosalol) zawiera 50% kw. salicyl. blaszki krystaliczne, bez smaku, zapachu, rozpuszcz. w eterze, alkoholu, mało w wodzie gorącej, w dawce po 1·0 *p. d.* 5·0 *p. die* stosow. jako antineuralg., antirheumat. 1·0 = 30 h.

Saluminium (sol. i insolubile) = Aluminium salicylicum do zasypek, wdmuchiwań do nosa w ozaena.

***Salviae folia** 0·50—2·0 *p. d.* w proszk. l. infus. (5·0—15.0 : 100—200 col.), jako płókanka do ust, gardła (infus.), do przestrzykiwań, zmywań, itd. 10·0 = 4 h. — ***Aqua S.** 100 = 22 h. — **Extr. S.** 0·50—1·50 *p. d.* k. r. d. — **Ol. aether. S.** 1—3 kropli k. r. d.; do płókań, kropli do zębów itd. 1·0 = 12 h.

***Sambuci flores** podobnie jak flor. chamomil. w inf. (5·0—15·0 : 100—200). 10·0 = 4 h. — **Aqua S.** 100·0 = 30 h. — **Roob S.** (succus s. inspisatum) łyżeczk., do mixt., (10·0—30·0 : 100). 10·0 = 8 h.

Sanguinariae canadens. rad. 0·20 — 0·60 *p. d.* w proszk., pig., decoct. (2·0—5·0 : 100—200 col.) — **Sanguinarinum** 0·005—0·008 *p. d.* jako expector; 0·01—0·02 *p. d.* — 0·05 *p. die* jako emetocatharic.

Sanguis draconis (resina draconis) do plastr., zasyp.

Sanoform igiełki białe rozp. w alkoholu, eterze i waselinie, używane zamiast jodoformu jako zasypka albo we formie 10% maści. 1·0 = 35 h.

Santali lign. zob. **Lignum Santali.**

***S a n t o n i n u m** 0·03 — 0·10! *p. d.* — 0·30! *p. die* w p r o s z k., p i g., d o l e w a t y w (0·05—0·10 : 50), d o c z o p k ó w (0·05—0·10). 0·10 = 3 h. — ***Trochisci S.** (0·025—0·05). 10 szt. = 20 h. — **Natrium santon.** 0·10—0·20 *p. d.* 2—3 r. dz. w proszkach, pigułkach — **Calcium santon.**

***Sapo kalinus, virid.** 100·0 = 20 h. — ***S. medicinal.** (amygdal.). 10·0 = 12 h. — ***S. venetus** (oleac). 10·0 = 3 h. — **S. jalapinus** wew. 0·10—0·30 k. r. d. w pig. 1·0 = 20 h. — **S. picis** 10·0 = 8 h. — **S. sulfuricus.** — ***Spiritus saponatus** 100·0 = 48 h. — ***Spir. saponis kalini** do nacierań, zmywań, kąpieli (1/4—1 klg. na kąpiel). 100·0 = 64 h. — **Spir. saponato camphorat.** zewn. do nacierań.

Saponariae herb. infus. (10·0—30·0 : 100—200 col.). — **Rad. sapon.** w decoct. i infus. 10·0 = 4 h. — **Extr. sapon.** 0·50—2·0 *p. d.* k. r. d. w pig., mixt.

***Sarsaparillae rad.** wewn. 1·0 — 2·0 *p. d.* w pig. w decoct. (15·0—60·0 : 250—300 col.), w macerac. alkohol. lub wodnej. 10·0 = 14 h. — ***Decoct. Sars. composit fortius** (Zittman). — ***Decoct Sars. Zittmani mitius** — **Extr. Sars.** 0·50—1·0 *p. d.* k. r. d. — **Syrup. Sars. compos.** (Roob Laffecteur) 1—2 łyżeczk. 2—4 r. dz.; wskazania jak decoct. sarsap.

***Sassafras rad.** wchodzi w skład species lignor. 10·0 = 4 h.

Scamonium halepense (resina) 0·05—0·15 *p. d.* k. r. d.; w pig., proszk., emuls. 1·0 = 10 h.

***Scillae bulbus** (rad.) wewn. 0·03—0·20—0·50! *p. d.* 3—4 r. d. w proszk., pigułk., decoct., infus. (1·0—3·0 : 100); zewnętrznie do maści (1·0 : 4·0), do okładów (w infus. 5·0—10·0 : 200). ***Acetum Sc.** 2·0—5·0 *p. d.* k. r. d. w mixt.;

zew. do zmywań, lewat., płókań. 10·0 = 5 h. — ***Extr. Sc.** 0·05—0·20! *p. d.* — 1·0! *p. die* w proszk., pig., mixt. 1·0 = 14 h. — ***Oxymel. Sc.** łyżeczk., do mixt. (10·0—20·0 : 100). 10·0 = 10 h. — **Tinct. Sc.** 10—20 kropli (0·50—1·50) *p. d.* k. r. d· 10·0 = 8 h.

Scopoliae lucid. folia jako Tinct. scop. (1·0 : 8·0 alk.); 20 kropli *p. d.*, do ócz jako midriatic. — **Scopolaminum hydrochloric.** stosow. podobnie jak atropin., w rozczynie (1—2%) nie podnosi parcia śródocznego, działa silniej niż atropin. wewn. 0·0002—0·0005! *pr. d.* podsk. 0.0001 jako sedativ· u umysł. chorych. 0·01 = 14 h.

Scoparinum 0·50—1·0 *p. d.* w proszk., pig., podskór. 0·03—0·06 *p. d.*

Sebum ovile constit. do maści, mydeł, czopk. itd.

***Secale cornutum** wew. 0·30—0·60—1·0! 5·0! *p. die* w pig., proszk., infus., decoct. (2·0—5·0 : 100), zew. w proszk., w infus. (2·0—5·0 : 100·0) do lewat., przestrzyk. 10·0 = 14 h. — **Extr. secal. cornuti** zob. Ergotin. 1·0 = 22 h. — **Tinct. sec. cornuti** 0·50—2·0 *p. d.* — 8·0 *p. die* w mixt.

***Senegae rad.** 0·50—2·0 *p. d.* w proszk., pig., infus. lub decoct. (5·0—15·0 : 100—200 col.). 10·0 = 14 h. — ***Syrup. S.** łyżeczk., do mixt. 10·0 = 10 h.

Sennae (alexandrinae) **folia** 0·30—0·50 *p. d.* k. r. d.; jako laxans 0·50—2·0 *p. d.* (1—2 razy), jako silny purgans 2·0—5·0 *p. d.* w pig., proszk., infus. (5·0—20·0 : 100). 10·0 = 10 h. — ***Fol. Sennae sine resina** (F. S. spirit. extract.). 10·0 = 16 h. — ***Electuarium lenitivum S.** łyżeczk. lub do mixt. 10·0 = 10 h. — ***Infus. Senn. composit.** (Aqua laxativ. Viennensis) łyżeczk. — łyżkami 50·0 *p. d.* 100·0 = 50 h. — ***Spec. laxant. St. Germain** łyżeczkę na filiżankę infus. 10·0 = 16 h. — ***Syrup Sennae c. Manna** (mannatus) łyżeczk. lub w mixt. 10·0 = 5 h. — **Acidum cathartinicum** 0·20—0·50 *p. d.* 2—4 r. dz. w proszkach, pig., mixt., podskórnie 0·20—0·30 *p. d.* (z rozczynu alkohol.). 0·10 = 2 h.

***Serpylli herb.** do spec.; zewn. do okładów, kąpieli i t. d. 10·0 = 3 h. — **Ol. serp.** 2 krople *p. d.* k. r. d.; do maści. 1·0 = 8 h. — **Spirit. Serp.** zewn. 10·0 = 5 h.

Sesami oleum jak amygdal. 10·0 = 4 h.

***Sinapis Semen** wewn. 1·0—4·0 *p. d.* 2—3 razy dz. w proszk., infus. (2·0—10·0 : 100), macer. (5·0—15·0 : 100), z mlekiem (25·0—50·0 : 500); zewn. w infus. do płókań. ust. gardła, zmywań, okładów, kąpieli. (100·0—250·0 na kąpiel), do pryszczydeł, kataplasm. 100·0 = 20 h. — ***Farina Sinap.** — **Ol. sinap.** 0·004—0·01 *p. d.* k. r. d. w emuls.; zewn. rozpuszcz. w alkohol. lub olejach (0·20—1·0 : 25). 1·0 = 20 h. — ***Spirit. Sinap.** wewn. 2—10 kropli *p. d.* k. r. d.; zewn. jako rubefac. 10·0 = 8 h. — **Charta sinap.** Kartka = 12 h.

Solaninum hydrochloricum 0·05—0·10! *p. d.* — 0·50

p. die w pig.. w proszk., podskórn. 0·05 *p. d.* (z 1% rozczynu). 0·01 = 8 h.

Solutol do dezinfekcyi. 100·0 = 48 h.

Solveol jako desinfic. i antiseptic. przewyższa w działaniu kreolinę, kw. karbol., nie jest trujący, (0·5% solveol daje te same usługi co 2% kwas karbol.). 10·0 = 10 h.

Solvin s. Polysolveol przetwór uzysk. z oleju rącznikowego stos. jako constituens do maści.

Somnal 1·0! *p. d.* jako hypnotic. 10·0 = 110 h.

Sozal proszek krystal. rozpuszcz. w wodzie używ. w 1% rozczynie do okładów jak Liquor alum. acetic. 1·0 = 6 h.

Sozojodolum; Kalium sozojodolicum 1·0 = 30 h. — **Acidum sozojod; Hydrarg. soz.** żółty proszek nierozp. stosowany zewn, w kile i chorobach skórnych. 1·0 = 40 h. **Natrium sozojodolic.** proszek bez zapachu, podobnie stosow. jak jodoform w chorob. skórn. i kile, w proszk., maśc., rozpuszcz. w wodzie i alkoh. 1·0 = 30 h. — **Zincum sozojod.** adstring. i antisept. do przepłókiwań (1—2%) pęcherza cewki; w maści (5—10%) w odmrożeniach, wysypkach, w proszku jako zasypka w otitis med. 1·0 = 36 h.

Spartii scoparii herb. i **flores** w infus., decoct. (5·0—20·0 : 100—360), jako diuretic. — **Sparteinum sulfuric** 0·01—0·02 *p. d.* 2—4 r. dz. — 0·10 *p. die* w pigułkach, rozpuszcz. w wodzie. 0·10 = 8 h.

Spasmotin; Sphacelotoxin otrzymywane ze Secale corn. Działa jak Secale corn.; podskórnie do 0·10! *p. d.*

***Species amaricantes** (Hb. absynth., centauri min., Flor. aurant. *āā* 20, Fol. trifol. fibr., rad. calam., rad. gent. *āā* 10, cort. cinam. 2·50) stosow. jak infus. (5·0—15·0 : 100 col.). 100·0 = 60 h. — **Spec. aromaticae** (Hb. salv., menth., pip., flor. lavand. *āā*) wewn. jak poprzedni; zewn. do okładów (w infus.) kąpieli (1/2—1 klg.). 100·0 = 74 h. — ***Spec. aromat. pro cataplasm.** 100·0 = 92 h. — **Sp. diureticae** 2 łyżeczki na 6 filiż. wody a 4 filiż. col. wypić w ciągu dnia. — ***Spec. emollientes** do kataplasm. 100·0 = 48 h. — ***Spec. laxant St. Germain** zob. Senna. — ***Spec. lignorum** zob. Guajaci lign. — ***Spec. pectorales** zob. Althea.

***Spilanthis oleraceae hb.** 10·0 = 10 h. do ***Tinct. Spilanth. compos.** stosow. w bólu zębów, do płókań ust. 10·0 = 16 h.

***Spiritus aetheris** (Liquor mineralis Hoffmanni) 10—30 kropli czysty lub w mixt. 10·0 = 6 h. — **Spirit. aether. nitrosi** (Spirit. nitr. dulc.) wewn. kropl.; zewn. do płókań, pendzlowań. 10·0 = 6 h. — ***Spir. vini rectificatus** (concentratus). 100·0 = 32 h. — ***Spir. vini dilutus** 100·0 = 26 h. — ***Spir. vini Cognac.** 10·0 = 18 h. — **Spir. frumenti.** 10·0 = 4 h. — **Spir solani tuberosi.**

Spongia compressa (gąbka); **Sp. carbolisata: Sp. tosta** (Carb. Spong.).

Stibium chloratum (Liquor stibli chlorat.; Butyrum antimonii) środek żrący. 10·0 = 36 h.

***Stibium sulfuratum aurant.** wew. 0·015—0·10 *p. d.* k. r. d. w proszk., pig., trochisci (po 0·03). 1·0 = 10 h.

— **sulfuratum nigrum** (laevigatum) 0·2—1·0 *p. d.* 2—4 r. d. w pig., proszk., trochisci (po 0·18). 10·0 = 6 h.

***Stramonii folia** wewn. 0·03—0·15—0·30! *p. d.* 3—4 r. dz. — 1·0! *p. die*, w proszk., pig., intus. (0·20—1·0: 100); zewn. do palenia (Cigarettes antispasmodiques) do maści (1·0: 10). 10·0 = 5 h. — **Extr. Str.** 0·01—0·10! *p. d.* — 0·40! *p. die*, zewn. do wcierań, wody do ócz (0·50—2·0: 100), do maści (1·0: 25). — **Sem. Str.** 0·01—0·10 *p. d.* **Tinct. Str.** 5—10 kropli, (0·50!) *p. d.* — 2·0! *p. die*

Strontium bromatum krystal. igiełki łatwo rozpuszcz. w wodzie 1·0 *p. d.* — 4·0 *p. die*, w dyspeps, gastralg., hysteryi. 10·0 = 40 h.

— **jodatum** w tej samej dawce co kalium jodat. i w miejsce tegoż

— **lacticum** proszek biały, ziarnisty, 1·0 *p. d.* 2—3 r. d. w chorobach nerek, białkomoczu u ciężarnych, także przeciw tasiemcowi. 1·0 = 5 h.

— **salicylicum** igiełki krystaliczne, białe, w H_2O i alkoholu trudno rozpuszczalne. Używane w reumatyzmie 0·6—1·00 *p. d.*

Strophanti hispidi (semen) w infus. lub decoct. zamiast digitalis. — ***Tinct. Stroph. h.** (1·0 : 20) 5—15 kropli (1·0) *p. d.* 2—4 r. d. (3·0!) *p. die.* 1·0 = 3 h.

— **Strophantinum** bardzo silnie trujący, mało wypróbowany 0·0001—0·0005 *p. d.* rozpuszcz. w alkaliczn. wodach lub stos. pigułkach. 0·01 = 5 h.

***Strychnos nux vomica** (semen strychni) 0·03—0·12! *p. d.* — 0·50! *p. die* w proszk., pig., do lewatyw (w decoct. 0·25—0·50 : 100). — ***Extr. Str.** (nuc. vomic. spirit.). 0·01—0·05! *p. d.* — 0·15! *p. die* w proszk., pig. 1·0 = 28 h. — ***Tinct. Str.** (Tinct. nuc. vomic.). 0·10—1·0! *p. d.* — 3·0! *p. die;* zewn. do nacierań. 10·0 = 12 h. — **Tinct. nuc. vomic. aetherea.**

***Str. nitricum** 0·003—0·007! *p. d.* — 0·02! *p. die* w proszk., pig.; zewn. w rozpuszcz. w olejach lub maści (0·05—0·30 : 10), podskórnie (1% roztwor.) 0·001—0·01 *p. d.* 1—2 r. dz. 0·01 = 2 h. — **Str. aceticum** i **Str. sulfuricum** stosow. jak Str. nitricum 0·01 = 2 h.

Stypticin (Cotarninum hydrochloricum) proszek żółtawy. rozp. w H_2O. — Haemostaticum. Używ. w krwotoku macicznym i dysmenorrhoe 2—3 razy dziennie 0·025—0·05, 4—5 d. przed menstruacyą 0·10 = 40 h.

***Styrax liquidus** (Balsam Styr., Ambra liquid.) wewn. 0·50—2·0 k. r. dz. w pig. lub rozpuszcz. w alkoh.; zewn. do maści, liniment. *āā* Ol. Olivar. 10·0 = 10 h. — **Linimentum Styrax.** (Styrax 3, Ol. Oliv. 6, Spir. vini 1); — **Ungu. Styrac. sulfuratum** antiscabiotic.

Succinum jako proszek do kadzideł. 10·0 = 4 h. — **Ol. Suc.** 5—15 kropli *p. d.* k. r. d. w pig., kapsułk., jako krople do uszów, zębów itd. 10·0 = 12 h.

Sulfonalum kryształki bez smaku, zapachu, 1·0—3·0 *p. d.* jako hypnotic, aż 4·0! *p. d.* — 8·0! *p. die*, w pig., pastylkach, z gorącą herbatą, rosołem i t. d. 1·0 = 12 h.

***Sulfur sublimatum** i **Sulfur sublimat. depuratum** (flores sulfuris) wewn. 0·30—1·0 *p. d.* k. r. d.; jako laxans 2·0—8·0 *p. d.* w proszk., trochisci (po 0·18); wewn. do wdmuchiwań do gardła, krtani, do płókań w emulsyi (1·0—2·0 : 100), do nakadzań, maści (1·0 : 2—5). 10·0 = 8 h. — ***Ung. sulfurat.** antiscabiotic. — ***Sulfur praecipitatum** (Lac. sulfuris, mleko siarczane) 0·10—0·50 *p. d.* k. r. dz. jako laxans 1·0—2·0. 10·0 = 15 h. — **Sulf. chloratum** do pędzlow. **Sulf. jodatum** wewn. 0·05—0·10 *p. d.* 2—4 r. d. w pig., glycerynie; zewn. do maści, mydeł. 1·0 = 20 h.

Syrupus Diacodii zob. Papaver.

— ***Menthae.** 10·0 = 8 h.

***Syrupus Mororum** 10·0 = 6 h.

— ***Rubi ideai** 10·0 = 6 h.

Talcum praeparatum zob. Alumen plumosum.

Tamarindi Pulpa tamarindorum cruda, zewnętrz. w decoct. (25·0—60·0 : 1000) jako napój; (8·0—50·0 : 100—300 Aqu.), jako laxans. — ***Pulp. tamar. depurata** 25·0—60·0 *p. d.* k. r. d. czysta lub mixt., powidełk.; do lewatyw. 10·0 = 10 h.

Tanaceti herb. 1·0—2·0 *p. d.* k. r. d. w proszk., infus. (10·0—20 : 100). **Flores T.**, **Oleum Ta.** 1—2 kropli k. r. d. w alkoh. lub z olejami; zewn. do nacierań.

Tannalbin proszek żółtawy; 1·0 *p d.* k. r. d. dzieciom — 0·5 *p. d.* w biegunkach, w gruźlicy jelit, w nephritis. 1·0 = 13 h.

Tannalum (Aluminium tannicotartar.) wewn. jako środek ściągający do zasypek, zadmuchiwań, wcierań i pendzlowań (20%). 1·0=12 h .

Tannigen szary proszek nierozp. w wodzie rozszczepia się w jelitach, uwalniając kw. garbnik.; wewn. na koniec noża k. r. d.; zewn. do zadmuchiwań. 1·0 = 20 h.

Tannoform proszek rozpuszczalny w alkaliach i alkoholu. Używa się w decubitus, eczema, pruritus, ulcus molle , hyperidrosis itd. jako zasypka , antisepticum. 10·00 = 70 h.

Taraxaci folia do species, decoct. (10·0—15·0 : 100) — ***Rad. Tarax.** tak samo stos. — ***Extract. Tarax.** 10·0—30·0 *p. d.*

Tartarus boraxatus (kalium tartaric. boraxat.) 0·50—2·0 *p. d.* w rozpuszcz. (jako diureticum), 5·0—7·0 *p. d.* jako laxans.

— **depuratus** zob. kalium hydrotartaricum.

— **natronatus** zob. Kalium natrotartaric.

— **stibiatus** zob. Kalium stibiotartaric.

***Terebinthina** (communis) zewn. do maści, plastr. (1·0 : 3) 100 = 14 h. — ***Tereb. veneta.** wewn. 0·30—1·0 *p. d.* k. r. dz. w pig., emulsyi; zewn. do przestrzykiwań. (1·0—4·0 : 100), wziewań, maści, liniment., lewatyw (4·0—8·0). 10·0 = 5 h. — **Tereb. cocta** stos. tak samo. — ***Ol. Tereb.** 100 = 28 h. — ***Ol. T. rectificatum** 10·0 = 4 h. — **Sapo Tereb., Ungu. Tereb.** stosow. szczególnie w odmrożeniach.

Terpinolum płyn bezbarwny, lotny, w wodzie nierozpuszcz., stosow. w nieżytach dróg oddech. 0·10—0·50 *p. d.* w kaps. 1·0 = 4 h.

Terpinum hydratum 0·20—0·40 *p. d.* — 1·0 *p. die*, w proszk., pig., mixt. 1·0 = 3 h.

Tetronalum kryszt. rombiczne, bezbarwne, w wodzie słabo rozpuszcz., 1·0 *p. d.* jako hypnotic. 1·0 = 90 h.

Teucrinum (Teucrium Scordium) płyn ostrego smaku, zapachu czosnku) stosow. w miejscowej gruźlicy celem wywołania reakcyi, 3·0 na jedno zastrzyknięcie; wewn. 0·50 *p. d.* jako stomach.

Thallinum sulfuricum wewn. 0·20—0·50 *p. d.* jako antipyretic. rozpuszcz. w wodzie lub winie, z dodatkiem Syrup. cortic. aurantior.; zewn. do przestrzyk. 1—2%) do świeczek. 1·0 = 80 h. — Tak samo stosuje się **Thall. tannicum** i **Thall. tartaricum** 1·0 = 70 h.

***Theae folia** — **Theinum** zob. Coffeinum.

Theobrominum natriosalicylicum zob. Diuretinum.

Thermodinum antipyretic. w dawce 0·50—0·70 *p. d.* (dla dzieci 0·20—0·30).

Thioform (Bismuthum dithiosalicylicum) 0·3 *p. d.* jako antyseptyk kiszkowy; zewn. czysty do zasypek na wrzody, oparzenia. 1·0 = 22 h.

Thiolum (fabric. Riedel) jako **Th. siccum** 10·0 = 55 h. brunatny proszek i **Th. liquidum** 10·0 = 30 h. ciecz ciemnobrunatna syrupowata, oba łatwo w wodzie rozpuszcz. stosow. zewn. w rozpuszcz. (10%) w ostrych zapalnych chorobach skóry.

Thiophendijodid. tabliczki krystal., nierozpuszcz. w wodzie, stos. w proszku zam. jodof. lub jako gaza (10%).

Thioresorcinum szary proszek nierozp. w wodzie polec. w miejsce jodoformu; do maści 5%.

Thiosinaminum polecony do wstrzykiwań podskórnych w liszaju żrącym (lupus). 1·0 = 25 h.

Thujae frond. tylko zewn. jako zasypka.

Thymi herb. i **Ol.** stosow. jak Herb i Ol. Serpylli. 1·0 = 6 h.

***Thymolum** 0·05—0·10 *p. d.* k. r. d. jako antifermentativ.; 1·0—2·0! *p. d.* jako antifebril., antirheumatic, w proszku lub rozpuszcz. w alkohol., alkaliach; zewn. jak acid. carbolic. 1·0 = 12 h.

Thyreoidinum siccatum (Merk) w niskiej ciepłocie wysuszony i sproszkowany gruczoł tarczykowy owcy. 0·1—0·2 *pro die* w proszku lub pastylkach postępując w górę aż do 0·4 *pro die* stos. w myxoedema. psoriasis. 1·0 = 32 h.

Thyrojodin działający składnik gruczołu tarczykowego, około 10% jodu zawierający (w handlu znajduje się mieszanina z cukrem w tym stosunku, że 1·0 mieszaniny zawiera 0·3 mg. jodu), 0·3 — *pro dosi* 1—3 razy dnia w proszku, tabletkach — najwyżej 2·0—4·0 *pro die;* dzieciom o połowę mniej. 1·0 = 1 kor. 15 h.

***Tiliae flores** 10·0 = 6 h. stosownie jak Flor. sambuci.

***Tinct. amara** (Hb. centauri, Fruct. aurant. immat., Rad. gent., Rhiz. zedoar) 20—60 kropli *p. d.* k. r. dz. 10·0 = 10 h.

Tinct. aromatica (Cort. cinam. Cas. 5, Rh. zing. 2, Fruct. cardam, Caryoph. *āā* 1 : 50 Spirit. diluti). 10·0 = 8 h. — **Tinct. aromat. acida.** 10·0 = 10 g..

Tolypyrinum (fabric. Riedel) kryształki bezbarwne, smaku gorzkiego, w wodzie rozpuszcz., działa podobnie jak antipyrina (antineuralg., antirheum.) 1·0 *p. d.* co godz. (4 proszki). 1·0 = 36 h.

Tolysalum (Tolypir. salicylicum) kryształy w wodzie rozpuszcz. działa podobnie jak poprzedni 1·0—2·0 *p. d.* co godz. (6·0! *p. die*). 1·0 = 36 h.

Tormentillae rhiz. 0·50—2·0 *p. d.* k. r. d. w proszk., decoct. (5·0—20·0 : 100), zewn. do płókań, przestrzyk., okładów.

Tragacantha (gummi) wewn. 1·0—4·0 *p. d.;* zewn. jako emulg, constit.

Tribromphenol zob. Bromol.

***Trifolii fibrini fol.** 100·0 = 28 h. — ***Extr. Trif. f.** 10 = 36 h., stosow. jak Fol. i Extr. centauri.

Trionalum delikatne kryszt., rozpuszcz. w letniej wodzie 1·0—1·50 *p. d* w bezsenn. 1·0 = 25 h.

Trypsinum 0·10 = 20 h., stosow. jak pancreatinin.

Tumenolum. constit. dla maści, także rozpuszcz. w alkoh. jako tinct., pasta. stosow. w chorobach skóry. 1·0 = 10 h.

Tussol (Antipyrin. phenolo-glycolicum) proszek w wodzie rozpuszcz.; stosow. w krztuścu, w dawce do 1 roku 0·01; do 3 lat 0·10; do 5 lat 0·25 *p. d.* 1·0 = 30 h.

***Unguent. aromaticum Autenriethi** zob. Kal. stibiotartaric. 10·0 = 10 h.

— **basilicum** (z Terebin.). 10·0 = 8 h.

— **cereum** (cerae flav. 3. Ol. Oliv. 7).

— ***emolliens**. zob. Cetaceum. 10·0 = 20 h.
— ***simplex** zob. Axungia. 10·0 = 8 h.
Uranium nitric. żółte w wodzie rozpuszcz. kryszt. 0·05—0·1 *p. d.* 2 razy dnia aż do 0·5—1·0 *p. die* polecane w cukrówce.
Urethanum jako hypnotic. 1·0—3·0 *p. d.* także jako odtrutka w zatruciu strychniną (4·0—5·0) w proszk., (charta cerata), w kapsułk., w rozpuszcz. w wodzie; podskórnie 0·25 *p. d.* 1·0 = 12 h.
Uricedinum 1·0—2·0 *p. d.* k. r. d. w skazie moczanowej. Mocz staje się alkalicznym. 10·0 = 50 h.
Uropherinum salicylicum (Lith. theobrom. salicyl.) 3·0—4·0 *p. die* w rozczynie wodn.; moczopędny jak diuretinum. 1·0 = 45 h.
Urotropinum hexametylenotetramin, produkt kondenzacyi formaldehydu z amoniakiem, w organizmie wydziela napowrót formaldehyd, 0·50 *p. d.* 0·10 = 3 hal.
***Uvae ursi folia** 0·60—3·0 *p. d.* k. r. d. w proszkach, decoct. (20·0—60 : 100 coll.) do species.
***Valerianae radix** 0·50—2·0 *p. d.* k. r. d. w proszk., maceracyi lub infus. (5·0—15·0 : 100); do lewatyw (w decoct.). 10·0 = 4 h. — **Aqua Valer.** — **Extr. Valer.** 0·50—1·0 *p. d.* w pig., mixt., do lewatyw. 1·0 = 4 h. — ***Ol. Valer.** 1—4 kropli *p. d.* k. r. d. 1·0 = 6 h. — ***Tinct. Valer.** 20—50 kropli *p. d.* 10·0 = 8 h. — **Tinct. Valer. aether.** 10·0 = 12 h. — **Tinct. Valer. ammoniata** 10·0—20 kropli *p. d.* k. r. d.
Validol. Płyn bezbarwny. Analepticum, antihystericum, stimulans, stomachicum, carminativum X—XV kropli *pro dosi.* 10·00 = 250 h.
***Vanillae fruct.** 0·05—0·60 *p. d.* k. r. d. w proszk., pig., infus. (3·0—5·0 : 100); zewn. jak corrig. consperg. 1·0 = 24 h. — ***Tinct. V.** 30—60 kropli *p. d.* k. r. d. 1·0 = 5 h. — **V. saccharata** (Elaeosacchar. V.). — **Vanillinum** 0·01—0·02 *p. d.* 2—3 r. dz. w proszk., pig., mixt. 0·10 = 25 h.
***Vaselinum** zob. Paraffinum.
Vasogen. Vaselinum oxygenatum. — używa się w połączeniu z kreoliną, jodoformem, ichtyolem itd. 10·0 = 30 h.
Veratri albi radix (rhiz.) 0·05—0·15—0·30! *p. d.* 1·0! *p. die* w proszk., pig., w infus. l. decoct. (0·30—1·0 : 100); zewn. jako proszek do wdmuchiwań do nosa, w decoct. do okładów, także do maści (1·0 : 5·0). — **Tinct. Ver.** 3—10 kropli *p. d.* z istotami klejkiemi; zewn. do pędzl.
***Veratrinum** wewn. 0·0005—0·001—0·005! *p. d.*—0·02! *p. die* w pig., proszk., rozpuszcz. w alkoholu; zewn. do nacierań (0·10—0·50 : 10 alkohol.), do maści, podskórnie (0·001). 0·10 = 6 h.
***Verbasci flores.** — **V. folia** stosow. jak flor. i fol. Malvae.
Viburni prunifolii cort. jako Extr. 2·0—5·0 *p. d.* 1—4 r. dz.

***Violae tricoloris herb.** 1·0—5·0 *p. d.* k. r. dz. w proszk., infus., decoct. (10·0—15·0 : 100), succus recens; zewn. do okładów, kąpieli (infus.).

Xeroform zob. Bismuthum tribromphen.

Xylolum wewn. 15—30 kropli w kapsułk. 10·0 = 8 h.

***Zedoariae rad.** (rhiz.) stosow. jak Rad. zingiberis.

Zincum aceticum wewn. 0·03—0·10! *p. d.* k. r. d. = 0·30! *p. die* (jako środek wymiotny 0·50 aż do skutku); zewn. do płókań (1·0 : 100), do opatrunków, przemywań, przestrzykiwań (1·0—5·0 : 100), do cewki moczowej (0·25—1·0 : 100), do ucha (2·0—4·0 : 100), w maści (1·0—10·0). 1·0 = 2 h.

— ***chloratum** wewn. 0·003—0·01—0·015! *p. d.* — 0·10! *p. die* rozpuszcz. w wodzie, eterze lub piguł.; zewn. w substancyi przeciw bólowi zębów, do opatrunków (1·0 : 100—500), do przestrzyiwań (0·25—0·50 : 100), do pędzlow. (0·10—1·0 : 25), do maści 1·0 : 10·0), jako pasta żrąca (1·0 : 4·0 pulv. rad. alth.). 10·0 = 10 h. — **Liquor. Landolfi s.** Aurum chloratum (Zinc., aur., stib., Brom. chlorat. *āā* 1, Farina tritic.).

— **cyanatum** 0·005! *p. d.* w prosz., pig., do maści, do ócz (0·10 : 1). 0·01 = 2 h. — **Z. ferrocyanat.** 0·03—0·15 *p. d.* k. r. d. w prosz., — pig. 1.0 = 4 h.

***Zincum oxydatum** 0·05—0·20—0·40 *p. d.* k. r. d. — 2·0 *p. die* w pig., proszk., mixt.; zewn. jako zasypka, proszek do ócz (1·0 : 1—5 sacch.), do wdmuchiwań do krtani, woda do ócz. (0·20—1·0 : 25), do maści (1·0—5·0 : 20), do czopk. (1·0 : 5·0). 10·0 = 10 h. — ***Unguent. Zinci oxydat.** 10·0 = 16 h.

— **phosphoratum** 0·001—0·005 *p. d.* 2—3 r. d. w pig., proszk., 0·10 = 3 h.

— **sulfocarbolicum** tylko zewn. do okładów. opatr. (1·0 : 100—200), do przestrzykiwań do cewki (0·05—1·0 : 100), do pochwy (0.10—1·0 : 100). 10·0 = 26 h.

— ***sulfuricum** 0·005—0·01—0·05! *p. d.* — 0·30! *p. die;* jako alter. i nauseos; jako emetic. 0·30—0·50—0·80! *p. d.* aż do skutku; zewn. do wdmuchiwań do nosa, krtani, ócz (1·0 : 5·0 sacch.), do płókań gardła (0·10—0·50 : 100), do pędzlow. (1—2%), do kąpieli, maści (0·10—1·0 : 100), jako środek żrący w pręcikach lub w zgęszczonym rozczynie (1·0 : 2·0). 10·0 = 4 h.

— ***Collyrium adstring. luteum.** (Zinc. sulf. 1, Aqu. 100, Spirit. ammon. chlor., Camphor., Crocus), 10·0 = 6 hal.

— **valerianicum** 0·03—0·06! *p. d.* — 0·30! *p. die* w proszk. lub pig. 1·0 = 8 h.

***Zingiberis rad.** (rhiz) 0·30—1·50 *p. d.* k. r. dz. w proszk., pig., powidełk., infus. (5·0—20·0 : 100); zewn. do płókań (w infus. 10·0—15·0 : 100). 10·0 = 5 h. — **Tinct. Z.** 10—30 kropli *p. d.* 10·0 = 10 h.

NOWE ŚRODKI LECZNICZE

podał

Doc. Dr. Ign. Lemberger.

Acetopyrinum. Połączenie aspiryny z antipiryną; przedstawia proszek biały, woni słabej kwasu octowego, rozpuszcza się trudno we wodzie. Podaje się w dawkach 0·5—1·0 g. trzy do czterech razy dziennie w reumatyzmie, migrenie i t. p. a nie mniej jako środek przeciwgorączkowy.

Acoinum C. Acoiny są chlorkami fenylatów alkylowo-gwanidynowych. Używana »C«. akoina jest proszkiem białym krystalicznym bez woni rozpuszczalnym we wodzie w stosunku 6 : 100. Posiada własności w wysokim stopniu przeciwgnilne, a nadto jako środek miejscowo znieczulający: Acoini 0·05, cocaini mur. 0·1, sol. natr. chlor. (0.8%) 5·0. 1—2 przedziałek Prawatza.

Actol (mlekan srebrowy), przedstawia proszek biały, bez woni i smaku, rozpuszczalny we wodzie i w wyskoku. Środek to działający przeciwgnilnie; używany jest w rozczynach 1 : 100 do 1 : 4000, w miejsce trującego sublimatu do obmywania rąk, pola operacyjnego, do przepłókiwań i t. p.

Agurinum (teobromino-octan sodowy), jest proszkiem rozpuszczalnym we wodzie; zawiera 60% teobrominy. Z powietrza przyciąga wilgoć. Aguryna działa szybko moczopędnie; szczyt działania objawia się po 2—3 dniach podawania. Dawka 1·0 g. 3 razy dziennie.

Albarginum połączenie gelatyny z azotanem srebrowym zawiera 15% Ag. We wodzie rozpuszcza się łatwo, działa obojętnie, ulega dyalizie. Znajduje zastosowanie do przepłókiwań i wstrzykiwań w rozczynach 0·1 do 0·2%. W handlu mamy także kołaczyki po 0·2 gr.

Anaestesinum jestto p-amido bedźwinian etylowy i przedstawia proszek biały, lekki b. trudno we wodzie rozpuszczalny, łatwo rozpuszczalny w alkoholu, eterze,

benzolu i tłustych olejach. Działa znieczulająco. Dawka 0·2—0·5 gr. 3 razy dziennie w hyperaestesis ventriculi, ulcus ventr., vomitus gravidarum; w czopkach i gałkach w cierpieniach pęcherza i cewki moczowej, haemoroid.; w maści w pruritus. intetrigo, eczema.

Anthrasol oczyszczona smoła pogazowa i jałowcowa (marka Knolla) stosowana w postaci 10—20% maści waselinowej w eczema, pruritus, w cierpieniach skórnych na tle pasożytniczem i przewlekłem.

Argentum fluoratum (Tachiol). Antisepticum. W rozczynie 0·02—0·03% używany do płókań żołądków. pobudza ruchomość żołądka i przyczynia się do łatwiejszego trawienia. Również z cukrem mlekowym w dawce 0·0006 gr. w pół godziny po jedzeniu w przewlekłych nieżytach żołądka, w zatrzymaniu stolca połączonych z nieżytem jelit. W rozczynie 0·01% w przebiegu ospy, zewnętrznie w postaci rozpylań lub okładów; następuje gojenie bez ropienia.

Asterol, jest połączeniem kwasu para-fenylosulfonowego z azotanem rtęciowo-amonowym i przedstawia proszek brunatnej barwy, który się rozpuszcza trudno w wodzie zimnej, łatwo zaś w gorącej. Rozczyn 4—5‰, który równoważy 1‰ rozczynu sublimatu nie ścina białka. Asterolu używa się jako środka przeciwgnilnego w miejsce sublimatu; asterol działa również trująco natomiast nie działa żrąco jak sublimat.

Beta-Eucainum hydrochloricum jest związkiem zastępującym w działaniu kokainę, a przewyższa tę ostatnią tem, że jest mniej trującą, rozczyny dają się sterylizować, wkroplony rozczyn betaeukainy nie wywołuje zmian akomodacyi ani źrenicy. Do zabiegów okulistycznych i dentystycznych używa się 1—2% rozczynu, do zabiegów ogólno chirurgicznych 2—4%, do pędzlowań błon śluzowych 5%.

Benzosol, Benzyolguajacol, guajacolum benzoicum, będźwinian guajacolu. Przedstawia kryształki bezbarwne, bez woni i smaku, bardzo trudno rozpuszczalne w wodzie, łatwo w chloroformie, eterze i wrzącym wyskoku. Środek dezynfekcyjny zalecany w gruźlicy płuc po 0·25 gr., trzy razy dziennie podnosząc tę dawkę powoli do 2·4 gr. *pro die*.

Bismal, Bismuthum methyleno digallicum. Proszek szaroniebieski, lekki, rozpuszczający się w alkaliach barwą pomarańczowo-czerwoną. Środek ściągający, podawany w biegunkach w dawce 0·1—0·3 trzy razy dz.

Bismutosa, proszek delikatny barwy białej bez woni i smaku. W treści żołądkowej nie doznaje zmiany. Jest to środek ściągający zalecany w biegunkach szczególnie u dzieci wewnętrznie lub lewatywie.

Bromocoll połączenie glutyny, kwasu garbnikowego i bromu zawierające 20% Br. Stosują w postaci maści

20%, rozczynu 10% i zasypki 10% w pruritus ani, scroti et vulvae, eczema, urticaria, prurigo etc.

Captol produkt kondezacyjny aldehydu kwasu mrówkowego z chloralem przedstawia proszek brunatny, przyciągający wilgoć, rozpuszczający się łatwo we wodzie ciepłej i we wyskoku. W rozczynie wyskokowym 1—2% używa się do zmywania głowy w seborrea capitis i defluvium capill. Także jako spirit. captoli compos.: Captoli, Chlorali hydrati, Acidi tartarici *āā*. 1·0. Ol. ricini 0·5, Spirit vini diluti 1000·0. Essenth. flor. aeth. q. s. S. Woda do włosów.

Cellotropinum (Ester benzoilowy arbutyny) przedstawia proszek biały, bez woni i smaku, trudno się rozpuszczający w wodzie, łatwiej w wodzie gorącej i alkoholu. Zalecają podanie tego środka w przebiegu chorób zakaźnych, a szczególnie w gruźlicy i zołzach. Działanie jego polega na tem, że się dostaje nierozłożony do obiegu krwi i nimfy i tam dopiero dozna je rozkładu i pobudzając wydzielność gruczołów przyczynia się do zwiększania się enzymów, które działając na żywą protoplazmę, ułatwiają tworzenie się alexynów. Cellotropina chroni zatem organizm przed zakażeniem przez wytwarzanie naturalnych istot ochronnych.

Chinaptol *B* naftolo-*α*-monosulfonian chininy — zawiera 42% chininy. Riegler zaleca go jako środek przeciwgnilny w durze brzusznym, gruźlicy jelit, dysenteryi w dawce 0·5 grm.

Citarinum (Natrium anhydro-methyleno-citricum) podają w dnie w dawkach 2 grm. 3—4 razy dziennie.

Collargolum. (Argentum colloidale Credé). Rozpuszcza się w stosunku 1 : 25 we wodzie barwą brunatną: rozczyn posiada tę własność, że za dodatkiem białka lub gumy nie wydziela srebra w żołądku pod wpływem kwasu solnego lub mlekowego. Stosuje się: 1) w postaci rozczynu 1 : 100—1 : 1000 do przestrzykiwań ran, pęcherza; albo z białkiem kurzem w przebiegu nieżytu żołądka lub jelit w rozczynie 0·1—0·5 : 100·0 podając po łyżeczce kawowej względnie stołowej. 2) w postaci maści »Unguentum Crede« (Ung. collargoli) wcierając 1—3 gr. na dawkę raz lub dwa razy dziennie w skórę poprzednio dokładnie oczyszczoną lecz nieuszkodzoną. 3) W postaci Pilulae argenti Credé majorés po 0·01 Argent. colloidale i minores, po 0·05 Argent. colloid. podając maiores po 1—3 pigułek dziennie przed jedzeniem w schorzeniach rdzenia pacierzowego, minores zaś służą do zakładania do ran głębokich lub jam. W postaci baccili, suppositoria, globuli c. Argent. colloidal 2%.

Citrophen, (Cytrynian parafenetidyny) podają w dawce 0·5—1·0 gr. 3 razy dziennie dla dorosłych, a po 0·2—0·3 gr. dla dzieci, jako środek przeciwgorączkowy

i kojący bóle nerwowe, a więc w migrenie, gośćcu, grypie, krztuścu i t. p.

Crurin, rodanek chinolino-bismutowy, stosowany do leczenia wrzodów podudzia poleca Jacobi w rzerzączce do wstrzykiwań w postaci emulsyi glycerynowej $1/_2$—$1\frac{1}{2}\%$.

Digalen — »Digitoxinum solubile Cloetta«. Istota działająca z liści Digitalis purpurea identyczna z Digitoxiną lecz bezpostaciowa i ulegająca łatwo dialysie. W handlu przychodzi pod nazwą digalen roztwór tej istoty w 25% glycerynie, którego 1 cm^3 odpowiada 0·3 miligrama digitoxyny bezpostaciowej. — Dawka: *pro dosi* 1 cm^3 = 0·3 mg. 2 cm^3 = 0·6 mg.!; *pro die* = 4 cm^3 = 1·2 mg.!

Dioninum, chlorek etylo-morfiny. Przedstawia proszek biały krystaliczny, smaku słabo gorzkawego, łatwo rozpuszczalny w wodzie i wyskoku. Tak też dionina przewyższa w działaniu kodeinę. Stosowany przy kaszlu uporczywym w gruźlicy, nieżycie oskrzeli i t. p. okazał się bardzo cennnym środkiem uspakajającym. Dawka 0·02 gr. 2—3 razy dziennie.

Dormiol, (Chloral dwumetylo - etylo - karbinolowy) środek nasenny. Z powodu swojego smaku nie bardzo przyjemnego podaje się dormiol w kapsułkach po 0·5 gr.

Dymalum, (salicylan dydymowy) jest proszkiem delikatnym bez woni. Stosują go jako zasypkę lub też w postaci 10% maści lanolinowej, celem szybkiego gojenia ran, po oparzeniach, w przebiegu chorób skórnych jak eczema, psoriasis, impetigo contag, hyperhidrosis i t. d.

Empyroform, produkt kondenzacyjny formaldehydu i smoły przedstawia proszek brunatny, rozpuszczający się w acetonie i alkaliach żrących, szczególnie w chloroformie; woń posiada słabą. Stosują ten środek w chorobach skóry (psoriasis, prurigo, trichophysia i eczema) w postaci zasypek z tlenkiem cynkowym i skrobią lub w postacj 1—2—5 - 10 i 20% maści waselinowej lub pasty do pędzlowatia 50% z talc. venet. i glyceryną a w końcu tynktury 5—10% z chloroformem i Tra. benzoe.

Enesol (związek salicylo-methyloarsino-rtęciowy). Przedstawia proszek biały, do 4% we wodzie rozpuszcz. dający się sterylizować. Pomimo że zawiera 38·46% rtęci i 14·4% arsenu jest bardzo mało trującym. W kile podają wstrzykiwania podskórne roztworu 3% po 2 cm^3 dziennie; po 20 wstrzyknięciach następuje kilkodniowa pauza.

Eosotum, Creosotum valerianicum jest mieszaniną estrów kwasu kozłkowego z fenolami zawartymi w kreosocie. Przedstawia ciecz ruchliwą, w wyskoku i eterze rozpuszczalną. Gravitz poleca w gruźlicy płuc w postaci

kaps. gelatynowych po 0·2 gr. eosotu zawierających 3—6—9 sztuk dziennie.

Epicarinum, w postaci 5% maści lanolinowej albo też w maści ze szarem mydłem ze zawartością do 20% w leczeniu chorób skórnych i świerzbu ze skutkiem stosowany

Eucasinum, jest to związek sernika z amoniakiem, tworzący się przy przeprowadzaniu par amoniakalnych ponad sernikiem. 30—40 gr. eukasyny odpowiada 24—32 gr. białka. Przedstawia proszek delikatny, rozpuszczający się w wodzie z opalizacyą. Środek odżywczy mający zmniejszać wydzielanie się kwasu moczowego.

Eupirinum, związek węglanu etylo waniliny z p fenetidyną trudno we wodzie rozpuszczalny łatwo zaś w wyskoku, eterze i chloroformie. Jako środek przeciwgorączkowy działa szybko i pewnie, nie powoduje następstw przykrych, ani objawów zatrucia. Dawka 1·0—1·5 gr. *pro dosi* dorosłym, dzieciom 0·3—0·5 gr

Euporphinum (Apomorphinum methylobromatum), przedstawia kryształki igiełkowate lub łuskowate, rozpuszczalne łatwo we wodzie i wyskoku. Rozczyny jego ulegają trudniej rozkładowi jak apomorfiny. Odróżnia się od apomorfiny tem, że mniej pobudza do wymiotów i nie działa tak silnie na serce, tak że może być podawaną bez szkody przez czas dłuższy. *Pro dosi* 0·005 gr. *pro die* 0·01—0·04 gr. Podają ją z małym dodatkiem morfiny w ostrym i przewlekłym nieżycie oskrzeli, astmie, zapaleniu płuc i gruźlicy płuc.

Europhen, jodek isobutylo-ortokresolu, proszek żółty bezpostaciowy, zawierający 28·1% jodu. Środek zastępujący jodoform, stosowany w postaci maści 2·5—3·0—10% lub też w rozczynie eterowym. Wskazania: leczenie chorób skórnych gruźliczych, chorób jamy ustnej ozaena, wrzodu miękkiego, kiły.

Euguform, produkt kondenzacyjny guajacolu i aldehydu mrówkowego stanowi proszek bezwonny, bardzo delikatny, który znajduje zastosowanie jako zasypka albo też w postaci maści 5—10% lub gazy euguformowej.

Exodinum, pochodny oxyantrachinonu, ciało nierozpuszczalne we wodzie a trudno w wyskoku. Środek przeczyszczający. W handlu przychodzi w kołaczykach 0·5 grm. Dawka dla dorosłych 1·0—1·5 grm. odpowiadające 2—3 kołaczykom, dzieciom jeden kołaczyk.

Faex medicinalis, drożdże piwne, we furunkulozie, acne, eczema chronicum, diabetes, zewnętrznie w postaci okładów, wewnętrznie 3 razy dnia łyżeczkę.

Fersan, środek odżywczy zawiera 81·89% białka 0·12% kwasu fosforowego, a 0·37% tlenku żelazowego, jest to proszek barwy brunatnej, rozpuszczalny we wodzie zimnej i wyskoku rozcieńczonym. Fersan podaje się w ilości 3—4 łyżeczek dziennie, w tym celu rozrabia

się daną ilość z wodą i dodaje następnie do mleka, herbaty, rosołu, kakao i t. p.

Gluton, przetwór dyetetyczny z żelatyny. W cukrzycy, krwawieniach.

Gonorol zawierający alkoholowe składniki olejku santalowego, nie powoduje ubocznych działań na nerki i przewód pokarmowy jak olejek santalowy. Podąje się gonorol w postaci kropli lub w kapsułkach, w dawce 0.5 gr. do 6-ciu razy dziennie w rzerząeczce i następow. schorzeniach pęcherza, cystitis, pyelitis, prostatitis.

Gonosan (Kawa santal) jest cieczą oleistą, żółtozieloną, przeświecającą, woni silnie aromatycznej, która jest roztczynem żywic z Piper methysticum (kawa-kawa) w czystym olejku santalowym. Używany w rzerzączce i zapaleniu pęcherza.

Guacamphol ester kwasu kamforowego z guajacolem przedstawia proszek biały, bez woni i smaku, który rozkłada się spożyty dopiero w alkalicznym soku jelit. W dawce 0·5 gr. podają go jako środek przeciwpotny w gruźlicy.

Guajacolum carbonicum, Duotal, węglan pyrokatechino metylowy. Przedstawia proszek krystaliczny obojętny, bez woni i smaku, w wodzie nierozpuszczalny. Przetwór ten nie działa żrąco i z tego powodu stosują go w gruźlicy w miejsce kreozotu i guajacolu. Dawka 0·5 gr. kilka razy dziennie do 6·0 gr. *pro die*.

Guajacolum phosphoricum i Guajacolum phosphorosum są to środki używane we Francyi w gruźlicy płuc w dawce 0·5—1·0 gr. 1—4 razy dziennie.

Hedonal, (metylopropylocarbinol-uretan) środek nasenny. Podaje się go w dawkach 1·5—2·0 gr. w opłatkach w bezsenności nerwowej, również w melancholii, paranoi, paralyzie ogólnej i t. p. stanach.

Helmitol, połączenie bezwodnika metyleno-cytrynowego z urotropiną, podają z bardzo dobrym skutkiem w zapaleniach pęcherza. Przy dłuższem podaniu należy kontrolować mocz, czy nie zawiera białka. Dawka 1·0 gr. trzy razy dziennie. Wskazania: Cystitis gonorrhoica, pyelitis, phosphaturia.

Hetokresolum, cynamonian meta-kresolowy. Przedstawia proszek biały, krystaliczny, nierozpuszczalny w wodzie, ani glycerynie ani olejach tłustych, trudno rozpuszczalny w wyskoku, łatwo zaś w eterze. Jest to związek działający przeciwgnilnie, stosowany do zasypek granulacyi gruźlicznych jużto w stanie czystym już zmięszany z jodolem lub jodoformem (2 : 1). Również do wstrzykiwań jako mięszanka hetokresolu 2 cz., jodoformu 1 cz., wody 8 cz., (przegotowanej lub też wody karbolowej). Należy pamiętać, że hetokresolu podobnie jak jodoformu sterylizować nie można.

Hetralinum (Dioxybenzolhexametylentetraminum).

Dawka 0·5 gr. 3—4 razy dziennie. Wskazania: Cystitis gonorrhoica, phosphaturia, cystitis przy hypertrophia prostatae. Porównaj helmitol i urotropinę.

Holocainum, p-dwuetoxyethenylo-dwufenylamidyn jak i chlorek jego, jest środkiem znieczulającym miejscowo używanym zamiast kokainy do wykonania zabiegów operacyjnych ocznych. Po zakropieniu 2—3 kropel do oka 1% wodnego rozczynu chlorku holokainy, następuje za 15 sekund znieczulenie takowego trwające 10 minut.

Hontinum, jest keratynowanym garbnikanem białkowym przedstawiający proszek barwy jasno brunatnej, bez smaku i woni, który się we wodzie nie rozpuszcza, częściowo zaś w wyskoku i w rozczynach alkalicznych. Działa wybitnie ściągająco i przeciwbiegunkowo. Zalecony ten środek w schorzelinach jelit szczególnie u dzieci. Dawka 0·5—1·0 gr. kilka razy dziennie; na dzień 3—4 gr. Dzieciom połowę tych dawek.

Hydrargyrum colloidale, Hyrgol przedstawia masę ziarnistą barwy czarnej, połysku metalicznego, w wodzie łatwo rozpuszczalną. Związek ten przewyższa inne związki rtęci z powodu swej łatwej wessalności, nadto, iż nie działa żrąco i pozwala na dokładne dawkowanie. Do wcierek służy 10% maść w dawce 3 gr., wewnętrznie pigułki zawierające po 0·10 gr. przetworu po 3—5 sztuk trzy razy dziennie, do wstrzykiwań podskórnych rozczyn 1—2% wodny.

Ichtargan, związek ichtyolosrebrowy przedstawiający proszek, barwy brunatnej, bez woni, zawierający 30% srebra. Środek ten zalecony jest jako przeciwrzerzączkowy do przestrzykiwań cewki w rozczynie 0·02—0·2%. Ichtargan niszczy gonokoki.

Ichtoform, związek ichtyolu z formaldehydem. Jestto proszek ciemno-brunatnej barwy, woni przypominającej ichtyol; we wodzie się nie rozpuszcza z glyceryną tworzy zawiesinę. Środek ten stosuje się w biegunkach szczególnie w przebiegu gruźlicy jelit, zalecono również podanie ichtoformu w durze brzusznym bez lub też ze zastosowaniem kąpieli ichtyolowych. Dawki 0·30—0·5 gr. kilka razy dziennie. Zawiesinę ichtoformową w glicerynie stosują do tamponowania w przypadkach ginekologicznych i leczenia ran.

Igazol. Produkt kondenzacyjny aldehydu mrówkowego, trioxymetylenu i jodu. Wdechiwania pary igazolu przepisują w przebiegu gruźlicy. W pokoju pojemności 80 m³ należy wyparować z początku 2·0 gr. i zwiększać tę dawkę do 9 gr.; wdychiwać należy 2—4 godzin.

Isopral, alkohol trójchloroizopropylowy, krystalizuje w pryzmaty, posiada woń kamfory, a smak piekący aromatyczny. Środek nasenny, dawka 0·5—1·0.

Kresaminum (Trikresol - aethyleudiaminum) jest wodnym rozczynem (25%) trójkresolów i (25%) etylenodiaminu. Kresamin zalecony w leczeniu chorób skórnych, znajduje obecnie zastosowanie w postaci inhalacyi w przebiegu chorób dróg oddechowych. Do wziewań używa się rozczynu 2—20% i stosuje się je przez 10—15 minut dziennie.

Lactagol. Związek otrzymany z nasion krzewu bawełnianego. Podanie jego powoduje u kobiet karmiących zwiększenie się ilości pokarmu i oddziaływa na zwiększenie się ilości tłuszczu i ciał azotowych w pokarmie. Podaje się 3—4 r. dziennie łyżeczkę kopiastą z mlekiem, kakao i t. p. *Pro die* 10—12 gr.

Lactopheninum, związek kw. mlekowego z parafenetydyną pokrewny z fenacetyną. Działa silnie przeciwgorączkowo. Stosują w zapaleniu płuc, durze brzusznym, grypie i t. d. Dawka jako antipyreticum 0·5—1·0 gr. dorosłym, a 0·25 gr. dzieciom, jako antirheumaticum dorosłym *pro die* 5·0 gr.

Maretinum związek kwasu karbaminowego z m-tolylhydrazydem przedstawia proszek krystaliczny rozpuszczalny w wodzie gorącej. Środek przeciwgorączkowy. Podają w postaci proszków w dawce 0·5 raz dzień. lub po 0·25 gr. dwa razy dziennie.

Mercurol połączenie rtęci z kwasem nukleinowym drożdżowym, przedstawia proszek brunatnawy i zawiera około 10% rtęci. W wodzie ciepłej rozpuszcza się łatwo, a rozczyn jego miesza się z białkowymi rozczynami, nie tworząc strątów. Oprócz tego związku znane są w handlu również połączenia kwasu nukleinowego ze srebrem miedzią i żelazem — pod nazwą Nargol, Caprol i Ferrinol. Środek przeciwgnilny i ból uśmierzający. Polecają w rozczynle 2% lub maści 2—10% jako środek przyranny; jako rozczyn 1% do przestrzykiwań pęcherza w nieżycie tegoż, a rozczyn 2% w rzerzączce.

Mesotan, ester metoxylometylowy kwasu salicylowego, płyn oleisty prawie bez zapachu w przeciwieństwie do ol. gaultheriae. Ulega wessaniu przez skórę. Z oliwą jako lokalne antirheumaticum.

Natrium phenylo-propiolicum sól krystaliczna, rozpuszczalna we wodzie. Zalecają w gruźlicy płuc i krtani do wziewań w postaci 1%—3% rozczynu wodn.; chory wziewa dwa razy dziennie 200 cm³ rozczynu w temperat. początkowo 25—30° C., a po kilku minutach przy temperat. 42—45° C.

Nicotinum salicylicum, Eudermolum, przedstawia kryształki bezbarwne, w wodzie i wyskoku rozpuszczalne. Środek ten zalecony jest z bardzo dobrym skutkiem przeciw świerzbowi, mianowicie w postaci maści lanolinowej zawierającej 0·1% salicylanu nikotyny.

Ta maść znajduje się również w handlu pod nazwą maści eudermolowej. Nicotinum salicylicum stosują również w eczema, herpes, impetigo i t. d.

Orexinum tannicum, proszek bez smaku i woni przepisywany celem zwiększenia chęci do jadła, jakiej brak w początkach gruźlicy płuc, niedokrewności, neurastenii, hysteryi, dyspesyi, również celem uśmierzenia wymiotów u ciężarnych i po narkozie chloroform. W pierwszych przypadkach podają 1·0—2·0 gr. dwa razy dziennie godzinę lub dwie przed jedzeniem — dzieciom 0·25—0·5 gr. w drugim podaje się 0·3—0·4 gr. dwa razy dziennie przez kilka dni.

Perhydrol, nadtlenek cynkowy jest proszkiem białym nierozpuszczalnym we wodzie, zawierającym 50% $Zn O_2$ i 50% Zn O; w dotknięciu z kwasami wytwarza dwutlenek wodoru na czem polega jego działanie przeciwgnilne i bakteryobójcze. Stosują w postaci zasypek lub też jako maść: Perhydroli 10 gr. Ungt. parafini 90·0 Mfung. W postaci maści nie należy go mieszać z tłuszczami roślinnemi lub zwierzęcymi.

Peruol, Antiscabiosum. Także w postaci mydła 40%.

Peruscabinum, produkt syntetyczny. Przeciw świerzbowi.

Phorxal (Dr. Hofmeister). Rozpuszczalne ciało białkowate, otrzymane z krwi wołów tucznych, zawiera 0·25% P, 0·63% $Tc_2 O_3$.

Protylinum Roche. Ciało białkowe bogate w fosfor, należące do paranukleinów. Przedstawia proszek żółtawy, bez woni i smaku, we wodzie prawie nierozpuszczalny, łatwo w alkaliach. Zawiera 12·98% N i 2·7% P (6·18% $P_2 O_5$). Posiada własność łączenia się z halogenami i metalami. W handlu znajduje się także Br.-protylin, Fe-protylin i I-protylin. Dawka dla dzieci czystej protyliny 1—2—3 łyżeczek, dorosłym 2—4 łyżecz. dziennie. Wskazania: struma, morb. Basedovi, rachitis, osteomalacia, scrofulosis, neurastenia.

Purgatol (Purgatin) dwuoctan anthrapurpuryny. Proszek żółty, krystaliczny, nierozpuszczalny we wodzie i rozcień. kwasach, łatwo rozpuszczalny w alkaliach. Rozpada się na części składowe dopiero w jelitach przyczem część trójoxyanthrachinonu przechodzi w mocz i zabarwia go krwistoczerwono. Na jelita działa przyspieszając ruch robaczkowy. Dawka 0·5—1·0 gr.

Purgen, Purgo, Fenolftaleina działa przeczyszczająco i bywa szczególnie dla dzieci zalecany. Dawka 0·05—0·1.

Pyramidon, jest dwumetylo-amido-antipyriną przedstawiającą biały proszek bez smaku. Jest to środek przeciwgorączkowy. W lecznictwie znajdują również zastosowanie połączenia pyramidonu z kwasem kamforowym jużto w postaci soli obojętnej już soli kwaśnej

Pyramidon podają w dawce 0·25—0·3 gr. 3 razy dziennie; kamforan pyramidonowy kwaśny (pyramidon bicamphorat.) w dawce 0·75—1·0 gr., a obojętny w dawce 0·5—0·75 gr.

Pyrosalum, jest salicylo-octanem antipyriny, przedstawia kryształki igiełkowate białe. Działanie jak fenosolu w dawce 0·5 gr. dwa do sześciu razy dziennie.

Resaldol, jest związkiem aldehydu chloro-metyleno salicylowego z resorcyną; proszek bezpostaciowy żółty, który się ani we wodzie ani w rozcieńczonych kwasach nie rozpuszcza, z cieczami alkalicznemi natomiast rozpada się i działa wtedy jużto jako *antisepticum* jużto jako *adstringens*. Stosowany w nieżytach jelit ostrych i przewlekłych. Dawka 3 gr. dziennie.

Resorbinum, mięszanina dobra jako podstawa do maści, szczególnie rtęciowej.

Salipyrinum, związek antipyriny z kwasem salicylowym stanowi proszek krystaliczny biały. Środek przeciwgorączkowy, działa skutecznie w ostrym i przewlekłym gośćcu stawowym, bólach nerwowych, grypie. Dawka 1·0 gr. 3—6 razy dziennie, dzieciom połowę.

Salophenum, Acetparamidosalolum, salicylan octoparamidofenylowy. Przedstawia kryształki bezbarwne w wodzie nierozpuszczalne, łatwo rozpuszczalne w eterze i alkoholu. Środek podawany w gościu stawowym ostrym w dawce 4—6 gr. dziennie, w nerwobólach, influenzy, zmniejsza również w dawce po 1·0 gr. bóle porodowe.

Sidonal, jest związkiem kwasu chinowego z piperazyną. Wprowadzony do organizmu powoduje zmniejszenie się kwasu moczowego, a w miejsce tego pojawia się w moczu kw. hippurowy. W dnie w dawkach dziennych 5·0 gr.

Stypticinum, indentyczuy z chlorkiem kotarniny przedstawia kryształki bezbarwne, rozpuszczalne we wodzie. Środek tamujący krwotoki stosowany zamiast hydrastyny w krwotokach macicznych również w krwotokach nosowych i po wyrwaniu zęba. Dawka 0·05—0·10 gr. Kilka razy dziennie.

Styptol, ftalan kotarniny. Energiczniejszy od poprzedniego i tańszy. Dawki takie same.

Styracol. Cynamonian gwajakolowy, kryształki nierozpuszczalne w wodzie. Antiphtisicum nie trujący. Dawka 1·5 *pro die*. Stopniowo co 3 dni 0·5 *pro die* więcej.

Sublaminum, jest to związek siarkanu rtęciowego z etylenodiaminem, który tworzy białe igiełki, łatwo we wodzie rozpuszczalne. Działa przeciwgnilnie w tej samej mierze co sublimat (1·7 gr. sublam. — 1·0 gr. sublimatu) przewyższa zaś ten ostatni tem, że rozczyny jego nawet 1:50 nie działają żrąco na naskórek i nie powodują wyprysku łuszczącego się, nie ścinają (1%

białka ani mydła i nie działają na nikel, ani na zimno ani gorąco. Wskazania te same jak sublimatu do desinfekcyi. W handlu kołaczyki 1·0 gr.

Sulfosot-kreozotosulfonian potasowy — ciecz brunatna, syropowata, bez woni, łatwo rozpuszczalna we wodzie. Podaje się w postaci syrupu (Syrup. sulphosot.) 2—3 łyżeczek dziennie, w nieżytach oskrzeli, szczytów i gruźlicy płuc i zołzach. Jestto środek tani zastępujący w działaniu droższe, np. tiokol, sirolinę.

Tachiol = Argentum fluoratum.

Tannochrom, jest to związek składający się z tlenku chromowego, taniny i resorcyny i znany jest w handlu jako proszek (Tannochromum liquidum). Stosują do leczenia ran, owrzodzeń, jako zasypkę 50% lub 5—10% maść lanolinową. Rozczyn 0·25—0·5% stosują w rzerzączce do wstrzykiwań do cewki, pochwy. Mięszanina tanochromu, kwasu salicylowego i łojku zproszkowanego jest skuteczną zasypką przeciw nadmiernemu poceniu się nóg i rąk.

Tanocol, środek przeciwbiegunkowy, sprzedają w postaci pastylek czekoladowych.

Tannoform, związek kwasu garbnikowego z formaliną używają w mięszance z Talc. venetum 1 : 2 jako zasypka przy nadmiernem poceniu się w ogólności, a w szczególności przeciw nocnym potom u suchotników.

Theocinum, pochodna ksantyny, syntetyczna teofilina. Patrz poniżej.

Theophylinum, 1,3 — Dimetylxanthinum. Proszek biały krystaliczny działa silnie moczopędnie. Dawka 0·2—0·4 gr. W handlu znaną jest również sól sodowa Natrium theophyll. i sól podwójna Natrium theophylinosalicylicum.

Thigenol, związek zawierający 10% siarki stanowi ciecz brunatną, syrupowatą, bez woni, która się we wodzie i glycerynie całkowicie rozpuszcza. Użycie go w stanie czystym lub w postaci maści, past wskazane jest w różnych chorobach skóry (Eczema, acne, intetrigo, scabies i t. d.) w gośćcu stawowym i mięśniowym — analogicznie jak ichtyol.

Tiocol, przetwór gwajakolowy zawierający 52% gwajakolu. Przetwór ten nie posiada woni, we wodzie się rozpuszcza, na błony śluzowe nie działa, łatwo ulega wchłonieniu i nie działa trująco. Tiocol podają w zapaleniu płuc, w nieżycie oskrzeli, w przebiegu gruźlicy, zołzów, jako środek przeciwbiegunkowy. Szczególnie nadaje się w praktyce dziecinnej.

Triferrinum, związek paranukleinowo-żelazowy otrzymany z sernika, łatwo ulega wchłonieniu nie upośledzając akcyi trawienia. Podają ten środek w niedokrewności, w blednicy, ze skutkiem dobrym uzyskując zwiększenie się ilości haemoglobiny do 90%.

Trigeminum związek pyramidonu z wodnikiem butylochloralu, używany jako środek ból uśmierzający w bolach nerwu trójdzielnego, w bólach głowy, w migrenie, influenzy, po zatruciach alkoholowych, nikotyną i morfiną, w bólach zębów, pulpitis, periostitis i t. p.

Urosinum, Lithium chinicum, związek litu z kwasem chinowym znajdujący się w handlu jako rozczyn 50% lub też w kołaczykach po 0·5 Lith. chinicum. Zalecają w dnie — w dzień ostrego napadu 6—10 kołaczyków na dzień zażyć, a później przez kilka tygodni po 4—6 kołaczyków *pro die*.

Urotropinum (Hexametylen tetraminum). Produkt kondensacyjny amoniaku i formaldehydu, w przebiegu nieżytu pęcherza, wśród duru brzusznego, jako silnie bakteryobójczy. 3—5 gr. dziennie.

Validolum, związek kwasu kozłkowego z mentolem stosują jako analepticum, w różnych stanach histeryi, w migrenie po ostrych zatruciach alkoholowych, w nerwicach odruchowych, gastralgii i jako stomachicum. Znany i stosowany jest związek validolu z kamforą: Validolum camphoratum.

Valyl, kwas dwuetyloamido-kozłkowy ponieważ łatwo ulega utlenieniu znajduje się w handlu w kapsułkach żelatynowych po 0·125 gr. walylu. W histeryi, neurastenii, hypochondryi, newralgii po 4—6 kapsułek dziennie.

Veronalum, kwas dwuetylobarbiturowy. Środek nasenny 0·25—0·75 *pro dosi*, w ciepłej herbacie lub mleku.

Yohimbinum „Spiegel“, jest alkaloidem z kory Yohimbehe, który się łatwo rozkłada pod wpływem powietrza i światła, z tego też powodu używa się w lecznictwie chlorek yohimbiny. Podają w niedomodze płciowej — per os 10—15 kropel trzy razy dziennie, 1% rozczynu wodnego, albo też 3—4 kołaczyków po 0·005 gr. chlorku yohimbiny, także stosują injekcye podskórne $^1/_4$—$^1/_2$ strzykawki 3 razy dziennie rozczynu 1% wodnego. Nadmierne dawki yohimbiny powodują ślinotok, co może być wskazówką ostrzegającą przy podawaniu tego leku.

Najwyższe dawki środków leczniczych

których lekarz przekraczać nie powinien nie oznaczywszy wykrzyknikiem (!).

	pro dosi	pro die
Acidum arsenicosum	0·005	0·20
» carbolicum	0·10	0·50
Apomorphinum hydrochloricum	0·01	0·05
Aqua amygdalarum amarum concentrata	1·50	5·00
» laurocerasi	1·50	5·00
Argentum nitricum	0·03	0·20
Atropinum sulphuricum	0·001	0·003
Cantharides	0·05	0·20
Chloralum hydratum	3·00	6·00
Chloroformium	0·50	1·00
Cocainum hydrochloricum	0·10	0·30
Codeinum mur.	0·05	0·15
» phosph.	0·10	0·40
Coffeinum	0·20	0·60
Cuprum sulfuricum qua emeticum	0·40	—
Extractum aconiti radicis	0·03	0·12
» belladonnae foliorum	0·05	0·20
» cannabis indicae	0·10	0·30
» colocynthidis	0·05	0·20
» conii herbae	0·20	0·60
» hyosciami foliorum	0·10	0·50
» opii	0·10	0·40
» scillae	0·20	1·00
» secalis cornuti	0·50	1·50
» strychni	0·05	0·15
Folia belladonnae	0·20	0·60
» digitalis	0·20	0·60
» hyoscyami	0·30	1·00
» stramonii	0·30	1·00
Fructus colocynthidis	0·30	1·00
Herba conii	0·30	2·00
Hydrargyrum bichloratum corrosivum	0·03	0·10
» bijodatum rubrum	0·03	0·10
» jodatum flavum	0·05	0·20
» oxydatum flavum	0·03	0·10
Jodoformium	0·20	1·00
Jodum	0·03	0·10
Kreosotum	0·10	0·50
Lactucarium	0·30	1·00
Morphinum hydrochloricum	0·03	0·12

	pro dosi	pro die
Oleum crotonis	0·05	0·10
Opium	0·15	0·50
Paraldehydum	5·0	10·0
Phenacetinum	0·50	3·0
Phosphorum	0·001	0·005
Physostigminum salicylicum	0·001	0·003
Pilocarpinum hydrochloricum	0·03	0·06
Plumbum aceticum	0·10	0·50
Radix aconiti	0·10	0·50
» belladonnae	0·07	0·30
Santoninum	0·10	0·30
Secale cornutum	1·00	5·00
Semen strychni	0·12	0·50
Solutio arsenicalis Fovleri	0·5	2·00
Stibium kalio-tartaricum	0·2	0·50
Strychinum nitricum	0·007	0·02
Sulfonalum	4·0	8·0
Thallinum sulfur.	0·20	1·50
Tinctura aconiti radicis	0·50	1·50
» belladonnae foliorum	1·00	4·00
» cantharidum	0·50	1·00
» colchici seminis	1·50	5·00
» digitalis	1·50	5·00
» jodi	0·30	1·00
» lobeliae	1·00	5·00
» opii crocata } » » simplex }	1·50	5·00
» strophanth	1·00	3·00
» strychni	1·00	3·00
Veratrinum	0·005	0·02
Vinum colchici seminis	1·50	5·00
Zincum sulfuricum qua emeticum	0·80	—

Waga różnych dawek.

Łyżeczka cieczy waży mniej więcej 3—5 gr. Łyżeczka cukru, soli, siarki 2·5—5 gram., proszków różnych 2·50. Łyżka wody 15 grm. Łyżka syropu 20·0. Garść nasion 70—80 gr. Garść liści 20—30 gr. Szczypta kwiatu 2 gr. Litr wody destyl. 1000·0; litr spirytusu 850; litr chloroformu 1480; litr oliwy 920·00; szklanka 200—250·0; kieliszek 25—50 gr. Na 1 gr. idzie kropel wody 16, wyskoku 40, nastojów wyskokowych (Tinct.) 25, eteru 50, chloroformu 25, kwasów rozcieńcz. 16, olejów tłustych 20, olejów eterycznych 25, ulopków 12.

Dawki przeciętne dla dzieci (pro dosi).

LEKI	Do 1 roku	od 1—5 lat	od 5—10 lat
Acetanilidum	0·02	0·05	0·1
Acetum Digitalis	—	5 gtt.	10 gtt.
Acetum Scillae	—	5 gtt.	15 gtt.
Acidum benzoicum	—	0·03	0·05
Acidum hydrobromicum	—	—	30 gtt.
Acidum tannicum	—	0·005	0·01
Aether	—	3 gtt.	5 gtt.
Aether aceticus	2 gtt.	5 gtt.	10 gtt.
Alumen	0.01	0·05	0·1
Ammonium bromatum	0·15	0·25	0·3
Ammonium chloratum ferrat.	—	0·03	0·05
Antipyrinum	0.2	0·3	0·5
Apormof. hydrochlor. emet.	0·0007	0·0025	0·0045
Apormof. hydrochlor. expect.	0·0004	0·0015	0·0025
Aqua Amygdalar. amararum	—	1—5 gtt.	5—10 gtt.
Argentum nitricum	0·001	0·003	0·005
Atropinum sulphuricum	—	0·0001	0·0002
Bismutum subnitricum	0·05	0·1	0·3
Bromoformium	2-3 gtt.	3-4 gtt.	4-6 gtt.
Camphora trita	0·0075	0·01	0·02
Chininum ferro-citricum	—	0·05	0·1
Chinin. hydrochlor. antipir.	0·1	0·3	0·5
Chinin. hydrochlor. antispas.	0·05	0·15	0·2
Chloralum hydratum	0·1	0·25	0·45
Codeinum phosphoricum	0·0002	0·002	0·005
Coffeinum	—	0·02	0·04
Coniinum hydrobromicum	0·0005	—	—
Cuprum sulphuricum	—	0·1	0·15
Curare	0·0001	—	—
Extractum Belladonnae	—	0·001	0·003
Extractum Filicis	1·0	2·0	5·0
Extractum Opii	—	0·005	0·02
Extractum Secalis cornuti	—	0·03	0·05
Extractum Strychni	—	0·002	0·005
Ferrum reductum	—	0·005	0·01
Flores Koso	—	2·0	5·0
Folia Digitalis	—	0.02	0·03
Hydrargyrum bichloratum	0·0001	0·0002	0·0003
Hydrarg. chloratum antisyf.	0·002	0·005	0·01
Hydrarg. chloratum laxans	0·01	0·02	0·03

LEKI	Do 1 roku	od 1—5 lat	od 5—10 lat
Hydrarg. tannicum oxydulat.	0·005	0·02	0·03
Hydrochinon	0·05	0·2	0·3
Kalium bromatum	0·1	0·3	0·5
Kalium chloricum } pro die	1·0	2·0	3·0
Kalium jodatum } pro die	0·1	0·5	1·0
Kreosotum	0·005	0·01	0·02
Liquor Ferri sesquichlorati pro die	0·3	0·5	0·5
Liquor Kalii arsenicosi . .	—	0·05	0·1
Morphinum hydrochloricum .	—	0·001	0·003
Naphtalinum	0·05	0·2	0·2
Natrium paracresotinicum .	—	0·25	0·5
Natrium salicylicum pro die	1.0	2·0	3·0
Phenacetinum antipyr. . . .	—	0·1	0·3
Phenacetinum antispasm. .	0·001	0·05	0·1
Pilocarpin. hydrochlor. (inj.)	0·001	0·002	0·004
Plumbum aceticum	0·003	0·005	0·01
Phosphorus	—	0·0001	0·0002
Podophyllinum	—	0·005	0·015
Pulvis Ipecacuanhae opiatus	—	0·005	0·02
Radix Ipecacuanhae emetic.	0·05	0·1	0·2
Resorcinum pro die	0·1	0·4	0·5
Santoninum	—	0·01	0·02
Syrupus Ferri jodati . . .	1 gtt.	5 gtt.	10 gtt.
Strychninum nitricum (inj.) .	—	0·0005	0·001
Tartarus stibiatus	—	0·0075	0·01
Thallinum sulphuricum . .	0·01	0·02	0·03
Tinctura Opii simplex . . .	0·025	0·05	0·2
Tinctura Strophantii . . .	0·02	0·05	0·10
Urethanum	0·05	0·1	0·2

Porównanie dawki leków według rozmaitego wieku chorych.

Dawki zmieniają się mniej więcej, jak następuje:

aż do ukończonego 1 roku $^1/_{20}$—$^1/_{10}$
od 2 do 4 » $^1/_8$
» 5 » 7 » $^1/_5$
» 8 » 10 » $^1/_4$
» 11 » 14 » $^1/_2$

Począwszy od roku 50 należydawki dawki znowu zmniejszać tak, iż u starców między rokiem 60 a 70 należy znów dawać tylko $^1/_3$ dawki dla osób dorosłych.

Kobietom podaje się wogóle mniejsze dawki, mniej więcej $^2/_3$ tej, jaką się przepisuje mężczyznom odpowiedniego wieku.

Tablica brzemienności.

Ostatnia regularność	Dzień porodu	Ostatnia regularność	Dzień porodu
Styczeń 1	Paździer. 8	Lipiec 5	Kwiecień 12
» 5	» 12	» 10	» 16
» 10	» 17	» 15	» 21
» 15	» 22	» 20	» 26
» 20	» 27	» 25	Maj 1
» 25	Listopad 1	» 28	» 4
Luty 1	» 4	Sierpień 1	» 8
» 5	» 8	» 5	» 12
» 10	» 12	» 10	» 17
» 15	» 22	» 15	» 22
» 20	» 27	» 20	» 27
» 25	Grudzień 1	» 25	Czerwiec 1
Marzec 1	» 6	» 28	» 4
» 5	» 10	Wrzesień 1	» 8
» 10	» 15	» 5	» 12
» 15	» 20	» 10	» 17
» 20	» 25	» 15	» 22
» 25	» 30	» 20	» 27
» 28	Styczeń 2	» 25	Lipiec 2
Kwiecień 1	» 6	» 28	» 5
» 5	» 10	Paździer. 1	» 8
» 10	» 15	» 5	» 12
» 15	» 20	» 10	» 17
» 20	» 25	» 15	» 22
» 25	» 30	» 20	» 27
» 28	Luty 2	» 25	Sierpień 1
Maj 1	» 5	» 28	» 4
» 5	» 9	Listopad 1	» 8
» 10	» 14	» 5	» 12
» 15	» 19	» 10	» 17
» 20	» 24	» 15	» 22
» 25	Marzec 1	» 20	» 27
» 28	» 4	» 25	Wrzesień 1
Czerwiec 1	» 8	» 28	» 4
» 5	» 12	Grudzień 1	» 7
» 10	» 17	» 5	» 11
» 15	» 22	» 10	» 16
» 20	» 27	» 15	» 21
» 25	Kwiecień 1	» 20	» 26
» 28	» 4	» 25	Paździer. 1
Lipiec 1	» 8	» 28	» 4

Tablica rozwoju płodu.

Wiek w miesiącach	Wzrost w centym.	Ciężar w gramach	Stan powłok zewnętrznych	Punkty i stopień kostnienia
1—1½	1—1.5	1—3	Przeświecająca purpurowo-czerwona skóra bez włosów.	Punkty kostnienia w obojczyku i szczęce dolnej.
1½—2	2—5	5—10		
2—3	5—10	25—50	Zaczyna się rozwijać błona źreniczna	Zjawiają się w szczęce dol. brodawki zębowe.
3—4	10—15	50—150	Tworzenie się paznogci oraz łożyska paznogciowego. Narządy płciowe zewnętrzne zaczynają się różniczkować.	Punkty kostnienia w kości siedzeniow- (os. ischii).
4—5	15—20	200—250	Płeć jest już wyraźna, wyrastają włosy na brwiach i głowie.	Skostnienie kości piętowej.
5—6	20—30	250—400	Ciało pokrywa puszek (lanugo), paznogcie stają się rogowe.	Punkty kostn. w kości skokowej i łonowej.
6—7	30—35	500—1000	Puszek okrywa ręce i nogi. Błona źreniczna najwyraźniejsza. Zaczyna się tworzyć pokład tłuszczowy (panniculus adiposus).	3—4 punkty kostnienia na mostku.
7—8	35—40	1000—1500	Skóra już nie prześwieca, wyróżnia się naskórek; powłoki zewnętrzne mają barwę	Skostnienie ostatnich kręgów k. krzyżowej.
8—9	40—45	1500—2000	blado-różową. Cała skóra pokryta jest mazią płodową. Błona źreniczna zanika. Worek mosznowy zaczyna się marszczyć, a szpara sromowa zamykać.	
Płód donoszony	45—50	3000—3500	Skórę pokrywa grubsza warstwa mazi płodowej. Paznogcie wystają poza końce palców. Błony źrenicznej brak. Pępek nieco niżej środka długości ciała.	Punkty kostn. w kłykciowej epifizie kości udowej. W szczęce dolnej 4 zupełnie oddzielone dołki zębowe (lunulae).

Oznaczenie okresu ciąży.

Miesiąc I (księżycowy). Macica nieco powiększona, okrąglejsza, część pochwowa nieco rozpulchniona, ilość śluzu większa. Błona śluzowa przedsionka i pochwy zachowuje się podobnie jak w czasie regularności.

Miesiąc II. Z końcem miesiąca macica dochodzi do wielkości średniej pomarańczy i jest wyraźnie grubsza. Dno macicy opada nieco ku przodowi; występuje wyraźnie rozpulchnienie i zasinienie części pochwowej, błony śluzowej pochwy i przedsionka. Sutki stają się pełniejsze, zrazy gruczołowe zaznaczają się wyraźniej. Obwódka i linia biała ciemnieją.

Miesiąc III. Macica miękka wzrasta prawie do wielkości główki noworodka, wypełnia główną część miednicy małej i dnem dochodzi do górnego brzegu spojenia łonowego. Czasami daje się słyszeć szmer maciczny. Ze sutek można już zwykle wycisnąć kilka kropel kleju.

Miesiąc IV. Dno macicy dochodzi ku końcowi miesiąca na szerokość 2—3 palców ponad spojenie. Przy sprzyjających warunkach można wybadać balotujący płód i wysłuchać ruchy płodu.

Miesiąc V. Pod koniec miesiąca macica dochodzi na szerokość dwóch palców poniżej pępka. Matka uczuwa ruchy płodu a niekiedy można już słyszeć tętno płodu.

Miesiąc VI. Macica wzrasta do wysokości pępka. Części płodu wyczuwalne, tętno i ruchy płodu wyraźne.

Miesiąc VII. Dno macicy ku końcowi miesiąca sięga na szerokość 2—3 palców ponad pępek. Części płodu można wyraźniej wybadać. Część pochwowa pozornie się skraca. Pępek się wygładza. U pierwiastek zaczynają się tworzyć pręgi na skórze dolnej części brzucha. Obwód brzucha przez pępek = 91 cm., w środku pomiędzy spojeniem a pępkiem 94 cm., odległość spojenia łonow. od wyrostka mieczykowatego = 42 cm.

Miesiąc VIII. Dno macicy dochodzi do połowy odległości pomiędzy pępkiem a wyrostkiem mieczykowatym. Powłoki brzuszne u pierwiastek mocno napięte tak, że poza dno macicy nie można wtłoczyć palców; pępek wygładzony. Część pochwowa skrócona leży wysoko. Położenie płodu daje się już z łatwością oznaczyć. Obw. brzucha w wysokości pępka 95 cm., poniżej pępka 97 cm., odległość pomiędzy spoj. a wyrostkiem mieczyk. 43·5 cm.

Miesiąc IX. Dno macicy dochodzi najwyżej w okolicę dołka podsercowego. U pierwiastek w drugiej połowie główka często wstępuje odcinkiem do miednicy małej. U wieloródek szyjka zwykle drożna, aż do ujścia wewnętrznego.

Obwód przez pępek 97·5, poniżej pępka 99 cm., odległ. pomiędzy spoj. a wyrostkiem mieczyk. 44 cm.

Miesiąc X. Dno macicy opada ku przodowi obniża się tak, że mniej więcej stoi w tej samej wysokości jak z końcem ósmego miesiąca: Powłoki brzuszne powyżej dna macicy mniej napięte, tak, że i u pierwiastek można objąć palcami dno macicy od tyłu. Pępek wypuklony. U pierwiastek główka wstępuje odcinkiem do miednicy małej, wypukla i rozszerza sklepienie przednie i skraca pochwę.

Obwód brzucha na wysokości pępka 99 cm., poniżej 100 cm., odległ. spoj. od wyrostka mieczyk. 45·5.

Tablica wyrzynania się zębów

w warunkach normalnych.

A. Zęby mleczne.

Dwa środkowe siekacze dolne	w	6—8 m.
4 siekacze górne, z początku środkowe potem boczne	»	10—12 »
4 pierwsze zęby trzonowe oraz siekacze boczne dolne wyrzynają się w porządku następującym: naprzód 2 przednie trzonowe górne, potem 2 boczne siekacze dolne i w końcu 2 przednie trzonowe dolne	»	15—18 »
4 kły — naprzód 2 górne potem 2 dolne	»	18—24 »
4 górne trzonowe	»	30—36 »

B. Zęby trwałe.

4 pierwsze trzonowe duże wyrzynają się	w	6—7 roku
4 siekacze środkowe	»	7—8 »
4 siekacze boczne	»	8—9 »
4 pierwsze trzonowe małe	»	9—11 »
4 drugie trzonowe małe	»	10—12 »
4 kły	»	11—13 »
4 trzonowe duże	»	12—14 »
4 zęby mądrości	»	17—25 »

WODY NORMALNE

wyrobu K. Rząca i Chmurski w Krakowie.

Wskazania i leczenie według

Prof. W. Jaworskiego *).

Wody te mają na celu wprowadzić do ustroju chorego potrzebne sole mineralne, jak to staramy się uskutecznić przez podawanie wód mineralnych rodzimych, lub naśladowanych. Składniki mineralne znajdują się w rozczynie przesyconym kwasem węglowym w rozcieńczeniu takiem, z którego najłatwiej sobie je przyswaja organizm.

Wody te mają nazwę *normalnych numerowanych* (normalis numerata) i dlatego przy zapisywaniu ich należy podać wraz z nazwą wody wyraz »normalna«. Flaszki opatrzone są rysunkiem **ryby,** na który trzeba zwrócić uwagę chorego, chcąc uniknąć falsyfikatów, lub pomyłek z wodami mineralnemi naśladowanemi.

I. **Normalna mineralna** (Na Cl 5,5 Na. bic $3_{,0}$: 10‰ soli suchych). Służy do mineralizacyi ustroju i jako bardzo słabe *eccoproticum*. Rano na czczo po 1 szklance 2—3 razy w odstępach 15—20 minut.

II. **Alkaliczna normalna** słabsza (Na_2 CO_3 $4_{,0}$: $5_{,0}$ soli s.). Wskazanie: *diathesis uratica; arthritis uratica; pyelitis, cystitis; gastritis acida, pyrosis; icterus catarrhalis; pharyngitis* (do płukania). Rano na czczo po 1 szklance 1—3 razy o ciepłocie pokojowej, lub po ogrzaniu. Również do picia w dzień w ½—1 godziny po jedzeniu. Odpowiada: Vichy, Biliny, Fachingen, Salzbrunn, Borżom.

---

*) Prof. W. Jaworski: Nauka o chorobach wewnętrznych. Tom III. Zeszyt 4. Kraków 1905.

III. **Alkaliczna normalna** mocniejsza (Na_2CO_3 8,0 : 10‰ soli s.). Działa silniej alkalizująco niż Nr. II. Wskazania te same, użycie w ilości o połowę mniejszej, niż Nr. II.

IV. **Słona normalna** słabsza (Na Cl 8,0 : 10‰ soli s.). Wskazanie: *enteritis mucosa c. obstipatione; obstipatio habitualis min. gr.* Po 1 szklance rano na czczo 2—3 razy. Odpowiada: Kissingen (Rakoczy), Wiesbaden.

V. **Słona normalna** mocniejsza (Na Cl 13,0 : 15‰ soli s.). Działa silniej niż Nr. IV. Wskazanie i sposób użycie ten sam co Nr. IV.

VI. **Alkaliczno-słona** normalna (Na_2CO_3 1,30, Na Cl 1,0 : 2,50‰ soli s.). Wskazania: *laryngitis* (wziewania), *gastralgia, dyspepsia; nephritis chronica, pyelitis, cystytis.* Po ½—1 szklanki 2—3 razy na czczo. Wśród dnia jako napój dyetyczny po ½—1 szklanki na raz. Odpowiada: Ems, Gleichenberg, Luhaczowice, Selters, Apollinaris, Giesshübler, Krondorfer.

VII. **Glauberska normalna** mocniejsza (Na_2SO_4 7,5 : 10‰ soli s.). Jednorazowe *eccoproticum; haemorrhoides; hyperaemia et degeneratio adiposa hepatis; obesitas; hyperaemia cerebri.* Po 1 szklance 2—3 razy na czczo. Dla wypróżnienia rannego na noc 2 szklanki. Odpowiada: Abazienbad (Ferdinandsbrunn), Tarasp-Schuls (Luciusquelle).

VIII. **Glauberska normalna** słabsza (Na_2SO_4 2,4, Na_2CO_3 1,4 : 5‰ soli s.). Wskazanie: *gastritis mucosa, enteritis chron., icterus catarrhalis degeneratio adiposa hepatis, diathesis uratica, cystitis, obesitas.* Rano na czczo po szklance 1—3 razy ogrzana; może być stosowana wśród dnia po ½—1 szklanki kilka razy. Odpowiada: Karlsbad, Francensbad (Salzquelle), Tarasp (Luciusqelle).

IX. **Magnowa normalna** ($MgCO_3$ 7,0 : 20,0 soli s.). Używa się jako jednorazowe *eccoproticum*, następnie: *pyrosis c. obstipatione, coprostasis, haemorrhoides. obesitas*, Na czczo po 1 szklance 2—3 razy. Jako środek przeczyszczający naraz 2 szklanki. Odpowiada wszystkim wodom gorzkim jak Hunyady-Janos etc.

X. **Wapniowa normalna** ($CaCO_2$ 2,20 : 10‰ soli s.). Działa moczopędnie. Wskazania: *enteritis diarrhoica* (ogrzana), *gastritis c. diarhoea* (ogrzana), *nephritis chronica, pyelitis, rhachitis.* Po pół szklanki 2—3 razy na czczo. W chorobach przewodu pokarmowego ogrzana tylko pół szklanki rano na czczo i wśród dnia w godzinę po jedzeniu. Odpowiada: Marienbad (Rudolsfquelle), Wildungen, Salvator, Weissenburg.

XI. **Litowa normalna** (Li_2CO_3 2,0 : 5‰ soli s.). Wskazania: *diathesis uratica, arthrilis uratica.* Na czczo po 1—2 szklanki; podczas dnia kilka razy po ½—1 szklanki. Silniejsza od wód rodzimych: Salvatorquelle, Baden-Baden, Franzensbader Natáliequelle, Dürckheim.

XII. **Jodowa normalna** słabsza (Na J 1,5 : 3,3‰ soli s.). Wskazania: *scrofulosis, metritis, rhachitis, syphilis (gumma)*. Na czczo po ½—1 szklanki 1—3 razy, lub 3 razy dziennie. Zawiera więcej jodków od: Goczałkowice, Hall, Kreuznach, Königsdorf-Jastrzęb, Lipik.

XIII. **Jodowa normalna** mocniejsza (Na J 4,0 : 5‰ soli s.). Wskazania, sposób użycia ten sam co Nr. XII.

XIV. **Bromowa normalna** słabsza (Na Br 4,0 : 5,0‰ soli s.). Wskazania: *hysteria, neurasthenia*. Trzy razy dziennie po ½—1 szklanki.

XV. **Bromowa normalna** mocniejsza (Na Br 9,0 : 10‰ soli s.). Działa silniej, niż Nr. XIV.

XVI. **Żelazista normalna** (Pyrof. Fe Na 1,00 : 3,30‰ soli s.). Wskazania: *chlorosis, anaemia, chloranaemia, reconvalescentia*. Na czczo ½ szklanki i jeszcze 2 razy dziennie po ½—1 szklanki po jedzeniu. Odpowiada: Cudowa-Pyrmont, Francensbad, Schwalbach, Königswart, Spaa, Marienbad (Ambrosiusquelle), Reinerz, Elster (Moritzquelle).

XVII. **Arsenawa normalna** (KAs O_2 0,015 (10 mg. ac. arsen.) : 2,500‰ soli s.). Wskazania: *anaemia, cachexia, scrophulosis, lymphomatosis, malaria, psoriasis*. Po ¼—½ szklanki 3 razy dnia po jedzeniu. Odpowiada: Levico, Roncegno, Srebrenica.

XVIII. **Arseno-żelazista normalna** (KAs O_2 0,009, Pyrof. Fe Na 0,500 : 2,500‰ soli s.). Wskazania i sposób użycia ten sam co Nr. XVII.

XIX. **Dyetetyczna normalna.** Służy za napój dyetetyczny.

XX. **Kwaskowata normalna** (Ac. phosphor. offic. 0,5 Acid. hydrochl. dil. off. 0,5 : 1,5‰ soli s.). Służy za napój dyetetyczno-orzeźwiający.

XXI. **Stołowa normalna.** Służy za napój dyetetyczny. Tak Nr. XIX jak i XXI odpowiada: Giesshübler, Krondorfer, Apollinaris.

Wody normalne organiczne numerowane.

XXII. **A. Aqua alcalina effervescens mitior** (różowa). (Natrii bicarbon. 5,0, Natr. salicyl. 2,0, Natr. biborici 1,0, ciał stałych 8‰). Wskazanie: *gastritis acida c. ectasia ventriculi, flatulentia fermentativa, icterus catarrhalis, cholelithiasis, cystitis, diathesis uratica, arthritis chronica diabetes mellitus*. Rano na czczo po ½ szklanki 1—3 razy, równocześnie po ½—1 szklanki podczas dnia; jako *antifermentativum* lub *antacidum* w godzinę po jedzeniu.

XXIII. **B. Aqua alcalina effervescens fortior** (różowa). (Natr. bicarbon. 8,0, Natr. salicyl. 2,5, Natr. biborici 2,0, ciał stałych 12,5‰). Silniejsza od poprzedniej. Wskazania te same co przy XXII. Używa się w ilości o połowę mniejszej, aniżeli XXII.

XXIV. C. **Aqua calcariae effervescens mitior.** Woda ziemna słabsza numerowana (Calcii carbonici 2,0, Calcii salicylici 2,0, ciał stałych 4,0‰). Działa jako *obstipans*. Używa się w: *enteritis diarrhoica nephritis chronica, pyelitis, rhachitis*. Po ½ szklanki rano na czczo 1—2 razy; równocześnie podczas dnia po ½ szklanki 2—3 razy po jedzeniu. W stanach biegunkowych należy wodę pić po ogrzaniu.

XXV. D. **Aqua calcariae effervescens fortior.** Woda ziemna mocniejsza numerowana (Calcii carbonici 2,2, Calcii salicylici 3,0, ciał stałych 5,2‰). Działanie silniejsze, aniżeli poprzedniej. Wskazania i sposób użycia ten sam w ilościach o połowę mniejszych.

XXVI. E. **Aqua magnesiae effervescens numerata** (Magnesiae carbonicae 5,0, Magnesiae salicylicae 1,0, ciał stałych 6,0). Działa jako *eccoproticum, antacidum* i słabe *antifermentativum*. Rano na czczo po szklance 1—2 razy, albo na noc. Równocześnie podczas dnia po ½—1 szklanki po jedzeniu przez kilka tygodni.

F. **Aqua ferri bicarbonici effervescens** (ex tempore parata) 1—2 łyżeczek syropu żelazist. (Rp. *Ferri sulfurici crystalisati recentis 2,5—5,0, Solve in aquae destill. fervida 10,0, dein adde syrupi simplicis 100,0, M. d. s.* Syrop żelazisty) daje się do szklanki, dolewa wody Nr. II pół szklanki i wypija za pomocą rurki szklanej. Taką porcyę 3 razy dziennie na pół godziny przed jedzeniem we wszystkich tych chorobach, gdzie chcemy użyć przetworów, lub wód żelazistych.

PODRĘCZNIK TERAUPETYCZNY.

Abortus. Poronienie. Przy poronieniu nawykowem, należy wykazać przyczynę. Z chorób ogólnych najczęściej wywołuje je kiła, która wymaga energicznego leczenia swoistego podczas ciąży. Inne skazy ogólne wymagają też leczenia swoistego. Z przyczyn miejscowych najczęściej wywołują poronienie tyłozgięcie macicy, dające się podczas ciąży leczyć; jakoteż zmiany zapalne błony śluzowej, miąższu macicy i jej otoczenia. Gdy przyczyny poronień nawykowych przy badaniu nie łatwo nam odnaleść, natenczas polecimy ciężarnej nadzwyczaj spokojne zachowanie się, zabronimy jej wszelkich forsowniejszych ruchów. jazdy, zwłaszcza koleją, a nawet dłuższy czas polecimy jej pozostawanie w łóżku.

Każde krwawienie w ciąży, dla którego przy badaniu nie znajdziemy wyraźnej przyczyny, zapowiada możliwość poronienia, a skoro do krwawień dołączą się bóle w krzyżach i dołem wtedy mówimy o poronieniu grożącem. W tych przypadkach kładzie się chorą do łóżka, zaleca się jej absolutny spokój, dyetę lekko strawną, przeciw skurczom macicy podaje się środki odurzające, najlepiej w formie czopków odbytniczych.

Rp. Extr. opii aquosi. 0·04. But. Cacao q. s. ut. f. supp. anale. D. t. Nr. VI. S. 2—3 czopków dziennie użyć lub też:

Rp. Morphi muriat. 0·015; But. Cacao q. s. ut. f. supp. anale. D. t. Nr. VI. S. 2—3 czopków dz. użyć.

Krwawienie skąpe nie wymaga żadnego lekowania, w krwawieniu obfitszem wolno podawać tylko środki działające na błonę śluzową, a nie na miąższ macicy, jako to:

Rp. Extr. fluid. hydrast. canad. 20·00. S. 3 razy dnia 15—20 kropel zażyć, lub też:

Rp. Pastil. stipticini fabr. Merck à 0·05; Dntur N. 40. S. 3 razy d. po 2—3 pastylek zażyć.

Rp. Styptol à 0·05 Pastill. S. 4 razy dziennie 1—2 pastylek.

Niewolno natomiast przy grożącem poronieniu podawać sporyszu, jakoteż środków przeczyszczających, drastycznych, okładów zimnych, lub też używać tamponady pochwy. Natomiast bardzo groźny krwotok nawet przy poronieniu grożącem bedzie zmuszał nas do użycia tamponady pochwy. Użyjemy tamponów, albo z gazy aseptycznej, albo z gazy jodoformowej, pierwsze będziemy musieli usunąć po 12, drugie po 24 godzinach.

Tamponady należy dokonywać z wszelkiemi możliwemi kautelami aseptyki.

Przy poronieniu w toku będącym niema również wskażania do żadnych zabiegów, ani też do jakiegokolwiek lekowania, z wyjątkiem znacznego krwotoku zniewalającego do tamponady szyi i pochwy, ewentualnie do ręcznego wydobycia jaja płodowego i objawów zakażenia, które również nakazują poronienie jak najszybciej ukończyć.

Zatrzymanie łożyska lub resztek jaja płodowego po poronieniu, zniewala do ręcznego usunięcia ich z macicy, a dopiero gdy to jest niemożliwem, można użyć tępej łyżeczki celem ich usunięcia. Postępowanie ścisłe przeciwgnilne.

Po ukończeniu poronienia i dokładnem przestrzykaniu macicy w razie niedowładu macicy można podać wewnętrznie 2—3 gr. sporyszu, lub też ergotyny Wernicha podskórnie w ilości 1—2 gr.

Tamponowanie szyi po poronieniu niezakaźnem jest zbyteczne.

Acne rosacea. T r ą d z i k r ó ż o w a t y. Usuwać przyczyny wewnętrzne. Wewnętrznie:

Rp. Ichtalbin v. Ichtyol. 15·0; Pulv. et ext. Liquirit. *āā* ad pill. 100. S. 3 razy dnia 2—6 pigułek.

Miejscowo: Przez dzień zmywać często rozcieńczonym kw. octowym lub cytrynowym lub smarować 2% rozczynem wyskokowym tanniny a na noc przykładać:

Rp. Lanolini 0·5; Vaselin. flav. 10·0; Aq. dest. 20·0; Ichtyol. 2·0. S. Ciasto chłodzące.

Obok tego krótkie okłady (8—10 sek.) z gorącej wody, potem puder. W okresach późniejszych nacięcia nożykiem lub elektroliza.

Acne vulgaris. T r ą d z i k. Dyeta, leczenie przyczyn wewnętrznych.

Miejscowo: wyciskać zaskórniki i krosty; częste wymywanie w dzień mydłem przetłuszczonem resorcynowo-lubnaftolowo-siarczanem tiosinaminowem lub sap. natr. peryoxydat. Na noc posmarować maścią:

Rp. Sol. Calcii chlorat. (10%); Naftalini *āā.* 45·0. Mf. Ung. S. Maść na noc;

Rp. Adip. lanae 50·0; Vaselin. flav. 10·0; Hydrogen. peryoxyd. 20·0; Hydrarg. sublim. cor. 0·03; Bism. oxychlorat. 0·5—1·0. Mf. ung. S. Maść na noc;

Rp. Lact. sulf. 10·0; Lanolin. p· 2·50; Aceti 7·50; Vaselin fl. 5·0. Mf. ung. S. Maść na noc.

Agrypnia. Bezsenność. Uwzględnić przyczyny: Anaemia, Hysteria, Neurastenia, Dyspepsia.

Przy anemii na wieczór wino, piwo, przy nawałach derivantia, letnie kąpiele, odpowiednia dyeta, unikanie męczącej umysłowej pracy, wczesne jadanie wieczerzy, nacieranie ciała wodą z octem itd. Gdy te środki nie pomagają:

Rp. Chloralhydrat 3—5·00; Aq. dest. 100·00; Succi liquir 20·00; Chloroform gtt. 3. MDS. Połowę na raz, drugą za ½ godziny.

Rp. Sulfonali 1·00; Tal. dos. 5. S. Na jedną do trzech godzin przed spaniem proszek z herbatą lub rosołem. (Przy dłuższem używaniu intoxic!).

Rp. Kali bromati 0·25; Castor. canad. 0·05; Sacchari 0·30; Mfp. tal. dos. X. S. 3 proszki dziennie. (A. na tle nerwowem).

Rp. Chloralmid 3·00; Aqu. dest.; Syr. simpl. *āā* 30·00.

Rp. Hyoscini hydrojodici 0·01, Extr. Gent. q. s. ut. f. pill. N. 50. S. Na noc 2—3 pigułek.

Polecany też bywa przetwór Bromidia 1—2—3 łyżeczek na noc.

Rp. Trional. 1·0. S. 1—2 proszków w mleku, rosole itp.

Rp. Paraldehyd. 4·0; Mucilag. Salep.; Syr. cort. Aurant. *āā* 20·0; Aq. font. 40·0. S. połowę na raz, po 2 godz. drugą.

Rp. Bromipin 10% f. c. vitell. ov. N. II. emuls. add. ol. menth. pip. gtt. 5. na noc. 1—3 łyżeczek.

Rp. Dionin. 0·02—0·03 p. dos. DS. w krop. lub proszku na noc.

Rp. Hedonali 0·5—1·0—1·5—2·0 pro dosi.

Rp. Veronali 0·25—1·0 pro dosi.

Alcoholismus. Zatrucie wyskokowe. *Acutus* zobacz: Otrucia.

Chronicus. Leczenie tylko w zakładach możebne. Zupełne usunięcie alkoholu; leki nasenne, przedewszystkiem chloral i sulfonal; kąpiele letnie. W lżejszych stopniach pomaga: *Tra opii simpl.*

Rp. Strychnin nitr. 0·05; Aqu. dest. 15·00. DS. do injekcyi. Dzien. 1—2 inj. po 0·50 płynu. Równocześnie natr. brom.

Rp. Extr. nuc. vom. 0·50; Spir. vini 5.0; Acid. phosphor. dil. 10·0. S· 3 razy dnia po 10 kropli.

Alopecia areata. Łysina plackowata. Cierpienie nader uporczywe.

Rp. Vereatrin 0·40; Spir. vini rectif. 90·0; Spir. Lavandul. 30·0; Glicerin. p. 15·0. S. codziennie pęndzl. miejsca zajęte (Kaposi).

Rp. Chrysarobini 2·0—4·0; Lanolin. anhydr. 3·00. S. Codziennie natrzeć, aż do podrażnienia (Crocker) ostrożnie ze względu na coniunctivitis).

Rp. Sublimat. corros. 0·1—0·3; Spir. vin. rectif. 4·0; Ol. terebinth. 25·0. S. Codzien. wcierać (Crocker).

Rp. Chloral hydrat. 5·0; Aether. sulfur. 25·0; Ac. acetic. crystal. 1·0—5·0. Co 2 tygodnie dobrze wcierać, — codziennie zaś wyrywać włosy w otoczeniu i wcierać 5% salol w wyskoku.

Amenorrhoea. Brak miesiączki. Badać dokładnie i szukać przyczyny. Pamiętać o możebności ciąży. W przypadkach haematometra zabieg operacyjny. Jeżeli przyczyną chlorosis, scrophulosis, tuberculosis, anaemia, polysarcia, zastosować odpowiednie leczenie, uregulować dyetę i uważać na stolec.

W przypadkach niedostatecznego rozwoju macicy, albo w przypadkach nadmiernego zwinięcia się tejże po porodzie: wstrzykiwanie ciepłe, elektryzowania macicy, kąpiele nożne, gorące, upusty krwi z części pochwowej, powtarzane w czterotygodniowych odstępach, szczególniej gdy są molimina menstrualia. Codzienne zakładanie sondy, pendzlowanie części pochwowej nastojem jodu, miesienie wzdłuż kręgów lędźwiowych i krzyżowych. Żelazo wewnętrznie, luteina, ovaraden (Knolla), zmiana powietrza, powietrze górskie, Krynica, kąpiele borowinowe (Mattoniego sól borowinowa).

Rp. Extr. aloes 1·00; Pulv. myrrhae q. s. ut. f. pill. Nr. 50. S. 3 r. dnia 2—3 pigułek.

Rp. Acid. arsenic. 0·06; Ferri sulph. exsiccat. 2·00; Piper nigr.; Aloes; Myrrh. *āā.* q. s. f. pill. Nr. 60. S. 2 r. dz. pigułkę po jedz.

Rp. Kali hypermang. 1·00; Butyr. cacao 1·00; Pulv. cacao q. s. ut. f. pill. 50 S. 3 r. dnia 1—2 pigułek ,lub podaje się w czasie molimina construalia.

Rp. Capsul. elasicar. tenentium 0·02 Apioli Nr. XX. S. Rano i wieczór kapsułkę zażyć (Baillot i Barbette).

Rp. Mangan sulphur. 5·00, Bolus albae q. s. ut. f. pill. Nr. 50. S. 1—2 pigułek dziennie po jedzeniu.

Anaemia. Niedokrwistość. Jeżeli wskutek krwotoku: leki wzmacniające i podniec. W razie grożącego zapadu wino Sherry, Szampańskie, czarna kawa, eter, oraz: podskórne wstrzyknięcie rozczynu soli 0·70% w ilości 500—700·000. Enemy z wody słonej, które można dawać, gdy chory nawet nieprzytomny. Najpierw enema ciepła dla oczyszczenia kiszki, następnie z wody słonej: na $^1/_2$—1 litra wody gorącej $^1/_2$—1 łyżeczki soli, zatrzymać przez pół godziny), powtarzać w pierwszych dniach po krwotokach co godzinę, w dalszych, co 2—6 godzin.

Na przemian można dawać enemy, ożżywcze (2 na dzień) 200 cm.^{3} ciepłego mleka lub nietłustego rosołu

z pół łyżeczką soli i żółtkiem, łyżeczką somatozy, kieliszkiem wina czerw.

Rp. Aether. sulphur. 10·00; Camphor. 1·00. DS. Wstrzyknąć 1—3 wstrzyk.

Rp. Olei camphorati 10·00. DS. 1/2 wstrzykawki.

Przy dłużej trwających A. według wskazań: uwzględnić dokładnie przewód pokarmowy w szczególności usta (zęby) i żołądek; arsen (Woda Gubera Levico), żelazo, wino, pobyt na świeżem powietrzu. Wody żelaziste, Krynica, Żegiestów, kąpiele borowinowe (Mattoniego sól borowinowa).

Rp. Liquor ferri album. 50·00. DS. 2 razy dz. łyżeczkę.

Rp. Ferri hydrog. reduct. 5·00; Acid. arsen. 0·10; Pulv. altheae, Mel. depur. *āā* qu. s. f. pill. Nro 120. S. 3 pig. dz.

Rp. Granul. natr. arsenic. *āā* 0·001, — S. 3 razy dziennie po 1—2 perełek zażywać po jedzeniu.

Rp. Haemoglobina po 0·20 na dzień w formie pastylek Dra Pfeiffera.

Rp. Calcar phosphoric 10·00; Haemoglobin 1·00—2·00; Extr. Strychni 0·10; Div. in dos. 20. S. Dziennie 5 proszków.

Wody pyrofosforan. Syr. ferr. mang. pept. fabr. Matula. Ferrophosphat »Matula«. Pastill. jodo ferrati comp. Jahr. Pill. Blaudi — Fersan — Alboferrinum.

U dzieci leczyć przyczynowo: Zaburzenia w trawieniu, kiła, krzywica, zołzy, zimnica.

Angina diphterica zob. **Diphteritis.**

Angina pectoris zob. **Stenocardia.**

Angina catarrh. acuta. O s t r y n i e ż y t g a r d ł a. Ciepłe płókanie z naparu korzeni ślazowych.

Rp. Infus. fol. Salviae e 20·0 ad 200·0; Trae opii simpl. 1·0. MDS. Płókanie.

Rp. Decoct. rad. Altheae 200·0; Trae laud. simpl. gtt. XV; Syr. moror. 20·0 MDS. Płókanie.

Rp. Kali chlorici 5·0; Aq. destill. 300·0; Spir. menth. pip. gtt. II. MDS. Płókanie.

Rp. Acidi salicylici 1·0; Kali chlorici 2·0; Aq. destill. 300·0. MDS. Płókanie.

Rp. Alum. crud. 5·0; Aq. destill. 200·0; Trae laud. simpl. 1·0. MDS. Płókanie.

Rp. Hydrogen. hyperoxydat. 3% 300·0. MDS. Płókanie.

Angina phlegmonosa. R o p o w i c a g a r d ł a. Otworzenie ropnia w stosownym czasie: dnia następnego w razie objawów zatrzymania się ropy, należy zgłębnikiem, zerwać zlepiające się brzegi otworu.

Angina tonsill., catarrhalis, follicularis. Z a p a l e n i e m i g d a ł k ó w n i e ż y t o w e , m i e s z k o w e. Ciepłe płókania.

Rp. Kali hypermang. 1·0; Aq. destill. 300·0. DS. Woda do ust.

Rp. Natri salicylici 1·0; Aq. destill. 200·0. S. Płókanie.

Rp. Aq. calcis 200·0. S. Płókanie.

W przypadkach przewłocznych dla zmniejszania powiększonych migdałków:

Rp. Arg. nitr. cryst. 1·0; Aq. destill. 30·0; Da in vitr. nigr. S. Pendzlowanie.

Rp. Extr. sec. cornuti 1·0; Trae jodi 4·0; Glycerini 30·0. S. Pendzlowanie.

Anorexia. Brak łaknienia. U osób niedokrewnych, gruźliczych i neurasteników — świeże powietrze osobliwie górskie i na morzu; kąpiele rzeczne, masaż. W ciężkich przypadkach histeryi leczenie w zakładzie — odosobnienie, ewentualnie żywienie sondą — przepłókiwanie żołądka. Odpowiedia dyeta. — U bledniczych żelazo, arsen, kwas solny. Na tle hysteryi i neurastenii leczenie bromem.

Tra. amar.; Tra. nuc. vomic.; Tra. chinae comp.; Extr. gentian; Decoct. condurango; Tra rhei vinos.

Rp. Orexin basic. s. tannic. 0·3—0·5. S. 2 razy dziennie na godzinę przed jedzeniem w opłatku lub wsypać na język i popić wodą.

Aphthae (Stomatitis aphthosa). Zapalenie pryszczykowe ust. Pendzlowanie 10% rozczynem kali chloricum, ½% rozczynem acid. tannici, 5% Boraxem. Tra. Myrrhae. Tra. Ratanhiae.

Rp. Succi citri; Syrup rub. Id. *āā*. 10·00. S: Do pendzlowań.

Rp. Argenti nitrici 1·00; Aq. dest. 50·00. MDS. Do pendzlowań.

Wewnętrznie:

Rp. Kali chlorici 1·00; Aq. dest. 80·00, Syrup. rub. id. 20·00. MDS. Co 2 godz. łyżeczkę.

Uporczywie trzymające się plamy lapisować lub przypalić sinym kamieniem. Obob tego zimne napoje, podawanie kawałków lodu, unikanie gorących i twardych potraw.

Apoplexia s. **Haermorrhagia cerebri.** Rażenie, udar, krwotok morgowy. Łóżko, głowa wysoko ułożona, okład lodowy na głowę, okład zimny na serce, u dobrze odżywionych upust krwi (100—500 gr.). U osób bladych, ze słabym pulsem nacierania skroni środkami drażniącymi, synapizma na okolicę serca, wąchanie amoniaku. Nadto dać zaraz lewatywę z octu, mydła lub soli tak, żeby nastąpiło silne przeczyszczenie; nacieranie kończyn. W razie silnych objawów podrażnienia lewatywy z 1—2 gram. chloralu, injekcye podskórne 0·01—0·02 morph. mur. Jeżeli tętno słabe i jest zapad, wino, kawa czarna, kamfora, eter podskórnie, digitalis, synapizm.

Gdy udar minął, nie pozwalać wstawać z łóżka, okład lodowy w dalszym ciągu na głowie, stolce regulować, wody gorzkie Hunyady Janos, Morszyńska, Saratica; chłodne pożywne napoje, limoniady, zupy, mleko w pierwszych dniach po napadzie — później jaja, bulion. W razie bezsenności chloral, sulfonal, a ze środków wewnętrznych digitalis lub Tinct. Strophanti dla uspokojenia akcyi serca.

W kilka tygodni po ataku, kali jodatum, elektryzowanie kończyn porażonych, masowanie, ruchy bierne.

Rp. Inf. fol. Sennae e 15·0 ad 200·0; Sal. amar.; Syr. rub. idaei *āā*. 25·0; S. Co godz. łyżkę.

Rp. Inf. rad. Rhei e 15·0 ad 150·0; Ol. ricin. 20·0. MDS. Na dwie lewatywy.

Rp. Inf. fol. Sennae e 20·0 ad 200·0; Magnes sulfur. 20·0. MDS. Na lewatywę.

Rp. Tinct. Cantharid. 5·0; Ol. Terebinih. 25·0. M. S. Do nacierań. W zastarzałych przypadkach:

Rp. Strych. nitr. 0·005; Aq. dest. 10·0. S. Codzień 1 strzyk. 1-gramow.

Arteriosclerosis. Stwardnienie tętnic. Przedewszystkiem Kal. jod. a w miarę potrzeby równocześnie albo naprzemian z środkami nasercowemi, nitrogliceryna. Uwzględnić: Lues, Diat. uric. Tabes, Morb. Brightii, Diabetes, Ołowicę.

Zamiast K. j. można dawać:

Natr. jod. S. Na dzień 1—1·5—3·0 gr.

Jodvasogen 6% 3·00. S. 5—8—12—20 kr. 3 r. dziennie w mleku lub wodzie jakiejś burzącej (sodowej, szczawnickiej itp.) używać miesiącami. Na J. ma tę wyższość nad KJ., że nie sprowadza tak łatwo zatrucia (nieżyty błon śluzowych). W razie wystąpienia objawów zatrucia jodem: Natr. sulfanilicum 6:200. 3 łyżki dziennie.

Powiększać ilość moczu i wydalanie wapna przez nerki:

Rp. Natr. carb. 10·0; Ac. lactic. q. s. ad saturat. dein adde Ac. lact. 10·0; Syr. simpl. 10·0; Aq. d. ad 200·0. MDS. Przez dzień wyżyć.

Przeciwskazane tylko w końcowym okresie lub wobec znacznego zaniku nerek.

Arthritis vide **Rheumatismus articulorum.**

Arthritis urica. Podagra, Dna; Zapalenie stawów dnawe, moczanowe. Leczenie dyetetyczne. Ograniczenie pokarmów co do ilości i jakości. Wolno jeść mięso chude, o ile możności tylko białe, mleko, jarzyn sporo, unikać tłuszczu i mącznych potraw a głównie napojów wyskokowych. Do picia szczawy lub zwykła woda z dodaniem kwasku. Wskazany jest ruch na świeżem powietrzu, wycieczki w góry, gimnastyka. Ze środków wewnętrznych polecają: Tinctura lub Vinum colchici po 10—20 kropli 3—4 razy

na dzień, Natrium salicylicum lub Antipyrina 2—3 grm. pro die. Aspirina (Beyera).

W razie silnych bólów wcierać maść z narkotykami, na wewnątrz morfinę lub podskórnie.

Następnie picie wód: Salvator, Bilińska, Vichy, Kissingen, Ems, Neuenahr, Obersalzbrunn, Dürckheim, Homburg, litowa sztuczna Rzący i Chm. — otyłym zaś osobom można polecić Marienbad, Karlsbad, ewent. leczenie na miejscu w Karlsbadzie, kąpiele z dodatkiem soli borowinowej Mattoniego.

Rp. Chloroform 10·00; Aq. colonien. 20·000; Tr. Aconiti 40·00. DS. Do nacierań.

Rp. Extr. Belladon. 2·00; Lanolini 20·00. Mf. ung. DS. Wcieranie.

Rp. Lithii jodat. 0·25; Extr. et pulv. gent. *āā*. q. s. f. pil. 20. S. 3—4 pig. dziennie.

Rp. Lithii carbonici 0·10; Sacchari 0·20; Mfp. de tal. dos. 20. S. 3 proszki dziennie.

Rp. Lithii. citric. 5·0; Aq. d. 125·0; Ac. citric. 0·5; Syr. citr. 30·0. MDS. 2—3 razy dziennie łyżkę.

Rp. Natrii lithiosalicyl. 1·00; D. tal. dos. XII. S. 3—4 pr. dziennie.

Rp. Solut. lysidini 50% 10·0; Aq. destillat. 200·0 in vitr. nigr. S. 2—6 łyżek dziennie w wodzie alkalicznej zażyć.

Rp. Piperazin po 0·25 na dawkę, dziennie 1—3 gr.

Rp. Urosin 10 pastylek dziennie odpowiadający 5 gr. kwasu chinowego (przez 4—8 tyg.).

Rp. Sidonal (Piperazinum chinicum), 0·5. T. d. X. S. 10 proszków dziennie.

Rp. Salol; Aether *āā*. 4·00; Collodii 30·00. S. Pendzlować miejsca bolesne.

Rp. Antinervini (Radlauer) 0·50 in pastill. compress. S. Kilka razy dnia zażyć.

Przy białkomoczu:

Rp. Urotropini 0·50 td. XII. S. 3 pr. dz. zażywać.

Ascaris lumbricoides. Glista dżdżownicowata. Zabraniać pokarmów mącznych, natomiast mleko, mięso.

Rp. Santonin 0·15 (—0·20); Ol. ricini 50·00. MDS. Co 2 g. łyżkę.

Rp. Santonin; Calomel. *āā*. 0·01—0·03; Pulv. rad. rhei 0·15; Sacchari 0·20; Mfp. dtur. tal. dos. Nr. 6. Rano i wieczór proszek.

Rp. Pulv. sem. cinae 4·50; Pulv. rad. jalap. 2·50; Mfp. divid. dos. Nr. 5. DS. Co 1/2 godz. proszek.

Użyć można też trochisci santonini po 0·025 santoniny.

Asthma bronchiale. Dychawica. Usunąć przyczynę (np. polipy w nosie, choroby kobiece).

Podczas samego napadu, chorego rozebrać (zwłaszcza zdjąć stanik lub gorset), umieścić go w przestronnym

pokoju, gdzie dobre świeże powietrze. Najprędzej działają narcotica, podać więc na wewnątrz albo Chloralhydrat 2·00 na raz, lub wstrzyknąć morfinę. Mniej pewnie działa morfina na wewnątrz. Polecić choremu podczas napadu mocną czarną kawę, gorące okłady lub synapizma na klatkę piersiową i łydki. Kilka kropli amylnitritu do wąchania, lub pirydiny na spodeczek wylać i tem oddychać, polecają też Kali jodat. w dawkach 1—3·00 na dzień, atropinę, lub extr. quebracho. Jeżeli narcoticum nie może być podane a wśród napadu słychać liczne rzężenia, świsty i furczenia, to podać należy emeticum n. p. apomorfinę podskórnie lub na wewnątrz. W ciężkich napadach można się uciec do narkozy chloroformowej. Po przejściu napadu leczyć chorobę główną i pozostały zwykle po napadzie nieżyt oskrzelowy, odpowiedniemi środkami. Również skutecznie działają przetwory jodowe w połączeniu z bromowymi.

Rp. Extr. fluid. Quebr. 25·00. DS. 2—3 łyżeczki dziennie.

Rp. Vini stibiati; tinct. lobel. infl. *āā*. 5·00; Morph. mur. 0·10. DS. 3 r. na dz. po 15 kropli.

Rp. Vini stibiat; Trac lobel. *āā*. 5·0; Liq. ammon. anis. 1·0. MDS. Co 1/4—1/2 godz. 10 kropli.

Rp. Aphomorphin chlor. 0·05; Acidi hydrochlor. dill. gtts. X.; Aq. menth. pip. 50·00; Syrup. 20·00. MDS. Co 2 godz. 1/2 łyżeczki.

Rp. Kali jodati 10·00; Tinct. stram. 8·00; Extr. liquir. 4.00; Syrup. scill. 30·00; Aq. destill. 250·00. S. 3 razy dziennie łyżkę w szklance wody.

Rp. Paraldehyd 2·00—3·00; Aq. destill. 100·000. Syr. simpl. 20·000. S. Na 2 razy użyć w przeciągu 1/2 godziny.

Rp. Antinervin (Radlauer) 0·50; Sacch. albi. 0·50, dent. tal. dos. N. XII. S. Co 2 godziny proszek.

W razie napadu:

Rp. Chloral. hydrat. 3·00; Syr. simpl. 30·0. DS. Na raz użyć.

Rp. Amylnitrit. 5·00; Ol. foenicul. 10·00. S. W napadzie 2—5 kropli nalać na chustkę i wdychać.

Rp. Natri-nitrosi 2·00; Aq. dest. 120·0. DS. 4 razy na dzień łyżeczkę.

Rp. Kali jodati; Tinct. lobel infl. *āā* 10·00; Extr. opii 0·10; Aq. destil. 180·00. DS. CO 2 godz. 1/2 łyżki.

Rp. Extr. Bellad.; Pulv. Belladon. *āā*. 0·30; f. pil. N. 30. Na wieczór 1—2 pigułek.

Rp. Lobelin 0·01; Extr. liquir. 5·0; f. pill. N. quinque. S. Co 2 godz. pigułkę.

Rp. Jodopyryni 0·5 t. d. X. S. 3—4 pr. dz.

Rp. Pyridini puri 5·0. S. 10—20 kropli wziewać aparatem Sieglowskim.

Rp. Pyrenol 10·0; Aq. dest. 200·0. S. 3 łyżki dz.

Radzą też w początku napadu pendzlować w głębi nosa:

Rp. Tinc. Naregamiae; Aq. lauroceras. *āā*. 10·00. S. 2—3 razy dnia po 10 kropli.

Rp. Cocain mur. 1·00; Aq. dest. 20·00. DS. Do pendzlowania.

Rp. Folior. belladon. 0·3; — hyoscym. 0·15; — stram 0·15; Extr. opii aquos. 1·5; Aq. laurocer. 0·5. MDS. Jako tytoń do papierosów (Trousseau).

Atelectasis pulmonum. Niedodma płuc. U noworodków ciepła kąpiel, zimne polewanie i nacieranie ciała. Dzieci takie należy często nosić, budzić ze snu. Obok świeżego powietrza, ogrzewać gorącemi flaszkami w pościeli, couveuse.

Rp. Liquor. ammon anis. 1·00; Aq. destil. 50·00; Syrup Sachari 15·00. MDS. Co godz. łyżeczkę.

Rp. Aetheris sulfur. 10·00. DS. Jednę lub 2 krople we wodzie.

Rp. Camphorae rasae 0·10; Mucil. gumm. 50·00. S. Co godzinę łyżeczkę.

Balanitis i Balanopostitis. Zapalenie żołędzi i napletka. Czystość, przemywania 3% rozczynem kw. borowego, ½% kali hypermang. i zakładanie waty suchej, obok tego użyć można:

Rp. Tannini; Amyl. trit. *āā* 15·0. Mfp. S. Zasypka. Albo pendzlowanie owrzodzeń rozczynem 1—5% arg. nitr.; 5—10% resorcyny.

Przy stulejce przestrzykiwać słabymi przeciwgnilnymi płynami (½% rozczynem lapisu). Przy znacznym obrzęku napletka zimne okłady, wreszcie nacięcie napletka lub przecięcie brzegu.

Bartholinitis. Zapalenie gruczołów przedsionkowych. *a)* acuta.

Obok leczenia rzeżączki pochwy (przestrzykiwania), spokój, okłady zimne obok ciepłych kąpieli nasiadowych, a gdy obrzęk się zwiększa, szerokie nacięcie na wewnętrznej stronie wargi sr. mniejszej (z góry na dół) lub nakłócie, wypuszczenie ropy i wstrzyknięcie do wewnątrz 1—2% azotanu srebrowego.

b) chronica.

Wstrzyknięcie ½—1% rozcz. azotanu srebr. do ujścia gruczołu zapomocą strzykawki Anel'a, lub gdy sprawa dawna, wycięcie gruczołu albo nacięcie i wyłyżeczkowanie.

Blennorrhoea urethrae. Wiewiór — tryper. *a)* acuta anterior.

W okresie początkowym użyć można metody Janeta (tylko w okresie podostrym!). Gdy objawy bardzo ostre, zalecić odpowiednią dyetę, częste przemywania prącia, uwaga na stolec i środki wewnętrzne.

Rp. Decoct. Sem. lini 500·0; Syr. Diacodii 10·0. S. Co godzinę łyżkę.

Rp. Decoct. fol. Uvae Ursi 25·0 ad 500·0; Syr. simplic. 25·0; Tct. Opii. 1·50. S. W ciągu dnia ciepłe wypić.

Rp. Natr. bicarbon. 5·0; Sacch. albi. 30·0; Succ. citri gtt. 3. S. W litrze wody przez dzień wypić.

Przeciw częstym zwodom prącia i zmazom nocnym:

Rp. Kali bromat. 10·0; Lupulini 1·0; Camphor. trit. 0·10; Mf. f. pulv. div. in dos. Nr. X. S. Na noc 1—2 proszk.

Równocześnie podawać można Balsam Copaiv. lub Ol. Santali po 0·5, 3—4 razy dziennie.

Jeżeli objawy nie są zbyt ostre polecić można wstrzykiwanie:

Arg. nitric. 1 : 5000—3000, Argentamin 1 : 5000—3000 (w aptekach istnieje 10% rozcz.), Alumnol 1—3%, Argonin 1½—4%, Protargol ½—1%, Itrol 1 : 10000—5000, Largin ¼—1%, Thal. sulfur. 3—5%, Kal. hypermang. 1 : 5000—3000.

Wszystkie te środki wstrzykiwać należy po poprzedniem oddaniu moczu i przepłukaniu cewki, 3—4 razy dziennie, a gdy wypływ staje się śluzowym i dwoinki z niego znikną, zmniejszać ilość dzienną wstrzykiwań płynem silniejszym, wreszcie pozostawiając jeden z tych środków raz dziennie, zalecić wstrzykiwanie środków ściągających:

Rp. Ammon. sulfoichtiol. 1—2%; Zinc. sulfocarbol. ¼—1%, Alumin crudi ¼—1%, Resorcin. resubl. 3—4%;

w końcu środki osadowe:

Rp. Plumb. acet. basic. sol. 0·5—1%, Bismuth. subnitr. ¼—1%, Ac. tannic. 0·1—0·5.

b) acuta anterior et posterior.

Środki hygieniczne dyeta, spokój. Wewnętrznie:

Rp. Extr. fluid. Kawa-Kawa 20·0. S. 3 razy dnia po 20 kropli.

Rp. Salol. 0·50; Dent. tal. dos. XXX. S. 4—6 pr. na dzień.

Rp. Extr. cubeb, alcoh. 20·0; Tct. aromat. acid. 5·0. S. 4 razy dnia po 20 kropli.

Rp. Herb. Herniar.; Fol uvae ursi *āā* 30·0. S. Na herbatę.

Przy znacznem parciu i krwawieniu: czopki morfinowe, kąpiele nasiadowe ciepłe, a wewnętrznie:

Rp. Ferri sesquichlor 2·0; Aq. destill. 200·0; Syr. cinnamon. 20·0. S. Co 2 godz. łyżkę.

Rp. Ergotini 1·0; Laudani p. 0·10; Sacch. albi 2·0; Div. in dos. Nr. X. S. Co dwie godz. proszek.

c) chronica.

Prawie zawsze całej cewki, dlatego po przekonaniu się, czy nie istnieją powikłania (cavernitis, periurethritis, strictura, prostatitis), które leczyć należy równocze-

śnie, przepłukiwać całą cewkę zapomocą cewnika miękkiego lub metalowego (Ultzmana) płynami w ilości 150—200 gr., albo rozczynami zgęszczonymi wkraplaczem Guyon'a lub Ultzmana. (Płyny, patrz przy cystitis). Gdy sprawa trwa długo, użyć obok przepłukiwań ciężkich sond metalowych.

Bronchiectasis. Rozdęcie oskrzel. Świeże i dobre powietrze, jeżeli można pobyt na wsi lub w górach. Leczenie nieżytu oskrzelowego. Jeżeli suchy nieżyt, dawać środki wykrztuśne, apomorphina, senega, ipecacuanh., stib. sulph. aurant. z dodatkiem morfiny. Jeżeli wydzielina b. obfita, to środki ściągające, jak tanina, ałun, plumb. acet. na wewnątrz lub do wziewań, albo też środki balsamiczne, w szczególności ol. terebinth. 10—20 kropli dziennie z mlekiem; w przypadkach znacznej wydzieliny można dojść do 40—50 kropli na dzień. — Dyeta pożywna — dużo mleka, masła, ewentualnie ol. jecoris. aselli. do 60 gr. dziennie.

Rp. Bals. peruv. 5·000; Aq. dest. 120·00; Syrup amygdalini; Mucil. g. arab. *āā.* 10·00. Co 2 g. łyżkę.

Rp. Ol. terebinth. 0·5—2·0; Menthol. 0·25; Aq. dest. 120.00. DS. Do inhalacyi.

Rp. Terpinol 3·00; Extr. et pulv. liquir. q. s. ut. pil. N. 30. S. 4—5 pig. na dzień.

Rp. Myrtoli 0·15; c. Glicer. q. s.; ut f. capsul. gelat N. 20. S. 3—4 kapsułki na dzień.

Rp. Eucalyptol. 0·1—0·3; D. T. dos. L. ad caps. gelat. S. 6—10 kabs. dziennie.

Wreszcie pobyt nad morzem lub w miejscach klimatycznych.

Bronchitis acuta. Ostry nieżyt oskrzel. Wewnętrznie środki rozdzielające, wykrztuśne, wobec silnego kaszlu suchego, środki odurzające, balsamica i wody mineralne alkaliczne: Szczawnicka, Giesshübler, Bilińska, Krościenko, wody miner. sztuczne Rzący i Chmurskiego.

Rp. Natri bicarb. 5·00; Morp. mur. 0·10; Mfp. div. in dos. XII. DS. 3 proszki dziennie.

Rp. Inf. rad. ipec. 0·50:200.00; Syr. cort. aurant. 15·00. MDS. Co godzina łyżkę.

Rp. Inf. seneg. e 6·00 : 200·00; Syr. simpl. 20·00. DS. Co godzina łyżkę.

Rp. Inf. rad. Quillajae e 5·00 ad 200·00; Liq. ammon. anis. 2·00; Syr. Seneg. 2·00. DS. Co godzina łyżkę.

Rp. Natri bicarbon. 5·00; Sulph. aur. antimon. 0·20; Morph. mur. 0·10; Mfp. div. in dos. XII. DS. 3 proszki dziennie.

Rp. Morph. mur.; Apomorphin mur. *āā.* 0·10; Aq. dest. 15·00; MD. in vitr. nigr. S. 3—4 r. dnia po 10 kropli.

Rp. Apocodein mur. 0·10; Aq. lauroc. 10·00. MDS. Po 10 kropli.

Rp. Apomorphin hydrochl. 0·05; Acid. hydrochl. gtts. 10; Aq. menth. pip. 50·00; Syr. simpl. 15·00. MDS. Co 2 godz. ½—1 łyżeczki.

Rp. Pulv. Doveri; Sacch. albi *āā*. 3·00; Mfp. div. in dos XII. DS. 3 proszki dziennie.

Rp. Extr. hyosc. 0·15; Aq. dest. 70·000; Syr. simpl. 20·000. S. Co 2 godziny łyżeczkę.

Rp. Codeini phosp. Knoll. 0·40—0·60; Aq. destill. ad 200. DS. Co 2 godziny łyżkę.

Rp. Natri bicarbon. 5·00; Terpin hydrat. 1·00; Codein mur. 0·20; M. fd. div. in dos XII.

Rp. Peronin 0·2; Sacch. 0·25 t. d. XII; S. 3 pr. dziennie.

Rp. Dionin 0·2; Aq. lauroceras. 10·0. S. 3 razy dziennie 15—20 kropli.

Rp. Codeini phosph. 0·02—0·03; Natri bicarbon. 0·50. M. f. pulv. S. Co 3 godziny proszek.

B) chronica. Dobre powietrze, unikanie dymu, kurzu, pożywna dyeta, środki lekko przeczyszczające. Jeżeli można, wysłać na zimę do cieplejszego klimatu, w lecie pobyt na wsi lub zdrojowiskach· Inhalacye soli (2%) z dodatkiem Ol. terpent. Ol. pini pumilionis. Picie wód Szczawnickich, Krościeńskich, alk. sztuczna Rzący i Chm. Expectorantia: Ipeka, Apomorphin. Przy Bronchoblenorrhea: Ol. Terebinth. dziennie dwa razy po 5—10 kropli z mlekiem, lub w kapsułkach. W razie duszności bańki suche, synapizmy.

c) foedita.

Rp. Ol. eucalypti 15·00; Ol. lavandul. gtts. X. S. Po 10 kropli do inhalacyi.

Rp. Tinct. eucalypti alcoh. 2·00; Syr. codeini 20·00; Syr. tolu 20·00; Aq. 80·00. DS. Po łyżeczce wypić w ciągu 24 godzin.

Rp. Myrtoli 1·50; Exhibe in caps. gelat. N. 10. Rano i wieczór kapsułkę.

Rp. Tinct. benzoes 1·00; Mixt. gummos. 120·00. DS. Jak wyżej.

Rp. Terpin hydrat. 3·0; Pulv. et rad. liquir. *āā*. q. s. ut f. pill. Nr. X. S. 3 pigułki dziennie.

U d z i e c i:

Dzieciom z nieżytem oskrzeli bez gorączki, woda Szczawnicka, Krościeńska lub sztuczna Rzący i Chmurs. z mlekiem.

Rp. Inf. ipecac e 0·10 ad 80·00; Ammon. muriat 1·00; Aq. lauroc. gtts. X.; Syrup simpl. 15·00. DS. Co godzinę łyżeczkę.

Rp. Kali vel. Natri jodati 0·50—1·0; Aq. destillat 80·0: Syr. Senegae 20·0. DS. Co godzinę łyżeczkę.

Nieżyty oskrz. na tle krzywicy lub zołzów, wyma-

gają użycia tranu, żelaza i jodu. Inhalacya z wód alkalicznych, pobyt w miejscach lesistych i górzystych, lub nad morzem. Dyeta posilna, łatwo strawna (mleko, jaja, mięso siekane). W razie n. o. z gorączką, trzymać dziecko w pokoju, środki wykrztuśne.

Jeżeli wyksztuszanie skąpe Natr. jodat. (0·50: 100·00). Wdychiwanie pary. Jeżeli wydzielina obfita, dodać do Senegi Liquor amm. anis. W razie ustania wyksztuszania, sinicy: flor. benzoes, wino mocne, cognac, ciepłe kąpiele z zimnemi polewaniami. Dzieci małe często nosić na ręku.

Rp. Terpini hydrat 1·0; Spirit. vin. rectif. 10·0; Aq. destill. 100·0; Syr. aurant. 15·0. MDS. Co 2 g. łyżeczkę.

Carcinoma oesophagi. Rak przełyku. Rozszerzanie cieśni zgłębnikami, aby chory mógł przełykać. W razie bólu przy przełykaniu (dysphagia) kołaczyki:

Rp. Cocain. mur. 0·005; Menthol 0·01; Sacch. q. s. ut. f. pastilla. S. W razie potrzeby wziąć kołaczyk.

Lepsza eukaina, ponieważ nie sprowadza zatrucia. Dawka może być w kołaczyku 0·01 i więcej.

Carcinoma uteri. Rak macicy. Wycięcie macicy tylko całkowite, drogą pochwy, w razie nieznacznego nacieku w tkankach około macicznych, wycięcie macicy drogą laparatomii lub cięcia poza otrzewnowego. Wstrzykiwania odrażające:

Rp. Kali hypermang. 10·00; Aq. dest. 150·00. DS. Pół łyżki na litr wody.

Rp. Acidi carbol. 20·00—30·00; Aq. dest. 1000·00. DS. Do wstrzykiwań.

Gdy plamy krwawe:

Rp. Ac. pyrolign. crudi 300·00. DS. 3—5 łyżek na litr wody do wstrzykiwań.

Rp. Creolini 20·00. DS. 10 kropli na litr wody.

Rp. Ferri sesquichl. sol. 10·00; Aq. dest. 100·00. S. Zewnętrznie.

Nadto gdy to nie wystarcza, zakładanie gazy jodoformowej do pochwy.

W przypadkach krwotoków spokój i tamponowanie pochwy. W przypadkach nienadających się do operacyi wyskrobanie nowotworu i przyżeganie cum ferro candente, termokauterem i t. d. albo środkami chemicz. silnie żrącymi. W nowszych czasach polecają 18—20% rozczyn wodny ferropyriny (Knoll), którym napawa się małe tampony i przykłada na miejsca krwawiące; ferropyriny można użyć w tym celu w proszku na tamponach.

Podawać wewnątrz:

Rp. Natr. chlorici 20·0; Syr. flor. Naphae 30·0; Aq. dest· 100·0. S. 2—6 łyżek w przeciągu 24 godz., a równocześnie stosować miejscowo:

Rp. Natr. chlorici; Bismut. subnitr. *āā* 10·0; Jodoformi 4·0. S. Stosować do tamponów lub:

Rp. Jodoformi 1·0; Natri chlorici; Glycerini *āā*. 20·0. S. Na tamponie założyć.

Wreszcie przeciw bólom należy podawać środki kojące: morfinę, opium i t. d.

Carcinoma ventriculi. Rak żołądka. W przypadkach nienadających się do zabiegu operacyjnego leczenie jest przypadowe, zmierzające do podtrzymania sił chorego za pomocą lekko strawnej a pożywnej dyety, oraz usuwania bólów przez podawanie środków odurzających. Prócz tego wskazane jest podawanie kwasu solnego, którego żołądek rakowato zwyrodniały najczęściej nie wydziela, oraz podawanie przetworów Condurango, przeciw objawom dyspeptycznym. W razie towarzyszącego rozszerzenia żołądka lub krwotoków vide: Dilatatio ventriculi, Haematemesis.

Rp. Acid. hydrochlor. 3·00; Pepsini german. solub. de Rostock 2·0; Aq. dest. 200·00; Syr. simpl. 15·00. DS. Po każdem jedzeniu 2 łyżki zażyć.

Rp. Tinc. nuc. vom. Acidi hydrochl. *āā* 10·00. DS. Po każdem jedzeniu 15 kropli w szklance wody.

Rp. Tinct. chinae comp.; — rhei vin *āā* 30·00; Tinc. nuc. vom. 3·00. 3 razy dz. po 15—20 kropli.

Rp. Vini Condurango (fabr. Matula) 100·00. DS. 3 łyżeczki dziennie.

W razie wymiotów:

Rp. Decoct. Condurango e 15·00, ad 180·00; Trae rhei vin. 5·00; Resorcin 2·00; Syr. cortic. aurant. 20·00. S. Co godz. łyżkę.

Rp. Cocaini muriat. 0·20; Aq. dest. 10·00. DS. W razie wymiotów 10 kropli zażyć.

Rp. Argenti nitr.; Extr. bellad. *āā* 0.50; Aq. dest. 30·00. DS. 3 razy dnia 10—15 kropli.

Rp. Antinosin 1·00; Dent. tal. dos. Nr. XX. S. Proszek rozpuszcz. w litrze wody do płókania żołądka.

W razie bólów podaw. na wewnątrz morf. lub codeinę.

Rp. Codeini mur. 0·10—0·15; Sacch. albi 2·0; Mfp. div. in. dos. Nr. V. S. W razie bólów 2 proszki.

Cardialgia. Ból żołądka. Znaleść przyczynę bólu i takową starać się usunąć. Najczęściej: ulcus ventriculi, carcinoma ventriculi, chlorosis, i u hysteryczek, neurasteników lub jako »crises gastriques«.

W razie napadu ciepły okład na żołądek, synapizmy na dołek podsercowy, wstrzyknięcie podskórne morfiny, narcotica jak opium z bismuth. subnitricum. Cocaina 0·01—0·02 p. dosi, Belladona, Chloroform i t. p. Nadto uregulowanie dyety.

Rp. Tinc. opii croc. 5·00; Tinct. castor. 10·00; Tinct. valer. aeth. 15·00. MDS. 3 razy dz. po 10 kr.

Rp. Morphii mur. 0·005; Bismut. subnitr. 0·30; Mfp. dtur. tal. dos. 10. W razie bólu co 2 godz. proszek.

Rp. Extr. strychni 0·01; Bismut. subnitr.; Magnes. carb. *āā* 0·20; Sacc. 0·10; Mfp. tal. dos. X. S. Co 2 godz. proszek.

Rp. Tinct. strychni; Tinc. opii *āā* 5·00. DS. Co 2 godz. po 10 kropli w razie silnego bólu.

Rp. Cocain mur. 0·15; Aq. dest. 120.00; Syr. aurant 30·00. S. Co $^1/_4$ godz. łyżeczkę.

Rp. Chloroformii 1·00; Aq. dest. 150·00. MDS. Co 1–2 godz. łyżkę.

Rp. Bismut. valerian. Bismut. subnitr. *āā*. 2·00; Extr. nuc. vom 0·50; Extr. gentian. q. s. f. pill. 50; Obduc. gelat. S. 2—3 pig. na czczy żołądek.

Rp. Zinci ferro hydryocyan. 0·20; Sacch. albi 4·00; Mfp. div. in dos. Nr. XII. S. Co 2 godz. proszek.

Prąd stały z anodą na dołek podsercowy, lub też przerywany na 6 do 10 minut. Przepłókiwanie żołądka ciepłą wodą na 38—40°.

Cardiopalmus, Hyperkinesis cordis. Kołatanie serca. Usunięcie przyczyny; najczęściej stan ogólno nerwowy, osłabienie lub zatrucie kawą, herbatą i tytoniem. Nadto leczenie błednicy, niedokrewności i ogólnego osłabienia zwykłemi środkami. Podczas napadu przy silnej akcyi serca, okład lodowy na serce, spokój, wstrzymanie się od wszelkich podniecających napojów, natomiast przy słabem działaniu serca, podać wino, cognac, czarną kawę, harbatę, nadto:

Rp. Coffein citrici 0·10; Dtur. tal. dos. Nr. 4. S. W razie napadu 1 proszek.

Rp. Tinct. Veratri viridi. 1·00; Aq. dest. 80·00; Syr. cort. aur. 20·00. S. 3 łyżki dziennie.

Rp. Sparteini sulph. 0·05; Sacchari 0·30; Mfp. d. tal. dos. tres. S. W razie napadu 1—2 pr.

Rp. Theobromin 0·10; Sacchari 0·20; Mfp. dtur. tal. dos. X. S. 4–5 pr. dziennie.

Rp. Trae strophanti; Trae digital. *āā* 5·00. DS. Podczas napadu 10—15 kropli raz lub dwa dzień.

Rp. Tinc. convall. maj. 8·00; Tr. digital. 2·00. DS. 3 razy dziennie po 10 kropli.

Rp. Trochisci nitroglyc. 0·001. S. W napadzie pół pastylki lub całą zażyć.

Rp. Nitroglycerin 0·20; Spiri vini 20·00. MDS. Zacząć od 1–10 kropli 3 razy dz. (w łyżce wody).

Osobom zaś nerwowym:

Rp. Kali bromat. 1—2 gram. na raz lub też:

Rp. Trae Valerian. aeth. 10·00. S. 3 r. dz. po 15—20 kr. Podskórne wstrzyk. morfiny $^1/_2$—1 ctgr.

Rp. Morphii muriat. 0·10; Aq. sterilis.; Glycerini *āā*. 5·0. DS. Do wstrzykiwań.

Catarrhus intestinorum. Nieżyt jelit. *Acutus.*

Wskazane jest leżenie w łóżku, ścisła dyeta, okład ciepły na brzuch i środek przeczyszczający, najlepiej ol. ricini. W razie silnych bólów, leki odurzające; gdyby po kilku wypróżnieniach po środku czyszczącym biegunka nie ustąpiła, przetwory makowca, także leki osłaniające i ściągające.

Chronica. Leczenie powinno być przyczyniowe, uważać należy na dyetę, która powinna być lekko strawną, unikać zaziębień (opaska flanelowa na brzuch). Woda karlsbadzka, Kissingen, Wildungen, w razie zaparcia środki lekko czyszczące (Saratica), lewatywy codziennie.

U dzieci łączy się zwykle z objawami ze strony żołądka. Patrz: Gastroenteritis.

Rp. Bismuth subnitr.; Tannin; Resorcin *āā* 0·30; M. f. pulv. T. dos. Nr. XII. S. 3 proszki dziennie (t. zw. Bizmutan).

W razie: tenesmus wstrzyknąć do kiszki stolcowej za pomocą strzykawki Oidmann'a 5 gramów płynu:

Rp. Mur. Morp. 0·3; Atropin. sulph. 0·01; Aq. dest. ad 100·0; lub Extr. opii 1·5; Extr. Bellad. 0·5; aqua dest. ad 100·0.

Rp. Saloli 0·25; Laud. puri 0·02; Mfp. dtur tal. dos. X. S. 3 proszki dziennie.

Rp. Bismut salicyl. 0·25; Resorcin 0·15; Laud. pur. 0·01; Mfp. tal. dos. VII. S. 3 proszki dziennie.

Rp. Decoct. rad. salep. 200·00; Laudani puri 0·05; Syr. diacodii 20·00. MDS. Co godz. łyżkę.

Rp. Ichtalbini (Knoll) 0·20—0·50; Dent. dal. dos. Nr. XII. DS. Co 4 godz. proszek.

Rp. Decoct. ligni campech. e 20·00 ad 200·00; Laud. liq. syd. gtt. XX; Syr. cort. aurant. 20·00. S. Co 2 godziny łyżkę.

Rp. Decoct. rad. rathan. e 15·00 ad 150·00; Tinct. laud. simpl. gtt. XX; Syr. cinnamon. 15·00; S. Co 2 godz. łyżkę.

Rp. Tanini puri 1·0; Morphii mur· 0·10; Sacch. albi 5·00; Mfp. div. in dos. Nr. X. S. 3 pr. dziennie.

Rp. Tannoform. 0·30; Dt. d. Nr. XII. S. Co 3 godz. proszek.

Rp. Tannalbini (Knoll) 0.50—1·0; Dent. tal. dos. Nr. XII. S. 4 proszki dziennie.

Rp. Extr. opii 0·02; Tannini 0·10; Naphtalin 0·25; Mfp. d. t. d. XII. DS. 2—3 proszków dziennie.

Rp. Pulv. Doveri 1·00; Extr. colombo; Sacch. albi *āā*. 2·00; Mfp. div. in dos. X. DS. Co 2 godz. proszek.

Rp. Benzonapthol. 0·25—0·50; Dent. tal. dos. in capsul. amyl. Nr. XX. S. 4 proszki dziennie.

Rp. Tanocol 1·00 k. r. d. Tabl. czekol. z tanakol.

Rp. Honthin. 1·0 T. d. XII. S. 3—6 p. dziennie.

Rp. Tannigen 0·30—0·50; Dent. tal. Nr. X. S. 3 proszki dziennie.

Catarrhus laryngis zob. **Laryngitis.**

Catarrhus pharyngis zob. **Pharyngitis.**

Catarrhus ventriculi acut. Ostry nieżyt żołądka. Jeżeli w żołądku znachodzi się jeszcze treść, która ostry nieżyt wywołała, najstosowniej przepłókać zaraz żołądek, poczem chory powinien 2—3 dni zachować ścisłą dyetę.

Jeżeli aspiratora pod ręką niema, należy podać środek wymiotny.

W razie, gdy przypuszczamy, że treści w żołądku niema, wystarcza ścisła dyeta, i tylko gdy cierpieniu temu żołądka towarzyszy ta sama zmiana w jelitach, wskazane są środki przeczyszczające. Zresztą leczenie jest czysto przypadkowe, gdy silne bóle w okolicy żołądka występują, wskazane są środki odurzające, w razie pragnienia: kwaski, woda sodowa, giesshüblerska etc. Wobec nadmiernego pobudzenia do wymiotów przy żołądku czczym połykanie kawałeczków lodu i Kokaina 0·005—0·01 na raz.

Jako środki wymiotne:

Rp. Pulv. rad. Ipecac. 2·00; Div. in dos. VI. DS. Co kwadrans proszek aż do wystąp. wymiot.

Rp. Tartari stibiati 0·05; Aqu. dest. 50·00. S. W 2-ch porcyach w przeciągu 10 minut zażyć.

Rp. Natr. bicarb. 2·0; Tinct. nucis vom gtts. decem Aq. destill 150·00; Syr. cortic. aurant. 15·00. S. Co godz. łyżkę.

Rp. Resorcin. resublim; Acidi muriat. dil. *āā.* 2·00; Aq. destill. 200·00; Syr. cort. aurant. 20·00. S. Co 2 godz. łyżkę.

Rp. Apomorphini mur. 0·10; Aqu. dest. 10·00. DS. Podskórnie $\frac{1}{2}$—1 strzyk.

Przeciw wymiotom:

Rp. Cocain. mur. 0·10; Aqu. destill. 10·00. DS. 10—15 kropli na raz zażyć.

Przeciw bólom:

Rp. Morph. mur. 0·10; Aq. dest. 10·00. S. 10 kr. na raz zażyć.

Catarrhus ventriculi chronicus. Przewlekły nieżyt żołądka. *1. Acidus.*

Dyeta pożywna lekko strawna z wykluczeniem potraw korzennych, kwaśnych, tłuszczów, jarzyn, napoi wyskokowych i CO_2 zawierających.— Wewnętrznie wskazane są środki alkaliczne, woda karlsbadzka, Vichy lub szczawnica (źródło Magdaleny), przepłókiwania żołądka rozczynami soli alkalicznych, lub wodą karlsbadzką; w razie silniejszych bólów w dołku podsercowym środki odurzające.

2. *Mucosus.*

Wskazana jest dyeta lekko drażniąca, a więc nieco napojów wyskokowych, kwasków organicznych, mięso

w możliwem rozdrobnieniu, najlepiej więc siekane. Wewnętrznie środki gorzkie i kwas solny. Masaż żołądka, elektryzowanie.

Ad. 1.

Rp. Sal. therm. Carolin factic. lub originalis 100·00. S. Na czczo łyżeczkę w 1/2 szklanki ciepłej wody.

Rp. Natrii biboracici; Magn. ustae.; Strontii bromati *āā*. 5·00. MD. 3 razy na dzień na koniec noża — 1/2 łyżeczki w godzinę po jedzeniu.

Rp. Natri bicar. 15·00; Magn. carbon. 10·00; Calcar. carbon. 5·00; MD. in scatula. S. 3 razy dnia na koniec noża zażyć.

W razie bólów:

Rp. Morph. mur. 0·10; Aquae laurocer. 10·00; MD. in vitr. nigro. S. W razie bólu 10 kr. zażyć.

Rp. Tinct. nuc. vom. gtts. X; Aq. lauroceras 10·0. S. Dwa razy dnia po 10 kropli.

Rp. Codeini 0·02; Natri bicarb. 0·25; Magnes. carb. 0·10; Mfp. d. tal. dos. X. S. W razie bólu 2—3 proszki dziennie.

U alkoholików aqua chlori:

Rp. Aquae chlori 8·00; Decoct. Altheae 165·00. MDS. Co 2 godziny łyżkę zażyć.

Ad. 2.

Rp. Trae amar. Acid. hydrochl. dil. *āā*. 15·00. MDS. Po każdem jedzeniu 20 kr. w łyżce wody zażyć.

Rp. Acid. hydrochl. 3·00; Pepsin solub. german. de Rostock 2·00; Aqu. dest. 200·00; Syr. cort. aurant. 15·00. MDS. Po każdem jedzeniu 2 łyżki zażyć.

Rp. Stomachinum fabr. Matula.

Catarrhus vesicae zob. **Cystitis.**

Cephalalgia zob. **Hemicrania.**

Chlorosis. B l e d n i c a. Usunąć przyczynę błednicy. Pożywienie posilne, ale łatwo strawne. Świeże powietrze, w ciężkich przypadkach łóżko — w lżejszych mierny ale systematyczny ruch. Należyte wysypianie się, nieprzeciążanie chorych ani fizyczną ani umysłową pracą. Szczególną mieć uwagę na zaburzenia żołądkowe, i jeżeli takowe istnieją, przedewszystkiem starać się je usunąć.

Rp. Tinct. malat. ferri; Tinct. Chin. comp. *āā*. 25·00. DS. 2—3 łyżeczki na dzień.

Rp. Ferri sulfur. pur.; Kalii carbon. *āā*. 15·00; Gi. Tragacanth. q. s. ut. f. pill. Nr. 120; Consp. pulv. cinam. DS. 3 r. na dzień 2—5 pig. (Blauda pigułki).

Rp. Ferri sulfur. sicc. 6·00; Kali carbon. sic. 5·00; P. altheae 3·00; Mel. crud. q. s. ut. f. pill. N. 120. DS. 3 r. na dzień po 2 pig. (Pigułki Valetta).

Rp. Aloes 2·00; Ferri pulv. 8·00; Pulv. rad. rhei 4·00; Mucil. gum. ar. q. s. f. pill. pond. 0·10; Consp. cinnamon. S. 2 razy dzien. po 3 pig. (przy równoczesnem zaparciu).

Rp. Ferropyrin (Knoll) 0·60; Acidi mur. dil. gutt. quinque, Pepsini german. 5·0; Aq. destill. ad 200·0. MDS. Po jedzeniu łyżkę.

Rp. Ferri carbon. sacch.; Sacch. albi; Natri bicarb. *āā.* 3·00; Myrrh. pulv.; Pulv. rad. rhei *āā.* 2·00; Mfp. D. ad sculat. S. 2—3 razy na dzień na koniec noża.

Rp. Ferri oxydati sacch. 10·00; Pulv. rad. gent. 5·00; Extr. gent. q. s. ut. f. pil. Nr. 100. S. 3 razy po 2 pigułki, następnie 3—4 do 10.

Rp. Ferri reducti 10·00; Magn. carbon.; Succ. liquir. *āā.* 4·00; Glyc. q. s. ut. f. pil. Nr. 100. S. 3 razy po 2—4 pig. po jedzeniu.

Rp. Ferri oxydati dialys. 5·00; Sol. arsen. Fovler. 1·50; Aqu. dest. 150·00; Aqu. menth. pip.; Syr. cinnam. *āā.* 15·00. DS. 3 r. na dzień po łyżce stołow.

Rp. Ferri arsenic. cum Ammon. citrico 0·02; Sacch. albi 3·00; Mfp. Div. in dos. N. XX. S. 2 pr. na dzień.

Rp. Ferri lactici; Sacch. albi; Elaeosacch. cinnamom. *āā.* 0·20; Mfp. D. tal. dos. N. XX. in charta cerat. S. 3 razy dziennie proszek po jedzeniu.

Rp. Pyrophosph. ferri et sodae, Sacch. albi *āā.* 0·20; Mfp. D. tal. dos. N. XX. S, 3—4 pr. na dzień.

Rp. Liqu. ferri album. 50·00. DS. 3 razy po łyżeczce od kawy.

Rp. Chinini ferro-citrici 1·00, solve in Vin. malagens. 200·00. DS. 3—4 łyżek dziennie.

Rp. Haemol pulverati 25·00; Da in scatula. S. 3 razy dnia na koniec noża zażyć.

Rp. Ferratin. 1·00; Dent. tal. dos. Nr. XV. S. 3 proszki dziennie.

Rp. Haemogallol. pulv. 25·00; Do. in scatula. S. 3 razy dnia na koniec noża zażyć.

Rp. Ferropyrin. 1·00; Aq. destill. 150·000; Syr. cort. aurant. 30·00. S. 3 łyżki dziennie.

Rp. Pastill. Trifferini fabr. Knoll à 0·30 scal. orig. S. 3 pastylki dziennie wśród jedzenia.

Liquor mangano ferri peptonati wyrobu Matuli w Podgórzu, pastilli jedo-ferrati comp. Jahr.

Obok tego przetwory arsenikalne jak Sol. Fowlera, woda Gubera, Levico, Roncegno 2—3 łyżeczki na dzień, następnie i 2—3 łyżek. Wody żelaziste: Zegiestów, Krynica, Francensbad i t. d. kąpiele borowinowe (Mattoniego sól borowinowa).

Cholelithiasis. Kamica żółciowa. Uregulować dyetę, uważać pilnie na stolce, unikać siedzącego trybu życia, natomiast używać dużo ruchu, unikać uciskania wątroby przez gorset, paski i t. d.

Podczas napadu okład ciepły na okolicę wątroby, oliwa w ilości 100—150 grm. naraz. Ciepłe kąpiele,

wstrzykiwanie morfiny samej lub z atropiną, czopki odbytnicowe — a w bardzo silnych bólach nawet narkoza chloroformowa. - W przypadkach gdzie napady kolki bardzo często się powtarzają, zabieg operacyjny — zresztą wskazanie do operacyi bardzo trudne.

Rp. Aether. sulph. 15·00; Ol. Terebinth. rectific. 10·00. DS. 3 r. dnia po 15—20 kr. (Środek Duranda).

Rp. Extr. belladon. 0·10; Aqu. dest. 20·00. MDS. W napadzie co ½ godz. po 15 kropli.

Rp. Morph. mur. 0·10; Aqu. dest.; Glycerini *āā*. 5·00. MDS. Do podskórnych wstrzyk., w jednej strzykawce 0·01 morfiny.

Rp. Natri salicyl. 0·50; Extr. bellad. 0·01; Mfp. dtur. tal. dos. N. 10. S. 4 pr. dz. w wodzie sodow.

Polecają też glicerynę w dawce 20—30 grm. w razie napadu. W dawce 5—15 grm. w wodzie alkalicznej kilka razy dziennie dla zabezp. od napadu, lub:

Rp. Ol. olivar. optim. 200·00; Cognaci 20·00; Vitelli ov. N. 2; Menthol. 0·20. DS. W przeciągu godziny na 2 razy użyć.

Rp. Eunatrol (natr. oleinic.) 5·0; Glycerini terr. silic. *āā*. q. s. uf. pill. XX. S. 3—4 pigułek dzien.

Rp. Natri salicyl. 1·00; Natri sulphur. 3·00—5·00; Mfp. Dtal. dos. N. XV. S. 2—3 proszki dziennie stósownie do ilości wypróżnień.

Cholera. W pierwszym okresie choroby środki przeczyszczające, a z tych przedewszystkiem kalomel. Po kilku obfitych wypróżnieniach, wywołanych środkiem czyszczącym, przetwory makowca. W przypadku, gdzie są już wymiotv, rozwolnienie, odrazu przejść do przetworów makowca, chorego ułożyć w łóżku, okłady rozgrzewające, środki podniecające: herbata z rumem, cognakiem itp. Ciepłe kąpiele. Następnie przejść do enteroklysy według Cantaniego: w wodzie przegotowanej o ciepłocie 30—40° C. rozpuszcza się tanninę 10:1000 lub też Acid. salicyl. 1%; lejkiem Hegara wlewa się do kiszek 1—2 litrów z wysokości 2 metrów. Powtarzać co kilka godzin. Jeżeli pomimo tego następuje zapad (stad. algidum) stosować hypodermoklysę z wody destylowanej i sterylizowanej (wodę trzeba w tym celu ½ godz. gotować w kolbce zatkanej korkiem z waty). Na 2 litry takiej wody daje się 6·00 Natri carbon. i 8·00 Natri chlorati ogrzewa do 40° C. (zachować ostrożność co do antiseptyki). Zresztą leczenie przypadowe, rozcieranie wyskokiem, spirit, camphoratus; przeciw kurczom inj. morfiny (1—2 ctgr.) w razie wymiotów: wino szampańskie, zimna woda sodowa kwaśna, kawa czarna, połykanie lodu, kokaina. W razie zapadu środki podniecające, inj. podsk. eteru, ol. camph. Desinfekcya stolców i wymiocin.

Rp. Trae chinae comp. 25·00; Chinin. mur. 1·00; Acid. mur. 1·50; Trae Opii 6·00; Trae Valer. aeth.

12·00; Trae nuc. vom. 1·50; Ol. menth. 1·50. DS. Co godz. 15 kropli.

Rp. Cocain mur. 0·30; Aqu. dest. 130·00; Creosoti gtt. 15; Acid. mur. dil. gtt. 50; Syr. simpl. 30·00. S. Co 2 godz. łyżkę.

Rp. Acid. hydrochl. 2·00; Cocain. mur. 0·12; Tinct. Opii 2·00; Aq. dest. 170·00; Syr. simpl. 30·00. DS. Co godz. łyżeczkę, dopóki wymioty trwają, później rzadziej (lekarstwo trzymać w lodzie).

Rp. Tinct. cinnamom. 20·00; Tinct. opii croc. 0·75; Bismut. subn. 5·00; Mixt. gumm. 100·00; S. Co godz. łyżkę (w biegunkach początk.).

Rp. Tinct. opii croc. 6·00; Vini ipecac. 4·00; Trae valerian. aeth. 12·00; Ol. menthae pip. 1·00. DS. 15 kr. w herbacie z mięty.

Rp. Camphor. 1·00; Aether. acet. 15·00; Trae opii 3·00. DS. Co 1/2 godz. 10 kropli.

Dujardin Beaumetz radzi: 1) aby chorego ogrzać napojami, kawą, herbatą z rumem itp. 2) przeciw biegunce:

Rp. Moschi opt. 0·30; Ol. menthae gtt. 1; Aether sulf. 15.0. S. Co godzinę 10 kropli.

Rp. Acidi lactiici 10·00; Syr. simpl. 20·00; Tinct. cort. aur. 2·00.

Całość wlać do litra wody i co kwadrans 3 łyżki podać. Przeciw wymiotom pigułki lodowe lub:

Rp. Tinct. valerian. 5·00; Laudan. sydenham. 1·00; Liquor Hoffmann 5·00; Ol. menth. pip. gtts. V. MDS. Po 25 kropli, ile razy przychodzi skłonność do wymiotów lub parcia na stolec.

Cholera infantum. Choleryna dziecięca, zob. Gastroenter. acuta i acutiss.

Chorda. 1) Dyeta mleczna. 2) Uregulowanie stolca. 3) Zimne okłady i kąpiele systematycznie przeprowadzane, gdyż chwilowo użyte, działają raczej rozdrażniająco; 4) *antiaphrodisiaca:*

Rp. Camphor. rasae 0·20; Mixt. gummosae 100·00. MDS. Co 2 godz. łyżkę.

Rp. Lupulini puri 0·10; Camphor. rasae 0·01; Extr. Lupuli q. s. ut. f. pill. dtr. tal. dos. N. XII. DS. 6 pigułek dzien. Gdy to bezskuteczne, injekcya morfiny (0·01—0·02).

Rp. Lupulini puri 0·10; Sacchari 0·30; Mfp. dtur. tal. dos. N. 10. DS. 3 proszki dziennie.

Rp. Extr. opii. aq. 0·10; Bytyri Cacao q. s. ut. f. supp. Nr. 5. S. Wieczór 1—2 czopki.

Rp. Amylenhydrat 5·0; Aquae flor. aur. 50·0; Syr. cort. aur. 30·0. S. Na noc zażyć połowę.

Chorea minor. Pląsawica, taniec św. Gwinona — św. Wita. Dobre odżywianie, pobyt na świeżem powietrzu, gimnastyka lecznicza, chociaż w cięższych przypadkach w samym początku, lepiej dzieci trzymać

w łóżku. Zabronić nauki, dozwolić dużo spać. Jeżeli na tle niedokrewności, blednicy, reumatyzmu podawać przetwory chininy i żelaza, w ostatnim przypadku, przetwory salicylu. Kąpiele letnie, siarczane, kąpiele borowinowe (Mattoniego sól borowinowa) (24—26⁰); prąd stały. Rozpylanie eteru na kręgosłup. W cięższych yrzypadkach w celu uspokojenia można podawać chloral, urethan, sulfonal, aby wywołać dłuższy sen, wreszcie w bardzo ciężkich przypadkach stósowano punkcyą lumbalną z korzystnym wynikiem.

Rp. Solut arsen. Fovleri; Trae ferri pomati *āā*. 5·00. DS. 3 r. dnia po 2—3 kropli po jedzeniu.

Wody arsenowe: Gubera 2—3 łyżek, Levico i t. d.

Rp. Antipirini 0·50; DS. Nr. XX. S. 3 proszki dziennie używać.

Rp. Chloral. hydrat, 4·00; Natri bromati 2·00; Aqu. dest.; Syr. aurant. *āā*. 25·00. MDS. 3 r. dz. łyżeczkę.

Rp. Natri bromati 0·20; Chinini ferrocitrici 0·10; Sacch. 0·20; Mfp. Dtur. tal. dos. Nr. XV. DS. 3 proszki dziennie.

Rp. Syr. valerian. bromat. comp. Jahr.

Rp. Sulfonali 0·25—0·50; Dtur. tal. dos. Nr. V. S. Na noc proszek.

Rp. Zinci valerian. 0·50; Sacch. alb. 2·0; M. f. p. div. in pp. V. S. 3 proszki dziennie.

Rp. Flor. zinci 0·50; Pulv. valerian. 0·25; Pulv. gum. 10·0; Mfp. Div. pp. Nr. XXX. S. 3 pr. dzien.

Rp. Ferri carbon. sacch. 2·0; Oxyd. zinci 1·0; Sacch. alb. 10·0. Mfp. S. 3 r. dnia na koniec noża.

Rp. Exalgin 1·00; Solve in spir. menth. pip. 5·00; Aquae tiliae 120·00; Syrup. aurant. 30·00. MDS. 3 razy dziennie łyżeczkę.

Rp. Physostigm. sulf. 0·01; Aquae destill. 10·0. S. Wstrzykiwać początkowo $1/2$ strzykawki, później 1—2 strzyk.

Cirrhosis hepatis. Marskość wątroby. Leczenie polega na podawaniu środków lekko czyszczących, najlepiej solnych, uregulowanie dyety, z której napoje wyskokowe wykluczyć należy, polecając też ścisłą dyetę mleczną; jeżeli chory przebył kiłę, to należy zastosować wcierki szaruchy, a potem kal. jodatum.

Przeciw nagromadzeniu się płynu w jamie brzusznej, środki moczopędne, gdy te nie są dostateczne i wobec indicatio vitalis, nakłócie powłok brzusznych i wypuszczenie płynu.

Rp. Theobromini natrosalicyl. (vel Diuretin) 0·50; D. tal. dos. N. XV. DS. 5 proszków dziennie.

Rp. Calomelanos 0·10; Sacch. albi 0·30; Mfp. Dtur. tal. dos. N. XV. DS. 5 proszków dzien. Przyczem jednak należy zwrócić baczną uwagę na dziąsła.

Rp. Agurin 0·5 d. t. d. XII. S. 6 proszków dzień.

Rp. Agurin 6·0 Aq. menth. pip. 200·0. S. w ciągu 2 dni wyżyć.

Rp. Inf. fol. Digit. 1·00:200; Liqu. kali acet. 20·00; Trae cort. aurant. 25·00; MDS. Co godz. łyżkę.

Rp. Inf. juniperi 15·00:200·00; Syr. simpl. 15·00. DS. Co godz. łyżkę.

Rp. Kali jodati 10·00; Aq. dest. 200·00. MDS. 2 łyżki dziennie.

Colica flatulenta. Morzysko. Najczęściej przyczyną niestrawności i kolki jest za częste podawanie piersi i uspakajanie dziecka piersią. Polecić regularne karmienie co 3 godz. w dzień i 2 razy w ciągu nocy. W napadzie: wilgotne ciepłe okłady na brzuch, smarowanie ciepłą oliwą, lub maściami aromatycznemi. Wprowadzić do kiszki stolcowej kateter (powyżej sphincter internus). Lewatywy z ciepłej wody z oliwą. Rumianek lub herbata z mięty, łyżeczkami.

Rp. Calomel. 0·01—0·03; Sacchari 0·20; Mfp. dtur. tal. dos. Nr. V. S. Co godz· proszek.

Rp. Natri benzoici 0·20; Aqu. dest. Aqu. foenicul. *āā.* 30·00; Trae laudani gtts. duas.; Syrup. simpl. 15·00. DS. Co godzinę łyżeczkę.

Rp. Chloral. hydrat. v. Urethan 0·50; Aqu. dest. 80.00; Mucilag. gum. arab. 20·00. MDS. Na 2 lewatywy w razie boleści lub drgawek.

Colica menstrualis vide Dysmenorrhea.

Combustio. Oparzenie. Gdy tylko rumień istnieje wystarcza puder i okład.

Rp. Liquor. alumin. acet. 300·0. S. Do okładów.

Rp. Aqua calcis; Ol. lini *āā* 75·0. S. Zewnętrznie.

Rp. Airol. 2·0; Vaselin. flav 20. M. f. ung. S. Maść.

Podobnie Dermatol, Jodoform, Nosophen, Europhen.

Rp. Acid. borici 4·50; Mag. bismuth. 9·0; Lanoln. Libreichi, Vaselin. fl. *āā* 45·0. M. f. ung. S. Maść.

Rp. Cocain. muriat. 0·20; Aq. dest. 10·00. S. do pendzlowania.

Rp. Ichtyol. 4·0; Aq. calcis. 30·0; Lanol. Libreichi; Vaselin. fl. *āā.* 15·0. M. f. ung. S. Maść.

Rp. Ichtyol. 5·0; Naftalan 50·0. S. Zewnętrznie.

Rp. Bismuthi subnitrici 9·0; Acidi borici 5·0; Naftalan 80·0. M. f. ung. S. Maść.

Condylomata accuminata. Kłykciny stożkowate. Jeżeli na wąskiej szypule najlepiej odciąć nożyczkami, gdy liczne, odpalić żegadłem Paquelin'a. Jeżeli drobne i w mniejszej ilości lub na żołędzi, łechtaczce i t. p. smarować trzy razy dnia c. tinct. jodi lub tinct. ferri sesquichlorati, zasypywać:

Rp. Pulv. frond. sabin; Alumin. crudi *āā* 10·0; Cupr. sulf. 5·0. S. Puder, albo wypalić: Acid. bichloroacet. concent. p.

Condylomata lata zob. **Syphilis.**

Congelatio. Odmrożenie. W świeżem odmrożeniu nacieranie śniegiem w chłodnem miejscu aż do ogrzania i przeniesienie następnie do ciepłego pokoju, później pendzlowanie nalewką jodową.

Rp. Naftalani 50·0. S. Zewnętrznie.

Gdy istnieją pęcherze, usunąć je i maść:

Rp. Hydr. praecipit. alb. 2·0; Vaselin. flav. 30·0. M. f. ung. S. Maść.

Rp. Argent. nitr. 1·00; Vaselin. flav. 10·0; Bals. peruv. 1·0. M. f. ung. S. Maść. Jeżeli skóra obrzękła:

Rp. Ammon. sulfoicht.; Resorcin. alb.; Tannin. *āā* 1·0; Aqu. dest. 5·0 S. Do pendzlowania.

Rp. Resorcin. resulb. 2·0; Mucil. gummi arab.; Aqu. dest. *āā* 5·0; Talc. pulv. 1·0. S. Do pendzlow.

Przy zgorzeli opatrunek przeciwgnilny, usunięcie części zgorzelinowych, okłady z wody gulardowej lub Liqu. alum. ac. Gdy sprawa dawniejsza, starać się usunąć zastój żylny przez wywołanie przekrwienia czynnego, i obmywanie wyskokiem, kąpiele ciepłe z wody octowej lub ciepłe kąpiele piaskowe — obok tego:

Rp. Ichtalbin (v. Ichtyol) 20·0; Glycerin. p.; Collodi p. *āā* 10·0. S. Co wieczór zapendzlowaó.

Rp. Tct. jodi; Tct. gallar. *āā* 10·0; Collodi p. 50·0. S. Do pendzlow. po podniesieniu kończyny ku górze.

Rp. Calcar. chlor. 1·0; Ung. paraffin. 9·0; M. f. ung. subtill. d. in vitro fusco. S. Na noc wcierać przez 5 minut (nos, palce).

Coryza. Nieżyt nosa, sapka. Siąkanie bez nieżytu wskutek oddechania zimnem powietrzem, silnego światła i t. p. usuwa ucisk palcami nozdrzy.

Siąkanie i nieżyt usuwają: Olejek terpentynowy, 2—5% roztwór wyskokowy mentolu, świeża tra jodi wziewane. Dalej wdmuchiwania do nozdrzy proszków rozmaitych za pomocą »autoninsufflatora« (po prostu dwie rurki szklane połączone w środku rurką gumową):

Rp. Camphorae; Ac. tannic. *āā*. 2.0; Mf. p. subtiliss. S. Proszek do nosa.

Rp. Cocain. mur. 0·2; Menthol. 0·1; Sacch. lact. 30·0. Mf. p. subtiliss. S. 4—5 razy dziennie wdmuchiwać do nosa.

Do wdmuch. użyć można natrium i zincum sozojodol, renoform. Wewnętrznie: chinin., salicyl., antipyrin., salipyrin.

Croup vide **Laryngitis croup.**

Cystitis. Zapalenie pęcherza mocz. Najczęściej przy sprawie rzeżączkowej.

Jeżeli objawy ostre: spokój, okłady ciepłe na okolicę pęcherza i międzykrocze, kąpiele nasiadowe ciepłe, dyeta mleczna, niedrażniąca, bez napojów wyskokowych, uregulowanie stolca.

Przeciw parciu na mocz.

Rp. Morph. muriat. 0·01; Extr. bellad. 0·02; But. Cacao 1·50; M. f. supp. d. t. d. Nr. VI. S. 2—3 czopków na dzień.

Rp. Lupulini 0·20; Extr. bellad. 0·01; Extr. Opii aquos 0·005; Sacch. albi 0·30; M. f. pulv. d. t. Nr. XII. S. 3—4 proszki na dzień.

Rp. Mixt. gummos. 500·0; Tinct. laudani spl. gtt. XV; Aqu. laurocer. 10·0. S. Co godz. łyżka. Przy bardzo znacznem parciu wstrzykiwanie morfiny.

Wody alkaliczne (Giesshübler, Bilińska, Salvator) tylko wtedy, gdy mocz wybitnie kwaśny; lepiej dawać do picia napary z ziół.

Rp. Fol. Uvare ursi; Herb. Herniar.; Chenop. Ambrosioides *ăā*. 10·0; Div. in dos. N. X. S. porcyę naparzyć w filiżance wody.

Przeciw krwawieniu:

Rp. Liqu. ferr. sequichlor. 2·0; Aqu dest. 175·0; Syr. cortic. aurant. 25·0. S. Co godzinę łyżka.

Rp. Ergotini Bonjean 1·0; Sacch. alb. 2·0; M. f. pulv. div. in dos. Nr. X. S. 4—6 proszków. dzien.

Rp. Extr. hydrast. fluid.; Vini malagensis *ăā* 30·0; Syr. Cinnam. 15·0. S. 1—4 godz. po łyżce.

Rp. Ac. tannic. 0·1; Salol. 0·5; D. t. dos. N. XV. S. Co 2 godz. proszek.

Gdy objawy gwałtowne miną podawać Ac. salicyl. (5—6 proszków po 0·50), Natr. salicyl. (3—4 r. d. po 1·0), Salol. (5—6 r. d. po 0·5), Natr. benzoic. (5—6 r. d. po 0·25), Urotropin (4—6 r. d. po 0·50), Helmitol (3—4 r. d. po 0·50).

W postaci przewlekłej, gdy wykluczono kamień pęcherza, nowotwór lub zwężenie cewki, podawać jeden z powyższych środków obok leczenia miejscowego t. j. przepłókiwań (za pomocą cewnika) opróżnionego pęcherza płynami:

Rp. 2—4% acid. boric.; 1/4—1‰ argent. nitric. 1—2% argonin; 1/4—1‰ argentamin; 1/2—2% protargol; 1/2—2% largin; 1/4—1/2‰ itrol (argent. citric.) 1:5000 sublimat.

Cewnika użyć można albo miękkiego Nelatona, lub metalow. najlepiej Ultzmann'a. Gdy zaś chory nie znosi większych ilości płynu w pęcherzu, wkraplać za pomocą wkraplacza Ultzmann'a lub Guyon'a płyny zgęszczone:

Rp. 1—5% argent. nitric.; 5—10% argonin; 5—10% protargol; 1—3% itrol, w ilości 20—30 kropli. Gdy znaczny osad, ciągnący się: 5% Natri chlorat. w obfitej ilości dwa razy dziennie pęcherz przepłókać. W rozpaczliwych przypadkach drenowanie pęcherza. Przy c. tuberculosa obok środków ogólnie przy gróźlicy używanych:

Rp. Creosot. 0·05; Jodoform. 0·01; Natr. arsenic.

0·001; Pulv. benzoic. qu. s. ut. f. pill.; D. tal. pill. Nr. 50. S. 2 pigułki dwa razy dnia.

Do pęcherza zaś wkraplać:

Rp. Hydrarg. sublimat. corr. 1:5000:3000 S. 30—50 kropli do pęcherza wkraplać.

Rp. Guajacol p. 5·0; Ol. olivar. 100·0. S. 1—2 r. na dzień po 1—2 ctm.

Rp. Jodoform. 1·0; Ol. olivar. 100·0. S. Jak wyżej.

Rp. Jodoform. 20·0; Glycerin. 10·0; Aqu. dest. 6·0; Tragacanth. 0·25. S. Łyżeczka na 150 gr. wody letniej do przestrzykiwania pęcherza, połowę zostawić jak najdłużej.

Delirium tremens pot. zob. **alcoholismus.**

Diabetes insipidus. Moczówka prosta. Pożywna dyeta, mierne użycie napojów. Leczenie hydropatyczne, pobyt w górach. Kąpiele morskie, przetwory bromowe.

Rp. Infus. valerian. e 5·00, ad 100·00; Natri bromati 1·00; Syrup. 15·00. MDS. Co 3 godz. łyżeczkę.

Rp. Amylen-hydrat. 1·—; D. in caps. gelatinos. Nr. XII. S. R. i w. zażywać.

Rp. Codeini phosphor. 0·10; Syr. simpl. 30·00. MDS. 3 razy dz. łyżeczkę.

Rp. Camphor. monobrom.; Extr. valer. *āā.* 5·00, ut f. l. ar. pil. N. 30. S. 2—3 pigułek dziennie.

Diabetes mellitus. Cukrzyca (Moczówka cukrowa). Tylko pożywienie złożone z mięsa, jaj i mleka, ostatnie w małej ilości; tłuszcze korzystne. Dużo ruchu. Chleba najwyżej 100—150 grm. na dzień, z jarzyn wolno szpinak, sałatę, zielony groszek i fasolkę, kalafiory, szparagi kapustę; z mącznych jedynie trochę ryżu. Do picia: kawa, herbata osłodzona saccharyną, która nawet w większych ilościach nie szkodzi, kwaskowate wina, wódka, cognac, woda sodowa.

Jeżeli przy dyecie mięsnej występują zapady i grozi choremu coma diabeticum, to podawać wtedy większe ilości sody, liq. kali acet.; dyeta mieszana.

Z lekarstw najlepiej jeszcze działa woda Karlsbadzka, potem Vichy, Neuenahr, spore dawki opium do 1·0—2·0 pro die. Do osłodzenia płynów używa się pigułek z saccharyny.

Rp. Saccharini 3·00; Natri carb. sicc. 2·00; Manniti 50·00; f. pill. N. 100. S. Pigułkę na 1/2—1 szklankę płynu.

Rp. Acid. lacticum. 5·00—10·00 pro die.

Rp. Acid. carbol. 5·00; Aqu. dest. 150·00; Aqu. menth. pip. 50·00. DS. 3—4 łyżeczki na dzień.

Rp. Codeini 0·05; Dtal. dos. Nr. XX. S. Na dzień 3—4, lub:

Rp. Opii puri 0·50; Natr. bicarb. 5·00; Mfp. Div. in dos. Nr. XV. S. 3—4 na dzień.

Rp. Extr. fol. myrtillor 5·00; Extr. et pulv. gent. q. s. f. pil. N. 50. S. Od 3 piguł. dzien. do 10—12.

Rp. Jodoformii, Extr. lactucae sativ. *āā.* 1·00; Cumarin 0·10; M. ut f. pill. N. XX. S. 2—3 pigułki na dzień.

Rp. Pilocarpini mur. 0·10; Aqu. dest. 10·00. DS. Podskórnie 1/2—1 strzyk.

Rp. Lith. salicyl. 5·0; Lith. benzoic. 10·0; Succ. et pulv. liquirit. q. s. ut f. pill. N. centum. S. 5—6 pigułek dziennie.

Rp. Natr. salicylic. 10·0; Aq. dest. 200·0. S. 4 łyżeczki, zwłaszcza w bólach.

Rp. Aspirini 1·0; T. d. XII. S. 1—3 pr. dziennie.

Rp. Flor. benzoes; Pulv. gummos. *āā.* 2·0; M. f. p. Div. in dos. N. X. S. Co 3 godz. proszek.

W razie coma diabetic. środki podniecające, wstrzykiwanie eteru, ciepła kąpiel ze zlewaniami głowy zimną wodą. Venesectio, influsye z natr. bicarb. (5%)

Diathesis urica zob. **Arthritis urica.**

Dilatatio ventriculi. Rozszerzenie żołądka. Gdy przyczyną cierpienia jest zwężenie odźwiernika bliznowate, lub nowotworowe, wskazany jest zabieg operacyjny.

Chwilową poprawę osiągnąć można przez systematycznie, dłuższy czas stosowane przepłókiwanie żołądka, raz lub 2 razy dziennie rozczynem kwasu borowego lub salicyl. resorcyny, lub w razie oddziaływania kwaśnego rozczynem sody, soli lub wody karlsbadzkiej.

W razie bólów wskazane są środki odurzające i to lepiej podskórnie niż wewnętrznie.

W razie, gdy przyczyną cierpienia jest zwiotczenie ścian żołądka, należy przepisać dyetę pożywną, w małych ilościach a często podawaną z wykluczeniem o ile możności płynów; co dzień naczczo uwolnić żołądek za pomocą aspiratora żołądkowego od zalegającej treści, a w razie towarzyszącego nieżytu żołądka, takowy stósownie leczyć.

Skutecznie też działają zabiegi wodolecznicze, miesienie i prąd indukcyjny, w okolicę żołądka stósowane.

W celu wzmocnienia mięśni żołądka: ipecacuanha 0·02—0·05 w przeciągu 24 godzin, raz w pół godziny po jedzeniu, drugą dawkę (0·01) po całej godz. Extr. belladon, po 0·01—0·02 na dawkę.

Przy zaparciu stolca: przed jedzeniem dwie łyżeczki: Sulphat magnes., Cremor tartari, et flor. sulphur. aa. p. aeq.; lub Natr. bicarb., Magn. carb. *āā* 6,00, pulv. Red. Rhei 3,00 na noc na koniec noża. Lewatywy z gliceryny. Jeżeli po jedzeniu występują boleści, poleca się 2—4 łyżek wody chloroformowej lub morfinę z magnezyą lub sodą. Przeciw wzdęciu: kreda, węgiel, magnesia w bardzo małych ilościach.

Diphteritis s. Angina diphteritica. Błonica gardła. Odróżnić postać pierwotną, czyli błonicę od postaci następowych t. j. zapaleń dyfterytycznych (błonicowatych). Pierwsza przy małej gorączce, szarych, grzybowatych nalotach bez znaczniejszych bólów gardła, bez obrzęku gruczołów szyjnych, prowadzi najczęściej do dławca (laryngitis diphteritica), druga odznacza się głębokiemi owrzodzeniami gardła, obrzękiem gruczołów szyjnych, wysoką gorączką lub też ciepłotą subnormalną, objawami ogólnego zakażenia.

I. Rozpoznawszy błonicę, należy jak najwcześniej zastrzyknąć surowicę przeciwbłoniczą. Surowicę przyrządzają dzisiaj w takich dawkach, że w jednej flaszce mieści się tysiąc jednostek uodporniających, chociaż ilość surowicy wynosi w surowicy Bujwida 2—5 cm^3, Paltaufa 10 cm^3. Wobec rozwiniętej błonicy należy zastrzyknąć naraz 2 flaszeczki; w przypadkach ciężkich 3 flaszeczki. Gdy po 24 godzinach naloty nie okazują tendencyi do oddzielania, a tembardziej, gdy się szerzą, należy dawkę powtórzyć.

Zastrzyknięcie robi się w powłoki brzuszne, w udo lub w skórę klatki piersiowej (w okolicy pachy) odpowiednią strzykawką, poprzednio przez gotowanie wyjałowioną.

Wczesne zastrzyknięcie surowicy zapobiega szerzeniu się błon na krtań, stwierdzonem też jest powszechnie, że pod wpływem surowicy nie przechodzą przypadki lekkie w ciężkie postacie (septyczne), jak to dawniej często spostrzegano.

Wobec błonicy pierwotnej; postaci lekkiej zachować się po uskutecznionem zastrzyknięciu, zupełnie wyczekująco, w szczególności unikać zabiegów, mogących wywołać obrażenie błony śluzowej gardła, co najwyżej polecić wewnętrznie:

Rp. Acidi phosph. dil. 2·0; Syr. rub. id. 20·0; Aquae d. 100·0. S. Co 3 godziny łyżeczkę, lub:

Rp. Natri salicyl 2·0; Syr. rub. id. 20·0; Aquae dest. 100·0. S. Co 2 godziny łyżeczkę.

3% roztwór kali chlorici lub acidi borici do płókania, odpowiednia lekka a posilna dyeta, trochę wina.

II. Wobec błonicy z rozpadem i objawami ogólnego zakażenia należy obok zastrzykiwań surowicy w dawkach większych (najmniej dwie flaszeczki) leczyć miejscowo i wewnętrznie:

Leczenie miejscowe: Okłady z lodu na szyi (w woreczkach gumowych), pić wodę z lodu z dodatkiem wina czerwonego, lody owocowe. Póżniej przy rozpadzie błon lub zgorzeli, można przejść do ciepłych okładów i kataplazmów.

Rp. Natr. sosojodolic. S. do insufflacyi.

Rp. Natr. sosojodolic. Flox sulphur. *āā*. S. do insufflacyi.

Płókania:

Rp. Aq. calcis, Acid. salicyl. 1%, Ac. boricum 2%, Kali chloric. 2%, Thymol. 1/2%, Menthol 1/2%.

Rp. Kali chlorici 10·0; Aquae dest. 400·0; Extr. opii aquos 0·40; Syr. simpl. 20·0. S. Płókanie.

Mniejszym dzieciom przestrzykuje się gardło dużą strzykawką.

Pendzlowania wykonywać o ile możności łagodnie.

Rp. Solut. acid. citr. e 10·00: ad 50·00;

Rp. Resorcin 30·0; Glycerin. 30·00. S. Co 2 godz. pendzlować.

Rp. Acidi salicyl. 0·50—1·00; Spir. vini. q. s.; Glycerin. 400·00; Infus. fol. eucalypti 60·00. DS. Co godz. zwilżać watą zamoczoną w tym płynie, miejsca bł. zajęte.

Rp. Acidi karbol. cryst.; Acid. citric. cryst.; Trae jodi *āā* 3—5·00; Franz-Cognac. 100·00, MDS. Co 2 godz. pendzlować.

Rp. Ferri sesquichl.; Glycerin. *āā*. 10·00. DS. Pendzlowanie 3 razy dziennie.

Rp. Sublimati corros. 0·05; Aqu. dest. 50·0; Acid. tartar. 0·25. S. Pendzlowanie.

Rp. Acidi boracici 5·0; Glycerini puri; Aquae dest. 10·0. S. Pendzlowanie.

Rp. Chloral hydrat. 10·0; Aquae dest. 20·0. S. Co 1/2 godz. pendzlować.

Rp. Jodi puri 0·40; Spirit. 20·0; Chloroformii 2·0. S. Pendzlowanie.

Rp. Liqu. Ferri sesqu. 1·00; Aquae dest. 10·0—50·0. S. Pendzlowanie.

Wziewania:

Rp. Merc. subl. corr. 0·02; Aquae dest. 200·0. S. Do inhalacyi.

Rp. Sol. hydrogen. superoxyd. 2%. S. Do inhal.

Rp. Acid. lactici gtts. 40; Aquae dest. 200·0. S. Do inhalacyi.

Rp. Aquae calcis; Aquae dest. *āā*. 150·0. S. Do inhalacyi.

Przy leczeniu ogólnem należy być ostrożnym ze środkami przeciwgorączkowemi, wcześnie podawać koffeinę, kamphorę, w razie zapadu podskórnie.

Rp. Chinin. muriat. 0·50—1·50; Ammon. chlorati 1·00; Aquae dest. 60·00; Syrup rub. id. 20·00. DS. 3 razy dziennie na łyżeczkę.

Rp. Antipyrin 1·50—2·00; Cognaci 20·00; Aquae dest. 80·00; Syrup. simpl. 20·00. DS. Co 3 god. łyż.

Rp. Kali chlorici 2·0; Aquae dest. 80·00; Tinct. ferri sesquichl. gtt. XX; Syrup, rub. id. 20·00. DS. Co 2 godziny łyżeczkę.

Rp. Tinc. myrrhae 4·00; Glycerini 8·00; Aquae dest. ad. 200·00. MDS. Co godz. łyżeczkę.

Rp. Dcti. cort. chinae e 5·00 ad 100·00; Aq. chlori 10·0; Syrup sacchari 20·00. DS. Co 2 godz. łyżeczkę.

Rp. Pilocarpin muriatic. 0·01; Pepsin 0·20; Acid. muriat. dil. gtss. V; Aq. dest. 80·00; Syrup simpl. 20·00. DS. Co godz. łyżeczkę.

Rp. Hydrarg. cyanati 0·01; Aquae dest. 1·00; Syr. aurant. 20·0. MDS. Co 2 godz. łyżeczkę.

Rp. Camphor. 0·30; Mixt. gumm. 80·00; Syrup sacchari 20·00. DS. Co godz. łyżeczkę, (zwłaszcza w formie septycznej).

Rp. Aether. acet. 5·00; Ol. cinamom. 1·50. DS. Co 2 godz. 3—5 kropli.

Rp. Hydrogen. superoxydat 2·0; Aq. dest. 130·0; Glycerini 3·0. MDS. Co 2 godz. łyżeczkę.

Nadto w razie osłabienia czarna kawa, stare wino, cognac, nacierania octem lub winem.

W razie obrzęku gruczołów szyjnych okład z Liquor alum. acetic. Gdy wystąpi dławiec, stosować leczenie podane przy laryngitis cruoposa.

Przy porażeniach po błonicy należy stosować elektryzowanie, roborantia.

Dysmenorrhoe. Dolegliwe miesiączkowanie. Wykazanie przyczyny (przyczyna mechaniczna, dalej, czy przyczyna w macicy; czy w jajnikach). Unikać ruchu bezpośrednio przed i podczas peryodu, zaziębienia, szkodliwych wpływów moralnych. Regulować dyetę i stolec. Jeżeli chora niedokrewna lub skrofuliczna, odpowiednie leczenie stanu chorobowego ogólnego. Leczenie kąpielowe: Iwonicz, Rabka, Krynica, kąpiele borowinowe, (Mattoniego sól borowinowa).

Podczas boleści spokój, suche ciepło na okolicę podbrzusza, środki kojące jak: lewatywy z Tra. opii simpl. (15 kropli na lewatywę albo Chloral hydrat 1·0 na lewatywę). Czopki do kiszki stolcowej, zawierające codeinę, opium lub morphium, wstrzyknięcie morphiny pod skórę, u osób silnych, krwistych, po jednej pijawce na wewnętrznej powierzchni obu ud, pendzlow. nastojem jodu ud.

W cięższych przypadkach należy zbadać dokładnie miejscowo narząd płciowy przez odbytnicę, albo jeżeli możebne przez pochwę.

Najczęstszą przyczyną bolesnego miesiączkowania, bywa niedrożność przewodu szyi macicy.

Niedrożność pochodzić może ze zmiany położenia macicy jak n. p. zagięcia tejże, z wrodzonej wązkości przewodu, z krętego przebiegu tegoż.

W tych razach zazwyczaj napotykamy równocześnie niepłodność.

W przypadkach takich wskazanem jest leczenie mechaniczne, polegające na wyrównaniu zagięcia macicy,

na rozszerzaniu przewodu szyi macicy sposobem tępym, wprowadzanie zgłębnika lub rozszerzaczy na ten cel zbudowanych, do jamy macicy. Jeżeli te sposoby nie prowadzą do celu, wskazanem jest rozszerzenie macicy sposobem krwawym (Hysterostomatomia) najlepiej modo Eosner-Mars.

Rlektryzowanie według metody Apostolego.

Rp. Extr. hydrast. canad. fluid. 2 razy dziennie po 25 kropli na 8 dni przed regularnością.

Rp. Chloral. hydrat. 8·00; Kali brom. 10·00; Aq. camphor. 200·00. S. Co 2 lub 4 godz. łyżeczkę.

Rp. Trae thebaicae; Trae belladonae; Trae hyoscyami; Trae valerianae; Trae stramoni *āā.* 10·00. S. 3—4razy dnia po 15—20 kropli.

Rp. Kali bromati; Antipirini *āā* 10·00; Extr. viburni prunifol. fluid. 20·0; Aq. destill. 120·0; Syr. cort. aurantiae *āā* 30·0. DS. 2—4 łyżek dziennie. Polecają też czopki.

Rp. Extr. opii aquos. 0·02; Extr. belladonae 0·01; But. cacao q. s. ut f. l. art. supposit. S. Czopki.

Rp. Trae vibur. prunifol.; Trae piscid. erythr. *āā* 10·0. S. 4 razy dnia 20 kropli w wodzie zażyć.

Dysenteria. Czerwonka. W czasie epidemii unikać niestosownego pożywienia. Ścisła desinfekcya wypróżnień.

Dyeta ścisła, kleik, rosół, mleko. Słabszym można dozwolić bulion z jajem, wyciągów mięsnych, wina.

Oseski zostawić przy piersi, karmiąc regularnie co 3 godziny.

Leczenie rozpocząć należy od środków przeczyszczających, calomel, ol. ricini, dorosłym 2—4 łyżek dziennie. Później środki ściągające, miejscowe przepłukiwania kiszki letnimi rozczynami. Starcia około odbytnicy troskliwie oczyszczać i zasypywać pudrem salicylowym.

Codziennie kąpiel ciepła. Ciepłota kąpieli 27⁰ przez 5—10 minut. Okłady wysychające, kataplazmy, zawijania ciepłe sprawiają ulgę.

Rp. Calomelanos 0·05; Sacchari 0·20; Mfp. dtr. tal. dos. N. VI. S. Co godz. proszek.

Rp. Acidi salicyl 10·00; Opii pulv. 0·20; Mfp. div. in dos. N. X. DS. 3 pr. dziennie.

Rp. Natri salicyl 0·50; Laudani 0·05; Mfp. dent. tal. dos. N. X. DS. 3 pr. dziennie.

Rp. Natri salicyl 5·00; Aqu. dest. 80·00; Trae laud. gtts. X.; Syrup simpl. 20·00. MDS. Co 3 godziny łyżkę.

Rp. Saloli p. 5·0; Bismuth. salic. 2·0; Mfp. Div. in dos. N. X. S. 3 pr. dziennie.

Rp. Rad. rhei 6·0; Rad. ipec. 2·0; Inf. Aq. fervid. q. s. ad. colat. 120·0; adde: Gumi arab. 4·0; Syr. altheae 30·0. S. Co godz. łyżkę.

Do lewatywy używa się: sól kuchenna (0·5%), Acid. salicyl. (0·5%), Thymol (0·10%).

Rp. Argenti nitrici 0·05; Aq. dest. 200·0. DS. Na 2 razy w lewatywie zastosować.

Rp. Tannini 5·00; Aq. dest. 500·00. S. Na 2 lewat.

Rp. Liquor. alum acet.; Aq. dest. *āā* 100·00. DS. Na 2 lewatywy.

Po lewatywach jakoteż w razie silnego parcia dać czopki:

Rp. Butyri cacao 0·50; Trae opii guttam; Mf. supposit. d. t. Nr. X. S. 2—3 dziennie.

Rp. Extr. bellad. 0·10; Morphii mur. 0·05; Butyr cacao q. s. f. sup. N. V. S. 1—2 czopków dziennie (dorosłym).

W przypadkach przewlekłych podawać dalej lewatywy, i środki lekko ściągające.

W razie zapadu: Cognac, wino, kamfora, eter.

W okresie zdrowienia przechodzić zwolna do pokarmów: jaja, skrobane mięso i t. d.

U dzieci rozpocząć leczenie od ol. ricini, lub calomelu, następnie:

Rp. Bismut. salicyl 1·00; Pulv. Doveri 0·20; Sacchari 2·00; Mfp. div. in dos. N. X. DS. 3 proszki dziennie.

Rp. Chinini tannici; Bismut. salicyl. *āā* 1·00; Laudani 0·10; Mfp. div. in dos. N. X. S. 3 pr. dzień.

Przepłókiwanie z acid salicyl. 0·5%, thymol 0·10%, kwas borowy 2%; w przypadkach cięższych wcześnie wstrzykiwać surowicę przeciwczerwonkową.

Dyspepsia. Niestrawność. Przedewszystkiem wykryć przyczynę cierpienia i dokładnie zbadać funkcyę żołądka i kiszek.

Cierpienie to stoi najczęściej w związku z czynnościowem, nadmiernem wydzielaniem soku żołądkowego, lub z niedomogą wydzielniczą żołądka.

Stosownie do tego w 1-szym przypadku wskazane są środki alkaliczne, wody: Karlsbad, Vichy, Szczawnicka Magdaleny, w 2-gim kwas solny i środki gorzkie.

W innych razach zboczenia w wydzielaniu soku żołądkowego nie ma, tylko błona śluzowa żołądka jest nadczułą, a w tych przypadkach należy przed jedzeniem podawać środki znieczulające (cocaina) i zapomocą przepłókiwań żołądka zmniejszać przeczulicę błony śluzowej, można też podawać przetwory bromowe.

Prócz tego należy zwrócić uwagę na ogólny stan chorego, u anemicznych wskazane są środki żelaziste (Krynica, Żegiestów, Francensbad i t. d.), u neurasteników i hysteryczynk skutecznem bywa leczenie wodolecznicze, wyjazd nad morze lub w góry.

Rp. Natri bicarbon; Magn. carbon.; Kali carbon. *āā.* 5·00; Pulv. rad. Rhei 7·00; MD. in scatula. S.

3 razy dzia na koniec noża zażyć, w razie jeżeli jest nadmierne wydzielanie soku żołądkowego.

Rp. Sal. therm. Carolin. 100·00. DS. Co dzień rano łyżeczkę w pół szklance ciepłej wody.

Rp. Strontium brom. 2—3·00. Po obiedzie i po kolacyi.

W razach niedomogi wydzielniczej:

Rp. Acid. hydrochl. 3·00; Pepsini German. solub. de Rostock 2·00; Aq. dest. 150·00; Syr. Simpl. 15·00. MDS. Po każdem jedzeniu 2 łyżki zażyć.

Rp. Acid. hydrochl. dilut. Trae absinthi *ăă*. 15·00. DS. Po każdem jedzeniu 20 kropli w łyżce wody zażyć.

Rp. Orexin basic. 0·30; Dent. tal. dos. N. 5. S. Jeden proszek rano zażyć.

Rp. Stomachinum fabr. Matula; Vinum Condurango fabr. Matula.

Rp. Trae ferri pomati 25·00; Trae Rhei vinosae; Trae amarae *ăă*. 15·00. MDS. 3 razy dnia po łyżeczce zażyć.

Rp. Ferri carb. sacchar. 5·00; Extr. nucis. vomicae 0·50; Pulv. et extr. Rhei *ăă*. q. s. ut f. pill. N. 100. DS. 3 razy dnia po 2 pigułki zażyć.

u oseskòw:

Regularne karmienie co 3—4 godz. Przy sztucznem żywieniu zwrócić uwagę na jakość mleka i zarządzić odpowiednie żywienie, ewentualnie wrócić do piersi. — Nie odłączać wśród dyspepsyi.

Rp. Ol. Ricini lub Calomel (0·01—0·03). Przez 12—24 godzin ścisła dyeta.

Rp. Natrium benzoicum (2—3%). Co 2 godziny łyżeczkę.

Rp. Naphtalini p. 0·50; Aq. chamomilae; Mac. gum. arab. *ăă*. 50·00; Ol. meth. pip. gtt. unam. MDS. Co 2 godz. łyżeczkę.

Rp. Kreosoti gtt. V.; Aq. dest. 50·0; Syrup. simp. 20·0. MDS. Co 2 godziny łyżeczkę.

W razie wzdęcia bolesnego, wprowadzić kankę lub miękki kateter do odbytnicy. Jeżeli wymioty nie serowate, cuchnące, wskazują na brak kwasów: Acid. mur. (0·30:50·0) lub:

Rp. Pepsin 1·00; Ac. muriat. gtts. tres.; Aquae dest. 90·00; Syr. simpl. 15·00. S. Przed pokarmem łyżeczkę.

Rp. Acid. lactic. 1·0; Aq. dest. 100·0; Syr. simp. 20·0. S. Co 3 godziny łyżeczkę.

Przy kwasocie: Aq. calcis, calcaria phosphor, tribasica pur, po 1·00. Przy Intertrigo towarzyszącem zmywanie wodą mydlaną.

Rp. Magnes. ustae 5·00; Talci praepar. 20·00;

Acid. salicyl. 0·20; Mixt. oleoso-balsam. gtt. X. Mf. p. DS. Do posypywań.

Eclampsia infantum. Drgawki dziecięce. Uwzględnić przyczyny: Początki chorób ostrych i zakaźnych, użycie środków odurzających, przepalenie głowy, kolki brzuszne, zaburzenia w trawieniu, robaki, choroby dróg moczowych (phimosis), koklusz, skurcz głośni, ciała obce w nosie, zranienia.

Wśród samego napadu zimne okłady (woda z octem) na głowę co parę minut, lewatywy, gorczyczniki na kark i łydki, w razie długotrwałych drgawek wdychanie chloroformu (ostrożnie!) kilka kropel na chustce trzymać pod nosem. Lewatywy z chloralu.

Środek przeczyszczający (Calomel) — dyetę, w razie powtarzających się napadów.

Rp. Chloral. hydratis 1·00; Natri bromati 1·00; Aq. dest. 60·00; Syrup sacchari 15·00. MDS. Co 2 godz. łyżeczkę.

Rp. Chloral hydratis 0·50; Aq. dest. 80·00; Mucilag. gum. ar. 20·00. MDS. Połowę do jednej lewat.

Rp. Calomelanos 0·30; Sacchari 2·00; Mfp. div. in dos. N. X. DS. Co godz. proszek.

Rp. Kali bromat. 2·0; Ammoni brom. 1·0; Aqu. dest. 100·0; Syr. simpl. 30·0. MDS. 4 łyżeczki dz.

Eclampsia parturient. Drgawki porodowe. U ciężarnych okazujących cierpienie nerek, znaczniejsze obrzęki, podawać środki moczopędne (kali aceticum, acidum benzoicum), środki wypróżniające, środki napotne, mleczna dyeta. Kąpiele ciepłe (46°—38° C.) ostrożnie. Diuretinum fabr. Knoll.

Podczas napadu ułożenie w łóżku otoczonem materacami, aby chorą uchronić od obrażeń; wdechiwanie tlenu, przed wystąpieniem szczękościsku, wsunąć język do jamy ust i między szczęki wsunąć kawałek drzewa okrytego płótnem. Ruchów nie krępować. Znieczulić chorą silnemi dawkami narkotyków, morfina podskórnie 0·02 do 0·03 lub chloral w lewatywie (2·0). Gdy się chora budzi lub napad występuje, ponowić dawkę. Można użyć chloroformu do wdychania, ale tylko wtedy, jeżeli stwierdzić możemy pewną okresowość w występowaniu napadów np. napady występują regularnie co 20 lub 15—10 minut, wtedy minutę naprzód podać chloroform. Po napadzie kąpiel ciepłą 30° R., potem zawinąć w prześcieradło i koc, aby wywołać poty. Lewat. silnie czyszczące.

Podczas ciąży napady mogą ustać i ciąża być donoszoną, dlatego tylko w razach, gdy powyższe leczenie niepomaga, napady występują zbyt często, albo grozi obrzęk płuc, wzniecenie porodu przedwczesnego (założenie świeczki elastycznej do macicy, niektórzy radzą przebicie pęcherza płodowego).

Jeżeli napady występują podczas porodu, można chlo-

roformować, używa się narkotyków, jak wyżej, Można podawać narkotyk, a oprócz tego, ilekrotnie występują objawy zwiastunowe napadu, chloroform. Unikać częstego badania wewnętrznego, aby nie drażnić chorej. Jeżeli są warunki do łagodnego ukończenia porodu, to takowy ukończyć. Zabiegów gwałtownych, w celu rozwiązania rodzącej używać nie należy, chociaż w ostatnich latach zdanie się zmieniło w tym względzie i radzą w każdym przypadku o ile można najprędzej w uśpieniu ukończyć poród (Dührsen, Zweifel). Można przed rozwiązaniem puścić do 500 gram. krwi w razie, gdy tętno mocno napięte. Po upuście krwi należy wlać do żył 500—1000 gramów fizyologicznego roztworu soli kuchennej. Jeżeli napady występują w połogu, postępowanie jak podczas ciąży.

Rp. Amyleni nitrosi 5·0; Ol. foeniculi 10·0. MDS. 2—5 kropli do wdychiwań na chustce (amylnitrit).

Rp. Laudani p. 0·20; Sacch. albi 5·0; Mfp. div. in dos. N. X. S. Co ½ godziny proszek.

Eczema. W y p r y s k. Przedewszystkiem uwzględnić moment etyologiczny, usunąć więc zależnie od przypadku szkodliwe czynniki zewnętrzne, a więc wodę i światło, wpływ wilgotnego powietrza, drażnienia przez odzież. Gdy wyprysk słoneczny (e. solare) polecić nosić kobietom weloniki żółte lub zielone, mężczyznom parasole.

Przy wyprysku o s t r y m, szczególnie, gdy istnieje sączenie, pilnie pudrować:

Rp. Talci venet.; Amyl. trit. *āā.* 50·00; Zinc. oxyd. 5·0. S. Puder.

Rp. Zinc. oxyd.; Magist. bismuth. *āā.* 15·00; Ceruss. 7·50; Talc. venet., Amyl. orizae *āā.* 30·0. S. Puder.

Rp. Zinci oxyd.; Amyli *āā.* 25·0; Naftalan 50. Mf. ung. S. Zewnętrznie.

Do zasypek nie dawać olejków eterycznych.

Gdy wyprysk zajmuje całe ciało, zawinąć chorego w zapudrowane prześcieradło i skrzętnie zasypywać pudrem.

Jeżeli skóra obrzękła, suche zimno (przyrząd Leiter'a) lub często zmieniane okłady:

Rp. Liqu. alumin. acet.; Aq. ferwid. *āā.* 150·0. S. Do okładania.

Rp. Plumb. acetic. 7·0; Atumin. crud. 2·0; Aqu. dest. 200·0. S. 2 litrami wody rozcieńczyć do okł.

Rp. Resorcin. resubl. 10·0; Aqu. fervid. 500·0. S. Do okładów.

Rp. Ac. thymic. 0·50; Aq. dest. 500·0. S. Do okł.

Gdy znaczne sączenie:

Rp. Ac. carbol. liquefact. gtt. XL; Spir. vin. rect. 20·0; Glycerin p. 8·0; Zinc. oxyd.; Amyl. trit. *āā.* 10·0; Aq. fontis. 250·0. S. Woda do obmywania.

Przy eczema papulosum acutum lub gdy istnieje znaczne swędzenie nawet przy sączącem, zwilżać kilka razy dnia wyskokiem i pudrować:

Rp. Ac. carbolic. (s. salicyl.) 2·0; Spir. vini rect. 150·0; Spir. coloniens.; Spir. lavandul.; Glycerin. p. *āā.* 25·0. S. Zwilżać zamoczoną watą.

Rp. Ac. carbolic. (s. salicyl.); Glycerin. p. *āā.* 2·0; Balsam. peruvian. 1·0; Spir. vini rect. 200·0. S. Jak wyżej.

Zamiask wyskoku użyć można:

Rp. Talc. venet. pulv.; Amyl. tricit. *āā.* 100·0; Glycerini p. 40·0; Aq. plumbi 200·0; M. f. liniment. S. Rozcieńczyć taką samą ilością wody i pendzl.

Rp. Zinci oxyd.; Amyli *āā.* 15·0; Naftalan 50·0; Acidi salicyl. 1·0. S. Zewnętrznie.

Przy eczema squamosum parę razy dnia smarować maścią i zapudrować lub obwiązać opaską, usunąwszy poprzednio łuski za pomocą oliwy lub waseliny.

Rp. Mercur. praecipit. alb. 3·0; Ung. Glycerin. 30·0; M. f. ung. S. Maść.

Rp. Salol. p. 2·0; Ol. olivarum; Axung. porcin; Lanolin. anhydr. *āā.* 25·0; M. f. ung. S. Maść.

Rp. Resorcin. resubl. 5·0—10·0; Zinc. oxydat.; Amyl. tritic.; Vaselin flavi; Lanolini p. *āā.* 25·0; M. f. ung. S. Maść.

Rp. Menthol. 1·50; Saloli 2·0; Ol. olivar. 3·0; Lanolini anhydr. 50·0; M. f. ung. S. Maść na ręce.

Rp. Ac. boric. (v. Salicyl) 3·0; Zinc. oxydat.; Amyl. trit. *āā.* 25·0; Vaselini flav. 50·0. S. Pasta (najwięcej używana).

Rp. Olf. rusci; Sulf. praec. *āā.* 5·0; Naftalan 50·0. S. Zewnętrznie.

Rp. Resin. benzoë pulver. 5·0; Axung. porcin. 160·0; Dingere, cola et adde; Zinc. oxyd. 25·0; M. f. ung. S. Maść Wilsona.

Gdy skóra gładka, mało zaczerwieniona, pendzlować raz na dzień ostrożnie.

Rp. Ol. rusci 50·0; (albo Anthrasoli 50·0); Spir. vin. rect.; Aether. sulf. *āā.* 75·0. S. Do pendzlow.

Rp. Ammon. sulfoichotyol. (s. Thiol) 50·0; Spir. vin. rect.; Aether. sulfur. *āā.* 75·0. S. Do pendzl.

Rp. B. naphtol. 1·0; Spir. vin. rect. 100·0. S. Do pendzlowania.

Rp. B. naphtol. 0·50; Ung. emoll. 25·0; M. f. ung. S. Maść.

Gdy maść zadrażnia, zasyzywać pudrem.

Przy wyprysku przewlekłym należy strupy i łuski usunąć, i naciek w skórze doprowadzić do wessania.

Gdy wyprysk sączący (e. madidans) przykładać na wązkich kawałkach płótna rozsmarowaną maść

dwa razy dziennie, poczem obwiązać watą i opaską, przedtem jednak zmyć dokładnie mydłem szarem i wodą ciepłą, co później wedle potrzeby powtórzyć należy.

Rp. Emplast. diachylon simpl.; Ol. olivarum *ãã*. 50·0; M. f. ung. S. Maść Hebry.

Rp. Emplast. diachyl. simpl.; Vaselin. flav. *ãã*. 50·0; M. f. ung. S. Maść Kaposi'ego.

Rp. Empl. saponat. 80·0; Ol. olivarum 20·0; Ac. salicyl. 2·0—5·0. S. Przykładać na kalikocie.

W celu usunięcia strupów przykładać na kawałkach płótna oliwę, maść Hebry, Kaposi'ego.

Rp. Naftalini 50·0; Ung. Wilsoni; Amyl. trit. *ãã*. 25·0. S. Zewnętrznie.

Rp. Empl. saponat. 100·0; Leni calore fusso adde: Ac. salicyl. 10·0; M. f. empl. S. Plaster salicylowy (Pick'a).

Dla usunięcia pozostałości po maści i rozmiękłego przyskórka, zmyć spiryt. mydlanym lub mydłem szarem, poczem usuwać naciek w skórze przez smarowanie dziegciem, ichtyolem, naftolem.

Rp. Ichtyol 2·0; Glycerini 8·0; Naftalani 20·0, S. Zewn.

Rp. Ichtalbini (Knoll) 3·0; Aq. destill.; Glycerini *ãã*. 20·0, S. Zewnętrzn.

Gdy wystąpi podrażnienie, maść obojętna (m. cynkowa, borowa, Hedry) i puder, poczem na nowo środki drażniące.

Gdy wyprysk uporczywy, szczególnie na rękach, zapendzlować c. kali caustico 1 : 2, poczem maść lapisowa 1% lub

Rp. Ol. rusci albo Anthrasoli 2·0; Naftalani 50·0. S. Zewn.

Zapendzlować raz dziennie, następnie maść cynkową lub pastę borową.

Rp. Ol. rusci; Sulf. praec. *ãã*. 5·0; Naftalani 50·0. S. Zewn.

Jeżeli wyprysk trwa uporczywie czas dłuższy lub często powraca skutkiem jakiejś choroby ustrojowej (scrophulosis, chlorosis, dysmennorrhoea i t. p.) leczyć chorobę podstawową.

Eczema seborrhoicum. Wyprysk łojotokowy. Gdy znaczne sączenie pudrować; utworzone strupy, namoczywszy je przez kilka godzin oliwą, usunąć za pomocą mydła:

Rp. Spir. saponato-kalin. 100·0. S. Mydło.

Gdy skóra bez strupów, czysta polecić maście:

Rp. Resorcin, resubl. 5·0; Zinc. oxydat.; Amyl. tritic *ãã*. 25·0; Vaselin. fl. 50·0; M. f. pasta. S. Maść.

Rp. Xeroformi 1·0—5·0; Naftalani 20·0—50·0. S. Zewnętrznie.

Gdy skóra przychodzi do stanu prawidłowego, na noc przykładać maść, a przez dzień zmywać.

Rp. Resorcin. resubl. 10·0; Spir. vin. rect. 100·0; Spir. coloniens. 50·0; Bals. peruvian. 2·0. S. Codziennie głowę zwilżać.

Rp. Sulfur. praecipit. 12·0, Camphor. trit. 1·0; Mucilag. gum. arab. 6·0; Aqu. calcis. Aqu. rosarum *āā*. 100·0. S. j. wyżej.

Przytem zalecać można do mycia głowy mydeł Eichhoff'a: resorcynowego, resorcynowo-siarkowego i naftolowego.

Emphysema pulmonum. Rozedma płuc. Przeważnie leczenie symptomatyczne.

Unikanie zaziębień, przemoczenia nóg, wogóle wszystkiego, co może sprowadzić lub powiększyć nieżyt oskrzelowy. Główne zadanie leczyć nieżyt okrzelowy przez pobyt na świeżem górskiem powietrzu, picie wód w Szczawnicy, Reichenhall, Krościenku; na wewn. pulv. Doveri, amonium muriat, tannina z morfiną, stibium sulphurat. aurant. z morfiną, apomorfin, Inf. ipecacuanhae lub radix senegae, przetwory balsamiczne jak: Balsam peruv., tolutanum, ol. terebinth., terpinol, terpinhydrat (3·00: na 30 pigułek, z tego 1—3 pig. dziennie). Leczenie w gabinetach pneumatycznych lub za pomocą przyrządów Waldenburga lub Gaigla i Majera (Würzburg) lub Schnizlera, lub w Truskawcu w zakładzie inhalacyjnym.

U ludzi otyłych można polecić picie wód Karlsbadzkich lub Kissingen. Przy osłabieniu akcyi serca, podawać obok środków wykrztuśnych i nasercowe. Uważać na wypróżnienia, w razie braku tychże, podać odpowiednie środki.

Dyeta pożywna, ale nie wzdymająca.

Rp. Terpinoli 3·00; Extr. et pulv. liquir. q. s. ut. f. pil. N. 30. S. 3—4 pigułek dziennie.

Rp. Apomorph. hydrochl. 0·05; Morphii mur. 0·03; Acidi mur. gtts. X., Aqu. dest. 180·00; Da in vitro nigro. S. Co 3 godziny łyżkę.

Rp. Stibii sulph. aurant. 0·30; Morph. mur. 0·10; Natri bicarb. 5·00; Mfp. div. in dos. N. XV. S. 2—3 pr. dziennie.

Rp. Gutti; Fol. digit.; Bulb. scillae; Stibii sulphur. aurant. *āā*. 1·50; Extr. pimpinellae q. s. ut. f. pil. N. 60. DS. Co 2 godziny pigułkę.

Rp. Ol. terebinth. 2·00; Aq. menth. pip. 150·00; Mucil. g. arab. 30·00. DS. Co 2—3 godziny łyżkę.

Rp. Extr. belladon. 0·1; Pulv. rad. ipec. 0·2; Sacch. alb. 3·0; Mfp. Div. in dos. N. X. S. 3 proszki dzien.

Rp. Extr. hyoscyam. 0·15; Aqu. dest. 70·00; Syr. simpl. 10·00. DS. Co 2—3 godziny łyżeczkę.

Przy dyspnoe:

Rp. Extr. quebracho aq. 5·00; Aq. destil. 50·00. S. Co 3 godziny łyżeczkę zażyć.

Rp. Quebrachin 0·50; Extr. glycyrrhizae q. s. ut. f. pil. N. X. S. 4—5 pigułek dziennie.

Endocarditis. Zapalenie wsierdzia. Leczenie objawowe a więc: Spokojne leżenie w łóżku, dyeta płynna niepodniecająca. Na okolicę serca okłady zimne lub worek z lodem.

Na wewnątrz, cardiaca, zwłaszcza digitalis, strophantus, w razie bólu mierne dawki morfiny.

Przy znacznem osłabieniu: kawa czarna z koniakiem, wino mocne, kamfora lub eter podskórnie wstrzyknięty. Coffeina lub teobromina po 0·10 na dawkę, 1·00 pro die, obok innych środków nasercowych jak convalaria, sparteina i t. d.

Przy gorączce wysokiej, mierne dawki antipyretyków z obawy groźnego zapadu najlepiej razem z conffeiną lub teobrom.

Rp. Infus fol. digit. e 1·50 ad 150·00; Coffeini citrici 1·50; Liquor. kali acet. 50·00; Succ. liquir. 10·00; S. W ciągu 2 dni użyć.

Rp. Tinct. strophanti; Aq. lauroc. *āā*. 0·40. S. 3 razy dz. po 10—20 kropli.

Rp. Pulv. fol. digit.; Calomelanos *āā*. 0·40; Sacchari 3·00; Mpf. div. in dos. X. S. Co 3 godziny proszek.

Endometritis. Zapalenie błony śl. macicy. *a*) Ostry nieżyt: spokojne leżenie w łóżku, środki lekko wypróżniające, okłady wysychające na brzuch. W razie bólów, czopki cum laudano lub cum morphio.

b) Przewlekły nieżyt wymaga jużto leczenia ogólnego, (kąpiele z soli borowinowej Mattoniego) itd.' już też leczenia miejscowego.

W tym celu można używać wprowadzania środków żrących przypiekadłem Chiarego, albo za pomocą sondy owiniętej watą i napojonej n. p. cum Tra jodi. cum liquore ferri sesquichl. itd. Przepłókiwanie macicy po dokładnem rozszerzeniu szyi za pomocą cewnika Bozemanna, Olshausena, i t. d. roczczynami: kwasu borowego, karbolowego, formaliny. Schulze radzi przedtem rozszerzyć macicę sposobem tępym. Wprowadzanie pręcika Spiegelberga lub Fritscha owiniętego watą napojoną rozczynem chlorku cynku 10—50%, przyczem należy pod tylną wargę macicy podłożyć watę napojoną 10% rozczynem sody, aby spływający chlorek cynku nie sparzył bł. śl. pochwy. Klien poleca co 3—8 dni wprowadzanie do szyi za pomocą odpowiedniego instrumentu (Uteruspistole) patyczków zrobionych z cukru mlecznego, gumy arabskiej, białka, glyceryny, które zawierają 2% argentum solubile.

Wprowadzanie na pręciku owiniętym watą rozczynu 50% kw. mlekowego.

Rp. Alumnol 2·50; Trae jodi; Alcohol *āā* 25·0. S. Zewnętrznie.

Rp. Naftalani 50·0. S. Zewnętrznie.

De przestrzykiwań używa się obecnie ½—1% rozczynu formaliny. Wprowadzanie do jamy macicy pręcików zawierających jodoform, taninę itd. Wprowadzanie do jamy macicy gazy jodoformowej w postaci długiego paska, którego jedna część wypełnia macicę, druga zaś sterczy do pochwy

Jako nowy sposób uważać należy przyżeganie bł. śluzowej za pomocą pary wodnej 100° C. 1—1½ minuty, ku czemu wymyślono przyrządy (Snegirieff, Panecki, Cinkus).

Gdy te sposoby nie wystarczają, wyskrobanie jamy macicy (Abrasio mucosae).

N a d ż e r k i c z ę ś c i p o c h w o w e j należy goić przyżeganiem zapomocą: nastoju jodowego, azotanu srebrowego w laseczce, cuprum sulphuricum w kryształach, 50% zincum chlorat. acidum nitricum fumans, który się stosuje ostrożnie za pomocą pręcika szklanego albo asbestowego. W ostatnich czasach polecają zakładać do pochwy gałki składu:

Rp. Europhen 0·05; Ol. amygdal. gtt. nonnull.; Butyr. cacao 2·50; Mf. globulus vagin. N. I. (frigid parat).

W przypadkach dawnych owrzodzeń z przerostem gruczołowym, najlepiej wyskrobać ostrą łyżeczką dno wrzodu i przypiec następnie, do czego użyć można ferrum candens, thermocauter Paquelina, galvanocauter lub wyciąć nadżerkę.

Enteritis follicularis. Z a p a l e n i e g r u d e k c h ł o n n y c h j e l i t a. Odstawione dzieci wrócić do piersi. Mieszanka śmietankowa Biederta lub zupa Liebiega za pokarm. Kleik jęczmienny, kawa żołędz. mąka Kufeka, kakao żołędziowe wyrobu Jahra w Krakowie.

Przepłókiwanie jelit 1% wodą słoną, 3% Acid. boricum. 1% Natr. salicyl. Liquorem alum. acetici 1%. Toż i na wewnątrz.

Rp. Liquor. alum. acet. 30·00; Aq. dest. 50·00; Syrup. 20·00. S. Co 2 godziny łyżeczkę.

Rp. Ichtalbini 0·20—0·10 p. dosi 3—4 r. dziennie.

Rp. Chinin tannic. 0·05—0·10 pro dosi.

Rp. Thiocol 0·30; T. d. Nr. XII. S. 3 pr. dziennie zażywać.

W razie boleści i parcia Extr. opii aq. 0·01 pr. dosi, u dzieci (starszych) 0·001-0·005! pr. dosi, k. r. dz., Tra opii według wieku.

Enterocatarrhus zob. **Catarrhus intestini.**

Enuresis nocturna. M i m o w o l n e m o c z e n i e n o-

cne. Uwzględnić powody: ascaridy, oxyuris, phimosis, pavor nocturnus, zboczenia w odżywianiu, onania.

Zimne obmywania, kąpiele nasiadowe chłodne od 5—20 minut, na wieczór; wstrzymywać od napojów. Polecać przez dzień wstrzymywać mocz.

Polecają unikać spania na wznak, lub tak ułożyć chorego, aby była podwyższoną miednica. Prąd stały, a mianowicie wprowadzić wązką elektodę metalową (nasmarowaną oliwą) do odbytnicy (u dziewcząt do pochwy) drugą elektrodę zwilżoną na spojenie kości łonowych lub perineum, prąd słaby można zwolna wzmacniać — elektryzować przez 5 minut. Antipiryna po 0·50—1·00 na noc między 9 a 11 godziną przez 14 dni z rzędu.

Rp. Atropin sulphur. 0·05; Aq. dest. 30·00. DS. Po tyle kropli ile dziecko ma lat, o 4 i 7 godzinie wieczorem.

Rp. Extr. chinae aqu. sic. 5·00; solve in; Aqu. dest. 100·00; Natri bromati 2·00; Trae bellad. gtts. X.; Syrup. sacchari 20·00. MDS. 3 razy dziennie łyżkę.

Rp. Extr. bellad. 0·05; Extr. nuc. vomic. 0·10; Mfp. div. in dos. N. X. DS. Na noc jeden proszek.

Rp. Strychnini nitrici 0·01; Sacchari 10·00; Mfp. div. in dos. aequal. N. XX. S. Na noc proszek.

Rp. Extr. fluid. rhuris. arom. 10·00. S. 5—10 kropli 2 razy dziennie podawać we wodzie.

Rp. Trae rhuris arom. 10·00. S. 2 razy dnia 10—15 kropli.

Rp. Lupulini; Ferr. carb. saccharat.; Sacch. *āā* 6·0. S. 3 r. dziennie na koniec noża.

W razie nadczułości pęcherza, podać na noc chloral na zewnątrz lub też w lewatywie. Polecają też pryszczydła przyłożyć na kark. Skrofulicznych i źle odżywionych leczyć zarazem chininą i środkami żelazistymi:

Rp. Ferratini 0·20, in pastill. compress. S. 1—2 past. dziennie.

Rp. Pastilli jodo-ferrati, comp. Jahr. (scatula orig.).

Ephelides. (piegi). Zupełnie i trwale usunąć się nie dają, na pewien czas usuwa:

Rp. Hydrarg. bichlor. corr. 0·50; Aqu. dest. 50·0. S. Przez 4 godz. zamaczaną szmatkę przykładać.

Rp. Hydrarg. bichl. corr. 0·50; Collodii p. 50·0. S. Na noc posmarować.

Rp. Hydrarg. bichlor. corr. 0·50; Emuls. amygdal. 100·0; Tct. benzoës 5·0; Aqu. naphae 50·0. S. Wieczór wcierać.

Gdy wystąpi zadrażnienie pudrować:

Rp. Bismuth. nitr. basic. 10·0; Talc. venet. pulv. 20·0; Baryt. sulfur. praecip. 30·0; Ol. rosar. gtts. 2. S. Puder.

albo przykładać na noc maść na płótnie:

Rp. Ac. Salicyl. 2·0; Ung. emolient. 40·0; Tct. benzoës 1·0; M. f. ung. S. Maść.

Rp. Naphtol. b. 5·0—10·0; Zic. oxydat.; Amyl. trit. *āā*. 12·50; Vaselin. flav. 25·0; M. f. pasta. S. Godzinę codziennie wcierać. Rano po starciu maści pudrować.

Epididymitis. Zapalenie najądrza. Wstrzymać leczenie miejscowe rzeżączki. W okresie ostrym zalecić spokój, dyetę, uregulowanie stolca. Worek mosznowy za pomocą poduszeczki podnieść ku górze i kłaść zimne okłady z lodu lub przyrządem Leiter'a; gdy chory ich nie znosi, okłady ciepłe z gorącej wody lub z mąki siemienia lnianego. Przeciw bólom smarować:

Rp. Extr. opii. aquos. 1·0; Ung. simpl. 20·0; M. f. ung. S. Maść.

Rp. Extr. bellad. 1·0; Ung. simplic. 20·0; M. f. ung. S. Maść.

Rp. Guajacol. 2·0—5·0; Ung. simplic. 30·0; M. f. ung. S. Maść.

Rp. Extr. belladon. 0·15; But. cacao q. s. ut. f. supp. Nr. X. S. 2 czopki dziennie.

Przy bardzo silnych bólach wstrzykiwanie morfiny, a gdy znaczne hydrocele, nakłócie trójgrańcem. Gdy ból się zmniejsza (tylko przy ucisku) okłady zimne przetrzymywać, wreszcie przejść do okładów wysychających i ciepłych.

Gdy chory nie może leżeć, założyć umiejętnie suspensorium Horanda lub Neissera, przykrywając moszna watą i płótnem kauczuk.

Rp. Tct. jodi; Tct. gallar. *āā* 10·0. S. Do pędzlowania.

Rp. Naftalani 30·0. S. Zewnętrznie.

Rp. Ichtyoli 2·0; Naftalani 30·0. S. Zewnętrznie.

Rp. Empl. hydrarg.; Empl. saponat. *āā* 20·0. S. Rozsmarować na płótnie i przykładać na moszna. Wreszcie założyć opatrunek Fricke'go z opasek plastra przylepcowego.

Epilepsia. Padaczka. Starać się wykryć przyczynę padaczki i takową o ile można usunąć, zwłaszcza przy epilepsyi odruchowej.

Chory nie powinien fizycznie lub umysłowo natężać się, unikać napojów wyskokowych, żyć hygienicznie, uważać na regularny stolec, nie pijąc kawy, herbaty, mało lub wcale nie palić, unikać wszelkich gwałtownych wzruszeń.

Podczas aury położyć chorego do łóżka, porozpinać ubranie a podczas napadu czuwać przy nim. Nieraz kilka wdechów parą amylnitritu, podanie cognacu, wina, może wstrzymać napad. Podczas bardzo silnego napadu można robić inhalacye chloroformowe.

Jako środki polecane przeciw epilepsyi przedewszystkiem: kali bromatum po 2—5 do 10 i 15 gr. na dzień, lub mieszanki bromowej:

Rp. Ammon. bromati; Natri brom.; Kali brom. *āā*. 3·00—5·00; Aq. dest. 200·00. DS. 2—3 łyżek dz.

Rp. Syr. valerian. bromat. comp. Jahr.

Bromocoll w dużych dawkach.

Rp. Argenti nitrici 0·50; Pulv. et extr. acor. q. s. ut f. pil. Nr. 50. S. 4—10 pigułek dziennie.

Rp. Decoct. artemisiae e 15·00 ad 200; Kali bromati 10·00—20·00.

Podawać też można valerianę w proszku (0·50—2·00) pro die, albo jako infusum e 10—15·00 na 200·00. Belladona w pigułkach np.:

Rp. Extr. belladon.; Fol. bellad. *āā*. 1·00; Extr. et. pulv. liquir. q. s. u. f. pill. N. 100. S. Codzień 2—3 do 6—7 pig.

Następnie Zincum oxyd. 0·05—0·20 p. dosi, w połączeniu z innymi środkami, lub atropinę na wewnątrz:

Rp. Zinci oxydati 0·05; Rad. valer. 2·00; Extr. hyoscyam. 0·06; Ol. valerianae 0·05; Mfp. D. tal. dos N. X. Da in charta cerata. S. 3 proszki na dzień.

Rp. Atropini sulphur. 0·01; Aqu. dest. 10·00. DS. 2—3 razy na dzień po 10 kropli (uważać na źrenice!).

Rp. Bromalin 10·00; Div. in dos. Nr. X. S. 2—4 proszki dziennie.

Dalej przetwory arsenikalne jak: Sol. Fowleri, woda Levico, Roncegno.

Przytem można zastosować procedury hydropatyczne i elektryzowanie prądem stałym n. sympaticus. Podczas status epilepticus można robić inhalacye chloroformowe lub eterowe.

Rp. Aethyleni brom.; Spir. vini rectif. *āā*. 5·00; Aquae menth. pip. gutt. II. S. 3 razy dziennie po 5—10 kropli w 1/8 szklanki mleka.

Epistaxis. K r w a w i e n i e z n o s a. Kauteryzacya broczącego naczynia, najlepiej cum acido nitrico fumante, zapomocą pręcika drewnianego dość ostro, następnie tamponada gazą taninowo-jodoformową. Tamponada watą nasycona: Salutio adrenal. hydrochlor (1:1000). Tamponada od przodu dobrze wykonana zupełnie wystarcza.

Rp. Ferropyrini (Knoll) 5·0; Aq. destillat, 500·00, DS. Do przepłókiwania nosa.

Dla chorych cierpiących na drobne częste krwawienia:

Rp. Alum. crud. pulv. 10·00; Aq. dest. 500·00. DS, Codziennie nos przepłókiwać.

Erysipelas. R ó ż a. Uwzględnić punkt wyjścia cho-

roby i leczeniem tegoż zapobiec nawrotom. Ogólne leczenie jak w każdej chorobie gorączkowej. Miejscowe:

a) Na głowie: Po dokładnem zmyciu skóry (wodą z mydłem a następnie wyskokiem) zastosować co 3 godziny spray z

Rp. Ichtyol. 20·0; Aether. dep. 30·0; lub:

Rp. Resorcin. resubl. 5·0; Aether. dep. 50·0; aż do ustąpienia gorączki i zblednięcia skóry. Obok tego worek z lodem na głowę.

b) Na twarzy: Skóre zmyć (jak powyżej) a następnie okłady z 10% roztworu wodnego ichthyolu lub 5% roztworu wodnego rezorcyny lub też wcierać 15% maść ichthyolową (albo 5% maść rezorcynową) zawsze w kierunku dośrodkowym. Jessner poleca pendzlowanie:

Rp. Acid. tannici; Camphorae *āā* 2·0; Aether. dep. 15·0. S. Zewnętrznie.

c) Na kończynach i tułowiu: Po dokładnem zmyciu skóry wcieranie co 2 godziny (zawsze dośrodkowo) 30% maści ichthyolowej lub 10% rezorcynowej. Jeżeli róża ogranicza się do nieznacznej przestrzeni można zastosować 10% collodium rezorcynowe.

Erythema exudativum multiforme. Rumień wielokształtny wysiękowy. — **Erythema nodosum.** Rumień guzowaty. Leczenie tylko objawowe. Przy znacznem swędzeniu:

Rp. Ac. salicyl. (s. carbol.) 3·0: Spir. vin. rect. 150·00; Glycerin. p. 5·0. S. Zwilżać nacieki i pudrować.

Rp. Menthol. 0·50; Spir. vin. rect.; Spir. coloniens. *āā* 50·0. S. j. w.

Gdy gorączka wybitna: Natr. salicyl. 3·0—5·0 na dzień: Phenacetin. 2·0—3·0. Miejscowo: okłady Leiter'a, z wody kolońskiej, z aqua plumbica, z liqu. alumin. acet.

Favus. Strupień woszczynowaty. Chorych odosobnić, bo F. łatwo przenieść się daje. Rozmiękczyć strupy (scutula) za pomocą oliwy, tłuszczów.

Rp. Ac. carbolic. 2·0; Ol. Olivarum 100·0. S. Zewnętrznie.

Rp. Naphtol. 0·50; Glycerini p. 100·0. S. Zewn., poczem zmyć na drugi dzień głowę spirytusem mydlanym i wodą letnią.

Następnie wyrywać włosy za pomocą szczypczyków w miejscach chorobowo zajętych i ich otoczeniu (na ½ cm.) równocześnie wcierać środki przeciwpasożytnicze:

Rp. Hydrarg. sublim. corr. 0·10; Spir. vin. rect.; Glycerin. *āā* 75·0. S. Zewnętrznie.

Rp. Ol. cadini.; Ac. salicyl. *āā* 2·50; Resorcin. resubl. 5·0; Sulf. praecipit. 10·0; Vaselin. flav;. Lanolin. p. *āā* 15·0. S. Zewnętrznie.

Rp. Thymol. 0.1. Chloroform. 15·0; Ol. olivar. 30·0. S. Zewnętrznie.

Rp. Ol. rusci; Sapon. virid. *āā* 50·0; Spir. vin. rect. 100·0. S. Zewnętrznie.

Postępować tak kilka tygodni, a gdy głowa się oczyści lub wystąpi zadrażnienie, pauza, po której na nowo, jak poprzednio.

Pirogoff poleca po codziennem zmyciu głowy golić chore miejsca i co 24 godzin przykładać:

Rp. Kali carbon. 4·0; Flores sulph. 15·0; Pic. liquid. *āā* 50·0; Axung. porc. 100·0; Mf. ung. S. Maść.

Febris intermittens. zob. **Intermittens.**

Fluor albus, blenorrhoea vaginae, leukorrhoea, catarrhus vaginae. Białe upławy, nieżyt pochwy. Zwrócić uwagę na przyczyny wywołujące, lub podtrzymujące zapalenie (gwałtowne spółkowanie, pasożyty, ciała obce, jak tampony, krążki, zapalenie wyższych dróg rodnych).

Ostry okres: Polecić spokój, środek wypróżniający, nie używać środków drażniących do przepłukiwań. Letnie przestrzykiwania z wody przegotowanej z dodatkiem soli, lub kwasu borowego 2—3%.

Przewlekły nieżyt: Leczyć choroby ogólne: Niedokrewność, zołzy, błednicę. Wstrzykiwania środków ściągających 1, 2, 3 razy dziennie.

Rp. Plumbi acet. b. pur. 2·00; D. t. dos. X. S. Proszek do litra wody.

Rp. Plumb. acet. b. solut. 100·00. S. 2 łyżki na litr wody.

Rp. Acidi salicylici 20·00; Alum. crudi 10·00; Zinci sulphur. 30·00; Mfp. D. in scatula. S. Na koniec noża do 1/2 litra wody.

Rp. Creolini 15·00. S. 5—10 kropli na litr wody do wstrzykiwań.

Rp. Aceti pyrolig. crudi 500·00. S. 2—3 łyżek na litr wody.

Rp. Solveli 50·00. S. 2 łyżeczki na litr. wody.

Rp. Sol. formalini 10% 100·00. S. Łyżeczkę na litr wody.

Rp. Alumnol 1·50; D. t. pulv. X. S. Proszek na litr wody.

Rp. Acidi tannici 60·00; Alcohol absolut.; Kreosoti *āā*. 30·00; Aq. destill. 240·00. S. Łyżeczkę na litr wody ciepłej do wstrzykiwania.

Rp. Acid. lactici; Aq. destill. *āā* 50·0. S. Łyżkę na 1/2 litra wody.

Polecają tampowanie górnej części pochwy gazą, którą zmienia się co 24 godzin przez kilka dni, poczem pendzluje 5% roztworem arg. nitricum.

Do przysposabiania roztworów należy użyć wody przegotowanej. Gdy powyższe wstrzykiwania nie usuwają cierpienia, można we wzierniku oczyścić pochwę

i zapendzlować np. octem drzewnym, półtorachlorkiem żelaza, siarkanem miedziowym 10% i to można powtarzeć kilkakrotnie, ale nie częściej, jak raz na 3 dni, wogóle, gdy już odczyn po poprzednim zabiegu minął. Po zapendzlowaniu nadmiar leku spłukuje się letnią wodą i zakłada tampony z waty. Można też zakładać na tamponach w kształcie walców proszki: acid. salycilicum, alumen, jodoform z dermatolem, zincum sulphur. w połączeniu z amylum. Wreszcie kąpiele z dodatkiem soli borowinowej Mattoniego.

Rp. Amon. sulfoichthyol 5·00; Glycerini 100·00. S. Płyn do tamponowania.

Rp. Glycerini 100·00; Tannini 3·00. S. Do tamponowania.

Gangraena pulmonum. Z g o r z e l p ł u c. Świeże powietrze, częste przewietrzanie pokoju; chory powinien leżeć w łóżku, dyeta pożywna i podniecająca (przetwory wyskokowe), jeżeli niema przeciwskazań.

Na wewnątrz środki wykasztuśne i balsamiczne (bals. peruv., bals. tolutan.). częste wziewania z ol. terebinth. 1·0—3·0 na 200 wody lub ol. pini pumilionis polonicae po 10—15 kropli na kieliszek wody do maszynki inhalacyjnej Siegla. Lub też kwas karbolowy 2% do wziewań, ale w takim razie uważać na mocz, czy nie wystąpi zabarwienie ciemne. Również wziewanie z thymolu 0·20 z dodatkiem kwasu borowego 3·0 na 100 wody.

Rp. Kreosoti fagi opt. 2·00; Tinct. absynth. comp.; Spir. vini cognac 50·00; Vini malag. 150·00. S. 3 razy dnia łyżkę w wodzie ocukrzonej zażyć.

Rp. Cortic. chin. reg. 20·00; Macera p. horas sex cum vin. gallic. 180·00, dein filtra et adde: Tinct. nervin. ton. Bestuscheff 2·00; Aq. cinnamoni, Syr. cort. aurant. *āā*. 20·00. S. Co 2 godziny łyżkę.

Rp. Terpinol. 3·00; Natr. benzoici 2·00; Sacch. albi. q. s. ut f. pil. N. 30. S. Co 2 godziny pihułkę.

Rp. Menthol. 3·00; Sacch. alb.; Gum. arab. *āā* 2·00; Aq. dest. q. s. ut. f. pill. N. XX. S. co godz. pigułkę.

Rp. Myrtoli 0·20; Dtal. dos. N. X. in caps. gel. S. 3 r. dnia po jednej kap.

Rp. Ol. terebinth. rect. 3·00; Mucil. gum. arab.; Syr. simpl. *āā*. 25·00; Sensim terendo affunde, Aqu. dest. ad 150·00. S. Co 2 godziny łyżkę.

Do spluwaczki przykrytej szczelnie wlewać 5% kw. karbolowy lub 2% kreolinę.

Gastreactasia zob. **Dilatatio ventriculi.**

Gastroenteritis u dorosłych patrz **Catarrh. ventriculi, Catarrh. intestinorum.**

Gastroenteritis. Z a p a l e n i e ż o ł ą d k a i j e l i t. U dzieci; zapobieganie: przestrzegać czystości i świeżości mleka, nie odłączać dzieci w miesiącach letnich.

W chwili wybuchu choroby nie dawać żadnego pokarmu, nawet piersi, przez 24—48 godzin, a podawać przegotowaną wodę, lekki odwar herbaty na zimno. Celem usunięcia wymiotów przepłókiwanie żołądka wodą przegotowaną z dodatkiem soli (1%), natr. benzoicum lub bicarbonicum. Równocześnie podawać:

Rp. Acidi mur. diluti gtt. X; Aq. distill. 100·00. MDS. Co 3 godz. łyżeczkę.

Rp. Acidi lactici 1·00; Aq. destill. 100·00. MDS. Co 3 godz. łyżeczkę.

Jeżeli obok wymiotów są silne rozwolnienia, wtedy do herbaty dodawać czerwonego wina, odwar z borówek suszonych. Z początku podać oleum Ricini lub:

Rp. Calomelanos 0·01—0·02; Sacch. lactis 0·15; Mfp. dent. tal. dos. N. VI. S. Co godz. proszek.

Gdy stwierdzimy znaczne wzdęcia brzucha, stolce mocno cuchnące, wtedy stosować można:

Rp. Kreosti gtt. II; Aq. cinnamoni 80·000; Syr. simpl. 20·00. MDS. Co 3 godz. łyżeczkę.

Rp. Natri benzoici 2·00; Aq. destill. 90·00; Syr. simpl. 10·00. S. Co 3 godz. łyżeczkę.

Rp. Resorcini 0·20; Aq. chamomill. 80·00; Syr. simpl. 20·00. MDS. Co 2 godz. łyżeczkę.

Rp. Thiocoli; Sacch. albi *āā*. 0·05—0·20; Dent. tal. dos. N. X. S. Co 4 godz. proszek.

Rp. Saloli; Bismuthi salicylici *āā*. 0·10; Sacch. albi 0·20; Mfp. dent. tal. dos. Nr. X. S. Co 4 godz. proszek.

Jeśli rozwolnienie nie ustaje, należy przy ścisłej dyecie stosować:

Rp. Trae coto gtt. V; Aq. destill. 50·00; Trae laud. simpl. gtt. II. MDS. Co 2 godz. łyżeczkę.

Rp. Ichthalbini lub Tannalbini (Knoll) 0·10—0·25; Dent. tal. dos. Nr. XII. S. 4 proszki dziennie.

Rp. Bismuthi subnitrici; Sacch. albi *āā*. 0·10; Pulv. Doveri 0·01—0·02; Mfp. dent. tal. dos. Nr. XII. S. Co 3 godz. proszek.

Rp. Hydrarg. bijodati 0·01; Kali jodati 0·30; Aq. dest. 90·0; Syr. simplic. 10·0. MDS. Co godzinę łyżkę.

Jeżeli wymioty i rozwolnienie nie ustają i wytwarzają się objawy, które nazywamy Cholera infantum, wtedy: czarna kawa, herbata z rumem lub koniakiem, szampan co 1/2 godz. łyżeczkę. Kąpiele ciepłe, lub kąpiele gorczyczne (łyżkę farinae sinapis w woreczku płóciennym), nacieranie dzieci aż do zaczerwienienia skóry, ogrzewanie kończyn i pościeli wstrzykiwanie podskórne roztworu fizyol. soli kuch. 30—50 gr., wstrzykiwanie podskórne eteru.

Rp. Cognaci 10·00; Aq. dest. 180·00; Syr. sacch. 20·00. MDS. Co 1/2 godz. łyżeczkę.

Rp. Liquor. ammon. anisati; Spir. aether. *āā.* 10·00. MDS. Co 1/2 godz. 3—5 kropli.

Rp. Aether sulfur. 2·00; Mixt. gummos. 100·00; Aq. cinnamom.; Syr. simplic. *āā.* 10·00. MDS. Co godz. łyżeczkę.

Rp. Coffeini n. benzoic. 0·10; Cognaci opt. 10·00; Liquor. amm. anis. gutt. XV; Syr. simpl. 20·00; Aquae cham. 80·00 MDS. Co hodzinę łyżeczkę.

Gdy stan ostry przeminie, wracać powoli do podawania pokarmów początkowo płynnych i klejkich.

Nadto można stosować lewatywy lub wysokie wlewania 5% kw. borowego, tanniny 0·5—1 : 100, lub:

Rp. Argenti nitr. cryst. 0·10; Decoct. tub. salep. 50·0. DS. połowę na 1 lewatywę.

Lewatywy można także robić z krochmalu z dodatkiem natr. salicyl. w razie parcia z dodatkiem trae laud. 1—2 kropli. Jeżeli po przebyciu ostrego stanu wytwarza się zaparcie, zob. obstipatio alvi.

Gastroent. chronica. Przewlekłe zapalenie jelit i żołądka. Dokładne wywiady o poprzedniem żywieniu. U dzieci sztucznie żywionych, karmionych obficie amylaceami usunąć takowe.

Jeżeli cierpienie wystąpiło, przy dyecie mlecznej, usunąć mleko na jakiś czas, a zastąpić kleikami lub mieszanką śmietankową. Zwrócić baczność na jakość i sposób przygotowania mleka. 3—4 godzinne odstępy w karmieniu. Starszym rosoły mocne, kakao, kakao żołędziowe (Jahr). Wzbronić tłuszczów, jarzyn. W celu zmniejszenia wzdęcia i pobudzenia do lepszego krążenia okłady wysychające. Podać najpierw środek przeczyszczający (Ol. Ric.) i zarządzić 24 godzinną ścisłą dyetę (wodę przegotowaną, lekką herbatę) a następnie:

Rp. Aq. foeniculi 75·00; Bismut. subnitr. 2·00; Aq. calcis 6·00; Syr. flor. aurant. 15·00. MDS. Co 2 godz. łyżeczkę.

Rp. Infus. rad. colombo e 0·50 : 75·00 ; Bismut subnitr. 2·00; Syr. flor. aurant. 15·00; MDS. Co 2 godz. łyżeczkę.

Rp. Ichtalbini (Knoll) 0·10—0·25. S. 3 proszki dziennie.

Rp. Chinin tannici 0·05—0·10; Pulv. Doveri 0·01—0·02; Sacch. 0·15; Mfp. tal. dos. N. 10. S. 3 proszki dz.

Rp. Bismut. salic. 0·05—0·10; Pulv. Doveri 0·02; Sacchari 0·15; Mfp. dt. tal. dos. 10. S. 3 proszki dziennie.

Rp. Saloli 3·00; Pulv. Doveri 0·15; Bismut. salicyl. 2·00; Mfp. div. in dos. X. S. 4 proszki dzien.

Rp. Tannin. 0·02; Aq. dest. 80·00; Vini tokay 15·00; Glycerin. 10·00; Trae opii gtts. tres. S. Co 3 godziny łyżeczkę.

Rp. Tannigen 0·20; Dt. d. Nr. VI. S. 3 proszki dziennie.

Rp. Tannalbin 0·20—0·50; Dt. d. Nr. VI. S. 3—4 proszki dziennie.

Rp. Tanalbin 0·2—0·5; Pulv. Doveri 0·01—0·02; Mfp. dtales d. Nr. XII. S. 3 proszki dziennie.

Rp. Honthin 0·5; T. dos. XII. S. 3—6 pr. dzien.

Starsze dzieci mogą używać wody karlsbadzkiej na ciepło (Sprudel), wina chinowego, przetworów żelaza.

Gingivitis. Zapalenie dziąseł. Usunąć przyczyny (Periodontitis, epulis, stomacace), gdy przyczyną rtęć, zaprzestać leczenia rtęcią, kąpiele obok leczenia miejscowego:

Rp. Kali chloric. 10·0; Aqu. dest. 500·0. S. Płókanie.

Rp. Alumin. crud. 5·0—10·0; Aqu. dest. 500·0. S. Płókanie.

Rp. Ac. Salicyl. 2·50; Spir. vin. rect. qu. s. ad sol.; Aqu. dest. 500·0. S. Płókanie.

Rp. Ac. thymic. 0·50; Aqu. dest. 500·0. S. Płókanie.

Po jedzeniu (przynajmniej 3 razy na dzień) powinien chory czyścić żęby miększą szczoteczkę i proszkiem na zęby, poczem smarować dziąsła:

Rp. Tct. rathan.; Tct. gallar. *āā* 20·0. S. Do pendzlowania dziąseł.

Rp. Tct. spilanth. olerac.; Tct. opii simpl. *āā.* 10·0; Aqu. dest. 20·0. S. Zewnętrznie.

Gdy wystąpi zgorzel brzegu dziąseł zapuszczać nalewkę jodową między brzeg dziąseł, a zęby.

Haematemesis. Wymioty krwawe. Przedewszystkiem należy uwzględnić przyczynę krwotoku. Chory powinien jak najspokojniej leżeć i wstrzymać się od pokarmów przynajmniej 24 godzin, a nieraz 1—2 tygodni. Jeżeli osłabienie jest znaczne, lewatywy odżywcze.

Na okolicę żołądka okład lodowy, kawałki lodu do połykania i środki przeciw-krwotoczne, obok laudanum, kokainy lub morfiny w takich dawkach, aby znieść całkiem pobudliwość żołądka.

W razie zapadu eter podskórnie, lub ol. camphoratum lub też roczyn soli jako hypodermokliza.

Gdy wzmagająca się ostra niedokrewność wskazuje, że krwotok nie ustępuje, wstrzykiwania podskórne przetworów sporyszowych.

Po ustąpieniu krwotoków dłuższy czas spokojne leżenie w łóżku, dyeta płynna, mleko zimne łyżkami, a obok tego leczenie przyczynowe.

Rp. Tannini puri 0·50; Opii puri 0·10, Sacchar. albi 3·00; Mfp. div. in dos. N. V. S. Co 2 godziny proszek; lub opium w czopkach.

Rp. Liqu. ferri sesquichlor. guttas 10; Aqu. dest.

200·00; morph. mur. 0·05; Syr. simpl. 15·00. MDS. Co godzinę łyżkę.

Rp. Alum. crud. 1·00; Extr. opii aq. 0·20; Elaeosacch. menth. pip. 3·00; Mfp. div. in dos. Nr. X. S. Co 3 godz. proszek.

Rp. Extr. secal. cornut 2·00; Spir. dilut.; Glycerini *āā*. 5·00. DS. 1/4— do jednej skrzykawki podskórnie. Podawanie na wewnątrz: Sol. adren. hydrochl. (1 : 1000) z aqua menthae pin. *āā*. Co 2 godziny 5—10 kropli.

Rp. Ferropyrini (Knoll) 1·0; Aq. destillat. 100·0. S. Co trzy godziny łyżkę.

Haemoptoe. Plucie krwią — krwioplucie. Bezwzględny spokój, ułożenie chorego na wznak w łóżku, w pokoju o miernej ciepłocie, lekkie przykrycie. Wzbronić wszelkich ruchów.

Pokarmy tylko płynne, zupełnie chłodne (najlepiej mleko). Wstrzymywać się od kaszlu, a jeżeli kaszel trwa, to spore dawki morfiny 1—2 ctg. na raz. Chorego nie badać. Na piersi lód w worku gumowym lub pęcherzu; połykać małe kawałki lodu. Obok tego do zażywania: Plumb. aceticum z opium aa. 0·03 na dawkę, forropyrin lub też liquor ferri sesquichl. 25 kropl. na 1/2 szklanki wody, z tego łyżkami; lub też extr. secal. cornuti. pulv. cecal. corn. aa. 2·00 na 30 pig., z tego co 2 godziny pigułkę.

W cięższych krwotokach wstrzyknąć ergotynę (Bombelon) 1/2—1 strzykawki na raz lub podać atropinę w dawce 0·0002.

Przy podniesionej akcyi serca, radzą inf. digitalis.

Rp. Extr. secal cornuti; Acidi tannici *āā*. 1·20; Pulv. et extr. gent. *āā*. q. s. ut. f. pill. Nr. 20. DS. Co 2 godziny pigułkę zażyć.

Rp. Inf. secal. corn. e. 1·00 ad. 150·00; Tinct. laud. simpl. gtt. V; Syr. capill. vener 20·0. S. Co 1/2 godz. łyżkę.

Rp. Ergotini puri, Acidi tannici *āā*. 1·50; Extr. opii aquos 0·05; Extr. liquir. q. s. ut f. pill. Nr. 20. S. Co 3 godz. pigułkę.

Rp. Extr. haemostat. 1·00; Morphii muriat. 0·10; Elaeosacch. foenicul. 2·00; Mfp. div. in dos. Nr. X. S. Co 2 godziny proszek.

Rp. Hydrastinini 0·25; Sacch. lact. 3·00; Mfp. div. in dos. X. d. in charta cerat. S. 3 proszki dziennie (następnie 2—1).

Rp. Ergotin dialys. Bombelon 2·00; Aqu. dest. 20·00; Acid. carbol. gtts. tres. MDS. Do wstrzykiwań (1 strzykawka Prawaza zawiera 1 decigr.)

Rp. Ergotin; Chinin. sulph. *āā*. 2·00; Pulv. fol. digit.; Extr. hyosc. *āā*. 0·20; Mf. pil. N. XX. S. Co 2 godziny pigułkę.

Polecają też wstrzykiwania z atropiny:

Rp. Atrop. sulfur. 0·01; Morph. mur. 0·20; Aqu. dest. 10·00. D. 1/2—1 strzykaw. wstrzyknąć.

Rp. Extr. fluidi hydr. canad. 10·00. S. Po 30—40 kropli, kilka razy dziennie.

Rp. Ol. terebinth. 0·30; Dtal. dos. Nr. XX. in caps. gelat. S. Co 2 godz. kapsułkę.

Rp. Ferropyrini (Knoll) 2·0; Aq. destillat. 100·0. DS. Co 2 godz. łyżkę.

Haemorrhoides. Krwawnice. Starać się o należyte wypróżnienia przez podawanie środków lekko przeczyszczających, wodę karlsbadzką, wodę gorżką itp. Gorące kąpiele nasiadowe, kąpiele borowin. (Mattoni). Irrygacye odbytnicy usuwają czasami cierpienie. Sonda chłodząca t. zw. przyrząd Arzbergera. Oprócz tego można próbować czopków z ergotyny, chrysarobiny, lewatyw ściągających, wstrzykiwań czystego kwasu karbolowego do guzów.

Jedynie pewnym środkiem jest tylko operacya. Guzy wypadnięte należy odprowadzić do wnętrza, jeżeli jednak już przeszły w stan zapalny lub zgorzelinowy, najlepiej ograniczyć się do posypywania proszkiem jodoformowym i okładów z octanu glinowego.

Przeciwko uporczywemu swędzeniu najskuteczniejsze są zmywania wyskokiem.

Rp. Pulv. liquir. comp. 50·00. S. Łyżeczkę wieczór zażyć.

Rp. Sal. thermar. carolinens. 50·00. S. Łyżeczkę w szklance letniej wody rozpuścić..

Rp. Extr. secal. corn. 2·00; But. cacao q. s. f. l. a. supposit. N. X.

Rp. Chrysarobin 0·80; Jodoformii 0·30; Extr. bellad. 0·60; Vaselin. 15·00. Mf. ung. S. Maść.

Rp. Plumb. acetici 0·25; Extr. opii aquos 0·05; But. cacao q. s. ut. f. supp. Dtal. dos. N. X. S. 2—3 czopki przez dzień.

Rp. Calomel 2·00; Morphini 0·15; Bism. submitr.; Vaselini *āā.* 25·00; Glycerini 8·00; M. f. ung. S. Zewnętrznie.

Rp. Cocain hydrohl. 1·00; Morphii sulf. 0·20; Atropin sulfur. 0·10; Tannin. 0·20; Vaselin 30·00. Mf. ung. S. Po wypróżnieniu posmarować.

Rp. Extr. hamamel. virg. fluid. 0·20; Butyri cacao 10·00; Ol. amygdal. 7·50. Mfung. S. W razie krwotoków posmarować. Suppositoria haemorrhoid. «Anusol» (scatul. ovigin).

Helminthiasis zobacz **Ascaris. lumbr., Oxyuris, Taenia.**

Hemicrania. Ból głowy połowiczy. Migrena. Uwzględnić: ogólne osłabienie, choroby nerwów, chor. narządów trawienia, zboczenia płciowe. W czasie

napadu spokój. Masowanie czoła i skroni (można użyć maści z mentolem lub kokainą). Smarowanie pręcikiem z mentolu.

Rp. Chinin. muriat. 0·25; Coffeini natro-salic. 0·10; Sacchari 0·20; Mfp. dtur. tal. dos. N. 10. DS. W czasie napadu co godzinę proszek (użyć 2—3).

Rp. Antipyrini 0·10; Coff. natr. sal. 0·10; Dtal. dos. N. X. S. 1—2 pr. na dzień w czasie migreny.

Rp. Phenacetin 0·50; Chinin. 0·20; Mfp. dtr. tal. dos. N. 10. S. Jak wyżej.

Rp. Natri salicyl. 0·10; Dtur. tal. dos. N. 10. DS. Jak wyżej.

Rp. Euphorin 4·00; Div. in dos. N. 10. S. 3 proszki dziennie.

Rp. Coffeini citrici 1·00; Phenacetin 2·00; Sacchari 1·00; Mfp. div. in dos. N. 10. DS. Co 2 godz. proszek; lub: Pyramidon 0·25 pro dosi.

Rp. Phenacetin 0·40; Natr. salicyl. 0·60; Mf. pulv. t. dos. aeq. N. VI. S. W razie bólu 1 proszek zażyć, po godzinie drugi.

W razie, jeżeli głowa przy migrenie jest chłodna — robić gorące kompresy.

Rp. Pastae guaranae; Sacch. albi *āā.* 2·00; Mfp. Div. in dos. N. 5. S. Jeden lub dwa proszki podczas migreny.

Rp. Mentholi 0·50; Spir. vin. gal. 10·00. DS. Do nacierania skroni.

Rp. Chinin. muriat. 5·00; Pulv. fol. digital. 1·50; Extr. gent. et pulv. q. s. f. pil. N. 30. DS. Na noc pigułkę.

Rp. Solut. arsen. Fowleri 5·00; Trae ferri pomat. 10·00. S. 2 razy dziennie 5—10 kropli po jedzeniu.

Rp. Ferratini 0·20; Chinin. mur. 0·10; Sol. ars. Fowleri gtt. II. in past. compress. S. Dwie pastylki dziennie.

Woda arsenikalna Gubera.

Rp. Ammon bromati 1·00; Kali bromati; Natri bromati *āā.* 2·00; Aqu. dest. 180·00; Syr. aurant. 20·00. MDS. 3 razy dziennie łyżkę.

Rp. Migraenini 1·00; D. T. dos. III. W razie bólu 1 proszek zażyć.

Herpes simplex. Opryszczki. Najlepiej utrzymywać sucho zasypując pudrem salicylowym lub dermatolem, xeroformem. Na genitaliach prócz tego obmywać kilka razy (3—4) dziennie 2% kwasem borowym.

Herpes tonsurans. Liszaj wyłysiający. Chorego odosobnić od otoczenia. Jeżeli H. ogroniczony na skórze niepokrytej włosami: rozcierać mydło szare (sapo virid.). rozmydlić i pozostawić przez 24 godzin; tak robić przez kilka dni, póki nie wystąpi zadrażnienie, wtedy puder.

Rp. Chrysarobin. 5·0; Lanolin, anhydr. 25·0; Adip. suill. 10·0; M. f. ung. S. Maść.

Rp. Anthrarobin. 5·0; Traumaticin. 25·0. S. Zewnętrznie.

Rp. Anthrarobin. 10·0; Spir. vin. rect.; Spir. Lovand. *āā*. 25·0. S. Pendzlem wcierać. W uporczywych przypadkach:

Rp. Lenirobin; Eugallol *āā* 5·0; Chloroformii 50·0. S. Zewnętrznie.

Rp. Merc. sublim. corr. 0·50; Aqu. dest. 200·0. S. 2—3 razy dziennie wcierać.

Rp. Naphthol. 1·50; Spir. saponato-kal..; Vasel. flav. *āā*. 15·00. S. Zewnętrznie.

Gdy H. maculosus universalis: ciepłe kąpiele mydlane i smarowanie ostrożne częściowe poprzednim środkami, albo:

Rp. Naphthol. 6·0; Sapon. virid. 300·0. S. Przez 2—3 dni 2 razy dziennie nacierać i pudrować, w końcu kąpiel.

Przy H. t. capilitii, postępowanie jak przy favus (zmycie głowy, epilacya, środki przeciwpasożytnicze).

Rp. Ol. Rusci 15·0; Spir. saponat. kalin. 25·0; Lact. sulfur. 10·0; Spir. lavandul. 50·0; Bals. peruvia. 1·50; Naphtol ß 0·50. S. Zewnętrznie.

Rp. Formalini 25·0. S. Pędzlow. codziennie miejsca zajęte.

Przy h. t. vesiculosus, tylko pudrować.

Herpes zoster. P ó ł p a s i e c, p a s ó w k a. Chronić skórę zajętą od tarcia ubrania, zasypywać pudrem 5—10 razy dziennie.

Rp. Ichtyol. 5·0; Zinc. oxyd. 15·0; Amyl. tritic. Talc. venet. *āā* 40. MS. Zasypka.

lub okleić klejem cynkowym.

Rp. Gelatin. alb.; Zinc. oxydat. *āā* 15·0; Glycerin. 25·0; Aq. destillatae. 45·0. S. Klej cynkowy.

Okleja się raz na tydzień, a w przerwie kąpiel letnią. Gdy h. gangraenosus często (codziennie) zmieniane opatrunki jodoformowe.

Hydrocephalus. W o d o g ł o w i e. — H. a c u t u s. Zimne okłady, wcieranie szaruchy po (2·0—4·0 dziennie na głowę i kark), wewnętrznie podać Colomel, (0·01—0.03 co godzinę).

Dzieciom silnym można postawić 2 — 4 pijawek. W razie drgawek chloral (0·50—1·00 pro dosi). Synapizm na łydki i kark. Leczenie krzywicy i zołzów.

H. c h r o n i c u s. Maść n. p. 10% jodoformowa, wewnętrznie Natr. jodatum. Leki moczopędne (Kali aceticum, Juniperus) leki przeczyszczające. Wypuszczenie płynu przez nakłócie lędźwiowe (punctio lumbslis) dające się kilkakrotnie wykonać bez niebezpieczeństwa.

usuwa objawy pochodzące od wzmożonego ucisku śródczaszkowego.

Hyperemesis gravidarum. Wymioty niepowściągłe ciężarnych. Zbadać dokładnie ciężarną w celu, czy się nie da wykazać przyczynowe cierpienie: tyłopochylenie, tyłozgięcie ciężarnej macicy, lub inne zmiany narządu płciowego, lub innych organów, jak nieżyt żołądka, białkomocz, i w takich razach leczenie przyczynowe.

W przypadkach, gdzie żadne zmiany wyraźne wykazać się nie dadzą, należy używać środków zrazu łagodniejszych, później coraz silniejszych, z tych, które bywają zalecane. Uregulowanie i zmiana dyety, picie śniadania w łóżku, jedzenie z rana pokarmów ostrych jak n. p. kawałek śledzia, albo picie koniaku zaraz po przebudzeniu. Dyeta mleczna, podawanie pokarmów chłodnych, woda sodowa, wody mineralne alkaliczne, połykanie kawałeczków lodu. Kawa mrożona, lody, wino szampańskie przy jedzeniu. Stomachica, pepsyna, kwas solny. Spokój, leżenie w łóżku. Zmiana warunków otoczenia.

Rp. Cerii oxalici 0·05; S. 1—2 pig. na dzień.

Rp. Mag. Bismuth 1·50; Natri bicarb.; Sacch. albi *āā.* 2·00. Mf. pulv. div. in dos. X. DS. 3 razy dnia proszek.

Rp. Kali bromati; Natri bromati; Ammon. bromati *āā.* 3·00; Aq. dest. 200·00; D. in vitr. nigro. S. Rano i wieczorem po łyżce w wodzie sodowej.

Rp. Cerii valerianici 0·05. S. 5 pig. dziennie.

Rp. Orexini basici 0·30; D. t. dos. XII. S. 3 pr. dziennie.

Rp. Cocain. muriat. 0·03; Antipyrini 1·0; Aquae dest. 100·0. S. Co 1/2 godz. łyżeczkę.

Rp. Trae jodi; Chloroformi *āā.* 5·0; S. Rano i wieczór wśród jedzenia 5 kropli z wodą.

Rp. Kreosoti; Ol. amygd. dulc. *āā* 2·50. S. 3—4 razy dnia 5 kropli w mleku.

Rp. Cocaini muriat. 0·10; Aq. dest. 100·00. DS. Co 1/2 godz. pół łyżeczki.

Rp. Cocaini muriatici 0·10; Aq. dest. 10·00. DS. 3—4 razy dziennie 10—15 kropli.

Rp. Menthol. 1·00; Spiritus vini 20·00; Aq. dest. 150·00. S. Co godz. łyżkę.

Narkotyki jak opium, morfina, chloral, jużto przez usta, jużteż podskórnie lub w lewatywach.

Lodowe okłady, synapizmy, rozpylanie eteru na okolicę żołądka. W cięższych przypadkach odżywianie przez odbytnicę.

Gdy te środki nie prowadzą do celu, stosowanie na część pochwową belladony lub kokainy w postaci maści.

Rp. Cocaini muriat 1·0; Extr. Belladonn. 0·25;

Vaselini 15·o. Mfung. S. Do smarowania części pochwowej i ujścia.

Gdy chora nie zatrzymuje zupełnie pokarmów i zachodzi obawa o życie, wskazanem jest, wzniecenie poronienia, co jednak ex consilio winno być postanowione.

Hyperidrosis. Poty nadmierne. Przy ogólnem poceniu unikać częstych kąpieli, napojów zagrzewających, ciepłego odzienia i wstrząśnień umysłowych. Przeciw swędzeniu zwilżać wodą kolońską, octem, następnie pudrować.

Przy miejscowej h. (nogi, ręce, pachy i części płciowe) zmywania:

Rp. Ac. tannic. 1·o; Spir. vini rect. 200·o. S. Zewnętrznie.

Rp. Decoct. coi t. quercus e 20·o ad 200·o. S. Do zmywania.

Rp. Extr. aconiti 1·o; Spir. vini rect. 200·o. S. Zewnętrznie.

W pachy i pachwiny zasypywać przytem puder, albo:

Rp. Spir. cologn. 15·o; Mixt. oleosobalsam; Aq. dest. *āā* 25·o. S. 2 razy dnia pendzlować po zmyciu.

Gdy na stopach wystąpią przeczosy i owrzodzenia, zalecić ob. codziennych kąpieli, częste zmiany pończoch:

Rp. Ung. diachyl. Hebrae 60·o; Naftalani 30·o. S. Raz dziennie owijać stopy, każdy palec z osobna płótnem rozsmarowanem maścią przez 10—14 dni, potem kąpiele letnie codziennie i zasypywać:

Rp. Alumnol.; Dermatoli *āā* 4·o; Amyl. trit. 15·o. S. Zasypka.

Rp. Tannoform. 10·o; Talc. venet. 20·o. S. Zasypka.

Rp. Naphthol 5·o; Zinc. oleinici 30·o. S. Puder.

Gdy przeczosy zagojone, zalecić pendzlowanie nóg:

Rp. Ac. chromic. 5%—10% lub. Ac. picronitr. 2%.

Rp. Glycerin. p. 10·o; Ferr. sesquichlor. 30·o; Essent. bergammot. gtt. 20. S. 2 razy dnia pendzl.

Rp. Naphthol. 1·o; Glycerin. p. 2·o; Alcohol. abs. 20·o. S. 1—2 razy dziennie zapendzlować, po pendzlowaniu zawsze pudrować.

Unna rozróżnia dwie postacie:

1. Gdy ręce i nogi chłodne, bo krążenie nieprawidłowe, wtedy wieczór kąpiele letnie z octem, spir. kamforowym, gorczycą, — potem:

Rp. Ol. terebinth.; Ammon. sulfoichthyol. *āā* 5·o; Ung. zinc. oxyd. 10·o; M. f. ung. S. Maść, rano zmyć i puder.

2. Gdy ręce i nogi ciepłe skutkiem przekrwienia, wtedy wieczór letnie kąpiele i wcierania:

Rp. Ammon. sulfoicht. 5·oo; Aq. dest. 50·o; Lanolini anhydr. 20·o. S. Rano zmyć mydłem ichtyol. przetłuszczonem.

Wewnętrznie podawać:

Rp. Pulv. agaric. alb. 2·0; Sacch. alb. 5·0; M. f. pulv. div. in dos. Nr. 20. S. 2—3 pr. dziennie.

Rp. Agaricin. 0·02; Sacch. alb. 3·00; M. f. p. div. in dos. Nr. 10. S. Co 3 godziny proszek.

Rp. Atropin. sulf. 0·01; Gumm. tragacant. 1·50; Glycerin.; Pulv. Livuirit. *āā* qu. s. ut. f. pill. 20. S. 2 pigułki dziennie.

Hysterya. H i s t e r y a. Zwrócić uwagę na zmiany w poszczególnych organach, zwłaszcza w narządzie moczo-płciowym.

Chorą leczyć psychicznie i starać się zyskać zaufanie. Jeżeli jest anaemia, chlorosa, to odpowiednio leczyć.

U dzieci: polecić rodzicom nie zwracać uwagi dziecka na jego cierpienia, usunąć z pod wpływu osób dorosłych szczególnie chorych, wprowadzić w warunki i otoczenie wiekowi dziecka odpowiednie, przebywanie ciągłe w towarzystwie dzieci i t. p.

W cięższych przypadkach, chorego umieścić w odpowiednim zakładzie i leczenie systematyczne przeprowadzić.

W mniej wybitnych, leczenie w zakładach wodoleczniczych, zimne nacierania, kąpiele letnie, kąpiele borowinowe (sól borowinowa Mattoniego) i inne procedury. Elektryzowanie prądem stałym, lub faradycznym daje nieraz dobre skutki.

Ze środków wewnętrznych wszystkie nervina, jak asa foetida, castoreum, valeriana, camphora bromata, zincum valerianicum i wiele innych. Obok tego pobyt na wsi, w górach lub kąpielach morskich, hygieniczne życie, dyeta pożywna niepodniecająca.

Podczas napadu hysterycznego raptowne zlanie wodą twarzy, silny prąd elektryczny, chłodna kąpiel, chloral w lewatywie lub na wewnątrz. W razie bezsenności sulphonal 1—2 gram. na noc, amylenhydrat 2—3 gram. w wodzie.

Obok tego zalecaną bywa mięszanka bromowa.

Rp. Somnali 10·0; Aq. dest. 45·0; Syr. rub. id. 20·0. MDS. Na noc łyżkę zażyć.

Rp. Pyramidon bicamphor. 0·5; T. dos. V. S. 2 proszki dziennie.

Rp. Amon. bromat.; Natr. bromat.; Kali brom. *āā*. 3·50; Aq. dest. 200·00; DS. Rano i wieczór po ½—1 łyżce w herbacie lub mleku.—Injekcye »Sperminum Poëhl« (scat. origin.).

Rp. Tinct. nuc. vom. 1·00; Tinct. castorei 2·00; Aqu. lauroc. 10·00. DS. 3 razy po 10 kropli.

Rp. Castorei mosc. 0·50; Sacch. alb. 2·0. M. f. p. Div. in dos. Nr. X. S. Dwa proszki dziennie.

Rp. Tinct. castorei; Tinct. valerian. *āā*. 2·0; Tinct.

asae foetid. 5·0; Tinct. opii croc. 1·0. S. 3 razy dnia po 10 kr. zażyć.

Rp. Trionali 1·0; Dent. tal. dos. Nr. V. S. Na noc 1—2 proszki.

Ichthyosis. Rybia łuska — r. skóra. Kąpiele ciepłe lub parowe, usuwanie łusek przez zmywanie mydłem szarem — po kąpieli nacieranie całej skóry 1—2% maścią naftolową, 3% maścią borową lub nawet obojętnym tłuszczem.

Icterus. Żółtaczka. Leczenie powinno być przedewszystktem zastosowane do przyczyny cierpienia (vide Catarrhus gastro-duodenalis, Cholelithiasis, Cirrhosis hepatis, Carcinoma hepatis etc.). Zresztą leczenie przypadowe, w razie bólów w okolicy wątroby, okład ciepły i wstrzykiwania podskórne morfiny.

Swędzenie skóry łagodzą ciepłe kąpiele z dodatkiem sody i zmywania 2% kwasem karbolowym, z dodatkiem sody, lub roczczyn:

Rp. Acidi carbol. 10·00; Chloral. hydr. 5·00; Aq. dest. 500·00. S. Do nacierań.

Rp. Menthol. 2·00; Spir. vini 50·00. S. Do nacier.

Dyeta przeważnie mleczna i rosołowa (unikać mięsa).

Rp. Infus. rad. rhei e 10·00 ad 180·00; Magnes. ustae 5·00; Syr. simpl. 20·00. MDS. Co 2 godz. łyżkę.

W chronicznych przypadkach wody Karlsbad, Marienbad. Przeciw biegunce Bismut, Dover, opium. Przytem amara np.

Rp. Fol. trifol. fibrin; Hb. millefolii; Centaur. min.; Fol. menth. pip.; Fruct. foenicul. *āā.* 30·00; Mf. Species. S. Herbata: 1—2 łyżek na ½ ltr. wody.

Rp. Natri salicyl. 1·00; Natri sulfur. 3·00; Dtal. dos. N. XII. S. Na dzień 1—2 proszki, żeby wypróżnienie wywołać.

Rp. Podophylin 0·01; Extr. bellad. 0·01; Extr. nuc. vom. 0·02; Extr. et pulv. gent. *āā.* q. s. ut. f. pill. Dent. tales Nr. 20. S. 2—3 pigułki na noc.

Ileus. Niedrożność jelit. Jeżeli przyczyną niedrożności jelit jest zwężlenie, okręcenie, uwiązgnięta przepuklina, nie wiele można się spodziewać z leczenia środkami wewnętrznymi, trzeba przystąpić do zabiegu operacyjnego, przedtem jednak należy przez podawanie przetworów makowca uspokoić gwałtowne ruchy jelit i za pomocą dużych lewatyw próbować przywrócić drożność. Lewatywy z wody sodowej: łączy się syfon z sondą do odbytnicy włożoną i powoli wypróżnia. Gdy powodem niedrożności jelit jest uwiązgnięta przepuklina, należy starać się ją odprowadzić. Jeżeli niedrożność jelit pochodzi z wgłobienia, udaje się często za pomocą przetworów makowca i lewatyw drożność przywrócić. W nowszych czasach polecają prócz tego, wypróżnienie żołądka za pomocą aspiratora żołądkowego. Gdy te środki nie

skutkują, nie należy długo zwlekać z zabiegiem operacyjnym.

Gdy przyczyną cierpienia jest zaparcie kału, a nie ma objawów zadrażnienia otrzewnej, należy podawać środki przeczyszczające w dużych dawkach, w razie przeciwnym lub gdy środki czyszczące nie skutkują, przetwory makowca, okład lodowy na brzuch, kawałki lodu do połykania, zresztą leczenie przypadowe.

Impetigo patrz **Eczema.**

Influenza. Grypa. Najpierw środek przeczyszczający (calomel 0·50 pro dosi, dzieciom 0·05—0·10). Dalej leczenie objawów, środki przeciwgorączkowe, chinina, antipyrina, phenacetyna, coffeina, szczególnie, gdy bóle głowy zbyt silne, natr. salicylicum (zwłaszcza dzieciom). Przeciw nieżytom oskrzeli inf. ipec. cum natro benz., codeinum. Starcom zaraz podać wina i środki wzmacniające.

Rp. Chinini mur. 0·35; Salipyrin 0·50; D. t. dos. XII. S. 3 proszki dziennie.

Rp. Salophen 0·50; Dent. tal. dos. Nr. X. in past. compress. S. 3 pastylki dziennie.

Rp. Aspirini Beyeri 0·15—0·30; Dent. tal. d. Nro X. S. 3 proszki dziennie.

Intermittens. Zimnica. W okolicach zimniczych przestrzegać przed ukłóciem komarów, użycie siatek ochronnych. Zimnicę ludzką przenosi tylko gatunek anopheles. W czasia napadu leżenie w łóżku. Przed napadem wiadomym, na 5 godzin chinina.

Częste napady wymagają zmiany miejscowości.

Rp. Chinini muriatici 0·50; Dtur. tal. dos. N. V. S. Przed napadem proszek.

Przez kilka dni, chociażby napad się nie powtórzył, rano i wieczór po proszku.

Jeżeli chory chininę wymiotuje, można ją dać w lewatywie z krochmalem lub:

Rp. Chinini mur. 3·00; Antipyrin 2·00; Aq. dest. 6·00. MDS. Do wstrzykiwań podskórnych.

(1 strzykawka = 0·3 chin. mur.). Jeżeli chory nie znosi chininy, podawać euchininę, błękit metylenowy.

Rp. Euchinini 1·5—2·0 = 1·0 chinin. hydrochlor.

Rp. Methyleni coerulei 0·1, 0·2—0·5.

Przy dłuższem trwaniu:

Rp. Decoct. cort. chinae e 10·00 ad 180·00; Sol. arsen. Fowleri 1·00; Syrup. sacchari 20·00. MDS. 4 łyżki dziennie.

Rp. Sol. arsen. Fowleri 5·00; Trae chinae comp. 15·00. S. Rano i wieczór po 5 kropli, postępować co dzień o jednę kroplę, aż do 20-tu.

Rp. Decoct. fol. eucalypt. gl. e 10·00—20·00 ad 150·00; Syr. cor. aurant. 20·00. S. Co godz. łyżkę.

Rp. Sol. Fowleri; Tinct. eucalyp. glob. *aa.* 10·00.

DS. Po obiedzie i kolacyi 6—20 kropli w kieliszku wody.

Rp. Ferratini 0·20; Sol. Fowleri gtt. 1—3; Dent. tal. dos. X, in past. compress. S. 2—3 past. dzien.

Dzieciom:

Rp. Chinini muriat. 0·10—0·30.

Rp. Euchini 0·20—0·50; Dent. tal. dos. N. VI. S. Co 3 godz. proszek.

Rp. Chinin. muriatici 0·25; Buthyri cacao 0·50; Mf. supposit. dtur. tal. N. V. S. Przed napadem na 3 godziny czopek, a później po jednym przez kilka dni.

Intertrigo. Wyprzenie. Dla zmniejszenia pocenia, swędzenia i sączenia zakładać watę między stykające się powierzchnie skóry i pudrować:

Rp. Zinc. oxydat. 2·0; Pulv. semin. lycopod. 20·0. S. Zasypka.

Rp. Alumin. plumos.; Pulv. rad. ireos flor. *āā* 25·0; Amyl. orizae 50·0. S. Zasypka.

Rp. Amyli 10·0; Naftalani 30·0. S. Zewnętrznie.

Gdy jest zaczerwienienie, przeczosy, rozpadliny na skórze, wtedy maście albo wcierać i pudrować, albo przykładać na płótnie pastę Unny:

Rp. Sulfur. praecip. 2·0; Zinc. oxydat. 3·0; Terr. siliceae 1·0; Adip. bensoat. 14·0; Mf. u. DS. Maść.

Rp. Ammon. sulfoicht. 5·00; Zinc. oxydat. 10·0; Empl. diachyl. comp.; Lanolin. anhydr. *āā* 50; M. f. ung. S. Maść.

Rano maść zetrzeć watą, a przed założeniem świeżej, przemyć.

Rp. Merc. sublim. corr. 0·1; Aq. dest. 200·00. S. Zewnętrznie.

Rp. Plumbi acet. 1·0; Aq. dest. 100·00. S. Zewnętrznie (lub do okładów).

Zwrócić uwagę na trawienie.

Ischias. Rwa kulszowa. Wynaleźć przyczynę. Jeżeli na tle malaryi, to chinina, arsen; jeżeli wskutek zaziębienia: kąpiele ciepłe, łaźnia parowa, leżenie w łóżku, ciepłe utrzymywanie nóg, środki odwodzące: wzdłuż nerwu kulszowego, jak: pendzlowanie zgęszczonym kwasem solnym, suche bańki, tinct. jodi, synapizmy, vesicatoria, naftalan, obok tego masaż, prąd elektryczny stały (anoda na miejsce bolesne), rozpylanie eteru przyrządem Richardsona, na wewnątrz antipiryna. Natr. salicylicum, phenatecyna, salipyryna, salol, betol, lub kali jodatum w dawkach kilkagramowych dziennie.

W razie silnych bólów injekcye morfiny.

Rp. Acid. hyperosmici 0·10; Aq. dest. 10·00. S. 1/4 strzykawki Prawaza.

Jeżeli neuralgia się zmniejszy, chorego można wysłać do kąpiel: Swoszowice, Krzeszowice, Lubień, Cie-

plice czeskie, Trenczyn, Piszczany, Busk, Truskawiec, kąpiele borowinowe (Mattoniego sól borowinowa). Polecane też bywają z dobrym skutkiem kąpiele w limanie odeskim.

W przypadkach ciężkich uciec się można do naciągania nerwu.

Rp. Antipyrini; Chinini muriat. *āā*. 0·50. S. 3 pr. dziennie.

Rp. Euphorin 0·40; Dtur. tal. dos. 20. S. 2—3 razy dziennie.

Rp. Salophen 1·00; D. tal. dos. Nr. 10. S. Co 2 godziny proszek.

Rp. Analgeni 0·50; D. tal. dos. N. 10. S. 3—5 pr. dziennie.

Rp. Betoli 3·00—5·00; Sacchari 3·00; Mfp. div. in dos. N. X. S. 4 proszki dziennie.

Rp. Salol 0·50—1·00; Dtr. in capsul. amylac.; D. tal. dos. N. X. S. 3 pr. dziennie.

Z dobrym skutkiem pomazywania skóry w przebiegu nerwu kulszowego kwasem solnym zgęszczonym co dzień lub co drugi dzień. Następnie opatrunek z waty i opaski. Takich pomazań zastosować 4, 5 i więcej w razie potrzeby, uważając jednak, aby zbytnio skóry nie zadrażnić.

Laryng. catarrh. acuta. O s t r y n i e ż y t k r t a n i. Środki napotne, okłady wysychające, w samym początku wziewania zimne rozpylaczem Richardsona, lub też wziewania z przyrządu Siegla, używając do tego ałunu czystego 1% z dodatkiem 0·10% morfiny; podobnież boraksu lub soli kuchennej.

U dzieci: *Pseudocroup*.

Wziewanie pary wodnej lub słabych rozczynów soli, natr. carbon., ammon. mur. już to z inhalatora, już to trzymając dzieci nad parą. Ciepłe okłady na szyję, kataplazmy. Podawać dużo ciepłych napojów, herbaty, mleka, w ostateczności środki wymiotne.

Rp. Inf. ipecac. e 2·0 ad 40·00; Tart. stib. 0·05; Syrup 10·00. MDS. Co 10 minut łyżeczkę.

Rp. Cupri sulfur. 0·20; Aq. dest. 40·00; Syrup 15·00. DS. Co 10 minut łyżeczkę.

Rp. Extr. hyoscyam. 0·20; Aquae amygd. amar. 5·00; Mucil. gummi arab. 20·00; Syrup emulsiv. 30·00; F. linctus. S. Co 2 godziny łyżeczkę dla złagodzenia kaszlu.

Rp. Dct. altheae 100·0; Sal. ammon. depur. 1·0; Syr. capilli vener. 10·0. DS. Co godzinę łyżeczkę.

Dzieci skłonne do P. w czasie niepogody trzymać w domu.

Laryngitis chronica. P r z e w l e k ł y n i e ż y t k r t a n i. Leczenie wziewaniami nie wystarcza, należy stosować leczenie miejscowe, zwracając równocześnie uwagę na zachowanie się gardła, jamy noso-gardłowej

i nosa. U dzieci zwrócić uwagę w kierunku zołzów. Pobyt nad morzem lub w górach, płókanie i picie szczawnickiej Józefiny. W przypadkach lżejszych zadmuchiwania do krtani z czystego ałunu, lub ałunu z morfiną.

Rp. Alum. crudi; Sacch. lactis *āā.* 5·00; Morphii mur. 0·10. DS. Do zadmuchiwań krtaniowych.

Laryngitis diphter. Błonica krtani. Ponieważ dławiec (krup prawdziwy) jest prawie zawsze tylko błonicą krtani, przeto stosować należy surowicę przeciwbłoniczną i to w dawce większej, 2—3 flaszeczek, wyniki tego leczenia w dławcu są bardzo dobre.

Nie używać ani upustu krwi, ani pijawek, pryszczydeł. Lekkie środki przeczyszczające.

Wziewania z aparatu Siegla jużto wody wapiennej, jużto podanych niżej środków, z początku co 3 godziny, w braku przyrządu inhal. nachylać dziecko nad wodę parującą.

Leczyć błonicę, jak podano przy *Diphteritis*, a gdy występują objawy ścieśnienia krtani (stenosis), przyczem i błony zaczynają się odrywać, dawać środki wykrztuśne.

W razie upadku sił: wino, cognac, czarna kawa z rumem, kamfora. Jeżeli przy wdechu i wydechu słychać rzężenia z odrywających się błon, wtenczas można dać środek wymiotny.

Gdy się jednak ścieśnienie krtani wzmaga, występuje zapadanie dołków nadobojczykowych, zaciąganie się dołka podsercowego, bezgłos i napady duszności — nie zwlekać z wykonaniem intubacyi lub tracheotomii.

Rp. Inf. ipecac. e 0·20 ad 80·00; Kali chlorici 1·00; Syrup. rub. id. 20·00. MDS. Co godzinę łyżeczkę.

Rp. Ammon. muriatici 1·00; Aquae dest. 200·00. DS. Do inhalacyi.

Rp. Acidi lactici 2·00; Aqu. dest. 300·00. DS. Do inhalacyi.

Rp. Sublim. corrosivi 0·05; Aqu. dest. 300·00. DS. Do inhalacyi.

Rp. Acidi borici 30·00; Resorcini p. 15·0; Aquae dest. 1000·0: MDS. Do inhalacyi.

Rp. Infus. ipecac. e 0·20 et 100·0; Pilocarp. mur. 0·02; Syr. rubi idaei 15·00. MDS. Co pół godz. łyżeczkę.

Rp. Pilocarpin 0·02; Ammon. carb. 2·00; Kali chlor. 2·00; Cognaci 20·00; Syr. senegae 25·00; Aq. dest. 170·00. DS. Co godz. 2 łyżeczki.

Rp. Inf. senegae e 3·00 ad 80·00; Liquor amon. anisati 1·00; Syrup. simpl. 15·00. MDS. Co godz. łyżecz.

Rp. Inf. ipecac. e 1·00 ad 50·00; Tart. emetic. 0·05; Syrup rubid. 10·00. MDS. Co 5 minut łyżeczkę aż do wymiotów.

Laryngospasmus. Kurcz głosni. Najczęstszą przyczyną jest krzywica (craniotabes), więc leczyć ją

odpowiednio (fosfor). W razie napadu zbryzgiwania twarzy zimną wodą i wewnętrznie:

Rp. Kali bromati 1·00; Aquae destill. 80·00; Syr. simpl. 20·00. MDS. Co 3—4 godz. łyżkę.

Rp. Chloral hydrat 2·0; Aqu. destill.; Mucilag. gum. arab. *āā*. 50·00. S. Co 2 godz. łyżeczkę aż do ustania napadów.

Rp. Pastilli jodo-ferrati comp.; Jahr scatula orig.

Leukaemia. Białaczka. Przyczyna niewiadoma. Leczenie prawie zawsze bez skutku.

Podawać należy chininę z żelazem lub dodatkiem arszeniku. Po dłuższem używaniu zmienić na ol. eukalyptusowy i piperynę, lub polecić pić wodę Gubera, Levico, Roncegno lub Mitterbad, kąpiele borowinowe (Mattoni), Krynica, Żegiestów, St. Moritz, Francensbad. Żywić chorego forsownie, pobyt na świeżem powietrzu najlepiej górskiem, mierny ruch, zresztą leczenie symptomatyczne.

Radzono inhalacye z tlenu 30—50 litrów dziennie.

Rp. Piperini 5·00; Ol. eucalypti e fol. rec. 10·00; Chinin muriat. 4·00; Extr. et pulv. liquir q. s. ut f. pil. N. 100. S. 4—8 pigułek dziennie.

Rp. Chin. mur. 5·00; Ferri carbon. sacch. 4·00; Natri arsenicosi 0·10; Extr. et pulv. gent. q. s. ut f. pill. N. 100. S. 1—2—5 na dzień.

Wstrzykiwania podskórne:

Rp. Ac. arsenic. 1·0; Liq. natr. caust. 5·0; Coque ad solut.; Aq. dest. steril. 95·0. S. Do wstrzykiwań. Zacząć od $^1/_{10}$ strzykawki Pravaza, stopniowo więcej, aż do całej strzykawki. Wstrzykiwania są bolesne!

Lupus. Toczeń, liszaj żrący. a) erythematosus, liszaj rumieniowaty.

Po dokładnem zmyciu mydłem szarem, pendzlować codziennie aż do podrażnienia:

Rp. Kali jodat. 1·0; Jodi pur. 0·1; Glycerin. p. 10·0. S. Zewnętrznie.

Rp. Ac. salicyl.; Ac. lactic. *āā*. 0.5; Resorcin. resubl. 0·75; Spir. vin. rect. 30·0. S. Zewnętrznie.

Rp. Sol. arsenic. Fowl. 1·0; Aqu. destill. 6·0. S. Zewnętrznie.

Rp. Emplast. hydrarg.; Emplast. saponat. *āā*. 15·0. S. Na płótnie rozsmarować i codziennie przykładać. Gdy zmiany uporczywe, wyskrobać lub wypalić żegadłem Paquelina.

b) vulgaris.

Zależnie od umiejscowienia wyskrobać dokładnie i wypalić żegadłem Paquelina albo wyciąć i pokryć sposobem Thierscha:

Albo stosować plaster rtęciowy lub salicylowy (10—20%).

Rp. Ac. pyrogalic. 5·0; Vaselin flav. 50·0; M. f. ung. S. Przykładać aż do podrażnienia.

Albo stosować maść Unny przez 2—3 dni:

Rp. Ac. salicyl.; Liqu. stibii. chlor. *āā*. 2·0; Creosoti; Extr. cannab. ind. *āā*. 4·0; Adeps. lanae. 8·0; M. f. ung. S. Maść zielona Unny.

Poczem: maść borową, cynkową, lub lapisową, a po zagojeniu znowu zieloną.

W postaciach przerostowych użyć można przez parę godzin:

Rp. Kal. caust.; Calcar. ustae.; Sapon. virid.; Aq. dest. *āā*. 2.50. S. Po nasmarowaniu przyłożyć zamoczony wacik wielkości tego miejsca, które ma być zniszczonem.

Gdy istnieją tylko pojedyncze guzki, przypalać je laseczką lapisu lub kołeczkami zamaczanymi w liqu. stib. chlor.

Obok leczenia miejscowego zalecać i ogólne, świeże powietrze, żelazo, arszenik, tran, jod i kąpiele w solankach jodowych.

Malaria vide **intermittens.**

Meningitis cerebro-spinalis epidem. Zapalenie opon mózgordzeniowych nagminne. Leczenie objawowe. Rozpocząć podaniem kalomelu, w dużych dawkach, a następnie dbać, by były dobre codzienne wypróżnienia. Lód na głowę i na kark, lub zastosować przyrząd Leitera, pijawki, bańki wzdłuż kręgosłupa. Wcieranie szaruchy na ogoloną głowę lub maści jodoformowej. Wstrzykiwanie morfiny, chloral i natrium bromatum, natrium jodatum (1—2 gramów dziennie). Przeciw gorączce: antipiryna, acid. salicyl., salipyr.

Przeciw wymiotom pigułki lodowe, cocain. muriatic. (1:10, po 5 kropli).

Rp. Jodoformii 5·00; Vaselini 50·00. Mfung. DS. Wcierać 2 razy na dzień w głowę.

Rp. Chloral. hydrat. 5·0; Aq. dest.; Syr. aurant. *āā*. 50·0. S. Co 2 godziny łyżkę.

u dzieci:

Zimne okłady na głowę, wcieranie szaruchy (2·00—4·00) w tyłogłowie i kark. Wewnętrznie kalomel (0·01—0·03 co godzinę), pryszczydła, — pijawki, punctio lumbalis. W razie drgawek chloral w lewatywach. Przeciw wymiotom pigułki lodowe. Po uspokojeniu unikać gwaru, rażącego światła; dyeta z początku ścisła, później pożywna, ciepłe kąpiele 35° C. z okładem zimnym na głowę ½—1 godz. 1—2 razy dnia.

Przetwory jodowe, natrium jodatum 1% co 2 godz. łyżeczkę, wcieranie 10% maści jodoform.

Meningitis tuberculosa. Zapalenie opon mózg. gruźlicze. W pierwszych chwilach przeciw podrażnieniu mózgu natr. bromat. (1—2 gramów pro die)

zimne okłady na głowę. Pokój zaciemnić. Lewatywy i środki przeczyszczające. Pokarmy dawać często w małych ilościach. Baczność na oddawanie moczu.

Rp. Calomelanos 0·03—0·05—0·1; Sacchari 2·00; Mfp. div. in dos. N. 10. DS. Co godz. proszek.

Rp. Kali v. Natr. jodat. 1·00—2·00; Aqu. destill. 100·00. MDS. Co 2 godz. łyżeczkę.

Rp. Natri bromati 1·00—2·00; Aqu. dest. 100·00; Syrup sacch. 20·00. MDS. Co 2 godz. 2 łyżeczki.

W razie wielkiego rozdrażnienia lub drgawek:

Rp. Chloralhydrat. 1·00; Natri bromat. 1·00; Aq. dest. 80·00; Syrup cort. aurant. 20·00. MDS. Co godzinę łyżeczkę.

Rp. Urethani 1·50; Natri brom. 0·50; Aqu. dest. 100·00; Syrup simpl. 15·00. MDS. Co godz. łyżeczkę.

Rp. Jodoformti 2·00; Lanolin; Vaselin *āā*. 10·00. Mf. ungu. DS. Wcierać w tyłogłowie.

Metritis. Zapalenie macicy. W przypadkach ostrego zapalenia macicy: spokojne leżenie w łóżku, u osób silnych kilka pijawek na okolicę podbrzusza, zimne okłady, worek lodowy, nacinanie części pochwowej macicy:

Środki solne wypróżniające. W razie boleści maść:

Rp. Extr. bellad. 2·00; Vaselini flavt 30·00; Mf. ungtu. DS. Zewnętrznie.

Rp. Extr. opii aquosi 0·10; But. cacao q. s. ut f. l. artis suppositoria ad anum N. V. DS. Co 3—4 godz. czopek.

Po ustaniu bólów, okłady wysychające na brzuch zamiast lodu.

W przypadkach przewlekłego zapalenia: unikanie pracy fizycznej natężającej, gwałtownego spółkowania, uregulowanie stolca (środki solne, cascara sagrada, Hudyady Janos, Saratica).

U niedokrewnych podawanie żelaza. Jeżeli równocześnie miesiączkowanie zbyt obfite:

Rp. Extr. hydrastis canad. fabricationis Parke et Davis 40·00; D. in l. guttatoria. S. 3 razy dnia po 20 kropli.

Leczenie miejscowe: Przestrzykiwanie wodą przegotowaną, stopniowo co kilka dni ciepłotę wody podwyższając od 28°—39° R., ale nie silnym prądem, kąpiele nasiadowe ciepłe. Pomazywanie części pochwowej we wzierniku co 2—3 dni cum tra jodi, ichthyolem, naftalanem. Tampony w przypadkach świeżych.

Rp. Ammon sulf. ichth. 5·00; Glycerini 200·00. DS. Do tamponów lub

Rp. Kali jodati 5·00; Glycerini 100·00; D. in v. nigro. S. Do tamponów.

Nakłówanie co kilka dni części pochwowej we wzierniku, miesienie.

W przypadkach zastarzałych amputatio portionis vaginalis. gdy powiększenie macicy znaczne, leczenie kąpielowo zdrojowe; Iwonicz, Rabka, Ciechocinek, Rymanów, Truskawiec. W późniejszych okresach: Krynica, kąpiele morskie. Kąpiele borowinowe (Mattoniego sól borowinowa).

Menorrhagia. Miesiączka krwotokowa. Nie jest właściwie chorobą, lecz tylko objawem choroby ogólnej w ustroju (haemofilia, blednica), jako przyczyny można uważać masturbacyę, wzruszenia umysłowe, występuje w przebiegu lub po chorobach zakaźnych, jak płonica, ospa, dur, ostry gościec stawowy. Jako przyczyny miejscowe wymienić należy: Niedowład macicy po częstych porodach lub poronieniach, zatrzymanie części łożyska lub błon, zmiany zapalne na błonie śluzowej macicy i jej miąższu, zmiany zapalne w częściach dodatkowych, zmiany położenia macicy, nowotwory macicy (włókniaki); wreszcie występuje obfita miesiączka w okresie przejściowym (climax), prawdopodobnie wskutek zmian w naczyniach. Leczyć zboczenia w ogólnym organizmie, polecić odpowiednie zachowanie się hygieniczne i dyetetyczne, Thyraden (Knoll). W czasie miesiączki spokój, a jeżeli mimo to krwawienie jest silne, leczyć tak, jak krwotok maciczny. (Patrz następny ustęp). Gottschalk poleca 4—5 dni przed wystąpieniem krwawienia 4 razy dnia po 0·025 stipticinum (Cotarninum muriaticum) albo styptoli (tańszy) w proszku, a w razie wystąpienia krwotoku podwoić dawkę.

Metrorrhagia. Krwotok maciczny. Dokładne wykazanie przyczyny krwotoku.

W przypadkach krwotoku porodowego z macicy, jeżeli przyczyną złe kurczenie się tejże: nacieranie dna macicy przez powłoki brzuszne ręką; okłady zimne na brzuch, secale cornutum przez usta, w lewatywie lub podskórnie. Wstrzykiwania gorące (40°), to zimne (2—3°) do pochwy. Uciskanie macicy dwuręczne, wprowadzenie macicy w silną antefleksyę, ściągnięcie macicy silne ku dołowi kulociągami, sposobem Pinkusa 115° C. vaporisatio, przez 20—30 sekund, ostre środki odwodzące na podbrzusze, tra jodi, synapizm, vesicatoria. Wyjątkowo tamponuje się macicę gazą jodoformową.

Rp. Extr. secalis cornut. 3·00. DS. Na koniec noża w rosole zażyć.

Rp. Extr. secalis corn. 2·00; Aqu. destill. 100·00; Syr. cort. aurant. 15·00. DS. Co godz. łyżkę.

Rp. Hydrastinini muriat. 0·02; Sacch. albi 1·00; Mf. trochisci D. t. dos. XII. S. 4 pastylki dziennie.

Rp. Extr. fluid. gossyp. herb. 20·00. S. 3 razy dnia po 20 kropli.

Rp. Extr. fluid. hamamelidis virgin. 30·00. S. 3 razy dnia po 1/2 łyżeczki; Ergotyna podskórnie.

Gdy macica dobrze skurczona i nic nie zawiera, a krwotok trwa, domyślać się należy przyczyny krwotoku w pęknięciu ujścia zewnętrznego macicy, lub w innem miejscu. Założyć wziernik i tamować krwotok miejscowo przez zeszycie pęknięcia, podwiązanie, ucisk, tamponadę.

Jeżeli przyczyną są pozostałe części łożyska, błon, skrzepy: usunąć je dokładnie, jeżeli można ręcznie, a gdy to niemożebne, wyskrobać jamę macicy.

Gdy to nie pomaga, wytamponować pochwę zapomocą penghawar-djambi w gazie jodoformowej; jeżeli przyczyną — nowotwory macicy, usunięcie tychże sposobem operacyjnym. Na razie, podczas krwotoku tamponada pochwy, po przestrzyknięciu tejże rozczynem środka przeciwgnilnego j. n. p. 2% rozczyn kw. karb.; 1:2000—3000 rozczyn sublimatu i t. d. Do tamponowania najlepiej użyć kulek waty oczyszczonej, zamoczonej w glicerynie, pierwsze kulki owinąć gazą jodoformową.

W przypadkach gwałtownych wstrzyknięcie do jamy macicy rozczynu Liquor ferri sesquichlor, strzykawką Madurowicza lub Brauna, przyczem warunek konieczny, aby kanał macicy był dostatecznie drożny, aby rozczyn mógł przez szyję macicy do pochwy spływać. (Postępowanie obosieczne, ze względu na możebność dostania się rozczynu do jamy brzucha). Wreszcie okłócie od pochwy tętnic macicznych. W ostatnich czasach polecają i zachwalają tak środki miejscowo zastosowane, jak i wewnętrzne.

Do pierwszych należy ferripyryna jako proszek na tamponach lub 20% rozczyn wodny, dalej zastosowanie do wnętrza macicy za pomocą odpowiedniego cewnika strumienia pary wodnej 100° C. 2—3 minut (Snigurieff).

Wprowadzenie do macicy patyczków szklanych watą owiniętych, napojonych płynem, który otrzymujemy przez zmieszanie antipyryny i salolu w równych częściach i ogrzewanie tego proszku w probówce nad lampą spirytusową po 2—3 minutach tworzy się płyn brunatny, po oziębieniu krzepnie, lecz dalej ogrzewany, utrzymuje się dłużej w stanie płynnym (Labadie — Lagrave).

Do nowszych środków wewnątrz podawanych należy stipticin (Cotarnin. muriaticum) podawane w proszkach 0·05 5—6 razy dnia lub w kapsułkach; w razie gwałtownych krwotoków wstrzyknąć co dnia 0·20 w mięsień pośladkowy.—Jednaki w działaniu a tańszy jest styptol. (w pastylkach po 0·05).

Równocześnie zwalczanie powstającej ostrej niedokrewności: ułożenie spokojne, poziome, ciepłe okłady na głowę, chłodne napoje, wino, kawa czarna, cognac, rum, tinct. cinnam. tra ferri acet. aeth. Wstrzykiwania podskórne eteru, ol. camphoratum, wstrzykiwania pod-

skórne większych ilości roztworu soli kuchennej 0·6:100; lewatywy z tegoż roztworu.

Rp. Trae cinnam. 50·00. S. Co ½ godz. ½ łyżeczki we wodzie.

Tint. ferri acet. aeth. 15·00. S. 15 kropli do pół szklanki wody do popijania.

Bandaże na kończyny, ucisk na tętnicę główną przez powłoki brzuszne.

Migraena zob. **Haemicrania.**

Morbili, Odra. Niemowlęta i chorowite dzieci oddzielić. Jeżeli przebieg prawidłowy, nie trzeba uciekać się do lekarstw. Pokój ostrożnie przewietrzać, ciepłota od 15—16° R., okrycie średnio ciepłe, lekkie przysłonięcie okien, jeżeli jest światłowstręt.

Dyeta w czasie gorączki ścisła, po jej przebyciu pożywna, za napój lekkie kwaski, lub wody (szczawy alkaliczne). Dopóki trwa łuszczenie, nie wypuszczać dzieci z łóżka, a mniej więcej 8—14 dni nie wypuszczać z pokoju, zwłaszcza, gdy są objawy nieżytu.

Przeciw nieżytowi spojówek wystarczają przemywania 2% kw. borowego. Silny świąd uspakaja się nacieraniem tłuszczami.

Rp. Lanolin anhydr. 50·00; Vaselin 20·00; Aquae dest. 25·00; M. terendo f. ung. S. Co 3 godziny nacierać.

Silny kaszel wymaga podania naparu ipecac. ze środkami narkotycznemi, wziewania pary wodnej, napoje ciepłe, odwar ślazu i t. p. W razie biegunki dyeta i opium.

Wysokie gorączki i majaczenia, uśmierzać zimnymi okładami na głowę. Chinina, antipiryna, natr. salicylicum.

Wśród udadku sił, stygnięcia kończyn: wino, cognac, camphora, acid. benzoicum.

Przeciw drgawkom: Chloral w lewatywach (0·50:50) kali bromatum (2:100) co godzinę łyżeczkę.

Jeżeli gorączka przewleka się ponad 4 dni, zwrócić uwagę na przełyk, uszy i nerki.

Powikłania: błonica, dławiec, nieżyt oskrzeli, zapalenie płuc, leczyć według wskazówek odpowiednio podanych.

Rp. Codeini phosphor. 0·02; Linctus gummosi 50·00; Syrup altheae 30·00. MDS. Co 2 godziny łyżeczkę w razie silnego kaszlu.

Rp. Extr. hyoscyami 0·15; Aq. dest. 70·00; Syr. simpl. 10·00. MDS. Co 2 godz. łyżeczkę.

Rp. Infus. ipecac. e 0·20 ad 100·00; Tinct. laudani gtts. duas.; Liquor ammon. anisat. 1·00; Syrup altheae 20·00. MDS. Co godzinę łyżeczkę.

Morbus Basedowii. Regularne, hygieniczne życie, unikanie zmęczenia fizycznego i umysłowego, wstrzy-

manie się od nadużywania a nawet od picia wyskoku, herbaty, kawy, nadmiernego palenia. Pobyt na świeżem powietrzu, zwłaszcza w górach Davos, St. Moritz, Zakopane, Szmeks, Truskawiec lub nad morzem.

Jako leczenie radykalne polecono wycięcie gruczołu tarczykowego z dobrym w niektórych przypadkach skutkiem.

Na okolicę serca okład zimny lub lód, zwłaszcza podczas silniejszej akcyi serca, oraz digitalis lub strophantus w miernych dawkach.

U chorych osłabionych anemicznych: żelazo, chinina, arsen, zabiegi wodolecznicze, obok systematycznego stosowania prądu galwanicznego na sympaticus (ganglion supremum i processus mastoidei).

Przetwory bromowe i nervina, woda Gubera, Levico, Roncegno, Żegiestów, Krynica, obok należytego odżywiania i psychicznego spokoju.

Rp. Natri brom.; Aq. amygd. am. *āā*. 15·00; Trae convall. maj. 12·00; Aq. dest. 60·00. DS. 2—3 łyżeczek na dzień.

Rp. Ferri lactici 1·00; Coff. natr. sal. 1·5; Elaeosacch. foen. 5·00; Mfp. div. in dos. N. XX. S. 2—3 proszki dziennie.

Morbus Brighti. Zapalenie nerek. W razie Morb. Brighti, w okresie ostrym, powinien chory bezwarunkowo leżeć w łóżku. Dyeta złożona z mleka, kleików, rosołów, lekkich zupek, trochę kaszki, lub ryżu w mleku. Do picia wodę szczawnicką, bilińską, giesshübelską, ubogim zaś zwykłą wodę z dodaniem cytryny lub kwasku.

Na okolice nerek stawiać bańki suche, nawet cięte, jeżeli mocz bardzo krwawy i zawiera wiele białka.

Jeżeli opuchliny są znaczne, to polecić kąpiele gorące zaczynając od 28° R. do 30° i 32° R. po 15—45 minut, ze zlewaniami na głowę, następnie zawija się chorego w koce na 1—2 godzin, żeby się dobrze pocił. Jeżeli chory czuje się w kąpieli bardzo osłabionym, dać można kieliszek wina. Albo też urządza się choremu w łóżku sztuczną parówkę zapomocą przyrządu opalanego spirytusem. Obok tego można dawać mierne dawki środków nasercowych, jak digitalis, strophantus lub coffein dla połączenia działania napotnego z moczopędnem. Wstrzykuje się też pilokarpinę po 0·01—0·02 na dawkę, uważając jednak czy nie nastąpi zapad. Obok napotnych i moczopędnych polecają silne środki przeczyszczające, jak colocynth, jalapa, gumi gutti, rheum, pigułki Morisona.

W razie przypadków mocznicowych (uraemia), kąpiel gorąca ze zlewaniami zimnemi, silny laxans, podskórnie eter lub kamfora, albo też do lewatywy hydras

chlorali 2—3 gramów lub acid. benzoicum po 0·2 co 2—3 godz. u silnych wenesekcya, pijawki.

Nephritis p. scarlatinam zobacz Scarlatina.

W okresie przewlekłym, chory niekoniecznie ma leżeć w łóżku, zwłaszcza, jeżeli opuchliny nieznaczne.

Dyeta przeważnie mleczna, 2—4 litry mleka, jaja, mięsa mniej, jarzyny, żadnych alkoholików i korzeni.

Do picia wody: Bilińska, Giesshübel lub woda z kwaskami, Truskawiec. Unikać zmęczenia fizycznego, odziewać się ciepło, nie narażać się na niepogodę i zmiany temperatury.

Choremu należy polecić mierne dawki tanniny lub plumb. acet., ferr. sesquichloratum obok ciepłych kąpieli, mniej energicznie stosowanych, jak w okresie ostrym i zawijania w koce. Nadto podawać diuretica: koffeina 1·0—1·50 p. die, theobrominum salicyl. w tych samych dawkach, digitalis, adon. vernalis z dodatkiem liq. kali acet. 15—20 na 200.

Fol. jaborandi w naparze; Rad. ononidis; Rad. petroselini; Bacc. juniperi jako ziółka.

W razie zaparcia stolca środki przeczyszczające.

Rp. Diuretini (Knoll) 5·00; Aq. dest. 100·00; Syr. aurant. 15·00. MDS. Co 2 godziny łyżkę.

Rp. Agurin 0·5 t. dos. XII. S. 3—6 pr. dziennie.

Rp. Diuretini (Knoll) 1·00; Fol. digital. pulv. 0·10; Sacch. albi 0·30; Mff. d. t. d. Nr. X. S. 3 proszki dziennie.

Rp. Theocini 0·5; D. ad. caps. amylac. S. 3 proszki dziennie.

Rp. Flor. benzoes.; Sacch. albi *āā.* 2·0; Mfp. div. in dos. N. X. Co 3 godziny proszek.

Rp. Blatt. orient. 2·00; Elaeosacch. foen. 5·00; Mfp. div. in dos. N. XII. S. 2—3 proszki na dzień.

Silnie moczopędnie działa napar z liści brzozy zwykłej (Betula alba), zbieranych na wiosnę i suszonych.

Rp. Urotropin 0·5. S. 3 razy dziennie proszek.

Działa szybko i wydatnie moczopędnie.

Morpiones zob. **Pediculi pub.**

Myelitis. Zapalenie rdzenia (kręgowego).

W ostrej:

Ułożenie chorego równo w łóżku, najlepiej na poduszkach powietrznych. Bańki cięte lub pijawki w samym początku choroby, potem tra. jodi, wcierki z ung. cinereum 3—4 grm. p. die i jednocześnie kali jodatum, jeżeli była lues, a nawet jako środek przeciwzapalny.

Uważać przytem na ślinotok, lodowe okłady na stos pacierzowy. Równocześnie silne środki przeczyszczające: kalomel, jalapa, senna. Uważać na odleżyny, na zatrzymanie moczu.

W przewlekłej formie:

Kąpiele ciepłe, wyjazd do Cieplic, Gasteinu, Tren-

czyna, Wildbadu, Swoszowic, Piszczan, Lubienia, Truskawca i t. p. wód. Elektryzowania prądem stałym i faradycznym. Na wewnątrz kali jodatum z 10 : 200, 2 łyżki dziennie, arg. nitricum 0·01—0·02 w pigułkach, arsen po 0·01 lub ergotynę po 0·10—0·50. 2—3 razy dziennie (skutek jednak wątpliwy).

Nephritis zob. **Morbus Brighti.**

Neuralgia intercostalis. Rwa międzyżebrowa. Najczęściej przyczyną zimnica, wtedy chinina i arsen. Elektryzowanie, wcieranie kojących maści. Wstrzykiwania morfiny lub antipyriny.

Rp. Chloroformii 10·00; Ol. hyosc. cocti; Ol. olivar. *ãã*. 20·00. MDS. Do nacierań.

Rp. Extr. opii aquos. 2·00; Spir. aromat. 100·00. DS. Do wcierań.

Rp. Veratrini 0·50; Chloroformii 10·00; Spiritus 50.00. MDS. Do nacierań.

Rp. Antypirini; Aq. dest. *ãã*. 5·00. MDS. 1 lub 2 strzyk. wstrzyknąć w okolicę bólu.

Neuralgia trigemini, Prosopalgia. Tic douloureux. Rwa twarzowa — nerwu trójdzielnego. Uwzględnić i leczyć przyczyny: anemia, histeria, zimnica, choroby ucha, zębów itp.

Wycięcie blizny ugniatającej nerw. Leczenie przymiotu, zatrucia ołowiem (Truskawiec).

Rp. Chinin muriat. 0·50; Dtur. tal. dos. N. X. S. Jeden proszek przed napadem.

Rp. Exalgin 2·50; solve in tinct. cort. aurant. 5·00; Aq. destill. 120·00; Syr. aurant. 25·00. S. Rano i wieczór łyżkę.

Rp. Solut. arsen Fowleri 10·00. DS. 3 razy dziennie od 3—5 kropli po jedzeniu.

W razie bólu powstałego z przeziębienia:

Rp. Butyl chloral 2·00—3·00; Spir. vini rectf. 10·00; Glycerin 20·00; Aq. dest. 120·00. MDS. 3—4 łyżek na raz. (Dawki według stopnia bólu i indywidualności chorego).

Rp. Natri salicyl. 5·00; Aq. dest. 180·00; Syr. aurant. 20·00. MDS. Co godz. łyżkę.

Rp. Pyramidon salicyl. 0·5—0·75; T. d. VI. S. 2—3 pr. dziennie.

Rp. Antipyrini 0·50; Dtur. tal. dos. N. 10. DS. Rano i wieczór proszek.

Rp. Analgeni 0·50. 3—4 razy na dzień.

Rp. Methyl. coerul. 0·02—0·03; Dent. tal. dos. Nr. VI. S. 2—3 razy dziennie.

Rp. Veratrin. 0·15; Morphii acet. 0·10; Ung. cerei 10·00. Mf. ung. S. Wcierać w miejsca bolące.

Rp. Chinini hydrobromic. 0·1; Aconitini cryst. Duquesnel 0·0001! Pulv. et rad. gent. q. s. ut f. pill. D. t. d. XX. S. 1—3 pigułki dziennie.

Rp. Aconitini nitric. 0·003! Aq. dest. 300·00. S. 3 łyżki dziennie.

Rp. Aconitini nitric. 0·001! Aq. dest. 10·0. S. 1—3 strzyk. Pravatza dziennie.

Wstrzykiwanie 1% wodnego rozczynu Ac. hyperosmici (świeży rozczyn, bo się łatwo psuje). Elektryczność, naciąganie lub wycięcie kawałka nerwu.

Neurosis gastrica. Nerwica żołądka. Leczyć hypersecretio (patrz catarrh. ventr.). Zaś wymioty nerwowe:

Rp. Menthol. 0·05; Natr. hydrocarb. 1·00; D. tal. dos. ad caps. am. N. XII. S. 3 razy dziennie po jedzeniu.

Czopki:

Rp. Extr. bellad. 0·2; Codein. phosphor. 0·3; Butyr. cacao q. s. U. f. supp. Nr. X.

Suggestya wsparta lekiem:

Rp. Menthol. 0·3; Trae amar. 3·00. M. S. Przed jedzeniem 15 kropli. Przetwory bromowe z wodami aromat.

Obstipatio alvi habitualis. Nawykowe zaparcie. Usunąć przyczyny cierpienia, środki lekko czyszczące, dyeta mięszana, kompoty, jarzyny, owoce, figi, miód, pierniki, zimna woda na czczo.

U dzieci: zmiana pokarmu, w 8 m. podać można gotowane owoce; obok tego zabiegi hydropatyczne, mięsienie, starszym dzieciom i dorosłym wody mineralne: Karlsbad, Marienbad, Hunyady Janos, Saratica, Kissingen (Rakoczy), Krynicką, Friedriehshall, proszki Seidlickie, okłady wysychające, elektryzowanie prądem przerywanym.

Rp. Decoct. pulp. tamarind. e 15·00 ad 150·00; Cremor. tartari 15·00. DS. Co 2 godz. łyżkę lub na noc 3—4 łyżek — lub też powidełka tamaryndowe.

Ziółka francuskie St. Germain.

Rp. Trae rhei vinos.; Extr. fluid. cascar. sagr. *āā*. 25·00. DS. 2 razy dnia po 1/2 do 1-ej łyżeczki.

Rp. Extr. aloë aquos; Extr. taraxaci *āā*. 5·00; f. pil. N. 50. S. Rano i wieczór po 1—2 pigułek.

Rp. Trochisci compressi e rheo à 0·50; N. 50. DS. Co dzień na noc 1—3 pastylek.

Rp. Trochisci compressi e cascar. sagrad. à 0·50; Nr. 50. S. Co dzień na noc 1—3 pastylek.

Rp. Sal. therm. carolin. 100·00. DS. Co dzień na czczo łyżeczkę w 1/2 szklanki ciepłej wody.

Rp. Natri bicarb.; Magnes carbon. *āā*. 50·00; Pulv. rad. rhei 7·00; DS. 2 razy dnia na koniec noża.

Rp. Podophyllini 0·30; Extr. aloës; Extr. rhei *āā*. 3·00; Extr. taraxaci q. s. f. pil. N. 40. S. Na noc 1—3 pigułek.

Rp. Extr. aloës aquos; Extr. jalapae; Sapon.

medicin. *āā* 5·00; Pulv. et extr. rhei q. s. ut. f. pill. Nr. 50. S. 4 pigułki rano zażyć.

Rp. Pulv. rad. rhei; Extr. aloës aquos *āā*. 5·00; Extr. tarax. q. s. ut f. pill. Nr. 50. S. 3 pigułki rano zażyć.

Rp. Pulv. r. rhei chin. 5·00; Extr. trifol. fibrin. q. s. ut pill. Nr. 50. S. 5 pigułek rano zażyć.

Rp. Podophyllini 0·20; Sapon. medicin.; Melis dep. *āā*. q. s. ut f. pill. Nr. 20. S. 1—3 pigułek dziennie.

Rp. Extr. coloquinth. 0·50; Pulv. rad. rhei; Pulv. aloës; Resinae jalapae; Gummi gutti *āā*. 1·00. Myrrhae 2·00; F. pill. Nr. 50. S. 1—4 pig. dziennie.

Rp. Calomelanos; Tub. jalapae; Sacch. lactis *āā* 0·30: Mfp; dent. tal. dos. Nr. X. S. 2 proszki dziennie.

Rp. Aloës 2·00; Ferri sulfurici; Chinini sulfur. *āā*. 1·00; Extr. hyoscyami 0·50; Extr. et pulv. liquir. *āā*. q. s. ut f. pill. Nr. 30; Consperge c. lycopod. S. Pigułkę dziennie zażyć.

Przy uporczywem zaparciu wlać przez wysoko do rectum wprowadzoną sondę: 70 gr. aether sulf. z 300 gr. Aq. foeniculi.

Oedema pulmonum. Obrzęk płuc. Leczenie głównej choroby w odpowiedni sposób.

Przy pierwszych objawach obrzęku płuc ostrego, podać środki podniecające akcyę serca jak: czarna kawa, cognac, grog, wino, kamfora, piżmo. Podskórnie wstrzyknąć eter, ol. camphoratum lub coffeinę.

Zewnętrznie położyć na piersi i łydki synapizmy, rozcierać nogi i ręce, dać choremu kąpiel i zlewać głowę i piersi zimną wodą.

Jeżeli chory jest krwisty, można puścić krew, zwłaszcza w obrzęku płuc wśród spraw zapalnych. Nadto można dać lewatywę ze środków ostrych jak: decoct. coloquinth. octu, rozczynu soli itp.

Jeżeli niebezpieczeństwo na razie minęło, dawać cardiaca: digitalis, coffeinę, teobrominę, sparteiną, tra stroph. — Po tem leczyć główną chorobę i zwracać uwagę na pierwsze objawy zastoinowe.

Rp. Infus. flor. arnicae e 15·00 ad 120·00; Camphor. trit. 1·25: Mucil. g. mimos. 20·00. Mf. emulsio. S. Co ½ godziny łyżkę.

Rp. Acidi benzoici 3·00; Camphor. pulv.; Stibii sulf. aurant. *āā*. 0·50; Sacch. alb. 5·00; Mfp. div. in dos. X. S. Co 2 godz. proszek.

Rp. Inf. rad. valerian. e 10·00 ad 150·00; Aeth. acet. 2·00; Syr. seneg. 15·00. DS. Co godz. łyżkę.

Rp. Aetheris sulfur.; Spir. vin. concen. *āā*. 5·00; Aq. destill. 150·00; Syr. rub. idaei 15·00. MDS. Co godz. łyżkę.

Rp. Apomorphin. mur. 0.10; Aq. dest. 10·00. DS. 1—2 strzykawki podsk.

Rp. Moschii oriental 0·50; Sacch. alb. 2·00; Mfp. div. in dos. quinque. S. Co godz. proszek.

Orchitis zob. **Epididymitis.**

Otitis. zob. **Choroby ucha.**

Oxaluria. Moczenie szczawianem wapniowym. Wzbronić potraw mącznych, cukrów, owoców, jarzyn zawierających dużą ilość węglowodanów i cukru, octu, piwa, wina. Dozwolone *na śniadanie:* kawa, herbata, mało mleka, najwyżej jedna bułka z małą ilością masła, jaja mięso, *drugie śniadanie wzbronione. Obiad:* rosół, *mięso wszelkiego gatunku,* tłuszcz miernej ilości, ser, zielone jarzyny, sałata, wody mineralne. *Podwieczorek:* herbata lub kawa bez cukru. *Kolacya:* wszelkie mięso, jaja, ser, najwyżej jedna bułka, wody mineralne. Ze środków leczniczych: picie wód: Vichy, Karlsbad, Elster. Salzbrunn, Wildungen, szczawnicka ze zdroju Józefiny.

Na wewnątrz: lith. carb., lith. salicylicum, natr. carbon. po 0·50—1·0 dziennie.

Rp. Natri bicarb. 10·00; Lith. carb. efervescentis 50·00; Mf. pulv. div. in dos. N. XX· S. rano i wieczór proszek w szklance wody.

Rp. Natri bicarb. 2·00; Lith. carbon.; Kali carbon. *āā.* 0·50: Aq. flor. naph.; Syr. simpl. *āā.* 20·00; Aq. dest. 300·00. DS. Przez dzień wypić (rozczyn Ewicha).

Rp. Natr. phosphor. 10·00; Div. in dos. Nr. X. S. R. d. proszek.

Oxyuris vermicularis. Glistnica robaczkowa. Lewatywy z wody, czosnku roztartego w wodzie (garść na 1 litr) lub też lewatywy z czystego tranu.

Rp. Buthyri cacao 3·00; Calomelanos 0·05; Mf. supposit. Dtur. tal. dos. Nr. V. S. Na noc jeden czopek.

Rp. Naphalin 1·00; Ol. olivar. 40·00. MDS. do lewatywy. Dorosłym 5—6·00 : 80·00 oliwy.

Rp. Santonini 0·10; Ol. papaver. 50·00. S. Do lew.

Ozaena. Ozena. Leczyć chorobę, na której tle występuje: (zołzy, gruźlica). Zwracać uwagę na czystość powietrza, utrzymywać jednostajną ciepłotę. Ostrożne przestrzykiwania 1/2% roztworem soli kuchen., 1% kw. borowy, maść borowa. W razie trudności przy ssaniu, karmienie oseskòw łyżeczką. Wdmuchiwanie kalomelu.

Rp. Zinci sozojodici 2·00; Vaselini; Lanolini *āā.* 20·00; Paraf. liquidi q. s. f. ung. S. Posmarować gazę i wkładać do nosa.

Rp. Calomelanos 1·00; Hydrgr. praec. rubri 0·50; Sacchari 20·00. Mfp. Do wdmuchiwań.

Rp. Ichtyoli 10·0; Ol. ricini 20·0; Spir. vini 100·0. S. Do inhalacyi.

Rp. Saloli 1·0; Acid. salicyl. 0·20; Tannini 0·10: Acid. borici subt. pulv. 4 0. Mfp. S. Tabaka. Co godzinę zażywać przez 1/2 dnia.

Rp. Jodoli cryst. 20·0. S. Do wdmuchiwań do nosa.

Rp. Jodoformi 0·30; Vaselini 30·0. S. Maść.

Parametritis p. **Perimetritis.**

Paraphimosis. Zadzierzgnięcie żołędzi, załupek. Starać się jak najwcześniej odprowadzić za pomocą palców, wywierając ucisk na żołędź; i zlewając ją podczas zabiegu zimną wodą. Jeżeli się nie udaje, nacięcie pierścienia ścieśniającego w kierunku podłużnym prącia i następowe odprowadzenie napletka, okłady zimne i częste przemywania.

Pediculi a) **capitis.** Wesz głowia. U dzieci zmyć dobrze głowę spirytusem mydlanym i posypać siarką, poczem zmywać przez kilka dni spiryt. kamforowym. U starszych nasmarować dokładnie głowę (u mężczyzn ostrzydz włosy) naftą lub:

Rp. Ol. Petrae 100·0; Bals. peruvian.; Ol. olvarum. *āā* 25·0. S. Zewnętrznie; i owiązać głowę chustką grubą, a po 24 godz. zmyć głowę spirytusem mydlanym, lub zamiast tego polać głowę 3—4 razy po odstępach 2 godzinnych.

Rp. Decoct. sem. Sabadillae e 10·0 ad 200·0. S. Zewnętrznie, a następnie zmyć mydłem szarem.

Dla zgubienia jajek, czepiających się włosów, zmywać głowę wysyconym rozczynem sody lub octem.

b) **vestimentorum.** Wesz. Kąpiele, leczenie wyprysku, a rzeczy do desynfenkcyi lub oczyścić 1—2% rozczynem sublimatu.

c) **pubis.** Mędoweszka. Nasmarować 1—2 razy maścią szarą lub 1% rozczynem sublimatu, które jednak wywołać mogą wyprysk, dlatego lepiej użyć maść:

Rp. Praecipit. alb. 1·0; Ung. simpl. 20·0. S. Maść.

Maść tę należy wetrzeć 3 razy w odstępach dwugodzinnych, a po następnych 2 godzinach zmyć dokładnie mydłem szarem.

Pemphigus. Pęcherzyca. a) ostra. Profilaktycznie odosobnić chorego. Dyeta posilna, lekko strawna. Kąpiele ciepłe z dodatkiem wywaru z kory dębowej (500 grm. kory na kąpiel). Oprócz tego pudrować.

Rp. Acid. salicylii 2·0; Zinc. oxydat. 10·0; Amyl. tritic; Talc. venet. pl. *āā*. 40·0. S. Do zasypywania.

Uważać na wypróżnienia.

b) przewlekła. Uwzględnić stan ogólny chorego, dyeta wzmacniająca. Wewnętrznie arszenik w zwykłych dawkach. Zewnętrznie kąpiele ciepłe z wywarem kory dębowej, sublimatem (5 grm. na kąpiel dla dorosłych) maść cynkowa, dziegciowa, pendzlowanie.

Rp. Tinct. rusc.; Ol. olivar. *āā*. 50·0. S. Zewnętrznie, poczem w 1/2 godziny po zapendzlowaniu

kąpiel ciepła $1/2$ do 1 godziny trwająca (p. pruriginosus).

Pericarditis. Zapalenie osierdzia. Przedewszystkiem spokój, chory powinien leżeć w łóżku. W okresie ostrym na okolicę serca worek lodowy. W razie silnych bólów parę pijawek, suche bańki, pendzlowanie c. tra. jodi. Na wewnątrz inf. digitalis e 1·00 ad 200·000. co godzinę łyżkę, lub inne cardiacum. W razie silnej gorączki podawać antipyrinę, fenacetynę lub antifebrynę w połączeniu z coffeiną dla uniknięcia zapadu. Jeżeli bóle trwają, dać morfinę, chloralhydrat, lub sulfonal na noc. Dyeta przytem płynna niepodniecająca, uważać na regularne stolce. — Jeżeli okres zapalny minął, stosować resorbentia: okłady ciepłe, pendzlowanie jodyną, diuretica, jak: coffeina, diuretyna, digitalis. tra strophanti itp. a dyeta wówczas posilna, lekko podniecająca.

W uporczywych przypadkach można zrobić punkcyę i aspiracyę przyrządami Potaine'a lub Dieulafoy.

Rp. Infus. fol. digit. e 1·00 ad 180·00; Syrup. simpl. 20·00. MDS. Co 2 godziny 2 łyżki.

Rp. Tinct. strophanti 10·00. DS. 3 razy dziennie po 10 kropli.

Po ustaniu gorączki, gdy exsudat zostaje:

Rp. Infus. juniperi e 15·00 ad 200·00; Liqu. kali acet.; Oxymel. scillae *āā*. 15·00. DS. Co 2 g. łyżkę.

Rp. Infus. hb. digitalis e 1·00 ad 150·00; Kali ac. 5·00; Syrup. simpl. 20·00. S. Co 2 godz. łyżkę.

Rp. Decoct. equiset. e 20·0 ad 200·0; Liquor. terr. fol. tart.; Oxymell. scilae *āā*. 15·0. DS. Co 2 godz. łyżkę.

Rp. Pulv. fol. digit. 0·5; Coff. natrobenz. 1.00; Sacch. lactis; Elaesacch calami *āā*. 1·5; Mfp. div. in dos. Nr. X. S. 3 proszki dziennie.

Rp. Sparteini 0·02; Sacch. albi 0·20; Mfp. Dtal. dos. N. X. S. 3 proszki na dzień.

Perimetritis. Zapalenie okołomaciczne. Tu możemy też mówić o zapaleniu około trąbek i jajników (perisalpingitis et perioophoritis), jak również o zapaleniu tkanki okołomacicznej (parametritis), gdyż objawy i leczenie są bardzo do siebie podobne.

W okresie ostrym: Spokojne leżenie w łóżku, okłady lodowe na okolicę bolesną, w razie znacznej boleści i gwałtownych objawów, u osób silnych 5—6 pijawek nad okolicę pachwinową, dyeta ścisła, płynna, nadto wewnętrznie: tra. opii simpl. po 10 kropli kilka razy dziennie, albo:

Rp. Extr. opii aquos. 0·10; But. cacao q. s. ut f. l. artis suppositoria ad anum N. V. DS. Co 3 godz. czopek użyć, a gdy nasilenie objawów się zmniejsza rzadziej.

Gdy ciepłota opadnie, środki łagodnie wypróżniające: lewatywy z wody, z dodatkiem 2 łyżek ol. ricini albo z dodatkiem łyżki gliceryny. Czopki glicerynowe, oleum ricini wewnętrznie.

Gdy objawy ostrego zapalenia ustąpiły, okłady wysychające, po ustąpieniu bolesności: kąpiele nasiadowe ciepłe, z dodatkiem $1/_8$—$1/_4$ kilo soli na kąpiel. Kąpiele borowinowe (Mattoniego sól borowinowa) Truskawiec.

Przestrzykiwanie pochwy słabym prądem wody na 30—38° R. z dodatkiem soli kuchennej (2 łyżki na 1 litr) lub z dodatkiem płynu o składzie:

Rp. Kali jodati 3·0—5·0; Trae jodi 15·0—20·0; Aq. destill. 250·0. S. 1—2 łyżek na litr wody.

Rp. Trae jodi; Trae gallarum *āā*. 20·00. DS. Do pendzlowania.

Rp. Ammon. sulfo-ichtyol. 5·00—10·00; Naftalini 50·00. Mf. ung. DS. Zewnętrznie.

Rp. Ammon. sulfo-ichtyol. 5·00—10·00; Glycerini 200·00. MDS. Do tamponów.

W przypadkach przewlekłych mięsienie.

Rp. Kali jodati 10·00; Gelatini q. s. f. l. art. globuli vaginales Nr. X. DS. Raz dnia gałkę użyć.

Rp. Jodofor. desodorati 3·00; But. cacao q. s. ut f. l. art. globuli vaginales N. X. DS. Raz dnia gałkę użyć.

Rp. Ammon. sulfo-icht. 1·00; Butyr. cacao q. s. f. l. art. suppos. ad anum N. X. S. 1 czopek dziennie użyć.

W chronicznej postaci, obciążenie od zewnątrz ($1/_2$—2 klg.), columnisatio, obciążenie śrutem, rtęcią w balonie Brauna. Mimo użycia wyż wymienionych sposobów leczenia, badanie i objawy wykazują znaczne zmiany około jajników, lub w nich samych, albo, że w trąbce rozszerzonej znajduje się treść (śluz, ropa, krew), to często dopiero leczenie operacyjne usunąć zdoła cierpienie, wskutek którego życie dla kobiety staje się ciężarem. W tych wypadkach należy wyciąć trąbkę schorzałą (salping-ectomia).

Peritonitis. Zapalenie otrzewnej. Bezwzględny spokój; dyeta ściśle płynna. Wewnętrznie podawać przetwory makowca w dużych dawkach, a w razie silnych wymiotów kawałki lodu do połykania i kokainę lub morfinę. Zewnętrznie środki przeciwzapalne, okład lodowy. Gdy okres ostry minie, okłady wysychające lub ciepłe. Kąpiele ciepłe całe lub nasiadowe.

W przypadkach surowiczego zapalenia z przebiegiem chronicznym, może być czasem wskazane wypuszczenie płynu z jamy brzusznej, a nawet t. z. toaleta jamy brzusznej.

P. Tuberculosa.

Leczyć ogólnie: posilna dyeta, słone kąpiele (Rabka,

Iwonicz, Rymanów), kąpiele borowinowe (Mattoni), Truskawiec, miejscowo ostrożnie wcierać maść jodoformową 25·0 na 100 wazeliny, a następnie brzuch pokryć ceratką Billrotha i opasać cały brzuch flanelą.

Rp. Antipyrini 10·00; Aq. dest. 150·0. DS. 2 łyżki do lewatywy co 2 godziny, póki gorączka nie spadnie do 38.

Rp. Laudani pur. 0·02; Sacch. albi 0·30; Dtur. tal. dos. XII. S. 3 proszki dziennie.

Rp. Emuls. communis 200·0; Aq. lauroceras. 10·0; Morphii muriat. 0·10. S. Co godzinę łyżkę.

Rp. Resorcini resublimat 2·0; Aq. destill. 180·0; Tinct. laud. simpl. gtt. XV; Syr. simplic. 20·0; D. in vitr. nigro. S. Co 2 godziny łyżkę.

Rp. Cocaini mur. 0·15; Aq. dest. 10·00. DS. W razie wymiotów 10—15 kropli zażyć.

Rp. Emuls. commun. 200·00; Aqua lauroc. 5·00; Morphii mur. 0·05; Syrup. simpl. 10·00. MDS. Co godzinę łyżkę.

W razie parcia na stolec:

Rp. Morphii mur. 0·01; Extr. bellad. 0·02; Butyri cacao 1·00, f. suppos. dtur. tal. dos. X. S. W razie parcia użyć jeden czopek.

Rp. Jodoform. 5·00; Lanolin; Vaselin *āā*. 25·00. Mfung. S. Rano i wieczór wcierać.

Perityphlitis zob. **Typhlitis.**

Periurethritis. Zapalenie okołocewkowe. W okresie ostrym spokój, zaprzestać leczenia rzeżączki, miejscowo okłady zimne (z aq. plumbi., liqu. alumin. acet.). Gdy chełbotanie, nacięcie wczesne; gdzie nie ma dążności do ropienia (okres przewlekły), smarować:

Rp. Extr. belladon. 1·0; Ung. ciner. 10·0. S. 3 razy dnia wielkości grochu dokładnie wetrzeć.

Rp. Jodi pur. 0·2; Kal. jodat. 2·0; Ung. simpl. 20·0. S. Jak wyżej.

Rp. Emp. hydrarg.; Empl. saponat. *āā* 15·0. S. Rozsmarowaną na płótnie codziennie przykładać.

Perniones zob. **Congelatio.**

Pertussis. Krztusiec. Koklusz. Oddzielić dzieci zdrowe zwłaszcza małe. Dyeta pożywna, karmić zaraz po wymiotach. Pobyt na świeżem powietrzu, oddychanie zgęszczonem powietrzem, zmiana miejsca pobytu. Rozpylanie 5% kw. karb. w mieszkaniu.

W razie wystąpienia zapalenia płuc (napady czasem ustają) dawać leki wykrztuśne:

Rp. Trae bellad. gtts. 2—5; Mixtur. gummos. 100·00; Syrup. simpl. 15·00. MDS. Co 2 godziny łyżeczkę.

Rp. Chloral hydratis 0·50; Ammon. v. natri brom. 2·00; Aq. dest. 100·00; Mixtur. gumm.; Syrup. rub. id. *āā*. 15·00. MDS. Co 3 godziny łyżeczkę.

Rp. Cocain mur. 1·00; Aq. dest. 10·00. MDS. Do pendzlowań, przełyku i krtani.

Rp. Morphii mur. 0·01—0·02; Aq. dest. 60·00; Syrup. altheae 15·00. MDS. 3 razy dzień. łyżeczkę.

Rp. Chinini muriat.; Natr. bicard.; Sacchari *āā* 1·50; Mfp. div. in. dos. 10. S. Co 3 godz. proszek.

Rp. Trae alcohol. rad aconit.; Trae bellad *āā*. gtts. 10·0; Aq. amygdal. amar. 10·0; Aq. destill. 100·00; Syrup. aurant. 20·00. MDS. 3—4 razy dzień. łyżeczkę.

Rp. Coccionell. pulv. 1·00; Kali carbon. 3·00; Sacchari 10·00; Aq. dest. 100·00. MDS. Co 2 godziny łyżeczkę.

Rp. Antipyrini 1·00; Terpinhydratis 1·00; Aq. tiliae; Syrup aurant. *āā*. 50·00. MDS. 4—5 razy dz. łyżeczkę.

Rp. Extr. hyosc. 0·20; Linct. gummosi 100·00; Syrup rub. id. 20·00. MDS. Co 2 godz. łyżeczkę.

Rp. Codeini mur. 0·05; Linct. gumm. 60·00; Syr. attheae 30·00. MDS. 3—5 łyżek dziennie.

Rp. Antipyrini 0·50—1·00; Aq. de Vichy 80·00; Syrup rub. id. 20·00. DS. Używać zaraz po napadzie łyżeczkę. — Wyżyć w ciągu 24 godzin.

Rp. Dct. hbae thymi 10·00 ad 200·00; Ammon. bromat. 2·00; Syrup altheae 20·00. MDS. Co 2 godz. łyżeczkę.

Rp. Bromoformii 5·00.
DS. Dzieciom do roku życia 2—3 kropli,
od 2—4 lat 3—4 »
do 8 lat 4—5 »
3 razy dziennie podać w łyżeczce wody.

Rp. Tussol (antipyr. amygdalic.) 2·0; Aq. destil. 80·00; Syr. senegae 20·0. MDS. Dziennie 1—3 łyżeczek.

Rp. Acidi benzoici; Bismut. salicyl. *āā*. 5·0; Chinin sulf. 1·0. Mfp. DS. 2 razy dziennie wdmuchiwać do nosa.

Rp. Acidi borici; Coffeae tost. *āā*. 5·0. Mfp. DS. 2 raz y dzienniewdmuchiwać do nosa.

Rp. Thymoli 1·0; Spir. vini rectif. 250·0; Aqu. dest. 750·0. DS. Do inhalicyi.

Rp. Aspirini 0·2—0·5; Heroini 0·1000—0·001; Mfp. Dent. tal. dos. Nr. X. S. 3 proszki dziennie.

Rp. Kreospti 0·25; Sulfonal 0·20; Syrup tolutani 150·0. MDS. Co 2 godziny łyżeczkę (przed użyciem wstrząsnąć).

Rp. Antispasmini 1·0; Aq. amygd. amar. 10·0. S. 1—2 razy dziennie po 10 kropli.

Pharyngitis. Z a p a l e n i e g a r d ł a. Leczenie winno poprzedzać zbadanie jamy noso-gardłowej, względnie nawet nosa; przy zajęciu tychże równoczesne leczenie.

W przypadkach postaci zanikowej, suchej, leczenie prawie bezsilne; nieraz sprawia się ulgę chorym pendzlowaniem.

Rp. Jodi puri 0·25; Kali jodati 1·0; Glycerini 20·00. DS. Zewnętrznie.

Pharyngitis hypertr. granulosa lub *lateralis.* Kauteryzowanie miejscowe lapisem w substancyi lub pendzlowanie całego gardła rozczynami lapisu 10 i 20%, lub taniny np.:

Rp. Acidi tannici 2·0; Spir. vini rectif. 20·0. DS. Zewnętrznie.

Rp. Sozojodoli 2·50; Aq. dest. 50·0. S. Do pendzlowania.

Niemniej można chorym zapisywać zimne rozpylania z rozczynów 1—2% natri bicarb., kali carbon., natri chlor., ammonii chlor., dalej płókania z tych środków lub z taniny np.:

Rp. Acidi tannici 5·0; Spir vini rectif. 50·0; Aq. dest. 500·0; (Morphii mur. 0·10—0·20). DS. Do płókania gardła.

Phosphaturia. Nadmierne wydzielanie fosforanów z moczem. Dyeta prawie całkiem odmienna niż przy skazie moczowej. Wzbronione: jaja, owoce, jarzyny. Tylko w małej ilości mięsa. Dozwolone: mleko, potrawy mączne, cukry, miód, masło, piwo, wino, woda sodowa. Nie dawać wód alkalicznych. Zwracać uwagę na objawy neurasteniczne.

Rp. Urotropin 0·5. S. 3 proszki dziennie.

Rp. Ac. mur. dil. 30·0. S. 3 razy dziennie po 20 kropli w ½ szklanki wody.

Rp. Ac. benzoic. 2·0; Sacch. alb. 1·0; M. f. pulv. Div. in dos. aeq. Nr. VI. S. 3 proszki dziennie.

Rp. Ac. lactic. 3·0; Aq. dest. 200·0; Aq. menth. pip. 50·0. S. 3 razy dziennie po łyżce w ½ szklanki wody sodowej.

Pityriasis versicolor. Łupież pstry. Rozmydlić na skórze mydło szare, siarkowe lub naftolowe (przetłuszczone Eichhoff'a) i pozostawić, robiąc to codziennie aż do podrażnienia skóry; wtedy kąpiel i puder; albo nacierać codziennie i pudrować, aż nie nastąpi złuszczenie przyskórka:

Rp. Ac carbolic (s. salicyl.); Spir. lavandul. *āā* 2·0; Spir. vini rect. 15·0. S. Zewnętrznie.

Rp. Naphtholi 0·50; Spir. vini rect. 50·0. S. Zewnętrznie.

Rp. Anthrarobin 5·0; Lalonin. anhydr. 40·0; Ol. olivar. 10·0; M. f. ung. S. Maść.

Rp. Ol. terebinth. 20·0; Lanolini 30·0. M. f. ung. S. Maść.

Rp. Naphtol. vazogen 10% 30·0. S. Do pendzlowania.

Pleuritis. Zapalenie opłucnej. Łóżko, pożywienie płynne, zwłaszcza jeżeli jest gorączka. Suche bańki na okolicę zajętą zapaleniem opłucnej, jeżeli bardzo silny ból, to nawet 4—6 pijawek lub wstrzyknięcie morfiny. Potem okład lodowy, lub wysychający. W razie męczącego kaszlu morfina. Jeżeli się wypocina nie wytwarza, to pozostać przy tem leczeniu, co najwyżej pendzlowanie przez kilka dni cum tra jodi i nie pozwalać choremu wychodzić, dopóki tarcie istnieje i stan podgorączkowy się utrzymuje. Zresztą trzeba leczyć chorobę zasadniczą, najczęściej nacieki szczytowe. Jeżeli zaś nagromadza się wypocina, to obok okładów wysychających można zalecić smarowanie raz na dzień jodyną lub pryszczydło. Wewnętrznie natrium salicylicnm 3—4 gr. dziennie. W okresie, kiedy już wypociny nie przybywa, pendzlowanie jodyną, kataplasmy ciepłe, wewnętrznie kalium jodatum, diuretica, jak: inf. digitalis, theobrom. natro. salicyl. po 4—5 grm. dziennie, coffeinum natro-salic. 1—1·5 dziennie, calomel., adonis vernalis 6·0 na 200·0, tra stroph., kali nitricum i t. p. Nadto można próbować środków przeczyszczających, jeżeli nie ma przeciwskazania.

Tam, gdzie wypocina ropna, należy zrobić resekcyę żebra i ropę wypuścić, jeżeli zaś chory się nie zgadza, to przynajmniej punkcyę i aspiracyę płynu przyrządem Potaina lub Dieulafoi. Punkcya nadto jest wskazaną, jeżeli znaczna bardzo duszność grozi życiu chorego.

Po przebyciu zapalenia opłucnej, wyjazd na świeże powietrze, w góry do Zakopanego, Szczawnicy, Davos, Gleichenbergu, odżywianie forsowne, gimnastyka odpowiednia i leczenie w gabinetach pneumatycznych.

Zresztą leczyć należy chorobę główną, która dała powód do zapalenia opłucnej, a tą jest najczęściej gruźlica płuc.

Rp. Dect. cort. chinae e 10·0 ad 150·0; Natri salicyl. 3·0; Syrup. aurant. 20·0. MDS. Co 2 godz. łyżkę.

Przy pozostałym exsudacie:

Rp. Decoct. adonidis e 15·0 ad 200·0; Oxymel scillae 20·0. DS. Co 2 godz. łyżkę.

Rp. Natr. chlorat. 3·0; Lithii chlorat. 1·0; Aq. petroselin. 130·0; Syrup. menth. 20·0. S. Co 2 godz. łyżkę.

Rp. Duotali Bayeri 0·25—0·50; Dent. tal. dos. Nr. XII. S. 3 proszki dziennie.

Rp. Kali hydrojod. 2·0; Jodi puri 0·50; Ung. digitalis 20·0. Mfung. S. Maść.

Rp. Aspirini Bayeri 0·25—0·50; Dent. tal. dos. Nr. XII. S. 3 proszki dziennie.

Rp. Sapo. vir. 50·0. S. Maść.

Albo okłady napojone: Spirit. saponato-kalin.

Pneumonia. Zapalenie płuc. Leków swoistych przeciw pneumonii nie posiadamy. Leczenie więc przeważnie objawowe. Zasadą jest, że w prawidłowo przebiegającem zapaleniu płuc czem mniej lekarz stosuje leków, tem lepszy wynik. Dyeta płynna: bulion, rosół, mleko, winna polewka, wino, rosół z żółtkiem (kilka razy dziennie).

W pierwszym okresie zapalenia płuc można postawić suche bańki, zwłaszcza, jeżeli jest kłócie w piersiach, przy bardzo silnem kłóciu nawet 2—3 pijawek lub cięte bańki i okład lodowy lub wstrzyknięcie morfiny. Przy silniejszym kaszlu, męczącym chorego, nieznaczne dawki narkotyków. Jeżeli gorączka bardzo wysoka lub trwa długo, należy przeciwdziałać przez zmywanie ciała letnią wodą lub pół na pół wodą z octem, podawać środki przeciwgorączkowe jak: antipyrinę 1.00—2·00 fenacetinę 0·3—0·5, z dodatkiem koffeiny 0·15—0·20 na dawkę, lub też obok tych przetworów dać jeszcze koniak lub mocne wino. Przy słabem tętnie, takiejże akcyi serca, podać alkohol, digitalis, strophantus lub spar teinę.

W objawach zapadu, podać kamforę 0·1 w kieliszku wina lub podskórnie strzykawkę ol. camphorat.; wreszcie podskórnie eter, w razie oedema pulmorum można zastósować upust krwi.

Rp. Infus. valerianae e 5·00 ad 200·00; Aether. sulf. 2·00; Syr. aurant. 20·00. S. Co godz. łyżkę.

Chorym, przyzwyczajonym do nadużywania wyskoku, należy z obawy przed delirium nie szczędzić wina, koniaku.

Rp. Cognaci optimi; Aq. milissae *āā* 60·00; Syr. cort. aur. 40·00; Vitel. ovi N. duo. MDS. Co 2 godz. łyżkę.

W razie delirium: opium, morfina lub chloralhydrat (2—3 grm.).

Rp. Chloral. hydr. 4·0; Aq. dest. 25·0; Syr. cort. aurant. 20·0. S. Na raz użyć.

Rp. Tinct. capsici annui 5·0; Aq. dest. 180·0; Syr. simpl. 20·0. S. Co 2—3 godz. łyżkę.

W okresie rozdzielania się nacieku: środki wykrztuśne, rozdzielające, jak: woda giesshübelska, józefinka, szczawnicka, kali jodatum.

Rp. Infus senegae e 10·00 ad 200·00; Natri benzoici 2—3·00; Liquor ammon. anis. 2·00; Syrup simpl. 20·00. S. Co 2 godziny łyżkę.

Rp. Infus ipecac. e 0·30 ad 180·00; Aq. lauroc. 2·00; Syr. altheae 20·00. DS. Co 2 godz. łyżkę.

Pulv. Doveri 0·25, 2 lub 3 dawki, stib. sulfur. aurant. 0·01—0·02 na dawkę, 2—3 razy na dzień itp. W razie trudnego rozdzielania się nacieku: okłady wysychające, okłady ciepłe, kataplazmy, dyeta pożywna, wino, koniak.

Podagra zob. **Arthritis.**

Pollutiones. Zmaza. Leczenie przyczynowe: phimisis, kamienie pęcherza, choroby kiszki stolcowej, a przedewszystkiem neurastenia; unikać podrażnień płciowych, wysiłków umysłowych lub fizycznych; zalecać pobyt na wsi lub w górskiej okolicy, kąpiele rzeczne, morskie lub solankowe. Dyeta lekko strawna; unikać napojów wyskokowych, kawy i herbaty, późnej wieczerzy, miękkiej pościeli i ciężkiego przykrycia. Leczenie ogólne, wzmacniające (żelazo, arszenik, chinina); wewn.:

Rp. Natr. bromat. 2·0; Dent. tal. dos. Nr. X. S. Rano i wieczór proszek.

Rp. Camphor. monobrom. 0·30; D. ad. caps. amyl. d. t. Nr. XV. S. 3—4 kapsułek dziennie.

Rp. Kal. bromat. 2·0; Lupulini pur.; Camphor. ras. *āā* 0·20; Dent. tal. dos. ad caps. amyl. Nr. XX. S. Rano i wieczór proszek.

Rp. Ergotin. Bonjeau 0·1; Sacch. albi 0·3; Dent. tal. dos. Nr. XV. S. 3—4 proszków dziennie.

Przytem użyć można leczenia miejscowego sondami metalowemi ciężkiemi, psychrophorem Winternitz'a, elektroterapii, wreszcie przepłókiwań pęcherza lub wkraplania sposobem Ultzmanna jak przy rzeżączce.

Processus puerperalis. Febris puerperalis. Gorączka połogowa. Zapobiegać przeniesieniu zakażenia z osób chorych na zdrowe. Scisłe aseptyczne postępowanie podczas porodu, t. j. utrzymanie w stanie aseptycznym rąk, narzędzi, bielizny, czyli wszystkiego, co wchodzi w zetknięcie z rodzącą, unikanie niepotrzebnego częstego badania rodzącej.

Gdy występuje po porodzie gorączka lekka do 38^0 C. a tętno spokojne, odchody rozłożone: przestrzykiwanie pochwy 1—2 razy dnia rozczynami: kwasu karbolowego, kwasu borowego, kreoliny, tymolu. Posypywanie owrzodzeń w przedsionku i na międzykroczu jodoformem, opatrzenie gazą jodoformową. Antipyretica zaciemniają obraz chorobowy i nie przynoszą korzyści.

Gdy ciepłota i tętno się podnosi po użytem postępowaniu: przestrzykiwanie jamy macicy środkami przeciwgnilnymi (Acid. boricum 3%. Acid carbol. 2—5% itd. za pomocą cewników Bozemanna, Fritscha, Olshausena, 2—3 razy dziennie). Gdy po 2 dniach ciepłota nie opada, postępowania tego zaniechać.

Gdy są objawy podrażnienia otrzewnej: lód na brzuch, opium per anum. Środki rozwalniające (ol. ricini, calomel) podawać można, tylko gdy nie ma zadrażnienia otrzewnej.

Przy rozwinięciu się gorączki połogowej, postępowanie Rungego: mocne wina 1—2 butelek dziennie. Koniak. Gdy skłonnność do wymiotów, wino szampańskie z lodu.

Rp. Cocaini muriat. 0·10; Aq. dest. 100·0. DS. Co 1/2 godz. łyżeczkę.

Gdy wstręt do wina, to koniak, rum.

Rp. Spir. vini cognac. optimi; Aq. dest. *āā.* 60·0; Vitellum ovi unius; Syr. simpl. 20·0. DS. Co pół godz. 1—2 łyżek.

Mleko, herbata, czarna kawa, silne rosoły, beeftea, do napoju: woda z dodatkiem białka kurzego, jednego jaja na szklankę (przecedzić). Gdy tętno szybkie: coffeina wewn. Jeżeli nie ma podrażnienia otrzewny, kąpiele letnie (22—24° R.) 5—10 minut 1—2 razy dziennie. Polecają też wstrzyknąć w udo lub łydkę 1·0—1·2 terpentyny oczyszczonej celem wywołania miejscowego ropienia (abscessu. W nowszych czasach stosowano wstrzykiwanie roztworu sublimatu do żył (0·001 pro dosi i wyżej z roztworu 1%).

W ostatnich czasach próbowano leczyć gorączkę połogową za pomocą wstrzykiwań surowicy przeciwpaciorkowej (Marmorka) w dawkach od 20—40 cm. sześć., jakoteż wcieraniami maści Grèdégo (ung. coloidale po 4 gr. na dawkę) lub wstrzykiwaniami aseptycznymi collargolu do żył.

Podskórne wstrzykiwanie normalnego roztworu soli kuchennej (6: 1000) 2 litry dziennie.

Postępowanie przeciwgorączkowe: Gdy ciepłota dochodzi do 39·5° C., zmywanie całego ciała kilka razy dziennie, gdy dochodzi do 40° C. zawijanie w mokre, w letniej wodzie maczane prześcieradła; zawijanie takie można powtórzyć 2—3—4 razy, aż do opadnięcia ciepłoty, 1—2 razy dziennie. Zimny okład na głowę. Uważać na tętno i w razie zapadu środki podniecające.

Prostatitis. *a) acuta.* Zaprzestać leczenia miejscowego; polecić pacyentowi łóżko, dyetę płynną, antiflogosa, na międzykrocze pijawki, dbać o wolne wypróżnienia; przeciw bólom i trudnemu oddawaniu moczu (spasmus sphincteris externi) narkotyki w czopkach:

Rp. Morphii mur. 0·10; Extr. bellad. 0·30; Butyri cacao q. s. f. supp. ad anum. N. X.

Dobre usługi oddaje przyrząd podany przez Fingera (Kühlapparat), przez który (podobnie jak w psychroforze) przepuszcza wodę o ciepłocie 12—15° przez 20—30 minut 2—3 razy dziennie. Jeżeli mimo wszelkich zabiegów leczniczych gruczoł nie zmniejsza się, a nawet wybadać się da chełbotanie — przecięcie z kiszki odchodowej, dalsze leczenie jak każdego ropnia.

b) chronica.

Leczyć przedewszystkiem sprawę rzeżączkową czy nieżytową części tylnej cewki, psychrofor, miesienie per rectum, kąpiele nasiadowe, wprowadzanie czopków:

Rp. Kali jodati 0·50; Jodi puri 0·05; Extr. belladon. 0·07; Butyri cacao q. s., f. supp. N. V. S. Rano i wieczór czopek.

Rp. Ammon. sulfoicht. 0·15; Extr. bellad. 0·01;

But. cacao 1·50. M. f. supposit. S. Rano i wieczór czopek.

Prosopalgia patrz **Neuralgia trigemini.**

Prurigo. Świerzbiączka. Kąpiele siarczane (dla dzieci 30—100 gr. wątroby siarczanej na kąpiel, dla dorosłych 5 razy tyle) codziennie wieczorem przez 1/2—1 godziny, po kąpieli wtarcie 2% maści naftolowej. Po 4 tygodniach takiego leczenia można stopniowo ordynować kąpiele coraz rzadziej. Kąpiele dziegciowe.

Rp. Ol. rusc. (anthrasol); Aether. dep.; Spirit. vin. rectif. *āā* 30·0. S. Zewnętrznie.

Całą skórę pendzluje się tym rozczynem, a w 15 minut po zapendzlowaniu kąpiel ciepła przez 1 godzinę. Po kąpieli natarcie 2—5% maścią naftolową lub nawet obojętnym tłuszczem.

Pruritus ani. Swiąd odbytu.

Rp. Calomelanos 5·00; Vaselini 35·00. S. Maść.

Rp. Ung. bromocoll 20% 25·0. S. Maść.

Rp. Mercurii sublimati 0·03; Ammon. chlorati 0·10; Acidi carbolici 4·00; Glycerini 60·00; Aquae rosarum 120·00. S. Zewnętrznie; nacierać tym płynem 2—3 razy dziennie.

Skuteczne bywają pendzlowania c. oleo rusci, 5% rozczynem alkoholowym kwasu karbolowego.

Pruritus universalis. Swiąd ogólny. Uwzględnić w leczeniu przyczynę, jaką bywają: przewlekłe nieżyty żołądka i kiszek, cukrzyca, u kobiet zboczenia w narządzie rodnym. Póżny wiek stanowi sam przez się przyczynę tego przykrego cierpienia (p. senil.). Polecić kąpiele: z sublimatu, wątroby siarcz., ałunu, zimne tusze, zawijania w mokre koce. Przeciw napadowi swędzenia zmycie ciała:

Rp. Acidi carbolici 5·00; Spir. vin. gall. 100, lub 3% rozczyn alkoholowy mentolu, następnie puder. Jako maści:

Rp. Anthrasol 50·0. S. Zewnętrznie.

Rp. Chloral. hydrat.; Ac. carbol. *āā* 0·5; Ol. olivar.; Lanolin. anh. *āā* 25·0. S. Nacierać miejsca swędzące.

Rp. Hydrarg. oxydat. rubr. 0·10; Vaselin. flav. 25·0. S. Nacierać po zmyciu mydłem.

Wewnętrznie:

Rp. Ammon. valerian. 10·0; Syr. menth. pip. 20·0; Aq. tiliae 125·0. S. 2—4 łyżek dziennie.

Pruritus vulvae. Swiąd pochwy. Uwzględnić przyczyny: Zapalenie sromu i pochwy, u dziewcząt pasorzyty, wyprysk, masturbacyę, żylaki, blizny po wrzodach, zaparcie stolca, diabetes. Przyczyną świerzbiączki może być nieprawidłowe uwłosienie sromu (Mars) mianowicie zwrócenie włosów na wewnątrz przedsionka (entropium labiorum). — Unikać drapania, kąpiele nasiadowe na 14—26° R., okłady z kwasu karbolowego 2%,

okłady sublimatowe $^1/_2$%$_0$. Wyciąć lub wygolić nieprawidłowo rosnące włosy, — można też użyć maści.

Rp. Menthol. 3·0; Ol. olivar. 1·0; Lanolini 6·0; Mfung. S. Do smarowania. Lub zwilżyć rozczynem:

Rp. Hydrarg. bichlorat 2·0; Alcohol 10·0; Aq. rosar 40·00; Aq. destill. 450·0. S. Zewnętrznie.

Rp. Natri subsulfur. 30·00; Acid. carbol. 5·00; Glycerini 2·00; Aq. dest. 500·00. MDS. Do obm. (płyn letni).

Rp. Ac. carb. crist. 5·00—10·00; Ol. olivar. 100·00. DS. Do smarowania.

Rp. Chlorofom 5·00; Ol. olivar. 50·00. MDS. Do pendzlowania.

Rp. Cocaini muriat. 1·00; Lanolini 5·00; Vaselini 15·00. Mfung. S. Do smarowania.

Rp. Methylenblau 0·06; Extr. et pulv. gentian. *āā* q. u. fiat. pill. dt. t. dos. XXX. S. 2—3 pigułek dziennie.

Psoriasis. Łuszczyca.

Rp. Solut. Fowleri; Trae malatis ferri *āā* 10·000, rozpoczznając od 12 kropli na dzień; co 2—4 dni bierze chory o 2 krople więcej. W ten sposób zwiększając stopniowo dawkę, dojść można do 40 kropli na dzień, którąto ilość używa pacyent przez dłuższy czas, aż zmiany chorobowe zaczynają ustępować. Zmniejszając w podobny sposób dawki o 2 krople co 3—4 dni dochodzi się znów do pierwotnej ilości.

Rp. Natr. arsenicos. 0·05; Aq. destill. 25·0. S. $^1/_2$—1 strzykawki Pravaz'a co drugi dzień.

Rp. Ac. arsenicos. 0·05; Piper. nigr. 5·0; Gummi tragacant. 1·0. Aq. destill. q. s. ut. f. pill. Nr. 100. S. 3 pig. dziennie — co 4 dni o jedną pigułkę więcej aż do 10 i nazad.

Polecają jodek potasu w wielkich dawkach, zaczynając od 3·00—5·00 pro die; co 2—3 dni zwiększając dawkę, dochodząc stopniowo do 15·00—20·00 pro die. W 4—6 tygodniu przy tem leczeniu zaczynają zmiany na skórze ustępować. Lekkie objawy zatrucia nie są przeciwwskazaniem do dalszego podawania leku.

Leczenie zewnętrzne ma za zadanie:

1) usunięcie łusek,
2) » nacieku,
3) » przekrwienia.

Celem usunięcia łusek, polecamy ciepłe kąpiele i zmywanie się w nich mydłem szarem lub salicylowem. Na pojedyńcze części ciała jak łokcie, kolana można stosować okłady Prissnitza. Kapiele można zastąpić przez tłuszcze jak: waselina, szmalec, tran zawijając pojedyńcze części opaskami flanelowemi po poprzedniem nasmarowaniu jednym z wymienionych tłuszczów.

Celem usunięcia nacieku wcierania (robione codziennie) za pomocą pendzla szczecinowego.

Rp. Acidi pyrogal 10·00 ; Naftalani 90·00. S. Maść.

Rp. Chrysarobini 5·00—10·00; Naftalani 100·00. S. Maść.

Rp. Anthrarobin. 10·0; Vaselin. flav. 40·0; M. f. ung. S. Maść.

Jeżeli zmiany chorobowe na skórze są nieliczne, rozsiane, nadaje się dobrze smarowanie ognisk chorobowych przez 10—14 dni rozczynem:

Rp. Chrysarobini 5·00; Traumaticini 50·00. S. Zewnętrznie.

Rp. Lenirobin 5·0; Naftalani 95·0. S. Zewn.

Rp. Eurobin 1·0; Naftalani 99·0. S. Zewnętrznie.

Rp. Eugallol; Aceton *āā* 10·0. S. Zewnętrznie.

Rp. Chrysarobin. 10·0; Gelatin. alb. 50·0; Aq. dest. 100·0. S. Rozpuścić w kąpieli wodnej i rozsmarować pendzlem na skórze.

Przy zastarzałej psoriasis zmodyfikowana sol. Vlemmingkx:

Rp. Calcii oxydat. 50·0; Sulf. sublim. 100·0; Aq. dest. 1000·0; Coque ad remanent 600·0. DS. Pocierać poszczególne miejsca, po czem kąpiel ciepła.

Także maść Wilkonsona stosowana według Hebry.

Rp. Sulf. citrin.; Ol. fagi *āā*. 50·0; Sapon virid.; Axung. porci *āā*. 100·0; Pulv. cretae alb. 10·0. DS. Przez 6 dni pendzlem 2 razy dnia nacierać, 10 dnia kąpiel. (Zamiast ol. fagi można zastosować anthrasol przyjemniejszy bo bezbarwny).

Kaposi poleca zwłaszcza na zmiany na głowę 5—10% maść naphtolową.

W razie powstającej dermatitis, po użyciu któregokolwiek z powyższych środków, zaniechać dalszego używania, ograniczyć się do pudrowania skóry.

Przeciwko zmianom na czaszce:

Rp. H. praecip. albi 2·00; Unguenti emoll. 20·00. S. Maść, którą maść wciera pacyent codziennie, po poprzednim usunięciu łusek zapomocą zmywań głowy mydłem szarem.

W okresie wybuchu ostrego łuszczycy, nie używać środków drażniących silnie skórę (chrysarobin, oleum rusci i t. d.), bo łatwo powstają wyprysły i zapalenia powierzchowne skóry; ograniczyć się do polecenia kąpieli ciepłych i leczenia wewn.

Pyelitis. Zapalenie miedniczek nerkowych.

Jeżeli jest okres ostry zapalny: chory ma leżeć w łóżku, suche bańki w okolicę nerek, dyeta tylko płynna, przeważnie mleczna, najlepiej mleko pół na pół z wodą wapienną, picie wody: Bilińska, Giesshübler, Szczawni-

ca, Truskawiec, Wysowa, wystrzegać się kawy, herbaty, korzennych zapraw i napitków wyskokowych.

Przy cierpieniu przewlekłem dyeta mniej ścisła, z unikaniem jednak wszelkich napojów wyskokowych i korzeni, kąpiele letnie i leczenie miejscowe, jak cystitis.

Wewnętrznie: środki balsamiczne i odwar ziół (zob. blennorrhoea), wreszcie środki ściągające:

Rp. Kali chlorici 4·0—6·0 na 200·0, z tego co godzinę łyżkę.

Rp. Arbutini 3·00; Aq. dest. 150·00; Syr. simpl. 15·00. DS. Co 2 godz. łyżkę.

Rp. Tannini 0·10; Opii 0·02; Sacch. albi 0·30; Mfp. d. tal. dos. N. X. 3—5 proszki dziennie.

Rp. Natr. salicyl. po 0·50. S. 3—4 razy na dzień.

Rp. Plumbi acetic. 0·3—0·5; Sacch. alb. 5·0; Div. in dos. Nr. X. S. Co 2—3 godzin proszek.

Rp. Chinin. tannic. 0·2; Sacch. alb. 0·3; Dent. tal. dos. N. X. S. 3 proszki dziennie.

Rp. Ol. terebinth. rect. gtt. 3. D. tal. dos. in caps. gelat. Nr. 50. S. 3 kapsułki dziennie.

Rp. Ser. lactis. clarefic. 500·0; Alumin. crud. 3·0. S. W dniu wyżyć.

Rp. Urotropin.; Saloli *āā* 0·2—0·50; Dent. tal. dos. Nr. XV. S. 4—5 proszków dziennie.

Rp. Helmitol 1·0; T. d. XII. S. 3—4 proszki dziennie.

Rp. Natr. benzoic. 0·3; Elect. aromat. 0·1; Prlv. et. extr. acoris. qu. s. ad. pill.; Dent. tal. dos. Nr. 50. S. 4—5 pig. dziennie.

Rp. Ol. terebinth. rect.; Camphor. pulv. *āā* 6·0; Extr. thebaic. 0·35; Extr. rad. aconit. 0·20; M. f. pill. Nr. XX. S. Co 8 godzin pigułka; lub narkotyka, pijawki na okolicę nerek, wreszcie wstrzykiwania morfiny.

Rachitis. K r z y w i c a. Najwięcej skuteczne pielęgnowanie i żywienie. Dzieci z krzywicą powinny być jak najwięcej na powietrzu w ubraniu lekkiem, zamiast pierza materace z włósia; przy craniotabes: poduszeczka z włósia z wyciętym otworem na główkę. Przy skrzywieniach kręgosłupa i załamaniu kończyn, nie pozwalać dzieciom bez podpory siedzieć, a próby ze staniem i chodzeniem bardzo ostrożnie zaczynać. W razie obfitych potów zmywać ciało kika razy gąbką zmaczaną w zimnej wodzie i dobrze wyciśniętą, a zwłaszcza tyłogłowie.

Młodszym dzieciom nie podawać pokarmów mącznych. Drugim ważnym czynnikiem są kąpiele, jeżeli nieżyt oskrzeli nie przeszkadza.

Daje się je w połączeniu ze słodem ($^1/_2$ litra) i solą ($^1/_2$—$^1/_4$ do 1 funta na 20 litrów) z dodatkiem ziół aromatycznych, w razie niedokrewności sole żelaziste, kąpiele

(26° R.) z soli borowinowej (Mattoniego), na tydzień 2—3 razy, nigdy na noc.

Nieżyt oskrzeli leczyć naparem ipecac., senegae, liquor amm. anis.

Kurczowi głośni energicznie zapobiegać, (zob. Laryngospasmus). Skrzywienia kończyn często wśród ogólnego leczenia ustępuje, w razie przeciwnym wymagają leczenia gimnastycznego, ortepedycznego, szyn, gorsetów i t. p.

Rp. Phosphori 0·01; Ol. amygdal. dulc. 30·00; Gum. arab.; Sacchari *āā.* 15·00; Aq. dest. 40·00; M. f. emulsio. D. in vitro coeruleo. DS. Jedną łyżeczkę na dzień.

Rp. Phosphori 0·01; Lipanin 30·00; Pulv. gumm. ar.; Sacchar. *āā.* 15·00; Aq. dest. 40·00. DS. 1—2 łyżeczek dziennie.

Rp. Phosphori 0·01; Ol. jecor aseli 100·00. DS. 1—2 łyżeczek dziennie.

Rp. Phosphori 0·06; Alcohol. 20·00; Spir. menth. 0·50; Glycerin. 60·00. DS. 3 razy dziennie po 6 kropli — (Co tydzień o kroplę więcej aż do 10).

Także thyraden (Knoll) w pastylkach.

Rp. Aq. pyrophosphatis ferri et sodae. S. 3 razy dziennie łyżeczkę. Dalej:

Rp. Pastilli jodo-ferrati comp. Jahr. scatul. orig. S. 1—2 kołacz dziennie.

Rp. Syr. mangan. ferr. pept. fabr. Matula.

Rp. Ferri pyrophosphor. 0·05—0·10; Sacchari lactis 0·20; Mfp. dtur. tal. dos. Nr. XV. S. 2 proszki dziennie.

Rp. Calcii phosphor. 30·00. DS. Parę razy dziennie na koniec noża do pokarmów.

Rp. Calpar. phosphor. 30·00. Ferri lactici 2·00; Sacch. lactis. 30·00. Mfp. S. 3 razy dziennie na koniec noża.

Rp. Bismut. subnitrici; Carbonat calcar. *āā.* 1·50; Mfp. div. in dos. N. X. S. Co 4 godzin proszek (w razie uporczywego nieżytu przewodu pokarmowego).

Rp. Ol. jecor. aselli 20·0—40·0; Mucilag. gumm. arab.; Aq. dest. q. s. f. l. a.; Mixtr. oleosa col. 80·00; Syrup. simpl. 10·00. DS. 3 razy dzien. łyżkę.

Rp. Ol. jecor. aselli 150·00; Limaturae ferri 20·00, stent. in mecerat. per 24 horas deinde decant. DS. Rano łyżeczkę.

Dzieciom z nieżytem kiszek stanowczo fosforu nie podawać.

Rheumatismus articulorum. Gościec stawowy.

1. Acutus.

Chory bezwarunkowo ma tak długo pozostać w łóżku, dopóki gorączka nie minie, obrzęki się nie zmniejszą i bóle nie ustąpią.

Ze środków najprędzej działających polecają: antipyrinę, z natr. salicylicum po 0·50, dziennie takich proszków 4—6. Jeżeli obawiamy się zapadu po silnych dawkach antipyriny, to lepiej dodać do każdego proszku 0·15 coffeini natrosalicylici.

Dalej stosować można samo natr. salicyl. 5·0—6·0 pro die, acid. salicyl. 4·0—5·0 pro die, phenacetin po 0·50, po 4—5 proszk. dziennie, — antifebuin od 0·25—0·50, 3—4 proszki na dzień, antinervin 0·50, 3 razy na dzień, aspirin 0·50—1 gr. 3 razy dziennie.

Rp. Salipyrin 0·50. DS. Kilka razy dziennie proszek.

Rp. Aspirini 0·50; Dent. tal. dos. Nr. XV. S. 3 proszki dziennie.

Rp. Salopheni 1·00; Dt. tal. dos. X. S. 3—4 proszki dziennie.

Rp. Phenocollum hydrochl. 1·00; Dent. tal. dos. Nr. XII. S. 3 proszki dziennie.

Nadto okłady lodowe na bolesne stawy, lub ciepłe okłady. Pendzlowanie jodyną i zawijanie w watę. Smarowanie stawów mieszanką chloroformową, Ichtyolem i naftalanem.

Dobre wyniki daje zwłaszcza, gdy podawanie natr. salicyl. jest z jakichkolwiek powodów przeciwwskazane, zewnętrznie na chory staw methylium salicylicum (sztucznp ol. gaultheriae). Płyn ten czysty kroplami (50—120 kropli i więcej) nakapać na chory staw i natychmiast przykryć kawałkiem papieru gutaperkowego, watą i opaską flanelową. Raz lub dwa razy na dobę. Wsysa się do skóry niezmiernie szybko.

Podobnie działa mesotan p. rheum. musc.

Także podać można wewnętrznie zamiast natr. salicyl.:

Rp. Methyli. salicyl. artificial. 1·0; Syrup. citri; Rum *aa* 50·0; Inf. fol. theae chinens 1:100·0. S. Łyżkami w przeciągu 2 dob wyżyć.

Jeżeli równocześnie występują bóle w nerwach jako powikłanie gośćca ostrego w postaci: polyneuritis dawać równocześnie salicyl i jodek potasowy.

Rp. Natr. salicyl. 5·0; Kal. jodat. 1·0—2·0; Aq. dest. 200·0. MS. Wyżyć przez dzień.

Jeżeli szum w uszach po tym leku występuje dodać doń:

Rp. Extr. secal. corn. 0·5—1·0.

Nadto leczenie wszelkich powikłań w odpowiedni sposób, zwłaszcza zapaleń osierdzia, opłucnej i t. p.

2. *Chronicus.*

Obok środków wyż wymienionych i kali jodatum —3·0 pro die, polecić ciepłe kąpiele, kąpiele ze soli borowinowej (Mattoniego), pendzlowanie jodyną, masaż stawów maścią jodową, ruchy bierne, wysłanie chorego

do czeskich Cieplic, Trenczyna, Piszczan, Swoszowic, Krzeszowic, Truskawca.

Rp. Jodoformii 3·00; Extr. opii aq. 2·00; Ung. simpl. 30·00. Mf. ungu. DS. Maść.

Rp. Ichtyoli 10·00; Ungu. parafin. 90·00. Mf. ung. DS. Maść.

Rp. Naftalani 3·0; Vaselini flavi 50·0. Mfung. S. Wcieranie.

Rp. Sapomenthol fabr. Matula.

Rp. Ammon. sulfoichthyol; Spir. aether. *āā*. 10·00; Collodii 20·00. DS. Do pendzlowania stawów.

Rp. Trae colchici 1·00; Trae aconit. 3·00; Trae opii 2·00. DS. 3—4 razy po 15—20 kropli.

Rp. Exalgin 2·50; Alcohol menth. 15·00; Aqu. dest. 190.00; Syrup. simpl. 30·00. S. Co godzinę łyżkę.

Rp. Natri jodat. 6·00; Sol. Fowleri 5·00; Natri bicarb. 15·00; Kali bicarb. 30·00; Dct. sarsaparill. comp. 600·00. S. Po obiedzie łyżkę zażyć.

Rheumatismus musculorum. Gościec mięśniowy. Wewnętrznie można podać mierne dawki natr. salicylicum, antipyriny, phenacetyny a obok tego działać miejscowo przez wcieranie maści kojących, mięszanki chloroformowej. Kąpiele ciepłe i borowinowe (sól borowinowa Mattoniego), zawijania w koce, łaźnia parowa, masaż, prąd elektryczny, kąpiele siarczane. Cieplice w Czechach, na Węgrzech, Truskawiec i t. p. miejscow.

Rp. Aspirini 0·50—1·0; Dent. tal. dos. Nr. XII. S. 3 proszki dzienoie.

Rp. Chloroform.; Ol. olivar. *āā*. 10·00; Tinct. opii simpl. 5·00. DS. Do wcierań.

Rp. Trae bellad. 1·50; Bals. vitae Hoffman. 80·00; Chloroformii 20·00. DS. Do wcierań.

Rp. Veratrin. 0·30; Chloroform 15·00; Mixt. oleos. balsam. 80·00. DS. Do wcierań.

Rp. Sapomenthol fabr. Matuła D. in lagena org.

Rp. Mesotan.; Ol. olivar. *āā* 15·0. S. 3 razy dz. wcierać.

Rhinitis. Nieżyt nosa. *Acuta*: Srodki napotne, miejscowe pendzlowanie 10% kokainą lub wprowapzenie długich tamponików z waty, zanurzonych w rozczynie kokainy, przyczem nie należy zapomnieć o tem, iż kokaina może się dostać do trąbek Eustachiusze, sprowadzając przemijające przytępienie słuchu.

Rh. chron. atrophica, połączona z cuchnieniem z nosa i zaleganiem mas zeschłej wydzieliny. Po wykluczeniu scleroma, lues, cierpień zatok bocznych nosa, należy stosować przestrzykiwania nosa, najlepiej z irygatora, 2—3 razy dziennie, biorąc na każdy raz litr wody ciepłej, dodając do niej łyżeczkę od kawy z proszku:

Rp. Natri bicarbonici 100·00; Natri chlorati 50·00. S. Łyżeczkę na litr wody do przestrzykiwania.

Rp. Magn. carbon.; Natr. bicarbon. 0·20; Mentholi 0·05; Nosopheni; Sacc. lactis *āā*. 2·50. Mfp. Tabaka do nosa.

Można też dodać kwasu salicylowego lub borowego w ilości 5·00. Gdyby zeschła wydzielina nie dała się usunąć przestrzykiwaniami, należy ją usuwać szczypczykami.

Przy rozpoznaniu lues leczenie tejże ogólne obok miejscowego, gdzie na pierwszym miejscu należy postawić nitras argenti w roczynach 2—5%, względnie sublimat 1%. Przy scleroma również przepłókiwania nosa, przy ropieniu z zatok bocznych nosa leczenie tegoż.

Chron. hypertrophica.

Zbadanie nosa od tylu, by się o stanie przerostu przekonać. Leczenie miejscowe tuszowaniem z lapisu 5—10%, wprowadzenie bougies z waty zanurzonych w roczynie 3%. Na. chlorat. z każdej strony po dwa, odpowiednio dolnemu i średniemu przewodowi nosowemu, usuwanie wybujałości przerostowych w końcu leczenie galwanokauterem.

Scabies. Swierzb. U dorosłych polecić wcierać przez 3—4 dni (zawsze wieczorem) jedną z niżej podanych maści, zwróciwszy uwagę na to, by maść została dokładnie wcieraną, zwłaszcza między palcami, w dłonie, staw nadgarstkowy, łokcie, pachy, pośladki, prącie, okolice stawu kolanowego i stopowego.

Rp. Naphthol 10·00; Naftalani 90·0. S. Maść.

Rp. Florum sulfuris; Olei fagi *āā*. 40·00; Saponis viridis; Axungiae porci *āā*. 80·00; Cretae albae 5·00. S. Maść.

Zamiast ol. fagi — anthrasol (bezbarwny).

Rp. Axung. porcin. 100·0; Sapon. virid. 50·0; Naphthol. 15·0; Cretae alb. pulv. 10·0; M. f. ung. S. Maść (Kaposi).

W praktyce ubogich solutio Vlemingkx (300), którymto płynem chory powinien się natrzeć 2—3 razy.

Rp. Styracis liquidi; Sulfur. praecip.; Cretae *āā* 20·0; Vaselini 50·00. S. Maść.

Rp. Balsam. peruvian.; Styrac. liquid. *āā* 50·0. S. Zewnętrznie.

Rp. Epicarini 7·0; Cretae albae 2·0; Vaselini flavi 30·0; Lanolini 15·0; Axung. porc. 45·0. S. Zewnętrz.

Rp. Naphthol. 5·00; Vaselini 75·00. S. Maść.

Peruol; Mydło peruolowe 40%; Peruscabinum.

U dzieci zwrócić uwagę na to, by obok miejsc powyżej wskazanych równie dokładnie wetrzeć maść w stopki, po czem leczyć często pozostające wypryski.

Scarlatina. Płonica. Scisłe odłączenie chorych, aż do zupełnego złuszczenia, t. j. 5—6 tygodni, poczem

należy mieszkanie odwietrzyć, okna, podłogi wymyć 5% kw. karbolowym lub formaliną.

Pokój troskliwie przewietrzać, ciepiota 13—14° R. wystarcza, bieliznę można często zmieniać.

Za pożywienie: mleko, kleiki, po ustąpieniu gorączki dyeta pożywniejsza, lecz nie zaraz mięsna. Za napój podawać można czystą wodę, kwaski.

Płókanie gardła częste 2% kw. borowym, 2% kali chloricum. W razie silnej gorączki, zimne okłady na głowę, chinina, antipirina (ostrożnie), natr. salicyl.

Na obrzęki gruczołów okłady z liquor aluminis acet., wcieranie szarej maści. Skoro tylko wystąpi chełbotanie, przecinać. W razie znacznego swędzenia:

Rp. Lanolin anhydryc. 50·00; Vaselin. americ. 20·00; Aqu. dest. 25·00; M. terendo f. ung. S. Do nacierań.

Drgawki, majaczenia uspakajać okładami z lodu; lewatywami z chloralu (0·50:50·0). W razie zapadu, osłabienia serca: koniak, mocne wina, czarna kawa, kamfora.

Zmiany na błonie śluzowej gardła leczyć płókaniami, pendzlowaniami. Zastrzykiwania surowicy przeciwbłonicznej w przypadkach tych nie odnoszą żadnego wyniku.

Powikłania, z wysiękiem opłucnej, błony brzusznej, zapaleniem stawów, chorobami ucha, rakiem wodnym, zapaleniem nerek — zob. odpowiednie rozdziały:

Rp. Natr. Salicyl. 3·00; Aqu. dest. 100·00; Syrup. rub. id. 20·00. MDS. Co 2 godz. łyżeczkę.

Rp. Liquor. ammon. anis.; Aether. sulfur. *āā.* 5·00. MDS. Co 2 godz. po 10 kropli w czarnej kawie.

Rp. Campoorae 0·50; Spir. vini; Aqu. dest. *āā* 5·00. MDS. Do podskórnych wstrzykiwań.

Rp. Acidi benzoici 0·20; Sacchari 2·00; Mfp. div. in dos. Nr. X. S. Co 2 godz. proszek.

Od początku płonicy należy mocz codziennie badać. Od pierwszej chwili zapalenia nerek podawać dużo mleka.

Po stwierdzeniu białkomoczu postawić 5—10 suchych baniek. Dopóki w osadzie z moczu znajduje się wiele ciałek krwi i wałeczków, nie podawać leków moczopędnych, lecz ściągające.

Rp. Acidi tannici 0·50; Chinin. sulfur. 1·00; Sacchari 2·00; Mfp. div. in dos. Nr. 6. S. 3 pr. dz.

Rp. Chinini tannici 4·00; Div. in dos. Nr· X. S. 3 razy dziennie proszek.

Rp. Solut. acid. tannici 2·00 ad 100·00; Solut. natri bicarb. q. s. ad react. alcal.; Syrup rub. id. 20·00. MDS. Co 3 godz. łyżeczkę.

W razie silnego krwawienia:

Rp. Liquor. ferri sesquichl. gtts. X; Aq. cinnamon.; Syrup. simpl. *āā.* 50·00. S. Co godz. łyżeczkę.

Rp. Ferropyrini 1·00; Aqu. dest. 100·00. S. Co 3 godz. łyżeczkę.

Jeżeli się pojawia znaczna puchlina, lub ucisk na płuca, podawać wcześnie leki moczopędne, a przy towarzyszącej anaemii żelazo np. Tra ferri pomati, 3 razy dziennie po 15 kropli.

Rp. Infus. fol. digital. e 0·20 ad 100·00; Liquor. kali acet. gtts. XX; Syrup. simpl. 15·00. MDS. Co 2 godz. łyżeczkę.

Rp. Diuretini 2·00; Aq. destill. fervid. 100·00. S. Co godz. łyżeczkę.

Rp. Dcti equiset. e 3·00 ad 100·00; Liquor. kali acet. gtts. XX; Syrup. simpl. 15·00. MDS. Co 2 godz. łyżeczkę.

Można też używać w razie dłużej trwającej puchliny, kąpieli na 29° R., 5—10 minut i zawijania w koce na 2—3 godziny; przeciwwskazanie stanowi tylko stan zapalny płuc lub osłabienie serca, w kąpieli dawać zimne okłady na głowę.

Uraemia patrz Morbus Brighti.

Scorbutus. Gnilec. Dobre powietrze i dobre pożywienie, podawać dużo zielonej jarzyny (sałata, szpinak itp.) owoce, lemoniada z cytryn. Mleko w dużych ilościach. Wino, piwo. Letnie kąpiele. Płókanie ust roztworami lekko ściągającymi (kali chloricum, acidum boricum). Pendzlowanie: tra ratanh. Nacieki krwawe smarować oliwą z chloroformem. W ciężkich przypadk. leki pobudzające, kamfora, eter, wino często podawać.

Rp. Dct. cort. chinae e 10·00 ad 150·00; Acidi sulfur. dil. 2·00; Syrup. rub. id. 20·00. MDS. Co godz. łyżkę.

Rp. Kali citrici 4·00; Aq. destill. 180·00; Syr. rub. idaei 20·00. S. Co godz. łyżkę.

Rp. Ergotini pur. 2·00; Aqu. dest. 150·00; Aqu. laurocer. 5·00; Syr. moror. 20·00. DS. Co 2 godz. łyżkę.

Rp. Liquor. ferri sesquichl. 2·00; Aqu. cinamon. 200·00; Syrup. sacchari 20·00. MDS. Co 2 g. łyżkę.

Leczenie następowe wymaga dłuższego podawania: żelaza, przetworów chinow., dobrego żywienia i kąpieli.

Rp. Trae chin. comp. 40·00; Trae aurant. 10·00. S. 4 razy dnia łyżkę.

Scrophulosis. Zołzy. Przestrzegać odpowiedniego żywienia u dzieci mniejszych, starsze dzieci żywić mięsem, mlekiem, kawą żołędziową, dać nieco wina czerwonego, owoce, jarzyny lżejsze. Suche mieszkanie przewietrzane. Kąpiele, zmywania wodą są koniecznemi.

Dzieci blade, chude, mogą używać więcej tłuszczów, podać tran. Lepiej odżywionym tran z dodatkiem trae jodi. Zaprzestać jednak tranu przy braku apetytu, biegunce, gorączce. Tran dawać w godzinę po jedzeniu $1/2$—1 łyżki, małym dzieciom w emulsyi, po 3 tygodniach przestawać na kilka dni.

Jeżeli dzieci nie znoszą tranu lub są przeciwskazania

podawać przetwory jodu z żelazem, herbatę z liści orzecha, ekstrakt słodowy (1—2 łyżeczek 2 razy dziennie). W lecie pobyt na świeżem powietrzu, wody mineralne, jodobromowe lub słone — (Rabka, Iwonicz, Rymanów) tak do kąpieli, jak i do picia. Kąpiele ze soli z dodatkiem soli iwonickiej, rabczańskiej, rymanowskiej, soli borowinuwej Mattoniego (po $1/_2$—1—2 funtów), kąpiel na 27° R. przez 15—20 minut. W obrzmiałe gruczoły wetrzeć na wieczór łyżeczkę mydła szarego (Sapo kalin) i zmyć rano i tak przez szereg dni dopóki nie będzie większej bolesności. Choroby towarzyszące jak: Conjunctivitis, Keratitis, Otitis, i t. p. obok ogólnego leczenia leczyć miejscowo (zob. pod odpowiednimi rozdziałami).

Rp. Ol. jecor. aselli 10·00; Mucil. gum. ar. q. s. u. f. e. Aqu. dest. 60·00 emulsio; Syr. melissae 10·00. MDS. 3 razy dziennie łyżeczkę.

Rp. Syrup ferri jodati 20·00; Syrup. sacchari 40·00. MDS. 3 razy dziennie łyżeczkę.

Rp. Kali arsenicos solut.; Aqu. cinamon. *āā*. 10·00. MDS. 3 r. dziennie po 3—6 kropli.

Rp. Ferri jodati sacchar. 0·50; Sacchari 5·00; Mfp. div. in dos. Nr. XX. S. 3 proszki dziennie.

Rp. Trae jodi gtts. X; Kali jodati 1·00; Aq. menth. pip.; Glycerin. *āā*. 50·00. MDS. 3 r. dzien. łyżeczkę.

Rp. Ol. jecor. aselli; Aq. calcar. *āā*. 100·00; Mf. linim. adde; Trae chinae comp. 20·00; Trae rhei vin. 15·00; Trae calami 5·00. MDS. 2—3 razy dzien. łyżeczkę do jednej łyżki.

Rp. Pastilli jodo ferrati comp. Jahr. scalut. orig. S. 2 kołaczyki dziennie.

Rp. Kreosoti 1·00; Ol. jecor. aselli 150·00. DS. Łyżeczkę na godzinę przed jedzeniem.

Rp. Kreosoti 1·00; Tinct. gentian. 2·00; Spiritus 25·00; Vini xerens. q. s. ad 100·00. DS. 2—3 łyżeczek dziennie do $1/_2$ szklanki wody.

Rp. Kreosoti carbonici 25·0. S. Dwa razy dnia 5—10—20 kr.

Rp. Capsulae tenent.; Kreosot. carbonic. 0·10—0·20 fabric. Hygea (Zahradnik). S. 2 r. dnia 1—3 kapsułek.

Rp. Capsul. tenent.; Kreosoti carbon. 0·10; Ol. jecor. aselli 2·00 fabric. »Hygea«. S. Jak wyżej.

Rp. Thicoli Roche 0·25—0·50; Dent. tal. dos. Nr. XII. S. 3 proszki dziennie.

Sclerosis initialis zob. **Syphilis.**

Septicaemia. Posocznica. Wstrzykiwania do żyły wyjałowionego roztworu fizyologicznego soli (0·6%) codzień 1 liter. Po wstrzyknięciu następuje odczyn w postaci dreszczów i gorączki, ale skutek ogólny ma być dobry. Jestto przepłókiwanie krwi zakażonej, zalecane obecnie przez lekarzy francuskich.

Rp. Chinin. mur. 5·0; Hydrarg. bichlorat. corros. 0·20; Extr. et pulv. rad. gent. *āā*. q. s. ut. f. l. a. pill. Nr. XX. S. 2 pigułki dziennie.

Soor. Czyste utrzymanie ust, przemywać po pokarmach, dobre pokojowe powietrze.

Po usunięciu mechanicznem grzybków (miękkiem płótnem zwilżonem w zimnej wodzie) pendzlować:

Rp. Kali hypermang. 0·12; Aqu. destill. 15·00. MDS. Do pendzlowania.

Rp. Resorcin. 0·50; Aqu. dest. 90·00; Syrup. 10·00. MDS. Co 2 godz. łyżeczkę. (Dla dziecka od 1—2 lat).

Do przemywania ust: borax (1·50: 100·0 Aq. destil.) Hydrog. hyperoxyd. (33%) 1:1000 aquae dest. do płókań, kali chloricum, bicarb. sodae (0·50: 150·0).

Spasmus glotidis zob. **Laryngospasmus.**

Stenocardia. D u s z n i c a b o l e s n a. Leczenie samego napadu polega na wygodnem ułożeniu chorego, usunięciu uciskającego ubrania, podaniu choremu trochę czarnej kawy, łyżkę wina lub koniaku. Podskórnie wstrzyknąć morfinę, lub dać do wziewania trochę chloroformu.

Na okolicę serca synapizmy, okład gorący, rozcierać kończyny, dać lewatywę z soli. Można też dać do wziewania kilka kropel amylnitritu, pyridiny.

Polecają też wewnętrznie wśród napadu: Nitroglycerynę w rozczynie 0·01 na 10·0 z tego 5—20 kropli na raz, lub pastylki nitroglycerynowe po 0·001. ¼—1 pastylki.

Następnie leczyć chorobę przyczynową, najczęściej więc: wady sercowe, choroby nerwowe i zatrucia przewlekłe tytoniem, kawą i herbatą.

Rp. Tinct. lob. infl.; — valer. aeth. *āā*. 10·00. DS. 10—20 kropli podczas napadu.

Rp. Natri brom. 5·00; Aqu. dest. 150·00. DS. Co 2 godz. łyżkę.

Rp. Natr. nitrosi 0·5; Sacch. albi 3·00; Mfp. div. in dos. X. in capsul. amylaceis. S. 1—2 pr. dzien.

Rp. Amyl. nitros. 5·0; Ol. foeniculi 10·0. S. 3—6 kropli przed napadem wąchać.

Rp. Oxydi zinci 0·50; Sacch. albi 2·0; Mfp. div. in dos. Nr. 5. S. 3 proszki dziennie.

Rp. Flores zinci 1·0; Sacch. albi 3·0; Mfp. div. in dos. Nr. X. S. 3 proszki dziennie.

Rp. Tinct. valerianae 5·0; Tinct. castorei 1·0. S. Co kwadrans 10 kropli.

Rp. Exalgin 2.50; Alcohol menth. 15·00; Aqu. dest. 190·00; Syrup. 30·00. DS. Co 2 godz. łyżeczkę.

Stomatitis aphthosa zob. **Aphthae.**

Stomatitis catarrhalis. N i e ż y t o w e z a p a l. j a m y u s t n e j. Czyste utrzymanie jamy ustnej, wymywanie ust chłodną wodą. Pendzlowanie: 2% kwasem borowym, 1% rozczynem kali chloric. Dzieciom starszym zimne

pokarmy, mleko z lodu. Wyrwać psujące się zęby, które są częstym powodem stomatitis.

Rp. Boracis 5·00; Mel. rosat. 20·00; Aq. rosar. 10·00. MDS. Do pendzlow.

Stomatitis ulcerosa. Stomacace. Wrzodnienie ust, dzięgna. Pendzlowanie pojedyńczych owrzodzeń rozczynem kali hypermang. (0·12:20·0) 5—6 razy dziennie lub lepiej nawet przestrzykiwanie jamy ust za pomocą irrygatora.

Rp. Trae myrrhae; ratanh. *āā.* 10·00. S. Do pendzlowania.

Rp. Acid. salicyl. 5·0; Aquae dest. 500·0. S. Woda do płókania ust.

Rp. Acidi borici 1·00; Kali chlorici 0·75; Succi citri 15·00; Glycerini 10·00. DS. Do pendzlowań.

Wewnętrznie: kali chloricum (1·0—3·0 na 120·0 aquae pro die, u dzieci 1 0! pro die.

Rp. Decoct. cort. chinae e 5·00 ad 100·00; Kali chlorici 2·00; Syrup. simpl. 20·00. MDS. Co godz. łyżeczkę.

Sycosis barbae. Figówka. Włosy krótko ostrzydz, skórę przez parę dni rozmiękczać za pomocą maści Hebry, plastra salicylowego 5—10% (zob. eczema), później codziennie częściowo włosy z miejsc zajętych wyrywać, ropnie nacinać, a czasem nawet wyskrobać i stosować równocześnie środki przeciwpasorzytnicze:

Rp. Hydrarg. sublimat. corr. 0·10; Spir. vini rect.; Glycerin. p. *āā.* 75 0. S. Rano i wieczór dobrze wetrzeć.

Rp. Euresol 10·0; Aceton 50·0. S. Zewnętrznie.

Rp. Cupr. acetic. 0·30; Ung. simplic. 10·0; M. f. ung. S. Maść, wcierać rano, na noc przykładać:

Rp. Ac. tannic. 2·0; Sulf. praecipit. 4·0; Zinc. oxydat.; Amyl. tritic. *āā.* 7·0; Vaselin. flav. 20·0. M. f. pasta. S. Maść.

Rp. Ol. rusci 3·0; Ac. salicylic. (s. Resorcin.) 1·50; Axung. porcin. 30·0; M. f. ung. S. Maść.

Rp. Resorcin. resubl. 1·0; Hydr. sublim. corr. 0·10; Zinc. oxydat.; Amyl. tracit. *āā.* 7·50; Vaselin flavi 15·0. M. f. pasta. S. Maść.

Leczenie trwać musi tygodnie nawet miesiące, poczem jeszcze brodę golić należy przez kilka miesięcy.

Syphilis acquisita. Przymiot, kiła. *Sclerosis initialis.* Podejrzane przeczosy w pierwszych dniach można wypalić lub wyciąć. Wrzód rozwinięty przemywać: sublimatem 1‰, lub hydrargylolem ¼% i przykładać plaster rtęciowy.

Jeżeli wrzód rozpadający się zasypywać go po dokładnem wymyciu jodoformem, przyczem starać się o podniesienie ogólnych sił. Dla usunięcia nacieku stosować plaster rtęciowy. Wyjątkowo tylko przy dużych

wrzodach podawać rtęć wewnętrznie. Zwrócić uwagę na jamę ustną chorego, polecić mu zęby zepsute wyrwać, względnie zaplombować.

Rp. Syphilis secundaria. W okresie wybuchowym przy bólach nerwowych lub gośćcowych:

Rp. Kal. jodat. 1·00; Aq. dest. 150·0. S. Rano i wieczór łyżkę.

Przygotować chorego do leczenia ogólnego przez wzmacnianie stanu ogólnego, leczenie chorób istniejących, przyczem zbadać mocz na białko przed podaniem rtęci, którą stosować należy dopiero po wystąpieniu zmian drugorzędnych.

W c i e r a n i a: zalecać przy pierwszym wybuchu, jeżeli osobnik nie zbyt osłabiony, a skóra nie zajętą inną sprawą chorobową.

Rp. Ung. hydrarg. ciner. 1·5—3·0; D. ad. ch. cer. t. d. Nr. XXX. S. Wcierania.

Rp. Hydr. oleinic. lub Ung. hydr. c. resorbin 1·5—3·0; D. ad ch. cer. t. d. Nr. XXX. S. Wcierania.

Przy wcieraniach uważać na ogólne przepisy hygieniczne, zabronić napojów wyskokowych, ograniczyć do minimum palenie tytoniu i zalecać nader czyste utrzymywanie jamy ustnej, (czyszczenie zębów rano i wieczór, płókanie ust kilkanaście razy na dzień rozcz. kali chlor., kwasu borowego lub kali hypermang.). (Patrz stomatitis i gingivitis). Ilość wcierań zależy od uporczywości zmian, zazwyczaj oblicza się ją tak: jeżeli u chorego zmiany drugorzędne ustąpiły doszczętnie przy 20 wcieraniach, należy mu jeszcze polecić dalszych 10 wcierań (t. j. połowę poprzedniej ilości). Przed rozpoczęciem wcierań chory powinien wziąć kąpiel oczyszczającą; wcierania powinien robić codziennie, rano, najlepiej w następującym porządku: 1-go dnia łydki, 2-go uda, 3-go brzuch i boki klatki piersiowej (aż do wysokości brodawki sułkowej), 4-go kończyny górne, 5-go dnia pauza, a wieczorem tegoż dnia kąpiel oczyszczająca, poczem następuje drugi turnus w tym samym porządku i t. d.

Zamiast wcierań użyć można u chorych osłabionych pomazywań Welandera. (Podwójną ilość maści jak przy wcieraniach rozciera się na skórę i owija opaską). Jeżeli chory dla zbyt drażliwej skóry nie może znieść wcierań, lub z powodu np. zbyt silnego porostu włosów na skórze robić ich nie może, zastósować:

W s t r z y k i w a n i a p o d s k ó r n e: W grzbiet między łopatkami, codziennie 1 gr. płynu:

Rp. Hydr. sublim. corr. 0·10; Natr. chlorat. 0·5; Aqu. dest. 10·0; (Morph. muriat. 0·05). S. Sublimat do wstrzykiwań podskórnych.

Podobnie użyć można:

Rp. Hydrarg. formamidat. 0·10; (Hydr. bicyanat. 0·05); Glycerini 1·0; Aqu. dest. 9·0. S. j. w.

Do wstrzykiwań miąższowych w pośladki zaleca się:
Rp. Hydr. sublim. corr.; Natr. chlor. *āā.* 0·5; Aqu. dest. 10. S. raz na tydzień 1 gr. płynu.
Rp. Calomelan 1·0; Glycerini 50·0. S. j. w.
Rp. Hydr. oxydat. flav. 0·5; Ol. amygd. dulc. 15·0. S. Co 5 dni strzykawka (1·0).
Rp. Hydr. salicyl. 1·0; Gumm. arab. 2·0; Aqu. dest. 18·0. S. Co 6 dni strzykawka (2·0).

Na wewnątrz: Używać w postaciach łagodnych szczególnie nawrotach.
Rp. Calomel. laevig. 0·5; Opii pur. 0·1; Sacch. alb. 5·0; Mfp. div. in dos. Nr. XII. S. 3 pr. dziennie.
Rp. Hydr. sublim. corr. 0·10; Extr. opii. 0·07; Pulv. et extr. acor. q. s. ut. f. pill. Nr. XX. S. 2—4 pigułki dziennie.
Rp. Protojodur hydrarg. 0·4; Extr. opii 0·3; Pulv. et extr. acor. q. s. ut. f. pill. Nr. XX. S. Rano i wieczór pigułka.
Rp. Hydrarg. tannic. oxydul. (s. hydr. salicyl.) 2·0; Pulv. et extr. quass. *āā.* q. s. ut. f. pill. Nr. XXXX. S. 2—3 pigułki na dzień.

Kąpiele: Wskazane u chorych z owrzodzeniami na skórze lub u dzieci, stosowane przez ½—1 godz. codziennie, o ciepłocie 28—30° C.
Rp. Hydrg. subl. corr. 10·0—20·0; Spir. vin. rectiv. 100·0. S. Wlać do jednej kąpieli (dla dorosłych).

Leczenie jodem: Używane przeważnie w kile wtórorzędnej złośliwej i przy zmianach w jamie ustnej.
Rp. Kali jodat. 10·0; Aqu, dest. 150·0. S. Rano i wieczór łyżkę w mleku.
Rp. Natr. jodat. 10·0; Lithii jod. 1·50; Extr. et pulv. gent.; *āā.* q. s. ut. f. pill. Nr. L. S. 3 razy dnia po 2 pigułki.
Rp. Ferr. jodat. sacch. 2·0; Pulv. et extr. acor.; q. s. ut f. pill. Nr. XXX. S. 3 razy dnia po 2 pig.
Rp. Kal. jodat. 10·0; Deutojod. hydrarg. 0·05; Aqu. dest. 150·0. S. Rano i wieczór łyżka.

Zamiast podawania jodu, wysłać można chorego do kąpiel: Iwonicz, Rabka, Rymanów, Hall.

Napary: W postaciach kiły trzeciorzędnej lub kiły złośliwej, gdy rtęć przeciwskazaną.
Rp. Decoct. Zittmanni fortior. 1000·00. S. Napar mocniejszy.
Rp. Decoct. Zittmanni mitior. 1000·00. S. Napar słabszy.

Z pierwszego powinien chory wypić codziennie rano naczczo (najlepiej w łóżku) ¼ litra na ciepło w ciągu najwyżej kwadzansa, poczem leżeć dobrze i ciepło przykryty przez 2 godziny. Z drugiego ma chory wypić

codziennie po południu tę samą ilość także na ciepło. Przytem dyeta pożywna a lekko strawna.

Leczenie miejscowe: Na kłykcicy sączące na skórze (moszna, okolica stolcowa) zalecić przemywanie sublimatem 1⁰/₀₀ i maść:

Rp. Calomelan 5·0; Ung. zinc. oxyd. 45·0. M. f. ung. S. Maść.

Na utrzymujące się nacieki: plaster rtęciowy.

Na kłykcicy w jamie ust i w gardle stosować częste płókanie ust i pendzlować 2% rozcz. kw. chromow. lub:

Rp. Mercur. sublim. corr. 1·0; Spir. vin. rect. 20·0. S. Zewnętrznie.

Przy kłykcicach w nosie:

Rp. Jodi pur. 0·4; Kal. jodat. 1·0; Aqu. fontis. 1000·0. S. Do płókań nosa.

Rp. Merc. praecipit. rubr. 0·20; Ung. emollient. 20·0. M. f. ung. S. Na wacie wkładać do nosa.

Przy zmianach w krtani wziewania:

Rp. Resorcin resubl. 1·0; Aqu. dest. 100·0. S. Do wziewań.

Rp. Merc. sublim. corr 0·02; Aqu. laurocer. 10·0; Aqu. dest. 100·0. S. j. w.

Syphilis tertiaria.

W lekkich postaciach jod, w cięższych leczenie rtęciowe obok jodu. Przy owrzodzeniach kilakowych na skórze lub błonach śluzowych opatrunek jodoformowy lub pendzlowanie.

Rp. Jodi pur.; Kal. jod. *āā.* 2·0; Glycer. pur. 20·0. S. Do pendzlowań co dzień.

Przy kilakach nie otwartych nie robić nacięcia, a przykładać plaster rtęciowy. Przy kile okostnej lub kości pendzlowanie nalewką jodową, przykładanie plastra rtęciowego.

Syphilis hereditaria. Kiła dziedziczna. Dziecko karmić powinna, ile możności, własna matka. U oseskôw podawać rtęć w postaci kąpieli lub wcierek 0·5—1 gr.

Rp. Sublimat. corros. 2·0; Natr. chlorat. 10·0; Aqu. dest. 100·0. S. Na jedną kąpiel (20 litrów wody o ciepł. 28—30⁰).

Kąpiele robić codziennie; każda kąpiel powinna trwać ½ godz. Uważać na przewód pokarmowy dziecka.

U dzieci starszych lepiej użyć wcierań szaruchy od 1—2 gr. dziennie stosować do wieku, lub też podać można rtęć wewnętrznie:

Rp. Calomelanos 0·01; Sacchar. alb. 0·20; Dent. tal. dos. X. S. Dwa proszki dziennie.

Po ustąpieniu zmian chorobowych starać się o dobre odżywienie, podawać tran, żelazo, jod.

Rp. Syrup. ferr. jodat. 1·00; Aqu. dest.; Syrup. simpl. *āā.* 25·0. S. Rano i wieczór łyżeczkę.

Oprócz tego leczenie kąpielowe, Iwonicz, Rabka.

Tabes dorsualis. Wiąd rdzenia. Jeżeli tabes na tle kiły, to wcierania unguenti cin. i kali jodat. W innych przypadkach kąpiele letnie lub ciepłe, procedury hydropatyczne, elektryzowanie stosu pacierzowego prądem galwanicznym, mniej polecane prądem faradycznym. Pendzlowanie stosu pacierzow. c. tra jodi. Na wewnątrz arg. nitricum 0·01—0·02 w pigułkach.

Rp. Argenti nitrici 1·00; Argill. 10·00; F. c. aq. dest. qu. s. pil. Nr. 100; Consp. c. pulv. cinnam. S. Przez 8 dni po 1 pigułce, następnie po 2—3.

Rp. Sol. arsenic. Fowleri 5·0; Aq. cinnamomi 25·0. S. Rano i wieczór po 15 kropli zażyć.

Kali jodatam 10:200, arsen po 0·001, ergotyna po 0·1—0·5, 2—3 razy dziennie, Fosfor po $^1/_{10}$ miligr. do $^5/_{10}$ miligr., w rożczyn. oleistych, mały dają rezultat dodatni. Wieszanie chorego sposobem Moczutkowskiego i Charcota małe korzyści przynosi, jednak czasem ulgę sprawia.

W ostatnich czasach polecają czynną gimnastykę na osobnych przyrządach. Chodzenie po schodkach osobno na ten cel zrobionych, poręczki, wahadła, krzesła ruchome i t. p. Jest to tak zwane »wyrównawcze leczenie za pomocą ćwiczeń«, wprowadzone przez lekarza szwajcarskiego Frenkla.

Zresztą leczenie symptomatyczne, zwłaszcza kojenie bólu środkami narkotycznemi, phenacetyna po 0·50, 2—3 razy dzien., exalgina po 0·25 2—3 proszków na dzień, antipiryna 1·0, 3—4 na dzień, wstrzykiwania morfiny.

Chorych zamożniejszych wysłać do Neuheim, Teplitz, Wildbad, Ragaz, Pyrmont, Elster, Gastein, Piszczany, Trenczyn, Truskawiec.

Taenia. Tasiemiec. Wieczorem dnia poprzedniego przed rozpoczęciem leczenia lekki purgans i filiżanka herbaty lub rosołu, także śledź. Rano dnia następnego trochę czarnej kawy lub herbaty i lekarstwo, które stosować zamierzamy. W 2 godz. po zażyciu leku ol. ricini lub calomel aż do skutku. U starszych dzieci postępowanie podobne jak u dorosłych; u mniejszych, jeśli źle odżywione i osłabione nie spędzać tasiemca. Jeśli dziecko zwymiotuje podany lek, należy dawkę powtórzyć.

Rp. Cortic. punic. granati 50·0; Natri bicarb. 5·0; Macera per horas 24 in aqu. destill. 400·0. dein coque ad remanent. 200·0; Syr. mannati 20·0. DS. Co $^1/_2$ godziny 3-cią część zażyć.

Rp. Extr. cort. rad. pun. granat. 18·0; Extr. filic. mar. aether. 10·0; M. exhibe in caps. gelat. Nr. XXX. DS. Rano na czczo zażyć 8—10 kapsułek, potem herbata, później co $^1/_2$ godz. 2 aż do ostatniej kapsułki.

Rp. Pulv. kamalae 20·0; Extr. filic. mar. 5·0; Mfp. div. in dos. Nr. XXX; Da in capsul. gelatin. DS. Co $^1/_4$ godz. 4 kapsułki.

Rp. Pulv. flor. kuso 25·0; Melis depur. q. s. ut. f. electuarium. DS. W ciągu godz. zażyć na 2 lub 3 r.

Rp. Extr. filic. mar. aether.; Pulv. filic. mar. āā. 2·0; Conservae rosarum q. s. ut. f. pill. Nr. 15. DS. Co ½ godz. po 3 pigułki.

Rp. Extr. filic. mar. aether. 5·0—10·0; Aq. menth. pip. 150·0; Ol. ricini 30·0; Sacch. albi 2·00; M. f. emulsio. DS. W ciągu kilku godzin częściami zażywać.

Rp. Cortic. acaciae anthelm. pulv. 40·0; Infund. ad col. 200·0. DS. Wypić 3—4 godziny przed śniadaniem.

Rp. Extr. filic. mar. aether. rec. par. 2·0—4·0; Mel. depurati 20·00. S. Na czczo podać.

Rp. Extr. fil. mar. aether. ab. aether. lib. 0·50; Exhibe. in caps. gelat.; Dent. t. Nr. X. S. C. 10 minut zażyć.

Rp. Pelletierini tann. 0·20; f. p. dent. t. Nr. V. S. Co ½ godz. proszek.

Rp. Cort. rad. punic. granat. 30·00—50·00; Aqu. fontis. 300·00—400·00; Macera p. hor. 24 dein coque. ad reman. 180·00. S. Co ½ godz. zażyć w przeciągu 3 godzin.

Rp. Chloroformi 4·00; Syr. simplic. 30·0. S. W 2 godziny wyżyć — potem dodać ol. ricini.

Tetanus traumaticus. Tężec przyranny. Usunięcie powodów: oczyszczenie ran i wrzodów, wydobycie ciał obcych, odszczepów kostnych.

Wstrzykiwać morfinę w małych dawkach, chloroformowanie. Chloral w lewatywach lub wewnętrznie z koniakiem.

Rp. Sulfonali 1·00; Dtur. tal. dos. Nr. V. S. 3 do 4 proszki dziennie (rozpuściwszy w 200 gramach herbaty lub rosołu).

Rp. Urethani 1·00; Tal. dos. Nr. V. 2 do 3 razy dziennie proszek we wodzie.

W razie osłabienia serca, podskórne wstrzykiwanie eteru, kamfory.

Rp. Antipyrini 0·50; Dt. d. Nr. X. S. Co 3 godz. proszek.

Rp. Curare 0·05; Glycerini 5·0. S. ½ strzykawki (2 strzykawki dziennie).

Polecają obecnie zastrzykiwania surowicy przeciwtężcowej (Tizzoni-Catani, Bujwida), i zawiesiny mózgow.

Tic douloureux zob. **Neuralgia trigemini.**

Tonsilitis zob. **Angina.**

Trismus et **Tetanus neonatorum.** Tężec noworodków. Główną uwagę zwrócić na pępek, opatrunek przeciwgnilny.

Chloral po 0·05 pro dosi, kilka razy dziennie, w mleku, wlać przez nos lub w lewatywie (w podwójnej dawce).

Ciepłe kąpiele 28° R. kilka razy dziennie. Karmić mlekiem, również przez nos kateterem. Lewatywy odżywcze z mleka po 50 ctm. sześć co 2 godziny.

Rp. Kali bromati; Natri bromati * āā*. 0·50; Aqu. dest. 100·00; Syr. chamomillae 10·00. MDS. Co 2 godz. łyżeczkę.

Rp. Extr. fab. calabar. 0·10; Aqu. dest. 10·00. S. ½ strzykawki.

Tuberculosis pulmonum. Gruźlica płuc.

W przypadkach gruźlicy dziedzicznej, należy zwrócić całą uwagę na hygieniczne wychowanie, przebywanie jak najwięcej na świeżem powietrzu, gimnastykę, wysypianie się, dobre odżywianie, nie obciążanie pracą umysłową lub fizyczną, unikanie zaziębień, hartowanie skóry przez zimne nacierania słoną wodą, zwłaszcza szyi i klatki piersiowej.

W pierwszych początkach suchot przedewszystkiem uważać na podniesienie odżywienia chorego, forsowne żywienie. Polecić picie mleka w lecie, tranu w zimie, tłuszczów jak najwięcej, o ile tylko żołądek znosi. Pobyt kilkomiesięczny w górskiem powietrzu podczas lata, na zimę zaś polecić wyjazd do jednej ze stacyj klimatycznych najbardziej zalecanych: Davos (zakład Dra Turbana), Zakopane (zakład Dra Chramca, Dra Chwistka, Dra Dłuskiego i Dra Majewicza), Szczawnica (zakład Dra Kołączkowskiego), Meran (Dr. Binder), Arco, Gries przy Bozen (Dra Nazarkiewicza), Lussin Piccolo (Dr. Wobr).

Ze środków leczniczych stosować kreozot, guajakol, sirolinę, thiocol, duotal Bayera, sulfosotsyrop, arsen, zresztą leczenie symptomatyczne jak przy bronchitis.

W późniejszych okresach obok powyższych poleceń pilnie uważać na pojawiające się krwioplucia i stosownie je wstrzymywać. Zmniejszać wydzielanie plwocin przez środki balsamiczne, usuwać gorączkę przez podawanie miernych dawek leków przeciwgorączkow., jak antipyr. po 0·50, 2—3 pr. na dzień w razie potrzeby. Toż samo phenacetiny, antifebriny po 0·25, pyramidon po 0·30.

Rp. Salipyrin 1·00; Dtur. tal. dos. 15. S. Co 2 godziny proszek (do 7 dziennie).

Rp. Lactophenin. 0·50; D. t. dos. XV. S. 3—4 proszki dziennie.

Usuwanie nocnych potów przez zmywanie ciała winnym octem, koniakiem, wodą kolońską, lub na wewnątrz koniak z mlekiem, lub atropina po 0·001 na noc, agaricin bardzo słabo działa, z nowszych środków polecają: Kalium telluricum po 0·01 na noc, dochodząc do 0·05.

Rp. Acidi agarcin. 0·01—0·05; Sacchari 0·30; Mfp. dtur. tal. dos. X. S. 2 proszki dziennie.

Rp. Agaricin. 0·10; Pulv. Dover. 2·0; Rad. altheae; Mucilag. gum. arab. *āā*. 1·0; Mf. pill. Nr. XX. S. Wieczór pigułkę zażyć.

Rp. Hyosc. hydrojod. 0·05; Argill. q. s. ut. f. pill. Nr. XX. S. Na noc pigułkę.

Rp. Pyramidon bicamphoric. 0·5; T. d. VI. S. 2 pr. dziennie. Veronal *ā* 0·30.

Przeciwpotnie działa bardzo dobrze tra salviat 30—50 kropli na 2 godziny przed spodziewanymi potami.

W razie krwotoków bezwzględny spokój; okład lodowy na piersi, połykanie lodu, pokarmy tylko chłodne, wstrzyknięcie ergotini Bombelon 0·50 do 1·0 na raz, podanie większych dawek morfiny dla zapobieżenia kaszlowi.

Przy tętnie przyspieszonem dać: fol. digitalis 0·05 z morfiną 0·01 co 2—3 godz. proszek.

W ciężkich przypadkach krwotoku, wstrzyknąć atropinę 0·01 : 10·0 z tego pół strzykawki na raz, lub acid. sclerotinici 0·10 : 10·0 wody, z tego co godzinę strzykawkę.

Rp. Extr. fluid. hydr. canad 10·00. S. Na wieczór 30 kropli.

Przeciw biegunce leki osłaniające z dodatkiem opiatów.

Rp. Plumb. acet.; Laudani *āā*. 0·03; M. p. dtur. tal· dos. 10. S. 2—3 razy dziennie.

Rp. Laudani pur. 0·20; Tannini pur. 1·0; Pulv. rad. colombo 2·0; Mfp. div. in dos. Nr. X. S. Co 4 godz. proszek.

Rp. Decoct. rad. colombo e 10·0 ad 200·0; Mucilag. salep. 10·0; Extr. op. aq. 0·10; Syr. cortic. aur. 20·0. S. Co 2 godziny łyżkę.

Creosotal Heyden, w kapsułkach »Hygea« wyrobu M. Zahradnika.

Rp. Kreozoti e bit. fagi 3·00; Trae gent. 30·00. DS. Po jedzeniu 20—30 kropli w kieliszku wody lub wina.

Rp. Kreozoti e bit. fagi 1·00; Trae gent. 2·50; Spir. vini rectif. 25·00; Vini xerens 100·00. DS. 3 razy dziennie po łyżeczce w szklance wody.

Rp. Kreozoti 2·0; Natri arsenic. 0·04; Vini malahensis 500. S. 2 kieliszki dziennie.

Rp. Kreozot. carbon. 40·0. S. 3 r. na dzień po 1/2—1 łyżeczk.

Rp. Duotali Bayeri. 0·25—0·50; Pulv. ipec. opiati 0·02—0·10; F. p. dent. tal. dos. Nr. XV. S. 3 proszki dziennie.

Rp. Guajacoli 2·0; Spir. vini 20·0; Tinct. gentian. 10·0; Extr. coff. conc. 20·0; Aq. dest. 200·0. MDS. 2—4 łyżek dziennie.

Kapsułki guajakolowe po 0·05 wyrobu Zahradnika, w tych samych dawkach co kreozot.

Rp. Guajacetin. 0·5. S. 3 proszki dziennie.

Rp. Thiocol la Roche 0·5 t. d. XII. S. 3 proszki dziennie.

W tej samej dawce, a tańsze: Kalium sulpho guajacolic. Sirolin 3 łyżeczki dziennie, syrup sulfoguajakolowy z kolą lub bez (wyrobu Mikolascha).

Rp. Styracol (Cynamonian guajakolowy) 0·5. S. 3 r. dziennie (dawkę stopniować).

Przeciw męczącemu kaszlowi suchotników:

Rp. Dionini muriat. Codeini muriat. *ää.* 0·10; Cocaini muriat. 0·025; Ammon. valerianici; Aq. amygdal. amar. *ää.* 7·50. S. Co 4 godz. po 15 kropli.

Rp. Peronini po 0·02—0·05 w wodzie, herbacie; dawki zwiększać stopniowo.

Rp. Peronin 0·5; Aq. dest. 100·0. S. Łyżeczkę na noc w wodzie ocukrzonej.

Rp. Codeini 0·3; Rad. et succ. liquir. q. s. u. f. pill. N. XXX. S. Na noc 2—3 pigułek.

Rp. Apomorph. hydrochlor. 0·02; Syr. ipec. 7·5; Syr. tolut. 30·0; Aq. dest. 90·0. MDS. 5 razy dziennie łyżeczkę (uspakaja i działa wykrztuśnie).

Rp. Ammon. mur.; Trae opii.; Spir. chlorof. Syr. ipec. *ää.* 7·5; Syr. prun. virg. ad 90·0. S. Co 4 godz. łyżeczkę.

Rp. Extr. fluid. hydrastis. S. 4 razy dziennie po 20—30 kropli w wodzie ocukrzonej.

Rp. Codeini phosphor. 0·02—0·05; Sacch. albi 0·20; M. f. p. dent. tal. dos. Nr. XII. S. 3 proszki dziennie.

Tuberculosis laryngis. G r u ź l i c a k r t a n i.

W przypadkach owrzodzeń więcej ograniczonych, kwas mlekowy 40 i 80%, przy zmianach rozleglejszych zadmuchiwania czystym jodolem; przy bólach przy przełykaniu zadmuchiwania morfiny.

Rp. Morphii mur. 0·50; Sacch. lact. 5·00.

Rp. Nosophen 5·0; Pulv. Gumm. 1·0. DS. Wdmuchiwanie do krtani.

Również można połączyć jodol z morfiną. W przypadkach zasychania wydzieliny w krtani, bólów i uporczywego kaszlu, można też polecić wdychiwania ciepłe ze słabych roztworów soli kuchennej z dodatkiem morfiny w stosunku 0·10—0·20% lub tylko z morfiny.

Tussis convulsiva zob. **Pertussis.**

Typhlitis et **Perityphlitis.** Z a p a l e n i e k ą t n i c y i o k ą t n i c z e. Leczenie zewnętrzne polega na stosowaniu środków przeciwzapalnych i odwodzących: okład lodowy, pijawki, smarowanie jodyną. W przypadkach, gdy chory nie znosi okładów lodowych, okład wysychający. Nie zwlekać z zabiegiem operacyjnym.

Wewnętrzne przetwory makowca w dużych dawkach. Jeżeli je chory wymiotuje, w postaci czopków do kiszki odchodowej, a w razie gwałtownych bólów, podskórne

wstrzyknięcie morfiny. Dyeta wyłącznie płynna, bezwzględny spokój.

Gdy okres zapalenia minie, środki przyspieszające wessanie wypociny są wskazane, więc: okłady ciepłe, wcieranie maści jodowych. Jeżeli stolce w tym okresie dobrowolnie nie nastąpią, należy je ułatwić za pomocą lewatyw. Zresztą leczenie czysto przypadkowe, w razie silnych wymiotów, kawałki lodu do połykania, kokaina. W razie zapadu, napoje wyskokowe, eter podskórnie.

Rp. Trae opii simpl. 5·00. DS. 3 razy dziennie po 5—10 kropli.

Rp. Tinct. laud. simpl. gtt. X.; Emuls. amygdal. 50·0. S. Co 3 godziny łyżkę.

Rp. Extr. opii 0·02; Sacchari albi 0·30; Dent. t. dos. XII. DS. 3 proszki dziennie.

W razie silnych wymiotów:

Rp. Cocain muriat. 0·2; Aq. dest. 10·00. MDS. W razie wymiotów 10 kropli zażyć.

Rp. Morphii mur. 1·00; Spir. vini 5·00; Glycerin 10·00; Aq. dest. ad 30·00. DS. Do podskórnych wstrzykiwań.

Jako przyspieszające wessanie:

Rp. Ung. kali jodati 25·00. DS. Do wcierania.

Rp. Kali jodati 2·00; Extr. bellad. 0·50; Ung. simpl. 30·00. MDS. Do wcierania.

W razie parcia na stolec lub mocz:

Rp. Morph. mur. 0·10; Butyri cacao 10·00; Mf. l. a. supposit. N. X. S. 2—3 na dobę użyć.

Rp. Extr. opii aquos. 0·03; Butyri cacao 1·0; F. suppos. dent. t. dos. X. S. 2—5 czopki dz. użyć.

Typhus abdominalis Dur brzuszny. Leczenie przypadowe, polegające na zwalczaniu zagrażających objawów. Przy pierwszem podejrzeniu na T. abd. purgans, najlepiej kalomel po 0·50 z dodatkiem pulv. jalap. 0·30 2—3 dawki aż do skutku.

Gorączkę należy obniżać zapomocą chłoduych zmywań całego ciała wodą czystą lub z dodatkiem octu, letniemi kąpielami i środkami przeciwgorączkowymi, jeżeli zbyt wysoka, ale ostrożnie, aby nie wywołać zapadu.

Skrzepiać akcyę serca napojami wyskokowymi, a gdy te nie są dostateczne, środkami nasercowymi.

W razie silnej biegunki, przetwory makowca i środki ściągające; w razie zaparcia stolca w pierwszym okresie choroby, środki czyszczące, w późniejszych okresach lepiej lewatywy stosować.

Przytem należy pamiętać o należytem przewietrzaniu mieszkania, desinfekcyi stolców i bielizny. Dyeta powinna być wyłącznie płynna, zwłaszcza mleko, rosoły, wino czerwone.

W razie nieżytu oskrzeli bańki suche.

Rp. Chinin. mur. 0·40; Dtur. tal. dos. XII. S. 3—5 proszków dziennie.

Rp. Natr. salicyl. 5·0; Aq. dest. 200·0; Syr. simpl. 15·0. DS. Co 2 godziny łyżkę.

Gdy chodzi o znaczne obniżenie ciepłoty ciała:

Rp. Antipyrin. 0·50; Coff. natrosalicyl. 0·05; Dt. tal. dos. X. DS. Co godzinę proszek aż do obniżenia ciepłoty.

Rp. Phenacetin 0·50; Coff. natrosalicyl. 0·05; Dent. tal. dos. X. DS. Co godzinę proszek aż do obniżenia ciepłoty.

Rp. Lactophenin 5·0; Div. in dos. Nr. X. Da in caps. amyl. S. Co 2 godziny proszek.

Rp. Magn. salicyl. p. 10·0; Div. in dos. Nr. X. S. Co 3 godziny proszek.

W razie silnej biegunki:

Rp. Decoct. salep. 0·50 ad 200·0; Trae opii simpl. gtts. 10; Syr. rub. idei 15·0. DS. Co godzinę łyżkę zażyć.

Rp. Chinin. mur. 2·0; Pulv. Doveri 3·0; Mfp. div. in dos. XII. DS. 3 proszki dziennie.

Rp. Mixt. gum. 200·0; Extr. laudani aquos 0·10. MDS. Co godz. łyżkę.

Rp. Naphtalini 0·20; Mag. bism. 0·15; Chinin. sulph. 0·25; Mfp. tal. dos. 15. S. 3 proszki dziennie.

Rp. Naphtol-B; Bismuth. salicyl. *āā*. 0·20. Mfp. S. 10 proszków na 24 godzin w razie biegunki.

Rp. Naphtol-B.; Magnes. salicyl. *āā*. 0·20; D. t. N. X. S. 4 proszki dziennie.

W razie krwotoków jelitowych okład lodowy na brzuch i środki przeciwkrwotoczne:

Rp. Ferri sesq. sol. 1·0; Aq. cinnam. 150·0; Syr. cinnam. 20·0. S. Co godzinę łyżkę.

Rp. Alumin. crud. 0·50; Laudan. pur. 0·10; Camphor. 0·30; Sacch. lactis. 2·0; Mfp. div. in dos. Nr. V. S. Co 2 godz. proszek.

Rp. Plumbi acetici; Laudani p. *āā*. 0·30; Amyli puri 5·0; Mfp. div. in dos. Nr. X. S. Co 2 godz. pr.

Nareszcie w razie silnego podrażnienia mózgu:

Rp. Natri bromati 0·50; Sacchari 10·0. Rozpuściwszy we wodzie, wypić w ciągu dnia.

Rp. Camphor. 0·50; Chloralhydrat. 0·1; Aq. dest. 60·0; Vitell. ovi unius. S. Co 2 godziny łyżkę.

W razie zapadu wstrzyknąć ol. camphor.

Typhus exanthematicus. Dur osutkowy. Według tych samych prawideł.

Ulcus contagiosum s. molle. Wrzód — szankier miękki. Jeżeli nie ma żadnego powikłania (zwłaszcza żaden z gruczołów pachwinowych nie powiększony) można starać się oczyścić dno wrzodu przez środki żrące:

Rp. Cupri sulfurici 5·00; Aq. dest. 15·00. S. Zewnętrznie.

Pacyent przykłada przez jeden dzień co 2 godziny na owrzodzenie tamponik waty umoczony w tym płynie, i na noc go zostawia, poczem w miejscu wrzodu tworzy się strup. Wtedy polecić obmywanie jakim płynem antyseptycznym, a gdy wśród tego odpadnie strup i odsłoni ranę czystą przykładanie maści z argent. nitr. 1% lub 3% borowej lub zasypywać:

Jodoform, nosephen, antinosin, eudoxin, airol, antiseptin, amyloform, dermatol, jodoformin, tanoform, xeroform, obok przemywania 3% kw. borowym, 5% cupr. sulfur., 1‰ sublim.

Gdy wrzód fagadeniczny zalecać zaraz z początku częste i obfite przemywanie 1% rozcz. kali hepermang. i jodoform, albo:

Rp. Chloral. hydrat. 5·0; Aq. font.; Spir. vin. rect, *āā.* 10·0. S. Pendzlowanie.

Rp. Bitumin. fagi 10·0; Calcar. sulf. 50·0. S. Posypywać grubo i założyć opatrunek zmieniany 3 razy na dzień.

W pierwszych chwilach, kiedy który z gruczołów jest lekko powiększony, bolesny, starać się przez okłady lodowe, wcieranie szaruchy, zapobiedz ropieniu. Najczęściej wynik bywa ujemny, a wtedy nie czekając, aż gruczoły powiększą się znacznie, nawet da się wyczuć chełbotanie, wyciąć gruczoły zajęte, a nawet podejrzane. Kiedy daje się wykazać wyraźne chełbotanie, można ograniczyć się do przycięcia, następne leczenie jak każdego ropnia.

Ulcera intestini tuberculosa. Gruźlica jelit. Leczenie czysto przypadowe, polega na podawaniu środków odurzających wewnętrznie lub w postaci wstrzykiwań podskórnych. W razie silniejszych bólów na podawaniu przetworów makowca wraz ze środkami ściągającymi i przeciwgnilnymi z powodu zwykle towarzyszącej biegunki. Przytem należy starać się podnieść odżywienie chorego zapomocą odpowiedniej dyety (do mleka dodawać aq. calcis).

Rp. Tinc. opii simpl. 10·00. DS. 2—3 r. dnia po 5—10 kropli.

Rp. Laudani puri 0·02; Tannini 0·10; Naphtalini 0·25; Sacch. alb. 0·30; Mfp. dent. tal. dos. XII. DS. 2—5 proszki dziennie.

Rp. Benzonaphtoli; Bismut. salicyl..; Resorcin. *āā.* 0·20; Mfp. dtur tal. dos. N. XV. 3—5 proszków dziennie.

Rp. Tinct. colombo; — Cascarillae *āā.* 15·00. DS. Co godzinę 10=30 kropli w kleiku.

Rp. Extr. opii 0·02; Resorcini 0·20; Sacch. alb. 0·30; Mfp. dent. tal. dos. XII. DS. 2—3 proszki dziennie.

Rp. Decoct. rad. colomb. e 10·00 ad 150·00; Tinct. opii gtt. XX. Syr. simpl. 15·00. DS. Co 2 godziny łyżkę.

Rp. Bismuth. subnitrici 5·00; Opii puri 0·02; Sacch. alb. 4·00; Mfp. div. in dos. N. X. S. 3 pr. na dzień. Tannalbini 0·50. S. 3—4 pr. dziennie.

Rp. Dermatoli 0·25—0·50. S. 3—10 prosz. dzień.

Rp. Bismuth. salicyl. 10·0; Div. in dos. aeq. Nr. XII. S. 3—6 proszków dziennie.

Rp. Thiocoli Roche 0·10—0·20; Dent. tal. dos. Nr. X. S. 3 proszki dziennie.

Ulcus ventriculi. Wrzód żołądka okrągły, trawienny. Przy świeżym wrzodzie zalecić ścisłą dyetę co godzinę łyżkę kwaśnego mleka, woda białkowa z cukrem, okłady lodowe na żołądek, spokój bezwzględny, opium. Dalsze leczenie polega na podawaniu środków alkalicznych, czy to w postaci wód mineralnych, czy też soli alkalicznych, w szczególności Karlsbad.

Korzystne wyniki leczenia dają przepłókiwania wodą karlsbadzką lub rozczynami soli karlsbadzkiej prawdziwej lub sztucznej, które mają i tę zaletę, że je stosować można i w razach, gdy picie wody karlsbadzkiej z innych powodów jest przeciwwskazanem.

W razie silnych bólów lub wymiotów są wskazane środki odurzające, ale bardzo ostrożnie, woda chloroformowa 2—3 łyżek, uspokaja bóle, toż samo mentol, kokaina 10% 5 kropli na szlankę wody; w razie krwotoków żołądkowych postępowanie lecznicze jak przy Haematemesis. Obok tego postępowania leczniczego dyeta powinna być pożywna a lekko strawna z wykluczeniem wszelkich napojów wyskokowych lub CO_2 zawierających, kwasów, tłuszczów i pokarmów korzennych. Gdy chorego z powodu silnych bólów, gwałtownych wymiotów lub żołądkowych krwotoków nie można stosownie żywić, wskazane są lewatywy odżywcze.

Często towarzyszące zaparcie stolca usuwać należy lewatywami.

Rp. Argent. nitrici 0·20; Aq. dest. 200. S. 4 razy dnia po łyżce.

Rp. Chloroformii 1·00; Aq. dest. 120·00; Bismuth subnitr. 3·00. D. Co godz. łyżkę.

Rp. Sal. therm. carolin. 100·0. DS. Co dzień na czczo łyżeczkę w $1/_{2}$ szklanki letniej wody zażyć.

Rp. Natr. bicarb.; Magn. ustae *āā*. 15·00. MDS. 3 razy dziennie na koniec noża zażyć.

Rp. Menthol. 1·0; Spirit. 25; Aq. dest. 200. S. W razie bólów łyżyczkę na pół szklanki wody.

Rp. Natr. bicarb. 5·00; Morph. mur. 0·10; Mfp. div. in dos. XII. DS. 3 proszki dziennie.

Rp. Magister. bismuth. 5·00; Codeini m. 0·20; Mfp. div. in dos. X. S. 3 proszki dziennie.

Rp. Codeini ph. 0·02; Natr. bicarb. 0·50; F. p. dent. t. dos. XII. S. 2—3 proszki dziennie zażyć.

W razie krwotoku:

Rp. Sol. Adrenalini hydrochl. (1 : 1000) z Aquae menthae pip. *ãã*. S. Co godzinę 5—10 kropli zażyć.

Uraemia zob. **Morbus Brighti.**

Urticaria. P o k r z y w k a. Starać się o wyszukanie i usunięcie przyczyny cierpienia. Takimi są: pasożyty skórne (pluskwy, pchły), nieżyty przewodu pokarmowego, u kobiet zboczenia w narządzie rodnym. Jako leczenie symptomatyczne skierowane przeciw swędzeniu i pieczeniu skóry polecić używanie:

Rp. Aceti vini; Aq. dest. *ãã*. 100·00; Acidi salicyli 1·00. S. Zewnętrznie.

Zwilżyć wodą, a potem rozetrzeć sól kuchenną.

Rp. Menthol. 5·0; Chloroform.; Aether. sulf.; Spir. camphor. *ãã*. 15·00. S. Z w i l ż a ć lekko skórę.

Rp. Chloroform.; Glycerin. p. *ãã*. 50·0. Po zwilżeniu skórę pudrować.

Przy powtarzającej się pokrzywce, kąpiele i wewnętrznie:

Rp. Chinin. muriat.; Ergotin. *ãã*. 0·15; Extr. belladon. 0·003; Glycerin. q. s. ut. f. pill. Nr. XXX. S. 6—10 pigułek dzień.

Rp. Atropin. sulf. 0·01; Aq. dest.; Glycerin. p. *ãã*. 2·0; Pulv. tragacanth. q. s. ad pill. Nr. X. S. 2 pigułki dziennie.

Vaginismus. P o c h w i c a. Usunięcie zmian chorobowych miejscowych i owrzodzeń, zapalenia i t. p. jeżeli się znachodzą. Poprawa stanu ogólnego i podawanie środków uspokajających ustrój nerwowy. Gdy objawy niezbyt jeszcze gwałtowne a przyczyną choroby jest niedokładny stosunek płciowy, wpływ moralny, środki znieczulająco miejscowo, aby umożliwić coitum.

Rp. Cocaini muriat. 1·0; Aq. dest. 30·0; Spir. vini rect. 2·0. DS. Do pendlowania.

albo:

Rp. Extr. bellad. 1·0; Vaselini 15·0. Mf. ungu. DS. Na wacie między wargi na noc zakładać.

Można też polecić okłady z wody Goularda, pendzlowanie roztworem azotanu srebrowego 1 : 50 lub rozczynem kwasu karbolowego 1 : 30. Rozszerzanie powolne wnijścia pochwowego rozszerzaczami.

Jeżeli przypady gwałtowne: wycięcie błony dziewiczej i nagłe rozciągnięcie wnijścia pochwowego sposobem tępym po poprzednim zachloroformowaniu chorej.

Vaginitis zob. **Fluor albus.**

Varicella. O s p a w i e t r z n a, o s p ó w k a. Lżejsze przypadki nie wymagają leczenia, prócz lekkiej dyety, oraz pozostania w pokoju zwłaszcza, w chłodniejszej

porze roku. Swędzenie usuwa się obfitemi zasypkami, owrzodzenia wymagają opatrunków. Należy zwracać uwagę na zdarzające się powikłanie z zapaleniem nerek, wskutek czego po 3 tygodniach badać mocz.

Rp. Acidi phosphor. dil. 1·00; Aq. deslil. 80·00; Syr. rub. idaei 20·00. DS. Co 3 godz. łyżeczkę.

Rp. Acidi salicyl. 0·50; Alumin plumosi 50·00. Mfp. S. Zasypka.

Variola vera. Ospa. W okresie zwiastunów, przeczyszczenie. Przewietrzać pomieszkanie, ciepłota pokoju 14—15° R., lekkie przykrycie chorego, dyeta pożywna płynna, mleko, mocny rosół z żółtkiem. Dużo wody, orszada, woda z winem. Przeciw bólom głowy lodowe okłady. Napięcie skóry łagodzić smarowaniem tłuszczów (oliwa, waselina, 5% maść borowa). Kąpiele ciepłe, a gdy to niemożebne, zmywania ciepłą wodą, zwłaszcza twarzy i powiek. Płókanie: 2% Kali chloricum, 3% kwas borowy.

Rp. Kali chloric. 5·0; salve in Infus. flor. tiliae 300·00; Trae laudan. 1·00; Mell. rosati 10·00. DS. Płókanie.

Rp. Tannin. puri 1·00; Alumin. 0·50; Kali bromat. 5·00; Mucilag. gum. ar. 25·00; Aq. dest. 200·00. DS. Płókanie.

Przeciw wymiotom pigułki lodowe lub wstrzyknięcie morfiny w okolicę dołka podsercowego.

W razie bezsenności:

Rp. Chloralhydrat 3·00; Aq. dest. 60·00; Syrup. rubid.; Mucilag. gum. ar. *āā*. 20·00. DS. Połowę na raz użyć.

Rp. Sulfonali 0·50; Dtur. tal. dos. N. V. S. Na noc proszek w herbacie lub rosole.

Zaraz po wybuchu wysypki dać na głowę, twarz i szyję maskę z płótna, pozostawiwszy otwory na nos, oczy i usta, posmarowaną pastą:

Rp. Acid. carbol 3·00; Amyli; Ol. amygdal. dulc. *āā*. 50·00. F. Pasta. S. Zewnętrznie.

Resztę ciała smarować często:

Rp. Acid. salicyl. 3·00; Amyli 30·00; Glycerin. neutr. 70·00. Mf. Pasta.

W osłabieniu serca: kamfora, wino, cognac na pół z wodą z żółtkiem i cukrem, co godzinę łyżkę. Ropnie wcześnie otwierać.

Vitia cordis. Wady serca. W okresie wyrównania stosowne żywienie, mleko, mięso bez korzeni, osobom chudym więcej tłuszczów, otyłym tychże zabronić. Wzbronione również napoje wyskokowe, prócz lekkich win. Ruch, a mianowicie po równi, lub po miernych wzniesieniach gór, z wyjątkiem, gdy chorzy dostają duszności, zawrotów głowy, lub nieregularności tętna, gimnastyka lecznicza, kąpiele solne letnie. Unikać

wzruszeń. Uregulować stolec. Kąpiele w Neuheim lub sztuczne z kwasem węglowym.

Wobec braku wyrównania leżenie w łóżku:

Rp. Infus. digitalis e 1·0—1·5 ad 150·00; Syrup. simpl. 20·00. MDS. Co 2 godz. łyżkę.

Rp. Trae digital. 2·50; Aq. lauroc. 8·00. MDS. 3 razy dziennie po 15 kropel.

Rp. Pulv. fol. digitalis 0·10; Diuretin (Knoll) 1·0; Sacchari 0·30; Mfp. dent. t. dos. N. X. S. Co 2 godziny proszek.

Jeżeli po użyciu digital. tętno mocniejsze, regularniejsze, ilość moczu większa, to przestać na parę dni podawać.

Rp. Trae strophanti; Aq. lauroc. *āā.* 10·00. S. 3 razy dziennie po 10 kropli. (Dzieciom od 5—10 lat do 5 kropli dziennie).

Rp. Trae cacti grandifl. 5·0; Trae convalar. maj. 10·0. DS. 3 razy dnia po 15 kropli.

Rp. Trae nerri oleand. 5·0; Trae adonis vernalis. 10·0. S. 3 razy dziennie po 15 kropli.

Rp. Coffeini natrobenz. 2·00; Sacchari 5·00; Mfp. div. in dos. 20. S. 5—8 proszków dziennie.

Rp. Theobrom. natr.-benz. 0·10; Sacchari albi 0·20; Mfp. d. tal. dos. 20. S. Co 2 godziny proszek.

Rp. Sparteini 0·02; Sacch. albi 0·30; Mfp. dtal. dos. N. X. S. 2—3 proszki dziennie.

Rp. Inf. conval. maj. e 6·00 ad 180·00; Coff. natrobenzoic. 2·00; Syr. simpl. 20·00. D. Co 2 godziny łyżkę.

Rp. Digaleni fabr. Hoffman et La Roche scat. orig. S. ½—1 cm. 3 razy dziennie zażyć.

Rp. Trochisci nitroglycerin à 0·001; Tal. dos. X. S. W razie napadu duszności, osłabienie akcyi serca ¼—1 pastylki.

Rp. Sol. nitroglycerin alkoh. (0·3%) 1·0; Alcohol 5·0. S. 3 razy dnia 5—6 kropli.

Rp. Inf. fol. digital. 1·5: 150·0; Natr. jodat. 3·5—5·0. MDS. Co godz. łyżkę w mleku.

Rp. Kali jodati 10·00; Aq. dest. 200·00. DS. Rano i wieczór ½—1 łyżki.

Rp. Infus. adonis. vern. e 5·00 ad 180·00; Syrup. rubid. 20·00. S. Co 2 godz. łyżkę.

Rp. Spartein. sulfur. 0·10; Aq. dest. 180·00; Syrup. sacchar. 20·00. MDS. Co 2 godz. łyżkę.

Rp. Tinct. fruct. immat. nerii oleandri 10·00. DS. 2—3 r. dziennie po 20 kropli.

Przy objawach obrzęku płuc:

Rp. Inf. flor. arnicae e 8·00 ad 180·00; Liquor ammoniae anis. 2·0; Syrup. cort. aurant. 20·0. MDS. Co godzinę łyżkę.

Przeciw puchlinie nacięcia obrzękłej skóry, jużto

lancetem lub małym trójgrańcem po czem opatrunek aseptyczny. W razie duszności gorczycznik na okolicę serca, moczenie nóg w gorącej wodzie, wstrzykiwanie morfiny, w razie silnego bicia serca, blaszanka z zimną wodą na okolicę serca.

Rp. Diuretin (Knoll) 10·0; Aq. dest. ad 200·0. S. Co 3 godziny łyżkę.

Rp. Theocini 0·5. S. 4 razy dziennie proszek.

Volvulus zob. **Ileus.**

Vulvitis. Zapalenie sromu. Pierwszym warunkiem leczenia jest utrzymanie sromu w czystości i sucho, unikać drażnienia, polecić spokój, kąpiele ciepłe nasiadowe, następnie srom wysuszyć unikając tarcia, okłady z wody Goularda, z 2% octanu ołowiowego zasadowego, z 1—2% kwasu karbolowego, z 2—4% kwasu borowego. Jeżeli są nadżerki, to maść cynkowa, salicylowa, pudrować pudrem salicylowym, lub zasypać proszkiem składającym się w równych częściach z jodoformu i dermatolu lub proszkiem składu:

Rp. Jodoformi 4·0; Tannini 1·0; Magist. bismuth. 6·0; Mf. pulv. D. in scatula. S. Do zasypywania.

Ropnie otworzyć. Jeżeli zapalenie sromu jest następstwem chorób wyższych dróg rodnych n. p. rzeżączki pochwy, raka macicy, przetok moczowych, należy usunąć przyczynę, toż samo, jeżeli przyczyną jest niedokrewność, żołzy, kiła, należy oprócz leczenia miejscowego, zastosować leczenie ogólne.

CHOROBY OCZU.

---o---

Conjunctivitis catarrhalis.

Nieżytowe zapalenie spojówki.

W przypadkach ostrych i chronicznych silniejszego stopnia, ze znaczniejszem rozpulchnieniem spojówki i wydzieliną obfitą, lapisowanie 1% rozczynem nitr. arg. lub 5% protargolem. Obecność następowego wrzodu rogówki (ulcus corn. catarrh.) nie zmienia tego leczenia, a nakazuje prócz tego zapuszczać atropinę dla zapobieżenia następowej iritis. Opaska jak wogóle w zapaleniach spojówki przeciwwskazana.

Rp. Arg. nitr. cryst. 0·5; Aqu. dest. 50·0; Dtr. ad vitr. nigr. S. Do rąk lekarza.

Rp. Protargoli 2·5; Aqu. dest. 50·0; Dtr. ad vitr. nigr. S. Do rąk lekarza.

W przypadkach chronicznych, lżejszych o wydzielinie skąpej zapuszczanie 2—3 razy dziennie jednej z następujących wód ocznych:

Rp. Acidi borici 1·50; Aqu. dest. ferv. 50·00; Zinci sulfur. 0·25. MDS. Woda do ócz.

Rp. Collyr. acstr. lut. 30·00; Aqu. dest. 20·00; Detr. ad vitr. nigr. DS. Woda do ócz*).

Rp. Plumbi acet. perf. neutr. 0·50—1·00; Aqu. dest. 100·00; Solv. filtra. DS. Woda do ócz.

Octan ołowiu jest przeciwwskazany wobec wrzodów lub złuszczeń przybłonka rogówki, powstałyby bowiem nieuleczalne białe zaćmienia z inkrustacyi ołowiem. Używając jakichkolwiek wód ocznych, należy unikać zapuszczania późnym wieczorem.

---

*) Jakkolwiek Collyr. adstr. lut. wedle ostatniej farmakopei austr. o połowę jest słabsze niż dawniej, przecież dzięki różnorodnym swym częściom składowym (Zinc. sulf., ammon. chlor., camphora, spir. vin., crosus) bez rozcieńczenia zanadto silne sprawia pieczenie.

Wskazanie przyczynowe nakazuje wystrzegać się wszelkich zewnętrznych szkodliwości, jak: kurz, dym itp., nadto w przypadkach chronicznych zwrócić uwagę, czy katar spojówki nie ma lokalnej przyczyny w innych cierpieniach, jak blepharadenitis, blennorrhöe sacci lacr., ectropium, distichiasis, u starszych wreszcie złogi wapniste w gruczołach Meiboma. Wówczas obok zwykłego, wskazane leczenie przyczynowe.

Conjunctivitis crouposa.

Włóknikowe zapalenie spojówki.

Jestto tylko silniejszy katar oczny z wypociną krzepnącą w postaci szarej błonki włóknikowej na powierzchni spojówki. Wydarza się wyłącznie niemal u dzieci.

W okresie tworzenia się błonek unikać kauteryzowania, a polecić tylko zapuszczanie co 2—3 godz. roztworu sublimatu 1:5000 lub 3% kwasu borowego obok okładów lodowych (3—4 razy dziennie po 1 godz.). Gdy po kilku dniach błonki się oddzielają, leczyć jak zwykły katar ostry.

Rp. Acidi borici 3·00; Aqu. dest. 100·00. DS. Woda do ócz.

Rp. Sublim. corros. 0·02; Aqu. dest. 100·00. DS. Woda do ócz.

Conj. blennorrhöica adultorum.

Zapalenie wiewiórowe spojówki u dorosłych.

Śluzoropotok ostry jest zawsze następstwem zakażenia spojówki jadem trypra (2—4 dni po infekcyi). W obrazie choroby góruje 1) silny obrzęk powiek zwłaszcza górnej, 2) poduszkowate obrzmienie spojówki gałki (chemosis), 3) znaczne rozpulchnienie i jednostajne ciemno czerwone przekrwienie spojówki, przez co zacierają się kontury gruczołów Meiboma, 4) obfita wydzielina, która w pierwszych 2—3 dniach bywa trudno krwawą, łatwo krzepnącą, do opłuczyn mięsnych podobną, później zmienia się w ropną. Wydzielina ropna w odróżnieniu od kataralnej nie układa się w nitki, ale miesza się jednostajnie ze łzami. W wątpliwych przypadkach rozstrzyga obecność rzeżączki części rodnych lub wykazanie gonokoków w wydzielinie spojówkowej.

Rokowanie zawsze wątpliwe, grozi bowiem zropienie rogówki przebiegające pod formą wrzodu lub abscesu. Rzadszą i mniej niebezpieczną komplikacyą jest łuszczka wydarzająca się jednak w późniejszych dopiero okresach

Leczenie: Przedewszystkiem uchronić drugie oko od infekcyi szczelnym opatrunkiem (na oko zwitek waty, który pokrywa się owalnym płatkiem borlintu, od biedy zwykłego płótna lub ceratki, brzegi przytwierdzić do skóry kolodyonem, na to założyć zwykły monoculus). Opatrunek ten zmieniać należy codzień tak długo, dopóki przez leczenie nie usuniemy wydzieliny ropnej z oka chorego.

W okresie I (wydzielina surowicza) wskazane przepłukiwanie co $^1/_2$ godz. worka spoj. sublim. 1:5000 tudzież okłady lodowe stosowane przez dzień i noc, a zmieniane co parę minut. Wobec gwałtownych bólów 6—7 pijawek na skroń.

Z chwilą, gdy wydzielina przybiera charakter ropny (II lub III dzień choroby) przystąpić do energicznego kauteryzowania 2%—3% rozczynem nitr. argenti. Lapisować wystarcza 1 raz dziennie — w cięższych przypadkach, gdy strup po lapisie się oddzielił nawet 2 razy dnia. Rozczyn arg. nitr. zastąpić można 10% roztworem protargolu, który jako mniej drażniący można już od razu stosować w przypadkach, gdzie wydzielina nie okazuje skłonności do krzepnienia w błonki. Gdy nastąpił wrzód lub absces rog. zrazu (obok lapisowania) atropinę, gdyby jednak wrzód głęboki groził przebiciem $^1/_2$% eserynę lub 2% pilokarpinę.

Przy odwijaniu powiek zachować jaknajwiększą ostrożność, unikać ugniecenia oka lub dotykania rogówki. Gdyby delikatne odwinięcie powiek wobec wrzodu rogówki było niemożliwe, ułatwi to i na przebieg wrzodu korzystnie wpłynie, rozcięcie zewnętrznego kącika powiek (kantoplastyka prowizoryczna).

W przypadkach lekkich, lapisowanie usuwa doszczętnie chorobę, w cięższych, pozostaje przerost spojówki znany pod nazwą: conjunctivitis blennorrhöica chronica, przypominający trachoma papillare. Wówczas przejść należy do tuszowania siarkanem miedzi in subst.

Rp. Arg. nitr. cryst. 1·0—1·5; Aqu. dest. 50·0; Dtr. ad vitr. nigr. S. Do rąk lekarza.

Rp. Protargoli 5·0; Aqu. dest. 50·0; Dtr. ad vitr. nigr. S. Do rąk lekarza.

Blennorrhöa neonatorum.

Zapalenie wiewiórowe spojówki u noworodków.

Śluzoropotok noworodków różni się od takiejże choroby dorosłych tylko lżejszym stopniem objawów zapalnych i łagodniejszym przebiegiem. Czas występywania 2—5 dni po urodzeniu się. Charakterystycznem jest tylko brak okresu wydzieliny surowiczowej. Wydzielina jawi

się tu odrazu w formie ropnej, do góstej śmietany podobna. Leczenie jak u dorosłych.

Dla zapobieżenia chorobie w każdym przypadku fluor albus u rodzących antyseptyczne przestrzykiwania pochwy, u noworodków zaś wnet po przyjściu na świat zapuszczenie do ócz kropli 1—2% lapisu, albo 10% protargolu.

Conjunctivitis follicularis.

Zapalenie spojówki grudkowe.

Cierpienie to przypominające I okres jaglicy da się jednak odróżnić na podstawie:

1) umiejscowienia na dolnej tylko spojówce, 2) dla regularnego ułożenia mieszków limf. w szeregach, 3) powierzchownego ułożenia i barwy różowawej.

Leczenie: pendzlowanie 2% acet. plumb., po czem obficie wodą spłukiwać. W lżejszych przypadkach zapuszczanie 2—3 razy dnia ½% plumb. acet.

Rp. Plumb. acet. neutr. 2·0; Aqu. dest. 100·00. Solv. Filtra. DS. Do pendzlowania.

Trachoma. Jaglica.

Leczenie: w formie ostrej, względnie rzadkiej (obrzęk powiek, chemosis, w rozpulchnionej spojówce powiek drobne, głęboko ukryte ziarna jaglicowe) okłady lodowe, częste przepłókiwania roczczynem sublimatu (1:5000), głównie jednak lapisowanie 1—2% roczczynem argent. nitr. Po ustąpieniu objawów ostrych leczyć jak formę chroniczną.

Leczenie jaglicy chronicznej zależy od każdorazowego okresu choroby. W każdym przypadku, gdy spojówka jest rozpulchniona, a wydzielina obfita, należy rozpocząć od lapisowania. Z ustąpieniem zbytniej wydzieliny rozchodzi się o usunięcie zmian przerostowych (ziarna i przerosłe brodaweczki). Srodki do tego służące są następujące:

1. Systematyczne tuszowanie cum cupr. sulf. in subst. tak długo, aż spojówka nie stanie się gładką i bladą. Srodek ten jednak może być przeciwwskazany chwilowo, jeżeli wystąpi świeży infiltrat, wrzód lub ostra łuszczka wśród żywego nastrzyknięcia rzęskowego. Wówczas wrócić do lapisu, aż do ustąpienia nastrzykania rzęskowego.

2. Systematyczne pocieranie wacikiem, zwilżonym w roczynie (1:2000) sublimatu, odwiniętych spojówek.

3. Gdzie przeważają ziarna jaglicowe, a są powierzchowne, najkorzystniej zastosować wygniatanie bądź to

przez uciskanie załamka chwyconego pomiędzy paznogciowe powierzchnie obu palców dużych, bądź też osobną »ad hoc« pensetą Knappa. Po wygnieceniu, które czasem wypadnie powtórzyć, okłady lodowe, przestrzykiwanie sublimatem, a po kilku dniach powrót do leczenia zwykłego (lapis względnie cuprum).

4. Nielicznie rozsiane, a do wygniecenia zagłębokie lub zbyt młode ziarna jaglicowe, można pojedyńczo wypalać galwanocauterem Settler-Niedena.

5. W przypadkach ciężkich opierających się leczeniu powyższymi środkami przy znacznym przeroście załamka, skraca znacznie przebieg wycięcie częściowe załamka wedle Heisratha. Metoda ta, jakkolwiek ma swoich przeciwników, wolną jest przy umiejętnem wykonaniu od wszelkich szkodliwych następstw.

W przypadkach lekkich lub na ukończeniu leczenia, można pendzlować cum plumb. acet. (cave przy wrzodach) lub zasypywać proszek tanninowy z kw. borowym w stosunku 1 : 3. Gdzie niemożliwem jest leczenie przez lekarza, wskazanem jest przynajmniej zapuszczanie roztworu cupr. sulf. lub tanniny.

Rp. Cupr. sulf. 1·00; Glycerini puri 15—20·00.
DS. Krople do ócz (1—2 kropli raz dziennie).

Lub też gdzie wskazana ostrożność:

Rp. Tannini puri 1·00; Glycerini puri 8—15·00.
DS. Krople do ócz (1—2 kropli raz dziennie).

Dobrze jest zmieniać te środki, aby wykluczyć wpływ przyzwyczajenia. Komplikacye, jak łuszczka i wrzody nie wymagają zazwyczaj osobnego leczenia. Przyczyną przewlekania się komplikacyi mogą być następstwa jaglicy, jak distichiasis, trichiasis, blepharophimosis, entropium. Stany te wymagają operacyi. Aż do chwili oper. należy baczną zwracać uwagę na rzęsy i często epilować wadliwie rosnące lub wkręcone.

Kerato-conjunctivitis phlyctaenulosa.

Pryszczykowe zapalenie spojówki i rogówki.

Wspólną cechą wszystkich postaci tego cierpienia, występującego pod formą pryszczków na spojówce, lub rogówce, łuszczki, czy też miotełki naczyniowej, jest ich tło skrofuliczne.

Leczenie musi więc być nietylko lokalne ale i ogólne: posilna dyeta (pokarmy mięsne, jaja, mleko, zdrowe suche mieszkanie, w zimie zażywanie tranu, w lecie kąpiele słone (Rabka, Iwonicz, Rymanów). Lokalnie: zasypywanie kalomelu przez czas dłuższy, nawet w parę tygodni po ustąpieniu cierpienia.

Rp. Calomel. vap. p. alcoholis. subt. pulv. 5·00.
DS. Proszek do ócz. Pendzelek.

Wobec znaczniejszej wydzieliny spojówkowej, lepiej zacząć leczenie od lapisu, a później dopiero przejść do calomelu. Unikać calomelu przy równoczesnym podawaniu jodku potasu, wywiązujące się bowiem przy tem połączenia jodu z rtęcią, działają silnie gryząco. W formie złośliwej (infiltrat głębszy, barwy szaro-żółtej) dążyć wpierw do oczyszczenia się nacieku za pomocą środków podanych w leczeniu wrzodów rogówkowych. Energiczniej jeszcze niż calomel działa zmodyfikowana maść Pagenstechera.

Rp. Mercur praecip. flav. 0·15—0·2; Vaselini flavi 5·00. Mfung. DS. Maść do oka.

Środek ten wprowadza się bądź grubszą sondą okul., bądź pręcikiem szklanym pod powiekę, po czem zlekka masuje się palcem przez powiekę. Maść ta nadaje się szczególnie w formach naczyniowych kerat. phlyct. Gdzieby postępowanie to nie wstrzymało progresyi miotełki naczyniowej, najlepiej przypalić galwanokauterem brzeg wrzodu znajdującego się na szczycie miotełki.

Conjunctivitis diphteritica.

Błonica spojówki.

Jest to najniebezpieczniejsza z chorób ocznych, u nas na szczęście rzadka, częstsza w północnych Niemczech. *Leczenie*: pierwszem zadaniem odosobnienie chorego dziecka i wstrzykiwanie surowicy swoistej. Lokalnie w okresie infiltracyi (deskowato twardy obrzęk powiek, naciek brudno szary w spojówce, zdjąć się nie dający) leczenie przeciwzapalne i antyseptyczne, jak w conjunctivitis blennorrhöica: przestrzykiwanie pilne sublimatem i okłady lodowe, jednak miernie i bez przesady stosowane, przytem ogólne leczenie, t. j. w s t r z y k i w a n i e s u r o w i c y a n t y d y f t. Francuscy okuliści radzą nadto pomazywanie spojówki sokiem cytrynowym. W okresie ropienia i exfoliacyi błon dyft., lapisowanie 2% roztworem lub co lepiej cum lapide mitigato w miejscach już od błon wolnych. W okresie zbliznowacenia zmniejszają dolegliwości środki osłonne, jak mleko i maść borowa.

Combustio conjunctivae cum calce.

Oparzenie spojówki wapnem.

Sparzenie wapnem przedstawia obraz podobny do dyfteryi spojówki. Charakterystycznem jest mleczno-białe zazwyczaj nie wyjaśniające się zaćmienie rogówki, o ile ta sparzoną została. Pierwszym zadaniem lek. jest wydobyć starannie łyżeczką Daviela szczątki wapna,

kryjące się w fałdach spojówki, przyczem unikać wszelkiego spłókiwania, prócz chyba roztworem cukru trzcinowego, który zobojętnia wapno. Dla usunięcia bólów i objawów zapalnych okłady lodowe obok zapuszczania w pierwszych dniach 3—5% kokainy, w razie potrzeby z dodatkiem atropiny, na strupy zaś oparzelinowe zasypywanie jodoformu.

Rp. Cocaini mur. 0·3—0·5; Aqu. dest. 10·00. DS. Krople do ócz.

Rp. Jodoformi subtil. pulv. 5·00. Proszek do ócz.

W okresie zabliźniania rozrywać końcem tępej sondy świeżo powstające zrosty, aby zapobiedz symblepharon. W razie, gdyby takowe mimo to wystąpiło, operacya.

Keratitis parenchym. diffusa.

Miąższowe rozlane zapalenie rogówki.

Obraz choroby na szczycie rozwoju może nasunąć niewprawnym myśl łuszczki. Dla odróżnienia pamiętać należy, że naczynia nowo wytworzone w cierpieniu tem leżą w głębszych warstwach rog., stąd też przez zaćmienie rogówki wydają się brudno-czerwone, podczas gdy w łuszczce leżą powierzchownie, rozgałęz. się widocznie, a barwy są żywo czerwonej.

Leczenie musi uwzględnić tło, a więc w lues congen. natrium lub kal. jodat. wewnętrznie, w kile nabytej wcierania szaruchy. W okresie zapalnym (nastrzykanie rzęsk. i łzawienie) lokalnie poprzestać należy na zapuszczaniu atropiny dla zapobieżenia iritis. Zresztą posilne pożywienie, pobyt na świeżem powietrzu, a tylko wobec ciężkiej komplikacyi z iridokyklitis lub iridochorioiditis, ciemny pokój (ciemne okulary). Po ustąpieniu objawów zapalnych, przejść należy do środków wyjaśniających, jak kalomel, maść Pagenstechera, tra. opii crocata lub ol. terebintinae cum glycerin. *āā.* do zapuszczania 1 raz dziennie. W szeregu środków tych kalomel jest najłagodniejszym, ol. terebint. najsilniej drażniącym środkiem. Od kalomelu więc zacząć należy i zwolna do coraz silniejszych przechodzić.

Rp. Natr. jod. 5—8·00; Aqu. dest. 200·00. DS. Po dwie łyżki dziennie.

Rp. Ung. ciner. 1·50—2·00. D. t. d. Nr. 30. DS. Po 2 pak. do wcierania.

Rp. Ol. terebint. rectific. Glycerini *āā.* DS. Jedną kroplę raz dziennie zapuszczać do oka.

Ulcera corneae. Wrzody rogówki.

Zawdzięczają one swe powstanie infekcyi lokalnej na tle exkoryacyi rogówki. Dla tego to obok drobnych

urazów rogówki, ciał obcych, trichiasis, entropium, lagophthalmus, exophthalmus) najczęstszą przyczyną wrzodów rog. są zapalenia spojówki, gdzie wydzielina śluzowo-ropna stanowi materyał zakaźny. Odróżniamy więc:

1) Wrzody kataralne charakteryzujące się swem położeniem obwodowem i kształtem półksiężycowym.
2) Wrzody na tle jaglicy.
3) Wrzody na tle śluzoropotoku.
4) Wrzody na tle dyfteryi.
5) Wrzody urazowe.

Zboczeniom stanu ogólnego zawdzięczają swoje powstanie wrzody po Keratitis phlyctaenulosa, tudzież po herpes corneae febriliś.

Leczenie zależy od etiologii. Wrzody następowe goją się pod wpływem leczenia choroby spojówki (Trachoma, conjunctivitis blennorrhoica, conjunctivitis catarrhalis). Obok tego dla zapobieżenia iritis, należy utrzymać źrenicę w rozszerzeniu za pomocą atropiny. W leczeniu wrzodów pierwotnych rogówki zależy postępowanie od stadyum wrzodu. W okresie progresyi, tj. wobec silniejszego nastrzykania rzęskowego, żółtawego zabarwienia dna i brzegów wrzodu, należy dążyć wpierw do oczyszczenia nacieku. W przypadkach lżejszych osiągamy to przez zapuszczanie atropiny, zapruszanie jodoformem i opaskę. W przypadkach cięższych wskazane jest obok atropiny zapuszczanie sublimatu 1 na 5000 co 1—$1/_{2}$ godz., ciepłe okłady z siemienia lnianego przez kilka godzin dziennie, na noc jodoform i opaska. Wobec wrzodów głębszych, gdzie grozi przebicie, lub zachodzi obawa zniszczenia przeważnej części rogówki, lepiej jest zastąpić zwłaszcza przy wrzodach obwodowych atropinę pilocarpiną lub eseryną, środki te bowiem obniżając ucisk śródoczny, poprawiają odporność rogówki. Dopokąd wrzód wybitnie ropny (np. ulcus serpens corneae) jest niezbyt rozległy, najlepszym środkiem wstrzymującym progresyę jest przypalenie galwanokauterem. Przy większych jednak rozmiarach wrzodu lub abscesu rogówki wskazaną będzie keratotomia wedle Saemischa.

Doprowadziwszy leczeniem tem wrzód do oczyszczenia się (oko blade, dno wrzodu już zaledwie szare lub zupełnie czyste) przystąpić należy do przyspieszenia regeneracyi przez środki lekko drażniące, a zarazem wyjaśniające, jak calomel i maść Pagenstechera.

Maculae corneae. Plamy na rogówce.

Łatwo je odróżnić od nacieków zapalnych uwzględniając: 1) brak nastrzykania rzęsk. 2) ostre odgraniczenie, 3) barwę białą lub niebieskawą, 4) gładką zwierciedlącą powierzchnię.

Tylko świeże plamki można do pewnego stopnia wyjaśnić przez dłuższe stosowanie środków podanych przy Keratitis parenchym. diff. Plamy grubsze, zasłaniające źrenicę, dają wskazanie do iridoctomii optycznej. W celu kosmetycznym można szpecące plamy uczynić mniej widocznemi przez tatuowanie, co w przypadkach odpowiednich może również korzystny wpływ wywrzeć na bystrość wzroku.

Staphyloma corneae. Garbiak rogówki.

Garbiaki częściowe bez względu na stopień upośledzenia wzroku, jaki wywołują, dają wskazane do iridectomii, aby ocalić wzrok podupadający skutkiem podwyższenia ucisku śródocznego. W razie wrośnięcia źrenicy całkowitego w bliznę, można przy utrzymanym poczuciu światła (światło stoczka na 6 m. lokalizacya dobra) przez iridectomię nawet wzrok przywrócić.

Garbiaki całkowite, o ile wywołują dolegliwości przez swe rozmiary, a utrzymane jest poczucie światła, mogą być usunięte drogą operacyjną (Wecker, Knapp). Wobec braku jednak poczucia światła, zwłaszcza przy równoczesnym wydęciu twardówki, wskazaną jest enukleacya gałki ocznej.

Iritis, iridokyklitis.

Zapalenie tęczówki i ciałka rzęskowego.

Prosta iritis zdradza się:

1) Nastrzykaniem rzęskowem,

2) Często zmętnieniem cieczy wodnej, czasem obecnością ropy w przedniej komórce (iritis supur.).

3) Zmianą barwy tęczówki (porównaj z okiem II-em).

4) Zatarciem promienistego rysunku właściwego tęczówce.

5) Obecnością tylnych przyczepień łatwo uwidaczniających się po zapuszczeniu atropiny. Jestto najczęstszy objaw iritis.

6) W pewnych przypadkach szarymi osadami na tylnej części rogówki (Iritis serosa).

Nie rzadko przechodzi zapalenie na ciałko rzęskowe, co przynajmniej w ostrych przypadkach zdradza się silnym bólem przy dotykaniu okolicy ciałka rzęskowego (Irydokyklitis).

Leczenie. Ponieważ iritis, pomijając wrzody i zapalenia rogówki, jest zawsze niemal następstwem chorób ogólnych (syphilis w około 70% przypadków, rheumatismus, diabetes melitus, tuberculosis, gonorrhöe) więc przedewszystkiem leczenie ogólne zależnie od etiologii

a więc: wcierania ung. ciner., kalium jod. interne, natr. salicyl. i t. d. W przypadkach ostrych ciemny pokój, w lżejszych okulary dymne.

Lokalnie: zapuszczanie atropiny lub innych środków tak często, aby źrenicę do maximum rozszerzyć, w pierwszych dniach zatem co 2 do 3 godz., później rzadziej. Przy większej ilości tylnych przyczepień zapuszczanie atropiny z cocainą. Jeżeli źrenica opiera się rozszerzeniu, 6—7 pijawek na skroń. Z powodu bólów tudzież dla pobudzenia szybszej resorbcyi, ciepłe okłady (zimne przeciwskazane z wyjątkiem świeżej iritis traumatica). Wobec idiosynkrazyi do atropiny zapuszczanie duboizyny, jak powyżej.

Rp. Atropini sulf. 0·05; Aqu. dest. 5·00. DS. Krople do oka.

Rp. Atropini sulf. 0·05; Cocaini mur. 0·15; Aqu. dest. 5·00. DS. Krople do ócz.

Rp. Duboisini sulfur. 0·025; Aqu. dest. 5·00. DS. Krople do ócz.

Rp. Scopolamin hydrobrom 0·01; Aqu. dest. 5·0. DS. Krople do ócz.

Ophthalmia sympathica.

Zapalenie współczulne oczu.

Przyczyną choroby jest iridokyklitis traumatica oka 2-go po urazie przebijającym gałkę. Choroba w najlżejszym swym stopniu objawia się łzawieniem i łatwem nużeniem się oka (Iritatio symp.). Właściwe zapalenie symp. przebiega najczęściej pod formą ciężkiej iridokyklitis plast., rzadziej neuritis opt.

Leczenie: Enukleacya oka pierwszego, zresztą postępowanie, jak wogóle przy iridokyklitis: Kali jodat, wewnętrznie, w cięższych przypadkach wcierania szaruchy.

Następstwa w postaci seclusio i occlusio pupillae, dają wskazanie do iridectomii, ale dopiero po zupełnem uspokojeniu się oka.

Iridochorioiditis suppur. Panophthalmitis.

Ropne zapal. tęczówki i naczyniówki. Rop. zapal. całej jagodówki.

Oba te cierpienia dla oka bezwzględnie zgubne, kończą się z reguły zanikiem gałki ocznej. Pierwsze charakteryzuje się obrzmieniem powiek wysokiego stopnia, obecnością chemosis, hypopion, tudzież reflexem żółtawym z głębi oka. Gdy choroba wzmogła się do panophtalmitis, do powyższych objawów przyłącza się wysadzenie gałki ku przodowi, nie rzadko także go-

rączka. Przyczyną bywa infekcya ropna, bądź to po urazie przebijającym gałkę, bądź też metastaza na tle pyemi, endocarditis ulcerosa, meningitis cerebrospin.

Leczenie: Ze względu na złe rokowanie, rozchodzi się tylko o złagodzenie bólów i skrócenia choroby. Polecić więc należy ciepłe okłady, na noc injekcyę morfiny; wobec rozwiniętej panophtalmitis, gdy zbliża się czas przebicia ropy, incizya w twardówce w okolicy równika cięciem równoległem do brzegu rogówki lub evisceracya treści gałki ostrą łyżką. Enukleacya przeciwskazana z powodu niebezpieczeństwa meningitis.

Ciała obce i zranienia oka.

Drobne a lekkie ciała obce, znajdziemy zazwyczaj pod powieką górną lub dolną tuż ponad, względnie popod wolnym brzegiem powieki. Ukryte w załamku górnym, co bywa rzadziej, łatwo wykazać i wydobyć łyżeczką Daviela. Odpryski metaliczne, (zendra, opiłki żelazne) jeśli drobne, wbijają się powierzchownie tylko w rogówkę, skąd je, po poprzedniem znieczuleniu rogówki kokainą (5%) dokładnie wydobyć należy igiełką dyscysyjną lub t. z. dłutkiem rogówkowem. Ciała obce, tkwiące w komórce przedniej, wymagają już delikatniejszego zabiegu operacyjnego. Ciała obce, które przebiwszy twardówkę lub rogówkę, dostały się w głąb oka, sprowadzają z reguły utratę oka, bądźto za pośrednictwem chronicznej iridokyklitis plastica, bądź też panophthalmitis. Ważniejszem jest niebezpieczeństwo sympatycznego zapalenia oka 2-go, dlatego w przypadkach podobnych wskazaną jest enukleacya. Tylko tam, gdzie ciałem obcem jest stal lub żelazo, można w świeżych przypadkach uniknąć enukleacyi, przez wydobycie elektromagnesem.

Wobec każdego cięższego zranienia oka, pierwszym zadaniem jest skrupulatna czystość i założenie antyseptycznego opatrunku. Specyalista oceni, jaki zabieg, a wzgędnie leczenie, będzie w dalszym ciągu wskazane.

Katarakta. Zaćma.

W rozwoju zaćmy odróżnić należy 4 okresy: 1. Cataracta incip. dająca się wykazać oświetleniem ogniskowem lub wziernikiem, gdzie jakiś wzrok jeszcze utrzymany. 2. Cat. intumescens, gdzie utrzymane już tylko poczucie światła, kom. przedn. płytka, soczewka niebieskawo-szara zaćmiona, okazuje połysk perłowej macicy i rysunek klinów. 3. Cat. matura, gdzie soczewka już dokładnie zaćmiona, barwa szara lub żółtawo-szara, komórka zaś wróciła do dawnej głębokości. 4. Cat. hypermatura: kom. przed. głębsza, z poza zeszczuplałej

kory przegląda żółtawe jądro, nie rzadko dołącza się zaćmienie torebki.

U dzieci nie należy wyczekiwać dojrzałości, ale operować (Discissio) już w pierwszych latach życia, aby uniknąć ordętwienia siatkówki (amblyopia ex anopsia) u dorosłych wskazaną operacya (extrakcya) dopiero w okresie dojrzałości. Warunkiem odzyskania wzroku po operacyi jest zdolność rozpoznawania światła na 6 m. i lokalizacya dobra.

Glaucoma. Jaskra.

Niebezpieczna ta choroba nakłada na lekarza obowiązek wczesnego rozpoznania, aby nie zaniedbać odpowiedniej chwili do operacyi. W samym początku (okres zwiastunów) występują przelotne zamglenia wzroku, widzenia kół barwnych do koła światła, wreszcie mniej lub więcej wyraźne bóle w czole i głowie. Przedmiotowo w chwili napadu można już stwierdzić pewne objawy jaskry, które jednak po pewnym czasie ustępują. Gdy jaskra przechodzi w okres 2-gi (Glauc. evolutum) niema już przerw pomiędzy pojedynczymi napadami — oko stale okazuje wybitne zmiany:

1. Przekrwienie przednich żył rzęskowych.
2. Zamglenie rogówki, rozlane głównie w środku o powierzchni jakby pokłutej.
3. Komórka przednia płytka.
4. Tęczówka łupkowo szara.
5. Źrenica szeroka, często owalna, na bodźce nie oddziaływa.
6. Jako przyczyna wszystkich tych objawów, a zarazem jako najgłówniejszy objaw przedmiotowy — podniesienie ucisku śródocznego.

Zwolna wśród chwilowych remisyi i zaostrzeń, wzrok co raz niżej podupada, wreszcie poczucie światła ginie (Glauc. absolutum). Przebieg bywa ostry lub chroniczny. W pierwszym przypadku do opisanych objawów przyłącza się silniejsze nastrzykanie rzęskowe czasem chemosis, podmiotowo zaś gwałtowne bóle w okolicy oka i w głowie.

Jaskra prosta przebiega tylko z lekkiem stwardnieniem oka bez objawów zapalnych, bez bólów, wziernik zaś wykazuje exkawacyę tarczy dobrzeżną.

Leczenie; Środkiem radykalnym jest wczesne wykonanie iridectomii obwodowej i szerokiej. Mniej pewną jest sclerotomia. Aż do chwili operacyi wskazane są środki obniżające ucisk śródoczny jak zapuszczanie $\frac{1}{2}$% eseryny lub 2% pilocarpiny, które w miarę ciężkości przypadku zapuszczać należy co 3 do 2 godzin dziennie. Działanie ich jest bardzo korzystne, jednak tylko prze-

mijające. Nadto nie działają one tam, gdzie źrenica np. z powodu atrofii tęczówki nie zwęża się.

W jaskrze ukończonej (Glauc. absolut.) wskazane wypatroszenie gałki ocznej lub enukleacya.

Rp. Eserini salicyl. 0·025; Aq. dest. 5·00. DS. Krople do ócz.

Rp. Pilocarpini mur. 0·1; Aq. dest. 5·00. DS. Woda do ócz.

Hordeolum. Jęczmyk.

W razie, gdy już widnieje czop ropny — nacięcie. U osób bojaźliwych ciepłe okłady. Przy habitualnej skłonności do jęczmieni, dłuższe używanie maści z praecipitatu białego lub żółtego.

Rp. Hydrarg. praec. albi 0·15—0·2; Vaselini flavi 5·00. DS. Maść na powieki.

Lub też:

Rp. Mercuri praecip. flav. 0·15—0·2; Vaselini flav. 5·00. MDS. Maść na powieki (do smarowania przed ułożeniem się do snu, w wielkości ziarna grochu między rzęsy).

Blepharadenitis.

Zapalenie gruczołków powiekowych.

W formie łuskowej i strupkowej maść z precipitatu białego lub żółtego, najwyżej 1—2% (silniejsze zbyt drażnią), pilne usuwanie strupów, zmywanie brzegów powiek wacikiem zmoczonym w wodzie kolońskiej. W formie wrzodziejącej, przypalenie cum lapide mitigato. Uwzględnić nadto przyczynę (scrophulosis, blenorrhöe sacci lacr.)

Chalazion. Gradówka.

Od jęczmienia różni się brakiem objawów zapalnych, tudzież punktem wyjścia z chrząstki powiekowej (Gruczoły Meiboma). Usunięcie za pomocą nacięcia od strony spojówki powiekowej cięciem równoległem do przebiegu gruczołów Meiboma, po czem galaretową treść wygnieść, a torebkę wyskrobać należy.

Blennorrhoea sacci lacrym.

Śluzoropotok woreczka łzowego.

Objawy: łzawienie, tudzież śluz ropiasty za uciskiem okolicy woreczka łzowego, wydobywający się z punktów łzowych. Od czasu do czasu przyłącza się ostre ropne

zapalenie woreczka łzowego (dacryocystitis) z ogólnymi objawami abscesu, charakteryzującego się tem, że odpowiada położeniem woreczkowi łzowemu, a nie przekracza ku górze lig. canthi int. Dacryocystitis nieleczona przebija na zewnątrz, a rezultatem jest przetoka woreczka łzowego.

Leczenie: W blennorrhoe sacci lacr., tudzież wobec przetoki niezbędnem jest systematyczne sondowanie przewodu noso-łzowego sposobem Bowmana. Rozpocząć należy od Nru 2-go. a kończyć na Nrze 4-tym. Po każdorazowem wyjęciu sondy (sonda leży ½ godziny) przestrzykać należy przewód noso-łzowy przez kanalik łzowy, za pomocą szprycki. Anela lub dobranego zakrapiacza sublimatem 1 na 5000. Gdy przy leczeniu tem już żadnej wydzieliny z wor. łzow. wycisnąć nie można, sondować jeszcze w rzadszych odstępach czasu dla zapobieżenia recydywie. Wiedzieć jednak należy, że tylko p r a w i d ł o w e sondowanie prowadzi do celu, podczas gdy wywoływanie »par force« dróg fałszywych, zdradzających się krwotokiem z nosa lub przewódki łzowej, mści się zazwyczaj każdorazowem pogorszeniem stanu.

Przetoki granulujące, goją się pod wpływem tego leczenia same, przetoki zaś o ścianach zabliźnionych wymagają nadto operacyi. Przypadki zbyt zadawnione z zarośnięciem przewodu noso-łzowego lub ze znacznem wydęciem wor. łzow. dają wskazanie do extyrpacyi woreczka łzowego.

Dacryocystilis. Zapalenie woreczka łzowego.

Gdy nie trwa nad 24 godzin można często wyleczyć poronnie, przez wywarcie ucisku za pomocą wałeczka waty na woreczek łzowy i złożenie staranne opaski uciskowej. Gdy jednak jest fluktuacya, należy przeciąć cięciem prostopadłem do skóry tuż popod lig. canthi int. Następnie zaś traktować, jak zwykły absces, a więc dla zapobieżenia sklejenia się brzegów rany wprowadzanie paska gazy jodoform., do worecka tak długo, dopokąd wydzielina nie straci charakteru ropnego i obrzmienie zapalne nie ustąpi, poczem przejść należy do sondowania.

BADANIE BYSTROŚCI WZROKU I REFRAKCYI.

Bystrość wzroku wyraża się stosunkiem odległości, w jakiej dany przedmiot może być jeszcze rozeznanym, do odległości, w jakiej przez oko normalne rozeznanym być powinien. W skali druków poniżej podanej nagłówki

oznaczają odległości normalne w metrach. Kto więc D = 30 czyta tylko na 5 metrów, posiada bystrość wzroku = $^{5}/_{30}$ i t. d. Przy równoczesnem oznaczeniu refrakcyi należy badać w stałej odległości, nie mniejszej od 6 lub 5 metrów.

Jeżeli badany największych nawet nrów nie rozpoznaje w odległości 6 m., należy badać, na jaką odległość widzi i liczy palce. Liczenie palców odpowiada mniej więcej Nrowi 60 Snellena. Kto więc palce liczy tylko na 3 m., tego bystrość wzroku = $^{3}/_{60}$ = $^{1}/_{20}$.

Bystrość wzroku mniejsza od 1 wskazuje na zboczenia bądź to w przeźroczystości środków łamiących (zaćmienia rogówki, soczewki, ciałka szklanego) bądź na choroby siatkówki, nerwu wzrokowego lub naczyniówki, bądź też wreszcie na wady refrakcyi. Wadę refrakcyi stanowić może wzrok krótki (Mp.), nadmiarowy (Hp.) lub astygmatyzm. Jeżeli bystrość wzroku badana w dali (5—6 m.) okazuje się mniejsza od 1, podczas gdy w pobliżu czyta badany nawet najdrobniejsze druki do pewnej stałej odległości, wskazuje to na obecność krótkiego wzroku, wówczas należy oznaczyć największą odległość w której badany drobne druki jeszcze czytać potrafi. Będzie to t. zw. punkt dali wzrokowej. Stopień krótkiego wzroku w dyoptryach znajdziemy, dzieląc 100 (cm.) przez ową odległość: n. p. ktoś czyta Nr. 0·8 na odległość 50 cm. Mp. będzie = $^{100}/_{50}$ = 2 Dpt.

Dokładnie oznaczymy stopień Mp. empirycznie, oznaczając, jakie najsłabsze szkło wklęsłe najlepiej bystrość wzroku w dal poprawi. Na odwrót, w hypermetropii miarą stopnia wady będzie najsilniejsze szkło wypukłe, dające najlepszą bystrość wzroku. Hypermetropia istnieć może jednak i tam, gdzie bystrość wzroku w dal okazuje się prawidłową (t. z. Hp. facultativa), w takim razie miarą Hp. jest najsilniejsze szkło wypukłe, które bystrości wzroku nie pogarsza.

Jeżeli przy prawidłowej bystrości wzroku stwierdzamy zupełną niemożność czytania drobnych druków, wskazuje to na wadę akomodacyi. U osób młodych przed 43 rokiem życia bywa to wynikiem porażenia akomodacyi (»mydriatica«, przebyta dyfterya, zatrucie toksynami nieświeżych ryb, raków, kiełbas i tp.). U osób starszych jest to wada fizyologiczna: presbyopia. Postęp presbyopii unaocznia poniższa tabliczka (dla emetropów).

W r. 43 — 1 D.
» 50 — 2
» 55 — 3
» 60 — 4
» 65 — 4·5

Wartości te zmniejszają się u krótkowidzów o stopień myopii, u hypermetropów zwiększają się o stopień hypermetropii.

D = 0.5.

Przyroda czaruje nas urokiem barw i zachwyca powabem postaci, a widok jej zjawisk podnosi serce i koi cierpienia duszy. Czysta i zimna woda jest najlepszym napojem, bo nas pokrzepia a zdrowiu nie szkodzi. Sknera jest jako na skale jagody: ludziom nic po nich, jeno wronom gody. Kto daje a wymawia, szpetny ma zwyczaj, lepiej niech nie daje a wypominaniem daru nie zatruwa. Bieda a niedostatek to dwie bardzo odmienne rzeczy. Biedny nie posiada tego, co mu do utrzymania potrzeba: kto niedostatek cierpi, ten wprawdzie z biedy nie umiera, lecz nie posiada wielu rzeczy potrzebnych ale koniecznych.

D = 0.8.

Jednego naprawisz datkiem, drugiego zepsujesz, bacz zatem komu dajesz. Kto godnemu daje, sam zyskuje, ale nikomu nie dawaj bez miary i rozwagi, bo szybko ustaniesz. Nauka bez cnoty jako miecz, u szalonego i sobie i drugim szkodzi Trudna zgoda z ogniem woda. Lenistwo idzie powoli, niedostatek za niem kroczy, a bieda dogania je szybko. Nawet przyjacielowi nie zwierzaj wszystkiego, lecz gdy to czynisz, wybierz znanego ci nie z mowy ale z czynu.

D = 1.25.

Najgorsza i jedyna prawdziwa niedola, okrom zbrodni, to strata ukochanéj osoby. Nadzieja pokrzepia opuszczonego, pociesza go w biedzie i niedoli i chroni od rozpaczy. Kto sam kochany i innych kochaniem darzy, ten pewno bogaty jest w wielkie cnoty; wzajemne kochanie bowiem zwykle wielkich zalet jest wynikiem.

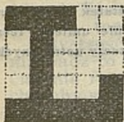
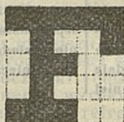
D = 5.

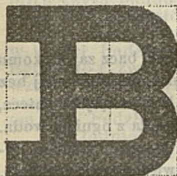

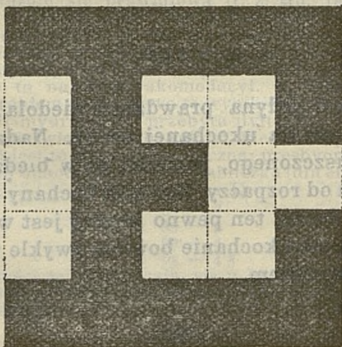
D = 10.

D = 15.

D = 30.

CHOROBY USZNE.

I. Małżowina uszna.

Othaematoma, (Krwiak ucha) powstaje skutkiem urazu, czasem samoistnie. Z początku zimne okłady, lód, później w lżejszych przypadkach: pendzlowanie jodyną, nacieranie jodwazogenem, mięsienie i opatrunek uciskający. Przy znacznych rozmiarach, silnem napięciu skóry, wielkich bólach, zropieniu: wypróżnienie treści zapomocą trójgrańca albo nacięcia, usunięcie części obumarłych, opatrunek przeciwgnilny. Przeciw pozostałemu zniekształceniu i zgrubieniu: codzienne mięsienie.

Erysipelas (róża), **Phlegmone** (ropowica), **Perichondritis** (zapalenie ochrząstnej). Z początku leczenie przeciwzapalne, zimne okłady, lód, przyrząd chłodzący Leitera, okłady *Liqu. Burowi.* Przy nagromadzeniu się ropy nacięcie, w razie potrzeby wyskrobanie schorzałej chrząstki, opatrunek przeciwgnilny. W gruźliczem zapaleniu ochrzęstnej *Perichondritis tuberculosa*, stosuje się zawiesinę jodoformu w glicerynie, jak w gruźlicy miejscowej innych części ciała.

Eczema (wyprysk). W wyprysku ostrym, przy silnem napięciu, przekrwieniu i znacznej bolesności skóry: unikanie mycia, albo moczenia chorej części wodą, okłady z *aq. Goulardi*, potem różne posypki lub maści jak:

Rp. Zinc. oxyd.; Amyl. tritic. *āā.* 25·0; Acid. salicyl. 1·0; Vaselin albi 50·0. Mf. ung. S. Maść.

Rp. Ung. diachyl. Hebrae; Acid. boric. *āā.* 10·0; Vaselin 20·0. Mf. ung. S. Maść.

Rp. Acid. tannic.; Glycerin *āā* 4·00; Ungt. rosat. 30·0; Acid. carbol. 0·30. Mf. ung. S. Maść.

Rp. Creolin 2·0; Waselin 100·0. Mf. ung. S. Maść.

Rp. Ichtyol 1·0; Lanolin 10·0. Mf. ung. S. Maść.

Przyschnięte strupy należy pierwej zmiękczyć i usunąć zapomocą letniej oliwy albo okładów z 2% rozczynu kw. borowego, lub też *Liquor alumin. acet.* Miejsca czerwone, starte i pozbawione przyskórka nasmarować grubo maścią i pokrywać grubą warstwą waty. Opatrunek ten należy zmieniać w początku codzień, później co 2—3 dni. Miejsca owrzodziałe i rozpadliny przyżega się 3—5% azotanem srebrowym, lub też stosuje się:

Rp. Chrysarobini 5·0; Lanolini 20·0. Mf. ung. S. Maść.

W wyprysku suchym, swędzącym i łuszczącym się używa się obok maści jeszcze przetworów dziegciowych lub siarczanych jak:

Rp. Zinc. oxyd.; Amyl. tritic. *āā.* 12·0; Acid. salicyl. 0·50; Vaselin alb. 25·0; Sulfur. prp.; Ol. rusci *āā.* 5·0. Mf. ung. S. Maść.

Rp. Pic. liquid. 4·0; Spirit. vin. 6·0., albo:

Rp. Ol. cadin 2·0; Glycerin 30·0., albo:

Rp. Ol. fagi 10·0; Glycerin 5·0; Ung. emoll. 40·0. Mf. ung. S. Maść.

Rp. Tct. rusci 10·0. S. Do nacierania.

Obok środków miejscowych często wskazane jest leczenie ogólne skrzepiające: żelazo, tran, Sol. Fowleri, leczenie dyetyczne i t. d.

Herpes auriculae (opryszczki). Posypywanie proszkiem albo smarowanie maścią borową.

Combustio (oparzenie). Przeciw zaczerwienieniu, obrzmieniu i bolesności zasypywać pudrem.

Rp. Aq. calcis; Ol. oliv. *āā.* pp. aequal. DS. Do okładów. Opatrunek 3% maścią borową, jodoformową, aristolową 2% rozczynem octanu glinowego.

Większe pęcherze otworzyć nożyczkami, potem opatrunek wyżej podany. Ziarniny przyżegać azotanem srebrowym.

Congelatio (odmrożenie). Z początku nacierania śniegiem, potem zimne okłady, okłady lodowe, przyrząd Leitera. Okłady z wody Goularda i nastoju makowca. (10·0 : 200·0). W późniejszym okresie obmywanie i nacieranie dwa razy dziennie gorącą wodą, smarowanie kleiną jodoformową, traumatycyną, pendzlowanie maścią:

Rp. Camphor ras. 0·20; Cerae alb. 10·0; Ol. lini 15·0. MDS. Kilka razy dziennie napendzlować, (działa korzystnie szczególnie na przykry świąd skóry).

albo:

Rp. Ungt. plumb.; Vaselin flavi *āā* 40·0; Ol. olivar. 20·0; M. c. acid. phenylic. 2·0; adde ol. lavandul. gtts. XXX. f. ungt. S. Maść, smarować grubo na szmacie i przez noc zakładac.

Owrzodzenie leczyć należy według ogólnych zasad

chirurgicznych. odmroziny (perniones) najlepiej popendzlować nastojem jodu.

II. Przewód słuchowy zewnętrzny.

Otitis externa circumscripta et diffusa. Zapalenie przewodu słuch. zewn. ograniczone i rozlane. Obrzmienie, zwężenie przewodu i znaczna bolesność na ograniczonem miejscu lub na większym obszarze. Bóle szczególne przy leżeniu na uchu chorem, dotknięciu, ucisku lub pociągnięciu małżowiny lub skrawka, przy ruchach żuchwy podczas jedzenia. Słuch w różnym stopniu upośledzony, zależnie od obrzmienia i zwężenia przewodu. W okresie ostrym także gorączka, ból głowy i zębów, bezsenność. Częstą przyczyną cierpienia jest uszkodzenie wskutek dłubania w uchu palcem lub różnymi przedmiotami, różne drażniące środki partackie, (t. zw. krople uszne (nafta), drażniące ciała obce, zakażenie przez wydzielinę z ucha środkowego, nieczyste narzędzia i t. p. Następnie przyczyną częstych czyraków przewodu może być moczówka cukrowa i skłonność indywidualna. Leczenie: z początku środki przeciwzapalne i kojące, pijawki przed skrawkiem, zimne wysychające, lub ciepłe okłady naokoło ucha, nacieranie naokoło:

Rp. Chloroformi; Ol. hyoscyami c. *āā*. pp. aequal. S. Do nacierania na około ucha.

Wkraplanie do ucha ciepłych środków kojących, jak:

Rp. Dct. semin papav. 1·0—10·0; Tct. laudani simpl. 0·5—1·0. MDS. Ogrzać i parę razy dziennie wkraplać do ucha, pozostawiając tam parę minut.

Rp. Morphii muriat 0·20; Aq. lauroceras 20·0. MDS. Wkraplać do ucha 10 kropel letnich parę razy dziennie.

Rp. Cocain mur. 1·5—2·5; Aq. destil.; Glicerin *āā*. 10·0. MDS. Jak wyżej.

Rp. Amygdal. amar. quarum quaelibet, contineat; Muriat. morph. (albo Cocain mur.); Extr. opii aq. *āā*. 0·01. D. t. d. Nr. X. S. Czopki do ucha.

albo:

Rp. Menthol 4·0; Ol. olivar. 20·0. MDS. Tamponiki z waty maczać w tym płynie ogrzanym i tak do ucha wkładać, żeby wywierać lekki ucisk na ściany przewodu albo podłużny zwitek waty, umoczony w 1% rozczynie azotanu srebra lub w ciepłym płynie Burowa wkładać do ucha, częste okłady z tegoż płynu na uchu. Miesienie miejsca dotkniętego zapaleniem jego sąsiedztwa zapomocą zgłębnika, owiniętego na jednym końcu watą natłuszczoną, lub zapomocą palca, wsuwanie kawałeczka natłuszczonego drenu, (co dobę coraz grub-

szego) do przewodu tak, aby wywierał na ściany lekki ucisk 24 godzin, może chorobę w początku przerwać.

Rp. Spirit. vin. rectificat. 10·0; Morph. mur. 0·1 albo cocain. muriat. 0·2—0·4.

Rp. Acid. carbol. 0·5—1·0; Glycerini 10·0 z dodatkiem morph. 0·1 albo cocain. 0·20—0·4.

Rp. Anaesthesini; Acid. carbol. *āā.* 0·5; Menthol 0·05; Spirit. vin.; Glycerin *āā.* 5·00. MDS. Watę umoczoną w tym płynie ogrzanym co 4 godzin wkładać do ucha.

Rp. Sublimati 0·02; Alcohol abs. ad 20·0. MDS. Trzy razy dnia wkraplać do ucha 10 kropel na 10 minut.

Przy dłuższem trwaniu, znacznem obrzmieniu, wielkich bólach, albo wytwarzaniu się ropy: głębokie nacięcie miejsca naciekłego albo zropiałego, z wyciśnięciem ropy albo czopka nekrotycznego, potem wkładanie zwitka waty umoczonej w glicerynie karbolowej 5—10%, albo paska gazy jodoformowej, umoczonej w rozcieńczonym octanie glinowym, albo 1% rozczynie azotanu srebra, unikać wystrzykiwań ucha. Dla zapobieżeżenia nawrotom zaleca się pendzlowanie ścian przewodu 1—2 razy dziennie rozczynem 0·5—1% azotanu srebra, lub:

Rp. Merc. subl. corros 0·01—0·02; Aq. dest. 10·0. MD. Zewnętrznie.

Rp. Acid boric. 4·0; Alcohol abs. ad. 20·0. S. Zewnętrznie.

Później przez 4 tygodnie, co drugi dzień po 10 kropel do ucha wkraplać.

W przewlekłem rozlanem zapaleniu przewodu z wydzieliną: przepłókiwanie ucha letnim rozczynem przeciwgnilnym jak: 3% rozczynem kw. borowego, albo 0·1% rozczynu sublimatu i wdmuchiwanie dobrze sproszkowanego kw. borowego, wkraplanie lub pendzlowanie ścian przewodu 5% rozczynem azotanu srebrowego albo wkraplanie:

Rp. Acid. borici 0·50; Spirit. vin. 10·0. MD. Krople do ucha, albo kąpiele uszne z 1% rozczynu azotanu srebra.

Ziarniny należy przyżegać azotanem srebrowym, albo kw. chromowym.

Na swędzenie pozostające nieraz po tej chorobie, używać maści z *Hydrg. pp. alb.* Przy uporczywych nawrotach stosować kąpiele uszne:

Rp. Kali sulfurati 0·50; Aq. dest. 50·0. ND. Na kąpiele uszne, przez cztery tygodnie używać.

Przy zapaleniu błoniczem albo włóknikowem przewodu (*otitis ext. diphteritica aut. crouposa*):

Rp. Aq. calcis 50·0.

S. Co godzina napełniać przewód uszny (kąpiele uszne) tym płynem, wdmuchiwanie jodoformu, albo dobrze sproszkowanego kw. borowego z kw. salicylowym (w równych częściach), albo kalium vel zinc. sozojodolic, z talc. venet. 1 : 10. pendzlowanie schorzałego miejsca 10% rozczynem azotanu srebrowego, wkraplanie rozczynu:

Rp. Acid. salicyl. 1·0; Spirit. vin. rectificati 10·0. MDS. Krople do ucha, albo gliceryny karbolowej 5—10%, a w danym razie wstrzyknięcie podskórne surowicy przeciwbłonicznej.

Otomycosis. otit. ext. parasitica. (Grzybica uszna). Obok objawów przewlekłego zapalenia przewodu zewnętrznego wydzielają się z ucha od czasu do czasu błonki białawe, albo brunatne w kształcie palca od rękawiczki. Silny świąd w uchu. Usunięcie błonek za pomocą zgłębnika, szczypczyków, albo strzykawki, przepłókanie ucha rozczynami przeciwgnilnymi (sublimat 1 : 5000), kąpiele uszne z 0·6% nadmanganianu potasowego, zresztą leczenie, jak przy *otit. ext. chronica.* Dla zapobieżenia nawrotom wkraplanie rozczynów wyskokowych, przez kilka tygodni..

Pityriasis versicolor. (łupież pstry). **Psoriasis.** (łuszczyca przewodu słuch. zewn.)

Rp. Ol. cadini; Spirit. vin. *āā.* pp. aequal. MDS. Do pendzlowania ścian przewodu ucha zewnetrzn.

Eczema. (wyprysk) przewodu słuch. zewn. Leczenie, jak przy wyprysku małżowiny usznej.

Cerumen. (Woskowiny). Silne przestrzyknięcie najstosowniej 1/2% rozczynem lysolu. Jeżeli to zostaje bez skutku:

Rp. Natr. bicarb. 0·50; Aq. dest.; Glycerin *āā* 5·0. MDS. Trzy razy dnia po 10 kropel letnich wpuszczać do ucha na 10 minut, potem przestrzykiwanie powtórzyć, w razie potrzeby i oddzielenie czopka woskowiny od ścian przewodu zgłębnikiem lub łyżeczką uszną i potem przestrzykiwanie, letnim rozczynem mydła albo lysolu. Dla zapobieżenia nawrotom wkraplać przez 4 tygodnie borglicerinę.

Rp. Acid. boric. 1·5; Aq. destil.; Glycerin. *āā.* 20·0. MDS. Trzy razy dnia 10 kropel letnich do ucha wkraplać.

Corpus alienum. (Obce ciało) w uchu zewnętrznem. Przedewszystkiem, co jest bardzo ważne, p r z e k o n a ć s i ę o s o b i ś c i e, ż e o b c e c i a ł o r z e c z y w i ś c i e z n a j d u j e s i ę w u c h u, zbadać jego własności, zbitość, wielkość, położenie, u n i k a ć w s z e l k i c h n a r z ę d z i, zastosować zaś silne przestrzykiwanie. Takowe jest bezskuteczne i bezcelowe, jeżeli woda wstrzyknięta upływa, wobec przedziurawienia błony bęb. przez trąbkę do gardła. Gdzie przewód już ścieśniony wskutek na-

stępowego zapalenia, wtedy naprzód je wyleczyć, a potem dopiero przystąpić do wydobycia ciała obcego. Tylko wtedy, jeżeli grozi niebezpieczeństwo, jeżeli wystąpią silne bóle ucha i głowy, nudności, zrywania na wymioty, gorączka, tarcza zastoinowa albo zatrzymanie wydzieliny w uchu środkowem, można próbować przy dobrem oświetleniu i pod kontrolą wzroku wydobyć ciało obce ostrożnie, za pomocą narzędzi, zgłębników, łyżeczek usznych, lub haczyków tępych. Gdzie to się nie udaje, a wydobycie obcego ciała wobec groźnych objawów koniecznie jest wskazanem, należy przystąpić w uśpieniu, do zabiegu operacyjnego, polegającego na oddzieleniu małżowiny i chrzęstnej części tylnej ściany przewodu, lub na oddłutowaniu kostnej części tylnej ściany dla ułatwienia przystępu do ciała obcego. Gdzie zaś groźnych objawów niema, a przestrzykiwanie nie pomogło, tam lepiej zostawić obce ciało w uchu, zachować się wyczekująco i po jakimś czasie znowu próbować wydalenia za pomocą przestrzykiwania, bo obce ciało może bardzo długo pozostać w uchu, bez najmniejszej szkody dla zdrowia, podczas gdy nieostrożne próby wydobycia za pomocą narzędzi mogą sprowadzić bardzo znaczne szkody dla zdrowia, a nawet niebezpieczeństwo dla życia. Szczególnie u dzieci nie wolno używać żadnych narzędzi, chyba w uśpieniu. Żyjące owady nie dające się z ucha usunąć wystrzykiwaniami, należy naprzód zabić przez wlewanie do ucha letniej oliwy, olejku terpentynowego albo spirytusu.

Obce ciało w uchu środkowem można próbować poruszyć z miejsca zapomocą zabiegu Politzera albo przestrzykując jamę bębenkową przez trąbkę Eustachiusza. Jeżeli próby są bezskuteczne, należy przystąpić do wydobycia operacyjnego.

Pruritus meati externi. (Swiąd). Smarowanie ścian przewodu maścią..

Rp. Menthol 1·0; Vaselini 20·0. S. Maść.

Albo borolanolina, lub też wypendzlowanie 4—10% rozczynem azotanu srebrowego albo:

Rp. Sol. aquosa acid. picrin. cont. 10·0. DS. Nacierać w uchu zewnętrznem.

Rp. Epicarini 0·5; Aether 1·0; Alcohol abs. 40·0. DS. Do nacierania.

Strictura i Stenosis. (Ścieśnienie) przewodu usznego może być wrodzone albo nabyte przez ściągnięcie się blizny po zapaleniu, przez wyrośle kostne, przez zwiotczenie ścian błoniastych u starców lub przez ucisk z sąsiedztwa. Rozszerzyć albo na tępo za pomocą stożków z blaszkowiny, rurek kauczukowych (drenów), ołowianych, albo przez przecięcie, lub wycięcie ściągających

się blizn i następowe rozszerzenie, lub oddłutowanie kostnych.

Atresia. (Zarośnięcie) przewodu może również być wrodzone lub nabyte. Tylko tam gdzie światło przewodu zamyka błona w postaci przepony, można próbować przez jej przecięcie i następowe rozszerzenie, przywrócić drożność przewodu.

III. Błona bębenkowa.

Myringitis acuta. (Ostrze zapalenie błony bębenkowej). Silne kłójące bóle w uchu, powiększające się przy dotknięciu, jedzeniu, ziewaniu, szum w uszach, ból głowy, słuch dość dobry. Błona bębenkowa czerwona, silnie nastrzykana, obrzękła, czasem pokryta białymi punkcikami łuszczącego się naskórka, nieraz na niej wynaczynienia albo pęcherzyki, młotek niewidzialny. Leczenie przeciwzapalne: pijawki, zimne okłady, pendzlowanie jodyną w okolicy ucha. Środki przeczyszczające. Zatkanie przewodu usznego watą. Przy silnych bólach, krople kojące, jak przy *otitis ext.* Ropnie na błonie bębenkowej należy naciąć i wypróżnić.

Myringitis chronica. leczenie jak w *otit. ext. chronica.*

Ruptura. (Pęknięcie) błony bębenkowej skutkiem urazu zrasta się zwykle w krótkim czasie samoistnie i nie wymaga żadnego szczególnego leczenia prócz noszenia w uchu przez jakiś czas tamponika z waty, lub gazy jodoformowej, lub wyjałowionej, dla uchronienia ucha od szkodliwych wpływów zewnętrznych. Jeżeli zaś rana ulega zakażeniu, wtedy rozwija się ropne zapalenie ucha środkowego.

IV. Jama bębenkowa, ucho środkowe.

Otitis media acuta. (Ostre zapalenie ucha środkowego). Bóle i uczucie pełności w uchu, bóle głowy, czasem, szczególnie u dzieci gorączka, upośledzenie słuchu różnego stopnia. Błona bębenkowa w różnym stopniu wypukłona i nastrzykana czasem prześwieca wypocina w jamie bębenkowej. Z początku leczenie przeciwzapalne: pijawki i zimne okłady na wyrostek sutkowy, środki odwodzące, krople kojące bóle.

Rp. Phenolsalyl 1·0; Glycerin 10·0; Cocain. mur. 0·2—0·50. MDS. Watę umoczoną w tym płynie co 3—4 godziny wkładać do ucha.

Jeżeli chory zimnych i lodowych okładów nie znosi wtedy okłady rozgrzewające albo gorące z liqu. Burowi z ceratą. Środki przeczyszczające, spokój, unikanie na-

pojów gorących i wyskokowych. Równocześnie leczenie chorób przyczynowych nosa i gardła. Wobec silnych bólów, bezsenności:

Rp. Phenacetini 0·50; Antifebrini 0·25. Mfp. D. tal. dos. quinque. S. Dwa proszki dziennie, albo Aspirini 0·5, parę razy dziennie.

Przez wlewanie 10—20% karbolgliceryny można czasem zapalenie w samym początku przerwać. Po ustąpieniu okresu ostrego i bolesności, przedmuchiwanie sposobem Politzera, albo za pomocą cewnika trąbkowego. Jeżeli zaś gorączka i bóle nie ustają, w jamie bębenkowej zbiera się coraz więcej wypociny, wypuklając błonę bębenkową i przeświecając przez nią, wykonać przecięcie błony bębenkowej, w dolnym tylnym jej odcinku albo w miejcu największego wypuklenia. Zaraz potem unikać przestrzykiwania i przedmuchiwania, lecz wprowadzać głęboko aż po błonę wązki pasek gazy jodoformowej (jako sączek) a na niej zwitek waty wyjałowionej, które zmienia się w miarę wypływu i potrzeby po każdem przemoknięciu. Po kilku dniach po ustąpieniu bolesności i ostrych objawów zapalnych przestrzykiwanie w miarę potrzeby letnimi rozczynami przeciwgnilnymi, lub ściągającymi i przedmuchiwanie sposobem Politzera dla lepszego wypróżnienia i oczyszczenia jamy bębenkowej, lub też ostrożne wdmuchiwanie dobrze sproszkowanego kwasu borowego. Po pęknięciu albo przecięciu błony bębenkowej, utrzymujące się dalej bóle ucha i głowy mogą być skutkiem zbyt małego otworu i wymagać kilkakrotnego nieraz powtórzenia przecięcia błony bębenkowej, lub rozszerzenia istniejącego już otworu. Po ustaniu ropienia należy jeszcze przez jakiś czas wykonywać przedmuchiwanie 2—3 razy na tydzień.

Otitis media suppurativa chronica. (Przewlekłe ropienie ucha środkowego). Dość często ostre zapalenie ucha środkowego przechodzi w stan przewlekły. Leczenie: częste przestrzykiwania 3% rozczynem kwasu borowego, albo 0·5% formaliną. W uporczywem ropieniu przepłókiwać ucho środkowe przez trąbkę za pomocą cewnika letnim fizyologicznym rozczynem soli kuchennej albo 0·5% rozczynem kwasu borowego, wdmuchiwanie proszku kwasu borowego, xeroformu, protargolu, aristolu, 1—3 razy dnia zależnie od obfitości wypływu.

Rp. Zinc. sulfur. 0·30; Aq. dest. 30·0. MDS. Trzy razy dnia 10 kropel letnich do ucha wpuszczać na 10 minut.

Rp. Plumb. acet. 0·30; Aq. destil. 30·0. MDS. Jak wyżej.

Przy wydzielinie cuchnącej używa się przestrzykiwania 3—4% kwasem karbolowym, słabym rozczynem kreoliny, lysolu, kreosolu, nadmanganianu potasowego

albo sublimatem 1 : 1000. Dla lepszego wypróżnienia jamy bębenkowej częste przedmuchiwanie sposobem Politzera, albo cewnikiem trąbkowym, lub też aspiracya powietrza w przewodzie ucha zewnętrznego lejkiem Siegla, częste przestrzykiwania przez trąbkę Eust. itp. Przy rozpulchnieniu błony śluzowej jamy bębenkowej wpuszcza się przy dokładnem poprzedniem oczyszczaniu, parę kropel 10% rozczynu azotanu srebrowego na 1—2 minuty do ucha, potem przestrzykuje się rozczynem soli kuchennej. Dla lepszego oczyszczenia i rozpuszczenia wydzieliny wkraplać:

Rp. Perhydrol Mercka (3%) 10·0., albo z dodatkiem Thigenolu 1·0. DS. 10 kropel letnich 2—3 razy dziennie wpuszczać do ucha na 10 minut.

Wobec ziarnin w jamie bębenkowej:

Rp. Spirit. vini rectificati 10·0; Acid. boric. 1·0. albo:

Rp. Perhydrol Mercka (6%); Spirit. vini rectificati *āā*. 10·0. MS. Jak wyżej.

Lub przyżeganie z *ferr. sesquichlorat, acid. chrom., acid. trichloracet.*, lub w końcu wyskrobanie za pomocą łyżeczki ostrej. Przy ropnem zapaleniu gruźliczem wdmuchuje się jodoform lub wkrapla się 10% zawiesinę jodoformu w glicerynie. Wobec ropienia albo tworzenia się żółciołojaka (*cholesteatoma*) w górnym uchyłku nadbębenkowym jamy bębenkowej, (*recessus epitympanicus*) należy uchyłek ten przestrzykiwać za pomocą krzywych cewników, tak zwanych kaniuli bębenkowych wodą utlenioną, albo parafiną płynną (*parafin liquid.*) lub też mentholvasogonem. Wytamponowanie jamy bębenkowej względnie górnego jej uchyłku gazą namoczoną 1% formaliną. Gdy wydzielina zaczyna się zmniejszać, należy zaniechać dalszego przestrzykiwania, a tylko obsuszać jamę bębenkową suchym tamponikiem z waty.

Ukleje uszne należy usunąć za pomocą pętli zimnej, szczypczyków uklejowych, nożyka pierścieniowatego Politzera, potem wkraplać krople spirytusowe, albo przyżegnać kwasami żrącymi.

Wobec *próchnicy* kostek słuchowych i ścian jamy bębenkowej, w uporczywem ropieniu w uchyłku nadbębenkowym, w jamie sutkowej i w przypadkach *żółciołojaków* wszystkie te zabiegi mogą pozostać bez skutku. Wtedy wskazane są różne zabiegi operacyjne, jak wyskrobanie jamy bębenkowej, wycięcie kostek słuchowych, odsłonięcie pobocznych jam ucha środkowego, jak uchyłku nadbębenkowego, wejście do jamy sutkowej, lub też wydłutowanie wyrostka sutkowego i kostnej tylnej ściany przewodu usznego.

Otit. media catarrhalis serosa et sicca, Sclerosis cavi tympani. (Zapalenie nieżytowe, przewlekłe ucha środkowego). Upośledzenie słuchu różnego stopnia, szum

w uchu, często zawrót głowy, objawy Méniéra. Błona bębenkowa albo mało zmieniona (*sclerosis*) albo zgrubiała, zaciągnięta, zmętniała, stożek świetlny nieprawidłowy, nieprawidłowe blaski, tu i ówdzie na błonie bębenkowej miejsca zanikłe, albo złogi wapienne, czasem błona bębenkowa mleczno-biała, krótki wyrostek młotka i tylny fałd mocno wysterczający. Obok leczenia przewlekłego nieżytu nosa i gardła wdmuchiwanie powietrza do ucha środkowego parę razy na tydzień, czasem stóżkowanie i miesienie trąbki za pomocą zgłębników z celuloidyny albo wpuszczać do trąbki parę kropel adrenaliny z kokainą (2%). Gdzie jest w jamie bębenkowej wydzielina, która po tem leczeniu nie ustępuje należy ją wydalić przez przecięcie błony bębenkowej. W sprawach nieżytowych suchych należy także próbować wdmuchiwania do ucha środkowego przez trąbkę pary terpentywej, lub salmiakowej albo::

Rp. Aether. sulfur.; Liqu. hollandici *āā*. 5·o. DS. Parę wpuszczać do ucha środkowego albo wstrzyknięcie do jamy bębenkowej kilku kropel jednego z następujących rozczynów.

Rp. Natr. caust. 0·03—0·1; Aqu. destil. 20·0. MDS. Kilka kropel wpuszczać do ucha środkowego za pomocą cewnika, albo:

Rp. Natr. bicarbon.; Glycerin. *āā*. 2·0; Aqu. destill. 10·0. MS. Jak wyżej.

Rp. Kali jodat. 0·50; Aqu. destil. 15·0. MS. Jak wyżej.

Po każdem wstrzyknięciu należy parę razy wpędzić powietrze do ucha, żeby płyn wstrzyknięty w jamie bębenkowej lepiej rozdzielić. W tak zwanej sklerozie ucha środkowego działa stosunkowo najlepiej miesienie błony bębenkowej i kostek słuchowych za pomocą zgłębnika uciskowego Lucae'go, masseura Delstauche'go i t. p. narzędzi, albo przez rozrzedzanie powietrza w przewodzie ucha zewnętrznym.

Residua otitidis mediae. (Pozostałości po ropnem albo nieżytowem zapaleniu ucha środkowego). Choroby te zostawiają często po sobie różne zmiany jak: zrosty tworów jamy bębenkowej między sobą, błony bębenkowej, kostek słuchowych, ścian jamy bębenkowej, wskutek tego unieruchomienie kostek i błony bębenkowej, powiększenie napięcia śródbłędnikowego i w następstwie zawroty głowy, osłabienie słuchu i nieznośny szum w uszach. Wymagają one czasem różnych zabiegów operacyjnych jak przecięcia tylnego fałdu błony bębenkowej, stawów między kostkami, między niemi a ścianą błędnikową, ścięgna naprężacza błony bębenkowej, wycięcia błony bębenkowej, albo kostek usznych i t. d.

Jeżeli pozostało przedziurawienie błony bębenkowej bez wydzieliny (»suche przedziurawienie«) można osią-

gnąć poprawę słuchu i usunąć szum w uchu, przez używanie tak zwanych bębenków (Tyonbee), albo wkładanie zwitka waty, umoczonej w glicerynie. Zarośnięcie przedziurawienia można sprowadzić przez częste nacieranie brzegów otworu 30—80% rozczynem kwasu trójchlorooctowego. Niekiedy jednak już samoistne zabliźnienie się otworu w błonie bębenkowej sprowadza pogorszenie słuchu i silny szum w uchu, tak że wówczas trzeba wytworzyć i utrzymywać sztuczny otwór w tej błonie najlepiej za pomocą galwanokaustyki.

We wszystkich chorobach ucha środkowego należy zwracać uwagę na stan ogólny ustroju, na choroby tak zwane konstytucyonalne, jak zołzy, gruźlica, niedokrewność, gościec, kiła i t. p., i na stany chorobowe nosa, gardła i trąbki Eustachiusza i leczyć je odpowiednio, a przedewszystkiem usunąć powiększone migdałki i wyrośle gruczołowate w jamie noso-gardłowej.

V. Trąbka uszna Eustachiusza.

Salpingitis acuta. (Ostre zapalenie trąbki). Uczucie pełności w uchu, przykre odczuwanie własnego głosu, (*Autophonia*) trzeszczenie, szum i bóle w uchu szczególnie przy żuciu, ziewaniu, połykaniu, zmienne przytępienie słuchu, błona bębenkowa prawidłowa, albo mało tylko zmieniona, zaciągnięta. Z początku w leczeniu należy przedewszystkiem uwzględnić istniejące równocześnie prawie zawsze schorzenia błony śluzowej nosa i gardła. Po przejściu okresu ostrego, wpędzanie powietrza do trąbki cewnikiem lub sposobem Politzera, lub też wstrzykiwanie do trąbki kilku kropel 1% rozczynu *natri bicarbonici*. Próbować wpuszczania do trąbki kilku kropel adrenaliny.

Salpingitis chronica. (Przewlekły nieżyt trąbki) prawie zawsze połączony jest z przewlekłym nieżytem ucha środkowego. Upośledzenie słuchu znaczniejszego stopnia, równocześnie zmiany na błonie bębenkowej, przy osłuchiwaniu chropowate trzeszczenie w trąbce. Częste wpędzanie powietrza, wstrzykiwania do trąbki kilku kropel rozczynu alkalicznego lub ściągającego jak:

Rp. Natr. biborab.; Natr. chlorat. *āā.* 0·25—0·50; Aqu. destil. 100·0. MDS· Kilka kropel do trąbki wstrzykiwać.

Rp. Argent. nitr. 0·15; Aq. destil. 100·0. MDS. Jak wyżej.

Później można przejść do coraz silniejszych rozczynów, wpuszczanie cewnikiem do trąbki par terpentynowych, mentylowych, kilku kropel adrenaliny, miesienia palcem bocznej części szyi albo ujścia gardłowego

trąbki, lub też mięsienia warg trąbki, za pomocą zgłębnika, owiniętego na końcu watą umoczoną w 1% rozczynie jodu w glicerynie. Równocześnie leczenie nosa i gardła. W przypadkach ścieśnienia trąbki, rozszerzenia jej i mięsienie błony śluzowej za pomocą zgłębników z fiszbinu, gutaperki, struny jelitowej, celuloidyny. Niedowład lub niesprawność mięśni trąbkowych. Powietrze wpada szerokim prądem przez cewnik do trąbki, najgrubszy zgłębnik łatwo przechodzi przez jej światło, a jednak nie udaje się wtłoczyć powietrza sposobem Politzera, lub Valsalvy. Leczenia polega na elektryzowaniu. Jedną elektrodę wprowadza się wprost do trąbki, drugą przykłada się do bocznej ściany szyi.

VI. Wyrostek sutkowy.

Zapalenie wyrostka sutkowego, występuje prawie wyłącznie dołączając się do ropnego zapalenia ucha środkowego. Zaczerwienienie, obrzmienie, nacieczenie skóry na mniejszej lub większej przestrzeni, bolesność przy ucisku, częste obrzmienie sąsiednich gruczołów chłonnych odstawanie małżowiny, rzadziej gorączka, towarzyszą dość często ostremu ropieniu usznemu. Nieraz przychodzi do ropnia podokostnowego (chełbotanie) albo do ropienia opadowego na bocznej części szyi. (*Caput obstipum*). Leczenie przeciwzapalne: pijawki, zimne okłady, przyrząd Leitera, smarowanie jodvasogenem, nastojem jodowym, maścią rtęciową, Ungt. Credé, w danym razie otwarcie ropnia podokostnowego. Jeżeli objawy nie ustępują, a dołącza się zwężenie światła przewodu usznego, opadnięcie czyli wypuklenie górnej tylnej jego ściany, zajęcie i ból głowy połowiczy, albo jeżeli wyrostek uległ przedziurawieniu na zewnętrznej czy na przedniej swej ścianie ku przewodowi usznemu, wtedy należy za pomocą dłuta otworzyć jamę sutkową (*anthrotomia*). Gdzie równocześnie istnieje przewlekłe ropienie lub próchnica ucha środkowego, poleca się zarazem usunąć tylną górną ścianę przewodu słuchowego zewnętrznego i zewnętrzną ścianę jamy bębenkowej oraz kostki słuchowe, to jest wykonać operacyę tak zwaną doszczętną. (*Anthroatticotomia*). Tosamo należy wykonać, jeżeli w przebiegu ropienia usznego przewlekłego, czy ostrego występują groźne objawy zatrzymania ropy, zakażenia krwi, lub powikłania śródczaszkowego, jak wysoka gorączka, gorączka ropnicza, nieregularne tętno, ból głowy, ospałość, nudności, wymioty, zawrót głowy, zajęcie umysłu, zaburzenia czuciowe, ruchowe, mowy, tarcza zastoinowa, porażenie n. twarzowego i t. d.

VII. Błędnik, czyli ucho wewnętrzne.

Przyczynami chorób ucha wewnętrznego są: choroby zakaźne (płonica, grypa, dur, kiła, zapalenie opon mózgowych i gruczołów przyusznych), uwiąd rdzenia, uraz, wstrząśnienie, zadziałanie wysokich tonów (detonacya), blednica, zaburzeuia krążenia, (niedokrewność, przekrwienie, wybroczyny), zatrucie chininą, salicylem, wyskokiem, nikotyną i t. d., przeniesienie się choroby z ucha środkowego na ucho wewnętrzne: Objawy: zawrót głowy, szum w uszach, przytępienie słuchu wysokiego stopnia. Zegarka i strójnika nie słyszy chory z kości czaszki, albo słyszy gorzej po chorej stronie niż po zdrowej, wysokie tony słyszy gorzej, niż nizkie, słyszenie fałszywe (*Paracussis*), słyszenie podwójne (*Diplacussis*), wypadnięcie kilku tonów z pola słuchowego. W ostrym zapaleniu błędnika obok wymienionych objawów: gorączka, ból głowy, nudności, wymioty, nieraz także sztywność karku. (*Meningitis cerebrospinalis abortiva — Voltolini*). Rokowanie niepomyślne: *Leczenie* w okresie ostrym podobne, jak w zapaleniu opon mózgowych. Bezwzględny spokój, okłady lodowe na głowę, miejscowy upust krwi, nacieranie maścią szarą, albo nalewką jodową, środki odwodzące, pryszczydła na kark, kończyny i łydki. *Wewnętrznie*: środki przeczyszczające i jodek potasu. Ważnem jest unikanie wszelkich wrażeń zmysłowych, jak jaskrawego światła i szczególnie silnych wrażeń słuchowych, wstrząśnień umysłowych itd. W okresie przewlekłym leczenie jest: 1) *przyczynowe*: celem usunięcia niedokrewności, blednicy, kiły, chorób ucha środkowego i t. p. 2) *objawowe* na: *a*) niedosłyszenie, *b*) szum, *c*) zawrót głowy.

a) niedosłyszenie, rozrzedzanie powietrza w przewodzie usznym zewnętrznym, zgęszczanie powietrza w uchu środkowem, przetwory jodowe, bromowe, wstrzykiwania podskórne:

Rp. Strychnini 0·07; Aqu. dest. 10·0. Do wstrzykiwań.

Rp. Pilocarpini. mur. 0·20; Aqu. dest. 10·0. Jak wyżej.

Kilka kropel na wewnątrz, do wstrzyknięcia do ucha środkowego, albo podskórnego, elektryzowanie, nareszcie ćwiczenia słuchowe sposobem Urbantschitscha, a gdy nie można osiągnąć poprawy słuchu tymi sposobami, to rurki słuchowe i różne słuchawki.

b) Na szum w uszach: wdmuchiwanie do jamy bębenkowej par chloroformu z eterem, eteru z *liqu. hollandic.*, wstrzykiwanie podskórne strychniny, wstrzykiwanie do jamy bębenkowej pilocarpiny (2%), waseliny, kokainy, wodanu chloralu, pryszczydła za uszami, mię-

sienie i nacierania wyrostka sutkowego wyskokiem, jodyną, jodvasogenem, wkładanie do przewodu usznego waty umoczonej w:

Rp. Ol. hyoscyami; Chloroform; Tct. opii *āā.* pp. aequal. MS. Zwitek waty umoczyć i włożyć do ucha.

Rp. Camphor. rasae 0·20; Ol. olivar. 20·0. MS. Jak wyżej.

Rp. Aether sulfur 2·0—4·0; Glycerini 10·0. MS. Jak wyżej.

Rp. Aether. acet. 2·0—4·0; Tct. valerian. 10·0. MS. Jak wyżej, i t. p. Dalej elektryzowanie.

Wewnętrznie podaje się przetwory jodowe, bromowe:

Rp. Natr. bromat. 10·0; Antipirin. 2·0. Div. in pp. aequal. Nr. X. DS. 2 proszki dziennie.

Rp. Acid. hydrobromic. 20·0. D. 2 razy dziennie po 20 kropel w wodzie ocukrzonej zażywać.

Następnie nastój wilczej jagody, *liqu. arsenic. Fovleri* i azotyn amylowy (*amylnitrit*) do wąchania. Wobec szumu tętniejącego 6—10 kropel nastoju naparstnicy lub *strophantus* parę razy na dzień, miesienie kostek słuchowych za pomocą zgłębnika uciskowego Lucae'go, lub innych wspomnianych już sposobów.

c) zawrót głowy: mniej więcej te same środki i zabiegi używane bywają na zawrót głowy pochodzenia błędnikowego i w chorobie Ménière'a, przewlekle przebiegającej. Oprócz tego polecenia godne są w pewnych rodzajach zawrotu głowy, ćwiczenia gimnastyczne całego ciała metodą Spiry, albo tylko samej głowy metodą Urbantschitscha.

VIII. Morbus Menieri.

Objawy: Nagłe napady 1) wysokiego stopnia niedosłyszenia, 2) zawrotu głowy z nudnościami i wymiotami, czasem z bezprzytomnością, 3) silnego szumu usznego. Przyczyny: Różne choroby uszne, niedokrewność, przekrwienie, wypocina i wybroczyna w błędniku, błednica, kiła, uraz, telefonowanie podczas burzy, zaziębienie, nadmierne natężenie i wzruszenie umysłowe. Leczenie: jak w chorobach błędnika.

IX. Otalgia (Rwa uszna).

Bóle w uchu przy braku wszelkich odpowiednich zmian przedmiotowych w narządzie słuchowym. Wyszukanie i usunięcie przyczyny: zębów próchniczych, chorób nosa, gardła, krtani, macicy, niedokrewności, błednicy, kiły, ogólnej nerwowości, histeryi. Leczenie: różne *antinervina*, antypiryna, fenacetyna, lactofenina, chinina, jod, lub:

Rp. Pigułki Meglin'a: Zinc. oxydat.; Rad. valerian. *āā.* 10·0; Extr. hyoscyam. nigr. 1·0; Pulv. et extr. liquir. q. s. f. pill. Nr. centum. D. Co dzień o jedną pigułkę więcej aż do 30, potem znów coraz mniej.

Rp. Ol. terebinth. DS. 15—20 kropel na dawkę w kapsułkach żelatyn., R. i w. po 6 kap. zażywać. Zewnętrznie: nacieranie wyrostka sutkowego maściami narkotycznemi, nastojem jodowym, elektryzowanie, leczenie zimną wodą i nareszcie miesienie kostek usznych za pomocą zgłębnika uciskowego Lucaego.

X. Krwawienie z ucha.

Przyczyny: I. krwotoki idiopatyczne, zastępcze u histeryczek i osób nerwowych. II. krwotoki następowe: *a*) zaburzenia w krążeniu: (choroby serca, krwi, miażdżyca, morbus Brighti, podczas kichania i t. p.), *b*) choroby uszne, ukleje, ziarniny, nadżarcie naczyń skutkiem próchnicy lub spraw nekrotycznych w uchu, *c*) uraz, przez ostre ciała obce, narzędzia ostre, pęknięcie błony bębenkowej, podstawy czaszki, zabiegi operacyjne jak: niezręczne usiłowanie wydobycia obcego ciała z ucha, mimowolne uszkodzenie opuszki żyły szyjnej, albo tętnicy szyjnej, przy paracentezie błony bębenkowej, przy silnem rozrzedzeniu powietrza w uchu zewnętrznym i t. p. Leczenie: Nagłe, obfite i groźne krwotoki wymagają ścisłego tamponowania przewodu usznego gazą jodoformową umoczoną w rozczynie sześciochlorku żelaza, ferropiryny lub wody utlenionej. Jeżeli to nie wystarcza albo krew spływa do gardła przez trąbkę należy przystąpić do podwiązania tętnicy szyjnej. Tampon zostawić kilka dni, potem ostrożnie usunąć.

W lżejszem krwawieniu: ucho oczyścić i szukać przyczyny i pochodzenia krwawienia. Przy małych zranieniach zazwyczaj wystarcza samo przestrzyknięcie i lekki tampon z waty. Przy uszkodzeniu większego naczynia ściślejsze kilkodniowe tamponowanie. Ciało obce, ukleje, ziarniny, martwiny, nowotwory i t. d. usunąć względnie przyżegać azotanem srebrowym, kwasem chromowym, galwanokauterem. Przy często powtarzających się krwawieniach z powodu zaburzeń w krążeniu, zmian ustrojowych, usposobienia neuropatycznego itp. chory powinien poddać się leczeniu, zawsze nosić tampon z waty w uchu i unikać nawału krwi do głowy, (gorących i wyskokowych napojów, parcia, kichania i t. p.).

Wewnętrznie można w lekkich przypadkach polecać extr. fl. hydrast. canaden, samo lub w połączeniu z ergotyną. W krwawieniach zastępczych histery znych

należy uciec się do wielkich dawek bromu, wstrzykiwań podskórnych pilokarpiny. Miejscowo korzystnie działają wkraplanie zgęszczonego rozczynu kwasu borowego i wyskoku, tamponiki zamoczone w wodzie utlenionej (hydrogenium hyperoxydat) albo w 10% rozczynie żelatyny. W przypadkach uporczywych próbować wstrzykiwań podskórnych 2% wyjałowionego rozczynu żelatyny.

Dr. R. Spira.

OTRUCIA.

UWAGI OGÓLNE.

W rozpoznaniu podejrzanego otrucia należy zwracać szczególną uwagę na następujące objawy:

Zachowanie się błony śluzowej ust, czy nie jest nadżartą i czy nie okazuje jakiegoś nienormalnego zabarwienia.

Zachowanie się skóry, czy wilgotna czy sucha, żółtaczkowa, czerwona lub pokryta wysypką.

Zachowanie się źrenic, zwężone czy rozszerzone i jak oddziaływują na światło.

Zapach wydechanego powietrza, zapach i wejrzenie wymiocin; tak samo zachowanie się moczu, który ewentualnie należy wypuścić kateterem.

Tętno, przytomność, drgawki, śpiączka i t. d.

Należy zwrócić uwagę na otoczenie chorego, jakość powietrza w pokoju (zaczadzenie), flaszki, słoiki z resztkami trucizn, które dadzą się czasem z łatwością stwierdzić.

UWAGI TERAPEUTYCZNE.

Ponieważ największa wartość ratowania otrutych leży w szybkości działania, należy przeto pamiętać o środkach domowych, które każdej chwili można mieć pod ręką, a mianowicie:

Środki wymiotne: Sól kuchenna, spora łyżka w niewielkiej ilości wody; mąka gorczyczna, łyżeczka do łyżki w wodzie; łechtanie łuków podniebiennych, środki przeczyszczające jakie tylko mogą się znaleść pod ręką, klyzma.

Analeptica: Czarna kawa, rum, koniak, wino, zimne oblewania, flaszki z gorącą wodą, nacieranie szczotkami, synapizmy, lewatywa z octu, rytmiczne uderzenia dłonią w okolicę serca.

W zatruciu kwasami: mleko, woda białkowa, woda z mydłem, woda wapienna, kreda, lód.

W zatruciu alkaliami: ocet, mleko, oliwa, lód.

W zatruciu alkaloidami: silny wywar herbaty (zawiera w stosunku do zwykłego naparu znacznie więcej tanniny).

Aconitinum. Tojad. Zawiera akonitynę (najwięcej w korzeniu), najjadowitszą z wszystkich alkaloidów. *Objawy:* pieczenie w ustach, mocno szczypiący smak rzodkwi z następowem znieczuleniem języka, ból piekący wzdłuż przełyku i żołądka. Ślinotok, pragnienie, wymioty. Mrowienie i drętwienie członków, porażenie dolnych kończyn. Uczucie zimna, zimne poty, kolka, rzadko biegunka. Lęk, zawroty i ból głowy, amblyopia i głuchota, źrenice zwykle rozszerzone. Tętno drobne i zwolnione do 40, arytmia. Oddech ciężki powierzchowny. Drgawki. Świadomość często utrzymana. Przebieg czasem bardzo szybki, pół do kilka godzin. Śmierć z porażenia ośrodków oddechowych lub zupełne wyzdrowienie. *Leczenie:* (środki wymiotne?). Przepłókanie żołądka, sztuczne oddechanie. Nadto acid. tannici 2% co 5 minut łyżkę. Pigułki lodowe. **Dos. letal.** = **0·003.**

Acid. carbolic. Dos. tox. = 1—10 gr. — **Dos. letal. 10 gr.** Zatrucia wskutek okładów i opatrunków karbolowych dłuższy czas stosowanych objawiają się odurzeniem, nudnością, wymiotami, często mumifikacya członków np. palców pod opatrunkiem karbolowym. Skóra chłodna, lepki pot. Mocz okazuje zabarwienie zielonawe, które na powietrzu brunatnieje. Reakcya chlorkiem baru okazuje zmniejszenie wolnych siarkanów. *Leczenie:* usunąć przyczynę. — Zatrucie ostre po wypiciu silnego roczczynu lub zgęszczonego karbolu. *Objawy:* piekący ból w ustach, gardle, przełyku i żołądku; zbielenie błony śluz, wymiociny białe, śluzowe, zdradzają zapach karbolu. Zawroty głowy, szum w uszach, bladość twarzy, zwężenie źrenic, utrata przytomności, oddech nieregularny, osłabienie tętna, zapad, śpiączka. *Leczenie:* Emetica. Przepłókanie żołądka wodą wapienną. Wewnętrznie: Calcaria saccharata w roczczynie zgęszczonym. Sól glauberska (do injekcyj podskórnych), mleko, kleiki, excitantia, sztuczne oddechanie. *To samo tyczy się kreozotu, kreoliny, lysolu itp.*

Acid. hydrochloric. — **Dos. letal.** = **10—20 gr.** *Objawy* zależne od ilości i zgęszczenia. Skóry nie nadżera, tylko dermatitis. Na błonie śluz. czasem błony podobne do dyfterytycznych. Silne palenie gardła i przełyku, gastroenteritis. Wymiociny żółte, brunatne zwykle z krwią, silnie kwaśne. Zawroty głowy, drgawki, zapad. Śmierć w ciągu doby lub nephritis. *Leczenie:* Zimne mleko, dużo płynów, woda białkowa lub mydlana. Magnesia usta in aqua, a z konieczności kreda lub soda ostrożnie

w małych ilościach. Pompa żoł. tam, gdzie nie ma obawy perforacyi. Później przeciw bólom narkotyk. Środki osłaniające jak kleiki, guma. Lód. W razie zapadu excitantia.

Acid. hydrocyanicum (kwas pruski, **Cyanek potasu, Aq. laurocerasi** gorzkie migdały. Czasem w likierach. **Dos. letal.** = **0,06 gr.** = **1 kropla.** Cyankali = 0,25 jeżeli nierozłożony, 50—60 migdałów g. Połączenia podwójne z żelazem nietrujące. *Objawy:* Dawka zabójcza po 2—5 minutach powala o ziemię, krzyk, ból głowy, utrata świadomości. Kurcz oddechowy, wydech ciężki, przedłużony. Gałki oczne wytrzeszczone, lśniące. Źrenice szerokie. Śmierć w kilku minutach z porażenia oddechania. Plamy pośmiertne i krew jasno czerwone. Gdy dawka nie wystarczająca, objawy szybko ustępują. Sinek potasu działa nadto żrąco na bł. śluz. żołądka. *Leczenie:* Pobudzić do wymiotów, w początkach sonda żołądkowa. Sztuczne oddechanie. Excitantia podskórnie. Zlewania zimne w ciepłej kąpieli. Venesectio z transfuzyą krwi.

Acid. nitricum. — **Dos. let.** = **8—15 gr.** — Działanie i leczenie jak acid. hydrochloric.

Acid. oxalicum. Kw. szczawiowy. — **Dos. letal.** = **4·0—40·0.** *Objawy:* Smak bardzo kwaśny z następowem paleniem. W gardle uczucie dławienia. Piekący ból w żołądku, wymioty. Ogromne osłabienie, omlenie, śpiączka. Bladość lub sinica powłok. Ciepłota ciała obniża się, oddechy płytkie. Mrowienie kończyn, bóle ciągnące w lędźwiach, drgawki, biegunka krwawa. Moczu skąpo, w nim kryształki szczawianu wapn. cukier i białko. Czasem anuria. Śmierć w kilka godzin lub dni z porażenia serca, uraemii. *Leczenie:* Aqua calcis co 10 minut szklankę kilka razy, kreda, Calcaria saccharata, Magnesia usta. Symptomatycznie lodowe pigułki, narkotyk, gorczyczniki. Przeciw anuryi diuretica i diaphoretica. — Excitantia.

Acid. picronitricum. Dawki **powyżej 2 gr.** mogą spowodować śmierć. Smak gorzki. Rozkłada ciałka krwi. Gastroenteritis. Wymiociny żółte. Zabarwienie żółte skóry i spojówek. Mocz żółty lub czerwony. Zajęcie sensorium. Kurcze. Nephritis. — *Leczenie:* Przepłókanie żołądka, ol. ricini, sól glauberska. Mocna kawa.

Acid. sulfuricum. $H_2 SO_4$. — **Dos. letal.** = na próżny żołądek **4 gr.** zgęszczonego kwasu. — *Leczenie* jak przy Acid. hydrochloricum. — Nie używać pompy żołądkowej!

Aether sulfur. Wypity w większej ilości może spowodować uduszenie z wzdęcia, pęknięcie żołądka lub przepony. Używany długi czas jako napój sprowadza zatrucie chroniczne podobne jak w alkoholizmie. Wdechiwany działa na ośrodki kory mózgowej i rdzenia

przedłużonego powolniej i łagodniej, niż chloroform podniecenie dłuższe, narkoza słabsza. Ślinotok. — Początkowo zaczerwienienie twarzy, tętno silniejsze i szybsze, oziębienie ciała większe niż po chloroformie. Odruch rogówkowy zwykle się utrzymuje. Grożącym objawem jest ustawanie oddechu. Śmierć następuje z porażenia oddechania a następowo serca. Nagłe porażenie serca (syncope) rzadsze niż po chloroformie, częstsze natomiast następowe pneumonie. — *Leczenie:* Sztuczne oddechanie na wolnem powietrzu ułożywszy chorego skośnie z obniżona głową, zbryzganie piersi zimną wodą, faradyzowanie nerwów przeponowych a skoro nastaną oddechy, amoniak do wąchania. Injekcya strychiny (0·002), Tracheotomia, wdmuchiwanie kateterem tlenu.

Alkalia. Ług potasowy, sodowy i węglany tychże. Mydło potasowe i amoniak. — **Dos. letal.** zgęszcz. roztworu **Na OH** i **KOH** powyżej **5 gr.** — a potażu K_2CO_3 = mniej więcej **15 gr.** — Działanie żrące szybkie i głębokie Smak obrzydliwy, ługowaty, okropnie palący skłania odruchowo do wyplucia. Błona śluzowa ust zniszczona. Jeżeli połknięty palenie w przełyku i żołądku, dławienie. Wymioty gwałtowne mazistą szarą treścią lub brunatną, alkaliczną. Wielkie pragnienie, trudność połykania. Przytomność często utrzymuje się. Wzdęcie brzucha, kolka, czasem biegunka i drgawki niestałe. Zapad. Mocz alkaliczny. Śmierć w pierwszych trzech dniach lub po tygodniach wskutek następstw (strictura cardiae et pylori). — *Leczenie:* Nie sondować lecz neutralizować kwaskami! Ocet, kwas cytrynowy rozcieńczony. Dużo płynów, mleko, kleiki. Pigułki lodowe. Opium lub injectio morphii. Przeciw zapadowi excitantia, lewatywa z wina. Odżywcze lewatywy. — Gdy obrzęk głośni tracheotomia. — Później leczenie chirurgiczne.

Alkohol. — **Dos. letal.** trudna do oznaczenia mniej więcej **150—300 gr.** czystego alkoholu. U dzieci = 60—100 gr. Objawy ostrego zatrucia: palenie w ustach i żołądku, krótki okres podniecenia, zaczerwienienie twarzy, błyszczące oczy, nastrzykanie spojówek, źrenice zwężone, tętno przyspieszone, woń wyskoku z ust. — Depresya, utrata przytomności, bezwładność, oddech powolny, ciężki, charczący. Tętno zwolnione, małe. Znaczna bladość, skóra zimnym lepkim potem pokryta, źrenice rozszerzone, zniesienie odruchów, oddawanie bezwiedne kału, drgawki toniczne i kloniczne, trismus. Śmierć po 1 lub kilku godzinach albo po długim śnie wyzdrowienie. — *Leczenie:* Przepłókanie żołądka. U krwistych i tęgich zapobiedz udarowi przez upust krwi, wzniesienie głowy i zimne okłady na głowę a gorące na kończyny, gorczycznik na łydki i kark, lewatywy z octu (1:4). W razie zapadu injectio ol. camphor. a jeżeli połykać może

10 kropel liq. ammonii caustic. lub anisati na $^1/_4$ szklanki herbaty, czarna kawa. W razie potrzeby sztuczne oddechanie, wyciągnięcie języka, faradyzacya n. phrenici.

Ammonia pura liquida. — Podobnie jak inne Alkalia (zobacz), nadto dyspnoe, oedema glottidis, salivatio. Bronchitis acuta lub pseudocrouposa, oedema pulmonum. — Zapad i śmierć szybko, czasem po kilku minutach lub godzinach; w następnym dniu rokowanie dość dobre. — **Dos. letal.** = **4·0—40·0**. *Leczenie* zobacz Alkalia.

Amylium nitrosum — p. nitroglycerinum.

Anilinum (amidobenzol) — **Dos. letal.** dotychczas niestwierdzona mniej więcej **powyżej 10 gr.** — W większej ilości połknięta lub w postaci pary wdechnięta (w fabrykach) powoduje ból głowy i zawroty, osłabienie, chód zataczający, nudności, omdlenie. Zmiany we krwi (Methemgl.) Znaczna sinica skóry, dyspnoe. Wydech o zapachu aniliny. Tętno przyspieszone, drobne, potem zwolnione, zapad. Drgawki rzadko. Mocz brunatno czerwony. W cięższych zatruciach śmierć. Farby anilinowe dla ustroju przeważnie obojętne o ile nie zanieczyszczone arszenikiem. *Leczenie:* zobacz nitrobenzol.

Antymonu połączenia. Tartarus Stibiatus. Dos. let. trudno oznaczyć z powodu wymiotów i indywidualizmu. U dzieci już czasem 0·10 działa zabójczo. Działanie podobne jak arsenu lecz słabsze. *Leczenie:* Po przepłókaniu żołądka tannina i znów przepłókanie lub purgans. Zresztą symptomatycznie: pigułki lodowe, morfina, excitantia.

Argentr. nitr. — **Dos. letal.** duża, **trudno oznaczyć.** Śmierć prawie nigdy, gdyż zapobiegają temu wymioty. *Objawy:* Nadżarcia błony śluzowej powierzchowne, strup biały. Ból piekący. Gastroenteritis. Wymiociny białe ciemnieją na świetle. Zawroty głowy, zapad. *Leczenie:* Środki wymiotne zwykle zbyteczne więc mleko, przepłókanie obfite żołądka wodą słoną lub białkową. Zresztą symptomatycznie.

Arsen. Najzwyklejsze połączenia: Surowy arsen metaliczny (Cobaltum v. ziemia angielska) używany jako trutka na muchy. Bezwodnik kwasu arsenawego (arszenik biały). Sol. arsen. Fovleri, roztwór arseninu potasowego, zawiera 1% As_2O_3. Sol. arsen. Pearsoni, arsenian sodowy 1:600 aq. Zieleń Scheelego i schweinfurtska, arsenin, względnie octo arsenin miedziowy. Wiele barwików anilinowych zawiera arsen jako zanieczyszczenie fabryczne, stąd As w tapetach i materyach na ubrania nietylko zielonych. **Dos. letal.** As_2O_3 = **około 0·10 gr.** Dos. toxica = mniej więcej 0,01 gr. — Otrucie ostre objawia się po $^1/_2$—1 godziny w rozmaitej postaci: I. postać (na czczy żołądek) Arsenicismus gastrointestinalis podobny do cholery azyatyckiej lub zatrucia grzybami. Nudności,

wymioty (corpus delicti), boleści w żołądku i brzuchu, biegunka gwałtowna, stolce krwawe obrzydliwie cuchnące, później wodniste albo odrazu ryżowe. Rysy zaostrzone. Pragnienie. Tętno szybkie, drobne, czasem sinica zapad. już po 12 godzinach śmierć albo pozorna poprawa, potem dreszcz, osutka płonicza, stranguria (w moczu arsen) zapad i śmierć 4—8 dnia. II. postać (na pełny żołądek) Ars. cerebrospinalis: zawroty i ból głowy, ból w kończynach, niedowład., parestezye, nagły zapad bez objawów jelitowych, sinica, coma, czasem drgawki i szybko śmierć (6—8 godzin). Rokowanie gorsze niż w I-szym. III. Postać mieszana, częsta. IV. Na skórę i bł. śluz. pochwy stosowany (pasta) tworzy w miejscu bolesne owrzodzenia a stąd zresorbowany daje objawy powyższe. — *Leczenie:* Jeżeli wymioty słabe $^1/_2$—1 Pravaza Apomorphini 1% lub pulv. Ipacac. 1,00 naraz a nigdy Tart. stib.! Przepłókać żołądek dokładnie! (Nie podawać kwasów). Potem dopiero antidotum arsenici albi: Rp. Magn. hydrooxyd. recenter parati in aqua. Dtur. 200 gr. DS. zażyć $^1/_3$ część naraz a resztę co 10 minu. łyżkę. — Później ol. ricini i diuretica. Leczenie symptomatyczne.

Atropinum. Belladona. Hyoscyamus, Datura Str. Dos. toxica = 0·01 gr. — **Dos. letal. = 0·10 gr.** Dla dziecka kilka jagód belladony lub kilkanaście nasion datury. Odwar z kilku gramów liści. Śmiertelność względnie mała = 10%. — *Objawy* występują szybko. Po kilku minutach suchość w ustach i drapanie w gardle, niemożność połykania. (Po jagodach nudności i wymioty). Zaczerwienienie i obrzmienie twarzy, tętno przyspieszone do 130, (porażenie N. vagi), silne tętnienie karodyt. Skóra sucha, szkarłatna, uczucie gorąca. — Rozszerzenie źrenic, zaburzenia wzrokowe. Zawroty i ból głowy, złudzenia i omamy. Szał. Trismus. Później sopor lub coma. Śmierć w ciągu 12 godzin lub rokowanie quoad vitam dobre. — Objawy ustępują zwolna po kilku dniach. *Leczenie:* środki wymiotne. Przepłókanie żołądka odwarem garbnikowym. Laxans. Acid. tanic. 20% co 5 minut łyżkę. Zimne okłady na głowę. Gdy szał injectio morphii. Rp. Pilocarpini 0,05, Aq. dest. 5·00 co kwadrans injectio Pravaza, aż się język zwilży.

Brom. W postaci pary wywołuje conjunctivitis, rhinitis, salivatio, strasznie męczący kaszel, spasmus glottidis, bronchitis a nawet pneumonią. — Zawroty i ból głowy, odurzenie. Zażyty wewn. silne zapalenie dróg pokarmowych, zapad i rychła śmierć. Sole bromowe obniżają czynność systemu nerwowego, stupor, osutka krostkowa. *Leczenie:* czyste powietrze, sztuczne oddechanie, alkohol na chustce do wdechania. Wewnętrznie klej krochmalny, woda białkowa. Ciepłe kąpiele.

Camphora. **Dos. tox. = 1,00—2,00 gr.** Rozdrażnienie,

popęd do ruchów, gonitwa myśli, drżenie, zaczerwienienie twarzy, utrata świadomości, wymioty, drgawki, czasem szał. *Leczenie:* środki wymiotne, zlewanie zimną wodą.

Cantharides. (Lytta vesicatoria, Mylabris Cichorei). **Dos. letal. pulveris cant. około 2 gr.** — tincturae c. 30 gr.; Emplastri Canth. 15 gr. — *Objawy:* Palenie języka, przełyku, żołądka, ślinotok, wymioty, pęcherze na bł. śluz. Biegunka niestale, parcie. W okolicy nerek ból, parcie na mocz, ilość moczu mała, mętny, zawiera białko, wałeczki przybłonkowe, palenie w cewce, bolesne erekcye. U ciężarnych abortus. Ból głowy, zwolnienie tętna, obrzęk twarzy, rozszerzenie źrenic. Coma. *Leczenie:* nie podawać tłuszczów ani napojów wyskokowych!! Przepłókanie żołądka lub środek wymiotny, kleiki, mixt. gummosa, lód, bańki w okolicy lędźwiowej, kąpiele ciepłe, opium.

Chininum. — **Dos. letal. około 8 gr.** — Dos. tox. 1—1·50 gr. *Objawy:* Wymioty, ból brzucha, szum w uszach, odurzenie, głuchota i ślepota, halucynacye, ogromne osłabienie, morzysko, śpiączka, tętno zwolnione, ciało chłodne, sinica, czasem abortus. Śmierć z porażenia serca. *Leczenie:* środek wymiotny, przepłókanie żołądka tannina excitantia.

Chlor, działanie i leczenie p. brom.

Chloralum hydratum. — **Dos. letal. = 5,00—10,00 gr.** Silniejsze rozczyny drażnią i nadżerają błonę śluzową. Smak drapiący, palenie wzdłuż przełyku i żołądka, czasem wymioty. Upośledzenie czucia, sen, który przechodzi w coma. Oddech ciężki. Oziębienie ciała, osłabienie serca, sinica, czasem nagle śmierć z porażenia serca. *Leczenie:* emetica, przepłókanie żołądka, sztuczne oddechanie, środki drażniące skórę, excitantia, injectio atropini 0·0005 gr.

Chloroformium. $CHCl_3$ — Wypity w większej ilości powoduje gwałtowne, piekące bóle w przełyku i żołądku, krótkie podniecenie, długi sen, wydech zdradza zapach właściwy. Często śmierć. **Dos. letal. = 40 gramów.** Wdechiwany sprowadza często kurcze oddechowe, nudności, potem podniecenie, niekiedy szałowe z chwilowem zaczerwienieniem i zasinieniem twarzy, szum w uszach, mrowienie, wreszcie znieczulenie, zniesienie odruchów i napięcia mięśniowego. Głęboki sen, źrenice zwężone. Zaczerwienienie twarzy ustąpiło, oddechy regularne, tętno zwolnione, parcie krwi niższe, ciepłota ciała obniża się. Czasem asphyxia wskutek opadnięcia języka. — **Dos. letal.** rozmaita, nawet 100 gr. wdechiwano bez szkody, wyjątkowo już po 2 gramach syncope i nagła śmierć z porażenia serca. — *Objawy groźne:* zasinienie ust i twarzy (asphyxia), albo woskowa bladość, tętno małe, przepuszczające lub niewyczuwalne, oddechy zbyt powierz-

chowne, źrenice silnie zwężone następnie ad maximum rozszerzone, akcya serca ustaje. *Leczenie:* Ważniejszem jest zapobieganie, należy więc przed rozpoczęciem narkozy zbadać serce i płuca, dbać o czystość i dobroć chloroformu i przestrzegać przepisów techniki narkotyzowania. — W razie asphyxii wyciągnąć język, obniżyć głowę i pierś, sztuczne oddechanie połączone z masażem serca i t. d., zob. Aether. W razie zakrztuszenia się wymiocinami wyssać cewnikiem elastycznym.

Cocainum. — **Dos. letal. 1 gr.** wyjątkowo znacznie mniejsza (indywidualizm). *Objawy:* tętno szybsze, kołatanie serca, mrowienie w palcach, bladość, zimny pot, suchość w ustach, miganie przed oczyma, omdlenie, rozdrażnienie umysłu, rozszerzenie źrenic, potem depresya, tętno zwolnione, zapad. *Leczenie:* wdychanie amylnitritu, morphium, gorczycznik na serce, sztuczne oddechanie.

Coffeinum. Dos. tox. = 0,30 gr. — 0,50 gr. Dos. letal. = ? *Objawy:* niepokój i rozdrażnienie, szum w uszach, zawrót głowy, odurzenie, drżączka, stężenie mięśni. Tętno szykie, nieregularne, kołatanie serca, niekiedy drgawki, czasem nawet śmierć z porażenia serca. *Leczenie:* środki wymiotne lub przepłókanie żołądka, wdychanie amylium nitrosum. Środki drażniące skórę, sztuczne oddychanie, morfium.

Colchicinum. Dos. letal. = 0,04—0,06 gr. Wszystkie części rośliny (Colchicum autumnale) są trujące szczególnie nasiona ziemiowita jako odwar. *Objawy* zwykle dopiero po 2—3 godzinach. Palenie w całym przewodzie pokarmowym, pragnienie, wymioty, biegunka. Trwoga, zawroty, majaczenie, duszność. Świadomość czasem zupełna. Znieczulenia z niedowładem wstępującym, czasem szybki zapad. Drgawki. Przebieg zwykle długi, polepszenia naprzemian z pogorszeniem. Śmierć z porażenia oddechania. *Leczenie:* Emetica zwykle zbyteczne, raczej lodowe pigułki, odwary garbnikowe. Rp. Acidi tannici 5,00 + Extr. Opii aquosi 0,20 + Aq. dest. 200,00 DS. Co 5 minut łyżkę. — W zapadzie excitantia. Sztuczne oddechanie.

Coniinum. Dos. tox. = 0,05 gr. — Dos. letal. = 0,15 gr. *Objawy:* Wkrótce po zażyciu palenie w ustach, drapanie w gardle, salivatio, wymioty, rozszerzenie źrenic, senność, zawroty głowy, w łydkach niedowład. i porażenie-tętno przyspieszone (poraż. N. vagi), porażenie kończyn dolnych, potem górnych, wreszcie mięśni oddechowych i śmierć z uduszenia (podobnie jak curare). *Leczenie:* Emetica. Acid. tannici 2% co 5 minut łyżkę. Excitantia. Świeże powietrze i sztuczne oddechanie.

Cuprum. C. aceticum (grynszpan). C. sulf. — **Dos. letal. = ± 10,00 gr. Dla dzieci = ± 1·50 gr.** *Objawy:* W słabym roztworze smak ściągający, metaliczny, nudności, wymioty zieloną treścią, biegunka krwawa, potem czarna,

Morzysko. Przypadłości nerwowe, zawrót i ból głowy, znieczulenia, drgawki i zapad, sprowadzający czasem szybko śmierć. *Leczenie:* Przepłókanie żołądka słabym rozczynem kali ferrocyanati lub przynajmniej wodą. Mleko, woda białkowa, cukier. — Magn. usta.

Digitalis purpurea. — Dos. letal. Trac. d. 25 gr. — Infus. e. folior, 2,50 gr. — Extr. D. 1,20 gr. — Digitalin 0,01. — *Objawy:* Ból głowy, nudności, wymioty uporczywe, biegunka. Tętno pełne, zwolnione 40—30 na minutę (podrażn. N. vagi), amblyopia, szum w uszach, rozdrażnienie, nawet delirium. Później tętno przyspiesza się (poraż. N. vagi.) małe, nieregularne. Omdlenie, oziębienie ciała, lepki pot. Coma. *Leczenie:* tannina, czarna kawa z rumem lub koniakiem, injectio ol. camph. Przeciw wymiotom lód, morfina. Przeciw oziębieniu ciepłe okłady.

Ergotinum, cornutinum zob. Secale, sporysz.

Gazy kloaczne p. siarkowodór.

Gaz świetlny p. tlenek węgla.

Grzyby trujące. Amanita phalloides (i pokrewne) podobna do bełdki pieczarki, sprowadza teżsame objawy co i hellvella podobna do jadalnego smardza (Morchella), który w stanie surowym ma być też czasem trującym. — *Objawy:* Po kilku (do 24) godzinach nudności, wymioty, biegunka śluzowa lub krwawa, gwałtowne boleści brzucha, tętno małe, skóra zimna, miganie przed oczyma, mydriasis, mdłości, uczucie lęku, sopor, zapad, czasem delirium, drgawki i śmierć. Często żółtaczka, haemoglobinuria. — Śmiertelność 75%. — W zatruciu **muchomorem** (Am. muscaria) przeważają często objawy nerwowo-mózgowe, odurzenie, rozdrażnienie, szał, drgawki epileptyczne. Źrenice rzadko zwężone, zwykle rozszerzone, sekrecya wzmożona. Przebieg szybszy. *Leczenie:* Przepłókanie żołądka, purgans, acid. tannic. 2% co 5 minut łyżkę. Excitantia, diuretica. Jeżeli przyczyną muchomor nadto atropinę 0,0005. —

Helleborus virid. foetid. niger. Ciemiernik. Folia et radix. Dos. letal. Extracti 2,00, Decocti 30 gr. p. digitalis.

Hydrarg. bichlor corros. — Sublimat. — Dos. let. = 0,50 gr. Przy połykaniu smak ściągający, metaliczny palący w ustach, gardle a szczególnie w żołądku; wymioty treścią białawo-śluzową, często z domieszką krwi, potem okropny ból brzucha, biegunka wodnista, często krwawa z parciem, utrzymujące się długo. W stolcach strzępy nekrotyczne błony śluzowej i krew jak w czerwonce. Zapad anuria lub oligurya, w moczu białko. Śmierć w ciągu 3 dni lub później a wtedy dołączają się nowe objawy: ptyalismus merc. foetor ex ore obrzęk ślinianek, stomatitis et gingivitis ulcerosa. — *Leczenie:* woda białkowa i mleko! Jeżeli wymioty niedostateczne

wstrzyknąć apomorfinę lub pobudzać mechanicznie do wymiotów, a nie sądować ani też nie podawać soli. — Lód, narkotyk. Lewatywy z wody, czopki z opium. Płókanie ust kali chloric. etc.

Jad żmij i innych gadów. — *Objawy miejscowe:* po ukąszeniu niektórych gadów w miejscu ukąszenia tylko 2 kłóte rany, po innych nadto zaczerwienienie, obrzęk otoczenia a czasem i całej kończyny, która później sinieje i ziębnie, czucie miejscowo upośledzone. *Objawy ogólne:* trwoga, drżenie, nudności i mdłości, ból i zawrót głowy, znaczne osłabienie mięśniowe, oddechanie utrudnione, zapad. Rzadko biegunka. Skłonność do krwotoków. — Śmierć wśród drgawek lub też wyzdrowienie powolne. — *Leczenie:* podwiązać kończynę powyżej ran, a te wyciąć z najbliższem otoczeniem lub wypalić żelazem. Wstrzykiwania miąższowe do rany 1% kali hypermang. lub sublimatu. Przepłókiwanie żołądka. Wewnętrznie alkoholica w dużej ilości, kamfora. — Diaphoretica. Sztuczne oddechanie. Obecnie także leczenie surowicą.

Jod. Zatrucie ostre po solach jodowych rzadkie, częste po jodynie wypitej przypadkowo lub wstrzykniętej do jam ciała. *Objawy:* gastroenteritis czasem bardzo gwałtowna, wymiociny brunatne zawierają niebiesko zabarwione resztki potraw mącznych. Szybko zapad, anuria, coma i śmierć. W przypadkach łagodniejszych nadto obrzmienie ślinianek, salivatio, coryza, zaczerwienienie twarzy, ból głowy, osutki na skórze. Również **Jodoform** wessany z powierzchni ran może wywołać podobne objawy, w przypadkach cięższych często psychozy. *Leczenie:* przepłókanie żołądka kleikami lub wodą białkową, magnezyą, zresztą leczenie syptomatyczne, lód, środki podniecające i nasenne. Później roborantia, chinina.

Kalium chloricum. — Wytwarza we krwi methemogl. **Dos. letal.** = **10—30**, gr. — U dzieci = 4, gr, pro dosi. Po dużej dawce (30 gr.) zatrucie bardzo ostre, śmierć po kilku godzinach wskutek rozkładu krwi i wewnętrznego uduszenia. *Objawy:* gwałtowne wymioty, biegunka, zapad, coma, usta i paznokcie bardzo sine, śmierć. Po dawkach mniejszych (10 gr.) zatrucie podostre. *Objawy:* przypadłości żołądkowo-jelitowe, ból głowy, zabarwienie skóry żółtaczkowe z sinawo-ciemnymi plamami, bolesność w podżebrzach, powiększenie śledziony i wątroby, ból w okolicy nerek, duszność. Moczu skąpo, mętny, brunatny, lub czarny, zawiera białko, rozpadłe ciałka krwi, wałeczki, methemogl. i haematyną. — Anuria z zaczopowania kanalików, śmierć wśród objawów uraemii. — Krew czekoladowa, płynna. — *Leczenie:* wcześnie przepłókać żołądek, nie podawać kwasów natomiast płyny słabo alkaliczne, środki napotne

i moczopędne, Venesectio z transfuzyą krwi odwłóknionej lub infuzya 0.6% Na Cl. — Excitantia.

Morphium. Dos. letal. = ± 0·10—0·40 gr. — U osesków może kilka miligr. wystarczyć. — *Objawy* występują po injekcyi morf. w 5—10 minut, po zażyciu w pół godziny, po makowcu później. Smak gorzki, uczucie ciepła w skórze, zaczerwienienie i świąd, czasem pot obfity. Tętno trochę szybsze. Znużenie, ciężkość głowy, senność, sen lekki z utrzymaniem odruchów przechodzi w sopor i coma. Źrenice silnie zwężone nie oddziaływują. Oddechy bardzo zwoinione, tętno miękkie coraz wolniejsze, ledwie wyczuwalne, obrzęk płuc i śmierć z porażenia oddechania w 6—8 godzin. W agonii czasem rozszerzają się źrenice (CO_2). *Leczenie:* Morfina wydziela się do żołądka więc częste przepłókiwanie tegoż wodą lub odwarem garbnikowym. Tannina. Sztuczne oddechanie. Excitantia. Ogrzewanie ciała. Injekcye atropiny 0.2 miligr. co pół godziny.

Nicotinum. zobacz Tytoń.

Nitrobenzol ($C_6H_5NO_2$), olejek mirbanowy. Dos letal. = = 20 kropel — 1·5 gr. — W niektórych perfumach i likierach. Zmienia skład krwi (Methemogl.). — *Objawy:* w pół godziny po zażyciu lub wdechnięciu par sinawo szare zabarwienie twarzy, pot, nudności, wymioty, boleści brzucha, biegunka. Zapad. Wymiociny, mocz i powietrze wydechane mają zapach migdałowy. Sensorium zajęte, coma. Czasem kurcze. Źrenice rozszerzone. W moczu ciało redukujące. Śmierć (± 30%), po kilku lub kilkunastu godzinach lub też polepszenie po dłuższym śnie i wyzdrowienie. *Leczenie:* przepłókanie żołądka, purgantia nieoleiste! Nie podawać wyskoku ani mleka! Zimne zlewania, sztuczne oddechanie. Transfuzye krwi odwł. Infuzye 0·6% NaCl. — Coffeina podskórnie. Czarna kawa.

Nitroglycerinum (trinitroglyc.). — Glonoinum ulega wessaniu przez skórę, stąd częste objawy u osób mających do czynienia z dynamitem, takie osoby należy przestrzegać. *Objawy:* okropny ból głowy, zaczerwienienie twarzy, pot, nudności, wymioty, zawroty głowy, utrata przytomności, osłabienie mięśniowe. Oddechy z początku przyspieszone potem zwolnione, ciężkie. Coma, sinica. *Leczenie:* spokój, czarna kawa, bezwarunkowo unikać alkoholu, zresztą jak nitrobenzol.

Opium zobacz Morphium.

Phosphorus. Główki zapałek = 6—7% Phosph. Paczka = mniej więcej 0,05 Ph. Dos. letal. 0,05— 0,15 a dla dziecka mniej więcej 6 główek to znaczy kilka miligramów. — W wodzie bardzo trudno się rozpuszcza tylko w tłuszczach lub alkoholu. *Objawy:* W pierwszym dniu objawy żołądkowe, wymiocin zwykle skąpo, świecą w ciemności i wydają woń czosnku; podobnie i kał. W 2 dniu wyjątkowo zapad i śmierć, najczęściej jednak

pozorna poprawa. — Później żółtaczka, ból w prawem podżebrzu, powiększenie wątroby, ciepłota podniesiona, moczu mało, ciemny, białko. W dniach następnych zwolnienie lub nasilenie objawów, znowu wymioty i to krwawe, abortus, krwotoki z nosa, wybroczynki w skórze, bezwładność mięśni, ból głowy, zajęcie sensoryum, senność, coma, zapad. Pod koniec wątroba może zmaleć. Śmierć z porażenia serca przeważnie w 4—7 dniu. Śmiertelność mniej więcej 50%. *Leczenie:* obfite przepłókiwania żołądka wodą lub b. słabym kali-hypermang. — Jako emetyk najlepiej Cuprum sulf. 1 : 50 Aquae DS. Co 5 minut łyżkę aż do skutku. Następnie co kwadrans w mniejszych dawkach jako antidotum. Również dobrą jest stara terpentyna (ozon.) Rp. Ol. terebintinae crudi et vetusti 10.00 DS. Co kwadrans po 10 kropel wypić z kleikiem. W następnych dniach leczyć syptomatycznie. Nie podawać mleka ani tłuszczów!!

Profilaktycznie w fabrykach zapałek: pedantyczna czystość i wentylacya, ściśle zastosowanie przepisów ustawowych co do lokalu, sposobu fabrykacyi i zachowania się robotników. Zwracać uwagę na zęby.

Plumbum. Najważniejszy **octan ołowiu** gdyż inne sole działają mniej energicznie. — Ostre zatrucie rzadkie. **Dos. letal. = 20—50 gr.** — *Objawy:* Nadżarcia błony śluz., palenie, wymioty, biegunka czasem krwawa, zapad. Wymiociny zwykle szare. Jeżeli ulegnie resorbcyi: morzysko, bóle w mięśniach, niedowład., zawroty głowy, znaczne zwolnienie tętna (40), obstipatio; znieczulenie, porażenia nerwów obwodowych. — Śmierć zwykle dopiero po dłuższym czasie, częściej i wyzdrowienie ale niezupełne. *Leczenie:* środek wymiotny i laxans. Najlepiej Natr. sulf. lub Magnes. sulf. — Rp. Magnes sulf. 10%. DS. Szklankę w ciągu 10 minut. — Mleko. Diuretica.

W zatruciu chronicznem kali. jodat. Kąpiele gorące siarczane; w colica saturnina, podanie atropiny, opium. Profilaktycznie: przestrzegać osoby mające do czynienia z ołowiem (drukarze, farbiarze i t. d.) o niebezpieczeństwie grożącem, nakazać myć ręce, zwłaszcza przed jedzeniem, unikać wdechiwania ołowianego pyłu i t. d.

Ptomainy. Jad gnilny w zepsutem mięsie, kiełbasach, (Botulismus, Allantiasis), rybach i serze. — W kilka lub kilkanaście godzin po spożyciu nudności i mdłości, odbijania, wymioty czasem uporczywe, ból brzucha, biegunka naprzemian z zaparciem, morzysko. Porażenie nerwów wydzielniczych, suchość w ustach i gardzielu, trudność w połykaniu, porażenie głośni, głos ochrypły lub aphonia, kaszel, duszność, suchość skóry. Szum w uszach, złudzenia słuchowe, zawroty i ból głowy, chód chwiejny, osłabienie mięśniowe, porażenie nerwów ocznych, ptosis, rozszerzenie źrenic, dwuwidzenie, chromatopsya. Sen niespokojny. Tętno i ciepłota początkowo

zwykle podwyższona, potem opada. Zapad. — Śmierć zwykle po 4—8 dniach, wyjątkowo nagle wśród objawów cholerycznych. Wyzdrowienie bardzo powolne. — *Leczenie:* purgantia salina, woda karlsbadzka, kalomel. Narkotyk, odwary garbnikowe, herbata z czerwonem winem. Pilocarpin. — Nie podawać tłuszczów!

Santoninum. — **Dos. tox. = 0,10—0,30.** — Semen recte flores Cinae zawierają 1½% santonini. — *Objawy:* widzenie fiołkowych konturów, potem xantopsia, miganie płatków przed oczyma. halucynacye słuchu i wzroku, odurzenie, nudności, zgrzyt zębów, kurcz mięśni twarzowych i drgawki ogólne, nieprzytomność, rozszerzenie źrenic, zapad, porażenie ośrodków oddechowych. — Mocz żółty po dodaniu alkaliów czerwienieje purpurowo. — *Leczenie:* przepłókanie żołądka, emeticum, purgans, chloral hydrat. Sztuczne oddechanie.

Secale cornutum. Sporysz. — Ostre otrucie rzadko sprowadza śmierć, częściej chroniczne. **Dos. let. ponad 7,00 gr.** — *Objawy:* nudności, szum w uszach, wymioty śluzowe, morzysko, biegunka, stolce brunatne. Zimny pot, sopor, delirium, zaburzenia czuciowe. tętno drobne, szybkie, coma, czasem abortus. Zwykle poprawa lub cierpienie chroniczne w postaci: Ergotismus gangraen. lub spasmodic. — *Leczenie:* przepłókanie żołądka, środek wymiotny, tannina 2%, excitans. Amylium nitros.

Siarkowodór. — *Objawy:* ból i ciśnienie w głowie, zawroty, nudności, drapanie w gardle, szczypiący ból w nosie i oczach, osłabienie. omdlenie; drgawki kloniczne i toniczne, źrenice szerokie, tętno i oddechy słabe, sinica, coma. Po wdechnięciu większej ilości H_2S przebieg szybki. Nagle się upada z krzykiem, utrata świadomości, sinica, w ustach piana, śmierć, *Leczenie:* Świeże powietrze, sztuczne oddechanie, środki drażniące skórę, infuzya 0.6%. Na Cl. Excitantia. Korzystnie zapobiegawczo działa wdychiwanie rozrzedzonego chloru. Na chustkę nieco podchlorynu wapniowego i kilka kropli octu.

Strychninum et Brucinum. 2—3% w nasionach strychnos nux vomica. — **Dos. let. = Str. nitr. 0,03—0,10 gr.** Dla dziecka jeden do kilku miligr. — *Objawy:* gorycz, zwykle brak wymiotów. Po upływie pół godziny bolesne uczucie ciągnienia w mięśniach z pojedynczymi drgawkami, trwoga, później wybitne napady tężca ogólnego pochodzenia rdzeniowego i odruchowego, wywoływane podnietami na zmysły, z początku krótsze później kilkadziesiąt sekund trwające. Wtedy opistotonus, ustanie odechania, sinica, wytrzeszczenie gałek ocznych, rozszerzenie źrenic, tętno szybkie 100 do 120. Świadomość zupełnie zachowana. — W przerwach między napadami objawy ustępują, pozostaje okropny ból i zaburzenia zmysłów. — Rokowanie zależy od częstości i nasilenia napadów. W napadzie 3 minuty trwającym może

nastąpić śmierć z uduszenia. Mało kto przetrzymuje więcej niż 5 napadów. Śmierć najczęściej po 2 godzinach. — *Leczenie:* Nie używać sondy żołądkowej, bo odruchowe napady!! W pierwszych chwilach najlepiej apomorfinę podskórnie a wewnętrznie tanniny 2% co 5 minut łyżkę. Chloralhydratis dosim plenam per rectum, a nim zadziała może się okazać w razie napadu konieczną narkoza chloroformowa. Sztuczne oddechanie.

Tlenek węgla. — **Dos letal. Co obliczają na 0,80 gr.** — *Objawy:* występują zwolna: uczucie ciężkości głowy i tętnienie w skroniach, zawroty i nudności poczem silny ból głowy, wymioty jedno lub kilkorazowe, miganie przed oczyma, zaczerwienienie twarzy, szum w uszach, osłabienie, chory z trudnością wychodzi na świeże powietrze i ratuje się albo upada, traci przytomność, sopor, coma. Oddech ciężki charczący. Tętno z początku pełne, silne, później miękkie i szybkie, przepuszczające. Coma może przeciągać się kilka dni, zwykle jednak (w ciężkich przypadkach) śmierć już po kilku godzinach, przeważnie bez drgawek. Ciepłota ciała podnosi się pod koniec i po śmierci o 1—3° Cels. — Uratowani okazują sztywność mięśni i bezwładność kilkudniową, często porażenia, psychosy i inne cierpienia. *Leczenie:* Świeże powietrze z sztucznem oddechaniem. Podniesienie głowy, zimne zlewania, amoniak do wąchania. Podskórnie ol. camphor. — Faradyzowanie N. phrenici. Gdy się coma przedłuża infuzye 0·6% Na Cl po upuszczeniu krwi lub lepiej transfuzye odwłóknionej krwi. — W razie wymiotów zapobiegać aspiracyi wymiocin do płuc.

Tytoń zawiera (lepszy) 2% do (gorszy) 7% nikotyny a w dymie zasady pyridinowe działające podobnie szkodliwe lecz słabiej. **Dos. letal. = nikotyny 0,06, a odwaru z 1—2 gr. liści.** — *Objawy:* po małej ilości alkaloidu i po paleniu tytoniu: uczucie gorąca w skórze, salivatio, nausea, zawroty głowy, wymioty. Drżenie mięśniowe, wzmożenie peristaltyki, biegunka z silnem parciem. Oddechy powierzchowne, niepokój serca, tętno przyspieszone, później zwolnienie. Omdlenie, drgawki toniczne i kloniczne. Po zbudzeniu się długo osłabienie, brak apetytu. — Po większej dawce uczucie palenia w ustach i przełyku, nagła utrata przytomności, silne drgawki, znaczne zwężenie źrenic, rychła śmierć (w kilku minutach). — Częstsze są zatrucia chroniczne z objawami w postaci bicia serca, scotoma, zawrotów głowy; wówczas zabronić palenia. — *Leczenie:* przepłókanie żołądka odwarem garbnikowym. Wewnętrznie tannina, kali jodatum, czarna kawa, excitantia, zimne zlewania głowy, sztuczne oddechanie.

Veratrinum (w nasionach Sabadillae offic.). Lokalnie drażni bardzo silnie zakończenia nerwów czuciowych, palenie, potem znieczulenie. Po spożyciu palący ból

w całym przewodzie pokarmowym, gwałtowne wymioty i biegunka krwawa, zawroty, omdlenie, mrowienie w kończynach, później na całem ciele. Ciepłota ciała obniżona, zimny pot. Tętno drobne, słabe, nieregularne. Oddechanie utrudnione. Znieczulenie skóry z utrzymaniem świadomości, drgawki i stężenie niektórych mięśni, głównie twarzowych. Ciężki zapad i śmierć z porażenia serca i oddechania. — *Leczenie* sypiomatyczne i sztuczne oddechanie.

Badanie moczu.

1. Ilość moczu.

Dorosły mężczyzna wydziela na dobę około 1500 cm.^{3}, kobieta około 1200 cm.^{3}. W warunkach fizyologicznych może ilość moczu na dobę spaść poniżej 500 cm.^{3} w miesiącach letnich, po natężeniu się fizycznem), lub podnieść się do kilku litrów *(urina potus.)*.

W warunkach patologicznych ilość moczu maleje *(oliguria* względnie *anuria)* po utracie znacznych ilości płynów (n. p. cholera) wskutek zmian patologicznych w samych nerkach (n. p. *nephr. parench. acut.)* albo w narządzie krążenia (np. niewyrównane wady serca).

Ilość moczu wzrasta *(polyuria)*: 1. pod wpływem nerwowym *(urina spastica* np. u histeryczek), 2. w *diabetes insipidus* i *mellitus*, 3. w *nephr. interstit. chron.*

2. Ciężar gatunkowy.

Jest wyrazem ilości składników stałych. W normalnych warunkach waha się w granicach 1·015—1·030 choć te granice może w jedną i drugą stronę przekroczyć. W regule jest odwrotnie proporcyonalny do ilości moczu na dobę z wyjątkiem *diabetes melitus*, gdzie obok *polyuryi* jest i ciężar gatunkowy wysoki. Ostatnie dwie cyfry cięż. gat. pomnożone przez stały współczynnik 2·33 dają w przybliżeniu ilość składników stałych w gramach w litrze moczu np. cięż. gat. = 1·017; ilość składników stałych 17 $\times$ 2·33 = 39·61 gr. w litrze.

3. Barwa.

Barwa moczu winowo żółta; mniej lub więcej nasycona proporcyonalnie do ciężaru gatunkowego — z wyjątkiem *diabetes mellitus*, gdzie ciężar gatunkowy wysoki w moczu bladym. Patologicznie zabarwiony mocz: czerwono brunatno *(urobilina)* w chorobach ostrych gorączkowych, w początkach lub ku końcowi żółtaczki, zielo-

nawo żółto lub brunatno w żółtaczce (p. *bilirubina)* krwisto *(p. hemoglobinurya).*

Zabarwienie przypadkowe: złoto żółty, a gdy się stanie alkalicznym, krwisto czerwony po santoninie lub kwasie chrysofanowym z *rad. rhei.* lub *fol. sennae,* oliwkowy lub brunatny po zatruciu fenolem, kreozotem.

4. Reakcya.

Reakcya moczu ludzkiego normalnie kwaśna, po kilku dniach — w zimie dłużej — staje się alkaliczną wskutek rozkładu mocznika na węglan amonowy pod wpływem bakteryi. Mocz świeżo wydzielony może być obojętnym, obojnaczym lub alkalicznym *a)* z powodu obecności węglanu amonowego, *b)* węglanu sodowego. Celem odróżnienia, gotować mocz na małej parowniczce porcelanowej nad lampą, gdy się staje kwaśnym jest węglan amon., gdy coraz silniej alkalicznem, węglan sodowy.

Węglan amonowy wskazuje na istniejący nieżyt pęcherza, stąd równocześnie w osadzie śluz, ropa, bakterye. Często mocz alkaliczny po nieumiejętnym kateteryzowaniu.

Mocz alkaliczny z powodu obecności węglanu sodowego po wprowadzeniu znaczniejszych ilości alkaliów do organizmu w postaci leków lub wód miner., czasem po objedzeniu się owocami, wreszcie u niektórych osób pod wpływem nerwowym.

5. Przeźroczystość.

Mocz świeżo wydzielony jest przeźroczysty po ochłódnięciu zjawiają się delikatne obłoczki *(nubecula)* złożone z małych ilości śluzu, pojedyńczych komórek przybłonka płaskiego, ciałek wypocinowych. Gdy mocz mętny, a po lekkiem ogrzaniu się wyjaśnia, przyczyna zmącenia moczany, gdy wyjaśnienie następuje po dodaniu kwasu, przyczyną zmącenia fosforany (mocz bywa wtedy alkaliczny, obojętny lub co najwyżej bardzo słabo kwaśny). Całkowitą pewność co do natury zmącenia czy osadu, daje tylko mikroskop. Mocz zagotowany powinien pozostać przeźroczystym, jeżeli nastepuje zmącenie niewyjaśniające się po dodaniu kropli kwasu octowego, przyczyną zmącenia białko, jeżeli zmącenie się wyjaśnia, fosforan wapniowy *(fosfaturya).*

6. Białko.

Normalny mocz białka nie zawiera, przynajmniej w ilościach, któreby można było wprost wykazać.

Z pomiędzy licznych prób na białko, najważniejsze są:

1. Próba Hellera z kwasem azotowym. Kieliszek napełnia się do połowy moczem, a po nachyleniu go, dodaje się ostrożnie kwasu azotowego (apteczny *acid. nitr. concentr.)*. Na granicy płynów tworzy się mniej lub więcej zbita obrączka. Granica czułości 0.003% wtedy tworzy się obrączka dopiero po pewnym czasie. Podobną obrączkę tworzy kwas moczowy gdy jest w ilości zwiększonej, ta jednak leży znacznie wyżej, mniej więcej w środku pomiędzy granicą zetknięcia się płynów a powierzchnią. Na granicy zetknięcia się płynów tworzą obrączkę także mydła i kwasy żywiczne np. po zażyciu terpentyny, balsamów, rozróżnić jej można dolewając ostrożnie alkoholu za pomocą pipetki, wtedy pierścień niknie.

2. Mocz zagotowuje się w próbówce — występuje zmącenie lub kłaczki nierozpuszczalne po dodaniu kropli kwasu octowego. Próba nieco mniej czuła, lecz wygodna o tyle, że można ją zrobić wszędzie używając choćby łyżki, świecy i kropli octu.

Ilościowo można oznaczyć białko:

1. Sposobem Esbacha. Do tego potrzebna rurka kalibrowana (albuminimetr Esbacha). Po znak U nalewa się moczu, a po R odczynnika *(Rp. Acid. picrin. 10·00, Acid. citric. 20·0, Aq. dest. 1000·0)* i zostawia do odstania się na dobę. Z wysokości utworzonego osadu, odczytuje się ilość białka pro mille.

2. Sposób Stolnikowa. Rozcieńcza się mocz tak długo, aż kwas azotowy tworzyć będzie obrączkę dopiero po pewnym czasie. Wtedy będzie 0·003% białka. Ile razy mocz był rozcieńczonym przez taką liczbę pomnożyć 0·003, a otrzyma się ilość białka w procentach.

7. Barwiki krwi i żółci.

Hemoglobina *(oxyhemoglobina, methemoglobina)*. Mocz zawiera w tym razie zawsze białko. Do moczu dodaje się nieco potażu żrącego i zagotowuje. Opadające fosforany porywają ze sobą hematynę i stają się dichroistyczne, t. j. w świetle przechodzącem czerwone, w odbitem zielonawe. Osad można zebrać na sączku i zrobić z nim próbę Teichmanna.

Zabarwienie czerwone fosforanów, choć bez dichroizmu, mogą wywołać barwiki w pewnych lekach zawarte, *(rheum., senna, santonina* i in.). Gdy fosforany po dodaniu KHO, z moczu nie opadają, dodać kroplę chlorku wapniowego lub równą objętość moczu fizyologicznego. Najpewniejsze stwierdzenie barwików krwi jest spektroskopowe.

Barwiki żółci: Barwa moczu brunatno żółta do zielonej, zależnie od tego czy przeważa *bilirubina* czy *biliwerdyna*. Piana moczu żółtaczkowego zawsze jest żółtą.

Próba Gmelina, kwasem azotowym jak na białko. Tworzy się szereg pierścieni barwnych, licząc od dołu: żółto czerwony, czerwony, fioletowy, niebieski, zielony. By uniknąć pomyłki wskutek obecności indykanu miesza się mocz z kilkakrotną objętością kwasu solnego, następnie dolewa kwasu azotowego, jak wyżej.

8. Chlorki.

Mocz zakwasza się kwasem azotowym, i wpuszcza kroplę roztworu azotanu srebrowego 1 : 8. Najwygodniej jest użyć mięszaniny pozostałej po badaniu na białko kwasem azotowym. W moczu normalnym opada osad zbity serowaty. Gdy chlorki zmniejszone, osad jest mniej zbity, kaszkowaty, obłoczkowaty lub niema go zupełnie. Chlorki zmniejszone w chorobach gorączkowych, szczególnie w zapaleniu płuc, podczas tworzenia się wypociny i po znacznej utracie kwasu solnego przez wymioty w chorobach żołądka,

W normalnych warunkach w »*urina potus*« chlorki nieco zmniejszone (proporcyonalnie do zmniejszenia się procentowego składników stałych).

9. Cukier.

Próba Mohra: Do moczu dodaje się równą objętość stężonego ługu potasowego i gotuje. W razie obecności cukru zabarwienie brunatne. Granica czułości około 0·2%. Mocz normalny także choć tylko bardzo słabo ciemnieje.

Próba Fehlinga: Potrzebne dwa roztwory: I. *Cupr. sulphuric. 34·639 gr. Aq. dest. 500·00. II. Natr. caustic. 60·00 Salis Seignetti cryst. 175·00 Aq. dest. 500·00.* Do próbówki dodaje się po 5 cm.^{3} jednego i drugiego płynu, następnie badanego moczu i gotuje. W razie obecności cukru, osad tlenku miedziawego. Ilości podane wyżej odpowiadają dokładnie 0·05. gr. cukru gronowego.

Próba Nylandera: 2 gr. zasadowego azotanu bizmutu, 4 gr. soli Seignetta i 10·5 gr. wodorotlenku sodowego rozpuszcza się w 100 gr. wody dest. Rozczyn daje się przechować długi czas bez zmiany. 10 obj. moczu gotuje się przez kilka minut z jedną obj. odczynnika; w razie obecności cukru powstaje czarny osad zredukowanego bizmutu. Próba bardzo pewna.

Reakcya dwuazotowa Ehrlicha.

Odczynniki: I. Nasycony rozczyn kwasu sulfoanilowego w 100 cm.^{3} wody z dodatkiem 5 cm.^{3} kwasu solnego.

II. 1/2% wodny rozczyn azotynu sodowego.

Wykonanie próby: Do 10 cm.^{3} rozczynu 1. dodaje

się 4 krople rozczynu 2., 10 cm.[3] badanego moczu i amoniaku do reakcyi alkalicznej. Normalny mocz daje zabarwienie co najwyżej pomarańczowe, gdy tymczasem mocz gorączkujących i t. d. zabarwienie szkarłatne z pianą różową:

Badanie treści żołądkowej.

Kwasota ogólna: Miareczkowanie 1/10 N. ługiem sodowym z dodatkiem fenoloftaleiny.

Wolny kwas solny: *a)* Próba Günzburga: alkoholowy rozczyn 10% floroglucyny i 5% waniliny; kilka kropli odczynnika z kilku kroplami badanej treści ogrzewać ostrożnie w parowniczce porcelanowej, zabarwienie czerwone.

b) Papierki napojone barwikiem Congo zabarwiają się niebiesko.

c) Tropeolina 00. zabarwienie rubinowe.

d) Fiolet metylowy b. rozcieńczony zabarwia się niebiesko.

Kwas mlekowy: 4% woda karbolowa daje z kroplą chlorku żelazowego zabarwienie ametystowe, które po dodaniu śladu kwasu mlekowego zmienia się w żółte.

Badania bakteryologiczne.

Na prątki gruźlicze: odpowiednio cienko zrobiony preparat utrwala się przez trzykrotne przeciągnięcie przez płomień i barwi przez 10 minut na gorąco rozczynem Ziel-Neelsena: *Fuchsini 1·0*; *Spir. vin. 10·0*; *Acid. carbol.*; *5·0 Aq. dest. 100·0* po opłókaniu wodą podbarwia przez minutę rozczynem: *Methylen. caerul. 2·0*; *Acid. sulfur. 25·0*; *Aq. dest. 100·0*; Obserw. w balsamie kanad. Prątki gr. czerwone, inne prątki i jądra niebieskie.

Na gonokokki: Preparat jak powyżej zabarwić wprost wodnym rozczynem fuksyny lub błękitu metylenowego, opłókać wodą, balsam.

Metoda Grama: Barwi się rozczynem fioletu gencyanowego w 5% wodzie karbolowej, następnie 2—3 minut rozczyn: jodu 1·0; jodku potasowego 2·0; wody destylowanej 200·0; w końcu alkohol absolutny aż do odbarwienia. Gonokokki nie barwią się. Preparat można podbarwić n. p. wodnym rozczynem fuksyny.

KRÓTKIE WSKAZÓWKI

o sztucznych kąpielach mineralnych

podał

Dr. Jan Regiec.

I. Wskazówki ogólne.

Kąpiel pełna po szyję sięgająca wymaga:

dla dorosłych . . . 200—400 litrów
dla dzieci . . . . . 50—150 litrów

Kąpiel sięgająca po dołek podsercowy:

dla dorosłych . . . 100—150 litrów
dla dzieci . . . . . 30—100 litrów

Kąpiel nasiadowa . . . . 20—30 litrów.

Co do ciepłoty rozróżniamy:

Kąpiel	zimną	od 10	do 20^0 C.	czyli	od 8	do 15^0 R.
»	chłodną	» 20	» 28	»	» » 15	» 22 »
»	letnią	» 28	» 34	»	» » 22	» 26 »
»	ciepłą	» 34	» 40	»	» » 26	» 32 »
»	gorącą	powyżej 40^0 C.		czyli	powyżej 32^0 R.	

Jako kąpiele mineralne w ścisłem znaczeniu mają zastosowanie tylko kąpiele ciepłe i letnie o wyższych stopniach ciepłoty, zaś gorące jako miejscowe np. kąpiele nożne. Pełne kąpiele powyżej 40^0 C. znoszą tylko wyjątkowo ludzie z bardzo zdrowem sercem.

Zimne i chłodne kąpiele stosuje się z pożytkiem tylko jako zabiegi wodolecznicze, t. j. działające przez swoją ciepłotę. Zabiegi takie powinny trwać któtki czas, najwyżej 5 minut, który zatem nie wystarcza na przeniknięcie naskórka drobinami soli w kąpieli zawartych; a przez to zadrażnienie zakończeń nerwowych w skórze, tem mniej na ewentualną resorbcyą do krwi i limfy.

Czas trwania kąpieli mineralnej powinien wynosić od 10 do 30 minut. Pod tym względem i co do ciepłoty kąpieli należy się kierować nietylko wskazaniem chorobowem, wiekiem, stopniem odżywienia, ogólnym stanem

zdrowia (serce!), ale także indywidualnością leczącego się, która tu odgrywa bardzo ważną rolę. Zawsze należy zaczynać od kąpieli krótkotrwałych, później postępować w miarę jak chory kąpiele znosi. Od powyższych okoliczności zależy także, jak często chory ma się kąpać i ile kąpieli wziąć.

Rzadko kiedy osobniki nawet zdrowe i silne znoszą dobrze kąpiele codzienne przez dłuższy czas. Należy tedy urządzać przerwy a mianowicie słabszych, niedokrewnych i licho odżywionych kąpać co drugi dzień; silniejszym zalecać jednodniową przerwę co dwie do trzech kąpieli. Doświadczeni balneologowie twierdzą, że przeciętnie leczący się kąpielami potrzebują 2 dni wolnych od kąpieli w tygodniu, a nadto, że w porze letniej na świeżem powietrzu znoszą częstsze kąpiele niż w porze zimowej w mieście.

Korzystnem jest obmywanie lub oblewanie chłodniejszą wodą po kąpieli ciepłej, zabieg ten nie jest jednak wskazanym u reumatyków, chorych na ischias i t. p. — w innych zaś wypadkach należy do niego użyć wody o tej samej zawartości składników mineralnych jaką posiada kąpiel.

Ilość kąpieli zawisła od wskazania chorobowego, np. w niektórych chorobach kobiecych wystarczy 30 kąpieli, w innych np. u dzieci skrufulicznych ilość ta stanowić ma zaledwie jeden okres leczenia. Choremu nigdy nie obiecywać zbyt rychło dobrych wyników, jego to może łatwo zrazić, gdyż wynik następuje często dopiero w długi czas po zaprzestaniu kąpieli.

Jakiej wanny należy używać?

Co do materyału najpraktyczniejszą do użytku w domu, gdzie nie zachodzi obawa zakażenia się od innych chorych w tej samej wannie kąpać się mogących, jest bezsprzecznie wanna drewniana pokostowana i olejną farbą pociągnięta. Do kąpieli siarczanych, borowinowych, zawierających związki jodu nadaje się niemal wyłącznie tylko wanna drewniana. Wanny metalowe powinny być również lakierem powleczone. Wanny marmurowe, porcelanowe nadają się tylko wtedy do kąpieli mineralnych, jeżeli są z jednego kawałka zrobione, nie sklejane.

II. Wskazówki szczegółowe.

a) **Kąpiele solankowe.**

Głównym składnikiem solanek mineralnych jest chlorek sodowy a po nim idzie węglan sodowy i chlorek potasowy, z gazów zaś bezwodnik węglowy.

Najwięcej zbliżonym materyałem do przyrządzania sztucznych kąpieli solankowych są sole otrzymane przez odparowanie odnośnych solanek. Te sole z różnych wód

otrzymywane są do siebie bardzo zbliżone co do swojego składu, zatem jest rzeczą prawie obojętną, której do kąpieli użyjemy. Ilość nie powinna przekraczać 3% dodatku i to w przypadkach ciężkich, a rozpoczynać należy od 1,5%. U dzieci małych o skórze delikatnej wystarczy 0,5% do 1%. Z tego wypadnie na pełną kąpiel dla dorosłego 3—12 kg., zaś dla dziecka 1/4—2 kg. soli.

Zważywszy na dosyć wysoką cenę soli wyrabianych z wód mineralnych tego rodzaju kąpiele można zalecać tylko zamożnym. W przeważnej liczbie przypadków można tych soli używać tylko jako przymieszki do zwykłej soli kuchennej, a gdzie i na ten wydatek nie można sobie pozwolić, należy użyć samej soli kuchennej.

Ale i ten dodatek w bardzo wielu przypadkach przy znacznej liczbie kąpieli okaże się za drogim. Znakomicie zastępuje sól kuchenną kainit znajdujący się w naszym kraju w wielkich pokładach w Kałuszu, którego głównymi składnikami są chlorek sodowy, chlorek potasowy i siarkan magnowy. Zważywszy, że własności lecznicze kąpieli solankowych przypisują się głównie chlorkom alkalicznym, z których chlorek potasowy ma działać jeszcze energiczniej na przemianę materyi w ustroju niż chlorek sodowy, kainit jest znakomitym materyałem do kąpieli a przy tem bardzo tanim, bo cetnar metryczny kosztuje w Kałuszu niespełna 2 korony.

Kainit denaturowany dodatkiem barwika »Mineralschwarz« a sprzedawany w takim stanie w Kałuszu do celów rolniczych nie nadaje się do kąpieli.

Sól morska stosunkowo u nas droga ma mniejszą wartość jako materyał do kąpieli od kainitu.

Tak do kąpieli ze soli kuchennej jak i z kainitu należy dodać mniej więcej 1/4% sody, która zmydlając tłuszcz pokrywający skórę i rozmiękczając przyskórek ułatwia działanie lecznicze.

Do częściowych kąpieli np. nożnych, względnie do okładów mających znaczenie niejako ciągłej kąpieli w gruźlicy kości i stawów można użyć z bardzo dobrym skutkiem ługu pokrystalicznego, otrzymywanego przy wyrobie soli z wód mineralnych zwłaszcza jod zawierających. W ługu tym znajduje się przeważna część związków jodu w wodzie zawartych. Takiego ługu trzeba dodawać do kąpieli 10%, zaś do okładów 15%.

b) **Kąpiele żelaziste.**

Naturalne wody żelaziste zawierają zazwyczaj małe ilości żelaza w postaci dwuwęglanu żelazawego. Przyrządzanie tego rodzaju kąpieli sztucznych napotyka na znaczne trudności, najwygodniej użyć do tego celu surowego winianu potasowo żelazowego, sprzedawanego w postaci t. zw. kul żelaznych (globuli martiales) lub siarkanu żelazawego. Jedna taka kula waży 25 gr. zaś na kąpiel pełną dla dorosłego używa się ich 3—5.

Siarkanu żelazawego używa się zaś zazwyczaj w mięszaninie: 30—60 gr. Ferrum sulphuricum venale i około 100 gr. potażu, lub co korzystniej 500 gr. soli kuchennej i 100 gr. węglanu sodowego. Dla dzieci $^1/_8$ do $^1/_2$ tej ilości. Do kąpieli żelazistych należy zaliczyć kąpiele z borowiny żelazistej, jak krynicka, francensbadzka i t. p., bo najważniejszym leczniczym składnikiem tej borowiny jest siarkan żelazawy. Na tej podstawie powszechnie są dziś stosowane sztuczne kąpiele ze soli borowinowej i ługu borowinowego Mattoniego. Przeważnie w użyciu są półkąpiele dosyć ciepłe (35—37·5° C.) przez 30 minut przeciętnie. Na taką półkąpiel daje się 250—500 gr. soli borowinowej rozpuszczonej poprzednio w gorącej wodzie, lub 1000 gr. ługu. Dla dzieci ilość stosunkowo mniejszą.

c) **Kąpiele siarczane.**

Do przyrządzania kąpieli siarczanych, t. j. nasyconych siarkowodorem używa się dodatku 100—200 gr. t. zw. wątroby siarczanej. Ilość dodatku zależy nietylko od ilości wody kąpielowej, ale także od jakości wątroby siarczanej. Dobry preparat powinien głównie zawierać pięciosiarczek potasowy $K_2 S_5$, który łatwo ulega w wodzie rozkładowi i wydziela dużo gazu. Takiego dodatku wystarcza 100 gr., często jednak należy dodawać daleko więcej, aby kąpiel należycie czuć było gazem. Wanna powinna być drewniana, nakryta mokrem prześcieradłem w miarę możności szczelnie około szyi kąpiącego się owiniętem, aby trującego gazu nie wdychiwać. Przedmioty metalowe należy z łazienki usunąć, bo czernieją — zapas wątroby siarczanej należy trzymać w słoju szklanym lub porcelanowym szczelnie zatkanym, bo ciało to bardzo chciwie przyciąga wilgoć, rozpływa się i rozkłada. Kąpiele siarczane powinno się kombinować ze słonemi.

Wskazania chorobowe do kąpieli siarczanych wymagają przeważnie wyższych ciepłot (35—40° C. dla miejscowych kąpieli do 50° C.). Tu ciepłota sama ma wielkie znaczenie lecznicze.

d) **Kąpiele z bezwodnikiem węglowym.**

Przeważna część naturalnych solanek i wód żelazistych zawiera znaczne ilości bezwodnika węglowego, niektóre bardzo dużo jak Nauheim, Kissingen, Krynica, Szczawnica, Łęgiestów i t. d. Gaz ten bardzo silnie zadrażnia skórę, wzmacnia czynność serca, to też uchodzi słusznie za bardzo cenny składnik kąpielowy. Stąd i kąpiele sztuczne z bezwodnikiem węglowym są dziś bardzo rozpowszechnione. Sposoby ich przyrządzenia są rozmaite. Najprostszy jest taki: do kąpieli zwykłej względnie solankowej lub żelazistej dodaje się 500—1000 gr. dwuwęglanu sodowego, a potem z chwilą, gdy kąpiący się wchodzi do wanny, wlewa się powoli taką samą ilość surowego kwasu solnego o ciężarze gatunkowym 1·20.

Najwygodniej wprowadzać kwas solny ze szklanego irygatora rurką kauczukową, unikając naturalnie zamknięcia metalowego, Zamiast kwasu solnego można użyć kwasu w postaci stałej, np. kwasu winowego. Wszystkie tak bardzo dziś reklamowane »cegiełki« do wyrobu kąpieli gazowych, tak zagraniczne jak i krajowe z fabryki »Tien« są właśnie z kwasu winowego. Użycie takich cegiełek jest może nieco wygodniejsze ze względu na transport i przechowanie, ale jednostajne wprowadzenie kwasu w kąpiel, a zatem i jednostajne nasycenie jej wywiązującym się gazem jest nieco utrudnione.

Wobec wysoko dziś rozwiniętego fabrycznego wyrobu bezwodnika węglowego, używają go w zakładach kąpielowych także i do kąpieli gazowych (sposób Kellera i inne). Jest to rzecz kosztowna, dająca się urządzić tylko w większych zakładach kąpielowych,, a nadto nie pozbawiona stron ujemnych co do samego nasycania kąpieli gazem. A wreszcie może i ten bezwodnik węglowy wywiązujący się dopiero w kąpieli (in statu nascendi) nie jest bez znaczenia leczniczego. Znaczna ilość tego gazu w kąpielach naturalnych pochodzi z rozkładu dwuwęglanów już w wannie się odbywającego.

Wanna w czasie kąpieli powinna być nakryta mokrem prześcieradłem, aby gazu nie wdychiwać. Ciepłota kąpieli może być niższą o 2° C. przeciętnie, niżby była wskazaną bez bezwodnika węglowego, bo bańki gazu na skórze osiadające sprawiają uczucie ciepła. Kontrola lekarska chorych używającch tego rodzaju kąpieli, zwłaszcza »sercowych« powinna być bardzo ścisłą, stopniowanie systematyczne.

Poza tymi kąpielami, naśladującymi naturalne kąpiele mineralne, są w praktyce w użyciu kąpiele z innymi dodatkami nieorganicznymi i organicznymi. z których najważniejsze są:

e) **Kąpiele sublimatowe.**

Na jedną kąpiel:	Sublimatu . .	2—10 gr.
	Alkoholu . .	5—25 «
	Wody dest. .	200 «

f) **Kąpiele aromatyczne.**

Przyrządza się przez dodatek odwaru ziół aromatycznych (Species aromat.), jak mięta, macierzanka, szałwia, rumianek, tatarak i t. p.250—1000 gr, suchych ziół zaparza się 2—4 litrami wrzącej wody i napar wlewa do kąpieli dla dorosłych, dla dzieci stosunkowo mniej. Zamiast odwaru można użyć odpowiednich nalewek wyskokowych (Spirit. aromat.) 50—125 gr. na kąpiel.

g) **Kąpiele słodowe.**

1—3 kg. słodu jęczmiennego gotuje się przez $1/2$ godziny w 4—5 litrach wody i wlewa rozczyn do kąpieli. Podobne kąpiele otrzymuje się z odwaru z takiej samej ilości pszenicznych otrąb.

Kąpiele aromatyczne i słodowe kombinują się ze solankowymi z bardzo dobrym skutkiem zwłaszcza u dzieci krzywiczych.

h) **Kąpiele igliwiowe.**

Robi się przez odpowiedni dodatek albo odwaru świeżych liści sosny, jodły i innych drzew szpilkowych, albo gotowych wyrobów aptecznych, jak łyżeczkę ol. pini, lub 250—500 gr. extr. pini silvestr. na dużą kąpiel.

i) **Kąpiel gorczyczna.**

100—200 gr. mąki z nasienia gorczycy zarabia się z zimną wodą i otrzymane ciasto rozdziela w kąpieli. Zamiast tego można użyć: Ol. sinapis 2,00; Spirit. vini 25·0.

j) **Kąpiele garbnikowe.**

500—1000 gr. kory dębowej, wiązowej, kasztanowej lub tyleż suchych liści orzecha włoskiego gotuje się z trzema litrami wody i odwar wlewa do kąpieli. Niektórzy lekarze przypisują odrębne znaczenie kąpielom z liści orzecha włoskiego w krzywicy i niedokrewności. Zamiast odwaru można użyć: Acid. tannic. 20—50 gr.; Spir. vini 50 gr.; Aqu. dest. 200.

SKOROWIDZ

zdrojowisk, kąpielisk i uzdrowisk.

Skrócenia: C. = Celsius, c. = ciepłota, km. = kilometry, Zkł. = zakład, m. metry (wzniesienia nad poziom morza), p. = pobyt, p. kąp. = pora kąpielowa, p. zdroj. = pora zdrojowa, st. k. = stacya kolejowa.

Abacya nad morzem Adryatyckiem w Istryi, własność kolei połud. — otwarta cały rok. kąpielisko morskie i st. klim. zimowa od 15. IX — 15. V, łagodny, średniowilgotny klimat, kąpiele morskie od V—IX, urządzenie wytworne, leczenie terenowe, zakład wodoleczniczy otwarty przez cały rok. Dr. H. Ebers, Dr. X. Górski, Dr. B. Kostecki.

Adelheidsquelle, patrz Heilbrunn.

Aix-les-Bains. (Aix en Savoie) Sabaudya, 250 m., cieplice siarczane, 47^0 C. znakomite urządzenia kąpielowe przez cały rok do użycia.

Ajaccio, Korsyka, (Francya), st. klim. zimowa. p. 15. X—30. IV.

Akwizgran = Aachen = Aix-la-Chapelle = Aquisgranum, dwa zdrojowiska: Aachen i Aachen Burtscheid złączone pod jednym zarządem kąpielowym, Prusy nadreńskie, 176 m., silne cieplice alkaliczno-solno-siarczane, 45—56^0 C., urządzenia kąpielowe i na porę zimową.

Algier, półn.-Afryka, fr. Alger stolica Algeryi, st. klim. zimowa, p. X—V. podróż na Marsylię, skąd parowcem w 26 godzin.

Amélie-les-bains, Francya, depart. wsch.-pirenejski, 276 m., słynne z balneotechnicznych swych urządzeń i z łagodnego klimatu cieplice siarczane, od 31^0 do 63^0 C. Właściwa pora kąp. 1. V—31. X., jed i przez cały rok do użycia.

Apollinarisbrunnen, silnie reklamowana szczawa alkaliczna słaba, wydobywana w Heppingen (Prusy nadreńskie)rozsyłana w milionach flaszek rocznie.

Arco, Tyrol południowy, 90 m., st. klim. zimowa, p. l. IX — 15. V. klimat łagodny, kojący, w zimie brak śniegu; wziewalnia solankowa i sosnowa, zakł. wodoleczniczy, lecz. kefirem, mlekiem, winogronami.

Arosa, Szwajcarya, wysoko-górskie uzdrowisko letnie i zimowe, 1860 m. o 200 m. wyżej niż Davos, od st. k. w Chur pocztą tam $5^1/_2$ godz., z powrotem $3^1/_2$ godz. Lecznica dla piersiowych Dra Jacobi'ego, oprócz tego pensyonaty i hotele.

Aussee, Styrya (Salzkammergut), 650 m., silna solanka, 24.5% soli kuchennej zawierająca p. V. — X.

Aix, Francya, depart. de l'Ariège, cieplice obojętne i siarczane.

Axenstein, nad jeziorem czterech kantonów, 750 m., piękne uzdrowisko letnie.

Baden pod Wiedniem, czyli Baden rakuski, 229 m., cieplice ziemno-słono-siarczane, 26—36° C. p. l. V — 15. X. Dr Kümmerling.

Baden w Szwajcaryi, czyli Baden helwecki, 383 m. cieplice ziemno-słono-siarczane, 48° C., urządzenia łaziebne i na porę zimową. P. kąp. cały rok.

Baden-Baden, czyli cieplice szwabskie w Ks. Badeńskiem, 250 m., cieplice solankowe, 65—68° C., najwytworniejsze i najliczniej uczęszczane niemieckie zdrojowisko, klimat bardzo łagodny, licznie odwiedzane jako st. klim. przejściowa. P. cały rok, głównie 16. IV—15 X.

Bagnères de Luchon, Francya, depart. górn. Garonny, 628 m., cieplice siarczane w Pirenejach, 17—66° C., w ślicznem położeniu, klimat łagodny, znakomite urządzenia balneotechniczne. P. kąp. cały rok ale głównie 15. VI — 15. XI.

Balaton Füred, = Błotne jezioro.

Bardyjów, = Bartfeld, półn. Węgry, na pograniczu Galicyi, 310 m., szczawy wapniowo-żeleziste, urządzenia balneo-techniczne przestarzałe, w ostatnim czasie nieco ulepszone. Pobyt tani. St. kol. w miejscu.

Berèges, Francya, (Pireneje), 1240 m. cieplice siarczane, 31—45° C. Najwyżej położona st. klim. we Francyi.

Bath, w Anglii, z Londynu w 3 godz. koleją 3 źródła cieplicy wapniowej, od 42° do 47° C., bardzo licznie odwiedzanej (rocznie około 30.000 osób). Pobyt drogi.

Berchtesgaden, Bawarya, 580 m., st. klim. letnia i solanka.

Biarritz, Francya w zatoce Biskajskiej, kąpielisko morskie. Pobyt bardzo drogi. Pora kąp. od 1. V — 15. X., zimą st. klim., ale nie dla chorych piersiowych. Dr Bohdanowicz (od maja do grudnia).

Bilin, w Czechach, 200 m., 2 mile od Cieplic cze-

skich, silne szczawy alkaliczne, na miejscu zakład wodoleczniczy Sauerbrunn. (p. ogł.).

Birsztany. Litwa (gub. wileńska), solanka od 0 do 3%, urządzenie zdrojowe i kąpielowe w ostatnim czasie znakomicie ulepszone przez Dra Radeckiego L. zakład, Ceny wszystkie bardzo umiarkowane. P. kąp. 15. V — 30. IX. Dr Zachorski.

St. Blasien, Badeńskie, 772 m., letnia st. klim. i lecznica Dra Sander'a dla piersiowych całoroczna.

Błotne jezioro, na Węgrzech, kąpiele jeziorne w miejscowości zwanej Siófok.

Bojarka, wieś o pół godz. od Kijowa, zakład kumysowy, własność i kierownictwo Dra Jadowskiego, otwarty 1. V—1. IX.

Bordighera, półn. Włochy, nad zatokę genueńską pomiędzy Mentoną a San Remo, st. klim. zimowa. P. 15. X. — 15. V.

Bozen, południ. Tyrol. 260 m., st. klim. przejściowa, leczenie winogronami.

Borszék, w Siedmiogrodzie, 381 m., szczawy alkaliczno-żeleziste, w kwas węglowy wolny bardzo zamożne, P. zdr. kąp. tylko 1. VII — 31. VIII. Rozsyłka wód bardzo wielka.

Brighton, Anglia, sławne kąpiele morskie, źródła siarczane i żelaziste.

Budapeszt, stolica Węgier, cieplice słabo siarczane, 45—63° C., wspaniałe urządzenie t. zw. Kaiserbad, Reitzenbad i Lucasbad. W pobliżu Budy są bardzo liczne źródła wód gorzkich, z nich najważniejsze: Hunyady, Attilla. Deak, Rakoczy i Wiktorya.

Bourbonne les bains, Francya (Wogezy), silne słone cieplice. 58—66° C., nazwane francuskim Wiesbadenem. P. zdr. 15. V.—15. X.

Bournemouth, w Anglii, uzdrowisko nadmorskie, wielkim obszarem lasów otoczone, ciepłota powietrza zimą przeciętnie + 7·2° C,, mnóstwo wspaniałych will, lecznica dla piersiowych.

Busko, Król. polskie, gub. kielecka, pow. stopnicki, zakład zdrojowo-kąpielowy wód solno-alkaliczno-siarczanych, LL. Dr Dymnicki, Grabowski, Majkowski, Radziszewski, Sulimirski, P. 15. V—30. IX.

Buziás, Węgry, 132 m.. bardzo silne szczawy alkaliczno-żeleziste. Rozsyłka wód do Anglii i do Ameryki bardzo wielka, pobyt tani, p. zdr. 15. V—30. IX.

Bystra, obok Bielska. Śląsk Austr., st. k. Dziedzice-Żywiec. zakł. wodoleczn.. właśc. i kier. Dr Jekeles.

Cannes, Francya, tuż nad morzem Śródziemnem st. klim. zimowa znakomita. p. pob. w celu klim.. 4. X—1. V. dla kąpiel mnrskich 1. V. — 30. X.

Capri, st. klim. zim. na wyspie tej nazwy. parowcem z Neapolu 3—4 godz.

Catania, Sycylia, st, klim. zim. P. 15. XI—31. III. średnia ciepłota zimowa 11·5° C.

Cauterets, Francya, (depart. wysokich Pirenejów), 930 m. słynne cieplice siarczane, 15—55° C., p. kąp. 15 VI. — 15, IX.

Churwalden, Szwajcarya. 1270 m., st. klim. letnia wysokogórska, p. pob. 1. V. — 30. IX.

Chudowa, Sląsk Pruski, 400 m. szczawy alkaliczno-żeleziste, Dr Oświecimski.

Ciechocinek, Król. polskie, st. k. żel. warszawsko-bydgoskiej, solanka ½ = 4%, Dr Arnstein, Asterblum, Certowicz, Ciągliński, Górski, Lewenstein, Lubowski, Pajewski, Ruppert, Stockmann, Tannenbaum i Wolberg.

Cieplice czeskie, = Teplitz-Schönau, Czechy, 220 m., słynne cieplice obojętne, 32—48° C.

Cieplice Trenczyńskie, = Trenczyn = Trencsin-Teplitz, Węgry, 250 m., cieplice siarczane, 38—40° C., Dr Filipkiewicz, Dr Wobr.

Cieplice warażdyńskie, = Töplitz Warasdin = Warażdyn, Kroacya 274 m., cieplice ziemno-siarczane, 57° C.

Contrexéville we Francyi 345 m. 6 god., koleją od Paryża, zimne źródła ziemne do kąpieli i do picia.

Copoty, (niem. Zoppot), pod Gdańskiem, st. kąp., kąpielisko morskie, b. mało soli, mała fala, licznie uczęszczane przez Polaków. Szpital dla dzieci zołzowych na 65 łóżek. 15. VI — 30. IX. Dr Sterling.

Cranz, p. Koło.

Darków, niem. Darkau, Śląsk austr., st. kol., jodowo-bromowe źródła słone, p. 1. V. — 15. X.

Davos, Davos-Dorf, 1574 m., Davos-Platz, 1560 m., Szwajcarya. Dwa łączące się z sobą uzdrowiska, st. klim. zimowa lecznica dla piersiowych Dra Turbana, lecznica dla uczniów i uczennic, st. k., pobyt latem a głównie zimą.

Dieppe, Francya (Normandya), wyborne morskie kąpielisko, p. 1. VI. — 15. X.

Dorna-Watra, Bukowina w Karpatach, szczawa alkaliczno-żelezista, własność rządu. p. 15. V — 30. IX.

Druskieniki, Litwa (gub. gródzieńska). 17 klm. od st, k. ż. warszawsko-petersburskiej, 200 m., solanka 1%, L. L. Bujakowski i Szepietowski, zakład zdrojowo-kąpielowy znakomity, p. 15. V, — 30. IX.

Drużbaki, dwie wsi: Drużbaki niżnie i wyżnie, Węgry (Spiż), Cieplica wapniowa, 24·2° C., już w r. 1541 opisane po łacinie przez W e r n h n e r a, a po polsku w r. 1640 przez P e t r y c e g o, w XVII wieku przez magnatów polskich licznie odwiedzana, obecnie bardzo mało przez chorych uczęszczana, pobyt nader tani.

Elster, Saksonia, 491 m., alkaliczno-słono-żeleziste wody, podobne do Franzensbadzkich, wyborne balneotechniczne urządzenia, Dr Błociszewski.

Ems, Ks. Nassauskie, 91 m., słynne cieplice słono-alkaliczne, 28—46° C., p. l. V, — 1. X.

Ernsdorf, zob. Jaworze.

Euganejskie zdroje, Włochy, w zachodniej stronie Padwy, dawniejsze wulkaniczne wzgórza ujawniły tu liczne i silne cieplice ziemno-słone, 80—70° C. w miejscowościach: Abano, Bataglii i St. Pietro Montagnone.

Fachingen, Prusy, (okrąg rządowy Wiesbaden)-112 m., alkaliczna szczawa, zamożna w kwas węglowy, mnogo używana do dyetetycznego i leczniczego użytku, Niema tu urządzonego zakładu zdrojowego.

Feydey s. Leysin, Szwajcarya, kanton Waadt, uzdrowisko wysoko-górskie, 1450 m., lecznica dla piersiowych, też zimowa. Od st. k. Aigle powozem 3 godz.

Franzensbad, Czechy, Franciszkowe Łaźnie, 423 m., alkaliczno-solno-żeleziste szczawy, zamożne w kwas węglowy, wzorowe balneotechniczne urządzenia kąpielowe. Z tutejszej borowiny Mattoniego sól i ług borowinowy, oba przetwory licznie rozsyłane, zastosowane na kąpiele. LL. Polacy: Rosner, Steinsberg, Zeitner. (vid. ins.).

Friedrichshall, w Ks. Sasko Meiningen, dawniejsza salina i zdrój słono-gorzki, powszechnie znana woda gorzka p. i. »Friedrichshallerbitterwasser« ze skutków rozwalniających.

Friedrichsroda, m. w Ks. Sasko-Coburg-Gotha, ulubiona w Niemczech letnia klimatyczna miejscowość w lesie turyngskim, 430 m.: corocznie przez 5.000 osób odwiedzana, p. 15. V. — 15. IX.

Fürstenhof, Styrya, prywatny folwark przy m. Kapfenbergu, 533 m., Zakł. hydropatyczny, dawniej własność Dra Czerwińskiego, przeważnie przez Polaków uczęszczany, pensyonat 60 do 80 kor. tygodniowo od osoby.

Gainfahrn, przy m. Vöslau pod Wiedniem. 200 m., zakład hydropatyczny Dra Friedmanna, pensyonat 100 koron tygodniowo od osoby.

Gais, Szwajcarya (kant. Appenzell), 935 m., najdawniejszy zakład galaktoteraupetyczny, letnia st. kl., pensyonat 4—6½ fr. dziennie od osoby p. 15. V. — 15. IX.

Gastein, = Wildbad-Gastein i Hof-Gastein (niżej położony, mniej wykwintny) po pols. Gastuń, Austrya, (Ks. Salzburgskie), 960 m., cieplice obojętne, 24—48° C., klimat czysto alpejski. Najodpowiedniejszą p. pob. VII i VIII.

Giesshübl-Sauerbrunn, pod Karlsbadem, stac. kol. Czechy, 340 m., znakomita prosta szczawa-alkaliczna. Jest tu zakład hydropat. (vide ins. Mattoni).

Gleichenberg, Styrya. 300 m., szczawy alkali czno solne, klimat łagodny, urządzenia balneotechniczne wzoroowe, L. Polak: Bulikowski. p. pob. 1. V — 30. IX.

Gmunden, Austrya górna, 322 m., nad jeziorem

Traunsee, st. k., uzdrowisko letnie, kąpiele solankowe, wziewalnia, p. l. VI — 1. X.

Goczałkowice, Śląsk pruski, 1/4 godz. od st. k. żel. Pszczyny (Pless), 266 m., solanka jodobromowa, 3% soli kuchennej, wywóz zagęszczonej solanki i soli zdrojowej.

Goriaczewodzk, Ces. rosyjskie, Kaukaz, w górach kabardyńskich, cieplice siarczane 87·9° C. gorące.

Görbersdorf, Śląsk pruski. 550 m. Lecznice dla piersiowych Dra Brehmera, Dra Römplera, oraz zakład dla niezamożnych chorych Dra Weickera. Od st. k. Friedland 20' powozem.

Gräfenberg, Śląsk austryacki, 580 m., przez swego założyciela Priessnitza najdawniejszy i powszechnie znany zakł. hydropatyczny, cały rok otwarty. Dr Ebel.

Gries, południ. Tyrol, 270 m., 1/4 godz. od Bozen, uzdrowisko zimowe, leczenie winogronowe, p. 15. IX—15. V. Pension Sonnenhof pod kierunkiem lek. Dra Nazarkiewicza (vide Ins.).

Grodzisko, Król. pols., St. k. ż. warszaw. wiedeńskiej, zakł. kąpielowo leczniczy, założony przez ś. p. Dra Bojasińskiego dom zdrowia z wygodami, żywienie dyetetyczne z kuchni zakładu. L. Dr Tokarski.

Gubera źródło p. Srebrenica.

Hall rakuski, Górna Austrya, 376 m., wody słone jodo-bromowe. Dr Feuerstein.

Hall tyrolski, Tyrol, 537 m., solanka 26%, urządz. kąpiel. liche.

Hall = Schwäbisch-Hall, królestwo Wirtembergskie, 290 m., solanka 28%.

Hallstadt, Austrya, Salzkammergut (przy Ischlu), solanka 27%.

Havre de Grâce, Francya, kąpielisko morskie.

Helgoland, wyspa na morzu północnem, kąpielisko morskie p. l. IV, — 1. X.

Hélouan-les-Bains, nad Nilem w Egipcie, 35 klm. od Kairu, st. klim. zimowa i cieplice siarczane, 32° C., urządzenie balneotechniczne i pomieszkanie należyte. P. pob. do leczeń klimatycznych, 15. IX — 15. IV: zaś dla kąpieli 1. V. do 1. VI.

Heringsdorf, na wyspie Usedom, Pomorze, st. k., kąpielisko morskie nad morzem bałtyckiem, od lądu wysokopiennym lasem otoczone, licznie uczęszczane. 15. V — 30. IX.

Herkulesbad, zob. Mehadia.

Homburg, Ks. Nassauskie (okrąg rządowy Wiesbaden), 189 m., zdroje żelezisto-glaubers. i żelazisto-słone, uzdrowisko letnie i zimowe, zakł. ortopedyczny, wodolecznicy i żentyczny.

Inowrocław, Ks. Poznańskie, m. powiatowe, od r. 1876 urządzony zakł. silnych kąpiel solankowych 26%. LL. Krzymiński i Przybyszewski.

Interlaken, Szwajcarya, Berner Oberland, wierzchowina berneńska, 568 m., st. klim. podalpejska, leczenia mleczne, żentyczne, winogronowe, poziomkowe, licznie uczęszczane kąpiele, 15. IV—1. X. Koszt dzienny w pensyonacie od osoby 16—24 kor.

Ischia, w zatoce Neapolitańskiej, kąpielisko morskie, cieplice, parówki przyrodzone.

Ischl, Austrya (Salzkammergut), 474 m., solanka 24%, klimat łagodny, wilgotno-ciepły, p. zdr. VI—30. IX.

Iwonicz, Galicya, st. k. ż. o 12 klm. oddalona od zakładu zdrojowego, 410 m., szczawy jodo-bromowosłone, opisywane od r. 1630, źródła Karola i Amelii, około 600 pokoi gościnnych, 3 gmachy łaziebne z 114-ma wannami do kąpieli, nowe łazienki borowinowe i hydropatyczne. Drowie: J. Wernicki, Gabryszewski, Staniszewski, Stauber, Weigel, Lancs, Wachtel, Damański. P. zdr. 15. V—1. X.

Jastrzębie, (niem. Königsdorf-Jastrzęb) Śląsk pruski, 250 m., wody słone, brom zawierające. L. zakładu Dr Witczak.

Jaszczurówka, w Tatrach pod Zakopanem, 908 m., jedyna polska cieplica obojętna 21° C., kąpiele w zbiorniku, hotel wygodnie urządzony, wille osobne. Połączenie omnibusem z Zakopanem.

Jaworze, (niem. Ernsdorf), Śląsk austr., 360 m., zakład wodoleczn., st. k. w miejscu.

Johannisbad, Czechy, 651 m., cieplice obojętne 29° C., st. klim. letnia, pora zdr. 16. V—30. IX. Dr Hamáček.

Kair, Egipt, uzdrowisko zimowe, klimat suchy, gorący, p. 15. X—15. IV.

Kaltenleutgeben, Austrya, 2 godz. od Wiednia, pierwszorzędny w Austryi zakł. hydropatyczny, własność prof. Dra W i n t e r n i t z a, mogący współcześnie pomieścić około 900 chorych, wzorowo prowadzony, pensyonat od osoby 100 kor. tygodniowo.

Kapri, Capri, wyspa w zatore Neapolitańskiej, zimowe uzdrowisko, 138 m., obok Anacapri 300 m.

Karlsbad, Karolowe wary, Czechy, słynne cieplice alkaliczno-glauberskie, 12 zdrojów o c. 30—73° C., (Sprudel, Mühlbrunn, Schlossbrunn, Markbrunn). LL. polscy: Dr Hassewicz, Goldwasser, Osk. Kaufmann, Max. Kaufmann, Kołaczkowski, Kostecki, Kretowicz, Kropf, Maleszewski, Moraczewski, Rosenzweig, Scharf, Süsskind. Toepfer, Wittlin.

Kamionka, Podole rosyjsk., miasteczko nad Dniestrem, jedyne polskie uzdrowisko winogronowe. LL. Bociański Kotsowski.

Kisłowodzk, ces. rosyjskie, Kaukaz, gub. Stawropolska, 864 m., liczne i rozmaite źródła, z tych najważniejszy zdrój Narsan, szczawa alkaliczno-słono-żelezi-

sta z ogromną ilością kwasu węglowego, pora zdrojowa 15. VI—1. X.

Kissingen, Bawarya, 190 m., pierwszorzędne zdrojowisko pod względem balneotechn. urządzeń, znakomite szczawy żelezisto-słone, $10{\cdot}7$—$18{\cdot}4^0$ C. Lekarz Dr Chłapowski Fr. Posiada zakłady: hydropatyczny, dyetyczny i pneumatyczny, p. zdr. 1. V—30. IX.

Koło, (niem. Cranz = Kranzkuhren) pod Królewcem, Prusy wschodnie, st. k., kąpielisko morskie. bywa wielu Polaków. p. 15. IV—30. IX.

Kołobrzeg, (niem. Colberg), Pomorze, st. k., kąpielisko morskie, solanka 5%, bywa wielu Polaków, w kościele św. Marcina kazania polskie, p. 15. IV—30. IX. Dr Weissenberg.

Kossów, (za Kołomyją), lecznica. Dr Tarnawski. (Vide ins.).

Köstritz, Saksonia, 170 m., 22% solankowe kąpiele, tudzież gorące piaskowe, tak urządzone, iż chory leżąc, na świeżem powietrzu może przebywać, p. zdr. 15. V—1. X.

Korytnica, Węgry, Liptów, 847 m., zdroje ziemno-żeleziste, klimat górski.

Kraljevica, miasto portowe w Chorwacyi, włoskie Porte-re, nad morzem Adryat., godzina drogi od Rjeki (Fiume), kąpielisko morskie i uzdrowisko letnie, założone przez Polaka Dra Grodeckiego.

Krankenheil, przy Tölz (górna Bawarya), 650 m., jodo-sodowo-alkaliczne zdroje, p. zdr. 15. V—1. X.

Krapina, Cieplice Krapińskie, Chorwacya, 160 m., cieplice obojętne 41—43^0 C.

Krasnobród, w król. pol., gub. lubelska, pow. zamojski, St. k. ż. nadwiślańskiej Rejowiec, od r. 1888 zakład kumysowy i uzdrowisko z pensyonatem dla chorych piersiowych, utrzymanie miesięczne z kumysowem leczeniem 75 do 100 r. L. zakładu Dr Skłodowski.

Kranz, zobacz Koło.

Kreuth, Bawarya, 812 m., pierwszorzędny zakład galaktoterapeutyczny niemiecki, pyszne lasy, p. zdr. 15. V—30. IX.

Kreuznach, Bawarya, 106 m., słaba solanka, odrobinę jodku i bromku sodu zawierająca, o ciepłocie 8—30^0 C., zasilana 6 źródłami słonemi, pochodzącemi z miejscowości Münster am Stein, o 25' od Kreuznach odległej, ogromny wywóz wyrabianego ługu i soli zdrojowej, p. zdr. 1. V—1. X.

Krondorf, Czechy, 1 mila od Karlsbadu, prosta szczawa alkaliczna, corocznie w ilości około 1 miliona flaszek do dyetycznego użycia rozsyłana, napełnianie wzorowe.

Krynica, Galicya, st. k. ż. Muszyna-Krynica, 589 m., z zdrojem w Słotwinach, nadto zakład hydropatyczny

pod kierunkiem dra Ebersa z pensyonatem od osoby dziennie 10—16 kor., tudzież zakład dyetyczny, własność Dra Skórczewskiego, za opłatą tygodniową od osoby 42—84 kor., wreszcie pensyonat dla pań p. Burzyńskiej. 18 zdrojów szczawy alkaliczno-ziemno-żelezistej, bardzo zamożnej w kw. węglowy, wzorowe urządzenia balneotechniczne kąpieli mineralnych, borowinowych i suchych gazowych. L. zakł. Dr Kopff, nadto Drowie: Aronsohn, Askenazy, Cercha, Dębicki, Ebers, Glücksmann, Grabowicz, Kmietowicz, Lewicki, Lorentski, Piotrowski, Skórczewski, Tyszecki, Wąsowicz, Zarzycki, 1500 pokoi gościnnych, 2 gmachy łazienne o 100 wannach, klimat podalpejski, na miejscu wyrób pastylek krynickich i wyciągu z igliwia świerkowego na kąpiele balsam., p. zdr. 15. IV—30. IX.

Krzeszowice, st. k. ż. 24 klm. od Krakowa, zakład kąpielowy wód siarczanych.

Kudowa, zob. Chudowa.

Landeck, Sląsk pruski, 452 m., cieplice obojętne 22—29° C., nieco siarkowodu i siarczku sodu zawierające. L. zakł. Dr Ostrowicz. Dr Pomorski, Chłapowski A., p. zdr. 15. V—15. IX.

Langeoog, Niemcy, wyspa wschodnio-fryzyjska na morzu niemieckiem, kąpielisko morskie (silne fale). P. 1. VI - 30 IX.

Levico, Tyrol południowy, 533 m., zdroje zawierające siarkan żelaza i kwas arsenawy, mnogo rozsyłane, p. zdr. 1. V—30. IX.

Leysin, p. Feydey.

Libawa, kąpielisko morskie w Bałtyku, p. 15. V—1. IX.

Lippsringe, Prusy (Westfalia), 136 m., wody ziemno-żeleziste, tutejsze gazy źródlane: z tlenu, azotu i kwasu węglowego złożone, używane są do wziewań, p. zdr. 15 V—15. IX.

Lubień, Galicya, 3 mile od Lwowa, 275 m., bardzo obfite zimne źródło siarczane, przyrząd do leczenia chorób górnych dróg oddechowych rozpylaniem wody siarczanej.

Lubownia nowa, Węgry (Spiż), 556 m., zakład zdrojowy w pięknym i rozległym parku szczawy alkaliczne. ziemno-żeleziste. Pobyt bardzo tani.

Luchaczowice, Morawy, 508 m. szczawa słono-jodo-bromowa, na miejscu zwykle z żętycą lub mlekiem wewnętrznie używana, p. zdr. 18. V—30. IX. Dr Spielmann.

Lugano, Szwajcarya, kanton Tessyński, 275 m., st. klim. przejściowa.

Lussinpiccolo na Adryatyku, stacya klim. zimowa. Dr Wobr (p. ogł.).

Madeira, północna Afryka, miasto Funchal, słynna st. klim. południowa wilgotno-gorąca, pensyonat najtańszy tygodniowo 12—15 funt. szterl. od osoby.

Maryenbad, Czechy, 640 m., alkaliczno-glauberskie zimne zdroje w gaz węglowy zamożne, c. 10—15^0 C., (Kreutzbr., Ferdinandsbr., Carolinenbr.), wzorowe urządzenia balneotechniczne. Lekarze Polacy: Dr Dobija, Harajewicz, Kaufmann, St. B. Kwiatkowski, Schermant, p. zdr. 1. V—30. IX.

Maryówka, zakład hydropatyczny 6 km. od Lwowa, Dr Zakrzewski. (Vide ins.).

Mehadia = Herkulesbad, Węgry (Banat), 147 m., słynne cieplice siarczane 39—40^0 C.

Mentona = Mentone, południ. Francya, 1 godz. k. ż. od Nizzy, w zatoce genueńskiej, uzdrowisko zimowe na francuskiej Riviera di Ponente, nader korzystnie położone, umiarkowanie wilgotne względnie ciepłe, pensyonat dziennie od osoby 10 fr., p. pob. 1. X—30. IV.

Meran, wraz ze sąsiedniemi gminami: Ober-Unter mais i Gratsch południ. Tyrol, 319—520 m., st. klim. zimowa, p. 15. IX—15. V, wiosną leczenie galaktoterapeutyczne, jesienią winogronowe, leczenie wzniesienne. Lekarze Dr Binder (willa Stefania, p. ins.), Dr Żuliński.

Misdroy, dobre kąpiele morskie, na wyspie Wolin, koło Szczecina, Pomorze, p. 29. VI—20. IX.

Montecarlo = Monaco, uzdrowisko zimowe, klimat miernie suchy.

Monsummano, Włochy (prowincya Lucca), oprócz cieplic siarczanych 40—50^0 C., przyrodzona parówka w jaskini, p. V—X.

Montreux, Szwajcarya (nad jeziorem Genewskiem kant. Waadt), wspólna miejscowość z 20 sąsiednich gmin złożona, 380 m., st. klim. zimowa o wiele chłodniejsza niż Meran, żętyczne tudzież winogronowe leczenie, ma szczawę alkaliczną, p. 1. IX—15. V.

Morszyn, Galicya, powiat stryjski, st. kol., 316 m., oprócz słonych zdrojów, znakomite słono-gorzkie źródło, wyrób soli zdrojowej do picia i na kąpiele; zakład zdrojowy jest własnością »Towarzystwa lekarzy galicyjsk.«, stanowiąc fundusz wdów i sierót pozostałych po lekarzach. Dr Czaplicki. (vid. ins.).

Münster am Stein, Prusy (prowincya nadreńska) 100 m., niedaleko Kreuznachu, zakład kąpieli słonych bardzo dobrze urządzonych, solanka jodo-bromowa, włatność rządowa.

Nałęczów, Królestwo polskie, o 10 klm. od Lublina, zdroje ziemno-żeleziste, skąpe w kwas węglowy, zakłady: kąpielny, hydropatyczny i kumysowy, pensyonat dziennie $3\frac{1}{2}$ do 5 rs. od osoby. Dr Chmielewski Dyrektor zakładu, tudzież Drowie Chełchowski, Puławski, Saczewicz.

Nauheim, Ks. Hessen-Darmstadt, 140 m., najsilniejsza niemiecka cieplica solankowa, nader zamożna w kw.

węglowy; 35° C. urządzenia balneotechniczne wyborne. Dr Jankowski.

Nenndorf, Prusy (prow. Hessen-Nassau), 71 m., zimne wody siarczane z niemieckich najsilniejsze, tudzież solanka 6%, wzorowe urządzenia balneotechniczne, p. zdr. 1. V—30. IX.

Nervi, Włochy, niedaleko Genui na Riviera di Levante, uzdrowisko zimowe, klimat miernie wilgotny, p. 1. X—1. V.

Neuenahr, Prusy nadreńskie, 87 m., cieplice alkaliczne, 20—40° C. podobne do Ems i Vichy, klimat łagodny, p. z. 1. V—15. IX.

Niekłań, Król. pol., st. k. ż. Iwangrodzko-dąbrowskiej tegoż nazwiska, niedawno otwarty zakład hydropatyczny w willach hr. Platera, okolica leśna, kierownik Dr Misiewicz.

Nizza = **Nice,** Francya (depart. Alp morskich), nad morzem Śródziemnem, ulubiona st. klim. południowa, umiarkowanie wilgotno-ciepła, kąpielisko morskie, pensyonat od 10—20 franków dziennie. Lekarze: Drowie Bohdanowicz (od grudnia do maja), Heymann, p. 1. X—1. V.

Norderney, Hanower, wyspa m. północnego, najznakomitsze niemieckie kąpielisko morskie, lecznica dla zołzowych chorych, pensyonat w hotelach 50 marek tygodniowo od osoby, p. 1 V—15. IX. Dr Panieński.

Nowe Miasto nad Pilicą, Król. pol., gub. Piotrkowska, zakład wodoleczniczy Dra Bilińskiego, pensyonat od 2 rs. 20 kop. do 3 rs. 15 kop. dziennie od osoby. Lekarze: Drowie Biliński, Niedzielski i Skowroński.

Nowy Smokowiec, (węgiersk. Uj-Tatrafüred, niem. Neu-Schmecks), Węgry, w Tatrach, 1005 m. zakład wodoleczniczy i lecznica dla chorób piersiowych Dra Szontagha, uzdrowisko letnie.

Obersalzbrunn, patrz Salzbrunn.

Odessa, w ces. ros., miasto portowe na północnem wybrzeżu morza Czarnego, kąpielisko morskie. Ciepłota wody w morzu waha się latem od 15° do 26° C., średnia jej temperatura 15° do 18° C. W Odeskiej zatoce są trzy naturalne słone jeziora (limany: »Kujalnicki«, »Chadżybeski« i »Klein liebntalski«), służące na kąpiele słonomułowe. Najlepsza pora do nadmienionych kąpiel jest od 20. VI. do 15. VIII. Ocenienie działania skutków (fizyologicznych i terapeutycznych) kąpieli limanów zawdzięczamy ś. p. Drowi Moczutkowskiemu. Lekarze: Kozłowski, Jachimowicz.

Oeynhausen = **O.-Rehme.** Prusy (Westfalia), 134 m., cieplice słone w kw. węglowy zamożne, 26—31° C., od 3 do 9% soli kuchennej zawierające, p. 15. V—30. IX.

Ojców, zakład wodoleczniczy. Lecznica dla chorych nerwowych. Dr Niedzielski.

Ostenda = **Ostende**, Belgia, najwięcej uczęszczane kąpielisko morskie, wspaniałe i zbytkowne urządzenia, pobyt drogi, zakład zbyt ruchliwy i bez spokoju.

Palermo, stolica Sycylii, krajobraz pyszny, bogata roślinność, klimat wilgotno ciepły, stacya klimatyczna południowa, pensyonat w hotelu 15 lirów dziennie, p. 15. X—30. IV.

Pau, Francya (depart. niższych Pirenejów), 207 m., stacya klimatyczna zimowa, cieplejsza o 2° C. od Meranu, pensyonat 10 fr. od osoby dziennie, p. 1. X—15. IV.

Piatigorsk, ces. rosyjsk. Kaukaz, gub. Stawropolska, 993 m., 20 zdrojów siarczanej cieplicy od 29·3° do 51·25° C., tudzież źródła alkaliczno-żeleziste 11° R., urządzenia kąpielowe należyte, nawet zbytkowne, p. 1. V—1. X.

Petersthal, W. ks. Badeńskie, 421 m., jedna z t. zw. Kniebisbäder, najznakomitsze szczawy alkaliczno-ziemno-żeleziste, p. 14. V—3. IX.

Pfäffers, zobacz Ragatz-Pfäffers.

Piszczany = Pistjan, Węgry (komitat Nitrzański), 135 m., cieplice siarczane 57—75° C., tutejszy muł zdrojowy używany na kąpiele, p. 1. V—30. IX. Dr Teichmann.

Plombières, Francya (Wogezy), 421 m., liczne źródła cieplic obojętnych od 19—96° C., kąpiele wybornie urządzone. p. 30. V—15. X.

Półhora, Węgry, Orawa, pod Babią Górą, wody słone jodo-bromowe.

Pontresina, Szwajcarya (kant. Graubinden), uzdrowisko letnie w górnym Engadynie, 1800 m., liczne hotele i pensyonaty od 6 do 10 fr. dziennie od osoby, p. 1. V—30. IX.

Pustomyty, Galicya, 1 mila od Lwowa, wody siarczane zimne, od roku 1879 skromny zakładzik zdrojowo-kąpielowy.

Püllna, wieś w Czechach, źródła wody gorzkiej.

Pyrmont, ks. Waldeck, 130 m., liczne źródła trzech rodzajów: proste szczawy, wody słone 4%, a najważniejsze silne żeleziste zdroje, bardzo zamożne w kwas węglowy, pobyt drogi, p. zdr. 15. V—30. X.

Rabka, Galicya, stac. k. ż. transwersalnej, 500 m., najsilniejsze z europejskich zdroje słono-jodo-bromowe; w tutejszym zakładzie jest od roku 1887 »Lecznica dla dzieci skrofulicznych«, założona przez Tow. Opieki szpitalnej w Krakowie (Kurator Prof. Dr Jakubowski); na miejscu wyrób soli zdrojowej i ługu, klimat podgórski, powietrze czyste. Lekarze: Supiński, Kaden, Lang, p. 15. V—1. X.

Ragatz-Pfäffers, Szwajcarya (kant. St. Gallen), dwa zdrojowiska: Pfäffers 685 m., a Ragatz 521 m., których cieplice obojętne 38° C. służą wspólnie do użycia, pensyonat od 7—10 fr. dziennie. Ragatz zajmują osoby bogate, zaś Pfäffers mniej zamożne, szukające spokoju.

Rehme, zobacz Oeynhausen.
Reiboldsgrün, Saksonia, lecznica dla piersiowych. Dra Drivera też urządzona na zimę.
Reichenhall, Bawarya, 474 m., uzdrowisko podalpejskie, solanka, leczenie wzniesienne (terenowe), zakład aeropneumatyczny i inhalacyjny do wziewań solankowych i balsamicznych (własność Macka) pod kierunkiem znakomitego pneumoterapeuty Dra G. Liebiga, a drugi zakład inhalacyjny (własność Lehmanna) urządzony według systemu Jahra. Ogółem urządzenia balneotechniczne wzorowe, między lekarzami zdrojowymi Dr W. Sadowski, p. zdr. 1. V—30. IX.
Reinerz, Śląsk pruski, 558 m., zdroje ziemno-alkaliczno-żeleziste, wyborna żętyca, klimat górski, kąpiele mineralne wodne i borowinowe znakomicie urządzone, p. zdr. 1. V—30. IX. Dr Stan.
Riviera, wybrzeże zatoki Genueńskiej, pomiędzy Nizzą a Spezią rozdzielone przez Genuę na część zach. Riv. di Ponente i wsch. Riv. di Levante. Na Riv. di Ponente: Nizza, Mentone, San-Remo, Bordighera, Hyeres, Cannes, Monaco, Cordigliano, Genua. Na Riv. di Levante: Pegli, Nervi, Rapallo, Piareggio, Spezia.
Rohicz, Styrya (Rohitsch-Sauerbrunn), 228 m., wody słono-alkaliczne, zamożne w kw. węgl.
Roncègno, południ. Tyrol, 535 m., zdrój arsenowo-żelezisty do picia i do kąpieli na miejscu używany.
Römerbad, południ. Styrya, 207 m., obojętne cieplice 36—38° C., klimat łagodny.
Royat, Francya (depart. Puy de Dome), 415 m., cieplice alkaliczno-solne 20—35° C., pobyt bardzo drogi, zdrojowisko przez arystokracyę licznie uczęszczane, urządzenia balneotechniczne znakomite, p. zdr. 15. VI—15. IX.
Rożnów = (Roznau) Morawy, 380 m., zakład żentyczny i wodoleczniczy.
Ryga, w ces. ros. (gub. inflancka), miasto portowe i forteczne, pierwszorzędne kąpielisko morskie, zakład kumysowy i fabryka sztucznych wód mineralnych, wspaniały zakład hydropatyczny z pensyonatem, p. kąp. 15. V—15. VIII.
Rymanów, Galicya (powiat sanocki), st. k. ż. o milę od zakładu oddalona, 3 zdroje szczawy alkaliczno-słono-jodo-bromowej, Celestyny, Klaudyi i Tytusa, od r. 1881 zakład kąpielowy, wyrób soli zdrojowej, podczas lata kolonia wakacyjna dla ubogich dzieci ze Lwowa. Dr Dukiet, Jodłowski, Regiec i Weigiel, p. zdr. 20. V—20. IX.
Saidschütz, Czechy, zdrój wody gorzkiej mnogo rozsyłanej.
St. Honoré, Francya, 271 m., cieplice siarczane 26—31° C., wspaniałe balneotechniczne urządzenia.
St. Sauveur, Francya, 770 m., cieplice siarczane 20—34° C., najliczniej uczęszczane francuskie zdrojowisko.

St. Moritz, Szwajcarya (kant. Graubünden), 1856 m., st. klim. alpejska i zakład silnych zdrojów żelezistych, bardzo zamożnych w kw. węglowy, p. zdr. 1. VI—15. IX.

Salvatorquelle, woda litowa, czerpana w Preszowie. rozsyłana z Pesztu.

Salzbrunn = Obersalzbrunn, Śląsk pruski, 407 m., szczawy solno-alkaliczne i żeleziste, nadto środki galaktoterapeutyczne, znaczna rozsyłka tutejszych wód urządzenia znakomite, pobyt tani. Dr Grabowski.

Salzungen, ks. Sasko-Meiningen, 250 m., silne solanki 26%, korzystne klimatyczne położenie uczyniło to zdrojowisko niezmiernie ulubionem letniem schroniskiem dla osób zołzowych i podlegających nieżytom, p. zdr. 15. V—1. X.

San-Remo, Włochy, (Riviera di Ponente) w zatoce genueńskiej, uzdrowisko zimowe, które co do ochrony od wiatrów i jednostajności ciepłoty powietrzej przewyższa: Nizzę, Cannes i Hyeres, pensyonat w hotelach 10—12 fr. dziennie od osoby, p. 1. X—30. IV. Lekarze pol.: Dr Ostrowicz, B. Landau.

Sasów, stacya klim., zakład wodoleczniczy. Dr Burzyński.

Sassnitz, na wyspie Rugii, kąpielisko morskie, parowcem od Szczecina, p. 15. VI—15. IX.

Scheveningen, kąpielisko morza północnego w Holandyi, słynne z korzystnego położenia i wspaniałych swych urządzeń. Koszt czterotygodniowego pobytu jednej osoby 450 m., p. kąp. 15. VI—15. X.

Schinznach, Szwajcarya (kant. Aargau), 350 m., klimat łagodny, cieplice ziemno-siarczane 18—34° C., nadto zdrój jodowy z Wildegg, zakład ulubiony przez zamożnych, wyborne urządzenia balneotechniczne. Lek. zakł. Dr Tymowski, p. 15. V—15. IX.

Schlangenbad, Prusy (prow. Hessen-Nassau), 313 m., cieplice obojętne 32° C., p. 15. V—30. IX.

Schwalbach = Langenschwalbach, 313 m., silne szczawy alkaliczno-żeleziste, wyborne urządzenia balneotechniczne, mnoga rozsyłka wód tutejszych, p. 1. V—15. IX.

Seewis, Szwajcarya, kanton Graubünden, st. kolei, 1000 m., wyborne uzdrowisko wysoko-górskie letnie, przejściowe dla Davos.

Selters = Niederselters, Prusy (prow. Hessen-Nassau), wieś, szczawa alkaliczna, wysyłka około 4 milionów flaszek rocznie, zakł. zdrojowego tutaj niema.

Semmering, Rakuzy dolne st. k., 1000 m., uzdrowisko wysoko-górskie letnie i zimowe.

Siofok, p. Błotne jezioro.

Simaiz, w ces. rosyjsk. na południowym brzegu półwyspu Krymskiego 5 wiorst od Alupki, wyborne kąpie-

lisko morskie i stacya klimatyczno-lecznicza ciepła, poddostatek mieszkań dla gości kąpielowych.

Sławijańsk, ces. rosyjskie (gubernia Charkowska), zdroje i jeziora słone 6—10% soli zawierające, latem szpital wojskowy, klimat niekorzystny, pobyt nie tani, a zbyt nudny, p. 15. V—15. VIII.

Sławuta, Wołyń, st. ż. d. brzesko-kijowskiej, stac. klimat. leśna i zakład kumysowy, lecznica dla chorób piersiowych Dra Dobrzyckiego, Dr Przesmycki, Dr Dzierzbicki, zakład otwarty 22. V—22. IX. Pensyonat sześcio-tygodniowy 150 rs. od osoby.

Słotwiny, zob. Krynica.

Sooden, Prusy (prow. Hessen-Nassau), 142 m., klimat łagodny, liczne źródła wód słonych w kw. węglowy zamożnych, 15—30° C., wyborne balneotechniczne urządzenia, pensyonat 36—45 mrk. tygodniowo od osoby, p. 15. V—15. IX.

Solec, Król. pol. (powiat Stopnicki), wieś, zdrój zimny alkaliczno-solno-siarczany, Drowie Danielewski i Siarczyński.

Spaa = Spa, Belgia, 250 m., wytworny zakład kąpielowy silnych wód alkaliczno-żelezistych, zamożnych w kwas węglowy, dawniej przez arystokracyę licznie odwiedzany, obecnie po zniesieniu banku gry mało uczęszczany, opłata zdrojowa na sezon 50—100 fr., w miarę ilości osób, p. zdr. 1. V—30. IX.

Srebrenica, m. pow. w Bośni, źródła siarkanowo-żeleziste zawierające arsen, dziennie używane po 2—4 łyżek stołowych, wprowadzone w handel przez firmę H. Mattoniego, zwane też źródłem Gubera.

Stołopińskie wody, ces. rosyjsk. (gub. Samarska), 210 km. od Samary, źródło słono-siarczane, a drugie żelaziste, tudzież słone jezioro, którego mułu używają do kąpieli. Wyrób kumysu wielki i mnogie jego zastosowanie na miejscu.

Swoszowice, Galicya, 10 km. od Krakowa, st. k. ż., dawniej słynne kopalnie siarki, zimne wapiowo-siarczane zdroje z wielką ilością bezwodnika węglowego i siarkowodoru, ze zakładem kąpielowym. Dr Cholewicz.

Sylt, na wyspie Sylt na m. półn., kąpielisko morskie składa się z dwu miejscowości: Westerland (zbytkowne) i Wennigstedt (skromniejsze, odległe o godzinę), z Hamburga parowcem.

Szaratica, (Morawy), własność Dra Vesely'ego, znakomita woda gorzka.

Szczawnica, (Galicya), w Pieninach nad Dunajcem, 500 m. n. p. m., szczawy słono-alkaliczne, 7 zdrojów: Józefiny, Stefana, Magdaleny itd., dzieli się na zakład górny i zakład dolny na »Miedziusiu«; zakład inhalacyjny solankowy i igliwiowy; dwa zakłady wodoleczniсze t. j. górny pod kierunkiem Dra X. Gorskiego i dolny

pod kierunkiem Dra Kołączkowskiego; mleko, kefir, żętyca; kąpiele rzeczne w Dunajcu; stacya kolei Stary Sącz (41 km.) lub Nowy Targ (39 km.), 5 godzin powozem. L. zakł. Dr Gorski Xaw., lekarze: Dr Hammerschlag, Kołączkowski, Korczyński L., Kretz, Kruszyński, Singer, Żuliński.

Szkleno, Węgry, 1 godz. od Sztiawnic (Schemnitz), ziemne cieplice 30—50° C.

Sliacz = Szliacs, Węgry, 300 m., proste ciepłe wody żeleziste, 11—31° C., w kwas węglowy zamożne, p. 15. V—30. IX.

Szkło, Galicya, 35 km. ode Lwowa, zimne wody siarczane, ma 2 zakł. kąpielowe: wojskowy i cywilny, urządzenia nędzne. Najpierwsza jego monografia Dra Erazma Syxta: »O cieplicach we Szkle« wydana w r. 1527.

Taraps-Schuls, Szwajcarya (kan. Graubünden), 1180 m., klimat alpejski, bogaty zasób źródeł mineralnych: glauberskich i szczaw żelezistych.

Töplitz-Schönau, zob. Cieplice czeskie.

Trenczyn, zob. Cieplice Trenczyńskie.

Trouville, Francya, Normandya, kąpielisko morskie.

Truskawiec, w Galicyi wsch., u stóp Karpat Stryjskich, wieś oddalona od Drohobycza 8 km., st. k., zakład leży w dolinie 420 m., 4 źródła do picia, z nich trzy słono-gorzkie (Maryi, Zofii i Bronisławy), jedno szczawy alkalicznej (Nafta), zakład inhalacyjny systemu Wassmutha. Lekarze zakł.: Dr Pelczar, Dr Krzyżanowski, Praschil, Frey, Węclewski, Mindes, Selzer, p. 15. V—30. X.

Tryest, (u Słowian Terst), kąpielisko morskie, często wiatry Sirocco, Bora.

Tyflis, ces. ros. m. gub., 440 m., liczne cieplice obojętne, zaopatrujące łazienki całego miasta.

Vals, Francya (depart. Ardéche), 10 zdrojów alkalicznych, do wód Vichy składem chemicznym bardzo zbliżonych, lubo zimniejszych, 13—16° C. mających, wywóz tych wód wielki, pobyt tańszy niż w Vichy.

Vevey, Szwajcarya, nad jeziorem genewskiem, 380 m., st. klim. podalpejska, dobra na wiosnę i jesień, z wyjątkiem lipca i sierpnia, nie odpowiednia na zimę dla chorych piersiowych, leczenie winogronowe, pensyonat 7—15 fr. dziennie od osoby.

Vichy, Francya (depart. Allier), 260 m., najznakomitsze zdrojowisko francuskie, cieplice alkaliczne, zdroje: Grande Grille, Célestines, l'Hopital 12—44° C., wspaniałe balneotechniczne urządzenia, ogromny wyrób soli zdrojowej i pastylek. Właściwa pora zdrojowa 1. V—1. X., jednak zakład kąpielowy jest cały rok otwarty. Dr Biernawski.

Vöslau pod Wiedniem, cieplice obojętne 24° C., leczenie winogronowe.

Warnemünde, w. ks. Meklenburg-Schwerin, kąpie-

lisko morskie, dobrze urządzone, ceny nader umiarkowane, p. zdr. 15. VI—18. IX.

• **Warażdyn,** zob. Cieplice warażdyńskie.

Wenecya, nad Adryatykiem, st. klim. zimowa, średnio ciepła, wilgotna, wolna od kurzu i wichrów, słoneczna. Średnia zimowa ciepłota od $1^1/_2$—2^0 C. wyższa, niż w Meranie lub Montreux. Styczeń i luty są na pobyt najodpowiedniejsze. Ujemną stronę stanowi niedobra woda do picia; jesienią są tu dobre morskie kąpiele na Lido, pensyonat 7—10 franków dziennie od osoby.

Westerland, patrz Sylt.

Wiesbaden, Prusy, stolica ks. Nassauskiego, 117 m., cieplice solankowe 50—68° C., nietylko na kąpiele, ale i do picia zastosowane, 900 gabinetów łaziennych, najliczniej uczęszczane niemieckie uzdrowisko letnie i zimowe, urządzenia kąpielowe i na zimę, pensyonat od osoby miesięcznie od 100 mrk. i wyżej, leczenie winogronowe. Dr Mierzwiński.

Wildbad, król. Wirtemberskie, 400 m., obojętne cieplice, 33—37° C., używane na kąpiele i do picia, urządzenia balneotechniczne wyborne, pensyonat 10—15 mk. dziennie od osoby, p. k. 1. V—1. X.

Wildungen, ks. Waldeck, 228 m., szczawy ziemno-alkaliczne i z drój znakomity żelezisty, p. 1. V—1. X.

Wysowa, Galicya (powiat gorlicki) 525 m., od r. 1882 zakład zdrojowo-kąpielowy i żętyczny, szczawy słono-alkaliczno-żeleziste, 6 głównych zdrojów. Dr Ozga, p. 1. VI—1. X.

Zakopane, w Tatrach polskich, 830—1000 m., uzdrowisko letnie i zimowe, st. k. w miejscu, klimat alpejski, pobyt zimowy dla piersiowych. Dr Chramiec, Chwistek, Dłuska, Dłuski, Gaik, Gawlik, Janiszewski, Majewicz, Tabor, Wojczyński, Zychoń, p. zimowa X—V. Liczne pensynaty, hotele, wille.

Zoppot, patrz Copoty.

Zuckmantel, Śląsk austr., zakład wodoleczniczy.

Żegiestów, Galicya (pow. Sądecki), st. k., szczawy alkaliczno-ziemno-żeleziste, tudzież rzeczne kąpiele w Popradzie. L. Dr Tym. Piotrowski, p. 15. V—30. IX.

UWAGI SĄDOWO-LEKARSKIE.

I. Świadectwa lekarskie i sądowo-lekarskie.

Świadectwa lekarskie, wydawane przez lekarza na żądanie osób prywatnych a nie władz muszą być opatrzone marką stemplową na 1 kor. Świadectwa stwierdzające przebytą ospę lub dokonane szczepienie ochronne tejże, również i świadectwa mające na celu usprawiedliwienie ucznia z jego nieobecności w szkole i t. d. lub z jego opóźnienia się w złożeniu egzaminu w należytym czasie, są wolne od stempla (rozp. z d. 29 czerwca 1834, L. gub. 30736 i obwieszczenie gub. z d. 4 grudnia 1834 L. 75852). Opinie lekarskie co do istnienia choroby umysłowej w celu umieszczenia umysłowo chorego w jednym z krajowych zakładów dla obłąkanych mogą wydawać c. k. lekarze powiatowi i fizycy miast Lwowa i Krakowa (wolne od stempla).

Swiadectwa sądowo-lekarskie czyli tak zwane visa et reperta, podlegają jako wydawane osobom prywatnym ostemplowaniu marką na 1 kor. Forma ich odpowiada w zupełności formie protokołu oględzin sądowo-lekarskich.

Swiadectwo sądowo-lekarskie składa się pod względem formy *z trzech* części: *pierwsza* powinna zawierać imię, nazwisko, wiek, stan, miejsce zamieszkania osoby badanej, wreszcie i miejsce, w którem lekarz ją bada. Po tym wstępie następują krótkie a możliwie dokładne wywiady co do istoty zajścia objawów podmiotowych i co do osób, które w niem czynny udział brały. Jeżeli osoba poddana badaniu jest nieletnią, nieprzytomną lub dotkniętą chorobą umysłową, zasięga się wywiadów od osób ją otaczających.

Druga część stanowi wynik przedmiotowego badania i część tę dzieli się wedle potrzeby na oznaczone liczbami porządkowemi ustępy a to w tym celu, aby się można na nie w orzeczeniu powołać. W części tej zwraca się uwagę na wszelkie szczegóły, podobnie jak w zwykłem badaniu klinicznem, zaczynając od uwag co do

ogólnego odżywiania i budowy ciała osoby badanej, co do stanu ciepłoty ciała, tętna, wrodzonych lub nabytych zboczeń, wreszcie co do chwilowych stanów zresztą fizyologicznych, jak np. ciąży. Po tych uwagach następuje opis ściśle przedmiotowy, zrozumiały nawet dla nielekarza, tyczący się znalezionych śladów obrażeń cielesnych lub innych zaburzeń. W opisie tym należy unikać zwrotów, stanowiących raczej rozpoznanie, jak wierny opis stanu, w jakim badany się znajdował w chwili badania. Jeśli badanie przedmiotowe nie stwierdza zmian anatomicznych dla objawów podmiotowo uczuwanych przez badanego, należy w miejscu odpowiedniem podnieść ujemny wynik badania przedmiotowego.

Trzecią i ostatnią częścią świadectwa jest orzeczenie, które stanowi właściwe rozpoznanie zaburzeń w protokole opisanych, jakoteż i ocenę ich sądowo-lekarską. Ocenę sądowo-lekarską uszkodzeń ciała podaje się na podstawie znajomości odnośnych paragrafów obecnego kod. karn., stosując się nadto do wymagań §. 132 ust. o postępowaniu karnem z dnia 23 maja 1873: »znawcy mają wyrzec w szczególności, które ze znalezionych obrażeń ciała lub nadwerężeń zdrowia same przez się lub w związku z innemi bezwzględnie albo ze względu na szczególne okoliczności przypadku, należy uważać za lekkie, ciężkie lub dla życia niebezpieczne; jakie skutki obrażenia takie zwykle za sobą pociągają i jakie w obecnym przypadku szczególnym stąd nastąpiły, tudzież jakimi środkami albo narzędziem i w jaki sposób takowe zadane były«.

Swiadectwo sądowo-lekarskie.

Stempel 1 Kor.

Katarzyna S., lat 20, żona rolnika z Libertowa, podaje iż ją dnia 19 marca b. r. pobili Józef K. i Tekla jego żona z Gaja, kołkiem z płotu i ręką.

Badanie dnia dzisiejszego wykazuje:

1) Kobieta wzrostu średniego, prawidłowej budowy, dość dobrze odżywiona, nieokazująca ogólnych objawów chorobowych.

2) Na twarzy, a mianowicie na grzbiecie nosa dwa otarcia przyskórka, wielkości ziarna grochu, podobne zdrapanie na górnej wardze po stronie prawej i tuż koło kąta ust prawego, wreszcie smugowate zdrapanie w środku brody, wszystkie strupem zaschłej krwi pokryte.

3) na grzbiecie, wzdłuż całej prawie prawej łopatki, smugowate zasinienie.

4) Kończyna górna prawa przedstawia się o kilka ctm, krótszą w porównaniu z kończyną górną lewą; badana, kończyną tą nie może poruszać, a przy usiłowaniu ruchów biernych ramieniem, doznaje mocnego bólu. Ramię prawe okazuje się prawie w połowie swej długości obrzmiałe, zasiniałe i kątowato zgięte. Kąt zgięcia tego zwrócony jest rozwartością swą ku wewnątrz. Przy badaniu dotykiem czuje się w miejscu tego zgięcia trzeszczenie i wyraźną nieprawidłową ruchomość kości, badanie to sprawia dotkliwy ból.

5) Zresztą na ciele nie ma innych śladów obrażeń.

ORZECZENIE.

1) Obrażenie opisane pod l. 4 przedstawia się jako złamanie kości ramieniowej prawej prawie w połowie trzonu tejże i stanowi uszkodzenie ciała ciężkie połączone z upośledzeniem zdrowia i niezdolnością do pracy, która trwa zwykle w tych przypadkach przez więcej, niż dni 30. Okoliczności tej czy upośledzenie zdrowia potrwa w danym przypadku przez więcej niż 30 dni, na razie stanowczo rozstrzygnąć nie można. Rozstrzygnięcie to będzie możliwem dopiero po zdjęciu opatrunku ustalającego.

2) Obrażenia opisane pod l. 2 i 3 stanowią uszkodzenia ciała lekkie tak razem wzięte, jak i każde zosobna, połączone z upośledzeniem zdrowia około 7 dni trwającem.

3) Złamanie kości ramieniowej mogło być następstwem uderzenia ciałem twardem, tępem, ciężkiem, siłą użytem np. kołem z płotu, otarcia przyskórka na twarzy były zadane najpodobniej do prawdy paznogciami palców.

Co niniejszem, jako zgodne z zasadami nauki lekarskiej, do wiadomości c. k. Sądu podaję.

Dr X. X.

Kraków, d. . . .

II. Uwagi o oględzinach i sekcyi sądowej zwłok.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych i sprawiedliwości z dnia 28 stycznia 1855 r. Nr. 26 dz. u. p. zamieszcza dokładne przepisy, odnoszące się do sposobu wykonania oględzin i sekcyi sądowej zwłok (*vide* Zbiór ustaw Dra Barzyckiego). Oględzin i sekcyi zwłok dokonują dwaj lekarze zazwyczaj w ten sposób, iż jeden (młodszy) wykonywa sekcyę, drugi starszy dyktuje protokół sekcyi.

Gdy jednak jasno jest zrozumiałem, iż obducent lepiej ze stanu znalezionego w zwłokach zdaje sobie sprawę, przeto właściwszem i więcej wskazanem jest, aby obducent sam protokół w miarę postępu sekcyi dyktował. Protokół sekcyi winien być wiernym odbiciem znalezionego stanu rzeczy i winien zawierać opis wszelkich czynności obducenta skierowanych ku możliwie ścisłemu wywiązaniu się z zadania swego. Protokół powinien być podanym w formie zwięzłej, łatwo nawet dla nielekarza zrozumiałej; stanowić ma on wierny opis stanu narządów zwłok, nigdy zaś gotowego rozpoznania. Protokół składa się z 3 części: 1) z nagłówka; 2) z opisu oględzin zewnętrznych; 3) z opisu oględzin wewnętrznych.

W przypadkach, w których zależy na stwierdzeniu tożsamości osoby, należy oględziny zewnętrzne ciała poprzedzić dokładnym a systematycznym opisem odzieży, w jaką zwłoki są przybrane.

Szemat dla protokółu sekcyi:

A. Oględziny zewnętrzne.

1) Zwłoki — płeć (mężczyzny... kobiety... dziecka płci...), wiek, długość ciała, odżywienie, budowa (zboczenia w budowie).

2) Zmiany pośmiertne tj. stężenie pośmiertne utrzymuje się (lub nie) w kończynach górnych... dolnych; plamy pośmiertne... ich umiejscowienie... rozległość... barwa... nacięciem stwierdzone.

3) Zabarwienie powłok (zielone ze zgnilizny i t. d.).

4) W razie stwierdzania tożsamości zwłok; włosy głowy, ich długość, zabarwienie, inne właściwości, włosy zarostu twarzy... kolor tęczówek, opis twarzy i reszty ciała, szczególnych znaków i t. d. np. na rękach jako dowód zatrudnienia.

5) Zachowanie się źrenic (rozszerzone, zwężone, równomiernie lub nie), spojówki (obecność wynaczynionek), naturalne otwory jam ciała jak otwory uszne, nosowe, ust, pochwy i odbytu zawierają ciała obce... treść... lub nie. Z otworów... czuć woń podobną do... W jamie ust... język... zęby. Części płciowe zewnętrzne...

6) Opis uszkodzeń, blizn znalezionych (każde uszkodzenie zosobna oznaczać literami porządkowemi a, b, c, i t. d.

7) Oprócz wyżej opisanych śladów uszkodzenia, innych się nie spotyka.

B. Oględziny wewnętrzne.

(Sekcyę należy wykonać w zwykłym anatomicznym porządku nawet w przypadkach otruć.

8) Powłoki czaszkowe po stronie wewnętrznej okazują... sklepienie czaszki budowa jego... grubość kości... okazuje... Opona twarda... zatoki żylne zawierają krew płynną... skrzepy... Opony miękkie okazują... pod niemi... zwoje mózgowe powierzchowne... Mózg zbitości... na rozkroju... zawartość krwi... komórki... ich rozmiary... zawartość... wyściółka ich... sploty naczyniowe... zwoje mózgu podstawowe... móżdżek... most Varola... rdzeń przedłużony... naczynia na podstawie mózgu... ich grubość... zawartość... Podstawa czaszki po oddzieleniu opony twardej okazuje... Jamy bębenkowe (w razie potrzeby) zawierają...

9) Krtań i tchawica z przodu in situ rozcięta zawiera... Mięśnie szyi... naczynia wielkie szyi... gruczoł tarczykowy... język i gardło... nagłośnia, wnętrze krtani... przełyk... gardziel w górnej części...

10) Mięśnie klatki piersiowej i brzucha... rozwinięte... stan przepony do brzegu żebra... po stronie prawej... po lewej...

11) Ułożenie trzew w klatce piersiowej... worki opłucnowe zawierają... płuca wolne lub przyrośnięte... opłucne płuc... pod niemi... miąższ płuc powietrzny lub nie (w których częściach)... na rozkroju płuco prawe... wejrzenie rozkroju... zbitość... dobywa się treść... za uciskiem... z przeciętych oskrzeli... płuco lewe... opłucne ścienne... gruczoły przyoskrzelowe...

12) Worek osierdziowy wolny... zrośnięty z... zawiera... serce wielkości... pod osierdziem... przebieg naczyń wieńcowych (prosty lub kręty)... komórka lewa zawiera... zastawka dwudzielna... przedsionek lewy... komórka i przedsionek prawy... zastawka trójdzielna... mięsień sercowy... jego grubość... zabarwienie... zbitość... nitki ścięgniste... mięśnie brodawkowe na rozkroju... tętnica płucna zawiera... zastawki jej.,. aorta wstępująca zawiera... błona wewnętrzna jej ściany... zastawki jej... ujścia tętnic wieńcowych i ich drożność... Tchawica i oskrzela z tyłu rozcięta w całej długości okazują... dolna część gardziela.

13) Ułożenie trzew w jamie brzusznej... zawartość worka otrzewnowego... otrzewna jelit... ścięgna... krezka... gruczoły krezkowe...

14) Wątroba wielkości... brzegi jej... powierzchnia... jej torebka... na rozkroju.., powierzchnia... zbitość... zawartość krwi... zabarwienie... woreczek żółciowy... żółć... przewód żółciowy...

15) Śledziona, wielkość... torebka... na rozkroju... zbitość... ilość krwi...

16) Nerka prawa i lewa wielkość... torebki... powierzchnia nerek po złuszczeniu torebek... na rozkroju rysunek... istota korowa... piramidy... miedniczki... moczowody...

17) Pęcherz moczowy zawiera... barwa moczu... (w przypadkach otruć wypuścić czystym cewnikiem mocz do czystego naczynia i przechować)... błona śluzowa pęcherza...

18) Pęcherzyki nasienne... jajniki... macica... jej wielkość... część pochwowa... ujście zewnętrzne... jama macicy... zawiera... pochwa...

19) Żołądek (w przypadkach otrucia podwiązać u wpustu odźwiernika i otworzyć nad naczyniem) ściana zewnętrzna żołądka... zawartość żołądka... jakość treści... oddziaływanie... błona śluzowa...

20) Dwunastnica zawiera... jej błona śluzowa...

21) Trzustka... na rozkroju...

22) Jelita cienkie... treść... błona śluzowa...

23) Jelita grube...

24) Gruczoły zaotrzewnowe...

25) Aorta zstępująca piersiowa... brzuszna...

26) Po wyjęciu trzew okazują żebra... kręgosłup... kości miednicy... kości kończyn...

27) (W razie potrzeby). Po otwarciu jamy kręgowej okazuje rdzeń... jego opony...

W przypadkach sekcyi zwłok noworodków należy w oględzinach zewnętrznych podać cechy odnoszące się do okoliczności, czy dziecię jest donoszone lub nie, a więc: 1) długość zwłok (długość podana w ctm. podzielona przez 5 wyraża miesiąc życia płodowego w drugiej połowie ciąży). 2) Obwód główki, wymiary: prosty, skośny, wielki, dwuciemieniowy, dwuskroniowy, szerokość barków, miednicy, rozmiary ciemienia. 3) stan włosów główki, obecność meszku, stan chrząstek nosa i małżowin usznych, stan paznogci, jąder w mosznach rozwój podściółki tłuszczowej, stan jąder kostnych w dolnej nasadzie kości udowej i ich rozmiar.

Nadto podaje się cechy, po których poznaje się noworodka, a więc: 1) obecność krwi i mazidła skórnego na powłokach ciała; 2) stan pępowiny, oba jej końce; 3) stan przedgłowia; 4) obecność smółki. Celem wyjaśnienia pytania z §. 130 p. k. czy dziecię urodziło się żywem należy wykonać tak zwane próby życia tj. próbę hydrodrastyczną Schreiera i żołądkowo-jelitową Breslaua.

Po ukończeniu sekcyi mają obducenci wydać swe zdanie, czyli orzeczenie w sposób ogólny bez motywów tj. bez powoływania się na odnośne ustępy protokółu. O ile protokół przedstawiał tylko opis przedmiotowego stanu sekcyą stwierdzonego, o tyle orzeczenie stanowi podmiotowy sąd obducentów. Orzeczenie powinno być odpowiedzią na pytania objęte §. 129 ustawy o postępowaniu karnem, a więc powinno mieścić objaśnienie co w danym przypadku było bezpośrednią przyczyną śmierci i co tę wywołało. Jeśli przyczyny śmierci sekcya nie

dostarczyła, należy to wyraźnie w orzeczeniu zaznaczyć. W przypadkach powikłanych, w których nadto zachodzi potrzeba dokonania dalszych badań np. spektralnych, mikroskopowych itd., lub w których ważnemi dla orzeczenia stają się pewne wskazówki przez śledztwo uzyskać się mające, ograniczyć się należy tylko do tymczasowego orzeczenia, zastrzegając sobie na później orzeczenie dokładne i motywowane.

W każdem orzeczeniu należy po wyjaśnieniu przyczyny śmierci podać, czy ona była wynikiem własnej winy denata, przypadku, czy też czynnego udziału drugiej osoby. Jeśli na zwłokach stwierdza się obrażenia, wówczas należy podać w orzeczeniu, czy one powstały za życia, czy też po śmierci, następnie czy je zadała druga osoba; w tym ostatnim razie, należy odpowiedzieć na pytania (§. 12 p. k.): »1) czy czyn ten drugiej osoby sprowadził śmierć *a)* już ze swej natury w ogólności, *b)* lub z powodu właściwego osobistego usposobienia lub z powodu szczególnego stanu obrażonego; *c)* z powodu okoliczności przypadkowych, wśród których czyn spełniono; albo *d)* z powodu przyczyn, które przypadkiem nastąpiły, lub czynem samym były wywołane lub z niego wynikły i czy *e)* śmierci można było zapobiedz wczesną i stosowną pomocą lekarską«.

UWAGA. Na mocy §. 359 u. k. jest obowiązany każdy lekarz uczynić doniesienie w przypadkach zbrodni, a doniesienie to podobnie jak i załączone doń świadectwa lekarskie, mające stanowić dowód i poparcie doniesienia, są wolne od stempla.

Warunki przyjmowania chorych obłąkanych do zakładów publicznych lub prywatnych.

Według §. 273 ust. cyw. za obłąkanego lub głupkowatego ten tylko uznany być może, który za takiego sądownie, po dokładnem zbadaniu zachowania się jego przez wyznaczonych do tego przez sąd lekarzy, uznanym zostanie. W przypadku takim postanowienie sądu do publicznej wiadomości podane być powinno. Sąd w tym razie ustanawia kuratora (§. 269).

Zakłady dla obłąkanych są prywatne albo publiczne. Do prywatnych, zakładanych jedynie za pozwoleniem politycznej władzy krajowej, przyjmowani być mogą chorzy, tylko na podstawie świadectwa lekarskiego, potwierdzającego istniejącą chorobę umysłową. Świadectwo to musi być wystawione przez lekarza powiatowego lub gminnego miejsca pobytu chorego, lub gdyby przez innego lekarza było wystawione, musi być potwierdzone przez lekarza powiatowego lub gminnego i wygotowane najpóźniej w 14 dniu przed wniesieniem prośby o przyjęcie. Jeżeli chory był poprzednio w kuracyi lekarskiej, dodaną być musi historya choroby, skreślona przez lekarza ordynującego. Chorzy, których władza bezpieczeństwa z powodu zagrażającego ogółowi bezpieczeństwa do zakładu prywatnego oddać jest zniewoloną, mają być przyjęci na podstawie świadectwa wystawionego przez lekarza, którym ta władza rozporządza. Lekarz kierujący zakładem ma o przyjęciu chorego w przeciągu 24 godzin donieść trybunałowi pierwszej instancyi, w którego okręgu zakład się znajduje, z prośbą o potwierdzenie odbioru doniesienia. Doniesienie to wtedy tylko ma być zaniechane, jeżeli nie ma wątpliwości, że chory jeszcze pozostaje pod władzą ojcowską. Jeżeli taki chory podczas pobytu swego w zakładzie dojdzie do 24 roku życia, należy o tem, wyszczególniając stosunki jego osobiste, donieść trybunałowi pierwszej instancyi. Tożsamo ma nastąpić, jeżeli zajdą okoliczności, które pociągają za sobą zmianę osoby prawnego zastępcy, a sąd opiekuńczy lub kuratelarny skądinąd

o tych okolicznościach nie wie. Osoby umieszczone w prywatnych zakładach dla obłąkanych, które uważać należy za wyleczone, mają być z zakładu wypuszczone, po porozumieniu z temi osobami, które prosiły o przyjęcie chorego do zakładu, albo w miejsce tychże pieczę nad chorym przyjęły. Także chorzy nieuleczalni nie mogą być w zakładzie dłużej zatrzymywani, jeżeli ich wypuszczenia żądają krewni, lub ich prawni zastępcy. Chorzy niewyleczalni mogą być oddani tylko swym prawnym zastępcom, lub osobom przez tychże wskazanym. Jeżeli z zakładu będą wypuszczone osoby, które władza bezpieczeństwa oddała z powodu grożącego ogółowi niebezpieczeństwa, poprzednio o wypuszczeniu tę władzę należy zawiadomić. Taksamo należy postąpić w razie uwolnienia takich osób na próbę. O wypuszczeniu chorych wyleczonych zostających pod kuratelą należy odnośny sąd zawiadomić.

Zakłady publiczne dla obłąkanych rządzą się własnemi statutami, które muszą być potwierdzone przez ministra spraw wewnętrznych. Zakłady publiczne dla obłąkanych mają czynić doniesienia wyżej wymienione do tychże władz sądowych. Gminy a w szczególności ich organa lekarskie są obowiązane utrzymywać w naoczności tych obłąkanych, którzy nie są umieszczeni w domach obłąkanych i czuwać nad pielęgnowaniem tychże. Chorych na umyśle, którzy nie pozostają pod władzą ojcowską lub opiekuńczą, mają gminy w celu dalszego zarządzenia wskazać temu trybunałowi, do którego okręgu są wcielone. Władze sądowe są obowiązane o ustanowieniu opiekunów i kuratorów dla umysłowo chorych, znajdujących się w zakładach dla obłąkanych zawiadomić te zakłady. (Dz. d. p. z. r. 1874. L. 71).

Przyjmowanie do Kulparkowa i wydalenie. (Tożsamo stosuje się i do Szpitala św. Łazarza w Krakowie). Chorych przyjmuje do zakładu dyrektor na żądanie stron lub władz bezpieczeństwa. Aby chory mógł być przyjęty, należy dyrektorowi przedłożyć: Świadectwo władzy miejscowej z wymienieniem stosunków rodzinnych i majątkowych chorego a także historyą choroby, sporządzoną przez lekarza i poświadczoną przez fizyka powiatowego. Jeżeli oddaje władza bezpieczeństwa, to powinna wymienić fakty. Jeżeli chory ma leczyć się własnym kosztem, to należy jeszcze dołączyć pisemne zobowiązanie tej osoby, która ma spłatę uiszczać. Chorzy winni być oddani do zakładu należycie odziani.

Dyrektor zakładu do 24 godzin powinien donieść o przyjęciu chorego trybunałowi pierwszej instancyi.

O zamierzonem wydaleniu chorych wyleczonych, lub nieuleczonych nie zagrażających publicznemu bezpieczeństwu lub obyczajności i o terminie wydalenia, powinien dyrektor zakładu zawiadomić rodzinę lub pra-

wnego zastępcę, urząd gminy, do której chory jest przynależny, władzę opiekuńczą, jeżeli pod tą władzą zostaje i władzę bezpieczeństwa, jeżeli ona oddała chorego do zakładu ze względów policyjnych.

Przy odbieraniu chorego niewyleczonego, odbierający powinien złożyć dyrektorowi: przyzwolenie władzy opiekuńczej, przyzwolenie gminy, w której chory ma mieszkać i pisemne zobowiązanie się do dalszego pielęgnowania chorego. (Dz. u. k. 1876. 15 Lutego. Nr. 6).

WYMIAR NALEŻYTOŚCI
przypadających lekarzom i weterynarzom
jako znawcom sądowym.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości w porozumieniu z ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 20-go marca 1901 odnoszące się do wymiaru należytości, przypadających lekarzom znawcom, w sprawach karnych. Dziennika ustaw państwa Nr. 34 z dnia 3-go kwietnia 1901. XVI.

Wśród dochodzeń w sprawach karnych i w związku z wykonaniem kary obowiązują obecnie następujące rozporządzenia, odnoszące się do wymiaru należytości dla lekarzy, znawców w miejsce taryfy z dnia 17-go lutego 1855 D. u. p. Nr. 33.

§. 1. Lekarzom-znawcom należy w dochodzeniach karnych wymierzać należytości według następującej taryfy:

A. Za czynności sądowo-lekarskie.

1. Za badanie osoby uszkodzonej, wywód oględzin i orzeczenie w przypadkach uszkodzeń ciała rozmyślnych lub z zaniedbania:
   a) w przypadkach zwyczajnych . . . . 3 k.
   b) w przypadkach wymagających szczegółowego i drobiazgowego badania względnie orzeczenia . . 6 k.
   c) w razie jeżeli potrzeba szczególnego naukowego uzasadnienia orzeczenia . . . . 10—20 k.
2. Za badanie, wywód oględzin i orzeczenie w takich przypadkach, w których niebezpieczeństwo dla zdrowia lub życia powstało w inny sposób, w szczególności za badania, mające na celu stwierdzenie odbycia porodu lub aktu płciowego (mianowicie wśród zamachów przeciw obyczajności i w przypadkach badań matek w obec czynów przeciw życiu dzieci (noworodków):
   a) w przypadkach zwyczajnych . . . . 6 k.
   b) w przypadkach wymagających szczegółowego i drobiazgowego badania względnie orzeczenia . . 10 k.

c) w razie gdy potrzeba szczegółowego naukowego uzasadnienia orzeczenia . . . . 10—20 k.

3. Za wywód oględzin, orzeczenie i badanie narzędzi, plam, leków, trucizn i t. p., o ile zachodzi potrzeba badań takich oddzielnie od badań określonych pod 1 i 2:

a) w przypadkach badań zwykłych, gołem okiem 3 k.

b) w przypadkach badań gołem okiem lecz w obec potrzeby naukowego uzasadnienia orzeczenia. . 6 k.

c) gdy zachodzi potrzeba badań mikro lub spektroskopowych względnie innych sposobów badania fizycznego (w szczególności wśród badań plam krwawych, nasiennych, bakteryi i t. p.) . . . 10—20 k.

4. Za badanie bakteryologiczne wywód i orzeczenie gdy zakładano hodowle bakteryi lub uciekano się do doświadczeń na zwierzętach . . . . 20—40 k.

5. Za sekcyę zwłok ludzkich lub ich części wraz z wywodem . . . . 12 k.

6. Za sekcyę płodu niedojrzałego wraz z wywodem 6 k.

7. Za orzeczenie na podstawie sekcyi zwłok (5—6):

a) w przypadkach zwykłych . . . . 6 k.

b) w przypadkach wymagających szczegółowego naukowego uzasadnienia orzeczeń . . . . . 10—20 k.

8. Za dokonanie samych zewnętrznych oględzin zwłok ludzkich, płodu lub popłodu (bez wykonywania sekcyi) wraz z wywodem i orzeczeniem . . . . . . 6 k.

9. Za obecność w charakterze znawcy:

a) wśród dokonania oględzin . . . . 6 k.

b) wśród wydobywania zwłok z grobu (ekshumacyi) 10 k.

10. Za badanie stanu umysłowego wraz z wywodem i orzeczeniem . . . . 10—40 k. (gdy przypadek wymaga użycia dłuższego czasu i zabiegów będzie wynagrodzenie policzone w myśl końcowego ustępu §. 384 ust. o post. kar.).

11. Za wywód i sprawozdanie w przypadkach ocenienia stanu zdrowia i ciała:

a) osób obwinionych, świadków, znawców, sędziów przysięgłych i t. p. celem stwierdzenia przyczyny ich niestawiania się: we Wiedniu, Pradze, Bernie, Lwowie, Krakowie, Gracu, Lublanie, Tryjeście, Salzburgu i Insbruku . . . . 4 k.
we wszystkich innych miejscowościach . . . 2 k.

b) Za badanie więźniów celem ocenienia zdolności do pracy w zakładach pracy przymusowej i t. p. (o ile badań takich nie objęto osobnym układem lub porozumieniem w myśl §. 9-go) . . . . 1 k.

12. Za obecność przy rozprawach głównych wraz z wynagrodzeniem za czynione przy tej sposobności wyjaśnienia, dokonywanie wywodów i orzekanie: za pierwszą godzinę obecności . . . . 6 k.

za każdą następną chociażby rozpoczętą godzinę obecności . . . . 2 k.
(Obliczania czasu obecności przy rozprawach dokonywać należy za każdy dzień z osobna, a przerwy wśród jednej rozprawy lub pomiędzy kilku po sobie następującemi rozprawami nie dłużej niż godzinę trwające należy wliczać w czas obecności przy rozprawie).

13. Za badanie aktów w miarę ich objętości . 3—10 k.
14. Za orzeczenia wydane na podstawie badań dokonanych przez innego lekarza:

a) w przypadkach określonych pod 1) 2) i 3) *a)* przypadają wynagrodzenia powyżej podane.
b) we wszystkich innych przypadkach jaknajmniej w przypadkach wydawania orzeczeń na podstawie badań i wywodów chemicznych lub technicznych 6 k.
c) w razie potrzeby szczegółowego naukowego uzasadnienia . . . . 10—20 k.

15. Za samo zbadanie na ciele uszkodzonego lub chorego, mające na celu późniejsze podanie wywodu 3 k.
16. Za stawienie się znawcy w skutek wezwania gdy czynność sądowo-lekarska nie odbyła się (w razie jeżeli nie może żądać dyjet) . . . . 3 k.
17. Dyjety i koszta podróży:

a) lekarze pozostający w służbie rządowej mają policzać dyjety odpowiednie swej randze.
b) wszyscy inni lekarze policzają dyjety według IX rangi.

§. 2. Oprócz należytości wymienionych w § 1 mają znawcy prawo żądać zwrotu wydatków uczynionych w gotówce przy czynnościach sądowo-lekarskich (jak za środki dezinfekcyjne, odczynniki i t. p.) nie mogą jednak żądać zwrotu wynagrodzenia za dostarczenie potrzebnych narzędzi i przyrządów lekarskich.

§. 3. Pod względem kosztów podróży i dyjet należy stosować postanowienia, odnoszące się do urzędników państwowych (§ 386 ust. o post. kar.).

§. 4. Stronom obowiązanym do zwrotu kosztów (§. 389 i 390 ust. o post. kar.) w myśl §. 384 ust. o post. kar. należy wliczać wynagrodzenia taryfowe mimo, że ich nie wypłacono znawcy pobierającemu stały ryczałt.

§. 5. W razie powołania kilku znawców, ma każdy z nich prawo żądać całkowitego wynagrodzenia.

§. 6. Na sądach ciąży obowiązek ograniczenia powoływania znawców i określenia ich czynności zgodnie z istotną potrzebą, ich obowiązkiem jest stosownie do §. 123 p. k. oznaczyć przedmioty i podać cel badania i udzielać znawcom wyjaśnień na podstawie aktów. Akta należy udzielać znawcom tylko wśród warunków objętych drugim ustępem §. 123 p. k., a więc wtedy, gdy ustne wyjaśnienia nie są dostateczne, jeżeli udzielenie aktów okazuje się niezbędnem, a nie sprzeciwiają się

temu szczególne przeszkody. Sądy mają baczyć, aby badaniom znawców poddawano szczegóły związane ściśle z przedmiotem dochodzenia karnego. W przypadkach wątpliwych jest obowiązkiem sądów przekonać się poprzednio czy wynik badania ze strony znawców będzie w ogóle dla dochodzenia użyteczny.

§. 7. Jeżeli wśród dochodzeń zachodzi wątpliwość czy badaniu ze strony znawców należy podać znaczniejszą liczbę przedmiotów, lub czy może dostatecznem będzie zbadanie tylko niektórych, jest obowiązkiem sądów ograniczyć badanie tylko do kilku przedmiotów, lub też skłonić znawców do zaniechania dalszych badań skoro tylko cel badania osiągnięto.

§. 8. Sądy drugiej instancyi mają przyznawać:

1. Należytości znawców określone pod A. 1. c, 2 b. i c, 3 c, 4, 7 b, 10 i 14 c.
2. Należytości za nadzwyczajne badania, których nie objęto powyższemi postanowieniami.

W razie jeżeli zachodzi potrzeba uchwały sądu drugiej instancyi, należy treść uchwały uwidocznić na akcie zawierającym odnośne przyznanie ze strony sądu pierwszej instancyi. Uchwała taka podlega odwołaniu w myśl §. 392 i 481 p. k. gdyż mimo, że zapadła za zgodą drugiej instancyi sądowej pochodzi właściwie od sądu instancyi pierwszej.

§. 9. Postanowienia objęte taryfą II. rozporządzenia z dnia 17-go lutego 1855 dz. p. p. Nr. 33 za czynnności lekarskie, chirurgiczne i położnicze, dokonywane z polecenia władz sądowych tracą moc obowiązującą.

O ile czynności takich nie sprawują lekarze osobno w tym celu ustanowieni, jest obowiązkiem kierowników sądów ustanowić ryczałtowe wynagrodzenia w drodze umowy, z zastrzeżeniem przyzwolenia ze strony ministerstwa sprawiedliwości. Umowę zawrzeć należy z jednym względnie w razie potrzeby z kilku lekarzami zamieszkałymi w siedzibie sądu lub bezpośredniem tegoż sąsiedztwie. Wynagrodzenia takie wypłacać się będzie jako ryczałt miesięczny lub roczny. Tej samej zasady przestrzegać należy w obec akuszerek za sprawowanie czynności położniczych. Szczegółowe wskazówki ukażą się osobno,

§. 10. Powyższe rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1-go lipca 1901 r.

Spens m. p.

NACZELNE WŁADZE SANITARNE

Przy ministerstwie spraw wewn.

Dr Kusy Emanuel, c. k. Szef sekcyi i ref. sanit.

NAJWYŻSZA RADA ZDROWIA

(K. k. oberster Sanitätsrath).

Przewodniczący:

Prof. Vogel August r. dw.

Zastępca przewodniczącego:

Prof. Ludwik Ernest, r. d.

Członkowie zwyczajni:

Prof. Dr Chrobak Rudolf r. d.
Prof. Dr Braun Gustaw r. d.
Dr Daimer Józef r. minist.
Dr Dvorák Jan pos. sejm.
Prof. Dr Exner Zygm. r. d.
Prof. Dr Eiselsberg Antoni r. d.
Prof. Dr Jaksch Rudolf.
Prof. Dr Kratschmer Floryan.
Dr Kusy Emanuel j. w.
Dr Mucha Wiktor, Dyr. szp. p.
Prof. Dr Polansky Stan.
Prof. Dr Weichselbaum An. r. d.
Prof. Dr Wagner Juliusz.

Członkowie nadzwyczajni:

Prof. Dr Gruber Fr. r. d.
Dr Illing Ferdynand radca sekc. Min. i ref. weter.
Prof. Dr Inama-Sternegg Karol.
Grüner Robert (Aptekarz).
Kremel Aloizy (Aptekarz).
Muhl Fryderyk r. d.
Prof. Dr Schindelka Hugo (weter.).

C. K. KRAJOWA RADA ZDROWIA.

Skład i zakres takowej, jako ciała obradującego i doradczego, oznaczony jest ustawą z dnia 30 kwietnia 1870 r. dz. ust. p. Nr. 68 o organizacyi publicznej służby zdrowia.

Przewodniczący:

Czyżewicz Adam, Dr med. i mag. poł., c. k. prof. poł. i prym. szp. p, we Lwowie.

Zastępca przewodniczącego:

Dr Festenburg Edward Gerard, Prezydent Izby lekar.

Członkowie:

a) ze strony Rządu:

Prof. Dr Bądzyński Stan.
Prof. Dr Czyżewicz Adam j. w.
Dr Festenburg Edward.
Prof. Dr Kadyi Henryk.
Dr Merunowicz Józef j. n.
Prof Dr Ant. Noga Mars.
Prof. Dr Schramm Hilary.

b) ze strony Wydziału krajowego:

Dr Starzewski Józef, dyr. szp. powsz.
Prof. Dr Machek Emanuel.

c) Delegaci Izb lekarskich:

Zobacz Izby lekarskie.

WŁADZE SANITARNE W GALICYI,

Departament sanitarny c. k. Namiestnictwa galic. we Lwowie.

Dr Merunowicz Józef, c. k. radca Dworu, referent sanitarny krajowy.

Biuro sanitarne:

Dr Barzycki Józef, c. k. insp. sanit,, radca cesarski.
» Lachowicz Zdzisław, c. k. inspektor sanit., radca ces.
» Krzyżanowski Kalikst, c. k. lekarz powiat.
» Teodorowicz Tadeusz, c. k. lekarz powiat.
» Szulisławski Adam, c. k. konc. sanit.
» Kubisztal Stanisław, c. k. asyst. sanit.
» Gąsiorowski Napoleon, c. k. asyst. sanit.

Biuro weterynaryi:

Ponicki Franciszek, c. k. weterynarz krajowy.
Harasymowicz Dyonizy, c. k. inspektor weterynaryi.
Lang Henryk, c. k. starszy weterynarz powiatowy.

Starsi lekarze powiatowi: (VIII ranga).

Dr Gładyszowski Emil, Dr Wągrowski Karol, Dr Zawadziński Stanistaw, Dr Serkowski Bolesław, Dr Skibicki Adam, Dr Wurst Adolf, Dr Obtułowicz Ferdynand, Dr Dembowski Mieczysław, Dr Bielański Gustaw, Dr Pietrzycki Antoni, Dr Litwinowicz Orest, Dr Czyżewicz Władysław, Dr Nycz Wincenty, Dr Frydman Zenon, Dr Berggrün Adolf.

Lekarze powiatowi: (IX ranga).

Dr Ciepielowski Kazimierz, Dr Dorożyński Jakób, Dr Lic Henryk, Dr Jendl-Sausenhofen Ignacy, Dr Filewicz Jan, Dr Dzikowski Zygmunt, Dr Jabłoński Jacek Stanisław, Dr Hirschler Mieczysław, Dr Coghen Antoni, Dr Danielski Jan, Dr Kramarzyński Mieczysław, Dr Balicki Stanisław, Dr Sobolewski Franciszek, Dr Głowiński Wincenty, Dr Witkowski Edward, Dr Kownacki Józef, Dr Loewy Alojzy, Dr Lebedowicz Emil, Dr Ściborowski Kazimierz, Dr Krzyżanowski Kalikst, Dr Bednarski Jan, Dr Schmidt Filip, Dr Kuhn Adolf, Dr Peters Józef, Dr Friedberg Józef, Dr Opieński Jan, Dr Momidłowski Walery, Dr Gawlikowski Stanisław, Dr Warzycki Bronisław, Dr Ślączka Antoni, Dr Teodorowicz

Tadeusz, Dr Szczepański Włodzimierz, Dr Pohorecki Władysław, Dr Nycz Henryk, Dr Stokłosiński Franciszek, Dr Karpiński Stanisław, Dr Żukotyński Franciszek, Dr Bory Julian, Dr Hyżycki Cyryl, Dr Milewski Tadeusz, Dr Piotrowski Edward, Dr Fuchs Leon, Dr Biesiadzki Antoni, Dr Gołębiowski Karol, Dr Bąkowski Teofil, Dr Mieroszewski Kazimierz, Dr Haim Leopold, Dr Szaynowski Maryan, Dr Dolnicki Cyryl,

Koncepiści sanitarni: (X ranga).

Dr Mossor Kazimierz, Dr Tyszkowski Leon (przydzielony do minister. spr. wewn.), Dr Małaczyński Roman, Dr Michalik Józef, Dr Lubowiecki Józef, Dr Josse Eugeniusz, Dr Janikiewicz Stanisław, Dr Kurasiewicz Józef, Dr Soniewicki Teodor, Dr Godłowski Aleksander, Dr Mosler Maksymilian, Dr Serkowski Roman, Dr Kowalewski Edmund, Doc. Dr Szulisławski Adam, Dr Orski Jan, Dr Kaczyński Stanisław.

Asystenci sanitarni:

Dr Kropaczek Franciszek, Dr Kurzyniec Wojciech, Dr Czerwiński Władysław, Dr Jarocki Piotr, Dr Sobieszczański Ludwik, Dr Stablewski Wacław, Dr Baczyński Eustachy, Dr Zatlokal Rudolf, Dr Stangenhaus Aleksander, Dr Kondratowicz Andrzej, Dr Kubisztal Stanisław, Dr Sękiewicz Franciszek, Dr Udziela Maryan, Dr Palester Henryk, Dr Biliński Mieczysław, Dr Łobaczewski Adam, Dr Gąsiorowski Napoleon, Dr Merunowicz Roman, Dr Goldstaub Bernard.

KRAKÓW.

IZBA LEKARSKA W KRAKOWIE.

wybrani w 1905 r.

Członkowie Izby:	*Zastępcy:*
Dr Schoengut S.	Dr Ackermann A.
» Wicherkiewicz B.	» Landau J.
» Langie A.	» Flis K.
» Różecki J.	» Gwiazdomorski J.

z Krakowa.

Dr Gawlik J.	Dr Idziński W.
» Łodziński W.	» Służewski K.
» Kijas T.	» Zieliński E.
» Cwiklicer L.	» Zaleski K.
» Walczyński J.	» Bernadzikowski S.
» Jabłoński S.	» Fijałkowski W.
» Dietzius A.	» Sawicki A.

Do Izby lekarskiej krakowskiej należą następujące powiaty:

Biała, Bochnia, Brzesko, Brzozów, Chrzanów, Dąbrowa, Dobromil, Gorlice, Grybów, Jarosław, Jasło, Kolbuszowa, Kraków, Krosno, Łańcut, Limanowa, Lisko, Mielec, Myślenice, Nisko, Nowy Sącz, Nowy Targ, Pilzno, Podgórze, Przeworsk, Ropczyce, Rzeszów, Sanok, Strzyżów, Tarnobrzeg, Tarnów, Wadowice, Wieliczka, Żywiec.

Towarzystwo lekarskie krakowskie.

Tow. lek. krakowskie założone w roku 1867 na mocy statutu zatwierdzonego reskryptem c. k. Namiestnictwa z d. 12 marca 1867 — obecnie obowiązuje statut z r. 1904. Na mocy statutu zubożeli członkowie czynni, oraz wdowy i sieroty po członkach czynnych mają prawo zapomogi i pensyi stałej z funduszów Tow. lek. galicyjskiego.

Towarzystwo wydaje »Przegląd lekarski« — czasopismo tygodniowe założone w roku 1862 przez ówczesne Towarzystwo naukowe, gdy to ostatnie przeobrażone zostało na c. k. Akademię Umiejętności, »Przegl. lek.» przeszedł w r. 1873 na własność Tow. lek. krak. i od tego czasu staraniem onegoż wychodzi.

Towarzystwo posiada dom własny, zbudowany na gruncie podarowanym przez miasto przy ul. Radziwiłłowskiej 4. Lokal artystycznie urządzony obejmuje salę posiedzeń, bibliotekę, pokoje klubowe, piękny westibul. Oprócz tego znajduje w nim pomieszczenie Izba lekarska, Towarzystwo samopomocy i mieszkanie gospodarza domu. Telefon 524.

Zarząd Towarzystwa spoczywa według § 17 i 18 statutu w rękach komitetu, którego skład w r. 1905 jest następujący:

Prezes: Prof. Dr Julian Nowak.

Wiceprezes: Doc. Dr Maxymilian Rutkowski.

Sekr. stały: Dr Eugeniusz Borzęcki.

Skarbnik: Doc. Dr Stanisław Dobrowolski.

Sekr. doroczny: Dr Tadeusz Pisarski.

Bibliotekarz: Dr Jan Landau.

Gospodarz domu: Doc. Dr Michał Seńkowski.

Przewodnicz. kom. przemysł.: vacat.

Przewodniczący kom. redakcyjnej »Przeglądu lekarsk.«: Dr Kwaśnicki August.

Podskarbi komitetu redakcyjnego: Prof. Dr Stanisław Ciechanowski.

Przewodnicz. kom. słown.: Prof. Dr Tadeusz Browicz.

WYDZIAŁ LEKARSKI W KRAKOWIE
i zakłady tegoż.

Zakład anatomii opisowej.
(Ulica Kopernika 12. Tel. 328).

Dyrektor: Prof. Dr Kazimierz Kostanecki. *Asystent I:* Doc. Dr Adam Bochenek. *Asystent II:* Doc. Dr Emil Godlewski. *Demonstrator I:* Dr Mieczysław Jaworowski. *Demonstrator II:* Edmund Rosenbauch. *Demonstrator III:* Tadeusz Rogalski.

Zakład fizyologiczny.
(Collegium medicum, Ulica Grzegórzecka. Tel. 166 *e*).

Dyrektor: Prof. Napoleon Cybulski. *Asystent I:* Prof. Dr Stanisław Maziarski. *Asystent II:* Dr Bolesław Rzegociński. *Demonstrator:* Wanda Herzokówna.

Zakład chemii lekarskiej.
(Ul. Kopernika 52).

Dyrektor: Prof.Dr Aleksander Stopczański. *Asystent:* Dr Stanisław Mostowski. *Demonstrator:* Karol Sermak.

Zakład patologii ogólnej i doświadczalnej.
(Collegium medicum, Ulica Grzegórzecka. Tel. 166 *d*).

Dyrektor: Prof. Dr Karol Klecki. *Asystent:* Dr Adam Wrzosek. *Demonstrator:* Adolf Maciesza.

Zakład anatomii patologicznej.
(Tamże. Tel. 166 *b*).

Dyrektor: Prof. Dr Tadeusz Browicz. *Asystent I:* Prof. Dr Stan. Ciechanowski. *Asystent II:* Doc. Dr Konrad Gliński.

Zakład farmakologiczny.
(Tamże. Tel. 166 *c*).

Dyrektor: Prof. Dr Józef Łazarski. *Asystent:* Dr Adam Maciąg. *Demonstrator:* Mag, farm. Jan Rożański.

Zakład hygieny.

(Ulica Strzelecka 7. Tel. 302).

Dyrektor: Prof. Odon Bujwid. *Asystenci:* Dr Roman Nitsch, Dr Filip Eisenberg. *Elew:* Zygmunt Klemensiewicz.

Zakład Weterynaryi.

(Ulica św. Jana 20(.

Dyrektor: Prof. Dr Julian Nowak. *Asystent:* Doc. Dr Stanisław Droba. *Demonstrator:* Dr Władysław Kania.

Zakład medycyny sądowej.

(Collegium medicum, ul. Grzegórzecka. Tel. 116 *f*).

Dyrektor: Prof. Dr Leon Wachholz. *Asystent:* Doc. Dr Stefan Horoszkiewicz.

Klinika lekarska.

(Ulica Kopernika 15. Tel. 306).

Dyrektor: vacat. w zast. Prof. Dr Walery Jaworski. *Asystent I:* Dr Józef Latkowski. *Asystent II:* Dr Erwin Męsowicz. *Asystent III:* Dr Stanisław Szurek. *Demonstrator:* Dr Stanisław Szurek. *Elew I:* Dr Bolesław Korolewicz. *Elew II:* Dr Stanisław Łapiński.

Klinika chirurgiczna.

(Ulica Kopernika 40. Tel. 396).

Dyrektor: Prof. Dr Bronisław Kader. *Asystenci:* Dr Dr Adolf Klęsk, Dr Feliks Majewski, Dr Mieczysław Staszewski. *Elew I:* Dr Józef Schlank. *Elew II:* Dr Jan Brzeski.

Klinika okulistyczna.

(Ulica Kopernika 40. Tel. 329).

Dyrektor: Prof. Dr Bolesław Wicherkiewicz. *Asystent I:* Dr Wincenty Witaliński. *Asystent II:* Dr Tadeusz Berezowski. *Elew:* vacat.

Klinika położniczo-ginekologiczna.

(Ulica Kopernika 5. Tel. 27).

Dyrektor: R. dw. Prof. Dr Henryk Jordan. *Asystenci:* Dr Edward Cetnarowski, Dr Stanisław Przybylski, Dr Gustaw Wierzbicki.

Klinika chorób dziecięcych.

(W Szpitalu św. Ludwika, ul. Strzelecka 2. Tel. 170).

Dyrektor: Prof. Dr Maciej Leon Jakubowski. *Asystent:* Dr Tadeusz Żeleński. *Demonstrator:* Dr Teodor Cybulski. *Elew:* Dr Władysław Filipkiewicz.

Klinika chorób skórnych i wenerycznych.

(Szpital św. Łazarza).

Dyrektor: Prof. Dr Władysław Reiss. *Asystent:* Dr Jan Stopczański. *Demonstrator:* Dr Jan Lenartowicz.

Oddział laryngologiczny jako klinika laryngol.

(Tamże).

Dyrektor: Prof. Dr Przemysław Pieniążek. *Asystent:* Dr Franciszek Nowotny.

Ambulatoryum dentystyczne.

(Rynek gł. 22. II piętro).

Dyrektor: Prof. Dr Wincenty Łepkowski. *Asystent:* Dr Kozaczka.

Tamże kursa dentystyki dla lekarzy.

Oprócz powyżej wymienionych prof. dyrektorów zakładów należą do wydziału lekarskiego:

Profesorowie nadzwyczajni:

Stanisław Domański, p. n. *Chorób nerwowych.*
Walery Jaworski. p. n. *Chorób wewnętrznych.*
Stanisław Pareński, p. n. *Chorób wewnętrznych.*
Julian Nowak, p. n. *Weterynaryi.*
Stanisław Ciechanowski, p. n. *Anatomii patolog.*
Stanisław Maziarski, p. n. *Histologii.*
Jan Piltz, p. n. *Psychiatryi i neuropatologii.*
Stanisław Ponikło, tyt. prof. *Chorób wewnętrznych.*
Karol Żuławski, tyt. prof. *Psychiatryi.*
Leon Kryński, tyt. prof. *Chirurgii.*
Aleksander Rosner, p. n. *Położnictwa i Ginekologii.*

Ludomił Korczyński, tyt. prof. *Chorób wewnętrznych.*
Wincenty Łepkowski, tyt. prof. *Dentystyki.*
Aleksander Bossowski, tyt. prof. *Chirurgii.*

Docenci prywatni:

Stanisław Braun, *(Położnictwo i Ginekologia).*
Aleksander Baurowicz, *(Laryngologia).*
Michał Seńkowski, *(Chemia).*
Maksymilian Rutkowski, *(Chirurgia).*
Ignacy Lemberger, *(Farmakologia).*
Wacław Chlumsky, *(Chirurgia ortoped.).*
Adam Bochenek, *(Anatomia).*
Franciszek Krzyształowicz, *(Chor. skórne i wener.).*
Emil Godlewski, *(Embryologia anat.).*
Kazimierz Majewski, *(Okulistyka).*
Xawery Lewkowicz, *(Pedyatrya).*
Stanisław Dobrowolski, *(Ginekologia).*
Stefan Horoszkiewicz, *(Med. sądow.).*
Stanisław Droba, *(Bakteryologia).*
Konrad Gliński, *(Anatomia patolog.).*

C. K. ZAKŁAD POWSZECHNY DO BADANIA ŚRODKÓW SPOŻYWCZYCH.

(Ulica Strzelecka 9. Tel. 303),

Dyrektor: Prof. O. Bujwid. *Nadinspektor:* Prof. Dr fil. Leon Marchlewski. *Inspektor:* Dr med. Leonard Bier. *Adjunkt:* Buraczewski. *Asystenci:* J. Hetper, Matejko. *Kancelista c. k. Namiestnictwa:* Karol Jedliński.

SZKOŁA POŁOŻNYCH.

(w Szpitalu św. Łazarza. Tel. 263),

Dyrektor: Prof. Dr Aleksander Rosner, *Asystenci:* Dr Tymoteusz Piotrowski, Dr Grzegorz Grzybowski,

Szpitale i zakłady leczn. w Krakowie.

Szpital krajowy św. Łazarza.

(ul. Kopernika 17. Tel. Nr. 52, ilość łóżek 766).

Składa się z 9 oddziałów:
I *a* i I *b* chorób wewnętrznych,
II chirurgiczny, (Tel. 33).
III położniczo-ginekologiczny,
IV dla chorób ocznych,
V dla chorób kiłowo-skórnych,
VI dla umysłowo chorych,
VII dla chorób zakaźnych.
VIII dla chorób gardła i krtani.

W szpitalu mieści się klinika chorób skórnych i szkoła położnych.

Dyrektor: Prof. Dr Ponikło Stanisław.

Prymaryusze: Dr Borzęcki Eugeniusz (oddział kiłowo-skórny). Prof. Dr Jordan Henryk (oddział położn. ginek.). Dr Krokiewicz Antoni (oddział wewn. B). Prof. Dr Pareński Stanisław (oddział wewn. A). Prof. Dr Pieniążek Przemysław (oddział laryng.). Prof. Dr Reiss Władysław (oddział kiłowo-skórny kliniczny). Dr Bogdanik Józef (oddz. chirurg.). Prof. Dr Wicherkiewicz Bolesław (oddz. okulist.). Prof. Dr Żuławski Karol (oddział dla umysłowo chorych). Prof. Dr Aleksander Rosner (c. k. szkoła położnych). Doc Dr Droba Stanisław (oddział zakaź.).

Sekundaryusze: Torczyński Teofil, Frommer A., Brand Leon, Grünhut Bernard, Czaykowski Antoni, Engländer Bernard, Żmigrod Bolesław, Murczyński Władysław, Laberschek Feliks, Owsiński Józef, Frączkiewicz Jan, Leinkram Michał.

Praktykanci: Grzybowski Grzegorz (asystent), Blassberg Maksymilian, Kwiatkowski Stanisław, Albinowski Alfred, Stopczański Jan (asystent), Jarecki Kazimierz, Kapelner Maurycy, Skórski Włodzimierz, Lewicki Roman, Wyhowski Władysław, Jasieński Rawicz Władysł., Piotrowski Tymoteusz (asystent), Josse Ferdynand, Pisarski Tadeusz, Gólski Stanisław, Habicht Kazimierz,

Siegel Samuel, Friedmann Ludwik, Baczyński Teofil, Obmiński Ksawery, Hilfstein Chaim, Bobrowski Emil.

Szpital Braci Miłosierdzia na Kazimierzu.

(ul. Krakowska 40, ilość łóżek 62. Tel. 127).

Przełożony i zarządca: Bernatek Letus.
Lekarze: Doc. Dr Aleksander Bossowski, (operator). Dr Jan Frączkiewicz. Dr Adam Langie, (okulista).

Szpital św. Ludwika dla dzieci

(ul. Strzelecka 2. łóżek 120) — Telef. 170

utrzymywany przez Towarzystwo »Opieki szpitalnej w Krakowie, subwencyonowany przez kraj, składa się z kilku odziałów, między tymi oddziały dla chorób zakaźnych, osobny oddział dla mamek i dzieci karmionych piersią. W szpitalu mieści się też uniwers. klinika chorób dzieci.
Dyrektor: Prof. Dr M. L. Jakubowski.
Prymaryusz: Dr Franciszek Murdzieński.
Operator: Doc. Dr Max Rutkowski.
Sekundaryusze: Dr Ad. Gettlich, Dr Ferd. Jossé.

Szpital izraelicki na Kazimierzu

(ul. Skawińska 8, ilość łóżek 80. Tel. 282).

Lekarze: Dr Jurowicz I., Dr Kirschner A., Dr Lax, Dr Landau J., Dr Wachtel Z., Dr Bannet A., Dr Ehrenpreis E.

Tamże amb. chor. usznych Dr Spira; amb. chor. skórn. i wenerycz. Dr Steuermark, Dr Glassner R.

Pryw. Dom Zdrowia dra Jana Gwiazdomorskiego

(ul. Łobzowska 32. Tel. 67).

Przyjmuje chorych obojej płci na wszelkiego rodzaju choroby, (z wykluczeniem chorób zaraźliwych i umysłowych.

Pryw. Dom Zdrowia dla umysłowo chorych

dra Karola Żuławskiego prof. psychiatryi w U. J. (Długa 82. Tel. 159).

Lekarz zakładu: Dr Stanisław Jankowski.

Laborat. lekarsko-chemiczne **Doc. Dra Seńkowskiego** (ul. Radziwiłłowska 4. Dom »Tow. lek.«. Tel. 524).

Zakład ortopedyczny **Doc. Dra Chlumskyego** (ul. Mikołajska 28. Tel. 510).

Zakład Roentgenowski **Dra Artura Fromera** (ul. Radziwiłłowska 29).

Zakład leczniczy **Dra Nartowskiego** (św. Anny 2. Tel. 359).

Zakład wodoleczniczy **Dra Kupczyka** (ul. św. Agnieszki 5).

Kropla mleka.

Instytucya humanitarna poświęcona hygienie wieku niemowięcego, pod kierunkiem lekarskim **Dra Tadeusza Żeleńskiego**, (Rynek, Pałac spiski).

Ambulatoryum powszechne

Dra Cezara Komoroswkiego, (Kraków-Dębniki 112).

Lecznica prywatna

Prof. Dra Wicherkiewicza (ul. Wolska 11. Tel. 286).

LWÓW.

IZBA LEKARSKA WE LWOWIE.

ukonstytuowana w roku 1905.

Prezydent: Dr Edward Festenburg ze Lwowa.
Wiceprezydent: vacat.
Członkowie Wydziału: Dr Henryk Mehrer ze Lwowa
» Jan Papée »
» Prof. Włodz. Sieradzki
» Władysław Tatarczuch
Delegat do kraj. Rady zdrowia: Prof. Dr Antoni Mars.
Zastępca: Dr Alfred Biegelmayer.

Członkowie Izby:

Dr Kowalski ze Stryja.
» Mikołajski ze Lwowa.
» Moszkiewicz »
» Piaskiewicz z Kołomyi.
Dr Smolarski z Przemyśla.
» Stöckl z Czortkowa.
» Zasadzki ze Szczurowic
» Żukowski ze Stanisławowa.

Zastępcy:

Dr Feuerstein ze Lwowa.
» Sołowij ze Lwowa.
» Świątkiewicz M. ze Lw.
» Szydłowski ze Lwowa.
» Kozłowski z Drohobycza.
» Wilson z Kopyczyniec.
Dr Krasowski ze Stanisławowa.
» Lewicki z Kołomyi.
» Gold ze Złoczowa.
» Ruczka z Niżankowic.
» Witoszyński z Tarnopola.

Do izby lekarskiej lwowskiej należą następujące powiaty:

Bóbrka, Bohorodczany, Borszczów, Brody, Brzeżany, Buczacz Cieszanów, Czorków, Dolina, Drohobycz, Gródek, Horodenka, Husiatyn, Jaworów, Kałusz, Kamionka, Kołomyja, Kosów, Lwów, Mościska, Nadwórna, Pecze-

*) Z czterech okręgów wynik wyboru nie wiadomy.

niżyn, Podhajce, Przemyśl, Przemyślany, Rawa, Rohatyn, Rudki, Sambor, Skałat, Śniatyn, Sokal, Stanisławów, Stary Sambor, Stryj, Tarnopol, Tłumacz, Trembowla, Turka, Zaleszczyki, Zbaraż, Złoczów, Żółkiew, Żydaczów.

TOWARZYSTWO LEKARZY GALICYJSKICH.

Towarzystwo lekarzy galicyjskich liczyło w roku 1904 trzech członków honorowych, 455 czynnych i 17 korespondentów należących do 20 sekcyi, z których najliczniejsza lwowska, t. j. Towarzystwo lekarskie lwowskie liczy 186 członków. Towarzystwo prenumeruje dla wszystkich swoich członków »Przegląd lekarski«. Czysty stan czynny majątku Towarzystwa przedstawia z końcem r. 1904 wartość 522.489 k. 46 hal.

W skład Rady Zawiadowczej wchodzą:

Dr Merunowicz Józef, jako *prezes.*

Dr Opolski Wiktor, jako *zast. prezesa.*

Dr Festenburg Edward Gerard, jako *skarbnik.*

Dr Szulisławski Adam, jako *sekretarz.*

Dr Edmund Kowalski, Dr Teofil Stachiewicz, Dr Zgórski Kazimirz; Dr Mars Antoni i Dr Gluziński Antoni jako *delegaci Towarzystwa lekarskiego krakowskiego.*

TOWARZYSTWO LEKARSKIE LWOWSKIE:

(tworzy sekcyę Towarzystwa lekarzy galicyjskich).

Prezes: Dr Emil Wechsler.

Wiceprezes: Dr Jakób Mahl.

Sekretarz stały: Dr Rencki Roman.

Sekretarz doroczny: Dr Fabian Zawadzki.

Skarbnik: Dr Trzcieniecki Karol.

Gospodarz: Dr Festenburg Edward.

Bibliotekarz: Dr Sieradzki Włodzimierz.

WYDZIAŁ LEKARSKI WE LWOWIE

i zakłady tegoż.

(Ulica Piekarska, 52).

Zakład anatomii opisowej.

(Tel. 685 *b*).

Dyrektor: Prof. Dr Henryk Kadyi, *Asystent*: Dr Józef Markowski. *Demonstratorzy*: Zdzisław Tomaszewski, Zdzisław Czepielowski.

Zakład histologiczno-embryol.

(685 *k*).

Dyrektor: Prof. Dr Władysław Szymonowicz. *Asystent*: Dr Jan Grek.

Zakład fizyologiczny.

(685 *e*).

Dyrektor: Prof. Dr Adolf Beck. *Asystent*: Dr Adolf Gizelt.

Zakład chemii lekarskiej.

(685 *f*).

Dyrektor: vacat. *Asystent*: Dr Gerson Gittelmacher. *Demonstrator*: Leon Zbyszewski.

Zakład patologii ogólnej i doświadczalnej.

(685 *d*).

Dyrektor: Prof. Dr Jan Prus. *Asystent*: Dr Teofil Hołobut.

Zakład anatomii patologicznej.

(685 *h*).

Dyrektor: Prof. Dr Andrzej Obrzut. *Asystent I*: Doc. Dr Kuczera. *Asystent II*: Dr Witold Nowicki. *Demonstrator*: Dr N. Grebel.

Zakład farmakologiczny.

(685 *g*).

Dyrektor: Prof. Dr Popielski Leon. *Asystent*: Dr Jerzy Modrakowski. *Demonstrator*: Stefan Dąbrowski.

Zakład hygieny.

(685 *c*).

Dyrektor: Prof. Dr Stanisław Bądzyński. *Asystent*: Dr Kazimierz Panek.

Zakład medycyny sądowej.

(685 *i*).

Dyrektor: Prof. Dr Włodzimierz Sieradzki. *Asystent*: Dr Ferdynand Stankiewicz.

Klinika lekarska.

(Tel. 644).

Dyrektor: Prof. Dr Antoni Gluziński. *Asystenci*: Dr Kikinger, Dr Mar. Franke. Dr W. Ziembicki, *Demonstrator*: Dr W. Czernecki, *Elewi*: Dr M. Reichenstein. Dr J. Grek, Dr H. Balabayder.

Klinika chirurgiczna.

(Tel. 599).

Dyrektor: R. dw. Prof. Dr Ludwik Rydygier. *Asystenci*: Vacant. *Elew*: Dr Antoni Rydygier.

Klinika dermatologiczna.

(Tel. 571).

Dyrektor: Prof. Dr Włodzimierz Łukasiewicz. *Asystent*: Dr Józef Świątkiewicz.

Klinika okulistyczna.

(Tel. 577).

Dyrektor: Prof. Dr Emanuel Machek. *Asystent I*: Dr August Dybuś-Jaworski. *Asystent II*: Dr Alfred Burzyński.

Klinika położniczo-ginekologiczna.

(Tel. 623).

Dyrektor: Prof. Dr Antoni Mars. *Asystenci*: Dr K. Bocheński, Dr Tadeusz Czaplicki, Dr Ludwik Daun,

Klinika pedyatryczna.

Dyrektor: Prof. Dr Jan Raczyński. *Asystent*: Dr Stanisław Progulski.

Klinika psychiatryi.

Dyrektor: Prof. Dr Halban N.

Oprócz powyżej wymienionych prof. dyrektorów zakładów należą do wydziału lekarskiego:

Prof. nadzwyczajni: Dr Grzegorz Ziembicki *(chirurgia)*, (tyt. prof.). Hilary Schramm *(chirurgia)*.

Docenci: Roman Barącz *(chirurgia)*. Józef Wiczkowski *(medyc. wewnętrzna)*. Antoni Gabryszewski *(chirurgia)*. Władysław Bylicki *(położnictwo)*. Fr. Kośmiński *(położnictwo)*. S. Bikeles *(anat. syst. nerwowego)*. A Sołowij *(położnictwo)*. E. Kowalski *(wodolecznictwo)*. A. Szulisławski *(okulistyka)*. A. Gońka *(dentystyka)*. Jul. Marischler *(medycyna wewnętrzna)*. Rom. Rencki *(medycyna wewnętrzna)*. Kuczera Paweł *(anat. patol)* Dr Teodor Bohosiewicz *(dentystyka)*. Dr Adam Bednarski *(okulist.)*. Dr Maksymilian Herman *(chirurgia)*.

Szpitale i zakł. lecznicze we Lwowie.

(Tel. 70).

Krajowy szpital powszechny we Lwowie

składa się: I) z 8 oddziałów przedstawiających razem 835 łóżek;

II) z zakładu położniczo-ginekolog. o 2 oddziałach, 140 łóżek.

III) z oddziału obserwacyjnego dla obłąkanych.

Dyrektor: Dr Starzewski Józef.

Prymaryusze: Prof. Dr Adam Czyżewicz (oddz. położniczy). Prof. Dr Emanuel Machek (oddz. oczny). Dr Wi-

ktor Opolski (oddz. wewn. II). Dr Józef Krzyszkowski (oddz. kiłowo-skórny m.). Dr Edward Sawicki (oddz. wewn. III). Dr Michał Świątkiewicz (oddz. kiłowo-skórny ż.). Doc. Dr Józef Wiczkowski (oddz. wewn. I). Prof. Dr Grzegorz Ziembicki (oddz. chirur.). Zastępca Dr Arnold W. (oddz. zakaźny).

Prosektor Szpit.: Prof. Dr Obrzut.

SZKOŁA POŁOŻNYCH.

Dyrektor: Prof. Dr Adam Czyżewicz. *Asystent*: Dr A. Czyżewicz junior.

Krajowy Zakład dla obłąkanych w Kulparkowie.

(ilość łóżek 560).

Dyrektor: Dr Władysław Kohlberger.
Prymaryusz: oddz. m. Dr K. Kruszyński.
„ oddz. k. Dr H. Maliszewski.
Sekundaryusz: Dr J. Woszczyński.
„ Dr R. Zagórski.

Szpitalik dla dzieci św. Zofii.

(łóżek 110).

Dyrektor: Prof. Dr Jan Raczyński.
Prymaryusz oddz. chirurg.: Prof. Dr Hilary Schramm.
„ » oczn.: Doc. Dr Adam Bednarski.
„ Dr Czarnik.
Sekundaryusz: Dr Stefan Świątkowski.

Szpital żydowski.

(180 łóżek. Tel. 198).

Dyrektor: Dr Melzer.
Prymaryusz oddz. chirurg.: Dr S. Ruff.
„ » wewn. Dr Pisek.
Sekundaryusze: Dr Mayer i Dr Korman (mieszka w zakładzie).

Ambulatoryum: ginekolog. — Dr Mayer, oczne — Dr Zion, uszne — Dr Reinhold, skórne — Dr Hescheles, dziecięce — Dr Lilien.

Szpital dla nieuleczal. chorych fund. im. Bilińskich

(ul. Bilińskich 13. Tel. 212).

Poliklinika powszechna.

we Lwowie, Lindego 5.

założona przez »Towarzystwo Lecznicy powsz. we Lwowie.

Dyrektor: Dr Władysław Tatarczuch. *Zastępca Dyrektora*: Dr Bronisław Skałkowski. *Członkowie Wydziału*: Dr Barącz, Dr Gońka, Dr Trzciniecki, Dr I. Feuerstein, Dr Szydłowski.

Lekarze ordynujący na oddziałach.

Oddział chorób wewnętrznych: Dr Zajączkowski, Dr Zgórski.

Oddział chorób nerwowych: Dr Feuerstein.

Oddział chirurgiczny: Docent Dr Barącz, Profesor Dr Wehr, Dr Ruff.

Oddział ginekologiczny: Dr Hojnacki, Dr Sielski, Dr Skałkowski.

Oddział chorób dzieci: Dr Kucharski, Dr Szydłowski.

Oddział chorób gardła i nosa: Dr Mahl, Dr Trzciniecki.

Oddział oczny: Dr Kicki, Doc. Dr Szulisławski.

Oddział dentystyczny: Dr Bieńkowski, Doc. Dr Gońka.

Oddział chorób wenerycznych i skórnych: Dr Tatarczuch.

Zakład ortopedyczny.

Doc. Dr A. Gabryszewskiego — Pl. Maryacki 10.

Zakład wodoleczniczy „Maryówka".

(Tel. 572).

Lekarz zakładowy: Dr Zakrzewski J.

Zakład dla kąpieli mineralnych sztucznych i wziewań

Bratkowskiego — ul. Skrzyńskiego 10.

Lekarz zakładowy: Dr Oskar Pilewski, ul. Zielona 3.

Pryw. Zakład dla obłąkanych i nerwowych.

Dr Dobińskiego — asystent Dr Świątkowski Jan. (żelazna woda), ul. Łukiewicza 6. Tel. 385.

Pryw. Zakład wodoleczniczy i sanatoryum.

Dra A. Majewskiego — ul. Dwernickiego 3. Tel. 189.

Zakład ortopedyczny.
Dra E. Piaseckiego — ul. 3 maja 2.

Pryw. Zakład wodoleczniczy „Kisielka“
Doc. Dra Kowalskiego Edmunda.

Dom Zdrowia dra Kazimierza Soleckiego.
Ul. O. Hausnera. 11. Tel. 678.

ZAKŁADY KROWIANKOWE
Prof. Dra Barańskiego, Prof. Kretowicza.

AKADEMIA WETERYNARYJNA
we Lwowie, ul. Kochanowskiego 15. Tel. 125.

Akademia założona w roku 1881, początkowo jako szkoła średnia, została zreformowaną i przemienioną w szkołę wyższą w roku 1897. — Warunki przyjęcia: świadectwo dojrzałości. — Nauka trwa 4 lata, w ciągu tego egzamina roczne i 3 rygoroza poczem dyplom lekarza weteryn. Skład:

Prof. Dr med. i weter. Józef Szpilman (Klinika wewnętrzna). — Rektor A W.

Prof. Dr med. i weter. Antoni Barański (hodowla, położnictwo, weter. sądowa).

Prof. Magister weter. Stanisław Królikowski (Klin. chir.).

Prof. Dr. filoz. Józef Nusbaum (anatomia, embryol., histol.).

Prof. nadzw. Dr med. i weter. Mieczysław Grabowski (patol. ogólna i anatomia patol.).

Prof. n. Dr med. Gustaw Piotrowski fizyologia, farmakolog., toksykolog.).

Adjunkt: vacat.

Nauczyciel kucia koni, lekarz weteryn. Paweł Kretowicz, (choroby kopyta, kuźnia).

Spis lekarzy według miejsca zamieszkania.

Kraków.

D. Ackermann A. *(ch. kob.)*, Floryańska 23. Tel. 349.
Albinowski Alfred. Kolejowa 18.
Aronsohn J., Sebastyana 22, (w lecie w Krynicy).
Baczyński T., Klinika wewnętrzna.
Bannet A. *(okul.)*, Plac WW. Świętych 11.
Baschkopf J. *(sk. i wen.)*, Floryańska 25.
Baurowicz A. *(chor. gardła, nosa i usz.)*, Rynek gł. 16. Tel. 191.
Berezowski T., Klinika okulist.
Bernaciński F. *(lek. m.)*, Stradomska 2. Tel. 531.
Bielański G. c. k. s. l. p., Studencka 11.
Bielawski Jan, Wolska 7.
Bier L., Kolejowa 4.
Blasberg M., Dietla 49. Tel. 457.
Bobkiewicz H., Mały Rynek 3.
Bobrowski E., Plac Matejki 9.
Bochenek A., Kopernika 12.
Boczar S. *(ch. sk. i w.)*, Szczepańska 3.
Bogdanik Józef, *(chir.)*, Wielopole 4.
Borzęcki Eug. *(chor. sk. i wen.)*, Floryańska 33.
D. Bossowski A. *(chir.)*, św. Marka 20. Tel. 292.
Brand Leon, Szpital św. Łazarza. Tel. 33.
Braun S. *(chor. kob.)*, Dietla 95. Tel. 221.
Browicz T. *(ch. usz i nosa)*, Krupnicza 5. Tel. 197.
Brudzewski K. *(okulista)*, Floryańska 38.
Bujwid Odon, Lubicz 28. Tel. 301.
Buzdygan M., *(ch. wewn.)*, Bracka 8.
Cercha M. *(chor. kob.)*, Sławkowska 4. Tel. 35, (w lecie w Krynicy).
Cetnarowski E., Kl. poł.
Chlumsky W. *(ortopedya)*, Mikołajska 28. Tel. 540.
Cholewicz F., Mikołajska 11.
Chotiner I., Gertrudy 17.
Ciechanowski S., Wielopole 4. Tel. 93.
Czaykowski A., Szpital św. Łazarza. Tel. 52.
Cybulski T. *(chor. dzieci)*, Długa 17., Tel. 674
Cybulski N., *(dentysta)*, Basztowa 5. Tel. 318.
Czerny Ed., *(chor. kob.)*, Sławkowska 25.
Dattner H., Gertrudy 10.
Dembowski M., Radziwiłłowska 17.
Dobrowolski S. *(ch. kob.)*, Podwale 2, Tel. 568.

D. Domański S., *(ch. nerw.)*, Szczepańska 9. Tel. 108.
Droba S., Floryańska 33:
Drożdż B., św. Jana 11.
Dundaczek F. *(dentysta)*, Św. Anny 4.
Dylewski W., Grzegórzecka 22.
Ehrenpreis E. *(ch. kob.)*, Gertrudy 9. Tel. 347.
Eichhorn F., l. kol. półn., Starowiślna 6. Tel. 120.
Eisenberg F., Lubicz 28.
Engländer B., Starowiślna 4. Tel 471.
Filipkiewicz S., Kolejowa 18, (w lecie w Trenczynie).
Filipkiewicz Wł.. Szpital św. Ludwika.
Flis Kaz., Rynek gł. 9., Tel. 405.
Frenkel H., Piotra Michałowskiego 13.
Friedman L., św. Sebestyana 9. Tel. 452.
Frommer A., Radziwiłł. 29, (Zakład roentgen.).
Frączkiewicz J., Floryańska 47. Tel. 485.
Gertler M., Gertrudy 18. Tel. 399.
Gettlich A. *(chor. dzieci)*, Floryańska 53.
Glassner R., Szpital żyd.
Gliński L. K., Collegium medic. Tel. 166 b.
Godlewski E., Kopernika 12.
Godlewski M., (*chor wew.*) Groble 12.
Gogulski J., Starowiślna 8.
Goldberg H., Nad Rudawą 15.
Gólski S., Basztowa 17.
Górski K., Sławkowska 30
Grażyński E., *(ch. dzieci)*, Kolejowa 12. Tel. 436.
Grabowicz W., św. Jana 15, (w lecie w Jaśkowicach).

D. Grünhut B., Dietla 43.
Grzybowski G., Szkoła położn. Tel. 265.
Gwiazdomorskl J., Siemiradzkiego 1 (Dom zdrowia). Tel. 67.
Habicht Kazimierz, Szpitalna 4.
Herlinger M., Szpital św. Łazarza.
Hilfstein H., Skawińska 8.
Hirsch D., Krakowska 17.
Hirsch H., (*chor. wewn. i dzieci*) Zielona 7. Tel. 547.
Horoszkiewicz S., l. sąd., pl. Matejki 12.
Hoyer H., Basztowa 27.
Jabłoński A., św. Marka 23, l. kol. p.
Jakobsohn L., Ogrodowa 1. 3.
Jakubowski M., Podwale 10. ch. dz. tylko konsilia.
Jankowski S., l. sąd. *(ch. umysł.)*, Szewska 9. Tel. 655.
Jarecki K., Św. Marka 7.
Jasieński W., Topolowa 22.
Jaugustyn S. *(chor. kob.)*, Sławkowska 20. Tel. 202.
Jaworowski M.. Niecała 6.
Jaworski W. *(ch. wewn.)*, Starowiślna 10. Tel. 447.
Jordan H. *(chor. kob.)*, Sławkowska 1. Tel. 210
Josse Ferd., Radziwiłłowska 4.
Junger J., Krakowska 13.
Jurowicz I., Stradom 17.
Kader B. *(operator)*, Basztowa 4. Tel. 381.
Kapellner M., Szpital św. Łazarza.
Kaufmann M., Floryańska 47, (w lecie w Maryenbadzie).
Kaufmann O., Topolowa 30, (w lecie w Karlsbadzie).

D. Kędzior W., *(ch. wewn.)*, Podwale 9. Tel. 70.
Kirkor M., Klinika chir.
Kirschner A., Dietla 55.
Klecki K., Karmelicka 29.
Klęsk A., Klinika chirurg.
Komorowski C., Szp. św. Łazarza.
Kopff L., Straszewskiego 21, (w lecie w Krynicy).
Korczyński L. *(ch. wewn.)*, Kopernika 2. Tel. 440, (w lecie w Szczawnicy).
Korolewicz B., Klinika wewn.
Kostanecki K., Kolejowa 10. Tel. 214.
Kozłowski M., *(sk. i wen.)*, Sławkowska 18.
Kraft L., Topolowa 34.
Kramarzyński K., l. m. k. ch., Mikołajska 26.
Krokiewicz A. *(ch. wewn.)*, Kapucyńska 5. Tel. 454.
Królikowski J., Grzegórzecka 26.
Krongold W., Gertrudy 13. Tel. 455.
Krzyształowicz F. *(ch. sk. i wen.)*, Basztowa 10. Tel. 326.
Kuncek H., Sławkowska.
Kupczyk B. *(chor. nerw.)*, Szujskiego 11.
Kurkiewicz S. *(ch. wewn.)*, Szpitalna 24.
Kwaśnicki A. *(ch. dzieci)*, Basztowa 4. Tel. 252.
Kwiatkowski S. B., *(chor. wewn.)*, Graniczna 9. (w lecie w Maryenbad.).
Kwiatkowski S. G., Św. Krzyża 3.
Laberschek F., Plac Matejki 3.
Landau J., *(chor. dzieci)*, Grodzka 69. Tel. 267.
Landau R. *(chor. dzieci)*, Dietla 47. Tel. 491.
Langie Adam *(okulista)*, Sławkowska 31.

D. Latkowski Józef, Klinika wewn. Tel. 342.
Lauer Alex., Stradomska l. 9.
Lachs J., Jasna 5. Tel. 235.
Leinkram M., Krakowska 33.
Lemberger I., Garbarska 13.
Lenartowicz Jan, Radziwiłłowska 9.
Lewkowicz K. *(ch. dzieci)*, Łazienna 3. Tel. 521.
Lewicki R., Szpital św. Łazarza.
Liebermann E. *(okulista)*, Floryańska 20.
Liebeskind J. *(chor. kob.)*, Dietla 79. Tel. 403.
Luster L. *(kosmetyka)*, Grodzka 35.
Lustgarten L., Grodzka 60. Tel. 270.
Lustig S., Krakowska 35.
Łapiński S., Klin. wewn.
Łazarski J., Dietla 97.
Łepkowski W. *(dentysta)*, Straszewskiego 26. Tel. 239.
Lobaczewski A., Podwale 13.
Łopaciński M. *(ch. wewn.)*, św. Marka 5.
Maciąg A., Colleg. med.
Majewski F., Kopernika 40.
Majewski K. *(okulista)*, Szczepańska 11.
Marcisiewicz F. *(okulista)*, Wiślna 10.
Matzke H. *(dentysta)*, Plac Dominikański 1.
Mayzel T. *(ch. sk. i wen.)*, Szewska 21.
Maziarski S., Karmelicka 33.
Mączka T., Floryańska 31.
Mendelsburg H., Rynek 15.
Merz A. *(chor. dzieci)*, Kolejowa 8. Tel. 442.

D. Męsowicz E., Klinika wewnętrzna. Tel. 342.
Mitschka K., Felicyanek 15.
Misky E., Dolne Mł. 9.
Mostowski S., Kopernika 12.
Murczyński W., Mały Rynek 7.
Murdzieński F. *(ch. dzieci)*, Szpitalna 36. Tel. 102.
Münz E., Sławkowska 4.
Nartowski M. *(ch. nerw.)*, św. Anny 2. Tel. 359.
Nitsch R., Lubicz 28.
Nowak J., Graniczna 9.
Nowak D., Aryańska 4.
Nowotny F. *(chor. krtani)*, Wielopole 4.
Obmiński X., Szpital św. Łazarza.
Owsiński J, Szpital św. Łazarza.
Ozga Jan, Niecała 9.
Pareński S. *(ch. wewn.)*, Wielopole 4. Tel. 208.
Pawlica Wł., Szpital św. Łazarza.
Piątkowski M. *(ch. wewn. i uszu.)*, Szewska 19.
Pieniążek P. *(ch. gardła)*, Bracka 10. Tel. 164.
Piepes W. *(dentysta)*, Rynek 13.
Pilz J. *(chor. umysł.)* Karmelicka 6.
Piotrowski T., Rakowiecka 3. Tel. 523, (w lecie w Żegestowie).
Pisarski T. F., Długa 23.
Pluciński M., Podwale 2.
Ponikło Stan., Basztowa 25. Tel. 192.
Pożniak S. M., *(lek. kol.)*, Kolejowa 13. Tel. 474.
Pretzel G. *(dent.)*, Floryańska 5.
Przybylski S., Klin. poł.
Radecki P., Mikołajska 4.
Rapaport L., Wielopole l. 6.
D. Reiss W. *(ch. skór. i wen.)*, Basztowa 25.
Riedmüller B., Garbarska 8.
Rosenblatt E. *(ch. dzieci)*, Basztowa 25. Tel. 199.
Rosner A. *(ch. kob.)*, św. Jana 3. Tel. 82.
Różecki J. *(chor. wewn.)*, Floryańska 19. Tel. 370.
Rzegociński B., Radziwiłłowska 29.
Rutkowski M. *(operator)*, Basztowa 6. Tel. 371.
Rydel A. *(ch. nerw.)*, Podwale 10. Tel. 573.
Satkowski Z., Długa 31.
Schaitter I., l. m. i sąd., Grodzka 62. Tel. 87.
Scharf J., Starowiślna 34.
Schermant J., Stradomska 15, (w lecie w Maryenbadzie).
Schlank J., Kopernika 20.
Schmidt S., Piotra Michałowskiego 74.
Schneider L. *(ch. wewn.)*, Floryańska 34. Tel. 287.
Schoengut S. *(ch. uszu)*, Pijarska 9. Tel. 171.
Schudmak A. *(chor. żoł.)*, Sebestyana 22.
Schumann F. *(dentysta)*, Rynek 29.
Schwarz A. *(ch. sk. i wen.)*, Floryańska 38.
Sędzielowski J., Rynek 44.
Seńkowski M., Radziwiłłowska 4. Tel. 524. (labor. chem. lek.).
Siegel Sam., Długa 17.
Silberstein A., Miodowa 7.
Skobel S. *(ch. sk. i wen.)*, Rynek gł. 23.
Skórski W., Radziwiłłowska 21.
Skórczewski B., Batorego 18, (w lecie w Krynicy).
Śliwiński M., Mikołajska 4. Tel. 276, (w lecie w Rymanowie).

D. Słapa W., (*ch. dzieci*), Kolejowa 4. Tel. 34.
Smolarski W., Rynek 45. Tel. 410.
Sokołowski H., Szewska 12
Spira R. (*ch. uszu*), Grodzka 51.
Stahr E., Kolejowa 7.
Staniszewski J., św. Jana 28. (w lecie w Iwoniczu).
Stankiewicz W. (*ch. kob.*), Kolejowa 1.
Staszewski M., Kopernika 40.
Steinberg B., Rynek 14.
Steuermark Z. (*ch. skór. i wen.*), św. Jana 2.
Stopczański A., Kopernika 7.
Stopczański J., Szp. św Łazarza.
Supiński E., Pańska 10. (w lecie w Rabce).
Surzycki J. (*ch. wewn.*), Franciszkańska 1. Tel. 156.
Süsskind A., Grodzka 4.
Syrop J. (*dentysta*), Plac WW. Świętych 9.
Szewczyk J., Floryańska 13.
Szurek S., Kopernika 15.
Teichmann A., Grodzka 61, (w lecie w Piszczanach).
Tokarski S., Wolska 3.
Torczyński T., Szp. św. Łazarza. Tel. 52 c.
Trembecki H., Rakowiecka 9.
Trzciński B., Pijarska 2.
Tyszecki T. (*dentysta*), Jagiellońska 5.
Uromski H. (*dentysta*), Sławkowska 23.
Wachholz L., lek. sąd., Basztowa 25.
Wachtel Z. (*chir.*), Grodzka 32.
Wachtel Z. (jun.), szpital żydowski).

D. Warzycki B., c. k. l. pow. Radziwiłłowska 20.
Wąsowicz Z. (*ch. wewn.*), Floryańska 44, (w lecie w Krynicy).
Wernikowski W. (*dent.*), Rynek 6. Tel. 357.
Wicherkiewicz B. (*okul.*), Wolska 11. Tel. 286.
Wierzbicki G., Klin. poł.
Wilczyński L. (*ch. wewn*), Podwale 1.
Wilkosz A., fizyk miejs., Mały Rynek 4. Tel. 217.
Witaliński W. (*okul.*), Klinika okulistyczna.
Wojciechowski B., (*ch. kob.*) Podwale 9. Tel. 362.
Wójtowicz E., Bernardyńska 9.
Wrzodek A., Wielopole 8.
Wychowski Wł., Jagiellońska 9.
Zanietowski J., Batorego 1.
Zaremba G., Szpital św. Łazarza.
Zeitner Józef, Dietla 73, (w lecie w Francensbadzie).
Ziarko J., (*chor. wewn.*), Długa 7.
Ziembiński M., Karmelicka 3.
Zoll. J., st. l. kol. p., (*ch. kob.*), Rynek 9. Tel. 254.
Zopoth A., *l. m.*, Rynek Kleparski 5. Tel. 218.
Żeleński T. (*chor. dzieci*), Karmelicka 6. Tel. 618.
Żmigrod B., Karmelicka 9.
Żuławski K. (*ch. umysł.*), Długa 82. Tel. 159.
Żydłowicz W. (*chor. skór. i wen.*), Floryańska 22.

Dentyści-lekarze:

Cybulski N., Basztowa 5. Tel. 318.

D. Dundaczek F., św. Anny 4.
Łepkowski W., Straszewskiego 26. Tel. 239.
Matzke H., Plac Dominikański 1.
Piepes W., Rynek 13,
Pretzel G., Floryańska 5.
Schumann F., Rynek 29.
Steinberg B., Rynek 14.
Syrop J., Plac WW. Świętych 9.
Tyszecki T., Jagiellońska 5.
Uromski H., Sławkowska 23.
Wernikowski W., Rynek gł. 6. Tel. 357.

Dentyści-technicy:

Dłużyński Jan, Floryańska 12.
Hrebenda Wład., Szpitalna 20.
Lipoński Wł., św. Krzyża 5.
Łukaszewicz K., Sławkowska 8.
Matuszewski H., Stolarska 13.

Lwów.

Adler A., Bartosza Głowackiego 8.
Arnold W., Kochanowskiego 15 a. *(nie prakt.)*.
Aschkenazy Z., Kamienna 3.
Auerbach E., Krakowska 14.
Bader W., Kochanowskiego 1 d.
Balabayder H., Klin. lek.
Bałłaban T., Wałowa 7. *(Okulistyka)*.
Barański A., *(prof. Ak. wet.)* Chorążczyzna 24.
Barański B., Łyczakowska 39 A. *(Chirurgia)*.
Barącz R., Teatralna 11. *(Chirurgia)*.
D. Barzycki J., Kraszewskiego 23.
Bądzyński Stan., Gosiewskiego 4.
Beck Ad., Zyblikiewicza 4.
Bednarski Ad., Akademicka 5. *(Okulistyka)*.
Berezowski K., Kraszewskiego 23.
Berger H., Sykstuska 8.
Bett M., Kazimierzowska 37, l. k. ch.
Biber L., Brajerowska boczna 4. *(Chirurgia)*.
Bieńkowski B., Kościuszki 8. *(Dentystyka)*.
Bierer R., pl. Smolki 5.
Biernacki E. Piekarska 42.
Bikeles G., Rynek 43.
Binder A. *(st. l. wet.)* Kurkowa 27.
Blumenfeld A., Kopernika 28.
Blaum St., Klinika chor. wewn.
Błachowski K., Zyblikiewicza 33.
Bocheński K., Klin. położ. *(Położn. i gin.)*.
Bohosiewicz T., Jagiellońska 7. *(Dentystyka)*.
Borzęcki Wład., Grodzickich 4.
Breiter R., Trz. Maja 11. *(położn. i ginek.)*.
Brill M., pl. Akademicki 4.
Bylicki W., Bielowskiego 5. *(Położn. i ginek.)*.
Bund Marek, Zamarstynowska 34.
Buraczyński A., Czarnecka 6.
Burzyński A., Klin. okul. *(Okulistyka)*.
Chajes H., Żulińskiego 3.
Chajes J., Sykstuska 24.
Chądzyński J., Sobieskiego 4.
Chomin A., Zimorowicza 3
Chuderski F., Plac św. Jura 5.

D. Czaczkowski J., Mickiewicza 4.
Czaplicki T., Klin. poł.
Czarnik St,, Łyczakowska 9
Czepielowski St., Piekarska 52.
Czernecki W., Bielowskiego 1.
Czyżewicz A., Cłowa 2., *(położn. i ginek.)*.
Czyżewicz A. jun., p. Pijarów 15.
Dach E., Chorążczyzna 5.
Damański E., Piekarska 9, (w lecie w Iwoniczu).
Dattner J., Jagiellońska 11 a.
Daun L., Klin. położ.
Dekański St., Sokoła 3.
Dębicki Kl., Piekarska 6.
Dobiński Wł., Łukiewicza 6.
Doliński E., Głowińskiego 3,
Drahokoupil G., św. Szymona 1.
Dubanowicz P., Łyczakokowska 97.
Dukiet J., Słowackiego 16.
Dybuś Jaworski, Kl. okul. *(Okulistyka)*.
Ehrlich D., Sykstuska 17.
Elektorowicz E., Łyczakowska 3., l. m. II obw.
Eliasz - Radzikowski St. Batorego 12.
Fels Isr., Słoneczna 1.
Festenburg Ed., Dominikańska 11. *(Poł. i gin.)*.
Feuerstein Izyd., Sienkiewicza 3.
Feuerstein L., Sieukiewicza 3.
Feuerstein Neuman Nachman, Gródecka 1.
Fiałkowski L., Żółkiewska 70.
Fibich Stanisł., Franciszka 12.
Filimowski L., Klin. poł.
D. Franke Mar., Bielowskiego 5.
Frankowski W., Pańska 27, l. m. III obw.
Fried A., Walowa 11.
Frisch J., Pasaż Hausmana 8. *(Sk. i wen.)*.
Fruchtmann Fran., Hetmańska 12. *(Dentystyka)*.
Fuchs St., pl. Maryacki 9. *(Dentystyka)*.
Gabel W., Gródecka 85.
Gabryszewski A., Batorego 36. *(Chirurgia, ortopedya)*.
Gansl K., Hausnera 16.
Gąsiorowski N., Pańska 21.
Gębarzewski Z. L., Sapiehy 25. *(Położn. i ginek.)*, l. k.
Gidlewski M., Kleinowska 3.
Gizelt Ad., Żulińskiego 9.
Gluziński A. Piekarska 14.
Gluziński L., Wałowa 14.
Głowacki B., Batorego 24.
Gońka A., Kopernika 1. *(Dentystyka)*.
Gostyński J., Zyblikiewicza 10.
Gracka J., Żółkiewska 71, l. k.
Graf J., Żółkiewska 29.
Grek J., Piekarska 52.
Greliński A., Sykstuska 37.
Gröbel M., Sykstuska 28.
Groman K., Piekarska 22.
Gross K., Boimów 5.
Grossman M., Kurkowa 3.
Gruder L., Sienkiewicza 5. *(Okulistyka)*.
Gruszkiewicz J., Łyczakowska 19. *(Okulistyka)*.
Gürsching T., Hausnera 18.
Haisig K., Pańska 6.
Hamburger J., Radecka 6. *(Okulistyka)*.
Hescheles I., Słowackiego 3.

D. Herman M., Łyczakowska 5. *(Chirurgia)*.
Hermelin E., Sykstuska 23.
Hojnacki Wł., Słowackiego 2. *(Położn. i ginek.)*.
Hołobut T., Piekarska 52.
Hornung K., 29 listop. 16.
Jakubowski K., Kl. Tańskiej 3.
Janacek J., Brajera 11.
Janda Fr., Zielona 6.
Jankowski W., Hetmańska 6. *(Dentystyka)*.
Jasiński St., Kamienna 1.
Jaszczurowski K., L. Sapiehy 9, l. m. V okr.
Kaczorowski Br., Chorążczyzna 10. *(Dentystyka)*.
Kadyi H., Zielona 15.
Kapper F., pl. Bernardyński 2.
Karchezy E., Zyblikiwicza 18. *(Chirurgia)*.
Kasparek J., Ujejskiego 6.
Kicki T., Teatralna 12. *(Okulistyka)*, okul. m.
Kielanowski B., Skarbkowska 1.
Kikinger E., Klin. lek.
Klein L., Sykstuska 56 A.
Kobylański A., Domsa 6.
Kobryński W., Kościuszki 24.
Koczyrkiewicz M., Supińskiego 2.
Kołaczkowski A., Pańska 4. (w lecie Karsbad).
Korman J., Grodzickich 1.
Kośmiński F., Akademicka 26. *(Położ. i ginek.)*.
Kossak L., Wałowa 31.
Kowalski E., Akademicka 11.
Krasucki K., Pl. Jura 83.
Krobicki T., Wałowa 23, l. m. VII okr.
Krygowski T., Trzeciego Maja 2.
Krzyszkowski K., Krzywa 12.

D. Krzyżanowski K., Zyblikiewicza 42.
Kruszyński K., Słowackiego 16, (w lecie w Szczawnicy).
Kruszyński Wł., Chorążczyzna 25.
Kubisztal Stan., Piekarska 51.
Kucharski P., Pl. św. Antoniego 7.
Kuczera P., Piekarska 52.
Kułakowski R., Łyczakowska 19.
Kwiatkiewicz St., Pl. Bernardyński 12 A. *(Położn. i ginek.)*.
Lachowicz Z., pl. Trybunalski 1.
Landau F., Karola Ludwika 29.
Lateiner E., Kopernika 9. *(Dentystyka)*.
Lauterstein L., Sykstuska 30.
Lebenhart E., Lenartowicza 12.
Legieżyński W., św. Michała 6, f. m.
Leńko Z., Bielowskiego 6. *(Chirurgia)*.
Leszczyński R., Kręta 6.
Lewicki St., (w lecie w Krynicy).
Lewin A., Gródecka 58.
Lickendorf I., Piekarska 11, l. k. ch.
Lilien N., Trzeciego Maja 10.
Link I., Pasaż Hausmanna 9. *(Chirurgia)*.
Litwinowicz T., Rzeźbiarska 1 A.
Longchamps de Berier, Sapiehy 10. *(Chirurgia)*.
Ludwig A., Akadem. 16.
Lukas A., Blacharska 8.
Łukasiewicz Władysław, Kraszewskiego 5. *(Skór. i wen.)*.

D. Machek E., Akademicka 11. *(Okulistyka)*,
Mahl J., Jagiellońska 24.
Majewski A., Dwernickiego 8.
Majewski Al., Zimorowicza 3. *(Chirurgia)*.
Margulies M., Kopernika 9.
Markowski J., Piekarska 52.
Marischler J., Kopernika 3. *(Ch. wewn.)*.
Mars A., Kościuszki 18. *(Położn. i ginek.)*.
Mautendorfer Fr., Kleinowska 4.
Mayer J., Wałowa 3.
Mehrer H., Kościuszki 6.
Meizels S., Kotlarska 6.
Merunowicz J., Zamojskiego 16.
Meschel J., Sykstuska 33. *(Dentystyka)*.
Mikolašek A., Wałowa 8.
Mintz I., Akademicka 3. *(Dentystyka)*.
Mikołajski S., Śniadeckich 6.
Modrakowski J., Piekarska 55.
Moraczewski W., św. Mikołaja 11, (w lecie w Karlsbadzie).
Moraczewska Zofia, św. Mikołaja 11.
Mosing St., Szkoła kadecka.
Moszkowicz J., Akademicka 14.
Müller E., Łyczakowska 19 A.
Müller Fr., Jagiellońska 8. *(Chirurgia)*.
Münzer J., Karola Ludwika 37.
Nowak W., Dom Inwalidów.
Notz J., Zyblikiewicza 15.
Nowicki W., Piekarska 52, nie prakt.

D. Obrzut A., Kraszewskiego 3, nie prakt.
Obtułowicz F., Trzeciego Maja 21.
Ogórek Flora, Halicka 20. *(Położn. i ginek.)*.
Opolski W., Wałowa 13.
Owczarski J., Hoffmana 11.
Ozarkiewicz E., Korniaktów 1.1. k. ch.
Paklikowski Br., Jagiellońska 4.
Panek K., Piekarska 52, nie prakt.
Papée J., Piekarska 10, l. polic.
Pawlicki A., Hofmanna 9.
Pfau A., Żółkiewska 26.
Piasecki E., Trzeciego Maja 2.
Pilewski O., Zielona 4.
Piotrowski G., Zyblikiewicza 27.
Pisek W., Jagiellońska 12.
Plischke A., Staszica 6.
Podlewski K., Chorążczyzna 16.
Popielski L., Piekarska 52.
Praschil T., Gołębia 6, (w lecie w Truskawcu).
Progulski St., Szp. św. Zofii.
Prus J., Kościuszki 7.
Quest R., Pl. Bernardyński 2.
Raczyński J., Sykstuska 42. *(chor. dzieci)*.
Rappaport M., Jagiellońska 2 A.
Rappaport S., Sykstuska 9.
Rapp L., Jagiellońska 7.
Rechen L., św. Stanisława 6.
Reich S., Słoneczna 40.
Reichenstein M., Sykstuska 8.
Reinhold J., Sykstuska 27.
Reinhold Z., Sykstuska 27. *(Dentystyka)*.

D. Reiss W., Jagiellońska 17. *(Okulistyka).*
Reizes D., Kazimierzowska 31.
Rencki R., Kraszewskiego 3.
Rentschner E., Krakowska 16.
Rittigstein H., Skarbkowska 35.
Riwczes F., Łyczakowska 24 A. *(Chirurgia).*
Roicki (Berger) A., Zimorowicza 5. *(Sk. i wen.).*
Rozenzweig L., Trzeciego Maja 7. *(Okulistyka).*
Rosner I., Chorążczyzna 5. l. m. IV obw.
Rosner J., Batorego 9, (w lecie w Francensbadzie). *(Położn. i gin.).*
Roth A., Żółkiewska 15.
Różański J., Kraszewskiego 11, nie prakt.
Rubin A., Skarbkowska 7, l. k. ch.
Ruff S., Kraszewskiego 1. *(Chirurgia).*
Rydygier A., Pijarów 15.
Rydygier L., Mickiewicza 8. *(Chirurgia).*
Sawczyński A., Teatralna 11.
Sawicki E., Chorążczyzna 22.
Sawicki Stella J., Długosza 15.
Schellenberg L., Czarnieckiego 12. *(Położn. i ginek.).*
Schmelkes M., Brajerowska 6.
Schneider K., Brajerowska 3.
Schneider N., Mickiewicza 5.
Schram H., Sykstuska 22. *(Chirurgia).*
Senensieb M., Halicka 1. *(Dentystyka).*
Selzer J., Pańska 9.
D. Selzer M., Sobieskiego 10.
Serbeński W., Sykstuska 36, l. miejsk.
Sielski F., Trzeciego Maja 11, *(położn. i ginek.).*
Sieradzki Wł., Czarnieckiego 3.
Silberstein S., Sykstuska 34, l. k. ch.
Singer M., Kotlarska 1.
Skałkowski Br., Kościuszki 14. *(Położn. i gin.).*
Skrobaczewski P., Zimorowicza 15.
Słęk Fr., pl. Bernard., *(Chirurgia).*
Sobelsohn E., Kotlarska 6.
Sochański J., Pańska 2.
Sokal J., Łukasińskiego 4.
Sokal M., Halicka 15.
Soleski K., Hausnera 11.
Sołomowicz J., Hausnera 9.
Sołowij A., Mickiewicza 3. *(Położn. i ginek.).*
Sołtysik M., pl. Sienkiewicza 3.
Spalke Z., Klementyny Tańskiej 1.
Spitzer J., Kleinowska 5.
Stachiewicz Teof., Sobieskiego 4.
Stankiewicz F., Hoffmana Opata 4, (nie prakt.).
Starzewski J., Krzyżowa 17 A.
Stauber S., Skarbkowska 2.
Stocknopf J., Kazimierzowska 20.
Stroynowski E., pl. Maryacki 6. *(Położ. i gin.).*
Świątkiewicz M., Grodzickich 1. *(Sk. i wen.).*
Świątkiewicz J., pasaż Mikolascha.
Świątkowski J., Łukiewicza 6.
Świątkowski S., Walowa 14. *(Ch. dzieci).*

D. Świtalski M., Akademicka 11.
Szczepański Z., Sakramentek 10 a.
Szczurkowski St., Teatralna 5.
Szpilman J., Akademia weter.
Sztembarth C., Batorego 26, l. k. ch.
Szulisławski A., Jagiellońska 8. *(Okulistyka).*
Szuszkiewicz P., Zyblikiewicza 33 a. l. polic.
Szydłowski Zd., Akademicka 11.
Szymański H., na Błonie 1.
Szymonowicz Wł., Pańska 14. *(Chor. ucha).*
Tatarczuch Wł., Brajerowska 20. *(Sk. i wen.)*, l. m. VI obw.
Teodorowcz T., Techniczka 1.
Terenkoczy Leop., Zyblikiewicza 18.
Thom I., Janowska 52.
Trzcieniecki K., Akademicka 11.
Turnau K., Chorążczyzna 6.
Wachłowski Z., Sykstuska 43.
Wachnianin M., Akademicka 26.
Wachtel A., Kopernika 20.
Wajgel Eug., Łyczakowska 9.
Walach Don., Skarbkowska 3.
Wątorek A., Szeptyckich 30.
Weksler E., Pańska 6.
Wehr W., Trzeciego Maja 10. *(Chirurgia).*
Weigel J., Akademicka 22.
Wein H., Jagiellońska 17. *(Położn. i gin.).*
Weinreb M., Sykstuska 23. *(Położn. i ginek.).*
Weissberg L., Szp. pow.
D. Wernicki J., Karola Ludwika 5.
Wiczkowski J., Kościuszki 4.
Wiktor J., Małeckiego 7.
Wilczek K., Nabielaka 24. *(Chirurgia).*
Willer Abr., Karola Ludwika 31.
Wiśniewski W., Piekarska 52.
Wodecki Z., Unia Lubelska 11.
Wolf Ar., Krakowska 34.
Zabłocki St., plac Maryacki 9.
Zajączkowski J., Grodzickich 2.
Zakreys Fr., Gródecka 50 B.
Zalewski T., Sykstuska 35. *(laryng.).*
Zakrzewski J., Długosza 1. Tel. 684.
Zawadil B., Sykstuska 22. *(Położn. i ginek.).*
Zawadzki Al., Dwernickiego 3.
Zgórski K., Sokoła 1.
Ziembicki G., Teatralna 10. *(Chirurgia).*
Ziembicki W., Bielowskiego 6.
Zion O., Sykstuska 21. *(Okulistyka).*
Zipper Arm., Kraszewskiego 1.

Chirurgowie:

Beschloss M., Żółkiewska 30.
Blaustein E., Gródecka 52.
Chilf S., plac Benedyktyński 5.
Gabel H., Sobieskiego 24.
Kreiner E., Strzelecka 2.
Kurzer L., pl. Krakowski 12.
Lateiner L., Karola Ludwika 31. *(Dentysta).*

Lisowski M., pl. Halicki 14. *(Dentysta).*
Mark S., pl. Maryacki 8. *(Dentysta).*
Schnitzer P., plac Halicki 14.

1. Pow. Bialski.

D. Nycz Win., *Biała s. l. p.*
Czyżyk F., » *s. szp.*
Gerber Rud. » *(dent.).*
Hess Ernest, »
Juras Ant. » *pr. szp.*
Kapelusz E., »
Kwieciński M., » *l. m.*
Macher O., »
Sroczyński J., »
Steuer Alf., »
Dworzański K., *Kęty l. m.*
Dziewoński Wł., » *l. o.*
Stanko W., » *em. st. l. p.*
Schlank Maur., *Oświęcim. l. m.*
Slosarczyk Ant., »
Wechsler Leop., »
Hanakowski W., »
Keller R., *Wilamowice l. m.*
Miodoński F., *Buczkowice l. o.*
W. Dziurzyński T., *w. p.*

2. Pow. Bobrecki.

D. Czerwiński K., *Bóbrka a. s.*
Gabryszewski Tad., »
Bober Jan, *Chodorów l. k.*
Jasilkowski M., »
Dortort Ch., *Wybranówka l. o.*
C. Handt Izydor, *Chodorów.*
Roth Wilh., *Bóbrka l. m.*
Urich S., »
W. Kruczkowski T., *w. p.*

3. Pow. Bocheński.

D. Pietrzycki A., *Bochnia s. l. p.*
D. Fränkel J., *Bochnia.*
Górski Cz., » *l. sal.*
Nodzyński B., » *s. szp.*
Oświecimski S., *Bochnia pr. szp.*
Pallaschek F., *Bochnia, s. szp.*
Gąsiorek F., *Łapanów l. o.*
Ligęza J., *Wiśnicz l. z. k.*
Majewski T., *Niepołomice l. m.*
Schmidt A., *Lipnica mur. l. o.*
Zakaszewski W., *Ujście solne l. o.*
C. Wieselman M., *Wiśnicz.*
W. Wagner St., *w. p.*

4. Pow. Bohorodczański.

D. Serkowski Rom., *Bohorodczany k. s.*
Ferensiewicz M., *Bohorodczany l. o.*
Żurakowski R., *Sołotwina l. o.*
Seller J., *Sołotwina.*

5. Pow. Borszczowski.

D. Mosler M., *Borszczów k. s.*
Kittner J., » *l. m.*
Zathey Wilh. »
Altmann Z., *Jezierzany l. m.*
Bilwin Z., *Mielnica.*
D. Krauss Ad., *Mielnica l. o.*
Glas J., *Korolówka l. m.*
Seidner Abr., *Skała. l. m.*
W. Gałek Józef, *s. w. p.*
Bartel J.

6. Pow. Brodzki.

D. Friedberg I., *Brody l. p.*
Aufrecht Oz., »
Jung Adolf, » *l. m.*
Kalach Feliks »
Schapira Aleks., » *s. s. l. m.*
Sołtysik St., » *l. k., p. s.*

D. Strumiński Ad. *Brody*.
Weissmann S. L. » *s. szp. izr.*
Zasadzki St., *Szczurowice l. o.*
Ustrzycki Jul., *Podkamień l. o.*
Bełzowski M., *Toporów l. o.*
Landesberg M., *Załośce. l. m.*
C. Grünfeld Iz., *Brody*.
Nussbaum M., *Podkamień l. m.*
Rager Izydor, *Załośce*.
Rosenbaum Leon, *Łopatyn l. m.*
W. Biliński Wł., *st. w. p.*

7. Pow. Brzeski.

D. Nycz Hen., *Brzesko l. p.*
Bernacki Fr., » *l. m.*
Bernadzikowski Sz., *Brzesko*.
Berger Marek, *Brzesko*.
Knauer W., *Radłów*.
Grzybczyk St., *Szczurowa l. o.*
Łowczowski W., *Wojnicz l. m.*
Dujanowicz Z., *Zakliczyn l. m.*
Janczy Fr., *Czchów l. o.*
C. Czernek H., *Wojnicz l. m.*
W. Schimer Leon, *w. p.*

8. Pow. Brzeżański.

D. Skibicki Ad., *Brzeżany s. l. p.*
Falk B., *Brzeżany l. k. ch.*
Kowenicki Adam, *Brzeżany. pr. szpit.*
Malsburg H., » *s. szp.*
Palester H., » *a. s.*
Teitelbaum M., »
Uranowicz Tad., » *l. m.*
Barban Chaim, *Kozowa, l. k.*
Sochanik Stan., » *l. o.*
Schenker A., *Narojów l. o.*
W. Waśniewski Fr., *w. p.*

9. Pow. Brzozowski.

D. Lic Hen., *Brzozów l. p.*
Niziołek P., » *l. m.*
Mang Józef, *Dynów. l. m.*
Misky Edward. *Jasienica l. m.*
W. Żuk Wincenty, *w. p.*

10. Pow. Buczacki.

D. Hirschler M., *Buczacz l. p.*
Bienenwald J., » *l. m.*
Feller Aron, »
Kroo Józef, »
Krzyżanowski E., » *l. m.*
Mogilnicki Wł., »
Nacht Fabiusz, »
Baczyński A. *Koropiec l. o.*
Sokal Majer, *Jazłowiec*.
Deisenberg A., *Jazłowiec l. z.*
Obler W. *Monasterzyska*
Borysiewicz W. »
Bobek Jan, *Potok Złoty*.
C. Adler Sz., *Monasterzyska l. f.*
W. Strutyński J., *w. p.*

11. Pow. Chrzanowski.

D. Berggrün Alf., *Chrzanów st. l. p.*
Hochbaum O., » *l. m.*
Rieser Adolf, *Chrzanów, l. kl.*
Woynarowski K., » *l. gór.*
Damski W., *Jaworzno l. gór.*
Neymand S., »
Dura J., *Krzeszowice l. s.*
Walkowski J., » *l. o.*
Dobrzyński J., *Trzebinia l. k. i o.*
Skórkowski J., *Trzebinia. l. m.*
Bednarski J., *Alwernia l. o.*
Górka J., *Siersza*
Schneck K., *Szczakowa l. f.*
W. Bogdan Grzegórz, *w. p.*

12. Pow. Cieszanowski.

D. Piotrowski E., *Cieszanów l. p.*

D. Konera S., *Lubaczów pr. sz. i l. k.*
Potochajło J., » *s. s.*
Rosenblüth E., » *l. m.*
Mildner Józef, *Oleszyce.*
Sochacki L., *Narol l. o.*
Hryniewiecki J., *Dzików l. o.*
C. Rotter A., *Cieszanów l. m.*
W. König Pinkus, *w. p.*

13. Pow. Czortkowski.

D. Wągrowski K., *Czortków s. l. p.*
Bubeniczek Fr., »
Hausvater Jakób, »
Blaustein Józef, »
Stoekl Adolf, » *l. m. i k.*
Lutyński L., *Jagielnica l. f. i k.*
Stoklasa J., *Białobóżnica l. o.*
C. Oestersetzer A., *Czortków.*
W. Atlas H., *w. p.*

14. Pow. Dąbrowski.

D. Kurzyniec W., *Dąbrowa a. s.*
Millet Abr., *Dąbrowa.*
Garbusiński S. »
Przybyszewski W., *Żabno l. m.*
Rudnicki Karol *Szczucin.*
W. Łukaszewski Andrzej, *w. p.*

15. Pow. Dobromilski.

D. Bory Jul., *Dobromil l. p.*
Cwiklicer Ludw., » *l. s.*
Goldstaub B., » *a. s.*
Puchalski Szczp., » *l. o.*
Marynowski Józef, *Bircza l. m.*
Dornfest Abr., *Bircza.*
Górski St., *Rybotycze l. o.*
Jaremkiewicz M., *Krościenko ad Chyrów l. o.*
C. Brauner Leon, *Dobromil.*
W. Stupnicki Antoni, *w. p.*

16. Pow. Doliniański.

D. Peters Józef, *Dolina l. p.*
Kotłowski Stan., »
Kosterkiewicz J., » *l. m.*
Nowak Józef, *Wygoda l. f.*
Berwid Bol., *Rożniatów l. f. i o.*
Sekanina Jan, *Rożniatów.*
Krzyształowicz A., *Weldzirz l. o.*
Müller Rudolf, *Perehińsko.*
Ikałowicz K., *Bolechów l. s.*
Podłuski M., » *l. m. i k.*
Blumenthal J., »
C. Kuiłowski L., »
W. Lubliner Leon, *w. p.*

17. Pow. Drohobycki.

D. Kuhn Adolf, *Drohobycz l. p.*
Sękiewicz Fr., » *a. s.*
Braunn Alfr., » *s. szp.*
Feuerstein H., »
Friedländer E., »
Eliasiewicz Z., » *s. szp.*
Hoffner O., » *l. m. i k.*
Klarfeld I. »
Kozłowski B., » *pr. szp.*
Lechowski Wik. » *l. k. ch.*
Mindes Joachim, »
Pelczar Z., » *l. s.*
Rosenschein S. »
Tiegerman Em., » *l. m.*
Wilder Izydor, » *l. k. ch.*
Tworowski Ignacy, *Podbuż l. o.*
Rubinstein N., *Medenice l. o.*
Kapellner M., *Borysław l. k. ch.*
Berman Dawid, *Borysław l. k. ch.*
Löw Bern., *Borysław l. g. i k. ch.*
Tenner Ig., *Schodnica l. o.*
Dwernicki St., *Borysław l. k. ch.*
Węclewski S., *Stebnik l. s.*
Lichtgarn Daw., *Tustanowice-Wolanka.*
W. Tychowski W., *swp.*

18. Pow. Gorlicki.

D. Frydman Z., *Gorlice l. p.*
Bielewicz Fel., » *l. m.*
Frühling Marc., »
Kohn M., »
Kretowicz Wal., »
Przesmycki Jan, *Gorlice s. szp. i l. k. ch.*
Żuławski Leon, *Gorlice pr. szp.*
Katyński Ludwik, *Biecz l. m.*
Świeżawski L., *Gładyszów l. o.*
W. Matuszewski M., *w. p.*
Somnier I., *w. m.*

19. Pow. Grodecki.

D. Balicki Stan. *Gródek l. p.*
Szponder W. » *l. m.*
Markl J., *Janów l. o.*
Klęsk Rom., *Dąbrowica, l. o.*
C. Landau Ad., *Gródek.*
Schöps Ign., *Janów.*
W. Lille O., *w. p.*
Paluch A., *w. m.*

20. Pow. Grybowski.

D. Jendl S. I., *Grybów l. p.*
Jakubowski A., » *l. k.*
Kozierowski E., » *l. k. ch.*
Sałaban Leop., » *l. m.*
Waiigórski C., » *l. w. p.*
Zarzycki Eman., *Bobowa l. o.*
Mańkowski Kaz., *Ciężkowice l. m. i o.*
W. Wędrychowski J., *w. p.*

21. Pow. Horodeński.

D. Sobieszczański L., *Horodenka l. p.*
Ciepanowski J., *Horodenka.*
Kanafass Ozyasz, »
Roszko Ant., » *l. sz.*
Bujalski Maryan, *Obertyn l. o.*
Karabiński E., *Czernelica l. o.*
C. Burnatowicz R.. *Obertyn.*
W. Rudnicki W., *w. p.*
Bach Ludwik, *w. m.*

22. Pow. Husiatyński.

D. Pohorecki Wł., *Husiatyn l. p.*
Herscher Izaak, *Husiatyn s. sz.*
Gerżabek B., *Husiatyn pr. sz.*
Auerhahn W., *Chorostków l. o.*
Rosenbaum N., *Kopyczyńce*
Safian Ł., »
Wilson Rysz,, » *l. m.*
Brandman A., *Probużna l. o.*
C. Rares Izydor *Husiatyn, l. m.*
Siebner Nat., *Kopyczyńce.*
Sobelsohn Daw., *Probużna l. m.*
W. Jakubowski S., *a. w.*

23. Pow. Jarosławski.

D. Czyżewicz Wł. *Jarosław s. l. p.*
Dietzius Adolf, *Jarosław l. k.*
Fechter T., *Jarosław pr. sz.*
Feldmann M,, »
Friedwald Abr.. »
Händel Anzelm, »
Meissels. Zyg., »
Mach Seb., »
Nacht E., »
Puzon Rom., » *s. szp.*
Rossberger Sal., *Jarosław 2 l. m. (dent.)*
Semler Daw., *Jarosław*
Trzaskowski J., *Jarosław.*
Turzański Grz., *Jarosław 1 l. m.*
Turnheim Saul, »
Schmeidler Leon, *Radymno l. k.*
Mallik Józ., *Radymno l. m.*
Jastrzębski W., *Sieniawa l. o.*
Dawid Majer, *Sieniawa l. m.*

D. Przybylski St., *Pruchnik l. o.*
C. Ackerbauer S., *Jarosław.*
W. Miziura A., *w. p.*

24. Pow. Jasielski.

D. Szczepański W., *Jasło l. p.*
Cięglewicz Stan., »
Hicner Aleks., » *l. m. i k. ch.*
Kadyi Józef, » *s. sz. i l. więz.*
Macudziński Wal., » *p. sz. i l. k.*
Meth Sz., »
Szczepański Tyt., » *l. w. p.*
Łopaczyński E. *Olpinach, l. m.*
Zawiera A., *Żmigród l. m.*
Szwarc J., » *l. w. p.*
Roth Józ., *Krempna l. o.*
W. Pawlikiewicz Jan, *w. p.*

25. Pow. Jaworowski.

D. Orski Jan, *Jaworów k. s.*
Miszewski St., » *l. k. i k. ch.*
Jahr Saul, *Krakowiec l. m.*
Sędzimir Sz. » *l. s.*
Schmidt S., *Wielkie Oczy*
C. Bendel Zygm., *Jaworów.*
Gabel Rub., » *l. m.*
W. Bernstein Józ., *w. p.*

26. Pow. Kałuski.

D. Wurst Adolf, *Kałusz s. l. p.*
Kurowiec Jan, »
Markiewicz D., » *l. szp.*
Nadel Rubin, »
Jastrzębski Jul., *Wojniłów l. o.*
C. Kiczałes Herm., *Wojniłów l. k.*
W. Sigall Herman, *w. p.*

27. Pow. Kamionecki.

D. Gawlikowski S., *Kamionka l. p.*
D. Stupnicki Wł., *Kamionka l. m.*
Markstein W., *Kołomyja*
Jaciów Teod., »
Czerkawski J., *Dziedziłów.*
Prebendowski S., *Radziechów.*
Pawluk Bazyli, *Witków nowy l. o.*
Adlerstein Aron, *Busk.*
Zaorski Br., »
C. Raps Maks, *Kamionka.*
Siegelbaum Jak., *Busk.*
W. Kałkowski Józ., *w. p.*

28. Pow. Kolbuszowski.

D. Ciepielowski, *Kolbuszowa l. p.*
Billig Eliasz, » *l. m.*
Bukowski Piotr, *Sokołów l. o.*
Szóstkiewicz St., *Majdan l. o.*
W. Kohlberger St. *a. w.*

29. Pow. Kołomyjski.

D. Milewski Tad., *Kołomyja l. p.*
Allerhand Jul., *Kołomyja (ginek.).*
Hulles Jakób, »
Flecker O., » *l. k. ch.*
Jaworski Bol., » *l. k. ch.*
Kirchen Oskar »
Koffler Maur., »
Kozakiewicz Al. »
Kos J., »
Łuniewski S., » *(ok.) s. sz.*
Lewicki Zenob. » *p. s.*
Maresch Bron., »
Offe Jakób, » *(dent.).*
Piaskiewicz Wł., *Kołomyja l. m. i k.*
Rosenheck Sal.. *Kołomyja l. m. i sz.*
Silberstein Izyd., »
Sumorok K., *Gwoździec l. o.*

C. Reder E., *Kołomyja (dent.)*
Terner Hersch, »
W. Machalski, *s. w. p.*

30. Pow. Kosowski.

D. Janikiewicz St., *Kosów k. s.*
Stablewski W., » *a. s.*
Baraniecki R., » *l. s.*
Bażant Wacł., »
Goldhaber Majer, »
Tarnawski A., »
Skomorowski Jan, *Kuty l. m.*
Goldschlag Leiz., *Kuty.*
Zatłokal R., *Kosmacz a. s.*
Doboszyński L., *Żabie.*
Siatecki K., » *l. o.*
Pawlicki T., *Pistyń l. o.*
Rosmarin H., *Hryniawa.*
C. Rudich Leon, *Kosów l. m.*
Berger Adolf, *Kuty.*
W. Strowski Mar., *a. w.*

31. Pow. Krakowski.

D. Bielański Gust., *Kraków l. s. p.*
Warzycki B., *Kraków l. p.*
Komorowski B., *Półwsie Zwierzynieckie* Tel. 419.
Malinowski G., *Czernichów*
Ludmirski Z., *Liszki l. o.*
W. Rutkowski K., *Kraków w. p.*

32. Pow. Krośnieński.

D. Slączka Ant., *Krosno l. p.*
Kropaczek Fr., » *a. s.*
Jasiński A., »
Kocay Aleks., »
Walsleben J., » *p. sz.*
Lanes S., *Dukla.*
Strycharski J., *Dukla.*
Przysłópski Jak., *Korczyna*
W. Cieleński W., *s. w. p.*
Krynicki St., *a. w.*

33. Pow. Łańcucki.

D. Witkowski E., *Łańcut l. p.*
Fleszar Jan, » *l. m.*
Iłowiecki M., *Leżajsk l. s. i k.*
Zawilski St., » *l. m.*
D. Maurer M., *Żołynia l. m.*
Tryniecki Bol., » *l. o.*
C. Arzt I., *Łańcut l. sk.*
W. Dulęba M., *s. w. p.*

34. Pow. Limanowski.

D. Haim L., *Limanowa k. s.*
Gnoiński M., »
Kruk Kazim., »
Mauer Z., »
Czapliński Stan., *Mszana dolna.*
Herzig N., *Mszana dolna.*
Orzeł Józef, *Ujanowice.*
W. Atlas H., *w. p.*

35. Pow. Liski.

D. Karpiński St., *Lisko l. p.*
Porajewski Jan, » *l. m.*
Turteltaub J., *Lisko.*
Robel Wiktor, *Baligród l. o.*
Heftler N., *Ustrzyki l. m.*
Lenartowicz R., » *l. k.*
Dulęba, *Lutowiska l. o.*
Prost J., » *l. m.*
Markiewicz J., *Cisna l. o.*
W. Kachnikiewicz Br., *w. p.*

36. Pow. Lwowski.

D. Obtułowicz F., *Lwów s. l. p. i s.*
Barącz, *Dublany l. szk.*
Kohlberger, *Kulparków dyr. z. obł.*
Kruszyński S., *Kulparków pr. z. obł.*
Maliszewski H., *Kulparków pr. z. obł.*
Woszczyński J., *Kulparków s. z. obł.*
Fox Jan, *Kulparkow.*
Wisłocki Jan, »
Zagórski Rom., »
Zakrzewski Józ., *Maryówka ad Winniki.*
Acker Sal., *Szczerzec l. k.*
Trześniowski E., *Szczerzec.*
Fruchtmann F., *Zniesienie.*
Wachowicz J., *Jaryszów l. o.*

D. Gąsiorowski S., *Winniki l. f.*
Stanowski K., *Winniki s. l. f.*
W. Markowski Z., *w. p.*

37. Pow. Mielecki.

D. Godłowski Al., *Mielec k. s.*
Frank Apol., » *l. k.*
Kijas Błażej, » *l. m.*
Sternberg Józ., »
Cymbler Waler., *Radomyśl*
Lorentski And., »
C. Schabbus M.. *Mielec l. m.*
W. Małecki M., *w. p.*

38. Pow. Mościski.

D. Lebedowicz Emil, *Mościska l. p.*
Langer Józef, *Mościska l. o.*
Polański Stan., » *l. m.*
Hryniewicz Tad., *Sądowa Wisznia.*
Rokossowski W., *Sądowa Wisznia l. o.*
Kosz Korn., *Krukienice l. o.*
C. Raab H., *Sądowa Wisznia l. m.*
W. Grochowski K., *w. p.*
Bien J., *Sądowa Wisznia w. m.*

39. Pow. Myślenicki.

D. Schmidt F. *Myślenice l. p.*
Gałuszka J., » *l. m.*
Łodziński W., *Dolna Wieś l. o.*
Maszewski St., *Sułkowice l. o.*
Służewski K., *Jordanów l. m.*
Kaden K., *Rabka.*
Lang Otokar, » *l. o.*
Karaś A., *Maków.*
Uchacz Bł., *Maków l. sk.*
Zduń Jan, *Raba wyżnia.*
Zduń Józef, *Skawa.*
W. Sołtykiewicz J., *w. p.*

40. Pow. Nadwórniański.

D. Jossé J., *Nadwórna k. s.*
Bibrig Sz., » *l. sk. i k*
Cieszewski W., » *l. o. i k. ch.*
Last Herman, »
Puzdrowski J., *Zielona.*
Bogdański B., *Delatyn l. s. i k.*
Fraenkel H., *Delatyn.*
Harasowski A., *Delatyn l. m. i k. ch.*
Pasiecznicki E., *Łanczyn l. o.*
Głuszkiewicz W., *Mikuliczyn l. o. i k.*
W. Chwalibiński M., *w. p.*

41. Pow. Niski.

D. Loewy Alojz., *Nisko l. p.*
Ławrowski Wł., » *l. o.*
Hernich Fr., *Rudnik l. o.*
Reik Jakób, *Ulanów l. o.*
W. Brayer S., *Ulanów w. p.*
W. Ochnicz M., *w. p.*

42. Pow. Nowosądecki.

D. Filewicz J., *N. Sącz l. p.*
Ameisen Maur., »
Dudziński Jan, »
Kijas Tadeusz, » *l. k.*
Kosterkiewicz Fr., »
Mohr Dawid, » *l. k. ch.*
Olszewski Br. » *l. k.*
Płochocki Tad., *N. Sącz 1. l. m. l. więz.*
Richter Józ., *N. Sącz*
Siedlecki J., » *pr. szp.*
Silberman L., » *2 l. m.*
Zieliński Edw., » *s. szp.*
Łukasiewicz, *Muszyna l. k.*
Kmietowicz F., *Krynica l. g.*
Ebers H., »
Chilewski H., *St. Sącz l. m.*
Gawełkiewicz L., *St. Sącz l. k.*
Chwalibóg H., *Łąck l. o.*
C. Zauderer Maur., *N. Sącz.*
W. Piskorski Jan, *w. p.*

43. Pow. Nowotarski.

D. Bednarski J., *N. Targ l. p.*
Langsam Gutman, »
Schein Herm., » *l. m.*
Gorski X., *Szczawnica* (w lecie).
Kołączkowski J., *Szczawnica.*
Hammerschlag R., *Krościenko l. o.*
Brzeziński E., »
Chramiec And., *Zakopane.*
Chwistek Br., »
Czaplicki Zd., »
Dłuski K., *Kościelisko.*
Dłuska Bronisława, *Kościelisko.*
Gaik Jan, *Zakopane.*
Gawlik J., »
Janiszewski T., »
Majewicz E., »
Piasecki Wen., »
Wojczyński M., »
Żychoń Józef, »
Beaurain K., *Poronin l. o.*
Grodecki F., *Czarny Dunajec l. o.*
W. Mendlowski B., *w. p.*

44. Pow. Peczeniżyński.

D. Biliński Miecz., *Peczeniżyn a. s.*
Vincenz A., *Peczeniżyn l. o.*
Kleski A., *Jabłonów l. o.*

45. Pow. Pilzneński.

D. Biesiadzki A., *Pilzno l. p.*
Mydlarski Wł., » *l. m.*
Lewicki Z., *Brzostek l. m.*
W. Raff Herm., *w. p.*

46. Pow. Podgórski.

D. Dembowski M., *Podgórze s. l. p.*
Łobaczewski A., *Podgórze a. s.*
Aronsohn Sam., *Podgórze.*
Goldberger Iz., »
D. Kepler Paweł, »
D. Pancewicz Izyd., *Podgórze*
Piórko A., » *l. k.*
Pisek H., »
Smorągiewicz Kaz., » *l. m.*
Swiątek Winc., »
Dika H., *Swiątniki l. o.*
Nawrat St., *Skawina l. m.*
Michnik A., » *l. k.*
W. Rutkowski K., *s. w. p.*

47. Pow. Podhajecki.

D. Mossor K., *Podhajce k. s.*
Choróbski St., » *pr. szp.*
Landau Aron, » *l. m.*
Salpeter Mich., » *s. szp.*
Gliksman S., *Wiśniowczyk l. o.*
Sobelsohn F., »
W. Wojciechowski M., *Podhajce.*

48. Pow. Przemyski.

D. Kramarzyński M., *Przemyśl l. p.*
Benoni Ferd., *Przemyśl.*
Blech H., »
Cichański A., » *s. sz.*
Doliński M., » *s. sz.*
Ehrlich H., »
Frauenglas M., »
Fränkel J., »
Grabscheid M., »
Gruber F., »
Keller Dawid, »
Kantz Oskar, » *(dent.).*
Kutna Samuel, »
Lityński Luc., »
Madeyski Józ., » *pr. sz.*
Mannheim Z., » *l. m.*
Michalik Fr., » *l. k. ch.*
Oller Michał, » *l. k. ch.*
Pordes M., » *l. k.*
Rościszewski E., *Przemyśl l. w.*
Schoeffer F., *Przemyśl (dent.).*
Smolarski Zygm., *Przemyśl l. m.*
Springer K., *Przemyśl.*
Süsswein, » *s. sz.*
Szyszkowski M., » *l. k.*

D. Trybulec Fr., *Przemyśl l. m.*
Wojtowicz J., » *l. k.*
Kaczurba St., *Medyka l. o.*
Ruczka S., *Niżankowice l. o.*
Dobrzański St., *Dubiecko*
C. Chilf Joachim, *Przemyśl (dent.).*
Biber Maurycy, »
Talheim Joachim, »
W. Fried Ferd., *w. p.*
Topper L., *a. w.*

49. Pow. Przemyślański.

D. Hyżycki C., *Przemyślany l. p.*
Barbag Herm., *Przemyślany l. m.*
Schutt E., *Przemyślany dyr. szp.*
Mendlowski Wł., *Gliniany.*
Moch Jan, » *l. m.*
Szarkowski A,, *Dunajów l. o.*
Trelski Mikołaj, *Świrz l. o.*
C. Kostmann I., *Przemyślany*
Kümmermann S., *Gliniany*
W. Proskurnicki A., *w. p.*

50. Pow. Przeworski.

D. Kowalewski E., *Przeworsk k. s.*
Końcowicz Jan, *Przeworsk l. k. ch. i m.*
Silberstein Józef, »
Smyczyński Ign., » *l. k. ch. i k.*
Sawicki Ant., *Kańczuga l. m. k. ch. l. k.*
W. Łucki Józef, *s. w. p.*

51. Pow. Rawski.

D. Stokłosiński F., *Rawa l. p.*
Dadlez Julian, » *l. k.*
Rose Eman., »
Gorner Izyd., *Lubycza.*
Miczulski Ant., *Niemirów l. o.*
Kibitz L., *Uhnów.*
Ożarowski St. » *l. o.*
D. Jaciów Mik., *Magierów l. o.*
C. Elner M., *Niemirów l. m.*
Kibitz Nat., *Rawa l. m.*
C. Kibitz Bern., *Uhnów.*
Sternberg J., *Lubrycza.*
W. Szymuński Ant., *w. p.*

52. Pow. Rohatyński.

D. Szajnowski Mar., *Rohatyn l. p.*
Dorożyński J., *Rohatyn l. o.*
Schaff S., *Rohatyn.*
Stein Maur., »
Terlecki Ant., » *l. m.*
Gwozdecki T., *Lipica l. o.*
Gürsching T., *Bukaczowce*
Damm Albert, *Bołszowce.*
Halarewicz B., *Bołszowce l. k.*
Mach And., *Bursztyn l. m.*
Porycki Br., *Bukaczowce l. m.*
W. Weisberg Abr., *w. p.*

53. Pow. Ropczyński.

D. Żukotyński Fr., *Ropczyce l. p.*
Roller Fryd., *Ropczyce.*
Potok K., » *l. m.*
Bętkowski Z., *Dębica l. m.*
Męzki T., »
Kołasiński A., *Wielopole l. o.*
Kronfeld H., *Sędziszów.*
Górka J., » *l. o.*
C. Benda Ant., *Dębica l. k.*
Reiss El., »
W. Panek Jan, *w. p.*

54. Pow. Rudecki.

D. Tyszkowski L., *Rudki l. s.*
Śnieżek Ludw., » *l. m. i k.*
Blauer T., *Komarno l. m.*
Jakliński Leon, *Komarno l. szk.*
Markl J., *Horożanna wielka l. o.*
W. Weissberg Ad., *w. p.*

55. Pow. Rzeszowski.

D. Danielski J., *Rzeszów l. p.*
Ściborowski K., » *l. p.*
Bujniewicz Jak., *Rzeszów l. k. i k. ch.*
Dornfest Izyd., *Rzeszów.*
Elsner Józef, *Rzeszów s. szp.*
Fiałkowski W., *Rzeszów l. k.*
Herz Em., *Rzeszów.*
Hopfer Sam., »
Jabłoński St., » *pr. szp.*
Kalman Józ. L., »
Koepel Henr., »
Kraus Herm., »
Nieć Teofil, »
Strasser Efraim, »
Teller Józef, » *l. m.*
Zagórski Ad., » *p. szp. l. m.*
Grossek Zenon, *Głogów l. o.*
Sieniewicz Mich., *Błażowa l. o.*
Solecki J., *Tyczyn.*
C. Bernfeld Leon, *Tyczyn.*
Herzum Józ., *Głogów.*
Reiner Iz., *Rzeszów.*
W. Skuciński J., *s. w. p.*

56. Pow. Samborski.

D. Sobolewski Fr., *Sambor s. l. p.*
Biegelmayer Alf., *Sambor p. s. i l. m.*
Chrząszczewski W., *Sambor s. sz.*
Ciuk Aleksander, *Sambor.*
Klauber Adolf, »
Markiewicz Henr., »
Ortyński Włod., »
Winogradzki A., »
Dreifach Izydor, *Łąka l. o.*
W. Federowicz W., *w. p.*

57. Pow Sanocki.

D. Jabłoński J., *Sanok s. l. p.*
Slangenhaus A., » *a. s.*
Drewiński M., » *l. f.*
D. Edelheit Z., *Sanok*
Krynicki Józ., » *l. m.*
Pajączkowski W., » *p. s.*
Ramer Salomon, » *s. sz.*
Zaleski Karol, » *l. w.*
Bielecki Ign., *Rymanów l. o.*
Eisenstein J., *Rymanów.*
Galant Józef, *Zagórz l. k.*
Chotiner J., *Bukowsko l. m.*
Scharf Jak., *Bukowsko.*
C. Atlas Sal., *Sanok (dent.).*
W. Szczerba Jan, *w. p.*

58. Pow. Skałacki.

D. Lubowiecki J., *Skałat k. s.*
Gottfried Mojż., » *l. m.*
Lipski » *p. szp.*
Mieses I., *Grzymałów l. m.*
Schmar J. » *l. k.*
Dawid Sal., *Podwołoczyska.*
Swiderski Bruno, »
Türkel Samuel, » *l. m.*
Pilecki Z., *Tarnoruda l. o.*
Ausobsky J., *Touste l. o*
Bardach, *Grzymałów.*
C. Berger E., *Zadniszówka.*
Metall I., *Podwołoczyska.*
W. Serwa Józef, *w. p.*

59. Pow. Śniatyński.

D. Werner K., *Śniatyn s. l. p.*
Kaczyński St., » *a. s.*
Ciszka Edmund, » *pr. szp.*
Janikiewicz S., » *k. san.*
Kuśnierczyk P., » *s. szp.*
Margulies Wolf, » *l. k. ch.*
Mehrer Izydor, » *l. m.*
Lic F., *Zabłotów a. s. i l. f t.*
Neuberger Z., *Zabłotów l. k.*
Krański Jul., *Rożnów l. o.*
W. Janowicz Stef., *s. w. p.*
Dobrzański N. *w. m.*
Różankowski N., *Zabłotów em. w. m.*

60. Pow. Sokalski.

D. Głowiński W., *Sokal l. p.*
Jajus Miron, *Sokal l. m. i s. szp.*

D. Łuszczkiewicz J., *Sokal p. s.*
Urech Marek, »
Maciejowicz S., *Tarkaków l. o.*
Frostig Henr., *Bełz l. m.*
Siewierski P., »
Hoeflich Jan, *Waręż l. o.*
Wachnianin J., *Krystynopol l. m.*
C. Blum Zygmunt, *Bełz.*
Pordes Sal., *Krystonopol.*
C. Starwer M., *Krystonopol*
W. Eitelberg Br., *w. p.*

61. Pow. Stanisławowski.

D. Gołębiowski K., *Stanisławów l. p.*
Atlas J., *Stanisławów.*
Bardach Józ., » (*akusz.*).
Berghoff F., »
Chołowiecki L., *Stanisławów.*
Dawidowicz E., *Stanisławów.*
Dobrucki G., *Stanisławów s. szp.*
Drzewicki S., » *l. m. i k.*
Goldhaber J., »
Hacker D., » *l. k. ch.*
Janowicz W., »
Kopaczyński W., » *l. z. k. i k. ch.*
Krasowski S., » *pr. szp.*
Kreutz J., » (*okulist.*).
Lachawiec A., »
Lehmann J., »
Majewski J., » *l. k.*
Mondschein M., »
Ostafiński M., »
Opolski Jan, »
Pacyna J., » (*wener.*).
Raczyński A., » (*dent.*).
Richter A., »
Rosenbaum J., »

D. Rozmarin J., *Stanisławów l. k.*
Rubinstein J., » *l. m.*
Stefanicki J., » (*dent.*).
Stenzel B., » *l. m.*
Wnękowicz St., »
Żukowski Aleks., » *l. k.*
Wittels J., *Knihinin wieś l. g.*
Stock Jak., *Halicz l. o.*
Zins Klem., » *l. m. i k.*
D. Zaleski K., *Maryampol l. o.*
C. Grader M., *Stanisławów.*
Löwner A., » (*dent.*).
Pomeranz L., »
Rosenbaum M., »
W. Grodecki Miecz., *w. p.*
Hofmokl O., *w.*
Geller W., *Halicz w. m.*

62. Pow. Staro-Samborski.

D. Małaczyński R., *Stary Sambor k. s.*
Salzmann J., *Stary Sambor.*
Frucht M., *Chyrów.*
Mężyk J., » *l. z. Jez.*
Kędzierski W., *Topolnica l. o.*
Langbank B., *Starosól l. o.*
Rawski A., *Łopuszanka l. prz. k.*
C. Obuszkiewicz St., *Stary Sambor l. m.*
W. Orzechowski Mar., *w. p.*

63. Pow. Stryjski.

D. Serkowski B., *Stryj s. l. p.*
Antoniewicz W., »
Chalbanazy D., » *l. k.*
Chuderski F., » *s. szp.*
Czarnecki J., » *s. sz.*
Kiczałes J., »
Kippel Jakób, »
Löw Wojc., » *l. k. ch.*
Kowalski M., » *l. k.*
Frey I. G., »
Schächter Sam., »
Serkowski W., »

D. Sołtysik M., *Strzyj pr. szp.*
Meisels Jul., »
Peczenik L., »
Schindler Iz., »
Eichel E., *Skole.*
Michalski W., *Skole l. m.*
Mironowicz K., » *l. s.*
Rappaport O., *Synowódzko górne l. o.*
C. Rosenberg Nach., *Stryj.*
Temple D., *Stryj l. o.*
Kräuterblüth Jak., *Skole.*
W. Smoluchowski Jan, *w.p.*

64. Pow. Strzyżowski.

D. Kurasiewicz J., *Strzyżów k. s.*
Patryn J., *Strzyżów l. k.*
Taub Sam., *Strzyżów.*
Zawisza A., *Czudec l. m.*
Natter W., *Frysztak l. k. i o*
C. Spiegel M., *Frysztak l. m.*
W. Pilch Antoni, *w. p.*

65. Pow. Tarnobrzeski.

D. Momidłowski W., *Tarnobrzeg l. p.*
Orzechowski L., *l. m. i k.*
Urbanik R., *pr. sz.*
Verstaendig Eliasz, *l. m.*
Dumaire W., *Rozwadów l. k.*
Hochstim A., » *l. m.*
Radziński K., »
Kuźniar W., *Grebów l. o.*
Meller J., *Baranów l. m.*
Stanowski Z., *Radomyśl l.o.*
C. Helmann T., *Tarnobrzeg.*
W. Zagórski St., *w. p.*

66. Pow. Tarnopolski.

D. Gładyszowski E., *Tarnopol st. l. p.*
Michalik J., *Tarnopol k. s.*
Birkenfeld Ch., »
Eckhardt Józef, *Tarnopol p. s. l. k. ch.*
Frisch Jul., *Tarnopol l. k.*
D. Gold Jakób, *Tarnopol*
Grabowski A., »
Gruszkiewicz K., »
Hordyński Dob., »
Isterewicz S., »
Kowenicki W., »
Leiblinger I., » *s. l. m.*
Lustig H., »
Münzer M., » *l. k. ch. i k.*
Ochsenhorn Ch., »
Rappaport S., »
Rehan L., »
Rosenfeld Maur., *Tarnopol.*
Świstuń A., »
Szeląg Z., »
Topolnicki J., *Tarnopol s. sz.*
Weissberg Z., *Tarnopol.*
Witoszyński W., » *l. m.*
Brudziński L., *Mikulińce l. o.*
Koller B., *Mikulińce l. m.*
Morawski M., »
Rosenmann O., *Mikulińce l. k. ch.*
Selzer Z., *Czerniechów l. o.*
C. Planer J., *Tarnopol.*
Stein Adolf, » *(dent.).*
W. Marko Dymitr, *st. w. p.*

67. Pow. Tarnowski.

D. Dzikowski Z., *Tarnów s. l. p.*
Ader Antsch., »
Eberson M., »
Fööbus Izrael, »
Fürbek L., » *l. k.*
Glaser Leop., »
Kowalski Sew., »
Metzger Jan, »
Ozimek Stan., »
Pilzer Herm., » *l. m.*
Rogalski Wł., » *pr. szp.*
Schützer Leon, » *l. szp. izr.*
Starachowicz J., » *l. k. ch.*
Stronczak K., » *s.sz.*
Szatkowski Miecz., » *s.sz.*

D. Trammer A., *Tarnów*
Walczyński J., » *l. m.*
Zbigniewicz J., »
W. Szydłowski Z., *s. w. p.*
Sammet E., *w. m.*

68. Pow. Tłumacki.

D. Małaczyński Rom., *Tłumacz k. s.*
Hovurka Antoni, *Tłumacz l. m. i k. ch.*
Weinreb S., *Tłumacz.*
Blumenblatt L., *Tyśmienica l. k.*
Laskiewicz J., *Niżniów l. k. i o.*
Pertak M., *Ottynia l. k. i o.*
Scherp D., *Ottynia.*
Sakler E., *Tyśmienica l. f.*
W. Przykopa R., *w. p.*

69. Pow. Trembowelski.

D. Litwinowicz Orest., *Trembowla st. l. p.*
Olpiński J., *Trembowla l. k.*
Deutsch Z., »
Feuerstein L., *Budzanów l. m.*
Bryliński J., *Janów l. o.*
Perlmutter Adolf, *Struszów l. o.*
C. Hrazdilek E., *Struszów.*
Neustein J., *Trembowla l. m.*
W. Kuźniar Józef, *a. w.*

70. Pow. Turczański.

D. Jarocki P., *Turka a. s.*
Ozga J., » *p. szp.*
Reich S., » *l. m.*
Zadurowicz E., » *l. o. i szp.*
Jüngst W., *Borynia l. o.*
W. Mamak *w. p.*

71. Pow. Wadowicki.

D. Zawadziński. *Wadowice s. l. p.*
Bukowski A., *Wadowice p. s.*
Opydo Fr., *Wadowice l. k.*
Zędzianowski Stan., *Wadowice l. m.*
D. Landau Sch., *Andrychów.*
Wróblewski W., » *l. o.*
Zborowski Józ., »
Lewandowski J., *Tłuczan.*
Grzybowski S., *Zator l. zk.*
Tarchalski J., »
Nikliborc J., *Zebrzydowice.*
C. Erychleb Jan, *Kalwarya.*
Weczerka A., *Wadowice.*
W. Vergesslich L., *Wadowice w. p.*

72. Pow. Wielicki.

D. Kownacki J., *Wieliczka l. p.*
Kazrlik M., » *l. s.*
D. Podobiński A., *Wieliczka l. m.*
Steiner Stan., *Wieliczka st. l. s.*
Spitzel Jakób, *Wieliczka l. p. k. ch.*
Nieć Jul., *Dobczyce l. o.*
W. Hirsch, *w. p.*

73. Pow. Zaleszczycki.

D. Udziela M., *Zaleszczyki a. s.*
Blutreich Izaak, »
Sołowski Jan, » *p. sz.*
Rosen Abr., » *s. sz.*
Gilnreiner M., *Tłuste l. o.*
Hendrychowski S., *Uścieszko l. o.*
Jeger J., *Tłuste.*
C. Reischer I., *Zaleszczyki l. m.*
W. Tabaczyński St., *w. p.*

74. Pow. Zbarazki.

D. Fuchs Leon, *Zbaraż l. p.*
Berger Mich., » *l. m. i sz.*
Biliński Wł., »
Drozdowski W., *Nowe Sioło l. o.*
C. Mantel Maur., *Zbaraż.*
W. Horodnicki Mik., *w. p.*

75. Pow. Zborowski.

D. Baczyński E., *Zborów a. s.*
Skórski M., » *l. k.*
Sturm Leon, »
Fränkel H., *Tomorzany l. m.*

C. Hirschhorn F., *Jezierna.*
Petersil J., *Zborów l. m.*
W. Krynicki St., *c. k. as. w.*

76. Pow. Złoczowski.

D. Coghen A., *Złoczów l. p.*
Szaynowski W., » *k. s.*
Bendel Sam., » *l. k.*
Gold Józef, »
Heyne Bol., » *l. m.*
Jarosz W., » *p. s.*
Mazanek J., »
Paulo A., » *l. k. ch.*
Zaleski Eust., *Złoczów em. s. l. p.*
Laufer A., *Olesko l. o.*
Łopatyński J., *Gołogóry l. o.*
C. Aderschläger I., *Biały kamień.*
Urysz R., *Biały Kamień*
Deutsch H., *Złoczów l. m.*
Bienenwald S., *Sasów.*
Skrowaczewski »
W. Horodyłowicz, *w. p.*

77. Pow. Żółkiewski.

D. Opieński J., *Żółkiew l. p.*
Drzymalik S., » *l. m.*
Muszkiet K., » *p. s.*
Wachs M., » *s. sz.*
Wyrzykowski K., *Żółkiew s. sz.*
Finkel H., *Kulików l. o*
Newestiuk J., *Mosty wielkie l. gm.*
C. Elner Sal., *Żółkiew zast. l. m.*
W. Urich Leop., *w. p.*

78. Pow. Żydaczowski.

D. Kondratowicz A., *Żydaczów a. s.*
Grabscheid D., *Żydaczów l. gm.*
Mihowicz B., *Rozdół.*
Rawski Tad., » *l. s.*
Doboszyński Z., *Drohowyż l. zakł.*
Gozdecki J., *Żórawno l. o.*
Roth Sal., » *l. g.*
Krzyształowicz Aug., *Mikołajów l. g.*
C. Wehrn L., *Mikołajów*
W. Nowak J., *w. p.*

79. Pow. Żywiecki.

D. Bąkowski T., *Żywiec l. p.*
Fonferko A., » *s. sz.*
Idziński Wikt., » *pr. sz.*
Seidler Ant., » *l. k.*
Blumenfeld Joa, *Zabłocie.*
Schmetterling A., »
Gawlik J., *Sucha l. szk. i k.*
Nowak Wład., *Węgierska Górka.*
Wieselman J., *Slemień.*
Łodygowski I., *Milówki*
Nieć Jul., *Milówka.*
C. Klein A., *Rajcza l. sk.*
W. Dalkiewicz Mieczysław, *a. w.*

Lekarze Polacy, I. w księstwie Cieszyńskiem.

A) Pow. Bielski.

D. Offner E., *Bielsk.*
Jekeles, *Bystra.*
Rybak Leon, *Strumień.*
Pick Lud., »
Czop J., *Jaworze.*
Hoeflich, *Dziedzice.*

B) Pow. Cieszyński.

D. Wieluch J., *Cieszyn.*
D. Sikora J., *Jabłonków.*
Hnatyszak A., *Trzyniec.*

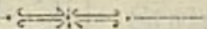
C) Pow. Frysztacki.

D. Knapczyk A., *Bogumin miasto.*
Dobija F., *Bogumin dworzec.*
Miszke K., *Frysztat.*

D. Kunicki Rysz., *Frysztat.*
Olszak W., *Karwina.*
Michalik St., *Rychwałd.*
D. Kłuszyński H., *Piotrowice.*
Buzek J., *Dąbrowa.*
Silbiger B., *Stonawa.*

II. w Ostrawie morawskiej.

D. Bernhang A., *Ostrawa morawska.*
Himmelblau J., *Ostr. mor.*
Seidl W., » »
D. Dyński H., *Przewóz ad Ostr. mor.*
Rogoyski Stan., *Witkowice ad Ostr. mor.*

Alfabetyczny spis lekarzy

wraz z datą i miejscem uzyskania dyplomu lekarskiego.

OBJAŚNIENIE: *Pierwsza liczba przy nazwisku oznacza powiat.*
Kr. *oznacza* Kraków.
L. » Lwów.
Druga liczba oznacza rok otrzymania dyplomu.
Jeśli nie podano miejsca, dyplom uzyskanym został w Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie.
W. oznacza Wiedeń. L. Lwów.

Acker S. 36.
Ackermann A. Kr. 1894.
Ader A. 67. *W.* 1894.
Adler A. L.
Adlerstein A. 27.
Agathstein J. 28 1896.
Albinowski A. Kr. 1902.
Allerhand 29. 1902. L.
Altmann Z. 5.
Ameisen M. 42. 1894.
Antoniewicz W. 63.
Arnold W. L. 1890.
Aronsohn I. Kr. 1895.
Aronsohn S. 46. 1881.
Aschkenazy Z. L. 1886.
Atlas J. 61.
Auerbach E. L. *W.* 1885.
Auerhahn W. 22. *W.*
Aufrecht O. 6 *W.*
Ausobsky J. 58.

Baczyński A. 10.
Baczyński E. 75. *W.*
Baczyński T. Kr. 1902.
Bader W. L. 1902.
Balicki S. 19.
Balabayder H. L.
Bałaban T. L. *Grac* 1800.
Bannet A. Kr. 1898.
Barański A. L.
Barański B. L. 1894.
Baraniecki R. 30. 1893.
Barącz R. L. 1881.
Barącz I. 36. 1890.
Barbag H. 49 *W.*
Barban Chaim. 8.
Bardach J. 61.
Barzycki J. L. 1866.
Baschkopf J. Kr. 1888.
Baurowicz A. Kr. 1892.
Bazes J. 22.
Bażant W. 30. *Praga.*
Bądzyński S. L. 1895.
Bąkowski T. 79.
Beaurain K. 43. 1896.
Beck A. L. 1890.
Bednarski A. L. 1894.
Bednarski J. 11. 1895.
Bednarski J. 43.
Bełzowski M. 6.
Bendel S. 76. 1891.
Benoni F. 48. 1893.
Bentkowski Z. 53. 1880.
Berezowski K. L. 1874.
Berezowski T. Kr.
Berger H. L.
Berger Marek 7.
Berger M. 74. *W.* 1898.

Berggrün A. 11.
Bermann D. 17. *Praga.*
Bernaciński F. Kr. 1898.
Bernacki F. 7. 1882.
Bernadzikowski S. 7. 1885.
Berwid B. 16. 1897.
Bett M. L. 1883.
Biber L. 1879. *W.*
Bibring S. 40. *W.*
Biegelmajer A. 56.
Bielański G. Kr.
Bielawski J. Kr. 1899.
Bielecki J. 57. 1888.
Bielewicz F. 18. 1890.
Bienenwald I. 10.
Bieńkowski B. L. 1885.
Bier L. Kr. 1896.
Bierer R. L. 1883. *W.*
Biernacki E. L.
Biesiadzki A. 45. 1890.
Bikeles G. L *W.* 1890.
Biliński Miecz. 44. 1893.
Biliński W. 74. 1895.
Billig E. 28. *W.* 1889.
Bilwin Z 5. 1900.
Binder L.
Birkenfeld Ch. 66. 1900.
Blaim L.
Blauer T. 54. *W.*
Blaustein J. 13. 1896
Blasberg Maksym. Kr. 1899.
Blech B. 48. *W.* 1895.
Blumenfeld J. 79. 1882.
Blumenthal J. 16. *W.* 1892.
Blutreich J. 73. *W.* 1891.
Blumenfeld A. L.
Błachowski L.
Bobek J. 10. 1874.
Bober J. 2. 1892.
Bobkiewicz H. Kr. 1884.
Bobrowski E. Kr.
Bochenek A. Kr. 1898.
Bocheński K. L. 1898.
Boczar S. Kr. 1898.
Bogdanik J. Kr. 1879.
Bogdański B. 40.
Bohosiewicz T. L. 1895.
Borzęcki E. Kr. 1889.
Bory J. *W.*
Borzęcki Wł. L. 1898.
Borysiewicz W. 2.
Bossowski Al. Kr. 1887.
Brand L. Kr. 1898.
Brandman A. 22.
Braun A. 17.
Braun S. Kr. 1884,
Breiter L. 1898.
Brill M. L. 1900. L.
Brochocki T. 37. 1899.
Browicz T. Kr. 1872.
Brudzewski K. Kr. 1893.
Brudziński L. 66.
Bryliński J. 69. 1894.
Brzeziński E. 43.
Bubeniczek F. 13. *J.* 1870.
Bujalski M. 21.
Bujwid O. Kr. 1884.
Bujniewicz J. 55. 1887.
Bukowski A. 71. 1886.
Bukowski P. 28. 1895.
Bund Marek. L. *W.* 1898.
Buraczyński A. L.
Burzyński A. L. 1900.
Buzdygan M. Kr. 1882.
Bylicki W. L. 1871.

Cercha M. Kr. 1887.
Cetnarowski E. Kr. 1902.
Chajes H. L.
Chajes I. L.
Chalbanazy A. 63. 1899.
Chądzyński J. L. 1885 *Paryż.*
Chilewski A. 42.
Chlumsky V. Kr.
Cholewicz F. Kr. 1882.
Chołowiecki. 61. 1897.
Chomin A. L. 1889.
Choróbski S. 47.
Chotiner J. 57. 1900.
Chramiec A. 43. 1885.
Chrząszczewski. 56. 1886.
Chuderski 63. 1901.
Chwalibóg H. 42.
Chwistek Br. 43. 1883.
Ciechanowski. Kr. 1897.
Cichański A. 48.
Cięglewicz S. 24. 1876.
Ciepanowski J. 21.
Ciepielowski K. 28.
Cieszewski Wł. 40. 1895.
Ciszka E. 59. 1894.
Cink A. 56. *W.*

Coghen A. 76.
Cwiklicer L. 15. 1878.
Cybulski N. Kr. *Petersburg.* 1880.
Cybulski Teod. Kr.
Cymbler W. 37. 1888.
Czaczkowski J. L. 1896.
Czaplicki T. L. 1900.
Czaplicki Z. 43.
Czapliński St. 34. 1897.
Czarnecki J. 63.
Czarnik S. L. 1893.
Czaykowski A. Kr. 1898.
Czepielowski S. L.
Czerkawski J. 27.
Czernecki W. L. 1900.
Czerny E. Kr. 1895.
Czerwiński K. 2. 1894.
Czyżewicz A. L. *W.* 1865.
Czyżewicz A. jun. L. 1900 L.
Czyżewicz W. 23.
Czyżyk F. 1.

Dach L. 1897
Dadlez J. 51. 1883.
Damm A. 52. 1902. L.
Damm L. L.
Damski W. 11. 1884.
Danielski J. 55.
Dattner H. Kr.
Dattner J. L.
Dawid M. 23.
Dawid S. 58. *W.* 1892.
Dawidowicz E. 61.
Dębicki K. L. 1872.
Deisenberg A. 10.
Dekański S. L. 1891.
Dembowski M. 46.
Deutsch Z. 69. *W.* 1894.
Dietzius A. 23. *W.* 1878.
Dika H. 46. 1896.
Dłuski K. 43. 1899.
Dłuska B. 43.
Dobiński W. L. 1972.
Doboszyński L. 30. 1896.
Doboszyński Z. 78.
Dobrowolski S. Kr. 1897.
Dobrucki 61. 1896.
Dobrzański S. 48.
Dobrzyński J. 11. 1897.
Doliński E. L.
Doliński M. 48. 1895.
Dolnicki C. 73.
Doliński W. L.
Domański E. L.
Domański S. Kr. 1868.
Dornfest A. 15.
Dornfest J. 55. *W.* 1892.
Dorożyński J. 52.
Dortort Ch. 2.
Drahokoupil G. L. *Praga.* 1898.
Dreifach I. 56. *W.* 1891.
Drewiński M. 57. *W.* 1879.
Droba St. Kr. 1896.
Drozdowski W. 74.
Drożdż B. Kr. 1880.
Drzewicki S. 61.
Drzymalik S. 77. *W.* 1879.
Dubanowicz P. L
Dudziński J. 42. 1899.
Dukiet J. L. 1874.
Dujanowicz 7. 1897.
Dulęba 35. 1889.
Dumaire W. 65. 1881.
Dundaczek F. Kr. 1899.
Dura J. 11. 1874.
Dwernicki S. 17. 1862.
Dworzański K. 1. 1865.
Dybuś-Jaworski L. 1899.
Dylewski W. Kr.
Dziewoński W. 1. 1867.
Dzikowski Z. 67.

Ebers H. 42. 1881.
Ebersohn M. 67. 1880.
Eckhard J. 66. *W.* 1872.
Edelheit 57. *W.* 1890.
Ehrenpreis E. Kr. 1899.
Ehrlich D. L. *W.* 1889.
Ehrlich H. 48. *W.* 1896.
Eichel E. 63.
Eichhorn F. Kr. 1881.
Eisenstein I. 57.
Eisenberg F. Kr.
Eliasiewicz Z. 17. *W.* 1893.
Eliasz S. L. 1893.
Elektorowicz E. L. 1879.
Elsner J. 55. 1891.
Engländer B. Kr. 1899.

Falk B 8.

Fechter T. 23. 1894.
Feldmann M. 23. *W.* 1890.
Feller A. 10. *W.* 1896.
Fels I. L. *W.* 1897.
Ferensiewicz M. 4. 1893.
Festenburg E. L. 1867.
Feuerstein I. L. 1893.
Feuerstein H. 17. *W.*
Feuerstein L. L.
Feuerstein Łaz. 69.
Feuerstein N. L. *W.* 1895.
Fiałkowski L. L. *W.* 1880.
Fiałkowski W. 55. 1883.
Fibich S. L. 1895.
Filewicz J. 42.
Filimowski L. L.
Filipkiewicz S. Kr. 1880.
Filipkiewicz W. Kr.
Finkel H. 77. *W.*
Flecher O. 29.
Fleszar J. 33. 1880.
Flis Kaz. Kr. 1896.
Fox J. 36.
Foebus I. 67.
Fonferko A. 79. 1900.
Frank A. 37. 1894. *W.*
Franke M. L. 1900.
Fraenkel J. 3. *W.* 1890.
Fränkel J. 48.
Fraenkel H. 40. *W.* 1893.
Fränkel H. 75.
Frankowski W. L. 1890.
Frączkiewicz J. Kr. 1901.
Frauenglas M. 48.
Frenkel H. Kr.
Frey I. 63.
Fried A. L.
Friedberg J. 6.
Friedländer E. 17.
Friedman L. Kr. 1898.
Friedwald A. 23. *W.* 1875.
Frisch J. 66. *Praga*,
Frisch Jul. L. *W.* 1892.
Frommer Kr. 1898.
Frostig H. 60. *W.*
Fruchtmann F. 36. *W.* 1896.
Fruchtmann F. L.
Frucht M. 62. *W.* 1897.
Frühling M. 18. 1891.
Frydmann Z. 18.
Fuchs S. L. 1889
Fuchs L. 74.
Fürbek L. 67. 1899.

Gabel W. L.
Gabryszewski A. L. 1887.
Gabryszewski T. 2.
Gaik J. 43. 1893.
Gałuszka J. 39. 1895.
Gansl. L. 1900. *Graz*
Garbusiński S. 14. 1893.
Gawałkiewicz L. 42. 1870.
Gawlik J. 43. 1894.
Gawlik J. 79. 1864.
Gawlikowski St. 27.
Gąsiorek F. 3. 1884.
Gąsiorowski N. L. 1901. L.
Gąsiorowski S. 36. 1899.
Gębarzewski Z. L. L.
Gerber R. 1.
Gertler N. Kr. 1893.
Gerzabek 22. 1898.
Gettlich A Kr. 1897.
Gidlewski M. L.
Gilnreiner M. 73. *W.*
Gizelt A. L. 1902 L.
Glas J. 5.
Glaser L. 67. *W.* 1855.
Glassner R. Kr.
Glicksmann St. 47.
Gliński K. Kr. 1898.
Gluziński A. L. 1880.
Gluziński L. L. 1882.
Gładyszowski E. 66.
Głowacki B. L. *W.* 1860.
Głowiński W. 60.
Głuszkiewicz W. 40. 1896.
Gnoiński M. 34. 1899.
Godlewski E. Kr. 1899.
Godlewski M. Kr.
Godłowski A. 37. 1894.
Gogulski J. Kr. 1898.
Gold J. 76. *W.* 1890.
Gold J. 66. *W.* 1894.
Goldberg H. Kr. 1897.
Goldberger I. 46. 1893.
Goldhaber I. 61. *Josephinum*
Goldhaber M. 30.
Goldschlag L. 30.
Goldstaub B. 15.
Gólski St. Kr. 1900.
Gołębiowski K. 61.

Gońka A. L. 1883.
Gorner I. 51.
Gorski Ks. Kr.
Górka J. 11. 1900.
Górka J. 53.
Górski Ks. 43.
Górski C. 3. 1882.
Górski S. 15.
Gostyński J. L. *W.* 1873.
Gotfried M. 58. *W.*
Gozdecki J. 78.
Grabowicz W. Kr.
Grabowski A. 66. 1901. L.
Grabowski M. L. 1895.
Grabscheid M. 48. *W.*
Grabscheid 78. 1894.
Gracka J. L. 1887.
Graf J. L. 1901. L.
Grażyński E. Kr. 1893.
Grek J. L. 1901. L.
Greliński A. L.
Grodecki F. 43. 1879.
Groman L. 1900. *W.*
Gross K. L. *W.* 1863.
Grossek Z. 55. 1893.
Grossmann M. L.
Gröbel M. L.
Gruber T. 48.
Gruder F. L. *W.*
Gruszkiewicz L. 1900. 65.
Grünfeld S. 6.
Grünhut B. Kr. 1898.
Grzybczyk S. 7. 1886.
Grzybowski Kr. 1898.
Grzybowski S. 71.
Gürsching L. 1903. L.
Gwiazdomorski J. Kr. 1879.
Gwozdecki T. 52. 1895.

Habicht K. Kr.
Hacker D. 61. 1896.
Haim L. 34.
Halarewicz B. 52. *W.*
Händel A. 23.
Hammerschlag R. 43. 1888.
Haisig K. L. 1896.
Hamburger L. 1888. *W.*
Harasowski A. 40. 1897.
Hausvater J. 13. *W.* 1896.
Hanakowski W. 1. 1891.
Heftler N. 35. *W.* 1895.

Hendrychowski St. 73.
Herlinger M. Kr.
Herman M. L. 1895.
Hermelin E. L.
Hernich F. 41. 1887.
Herscher I. 22.
Herz E. 55. *W.* 1892.
Herzig N. 34. 1892.
Hess E. 1. *W.* 1891.
Heszeles E. L. *W.* 1893.
Heyne B. 76. 1888.
Hicner A. 24. 1889.
Hilfstein H. Kr.
Hirsch D. Kr. 1894.
Hirsch H. Kr. 1893.
Hirschler M. 10.
Hochbaum O. 11. 1894.
Hochstim A. 65. 1889.
Hoffner O. 17. *W.*
Hoeflich J. 60.
Hofmokl L. 1897.
Hojnacki W. L. 1892.
Hołobut T. L. 1900. L.
Hopfen S. 55.
Hordyński A. 8.
Hordyński D. 66. L. 1904.
Hornung K. L. 1900. L.
Horoszkiewicz Kr. 1898.
Hovurka A. 68. *W.*
Hoyer H. Kr.
Hryniewicz T. 38.
Hryniewiecki J. 12.
Hulles J. 29. *W.*
Hyżycki S. 49.

Idziński W. 79. 1888.
Ikałowicz K. 16. *W.* 1886.
Iłowiecki M. 33. 1888.
Isterewicz St. 66. 1899.

Jabłoński A. Kr.
Jabłoński J. 57.
Jabłoński S. 55. 1875.
Jaciów M. 51. 1894.
Jaciów T. 27. 1893.
Jahr Saul 25. 1900.
Jajus M. 60. *W.*
Jakliński L. 54.
Jakubowski A. 20. *W.* 1875.
Jakubowski K. L. 1902. L.
Jakubowski M. Kr. 1861.

Janaček L. 1894. *Praga.*
Janczy Fr. 7. 1895.
Janda F L. *Josephinum.* 1862.
Janikiewicz St. 30. 1894.
Janikiewicz S. 59.
Janiszewski T. 43.
Jankowski S. Kr. 1890.
Jankowski W. L. 1896.
Janowicz W. 61. *W.* 1894.
Jantsch L. 1888. *Praga.*
Jarecki K. Kr.
Jaremkiewicz M. 15. 1892.
Jarocki P. 70. 1892.
Jarosz W. 76. 1892.
Jasilkowski M. 2. *W.* 1892
Jasieński W. Kr.
Jasiński A. 32. 1866.
Jasiński S. L. 1901.
Jastrzębski J. 26.
Jastrzębski W. 23. 1889.
Jaszczurowski K. L. 1894.
Jaugustyn St. Kr. 1806.
Jaworowski M. Kr.
Jaworski W. Kr. 1880.
Jaworski B. 29. 1880.
Jeger I. 73. *W.* 1895.
Jendl J. 20.
Jordan H. Kr. 1870.
Josse Ferd. Kr.
Josse J. 40. 1895.
Junger J. Kr. 1880.
Jung W. 6. *W.* 1895.
Jüngst W. 70. 1891.
Juras Ant. 1. 1897.
Jurowicz J. Kr. 1868.

Kaczorowski B. L. 1887.
Kaczyński S. 59. 1894.
Kaczurba S. 48. 1898.
Kaden K. 39. 1886.
Kader Br. Kr 1891. *Dorpat.*
Kadyj J. 24. 1886.
Kadyj H. L. *W.* 1875
Kalach F. 6. *Praga.*
Kalman J. 55. 1900.
Kanafas O. 21. *W.*
Kantz 48. *W.* 1895.
Kapellner M. Kr. 1902.
Kapellner 17. 1896.
Kapelusz E. 1. *W.* 1889.
Kapper L. 1884. *Pr.*

Karabiński E. 21.
Karaś A. 39. 1897.
Karchezy E. L.
Karpiński S. 35.
Kasparek L. 1895.
Katyński L. 18. 1891.
Kaufmann O. Kr. 1894.
Kazrlik Mł. 72. 1897.
Kędzior W. Kr. 1894.
Kędzierski W. 62. 1896.
Keller D. 48. *W.*
Keller R. 1. 1889.
Kepler P. 46. 1893.
Kibitz L. 51.
Kicki T. L. 1886.
Kiczałes I. 63.
Kielanowski B. L. 1900.
Kijas B. 37. 1855.
Kijas T. 42. 1887.
Kikinger E. L.
Kippel J. 63.
Kirchen 29. *W.* 1880.
Kirkor M. Kr.
Kirschner A. Kr. 1874.
Kittner J. 5.
Klarfeld I. 17. 1900. L.
Klauber A. 56. *W.* 1891.
Klecki K. Kr. 1891. *Dorpat Kraków.* 1893.
Klein L. 1879. *W.*
Klęsk A. Kr. 1900.
Klęsk R. 19.
Kleski A. 44.
Kmietowicz F. 42. 1890.
Knauer 7. *W.* 1898.
Kobryński W. L. *W.* 1887.
Kobylański A. L. 1891. *W.*
Kocay 32. 1885.
Koczyrkiewicz L. 1895.
Koepel H. 55. *W.* 1894.
Koffler Maur. 29.
Kohlberger 36. 1881.
Kohn M. 18.
Kolasiński A. 53. *Praga.* 1890.
Koller B. 66. *Josephinum.*
Kołaczkowski A. L.
Kołączkowski J. 43. 1874.
Komorowski B. 31. 1901.
Komorowski C. Kr.
Koncowicz J. 50. *W.* 1878.
Kondratowicz A. 78.

Konera S. 12. 1898.
Kopaczyński W. 61.
Kopff L. Kr. 1880.
Korczyński L. Kr.
Korman I. L. *W.* 1891.
Kosterkiewicz F. 42. 1879.
Kosterkiewicz A. 16. 1894.
Kośmiński F. L. 1890.
Kos J. 29.
Kossak L. L. 1878.
Kostanecki K. Kr. *Berlin* 1890.
Kosz K. 38.
Kotłowski S. 16. *W.*
Kowalewski E. 30.
Kowalski S. 67.
Kowalski M. 63.
Kowalski E. L 1886.
Kowenicki A. 8. 1895.
Kowenicki W. 66. 1895.
Kownacki J. 72.
Kozakiewicz A. 29.
Kozierowski E. 20.
Kozłowski B. 17. 1892.
Kozłowski M. Kr.
Kraft L. Kr.
Krański J. 59.
Krasucki. L. 1887.
Kraus H. 55. 1889.
Krauss A. 5. 1895.
Kramarzyński M. 48.
Kramarzyński K. Kr. 1877.
Krasowski St. 61.
Kretowicz W. 18. 1872.
Kretz B. L. *W.* 1883.
Kreutz J. 61. 1896.
Krobicki T. L. 1876.
Krokiewicz A. Kr. 1886.
Kronfeld H. 53. 1896.
Krongold W. Kr. 1874.
Kroo J. 10. *W.*
Kropaczek F. 32. 1890.
Kruk K 34. 1877.
Królikowski J. Kr.
Kruszyński K. L. 1884.
Kruszyński W. L. 1897.
Kruszyński St. 36.
Krygowski T. L. 1890.
Krynicki J. 57. *W.* 1890.
Krzyszkowski J. L. 1897.
Krzyształowicz Ad. 16. *W.* 1868.
Krzyształowicz August. 78.
Krzyształowicz F. Kr. 1892.
Krzyżanowski E. 10. *W.*
Krzyżanowski K. L. 1888. *W.*
Kubisztal St. L. 1898.
Kucharski P. L. 1885.
Kucera P. L. 1897. *Praga.*
Kuhn A. 17.
Kunzek H. Kr. 1894.
Kułakowski R. L.
Kupczyk Kr.
Kurasiewicz J. 64.
Kurkiewicz St. Kr. 1896.
Kurowiec J. 26. *W.*
Kurzyniec W. 14. 1895.
Kuśnierczyk P. 59.
Kutna S. 48.
Kuźniar W. 65. 1891.
Kwaśnicki A. Kr. 1876.
Kwiatkiewicz S. L. *W.* 1885.
Kwiatkowski B. St. Kr. 1896.
Kwiatkowski S. Kr. 1902.
Kwieciński M. 1. 1879.

Laberschek E. Kr. 1901.
Lachawiec A. 61.
Lachowicz Z. L. 1875.
Lachs J. Kr. 1894.
Landau A. 47.
Landau F. L. *W.* 1888.
Landau S. 71. 1894.
Landau J. Kr. 1894.
Landau R. Kr. 1894.
Landesberg M. 6. *W.* 1893.
Lang O. 39. 1894.
Langbank B. 62. 1894.
Langer J. 38. 1893.
Langie A. Kr. 1888.
Langsam 43. 1893.
Last A. 40. *W.* 1888.
Laszkiewicz A. 68 *W.*
Lanes S. 32.
Lateiner E. L. *W.* 1884.
Latkowski J. Kr.
Lauer A. Kr.
Laufer M. 76.
Lautersiein L. L.
Lebedowicz E. 38.
Lebenhart E. L.
Lechowski W. 17.
Lechowicz. L. 1901. *W.*

Legeżyński W. L. *W.* 1890.
Lehman. 61. 1889.
Leiblinger J. 66. *W.*
Leinkram M. Kr. 1902.
Lemberger I. kr. 1898.
Lenartowicz J. Kr. 1902.
Lenartowicz R. 35. 1890.
Leńko Z. L. *W.* 1894.
Leszczyński R. L. 1901. L.
Lewandowski J. 71. 1965.
Lewicki L. 45.
Lewicki S. L. 1898.
Lewicki R. Kr.
Lewicki Z. 29. *W.* 1891.
Lewin A. L. *W.* 1895.
Lewkowicz Ks. Kr. 1895.
Lic H. 9.
Lic F. 59.
Lichtgarn D. 17.
Lickendorf I. L. 1889. *W.*
Liebermann E. Kr.
Liebeskind Kr. 1897.
Ligęza J. 3.
Lilien N. L. *W.* 1892.
Link L. 1873. *W.*
Lippel J. 63. 1891.
Lipski K. 58. 1900. *Graz.*
Litwinowicz T. L. 1900. L.
Litwinowicz O. 69.
Litwinowicz O. L. 1901.
Lityński L. 48 *W.*
Loewy A. 41.
Longchamps L. 1878.
Lorentski A. 37. 1868.
Löw B. 17. *W.*
Löw W. 63.
Lubowiecki J. 58.
Ludmirski Z. 31.
Ludwig St. L.
Lukas A. L. *Praga.* 1871.
Luster L. Kr.
Lustig H. 66.
Lustig S. Kr. 1890.
Lustgarten L. Kr. *W.* 1870.
Lutyński L. 13. *W.* 1876.

Ławrowski 41. *W.* 1897.
Łazarski J. Kr. 1879.
Łepkowski W. Kr. 1890.
Łobaczewski A. Kr. 1899.
Łodziński W. 39. 1875.
Łodygowski J. 79. 1898.
Łopaciński M. Kr. 1895.
Łopatyński E. 24.
Łopatyński J. 76.
Łowczowski W. 7. 1891.
Łukasiewicz W. L. 1883.
Łukasiewicz W. 42. 1883.
Łuniewski S. 29.
Łuszczkiewicz J. 60.

Mach S. 23. 1895.
Mach A. 52.
Machauf W. 1902.
Machek E. L. *W.* 1877.
Macher O. 1.
Maciejowicz 60. 1897.
Maciąg A. Kr.
Macudziński W. 24. 1868.
Mączka T. Kr. 1876.
Madeyski J. 48.
Mahl J. L. *Graz.*
Majewicz E. 43. 1898.
Majewski F. Kr.
Majewski Kaz. Kr. 1897.
Majewski T. 3. 1895.
Majewski A. 61. 1894.
Majewski A. L. *W.* 1871.
Majewski Al. L. 1885. *W.*
Mallik J. 23.
Malinowski G, 31. 1891.
Maliszewski H. 36. *W.*
Malsburg H. 8. 1896.
Matzke H. Kr. *W.* 1884.
Małaczyński R. 68. 1892
Małaczyński R. 62.
Manheim M. 48. *W.*
Mang J. 9. 1899.
Mańkowski H. L. 1900.
Mańkowski K. 20. 1895.
Marcisiewicz F. Kr. 1883.
Maresch 29. *W.* 1801.
Margulies M. L. 1893. *W.*
Margulies W. 50. 1900.
Marischler J, L. 1894.
Markiewicz J. 35. 1898.
Markiewicz D. 49. 1894.
Markiewicz H. 56.
Markl J. 54. 1892.
Markstein W. 27. *W.* 1896.
Markowski J. L. 1900. L.
Mars A. L. 1875.

Marynowski J. 15. 1891.
Maszewski St. 39. 1898.
Mautendorfer L. 1866. *W.*
Mayer L. *W.* 1890.
Mauer M. 33. *W.*
Maurer Z. 34. 1901.
Mayzel T. Kr. 1879.
Mazanek J. 76. 1894.
Maziarski St. Kr. 1897.
Mehrer H. L. *W.* 1872.
Mehrer J. 59. *W.*
Meisels J. 63· *W.*
Meisels Z. 23. *W.* 1888.
Meisels S. L.
Meller J. 65. 1894.
Mendlowski W. 49. 1895.
Mendelsburg H. Kr. 1880.
Merunowicz J. L. 1873.
Merunowicz R. L. 1900.
Merz A. Kr. 1898.
Meschel J. 1896.
Meth S. 24. 1892.
Metzger J. 67. *W.* 1852.
Mezki T. 53.
Mężyk J. 62.
Michalik Fr. 48. 1890.
Michalik J. 66. 1888.
Michalski W. 63.
Michl. L. 1901. *Pr.*
Miczulski J. 51.
Mises I. 58. *W.* 1895.
Mieses H. L. 1903. L.
Mięsowicz E. Kr. 1899.
Michnik A. 46.
Mihowicz Br. 78. 1894.
Mikolaschek A. L.
Mikołajski S. L. 1888.
Mildner J. 12.
Milewski T. 29.
Millet A. 14. 1861.
Mindes J. 17.
Mintz J. L. 1898. *W.*
Miodoński Fr. 1. 1893.
Mironowicz K. 63. *W.* 1874.
Misky E. Kr.
Miszewski St. 25. 1899.
Mitscka K.' Kr.
Moch J. 49. *W.*
Modzakowski J. L.
Mogilnicki 10. *W.* 1894.
Mohr D. 42. *W.* 1886.
Momidłowski W. 65,
Mondschein M. 61.
Moraczewska Z. L. 1900.
Moraczewski W. L. 1891. *Zurych.*
Morawski M. 66.
Mosing. L. 1896.
Mosler M. 6.
Mossoczy S. 10.
Mossor M. 47.
Mostowski St. Kr.
Moszkowicz J. L. *W.* 1882.
Murczyński W. Kr. 1895.
Murdzieński F. Kr. 1877.
Muszkiet K. 77.
Müller E. L. 1901.
Müller F. L. 1892.
Müller R. 16. 1897.
Münz E. Kr. 1890.
Münzer J. L. 1899. *W.*
Münzer M. 66. *W.*
Mydlarski W. 45. 1890.
Nacht E. 23.
Nacht F. 10. *W.*
Nadel R. 26. *W.* 1897.
Nartowski M. Kr. 1896.
Natter W. 64. 1886.
Nawrat S. 46. 1886.
Neuberger Z. 59. *W.* 1601.
Newestiuk J. 77. 1894.
Neymand S. 11. 1901.
Nieć J. 79. 1900.
Nieć T. 55.
Nikliborc. J. 71. 1896.
Nitsch R. Kr. 1899.
Niziołek P. 9. 1893.
Nodzyński B. 3. 1890.
Notz J. L.
Nowak Dyon. Kr. 1902.
Nowak Jul. Kr.
Nowak I. 16. *W.*
Nowak W. L.
Nowak Wład. 79. 1895.
Nowicki W. L. 1902.
Nowotny Fr. Kr. 1897.
Nussbaum 6.
Nycz W. 1.
Nycz H. 7.

Obmiński X. Kr.
Obrzut A. L. 1881.

Obtułowicz F. 36. 1874.
Ochsenhorn M. 61. *W*. 1881.
Ochsenhorn Ch. 66. *W*. 1892.
Offe I. 29.
Ogórek Fl. L.
Olejnik M. M. 77. 1890.
Oller. 48. 1896.
Olpiński J. 69.
Olszewski B. 42. 1889.
Opieński J. 77. 1888.
Opolski W. L. 1867.
Opolski J. 61.
Opydo F. 71. 1881.
Orski J. 25. 1889.
Ortyński 56.
Orzechowski J. 61. 1893.
Orzeł J. 34. 1881.
Ostafiński M. 61.
Oświecimski S. 3. 1875.
Owczarski J. L.
Owsiński J. Kr. 1901.
Ozga K. 70. 1899.
Ozimek S. 67. *W*. 1886.
Ozarkiewicz E. L. *W*. 1888.
Ożarowski S. 51.

Pacyna J. 61. 1900.
Pajączkowski W. 57. 1893.
Paklikowski B. L. 1901.
Palester H. 21. *W*. 1892.
Panek L. 1897.
Papée J. L. 1891.
Pancewicz J. 46. 1877.
Pareński S. Kr. 1868.
Pasiecznicki E. 40. 1900.
Patryn J. 64. 1883.
Paulo A. 76.
Pawlica W. Kr.
Pawlicki A. L.
Pawlicki T. 30. 1879.
Pawluk B. 27. *W*. 1894.
Peczenik L. 63. *W*. 1893.
Pelczar Z. 17. 1801.
Perlmutter A. 69.
Pertak M. 68. 1893.
Peters J. 16.
Pfau Ascher L. 1900.
Piasecki E. L. 1896.
Piasecki W. 43. 1871.
Piaskiewicz W. 29. 1880.
Piątkowski M. Kr. 1890.
Pieniążek P. Kr. 1874.
Piepes W. Kr.
Pietrzycki A. 3.
Pilecki Z. 58. 1896.
Pilewski O. L. 1893.
Piltz J. Kr.
Pilzer H. 67. 1890.
Piotrowski E. 12.
Piotrowski G. L. 1886.
Piotrowski S. Kr. 1897.
Piotrowski Tym. Kr. 1895.
Piórko A. 46. 1882.
Pisek W. L. 1879.
Pisek H. 46. 1895.
Pisarski T. Kr.
Plischke. L. 1900. Pr.
Pluciński M. Kr.
Płochocki T. 42. 1889.
Podlewski K. L. 1883.
Podłuski M. 16. *W*. 1872.
Podobiński A. 72. 1869.
Podsoński. L. 1895.
Pohorecki W. 22.
Polański St. 38. 1896.
Pollaschek F. 57.
Ponikło S. Kr. 1877.
Popielski L. L.
Porajewski J. 35. 1897.
Pordes M. 48. *W*. 1874.
Porycki B. 52. 1894.
Potochajło J. 12.
Potok H. 45. 1896.
Poźniak M. Kr. 1896.
Praschil I. L. 1897.
Prebendowski S. 27. 1893.
Pretzel G. Kr. 1901.
Probst J. 35.
Progulski St. L.
Prus J. L. 1883.
Przesmycki J. 18. 1888.
Przybylski S. 23. 1900.
Przybylski S. Kr.
Przybyszowski 14. 1895.
Przysłópski J. 32. 1887.
Puchalski S. 15. *Insbruck* 1891
Puzdrowski J. 40. L.
Puzon R. Kr. 1900.

Quest R. L.

Raczyński J. L. 1889.

Raczyński A. 61. 1897.
Radecki P. Kr. 1891.
Radziński K. 65. 1893.
Rager J. 6.
Ramer S. 57. 1898.
Rapoport L. Kr. 1902.
Rappaport M. L. 1898. W.
Rapoport S. 66.
Rapaport O. 63.
Rapp L. L. W. 1890.
Rappaport S. L. 1879 W.
Rawski A. 62.
Rawski T. 78. 1896.
Rechen L. L. 1901. L.
Rehan L. 66.
Reich S. 70
Reichenstein M. L. 1900.
Reik J. 41. *W.* 1896.
Reinhold J. L. *W* 1889.
Reinhold Z. L. *W.* 1892.
Reiss W. L. 1898.
Reiss Wł. Kr. 1890.
Regiec J. Kr.
Reitzes D. L. 1805.
Rencki R. L. 1893.
Rentschner. L. 1902. L.
Richter A. 61. *W.*
Richter J. 42. 1856.
Riedmüller B. Kr. 1895.
Rieser 11. 1890.
Rittgstein St. L.
Riwczes. L. 1890. W.
Robel W. 35. 1892.
Rogalski W. 67.
Roicki A. L. 1870
Rokossowski W. 38. 1893.
Roller F. 53. *W.* 1871.
Rościszewski E. 48 1886.
Rose E. 51. 1897.
Rosen A. 73.
Rosenbaum. 6.
Rosenbaum U. 22.
Rosenbaum 61. 1807.
Rosenblatt E. Kr. 1878
Rosenblüth E. 12. *W.* 1889.
Rosenfeld A. 66. *W.*
Rosenfeld M. 66.
Rosenheck S. 29. *W.*
Rosenheim. 17.
Rosenmann O. 66
Rosenzweig L. L *W.* 1872
Rosmarin J. 61.
Rosmarin H. 30.
Rosner Al. Kr. 1890.
Rosner Ig. L. *W.* 1863.
Rosner J. L. 1872.
Rossberger S. 23. *W.* 1889.
Roszko A. 21.
Roth A. L. 1902. L.
Roth J. 24. 1853.
Roth S. 78. *W.* 1897.
Roth W. 2.
Rożecki J. Kr. 1888.
Różański J. L. 1866.
Rubin A. L. 1901. L.
Rubinstein J. 61. *W.*
Rubinstein N. 17.
Ruczka S. 48.
Rudnicki K. 14. 1881.
Ruff S L. 1895.
Rutkowski K. Kr.
Rutkowski Maks. Kr. 1892.
Rydel A. Kr. 1899.
Rydygier A. L. 1901. L.
Rydygier L. L. *Gryfia.* 1874.

Safian L. 22 1897.
Sakler E. 68.
Salpeter 47. *W.* 1896.
Salzmann J. 62.
Sałaban L. 20. 1991.
Satkowski Z. Kr. 1894.
Sawicki A. 50. 1893.
Sawicki E. L. *W.* 1863.
Sawicki J. L. 1870. *Stras. i Krak.*
Sawczyński A. L. 1901.
Schaitter J. Kr. 1883.
Schaff S. 52. *W.*
Schapira A. 6. *W.* 1891.
Scharf J. Kr.
Scharf J. 57.
Schächter Sam. 63.
Schein H. 43. *W.* 1870.
Schellenberg L. L. *Graz.* 1892.
Schenker A. 8.
Scherp D 68. *W.* 1896.
Schermant J. Kr. 1895.
Schindler I. 63.
Schlank J. Kr.
Schlank M. 1. 1874.

Schmar F. L.
Schmar J. 58. L.
Schmeidler L. 23. 1889.
Schmelkes M. L. 1892
Schmetterling A. 76. *W.* 1892.
Schmidt A. 3. 1898.
Schmidt F. 39.
Schmidt S. 25. 1901.
Schoeffer F. 48. *Graz.*
Schöngut S. Kr. 1887.
Schneck K. 11. *W.* 1887.
Schneider G. L. 1897.
Schneider L. Kr. 1889.
Schneider N. L. 1900. L.
Schor. L. 1874. W.
Schramm H. L. 1880.
Schudmak A. Kr.
Schumann F. Kr. 1890.
Schutt E. 49. 1898.
Schützer L. 67. 1890.
Schwarz A. Kr. 1887.
Sciborowski K. 34.
Seidler A. 79. *W.* 1863.
Seidner A. 5. *W.*
Sekanina J. 16. *Josephinum.* 1872.
Seller I. 4. *W.* 1895.
Selzer J. L. 1892.
Selzer M. L. 1901. L.
Selzer Z. 66.
Semler D. 23.
Seńkowski M. Kr. 1895.
Senensieb I. L. 1902. W.
Serbeński W. L. 1803.
Serkowski B. 63.
Serkowski R. 4. 1895.
Serkowski Wł. 63.
Sędzielowski J. Kr. 1901.
Sędzimir C. 25. 1896.
Sękiewicz F. 17. 1896
Siedlecki J. 42. 1890
Sielski S. L. *W.* 1880.
Sieniewicz M. 55. 1892.
Siatecki K. 30.
Siebner N. 22.
Siegel S. Kr.
Sieradzki W. L. 1894.
Siewierski P. 60.
Silbermann L. 42. *W.* 1877.
Silberstein J. 29. *W.* 1888.
Silberstein J 50.
Silberstein J. Kr.
Silberstein S L. *W.* 1891.
Singer M. L. *W.* 1889.
Skałkowski B. L. *W.* 1886.
Skibicki A. 8.
Skobel S. Kr. 1872.
Skomorowski J. 30. *W.*
Skórkowski J. 11. 1898.
Skórczewski B. Kr. 1876.
Skórski M. 75.
Skórski W. Kr.
Skowroński W. 67 1874.
Skrobaczewski P. L.
Slączka A.
Slęk F. L. 1897.
Sliwiński M. Lr. 1879.
Slosarczyk A. 1. 1886.
Słapa W. Kr. 1891.
Służewski K. 39. 1895.
Smolarski W. Kr. 1894.
Smolarski Z. 48.
Smorągiewicz K. 46. 1889.
Smyczyński J. 50.
Snieżek L. 54. 1890.
Sobelsohn D. 22.
Sobelsohn Efr. L. 1901. L.
Sobelson Fr. 47.
Sobieszczański L. 21. 1894.
Sobolewski F. 56.
Sochacki Leon. 12. 1894.
Sochanik t. 8. S
Sochański J. L. 1886.
Sokal Jak. L. 1902. L.
Sokal M. L.
Sokal M. 10. *W.*
Sokołowski H. Kr. 1886.
Solecki J. 55. 1890.
Soleski K. L.
Solomowicz J. L.
Sołowski J. 73. 1880.
Sołowij A. L. 1884.
Sołtysik M. 63. 1895.
Sołtysik. L. 1898.
Sołtysik S. 6.
Soniewicki T. 62. 1893.
Spalke Z. L. 1893.
Spira R. Lr. *W.* 1880.
Spitzel J. 72. 1886.
Spitzer J. L. 1887. W.
Springer K. 48.
Sroczyński J. 1. 1895.

Stachiewicz T. L. 1885.
Stablewski W. 30.
Stahr E. Kr. 1895.
Stangenhaus 57. 1894.
Staniszewski J. 31. 1895.
Stankiewicz F. L. 1895.
Stankiewicz. Kr. 1896.
Stanko W. 67.
Stanowski K. 36. 1891.
Stanowski Z. 65. 1898.
Starachowicz J. 97. 1891.
Staszewski M. Kr.
Stauber S L. *W.* 1894.
Starzewski J. L. 1894.
Stefanicki J. 61.
Stein M 52. *W.* 1897.
Steinberg B. Kr.
Steiner S. 72. 1886.
Stenzel B. 61.
Sternberg J. 37. 1893.
Steuer A. 1. *W.* 1894.
Steuermark Z. Kr
Stock J. 61. 1899.
Stocknopf J. L.
Stoeckl. 13. *W.*
Stoklassa J. 13. 1886.
Stokłosiński F. 51.
Stopczański A. Kr. *W.* 1858
Stopczański J. Kr. 1902.
Strasser E. 55.
Stroynowski E. L. *W.* 1873
Stronczak K. 67.
Struminiński A. 6.
Strycharski J. 32. 1900.
Stupnicki W. 27. *W.*
Sturm L. 75. *W.* 1894.
Sumorok K. 29. 1896.
Surzyckl J Kr. 1885.
Supiński E. Kr. 1896.
Süsskind A. Kr. 1889.
Süsswein. 48.
Swiątek W. 46. 1872.
Swiątkiewicz M. L. 1886.
Swiątkiewicz J. L. 1899.
Swiątkowski J. L.
Swiątkowski S. L. 1897.
Swieżawski L. 18.
Swiderski B. 58. *W.* 1873.
Swistuń A. 66.
Switalski M. L. 1897.
Syrop J. Kr. 1894.

Szarkowski 49. 1896.
Szatkowski M. 67.
Szajnowski Wł. M. 52.
Szczepański W. 24.
Szczepański T. 24. 1867.
Szczepański R. L. 1899.
Szczepański Z. L.
Szczurkowski L. 1900. L.
Szeląg J. 66.
Szewczyk J. Kr. 1862.
Szostkiewicz K. 53.
Szostkiewicz S. 28. 1885.
Szpilmann J. L. 1883. *W.*
Szponder W. 19. 1879.
Szurek S. Kr.
Szwarc J. 32. 1900.
Sztembarth C. L. 1883.
Szulisławski L. 1890.
Szuszkiewicz P. L. 1872.
Szydłowski Z. L. 1888.
Szymański H. L. 1886.
Szymonowicz W. L. 1893.
Szyszkowski W. 48. *W.* 1874.

Tarchalski J. 71. 1880.
Tarnawski A. 30. 1877.
Taub S. 64. 1895.
Tatarczuch W. L. 1877.
Teichmann A. Kr. 1896.
Teitelbaum M. S. *W.*
Teller J. 55. 1894.
Tenner J. 17. *W.*
Teodorowicz T. L.
Terenkoczy L. 1883. *W.*
Terlecki A. 52. *W.*
Tiegermann Em. 17. *W.*
Thom T. L.
Tokarski F. 24.
Tokarski St. Kr. 1894.
Topolnicki J. 66.
Torczyński T. Kr. 1890.
Trammer A. 67. *W.* 1891.
Trelski M. 49. 1896.
Trembecki H. Kr. 1898.
Trybulec F. 48.
Trzaskowski B. 22. 1887.
Trzcieniecki K. L. *Graz.* 1887
Trzciński B. Kr. 1894.
Trzciński P. 53. 1896.
Trześniowski R. 36. 1897.
Tryniecki B. 33. 1896.

Turnau K. L.
Turnheim S. 23.
Turteltaub S. 35.
Turzański G. 23. 1887.
Tuszyński F. Kr.
Türkel S. 58. *W.* 1896.
Tworowski Ign. 17.
Tyszecki T. Kr.
Tyszkowski L. 54.

Uchacz B. 39. *W.* 1877.
Udziela M. 48. 1888.
Uranowicz T. 8. 1877.
Urbanik R. 65. 1898.
Urech 60 *W.*
Uromski H. Kr. 1896.
Ustrzycki J. 6. 1895.

Verstaendig J. 65.
Vincenz A. 44. *W.*

Wachholz L. Kr. 1890.
Wachnianin J. 60. 1895.
Wachnianin M. L.
Wachłowski. L. 1900. W.
Wachowicz I. 36.
Wachtel A. L. 1884.
Wachtel Z. Kr. 1893.
Wachtel Z. (jun.). Kr.
Wachs M. 77.
Wajgel E. L. 1898.
Wągrowski K. 13.
Wątorek A. L. 1897.
Walczyński J. 67. 1881.
Waligórski Cz. 78.
Walkowski J. 11. 1896.
Wallach D. L. *W.* 1893.
Walsleben T. 32.
Warzycki Kr. 31.
Wąsowicz Z. Kr. 1896.
Wechsler E. L. 1889.
Wechsler L. 1. 1893.
Wehr W. L. 1875.
Weigel J. L. *W.* 1866.
Wein H. L. 1897.
Weinreb Moj. L. 1897. *W.*
Weinreb S. 68.
Weissberg L. L. 1899.
Weissberg Z. 66. *W.*
Weissmann G. 6.
Węclewski T. 17.

Werner K. 59.
Wernikowski W. Kr. 1898.
Wernicki J. L. *Moskwa.* 1860. *Kraków.* 1866.
Wernicki K. 19. 1895.
Wicherkiewicz. Kr. *Berlin.* 1872.
Wiczkowski J. L. 1883.
Wierzbicki G. Kr.
Wieselmann J. 79.
Wieselmann M. 3.
Wiktor J. L. 1876.
Wiktor M. L. 1895.
Wilczyński L. Kr. 1900.
Wilder I. 17. *W.*
Willer A. L. 1890. *W.*
Wilkosz A. Kr. 1874.
Wilson R. 22.
Winogrodzki A. 56. 1900.
Wisłocki J. 36.
Wiśniewski W. L.
Witoszyński W. 66. 1895.
Witkowski E. 33.
Witaliński W. Kr. 1901.
Wittels J. 61.
Wnękowicz S. 61.
Wobr Pr. 1890.
Wodecki Z. L.
Wojciechowski B. Kr.
Wojczyński M. 43. *Petersburg.* 1895. *Kraków* 1900.
Wójtowicz E. Kr. 1891.
Wójtowicz J. 48.
Wolf Aron L. 1901.
Woszczyński J. 36. 1893.
Woynarowski K. 11. 1895.
Wróblewski W. 71. 1895.
Wurst A. 26.
Wychowski Wł. Kr.
Wyrzykowski K. 77. 1896.
Wysocki A. 76.

Zabłocki S. L. *W.* 1896.
Zadurowicz B. 70.
Zadurowicz E. 70. 1886.
Zagórski A. 55. *Bazylea.* 1866.
Zagórski R. 36.
Zajączkowski J. L. 1895.
Zakaszewski W. 3.
Zakreys F. L. 1890.

Zakrzewski J. L. 1893.
Zaleski E. 76.
Zaleski Karol. 57.
Zaleski Kaz. 61.
Zalewski Teof. L.
Zanietowski J. Kr. 1893.
Zaorski B. 27.
Zaremba G. Kr.
Zaręba A. 14. 1872.
Zarzycki E. 20.
Zasacki S. 6. 1894.
Zathey W. 5. 1903.
Zatlokal R. 30. 1894.
Zavadil T. L. 1890.
Zawadziński S. 71.
Zawadzki. L. 1902. L.
Zawilski S. 33. 1894.
Zawisza A. 64.
Zbigniewicz J. 67. 1890.
Zborowski J. 71. 1870.
Zduń J. 30. (ojc.). 1854.
Zduń J. 39. (syn). 1892.
Zeitner J. Kr. 1894.
Zgórski K. L. 1884.
Ziarko J. Kr. 1896.
Zieliński R. 42. 1894.
Ziembicki G. L. *Paryż*. 1875 — *W*. 1880.
Ziembicki W. L. 1900. L.
Ziembiński M. Kr.
Zins Klemens 61. 1896.
Zion O. L. *W*. 1891.
Zipper A. L. 1899. *Graz*.
Zierhoffer K. 47. *W*. 1892.
Zoll J. Kr. 1892.
Zopoth A. Kr. 1896.

Żędzianowski S. 71. 1888.
Żeleński T Kr. 1900.
Żmigrod B. Kr. 1900.
Żukowski A. 61. *W*.
Żuławski K. Kr. 1870.
Żuławski L. 18. 1896.
Żurakowski R. 4. 1898.
Żukotyński J. 53.
Żychoń J. 43. 1894.
Żydłowicz W. Kr. 1894.

SPIS CHIRURGÓW.

Ackerbauer S. 23. *Lwów* 1870.
Aderschläger J. 75. *Peszt* 1899.
Adler S. 10. *Peszt*. 1860.
Arzt J. 33. *Lwów*. 1862.
Atlas S. 57. 1875.

Bendl Z. 25. *Peszt*.
Benda A. 52. *W*. 1858.
Bendel Z. 25.
Berger A. 30. *Klausenburg*.
Berger E. 58. *Lwów*.
Bernfeld L. 55. *Budapeszt* 1868.
Beschloss M. L. *L*. 1863.
Biber M. 48. *L*.
Bienenwald S. 75. *L*. 1868.
Blaustein E. L. *L*. 1860.
Blum Z. 60. *Klausenburg*.
Brauner L. 15.
Burnatowicz R. 21. *Ołomuniec*.

Chilf J. 48. *L*.
Chilf S. L. *L*. 1866.
Czernek H. 7. *W*. 1852.

Deutsch H. 75. *Peszt*.

Elner M. 51. *L*.
Ellner S. 76. *L*.
Erychleb J. 71. *Peszt*. 1869.

Gabel H. L. *L*. 1866.
Gabel R. 25 *L*.

Grabscheid M. L. *L.* 1869.
Grader M. 61. *L.* 1868.
Grünfeld J. 6. *Peszt.*

Handt J. 2. *Klausenburg.*
Hellman T. 65. *L.* 1865.
Herzum J. 55. *Ołomuniec* 1853.
Hirsch H. 51. *Peszt.*
Hirschhorn F. 75. *L.*
Hladij S. 22. *L.*
Hrazdilek E. 66. *Ołomuniec.*

Kelhofer S. 70. *L.*
Kibitz B. 51. *L.*
Kibitz N. 51. *L.*
Kiczales H. 26. *L.*
Klein D. 78. *Ołomuniec* 1868.
Kostman J. 49. *L.*
Kräuterblüth J. 63. *Klausenburg* 1867.
Kreiner E. L. *L.* 1874.
Krist 6.
Kujłowski L. 16. *L.* 1849.
Kümermann. 49.
Kurzer L. L. *Peszt.* 1868.

Landau A. 19. *L.*
Lateiner L. L. *L.* 1861.
Letz S. L. *L.* 1864.
Lisowski M. L. *Magist. wiedeński.*
Loewner 61. *L.*

Mantel M. 74. *Peszt.*
Mark S. L. *L.* 1872.
Metal J. 58. *Peszt.* 1860.
Mosler M. 10. *L.* 1859.

Neustein J. 69. *L.*
Nussbaum M. 6. *Peszt.* 1855.

Obuszkiewicz S. 62. *L.* 1868.
Ostersetzer A. 13i *L.*

Planer J. 66. *L.* 1867.
Petersil J. 75. *L.*
Pomeranz F. 61. *L.* 1858.
Pordes S. 60. *L.*

Raab H. 38. *L.* 1855
Rager J. 6. *L.* 1860.
Raps. 27.
Rares J. 22. *L.*
Reder E. 29. *Klausenburg.*
Reiner J. 55. *L.* 1851.
Reischer J. 73. *Klausenburg.*
Reiss E. 53. *L.* 1864.
Rosenbaum L. 6. *L.*
Rosenbaum M. 60. *L.*
Rosenberg N. 62. *L.* 1865.
Roth W. 2. *L.*
Rötter A. 12. *L.*
Rotter H. 55.
Rudich L. 30. *Klausenburg.*

Salver J. 48. *L.*
Schabbus E. 37. *Klausenb.* 1871.
Scheps J. 19. *Klausenburg.*
Schnitzer P. *L.* W.
Siebner N. 22. *L.*
Siegelbaum J. 27. *L.*
Sobelsohn D. 22. *L.*
Spiegel E. 64. *L.* 1872.
Starwer M. 60.
Stein A. 65. *Klausenburg.*

Temple D. 63. *Peszt.*
Terner H. 29. *L.*
Thalheim J. 48. *L.* 1874.

Weczerka A. 71. *Ołom.* 1852.
Wieselmann M. 3. *L.* 1870.
Wehrn L. 77.

Zauderer M. 42. *Wiedeń.* 1851.

Roczne zestawienie.

Miesiąc	Przychód		Rozchód	
Styczeń , . .				
Luty				
Marzec . . .				
Kwiecień . .				
Maj				
Czerwiec . .				
Lipiec . . .				
Sierpień . . .				
Wrzesień . .				
Październik .				
Listopad . .				
Grudzień . .				
Razem . . .				